

4000

شوناسی ئۆلى و فەلسەفەى نەتەوہى كورد

مەھمەد حىجازى

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

حکومەتی هەریمی کوردستان
وەزارەتی روژنبیری و لاوان
بەریوەبەریتی گشتیی روژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنەوه
بەریوەبەریتی چاپ و بلاوکردنەوهی سلیمانی

بەریوەبەریتی

چاپ و بلاوکردنەوهی
سلیمانی

٢٠١٢

شوناسی ئۆلی و
فەلسەفە نەتەوێ کورد

محمد حیحازی

۲۰۱۲

وێنە سەرێرگ کاری هونەرماند هادی زیاتودینی: پدیکەری
سۆهرههردی لێمهیدانی سۆهرههردی شاری سنه

شوناسی ئۆلی و فەلسەفی نەتەووی کورد

- ❖ نووسەر: محەمەد حەجازی
- ❖ بابەت: لیکۆلینەووی میژوووی
- ❖ پیتچنی: نووسەر
- ❖ هەلەچنی: محەمەد عەبدوللأ
- ❖ نەخشەسازی بەرگ و ناوێ: ئەکرەم محەمەد ئەمین
- ❖ سەرپەرشتیاری کتیب: کارزان عەبدوللأ
- ❖ ژمارە لایە: ٤٠٨ لایە
- ❖ زنجیرە گشتی کتیب: (٩٠٨)
- ❖ تیراژ : (٥٠٠) دانە
- ❖ چاپخانە: چاپخانە کەمال
- ❖ نرخ: (٤٠٠٠) دینار
- ❖ ژمارە سپاردنی (٢٦٧٧) ی سالی ٢٠١٢ ی وەزارەتی روشنبیری و لاوانی دراوێتی:

بەرێوەبەریتی چاپ و بلاوکردنەووی سلیمانی
گردی ئەندازیاران
ژمارە تەلەفۆن: ٣٣٠١٩٤٩

بابەت	لاپەرە
بەشی یەكەم نەرۆز سەرەتای شوناسی كورد	۱۵
بەشی دووهم میهرپەرستی نائینه كوردیه‌كان	۴۹
بەشی سێهەم شوناسی فەلسەفی و نایینی كوردان له مەم و زینی ئەحمەدی خانی‌دا	۸۵
بەشی چوارەم درێژی شوناسی ئۆلی و نایینی كوردان له مەم و زینی فولكلۆردا	۱۴۷
بەشی پێنجەم شوناسی ئۆلی و فەلسەفی كورد له ئاوەزی سووری سوهرەوردیدا	۱۶۷
بەشی شەشەم مژارگەلیك سەبارەت بە شیعیانی زێندەروویی كەر و هەستانگای ئەوان	۲۴۵
بەشی هەفتەم هەندی بیدروا كۆكراوەی‌تر سەبارەت بە ئاوەزکی بەشەكانی ئەم پەرتووگە	۲۹۷

کورتە بەسەرھات

محمد حەمەد حەجەزى لە پاییزی ١٩٤٩ لە شارى سنە لەدایکبوو، هەر لەمۆ خوێندنى سەرەتایی و ناوەندى تەواو کردوو. لە هەفتاکاندا لە زانکۆى "تەبیرىز" خوێندوویەتى و کارنامەى ماستەرى لە "زانستە کۆمەڵایەتییهکان" وەرگرتوو. لە ١٩٨٠ تا ٢٠٠١ مامۆستای "کۆمەڵگاناسى" خوێندنگاکانى کرماشان و سەقز و سنە بوو. لە ٢٠٠١ دا خانەنشین کراوەر ئیستا لە سنە دەژی. بەرھەمەتێرى ئەم نووسەرە جگە لە هەندى وتار لە رۆژنامەو گۆڤارەکانى رۆژھەلات و باشوور، راستکردنەوى هەتەکانى دیوانى مەولەوییه بە ناوى "دیوانى مەولەوى" محمد حەجەزى، حەسەن گۆران، کە چاپى دووھەمیشى بڵاوکراوەتەو.

سەرەتا

مەبەست لە شوناس، تايبەتمەنديگەلێکە کە تەنیا پێوەندی بە يەك شتەو هەيە و دەيیتە هۆی جیابوونەوهی لە شتگەلی دیکە. کورد وەکو مرۆڤ تايبەتمەنديگەلێکی فەرەهەنگی و مرۆڤناسانە «ئانتروپۆلۆژیک»ی هەيە کە لە گەڤ مرۆڤگەلی دیکەدا ھاوبەشە. ئەمە شوناسی مرۆڤایەتییە نە شوناسی گەلی کورد، هەر وەها وەکو موسلمان تايبەتمەنديگەلێکی هەيە کە لە گەڤ موسلمانانی جیهاندا ھاوبەشە. ئەمە شوناسی ئیسلامییە. بەلام وەکو کورد لە بوارگەلی جۆراوجۆری فەرەهەنگیدا تايبەتمەنديگەلێکی هەيە کە تايبەت بە خۆیەتی و دەتوانین دابەشی بکەین، وەکو شوناسی ئۆستورپیی، شوناسی هونەری کە خۆی بە چەند لایەن دابەش دەکری، و.... پاش توێژینیکی زۆر نووسەری ئەم پەرتووکی بۆی روون بۆوە کە کوردیش وەکوو گەلانی گەورە و سەرکەوتوو، لە فەرەهەنگە درەوشاوە کەیدا بۆ خۆی خاوەنی سیستەمگەلی باوەرمەندی و دینی و فەلسەفی تايبەتە، بەلام توێژینی لەسەر نەکراوە و بەتايبەت فەلسەفەکە لکاو بە فەلسەفەي ئیسلامیەوه. فەلسەفەي کوردی لە گەڤ باوەرمەندی ئۆلی ئیسلامیدا جیاوازی گرنگی هەيە، بەلام دژایەتی نییە. جگە لە فەلسەفە کورد بۆ خۆی خاوەنی سیستەمی ئۆلی (دینی) و هەندێ سیستەمگەلی باوەرمەندی تریشە و تايبەت بە خۆیەتی کە لەم بەرەهەمەدا بناغەکانی روون کراوەتەرە و ناساندراوە.

چۆنیەتی پێکھاتنی ئەم بەرەهەمە وابوو کە لە سالی ١٩٧٠دا وەکو سەرباز مامۆستا لە زەمانی شای پێشووی ئێراندا لە سنەو بۆ خۆی و لەویوە بۆ گوندەکانی سنووری تورکیا هەناردەم. لەوێ متمانەیان پێی کردم و مامۆستایەکی ناینی دەستخەتێکی مەم و زینی پێدام بێخوێنمەوه. کە خوێندمەوه وەکو چیرۆکێکی ئەویندارانە کە هەندێ لایەنی سۆڤیگەری و عێرفانی تێدايە بۆم روانی. بەداخەرە روانگەي ئەو مامۆستایەش هەر ئەوە بوو. زەمان تێپەر بوو. لە ١٩٧٩دا لە ئێران

شۆرشى ئىسلامى پېتىش ھات و منىش بۆ ماۋەدەك تووشىارى پەتاي چەپ و چەپىنى بووم و ۋەكو ھەزارانى دىكە ۋەزى ھەز و بىرمەندىمان لە رىڭگاي نەتەرەدا نەبوو. تا لە ۱۹۸۹د مەم و زىنى نەمەدى خانى بە تىڭكۆشانى كاك «پەرۋىزى جىھانى» لەلايەن بىلاڭگەي سەلاھەددىنى نەبىوبىدە لە چاپ درا. ئەم جار بە وردى خويندەمە. لەو دور بەيتەدا كە دەلى: دا خەلق نەبىژتن كو ئەكراد + بىمەعرفەتن ژ ئەسل و بونىاد، ئەنواعى مىللەل خودان كىتىن - كورمانج تىنى دىيى حىيىن. مەبەستى تەنيا ئەو نىيە كە بەرھەمەكەي بە كوردى ھۆنىۋەتەو بەلگوز زۆر بە ناماژە و دەس بە گۆچانەو لە «مەعرفەت» و كىتب قسە دەكات و باۋەرەمەندى و مەعرفەتى كوردان دەناسىنى. ھەندى لە ناماژەكانى بۆم روون كرايەو و كردم بە وتارىك و لە گۆڭارى «سرو» ۹۲ ژمارە ۹۲ رەشەمەي ۱۹۹۴د بىلاڭكرايەو. لەو دەدا بە ھەندى لايەنى عىرفانى و ۋەھدەتى وجودى و بناغەيى چىرۆكەكە ناماژەم كرد. بەلام وام دەزانى كە ئەم چىرۆكە بە تەراۋى خانى خۆي دايرىشتەو. مەم و زىنە فولكلۆرەكەم خويندەو، بەلام ھەر «مەعرفەت» ى كوردان بۆم روون نەبوو. كەوتە توۋىنەو ەي دىنە كوردىەكان و لە زۆرىەي ناماژەكانى مەم و زىن تىڭەيشتم بەتايبەت زىندانە تارىكەكەي مەم. دىم مەم و زىن ھەر وتەنەو ەي دىنە كوردىەكانە جا بە چىرۆك. بەلام ھىشتا مەعرفەت بۆم روون نەبوو. دەبى لە فەلسەفەدا بۆي بگەپرتم.

نەختى لە فەلسەفەي «ئىشراق» ى شەھابوددىنى سوھرەۋەردى كوردم دەزانى. كەوتە خويندەنەو ەي ھىكمەت (فەلسەفە) ى ئىشراقى سوھرەۋەردى و بەرھەمەكانى تىرى ئەو. جگە لە دەستپىكى چىرۆكەكە وا لە نەرۋۆزدايە ناماژەكانى ترم بۆ روون كرايەو و زانىم شوناسى تولى و فەلسەفى كوردان لە سى گۆشەيەكدايە كە گۆشەكانى ۱- بەيتە كوردىەكان بەتايبەت مەم و زىنى خانى و فولكلۆر و ھەندى بەيتى تر ۲- دىنە كوردىەكان ۳- فەلسەفەي ئىشراقى سوھرەۋەردى كورد. ھەر سى يەك باۋەرەمەندىن ۱- ۋەكوو چىرۆك ۲- ۋەكوو دىن ۳- ۋەكوو فەلسەفە. ئەو سى گۆشەيەم لە وتارى سەرچاۋەكانى ئوستوۋرەي كوردستان لە گۆڭارى ئايندە ژمارە ۳۹ ى ۲۰۰۲ى سلىمانى لاپەرە ۲۱د پيشان داو. ھەرۋەھا زانىم كە فەلسەفەكەي سوھرەۋەردى كە لەسەر ئەو بە دەس مەلەك زاھىر كوپى سەلاھەددىنى ئەبىوبى كوژا فەلسەفەي ئىسلامى نىيە و پتەۋەندى زۆر پتەۋى بە دىنە كوردىەكان و پىشەينەي ئاينى پىش ئىسلامى كوردەو ەيە. ھەرۋەھا ھىچ پەيۋەندىەكى بە ئاينى زەرەدەشتىەو نىيە (ئەو جۆرە كە گشت نووسەرە ئىترانىەكان و ھەندى نووسەرى ئەوروپايى دەلتىن) بۆ ئەم مەبەستە تا رادەيەك

ئەو ئىستايى فېر بووم و ھەروھە دوو پەھلەو پەھلەو كەش فېر بووم و تەنیا بە تەرجمەى ئەوانە بەسەندەم نەكرد و گشت دەقە زەرەشتىيەكانم چ بە ئەو ئىستايى و چ بە پەھلەوى و چ بە پازەندە خویندەو. كەوتقە تووژىنى مېھرپەرستى و مانەوى و مەزەكى و زروانى و ھەروھە نەورۆز لە دەقە مېژىنەىيەكاندا. بە گشتى لەم تووژىنگە لەدا چەند شتى گرنگم بۆ روون كرايەو كە لىكۆلەرانى ئىرانى و كورد و ھەروھە پىنى نەگەيشتون.

لەم ۋاردا ھەم بۆ ئىران ناسان گرنگە و ھەم بۆ كورد ناسان كە مەبەستى نووسەرى ئەم كىتەبە. ھۆى ئەو كە تووژىنەرانى تر بەو ئاكامانە نەگەيشتون ئەو پەھلەو كە تووژىنى زانستى و بەسەندە لەسەر سىستەمە باوەرمەندىەكانى كورد نەكراو و ئەوانەش تەنیا لەم چوارچىویدا قابىلى روون بوونەو پەھلەو. يەكئ لە ھۆكارەكانى گرنگ، سەرلىشىواو پەھلەو بە عەمد لە زانستگەكانى دەولەتە شۆرىيەكانى دژ بە كورد دروست كرابو كە ھىشتا لىكۆلەرانى كورد بە توندى لە ژىر كاريگەرى ئەوانە دان.

لەو سەر لىشىواو پەھلەو، يەكئ پەتاي زەرەشتى بە بناغە زانىنە كە ئاماژەى پىدەكەرى. بە گشتى ئەو راستيانە كە لە تووژىنى سىستەمى باوەرمەندى كۆنى كورد بۆ نووسەرى ئەم بەرھەمە دەركەوت ئەمانە:

۱- پىنەندى چوار جەژنى ھۆزە ئىرانىەكان واتە «نەورۆز» و «سێزەبەدەر» و «شەوى چەلە يان شەوى يەلدا» و «چوارشەمە سوورى» يان چارەشەنى سوور لە ناو ئىزدەكاندا.

لە ھەفتەنامەى «ناسۆ» لە شارى سەندا ژمارە ۲۳ رىكەوتى ۲۵ رەشەمەى ۱۳۸۱ بەرانبەر بە ۱۶ى مارسى ۲۰۰۳ پىنەندى ئەم چوار جەژنەم بۆ يەكەم جار لە يەك لاپەرەى ھەفتەنامەكەدا زۆر بە گشتى ئاماژە پى كرد. دۆستانى بە ئەمەگ ھانىاندام كە بەرھەمەكانى تووژىنەكە ھەكو كىتەبىك چاپ بکړیت، سوپاسيان دەكەم.

۲- شتى دووھەم روون كوردنەو ھى ماھىيەتى پەيكەرگەلىكى ترسناكە كە لە ستايشتگاگەلى مېتراپەرستى (مېترائىسم) لە گەل پەيكەرگەلى مېترا كە لە ۱۹ى رەشەمەى ۱۳۸۱ بەرانبەر بە «ھەترا» لە سوورپەھلەو... دۆزراونەتەو و بۆ روون كوردنەو ھى ماھىيەتى ئەم پەيكەرگەلە تووژىنەرانى ئەوروپايى و ئىرانى و كورد بە ھەلەدا چوونە. بەرپۆز «تەوفىق ۋەھبى» زۆركەم لە شەرحى پەيكەرگەلى ھەترا خۆى نزىك كەردەو، بەلام بە ئاكامى راستەقینە نەگەيشت. ھۆى ئەو بو ئەو

به‌پریزه و کدهسانی پاش نهو به ته‌واوی فیکر و فله‌سه‌فه و ناینی کۆنی کوردانیان ته‌حقیق نه‌کرد بو.

۳- نهو فرقه‌گه‌له‌ی که له میژووی رۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌پاست به‌تاییه‌ت له ئیتران و عیراقدا به ناوی «غوللاتی شیعه» یان «شیعه‌یانی غالی» (نهو ناینانه‌ی که له کده‌سایه‌تی خه‌زه‌تی عه‌لی (د-خ) غولۆ و زیدپۆیی ده‌که‌ن و مه‌قامی خودایی بۆ قایلن) ناو و ئیستیلاحینکی هه‌له‌یه و بناغه‌یه‌کی تری جگه له شیعه هه‌یه که به کورده‌وه پێوه‌ندی هه‌یه.

۴- بۆ توێژینی بناغه‌ی فله‌سه‌فه‌ی «ئیشراق»ی «شه‌هابوودینی سوهره‌وه‌ردی» کورد ناچار مام په‌رتوکی «عه‌قلی سوور» که ۲۵ لاپه‌ریه و زۆر سه‌مبولیک و ناماژه‌یه سه‌مبول و ناماژه‌کانی بدۆزمه‌وه. زۆر نووسه‌ری ئیترانی هه‌ولیان داوه بۆ کردنه‌وه‌ی نه‌ۆ موعه‌مماگه‌له به‌لام بی‌سه‌رغج‌دان له‌سه‌ر ناینه کوردیه‌کان به‌تاییه‌ت ئیژدی و نه‌ه‌لی حق (کاکه‌یی) هه‌روه‌ها به‌یتیه کوردیه‌کان به‌تاییه‌ت «مهم و زین»ی فولکلۆر و مهم و زینی نه‌حه‌دی خانی و ناینی پێش ئیسلامی کوردان ناکامی به‌سنده و رازیکه‌ر به‌ده‌ست نایه‌ت. نهو نووسه‌رانه هه‌ندێ ناماژه‌کانیان کردۆته‌وه، به‌لام چهند یه‌که‌ی هه‌یه که هه‌چکام به‌دروستی لێکیان نه‌داوته‌وه. لهم کتێبه‌دا نه‌وانیشه که‌شف و شرۆژه کراون.

۵- مهم و زینی نه‌حه‌دی خانی که نه‌ویش به‌ره‌مه‌ینکی ناماژه‌یی ئۆلی و عیرفانی کۆنی کورده به‌ته‌واوی شرۆژه کراوه و مه‌به‌سته‌کان و ناماژه‌کانی نهو چه‌ژکه ده‌رخراوه. هه‌روه‌ها ناماژه‌گه‌لی مهم و زینی فولکلۆریش تا نهو جیگا بۆ باسه‌که‌ی ئیمه پێویسته روون کراونه‌ته‌وه. ئهم دوو به‌ره‌مه‌هه ناشکراکه‌ری به‌شی له سیستمی ئۆلی کۆنی کورد و ناوه‌زمه‌ندی (عه‌قلیه‌ت)ی نه‌وانه.

۶- پێوه‌ندیه‌ک هه‌یه له نێوان «خوهرمه‌دینی» به‌تاییه‌ت بزوتنه‌وه‌که‌ی «بابه‌کی خوهرمه‌دین» له‌گه‌ڵ ئیعتیقاداتی میهره‌به‌رستی (میترائیسم) و ناینه کوردیه‌کاندا که ئهم پێوه‌ندیگه‌له‌ش روون بوونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها «خوهرمه‌دینی» دروسته و «خوهرمه‌دینی» فارسی هه‌له‌یه.

۷- زه‌رده‌شتی نه‌بوونی زۆرینه‌ی کوردانی پێش ئیسلام و لاوازی‌بوونی زه‌رده‌شتی له‌ ناوچه کوردنشینه‌کاندا به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌و شته‌ی که له نیو رووناکبیرانی کورددا هه‌یه. ئهم باسه‌م زۆر به کورتی له گۆفاری «ناینه» ژماره ۱۳۴ ده‌رخستوه.

۸ - بۆچی ئەسكەندەرى ویرانکەری ئیران لە سەدەى چواری پێش زاینیدا، لە زەمانی ساسانیەکاندا بەرپێژناسرا و پاش نیسلام کردیان بە «زولقەرنەین»ی قورئان.

۹- پەیکەری سەرکەتیبەى بیستوون و قزاقپان و سەهەنە لە کوردستان و هەندى نەخشی تری هیخامەنشى هی میترايە نەك ئەهوورامەزدا یان فرووهر (فرەوهر).

۱۰- تیکەلاوبوونی نەورۆز لە گەڵ جەژنی سەرى سالى میهرپەرستی و گاسانباری ناخري زەرپەشتیدا. جەژنی سەرى سالى ئیزدی بە وردی لە گەڵ سەرى سالى کوردانی پێش نیسلامدا یەكە. روون دەکرێتەو کە نەورۆز لە گەڵ جەژنی سەرى سالى تیکەلاو بوو و پاشان مانگیك دواخرا.

۱۱- ئاینی مەزەکی لەسەر بناغەى میهرپەرستی پێکھات، بەلام لە گەڵ میهرپەرستیدا جیاوازی هەیه و خوهرپەدینی پاشماوی مەزەکی نییه.

۱۲- مانای راستەقینەى پەیکەرەکەى تاقەوسان کە شاردراوەتەرە یان هەلەى لەسەر کراوە کە ئەویشم روون کردۆتەرە.

۱۳- مانای ئەوێستایی مەم و زین.

۱۴- لە ئاوەزى سوورى سوهرەوهر دیدا زۆر بواری سەخلەت و سەنبولێکی ئەو روون کراوەتەرە و لە گەڵ باوەرپەندى ئیزدی و کاکەیدا هەلسەنگێندراوە.

۱۵- شۆڤەى زۆر پەیکەرى میترايى لەوانە شتوی ناخري میترا لە گەڵ باوەرپەندى کاکەيى. هەرەها دەیان شتی تر کە بۆ خوێنەرى بەرپێژ روون دەبیتهو. لەوانە سەرپرینی کەلەشیر بە جینگای گاو...

ئەم کتیبە لە پێشدا بە فارسی نووسیم بۆ ناساندنی بواری ئۆلی و عەقیدەتى کۆنى کورد بە خوێنەرى ئیرانی، بەلام وا باشتەر بوو لە پێشدا بە کوردی لە چاپ بدریت.

بهشی یدکەم
نەورۆز سەرەتای شوناسی کورد

پێوهندی جهژنه کانی

«نهووز» - «سێژده به ده» - «شهوی یه لدا» و «چوارشه مه سووری»

چون بوارگه لی ئۆلی و فەلسەفی کوردان پێوهندی زۆری بهم جهژنگه له وه ههیه، چاکوایه له پێشدا نه مه شرۆژه بکریته.

بناغه ی نوستورپه یی (نه، ئۆلی) نه م جهژنگه له «ناریایی» واته هیندوئیترانییه. هیندوئیترانییه کان چوار هۆز بوو: هیندی - ماد - پارس و سه کا. ماد و پارس یان فارس ئیترانین. کورد واته فەرهنگی کورد و زمانی کوردی له گۆرانکاری زمانی ماده کان که نه ویستا کتیبی پیوژی زه دهشتی پی نووسراوه به دیهاتوه. (بۆ واتای وشه ی کورد و خزمايه تی له گه ل زمانه ناریه کانی تر، ب. ب و تاری نووسه ری نه م په رتووکه «پاڤه ی وشه ی کورد» گۆفاری ناینده. ژماره ٣٤ ته مووژی ٢٠٠٢ سلیمانی).

سه باره ت به پێوهندی نه م چوار جهژنه تا ئیستا هه یچ نووسه رێک چ نه وروپایی و چ ئیترانی و چ کورد هه یچیان نه نووسیوه و ته نانه ت هه یچ روانگه یه کیان ده رنه برپوه چون ده رخشته ی راسته قینه له م باره دا ته نیا به توێژینه وه ی دینه کوردیه کان ده رده که وێ.

زه دهشت له رۆژاوی ماد واته له کوردستانی ئیستادا راپه ری، به لām له «گاسا» (به سینی نووک ددانی) کان که هۆنراوه ی خودی زه دهشته هاتوه که نه و به دهستی «کاوه» کانه و بۆ پۆژه ده لاتی ولاتی ماد (نه و سه رده مه هه شتا ناوی ئیتران له گۆرێدا نه بوو) بۆ ده رباری گوشتا سه پشا راوه دوو نرا و له ویدا دینه که ی ناشکرا کرد. کاوه له نه ویستادا «کهویه» و «کاویه» به مانای سه رۆک هۆزه. له «ویدا» کانیش که کتیبی پیوژی هیندیه کانه هه ر نه م مانایه ی هه یه له په هله ویدا که خوشکی زمانی کوردیه وه کوو «کهی» و «کی» و له کوریدا وه کوو «کا» به دووپاتکردنه وه ی

وهكوه كاكا «كاكه» بۆ سەرزكى مالبات و به مانای سەرور و ئەفەندی توركى و سەيىدى
 عەربى به كاردەچىت. بۆ ئەو دەلێم لەناو كورداندا هەستا ئەو یە كە به هۆزە كۆچەریەكانى ماد
 كورته (پاشان كورت و كورد) دەگوترا. مادەكانى تر دێنشین و شارنشین بوون و وهكوه هۆز نەبوون.
 ئاینى زەردەشت لە باكوورى پۆژەلەت و پۆژەلەت و باشورى ئێراندا پەرەیسەند. مادەكان لەو
 سەردەمەدا ئاینى زەردەشتیان قبوڵ نەكردو لەسەر ئاینى كۆن واتە پەرستنى خودایانى ئارییایى
 به گۆیەرى ئەو ئیستا «دێو» گەل مانەو. مادەكان و پارسەكان دژایەتى و دووبەرەكێنى سەخت و
 هەمیشەییان لەگەڵ یەك بوو. دەزانین كە حكومەتى مادەكان كە ناشوریان لە نێو برد بە دەست
 پارسەكان رووخا. دیارە لە ناوەندى پارسەكاندا كە ئیستا، باشورى ئێرانە، ئاینى زەردەشتى لە
 پێشدا هەندى پەرهى سەند. بەردنوسراوەكانى سەردەمى هێخامەنشى بە ناوى «ئەهورامەزدا»
 وە دەست پێدەكات و ناوى خودایانى تری ئارییایى كە زەردەشت رەتى كردنەو نەیبە. هەرچەند
 شاكانى تری هێخامەنشى پاشان لە بەردنوسراوەكانیاندا لەگەڵ ئەهورامەزدا ناوى «میترا» و
 «ئەناهیتا»ش دەهێنن، بە گشتى ئەو دەگەیهنى كە زەردەشتى لە پارسدا پەرهى سەندووه.
 پادشاكانى ساسانیان كە لە سەدهى سێى پاش زاین لە پارسەو هەستان و پادشایى ئێرانیان بە
 دەستەپێنا زەردەشتى بوون. بۆ فەرمى كردنى ئاینى زەردەشتى پاش رووخاندنى ئەشكانیەكان دوو
 شەپیان لەگەڵ كوردەكان بە سەرزكایەتى «كوردانشای مادی» كرد. لە شەپى یەكەمدا تێكشكان
 و لە شەپى دووهم بە سەر كوردەكاندا سەركەوتن. لە پۆژەلەتسى باكوورى ئێران كە ئیستا
 تاجیکستان و توركمەنستانە و پۆژەلەت كە ئیستا ئەفغانستان و بەشى لە پاکستان و پارتیزگای
 خواراسانە هەروەها باشورى ئێران كە پارتیزگاکانى فارس و كرمانە ئاینى زەردەشتى پەرهى
 سەندبوو. ناوچەى ماد بریتى بوو لە بەشى لە خواراسان و پارتیزگاکانى سمنان و دامەغان و
 گورگان و مازندەران و گیلان و نازەربایجانى پۆژەلەت و پۆژاوا و ئەردەبیل و ولاتى نازەربایجانى
 ئیستا و كوردستانی باشور و پۆژەلەت و كوردستانی باكوور (ئەم بەشە پاش شكستى سەكاکان
 لە مادەكان داگیر كرا و تا چۆمى هالیس «قزل ئیرماق»ى ئیستا مادەكان چوونە پێشەو و هیدی
 هیدی هۆزەمادیەكان «كوردەكان» لە كێوكانیدا نیشتهجێ بوون و پاشان لە سەردەمى
 ئەشكانیەكاندا نەختە نەختە لە شارەكانى ئەویدا گیرسانەو. ناوى پەهلەوى و كوردی هەندى لە
 شارەكان لە زەمانى ئەشكانیەكاندا وهكوه و لاڤ كەرت «مەلازگەرد» و... ئەم راستیە دەسەلمێنى.
 هەروەها ناوێراستى ئێران واتە پارتیزگاکانى یەزد و «ئەسفەهان» و «تاران» و «ئەراك» و «قۆم».

ههروهه پۆژاوی ئێران هه‌موو زنجیره چیاکانی «زاگروس» تا سنووری پارێزگای فارس که پارێزگاگه‌لی «به‌ختیاری» و «کۆهکیلویه و بویه‌ر نه‌حه‌د» و «لورستان» و «نیلام» و «کرمان» و «کردستان» هه‌روهه هه‌موو کوردستانی باشوور که پاش پڕووخانی ناشوور به‌ره به‌ره هه‌شیمه‌تی هۆزه ماده‌یه‌کان (کۆرده‌کان) له‌وی نه‌شته‌جێ بۆن. پاشان زمانی ماده‌کان له‌ درێژێ زه‌ماندا گۆرا و دوو زمانی نزیک به‌ یه‌ک له‌و ناوچه‌گه‌له‌دا پینکهاتن، کوردی و په‌هلەوی. په‌هلەوی زمانه‌کان خه‌لکی باکوور و ناوه‌پاستی ئێران و نازه‌ربایچه‌کانی ئیستا بۆن. کوردیش له‌ پۆژاوا و باکووری پۆژاوی ماد پینکهات. کوردی و په‌هلەوی وه‌کوو دوو خوشک له‌ دایکی زمانی نه‌وێستایی واته‌ زمانی سه‌ره‌کی ماده‌کان پینکهاتن به‌ جۆری که‌ زمانی کوردی زۆر له‌ په‌هلەوی نزیکتره‌، تا له‌ فارسی. زمانی فارسی کۆن واته‌ فارسی زه‌مانی هه‌خامه‌نشیه‌کان له‌ سه‌ده‌کانی ۶ تا ناخوێ سه‌ده‌ی چواری پێش زاین له‌ باشووری ئێران زمانی هۆزی هه‌خامه‌نشیه‌کان و زمانی فه‌رمی ئێران بوو که‌ به‌ردنووسراوه‌ و سوآله‌ت نووسراوه‌ سه‌رمۆر و نامرازی‌تری زۆر لی‌ به‌ جێناوه‌ و له‌ گشت گرنگتر به‌رد نووسراوه‌ی «بیستون» له‌ کوردستان، له‌ گه‌ل‌ زمانی ماده‌کان واته‌ نه‌وێستایی و زمانی کۆنی هه‌ندیه‌کان واته‌ سانسکریت که‌ «ویدا» کانی پێ‌ نووسراوه‌ وه‌کوو سی‌ زاواوه‌ی کوردی له‌ یه‌ک نزیکن. زمانی په‌هلەوی دوو جۆر ناسراوه‌ یه‌که‌م: په‌هلەوی ته‌شکانی، یان په‌هلەوی باکووری پۆژاوا، که‌ زمانی خه‌لکی پۆژاوا و باکووری پۆژاوا و ناوه‌ندی ئێران بوو واته‌ گشت نه‌و جێگه‌گه‌له‌ که‌ به‌ ناوی ناوچه‌ی ماد ناوی لی‌ برا جگه‌ له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کان زیانیان په‌هلەوی بوو. له‌ ته‌واوی خولی پانسه‌دوسی سآله‌ی فرمانداریه‌تی ته‌شکانیه‌کاندا زمانی فه‌رمی ئێران بوو. له‌ سه‌ده‌ی سی‌ زاینی که‌ ساسانیه‌کان له‌ باشووره‌ هاتن و بۆن به‌ فه‌رمانه‌ی ئێران تا یه‌ک سه‌ده‌ هه‌ر په‌هلەوی ته‌شکانی زمانی فه‌رمی بوو. پاشان هه‌ندی وشه‌ی فارسی باشوور هاتنه‌ نێو په‌هلەوی و خودی په‌هلەوی هه‌ندی گۆرانه‌کاری به‌ سه‌ردا هاتبوو و نه‌وشته‌ی که‌ له‌ مانه‌ دروست بوو ته‌مپۆ پێ‌ ده‌لێن په‌هلەوی ساسانی (په‌هلەوی باشووری پۆژاوا) که‌ زۆر له‌ په‌هلەوی ته‌شکانی نزیکه‌. زمانی په‌هلەوی ساسانی له‌ هه‌ترشی عه‌ره‌به‌کان له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا له‌ فه‌رمیه‌ت که‌وت و عه‌ره‌بی بوو به‌ زمانی فه‌رمی ئێران، به‌لام تا چه‌ند سه‌ده‌ پاش ئیسلامیش زه‌رده‌شتیه‌کان به‌م زمانه‌ ده‌قه‌ دینییه‌کانیان ده‌نووسی.

نزیکی هه‌ره‌ زۆری کوردی به‌ په‌هلەوی و نه‌وێستایی و زبانه‌ ئاریه‌کانی‌تر هه‌روه‌ها جه‌ژه‌کانی نه‌وێز و... که‌ ئاریایی (ته‌م باسه‌ شروقه‌ ده‌کریت) و زمانی کوردی که‌ خاوین و خالیس‌ترین زمانی

ناریایی پۆژه‌لاتی نیه‌پاسته به ئیمه پیشان ددهات که زۆر ناره‌ویه ئیمه فەرهنگی کورد به هۆزه نانیاییه‌کانی نیوچۆمان وه‌کوو بابل و ناشوور و ئەکه‌د و سۆمر و «قەر دوو» که به یونانی کراوه به کاردوو و کاردووس پیوهندی بدهین و ئوستووه جوانه‌کانی کوردی که به ئوستووه‌کانی ناریایی ویداکان و ئەویستا پیوهندی ههیه، له میژوی ئەواندا تاروتوی بکه‌ین. به‌لگه به ده‌سته‌ویه که نه‌ورۆز له نار فارسه هه‌خامه‌نشیه‌کاندا (سه‌ده‌کانی شه‌ش تا سیی پیتش زاین) نه‌بووه و به‌رپۆه نه‌چووه هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی پنیوست به ده‌سته‌ویه که نه‌ورۆز و سی جه‌ژنه‌که‌ی‌تر هیچ پیوهندی‌که‌ی به نایینی زه‌رده‌شتیه‌وه نییه.

له هه‌چ‌کام له به‌شه‌کانی ئەویستا و هه‌چ‌کام له ده‌قه په‌هله‌ویه‌کانی دینی زه‌رده‌شتی و ده‌قی په‌هله‌وی شروقه‌ی ئەویستا (زهند) و «پازهند» واته شروقه‌کانی پاش نیسلامی زهند هه‌چ ناویک له نه‌ورۆز و سی جه‌ژنه‌کانی دیکه نییه، جا ده‌بی بۆ سه‌رچاره‌ی ناریایی جگه له نایینی زه‌رده‌شتی بگه‌ڕێن.

نه‌ورۆز و ئەو جه‌ژنانه جگه له ئوستووه سه‌رچاره‌ی ناینیشیان هه‌یه. وتمان زۆریه‌ی ناوچه‌ی ماد به تایبەت پۆژاوی ماد واته ناوچه‌کانی کوردستانی ئەمڕۆ، پیتش نیسلام زه‌رده‌شتی وه‌کوو که‌مینە ده‌ژیان. شوینه‌واره‌گه‌لی له فەرهنگی کوردا هەن و لەم پەرتووکه‌دا به‌وانه ناماژه کراوه و لی‌کۆلینه‌وی له‌سه‌ر ده‌کری به جوانی پیشان ددهات که فەرهنگی عه‌قیده‌تی و نایینی کۆنی کورد و شوینه‌واره‌کانی له فەرهنگی ئەم‌پۆی کوردا به ته‌واوی «میترا»یی واته «میه‌رپه‌رستیه» و پاش نیسلام وه‌کوو ناینه کوردیه‌کان و فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراق و ته‌ریقه‌ته‌کانی وه‌حده‌تی وجودی به‌تایبەت عی‌رفانی توند‌په‌و داب و نه‌ری‌گه‌لی نه‌ورۆز و هه‌ندێ داب و نه‌ری‌تی جۆراوجۆری‌تر و هه‌ندێ له‌ چیرۆک و به‌یته کوردیه‌کان شوینه‌واری له کوردستاندا ماوه‌ته‌وه. له کوردستاندا شوینه‌واری زه‌رده‌شتی وه‌کوو «ناته‌شگا» واته ستایش‌گای زه‌رده‌شتی نییه، به‌لام سه‌دان ئەشکه‌وت و دیری میه‌رپه‌رستی له کوردستانی باکوور و باشوور و پۆژه‌لات ماوه‌ته‌وه که پاشان به‌وانه ناماژه ده‌کری. ئەو چیا‌یه‌ی که له شاری «پاوه»ی هه‌رورامانی پۆژه‌لاتی کوردستاندا هه‌یه و به «ناته‌شگا» ناسراوه شوینه‌واری ناته‌شگای زه‌رده‌شتی نییه. کی‌وتیکه به‌رز که نووسه‌ری ئەم پەرتووکه‌ پێدا گه‌راوه. له لوتکه‌که‌ی‌دا چاله به‌ردێک هه‌یه که جینگای ناگر کردنه‌وه بووه به‌م بۆنه‌وه به «ناته‌شگا» ناسراوه. له کاتی هه‌رشێ دوژمندا له‌سه‌ر لوتکه به‌رزەکان کیتو به کیتو به ناگر کردنه‌وه و دووکه‌ل خه‌به‌ر به هه‌موو لایه‌کی ولات ده‌گه‌یشت. له دور و داوینی کیتو که‌دا هه‌چ

شوینەواری ئاتەشگای زەردەشتی نییه. ئاتەشگاگانی زەردەشتی نه له لووتکەى کێوەکان بەلکو وه‌کوو مزگەوتى موسلمانەکان له‌ ناو دى و شارو شارۆچکەدا دروست دەکرا. زۆر ئاتەشگای زەردەشتى چکۆله و گەوره به‌ يەك چەشن مێعمارى له‌ پارێزگاگانی ئێرانى باشوورى، نيوه‌پاست و پۆژه‌لات مارنەتەوه که‌ شێوه‌ مێعماریان یه‌کسانه و له‌ نێو ئاوه‌دانیدا یه‌ نه‌ له‌ چۆل و لووتکەى کێو نه‌ویش کێویکی هه‌ر به‌رزى وه‌ك ئاتەشگا که‌ لانی که‌م به‌ سى کاتژمێر ده‌توانى بگه‌يته‌ لووتکە‌کەى. له‌ ژێر به‌ردى لووتکە‌کە‌یدا نه‌شکه‌وت هه‌یه‌ که‌ دزانى شوینەواره‌ مێژوییه‌کان سه‌دان ته‌ن خاکیان لى‌ ده‌ردا بوو. چون‌ له‌م په‌رتووکه‌دا باسى شوینەواره‌کانى مېهرپه‌رستى ده‌کړیت لێره‌دا باسه‌ که‌ ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر چۆنیه‌تى پینکهاتنى مېهرپه‌رستى له‌ پۆژاواى ماد واته‌ ناوچه‌ کوردنشینەکاندا.

ماده‌کان دژبه‌ریان له‌ گه‌ل دوو جینگا هه‌بوو یه‌ که‌م له‌ گه‌ل پارسه‌کان که‌ حکومه‌ته‌که‌یان به‌ ده‌ست نه‌وان پوخواو بوون به‌ژێرده‌سته‌ى پارسه‌کان که‌ ئاینى زەردەشتیان قبوڵ کردبوو. دووهم له‌ گه‌ل بابلیه‌کان و هۆزه‌کانى نێوچۆمان که‌ خۆیان له‌ مه‌ترسیدا ده‌دى که‌ وه‌کو ناشوور به‌ ته‌واوى به‌ ده‌ست ماده‌کان بپوختن. پوونه‌که‌ بابلیه‌کان و عیلامیه‌کان بۆ تیکشکانى حکومه‌تى ماده‌کان یارمه‌تى پارسه‌کانیان دا‌بوو. دياره‌ به‌رهمى دژبه‌رى سیاسى و ئابوورى ده‌بى به‌ دژبه‌رى له‌ ئاین و باوه‌رمه‌ندیدا. شێوه‌ى به‌رهمه‌تێنان له‌ زه‌وى و پێوه‌ندیه‌کانى ئابوورى ماده‌ ئاریه‌کان گۆرا بوو و هه‌روه‌ها ئیدی زه‌مانى ئوستووړه‌ په‌رستیش نه‌ما‌بوو و ده‌رگای به‌ دیهاتنى دینى‌کى تازه‌ ئاوه‌لا بوو. به‌ گومانى من له‌ ناخرى سه‌ده‌ى پینجى پینش زاین چهند ده‌ ساڵ پینش هێرشى نه‌سکه‌نده‌رى یۆنانى بۆ ئێران و تیک ڤمانى حکومه‌تى هیخامه‌نشیه‌کان له‌ موقایيله‌ و دژبه‌رى له‌ گه‌ل ئاینى زەردەشتى پۆژه‌لات و باشوورى ئێران و له‌ گه‌ل ئاینى بابلیه‌کاندا ئاینى تاکپه‌رستى مېهرپه‌رستى له‌ نێو ماده‌کانى پۆژاوا واته‌ له‌ کوردستانى نه‌مپۆدا دروست کرا. بۆ نه‌وه‌ ده‌لێم ماده‌کانى پۆژاوا که‌ نه‌و جینگایه‌یه‌ وا سنوورى ماد و بابلیه‌ و موقایيله‌ى عه‌قیده‌تى ئاریایى و بابیلی تێدا یه‌. ده‌بى بزاین ماده‌کانى پۆژاوا کوردن. له‌ په‌رتووکی په‌هله‌وى «کارنامه‌کى نه‌رته‌خشه‌تره‌ى پاپه‌کان» یان «کارنامه‌ى نه‌رده‌شێرى بابەکان» که‌ به‌ سه‌رهاتى نه‌رده‌شێرى یه‌ که‌م شای ساسانیه‌ و چهند سه‌ده‌ پینش نیسلام نووسراوه‌ بۆ یه‌ که‌م جار ناوى کورد وه‌کوو «ماد» ییش هاتوو له‌م په‌رتووکه‌دا به‌ کورد هه‌م «کورتان» و هه‌م «ماتیکان» واته‌ ماده‌یه‌کان گوتراوه‌ له‌ به‌شى ناخرى نه‌م کتیبه‌دا نووسراوه‌ په‌هله‌ویه‌که‌ ده‌هینین.

ماده‌کان له‌سەر بناغەدی ئوستوورپی «میترا» که ئوستوورپی هاوبەشی هیند و ئیرانیەکانە و له ویداکان بەتایبەت ویداى کۆن واتە «ریگ ویدا» وەکوو میترا و هەروەها له ئەوێستای نویدا وەکوو «میشرا» (سینی نووک ددانى) هاتووە. له نینۆ ئاریە هەره کۆنەکانیشدا که هەزار سال زووتر له ماده‌کان کۆچیان کردووە و وەکوو میتانیەکان هاتونەتە ناوەراست و پۆژاواى تورکیای ئەمڕۆ، میترا یە کۆن له خودایانى گەورەى ئەوانیش بووە، جگە له میترا، ئوستوورپی هاوبەشی هیند و ئیرانی لەویداکان و له ئەوێستادا زۆر وەکوو زەحاک یان دەهاک (زوحاک هەلەیه)، فەریدون، کائوس و جەم (جەمشید) و پام و... میترا یان بە داڕێژى ئەمڕۆ میهر له نینۆ ماد و فارسەکانیشدا زۆر بەرێز بووە و چەند سەد سال پاش مردنی زەرەدەشت بە پێچەوانەى روانگەى ئەو میترا و هەندیکى تر له خودایانى ئاریایان هینایە نینۆ ئەوێستاو و وەکوو ئافرتینراو و کارگیتراى ئەه‌ورامەزدا دەرھاتن. زەرەدەشت له گاتاگاندا^(۴) له گەڵ تەواوی خودایانى ئاریایی دژبەرى هەیه و پەرستنى ئەوانە بە کوفر دەزانیت بەتایبەت دژبەرى خۆی له گەڵ قوربانی گە و خواردنەوێ شەرابى «هۆم» که پێوەندى له گەڵ میترا هەیه بە ناشکرایى دەرختو، بەلام له بەشەکانى تری ئەوێستادا که پێ دەلێن ئەوێستای نوێ یان ئەوێستای دواىین خواردنەوێ شەرابى هۆم وەکوو دەستووریکى دینی هەیه و ئەم پارادۆکسە له ئەوێستادا هۆى سەر سوورمانى ئەوێستا ناسانە.

زەرەدەشت تاك پەرستیکى گەورەیه. ئەو خودای تاك و ئافرتینەرى گشتى وەکوو «ئەه‌ورامەزدا» که یەكێ له ئەه‌وراکان و له خودایانى ئاریاییە و له ویداگاندا وەکوو «ئەسورا» هاتووە وەکوو خودای تاك بە کۆمەلگای ئێران ناساند، بەلام بەداخەوێ پاشان تیکەلای هەندى شەریعەتى دواکەوتوو هات و له زەمانى ساسانیەکاندا هەندى خورافەى پێ زیادکرا و وەکوو دوانەپەرستى لێهات.

ئاینى میهرى گۆرپەراوى ئاینە کۆنەکانى ئاریاییە که له‌سەر بناغەدی «تەناسوخ»^(۵) یان «دوونادوون» و تەجەللای خودا له زویدا پێکھات، بەلام بە تەرحیکى تازە و تاکەپرستىەکى جوانتر. نووسەرى ئەم پەرتووکه ریز و ئیحترامى قولی بۆ ئاینى زەرەدەشتى هەیه و ئەو بە یەکەمین دینی تەوحیدی له جیهاندا دەناسی (لەو بەشى تەورات که «یەهو» بە خودای تاکی ئافرتینەرى گشت جیهان ناساندراوە هى پاش کۆچرانى جووێکانە بۆ بابل و بە تاییبەت سەدەکانى چواری پێش زاین تا دووی زاینیه. له پێشدا یەهوێ خودای تەنیا قەومى بەنى ئیسرائیل بووە ئە خودای جیهان (ب.ب «تحقیقى در دین یهود. مهندس جلال‌الدین ناشتیانی») بەلام دەبێ بزاین

پیش حکومتی ساسانیه کان و فهرمی بسونی زهږدهشتی و نووسینی شهریه تی نه وه له «وهنیداد» دا، زهږدهشتی دینی زۆریه ی خه لکی ئیران نه بوو. له زمانی ساسانیه کاندا «مه زده ک» ټینکوشا ئایینی میهری که خه لکیکی زۆر باوهریان پښو بوو به گۆراناکیه لیکه وه بیکا به ئایینی گشت ئیران. نه وه دستورگه لیک و شهریه تگه لیک بۆ عیرفانی میتایی نویسی، به لام نه یوانی و له پوژنیکدا خوځی و ده هزار له باوهړمندانې نه وه کوشتارکران و ده یان هزار که سی تر هه لاتن و هندی کهسانی تریش به شاراوهری له سهر نه و باوهړه مانه وه. هوی نه وه بوو که ئایینی زهږدهشتی ره سمن و دور له خورافه و ههروه ها ئایینی میهری و مه زده کی ناتوانیت سیستمیکی دینیسی باش بۆ کومه لگا و پتوهندیه نابووریه کانی فیودالیسم واته کومه لگای دهره به گیاهه تی بیت. ئایینی میهری وه کوو ته ریه تیکی و هه ده تی وجودیه و وه کوو عیرفان و دینه کوردیه کانی نه مپو بۆ کومه لگای چینایه تی ناگوځی. نه وه بوو که له زمانی ساسانیه کاندا زهږدهشتی دواپین و پر خورافه به سهر زهږدهشتی ره سمن و ئایینی میهریه رسته دا سهر که وت. به لام میهریه رستی به شاراوهری له نیو کوردانی پوژه لات و باشوور و به ناشکرا له کوردستانی باکووردا مایه وه و پاش نیسلام دهوری بالایی له شوږشه دژ به عه ره به کاندا گپرا (له سهری باس ده کری).

وتمان بنچینه ی ئایینی میهریه رستی له سهر بڼه مای نوستووه ی میترا دروست کراوه که ماد و پارسه کان له گه ل خودایان و نوستووه کانیان پاش کوچیان له هه وه لی هه زاره ی یه که می پیش زاین واته ۱۰۰۰ تا ۸۰۰ ی پیش زاین له گه ل خوځیان هیئایانه نه و ناوچه گه له که داگیران کرد. نه م نوستووه گه له زۆریه یان به جوانی له «ویداکان» کتیبی پیروزی هیندیه کاندا پارتران. هیندیه کان چند سده پیش کوچی ماد و پارسه کان له وان جوځی بونه وه و بۆ هیندوستان و پاکستانی نه مپو کوچیان کرد زمانی «نوردو» ی نه مپو پاشماوه ی زبانی سانسکریته که ویداکانی پښو نووسراوه و زۆر له نه ویستایی و فارسی هیخامه نشی نزیکه. له کونترین به شی ویداکان واته «ریگ»^(۷) ویدا» داهاتوه که مانگ له پیشدا پرمانگ واته به دری ته واو و زۆر پر نوور سوو. نه وه به ته واوی نوور واته گیانه کانی له خویدا به ند کردبوو. هه څه مه نیک^(۸) له خودایان بۆ چاره سهری پتکها ت و بریاریان دا سوما واته مانگ (له ویداکاندا «سه نومه» له نه ویستادا «هه نومه» له کوردی کرمانجیدا «هه یف» که کورت کراوه ی هه نومه ی نه ویستایه بکوژن.

بۆ کوشتنی سوما واته مانگ «میترا» هه لپوژدرا. میترا به خه څه ریک مانگی که له هه نیه تی گیاهه کدا بوو کوشت. گیانه کان وه کوو بارانیک له نوور رژانه سهر زهوی و ژسانی گیاه ژینه وه و

مرۆڤ پینکھات. پاش مردنی جهسته کان گیانه کان بۆ ناو مانگ سهردهكهون و مانگ دووباره پسر دهبی و پاشان مانگ هیندی هیندی کهم دهکا و گیانه کان بۆ ته کامول و ژیاینیکی تر واته ته ناسوخ (دوونادوون) دینهوه سهر زهوی و ئەم رهوته هیشتا درێژهی ههیه. ئەم ئوستووڤه ئاریاییه بناغهی پینکھاتنی نایینی میتارییه له ناوچهی مادی پۆژاوا واته له کوردستانی نه مێڤدا که پاشان باسی چر و پری له سهر دهکری.

به ههر حال چ له زهردهشتی دواين و چ له زهردهشتی رهسهندا ههچ ناویک له نهوڕۆز و چوارشه مه سووری و سێزده بهدەر و یه لدا^(٩١) نییه. مامۆستای پایه بهرزی ئیرانی خوالیخۆشبوو «ئیسراهم، پوورداد» یه کهم وهگێڤی ئهویستا به فارسی جهژنی «فرهه رته کان»^(٩٢) ی زهردهشتی به بۆنهی نزیکي له گه ل «نهوڕۆز» ی ئیستا به یه ک زانیوه، به لām زۆر ئاشکرایه که ناوی ئه و جهژنه نهوڕۆز نییه و ئەم مامۆستا له گه ل مامۆستایانی تری ئیرانی و دهروه بۆ سێ جهژنه که ی تر له نیتو نایینی زهردهشتیدا ههچیان بهدی نه کردوه. له لایه کی تره وه ههروه ها که پوون دهکریته وه پێش ئیسلام و تا چهند سه ده پاش ئیسلامیش جهژنی نهوڕۆز له جیگای نه مێڤی خۆی واته ٢٠ یان ٢١ ماس نه گراوه تا نزیک به جهژنی «فره وهشیه کان»^(٩٣) ی زهردهشتی بێت. ئه و مامۆستا که له ناوی جهژنی «میه ره گان» که ناوی کۆنی شهوی یه لدا یه دهه یتن به لām جگه له هه ندی له مامۆستایانی نهوڕوپایی مامۆستایانی ئیرانی ئه و شه وه که ئیستاش شهوی یه که می زستانه به شهوی شانزده هه می پاییز ده زانن تا له گه ل میه ره گانی زهردهشتی پێته وه. ده بی بزاین شهوی نهوڕۆزی راسته قینه له سه ره ده می ئیسلام و پێش ئه وه له زه مانی ساسانی و ئه شکانیه کاندا بۆ ماوه ی زۆتر له هه زار سا ل له شهوی یه که می هاوین واته ٢١ یان ٢٢ ی جوولای به رپوه ده چوو و ئه و شه وه کورتترین شهوی سا لئه. ده زانین چوارشه مه سووری ئاخیرین شهوی چوارشه مه ی پێش نهوڕۆزه. له کوردستانی ئیران به تایبته له سنه و سه قز و کرماشان و نیلام و هه ورامان و... به و شه وه «کو له چوارشه مه» واته کورته چوارشه مه یش ده لێن. جا کورتترین شهوی چوارشه مه ی سا ل به وردی ده کاته ئاخیرین شهوی چوارشه مه ی پێش ده سته ی کوردنی وه رزی هاوین نه ک ئاخیرین شهوی چوارشه مه ی پێش وه رزی به هار، که ئیستا به رپوه ده چیت.

پێش ئه وه شهوی راسته قینه ی نهوڕۆز پوون بکریته وه ده بی ئاماژه به دوانزه مانگی ئیرانی نه مێڤ بکری که ناوی ئه و مانگانه ناوی مانگه کانی زهردهشتیه که له زه مانی ساسانیه کاندا به فه رمی باو بوو.

حیرت‌ترین سنده گه‌لی که ناوی مانگه‌کانی زه‌رده‌شتی پی‌ویه نووسراوه‌گه‌لی سر سوا‌له‌ته که
 له جر‌تیر ته‌حویل گرتنی سرکه و شه‌راب‌وه نووسراوه و له «نیسا» ۱۸ کیلو‌متری «عشق
 ده» (تمشک‌آباد) پای‌ته‌ختی تورک‌م‌ن‌س‌ت‌ان‌دا^(۱۱) که نه‌و زه‌مانه باکووری پژ‌ده‌لانی نیران بووه
 عی‌ر‌م‌ت‌م‌وه جی‌گای‌دک که ناینی زه‌رده‌شتی یه‌کم جار له‌ویدا سه‌قام‌گیر بوو. له ۳۳۵ سوا‌له‌ت
 جر‌تیر که به‌تاییدت له به‌ران‌بدر گرتنی شه‌راب له خاوه‌ن ره‌زو باخه‌کانه له دوود‌انده‌دا ناوی
 مانگ هاتووه و نه‌وانه‌ش هی سالی ۷۲ پی‌ش زاینه. له یه‌که‌می به ژماره ۳۰۷ دا‌ه‌ات‌و‌وه: «له
 سالی ۱۷۱ (دروس‌بوونی حکومه‌تی نه‌شکانی) مانگی فره‌ور‌تین (فه‌روه‌ردین) پژ‌وی نه‌ته‌ر
 تا‌گر) گشت شه‌رابه تازه‌کان به خه‌زینه‌ی شاهی ته‌حویل درا که ۲۹۳۳ مهر، شه‌رابه «مهر،
 یه‌که‌می پی‌توانی شه‌راب و سرکه بووه» له سنده‌دی ۳۰۸ دا‌ه‌رن‌ا‌وی مانگی فره‌وره‌ردین و پژ‌وی
 تا‌گر هاتووه. له سنده‌دی ۳۰۹ دا که ری‌که‌وتی نییه و هه‌ر له‌سه‌ر ته‌حویلی شه‌رابه ناوی پژ‌گه‌لی
 ته‌قو‌می زه‌رده‌شتی وه‌کوو پژ‌وی هه‌روه‌تات (خورداد) و «نه‌ته‌ر» (تا‌گر) و «تیر» هاتووه. له دوا‌یی
 تم سنده‌ده‌دا ناوی پژ‌گه‌لی «هه‌ور» (خو‌ر) «ماه» (مانگ) «تیر»^(۱۲) (گه‌ل‌او‌ی‌ژ)،
 «dethos»^(۱۳) (ده‌ی) و «میهر» هاتووه. نیت‌ر له هیچ له‌م سنده‌انده‌دا ناوی مانگ و پژ‌وی
 ته‌قو‌می زه‌رده‌شتی‌تر نه‌هاتووه و بۆ که‌س روون نییه که نه‌و مانگانه‌ی ناب‌راو هی کام وه‌ری‌زی س‌ا‌له
 «م‌ب‌ب». که‌ت‌ی‌به‌گه‌لی نه‌شکانی نیسا. نووسه‌ر «ام - دیا‌کونوف» و «تا - لیوسیتس»، وه‌ر‌گ‌ی‌ر به
 ق‌ل‌وسی، شه‌رام حه‌یده‌ر نابادیان^(۱۴) (نه‌وه‌ی ناو که‌وانه هی نووسه‌ری نه‌م په‌رتوو‌که‌یه). دیاره پی‌ش
 تم زه‌مانه له زه‌مانی هی‌خامه‌نشیه‌کاندا ته‌قو‌می زه‌رده‌شتی باو نه‌بووه و ناوی نۆ مانگ که له
 به‌رد نووسراوه‌ی بیستون که هی داریوش هی‌خامه‌نشیه هاتووه، پی‌ته‌ندی به ناینی زه‌رده‌شتیه‌وه
 نییه. نه‌مه نه‌وه ناسه‌ل‌یت‌ن که ناینی زه‌رده‌شتی له زه‌مانی هی‌خامه‌نشیه‌کاندا نه‌بووه. بووه به‌لام
 هیشتا نه‌و ناوانه که زۆریه‌ی هی زه‌رده‌شتی دوا‌یینه نه‌هاتو‌ته نیتو زه‌رده‌شتیه‌وه. له‌و نۆ مانگه‌ی
 که‌ت‌ی‌به‌ی بیستون‌دا یه‌کی له‌وانه «به‌غه یادیش» واته «یادی به‌غ» مانگی «یاد کردنی خودا»،
 به‌غ که له وشه‌ی «به‌غ‌دایش‌دا هه‌یه به‌مانای خودایه» گشت می‌ژوونوسان ده‌ل‌یت‌ن تم مانگه
 تاییدت به میترا بووه و له‌وه‌دا جه‌ژنی «میترا‌کانه» یان به‌ دای‌ن‌ژنی نه‌م‌پ‌ژنی فارسی و کوردی
 میهره‌گان بووه و پاش نه‌م جه‌ژنه خه‌لک ن‌ا‌ژه‌ل و دانه‌و‌یل‌ه و میوه و... وه‌کوو پی‌تشکه‌شیان بۆ
 ده‌رباری شا ده‌برد.

هیچ بەلگەیکە لە دەستدا نییە کە «بەغەیادیش» هەر ئەو جەژنی میهرەگانی زەرەدەشتی دواینییە کە بەرانبەر ١٦ ی مانگی میهری نیستا (بەرانبەر ٧ و ٨ ی نوکتوبر) بەرپۆیە دەچی هەرچەند کە سانی وەک «نارتوور کریستیانسن» و «مارکوارت» و «پوورداد» و «هاشم رەزی» تەئکیدێ لەسەر دەکەن. ئەگەر مەبەست لە بەغ میترا بیت و جەژنە کەیش هێ میترا بیت دیسانیش ناتوانین ئەو بە جەژنی میهرەگانی زەرەدەشتی دواين بزاین. چون لە زەرەدەشتی رەسەندا ریزگرتنی میترا وەک کوفەر. هەروا کە لە لاپەرەکانی تردا دەنوسری زانستوور و تووژینهری گەورە ئیرانی «ئەبوورەیحانی بیرونی»ش لە سەدە ی چواری کۆچیدا زۆتر لە هەزار سال لەمەو پێش نەرۆز و میهرەگان هاو مانا و وەک یەک بەکار دەبات.

لە باسەکانی داها توودا دەیسەلمێنن کە نەرۆز شەوی «بەیا بەست» یان پەیمانی ئەزەلی و عرووجی میترا یە و میهرەستان لە شەوی یەکەمی هاوین کە پۆژی پاش ئەوە درێژترین پۆژی سالا جەژنیان دەگرت. جەژنی تایبەت بە میهر لە زەمانی هێخامەنشیه کاندا وەک کۆ «میترا کانه» گیراوە بەلام رێکەوتە کە نادیارە. ئەو جەژنە کە بە ناوی «میهرەگان» وە لە زەمانی ساسانیە کاندا دەگیرا زیاد کراوەی زەرەدەشتی دواینیە کە بۆ میترا کە کرا بوو بە ئافرێنراو و کارگێری ئەهوورامەزدا جەژنیان دەگرت.

پێش ئیسلام سالی ئیرانی سالی هەتاوی بوو بریتی بوو لە دوازدە مانگی سی پۆژ و پینج پۆژ کە بە ناخی سال زیاد دەکرا کە بە کوردی بەو پینج پۆژ دەلێن «پەنجە ی تار» (مەولەوی دەفەرمی: وە ی من دیارەن پەنجە ی تارمەن - سەر و خەت هەمەن ئەو وە هارمەن...) لە فارسی و عەرەبیدا پێ دەلێن پەنجە ی دزراو، واتە پینج پۆژ دەزن و دەخەنە سەر ٣٦٠ پۆژ کە تا سال دوا یی بیت. چوار سال جاریکیش «کە بیسە» یان دەگرت و پینج پۆژ دەبوو بە شەش پۆژ. پاش هێرشێ کاولکەزی عەرەب و داگیرکردنی ئێران و بە موسلمان کردنی خەلکی ئێران دین و باوەڕ پەندییەکانی ئەوان لە نێو چوو و تەقویمی کۆنیش نەما بوو و کرابوو بە سال ژمیری مانگی عەرەبەکان کە سالا کانی ٣٥٤ پۆژ. جا بۆ گرتنی نەرۆز خەلک کەوتنە سەر لی شیواوی. رێبەرە دینیەکان یا کوژرابوون یان موسلمان بوو بوون. حیساب لە دەستی خەلک دەرچوو. کاتی کە حکوومەتی ئومەویەکان و عەباسیەکان لە بەغدا هااتنە سەر کار نەیان توانی بۆ گرتنی نەرۆز بەرگری لە خەلک بکەن بەلام بە هۆی نەبوونی تەقویمی هەتاوی و یان پشت گوێ خستنی

که بیسه کان گرتنی نه ورژ پش دهره. دای دوو سده، جینگای راسته قینهی نه ورژ له بیرده چوو. سهرنج بهم سندهی هزار سال پش ئیستا بدن:

توژینه و زانیاری هره بهرزی ئیرانی «نه بو ره یحانی بیرونی» که بهرهمه کانی به عهره بی (زبانی فهرمی نه و زمانه و لاتنه نیسلامیه کان) نووسیوه، له کتیبی «آثار الباقیه عن قرون الخالیه» دا نووسیویه تی:

«پاش له نیو چوونی ته قومی «یهزد گردی»^(۱۴) ئیرانی ته قومی هتاری هی، احمد بن طلحه امیرالمؤمنین موعتضد بالله، خلیفه ی عبهاسیه که به سالگه لی رومی و مانگی ئیرانی به لام له سهر چاره گه لیکی تر... بۆ نه و نه م ته قومه هتاریه دروست کرا هروا که، ابوبکر صولی، له کتیبی اوراق، حمزة بن حسن الاصفهانی، له قه سیده که ی خزیدا هیناویانه ده لئین رۆژی، مته وه کل، خلیفه ی عبهاسی له نه چیرگا خهریکی گهران بو که گه یشته به کیلگه یه که هیشته هیشته گه نه کان پی نه گه یشته بوون وتی: عبیدالله بن یحیی، له من ئیزنی خواسته که له خه لکی باج و خهراج بستینم (به ره می پش نیسلام که شاهانی ئیرانی پاش جهزنی نه ورژ باج و خهراجیان ده ستاند) به لام هیشته بهرهمی کیلگه کان پی نه گه یشته وه، خه لکی له کوئی بینن تا باج و خهراج بدن. پشیان عهرز کرد که نه م کاره زیانگه لی زۆری له خه لک داوه و نه وان بهرهم و ده سه رنجی خویان پش فروش ده کهن و هه ندیکیش چون نیانه باج و خهراج بدن بۆ جینگایه کی دیکه کوچ ده کهن. خه لک له م باره وه سکالایان زۆره.

مته وه کل وتی نه م کاره هی زمانه منه یان پش له من بووه؟ وتیان نه مه له خو و خه دی شاهانی ئیران بو که له پاش نه ورژدا باج و خهراجیان ده ستاند و پاشان بوون به سه ره مشقی شاهانی عهره ب. «مته وه کل» فهرمووی «موبه د»^(۱۵) (سه رۆکی موغه کانی زه رده شتی. نه و زمانه که مینه یه کی چکۆله ی زه رده شتی له به غدا هه بوون) حازرکهن. به موبه دی وت قسه ی زۆرمان له سهر نه م پرسه کردوه. منیش ناتوانم له داب و نه ریتی شاهانی ئیران خۆم لاده م چون خه لکیان خۆش نه ویست و به عه داله ت ناوداری جیهان بوون جا بۆ چی له هه وه لی نه ورژ که هیشته کیلگه کان بهرهمیان به ده ست نه هاتوه باج و خهراجیان ده ستاند. موبه د وتی دروسته به لام نه و کاته نه ورژ زمانه ده گه یشته که زۆری بهرهمی باخ و کیلگه کان به ده س هاتبوو. «مته وه کل» وتی چون شتی وا ده بی؟ موبه د چۆنیه تی سال و ژماردنی رۆژه کانی که بیسه که پشت گوئی خواره بۆ خه لیفه ی تاووتوی کرد و پاشان وتی، چون دینی نیسلام هات و شاه ی ئیمه

له نيو چو كه بيسه كان نه ژميژدران، پشت گوي خستني كه بيسه كان (چوار سال يهك پوژ) زيانگه لي زوري له خلك داوه. له زه مانى هشام بن عبدالملك لاي خالد قسرى كوزه بوون و پنيان گوت كه پشت گوي خستني كه بيسه كان زيانى زوري له خلك داوه و ويستيان يهك مانگ نه وروژ پاش بخري «خالد قسرى» نهم كارهي نه كرد. ههروهه چو زه مانى «هارون الرشيد» هات ديسان خلك له ده رگاي «يحيى خالد بن برمك» (وه زيري هارون) كوزه بوون. لييان خواست دوو مانگ نه وروژ پاش بخريت. يه حيا ويستي نهم كاره بكات به لام دوژمن گه لي «به رمه كيه كان» به هارونيان راگه ياند كه يه حيا ده يه وي ناييني باوكاني «مه جووسي»^(۱۶) خوي زيندوو كاته وه (يه حيا به رمه كي سه روك وه زيراني هارون نيراني خه لكى باكووري پوژ هه لاتي نيران بو) چو قسه كاني مووبه دوايي هات «متوه كل» ابراهيم بن عباس صولي «بو ده ربار بانگ كردوو ده ستوري پي دا كه له گه ل مووبه دوايي هات و كاتي نه وروژ ديارى بكرى و پاش بخري و بيكه نه به قانون و به گشت ولات را يگه يه نن. نيراهيمي سه ولي له گه ل مووبه د نه وروژيان خسته هه فده هه م (نه نو سراوه هه فده هه مى چ مانگي به لام له وته كاني پاشدا دياره هه فده هه مى حوزه يرانه) نامه گه ليان بو حاكمانى ولات نووسى تا نيراني گه ل نه وروژ پاش بخه ن نهم كاره له سالي ۲۴۳ كوچى مانگى دابو «بخري» قه سيده يه كي له م باروه هه لبه ستوه: ان يوم النعوز (نه وروژ) قه عداد للعهد الذي كان سنة ارضيه - انت حولته الى الحالة الاولى و قد كانه يستدير - فافتتحت الخراج فيه فللازم في ذلك مرفق مذكور منهم الحمد و الثناء و منك العدل فيهم و النائل المشكور....

متوه كل كوژراو كاره كه ناته واو ما «موعته زيد» هاته جيگاي نهو. له تاوتويى كاروبارى خه لكدا گرنه گترين كار كه هاته بيرى پاش خستني نه وروژ بوو. جياوازيهك له حيسابى «متوه كل» و «موعته زيد» دا بوو نهو بوو كه «موعته زيد» سه رده مى حيسابه كهي له پوژى كوژراني يه زه گرد ناخرين شاي ساسانيه كان گرت كه ده كاته ۲۴۳ سال و كه بيسه كاني ده كاته ۶۰ پوژ كه به نه وروژى نهو ساليه زياد كرا و نه وروژ كه وته چوار شه مه يانزهى حوزه يران پاشان بو نه گوراني جيگاي نه وروژ هاتني نه وروژيان خسته نيومانگه روميه كان تا له گه ل كه بيسه گرتني نه واندا نه وروژ له جيگاي خوي بختي. نهم كار يانه سپارد به «عبيد الله بن سليمان بن وهب» «علي بن يحيى» بو نهو پووداوه وتوويه: يوم نعوز (نه وروژ) يوم واحد لا يتأخر - في حزيران يوافي ابدا احد عشر

بیرونی له دريژې نووسراوه کېدا دهلي: نه گهرچې نو کاره به سهرنجي وردهوه کړا به لام نه ورؤز بهر پؤژه که ده بوا نه گه ښت چون نيراني گهل هفتاد سال پيش يه زد گرد (به بؤنه ي شهړه دؤاره کاني نيوان نيران و پؤم و تينک چووني باري نابووري و رامباري نيران که هدر نهوه هؤي شکستی له عهده به کان بوو) که بيسه کان به نه ژمار نه ده هاتن پاشان بيروني به حيسابيتکي ورد دهلي نه ورؤز ده بوا بهرانبهر به بيست و ههشتي حوزهيران بيت (نهم پټکه وته زؤرتر نزیکه به پؤزي يه که می هاوين) ... (اثر الباقيسه، وهرگير به فارسي «نه که بری داناسرشت» لاپهړه کاني ۵۱ تا ۵۴ نهوه ي ناوکه وانه کان هي نووسهري نهم په رتو که يه)

له نووسراوه کاني بيروني نهم راستيانه به دهست دين:

۱- پيش نيسلام نه ريتي نه ورؤز زه ماني به پټوه ده چو که زؤريه ي ميسوهو دانه ويله و ناول پي گه ښت بوو و خه لک ده يانتواني وه کوو پيشکه شيان باج به دهرياري بدن واته ههوه لي هاوين.

۲- پاش هيرشي عهده به تا چنده سده بؤ گرتنی نه ورؤز سهر لي شتواوي هه بوو.

۳- نه گهر بؤ زيندوو کردنهوه ي نه ورؤز له لايه ن خليفه عهده به کانه وه ههول درا، بؤ گرتنی باج و خهراج بوو نه بؤ خزمهت به نه ته وه ناريه کان. ده يانه ويست نهم باج دانه له گهل نه ريتي کؤن و جهژني نه ته وه يي تينکه ل و شادي خه لکي له گهلدا بيت.

پاش موعته زيد نيت نه ورؤز نه هاته وه جينگاي راسته قينه ي خؤي.

زانستوهري نيراني و نيسلامي و ميژوونوسي به ناوبانگ «مه سعودي» که نه ویش له سده ي چواري کؤچيدا کتبه کاني به عهده ي نووسيوه له کتبي «التنبیه و الاشراف» دا سه بارت به نه ورؤز ده نووسي:

«کاتي که مولکي نيراني گهل نه ما و داب و نه ريتيان (به دهس عهده به کان) پچرا و پادشاکانيان نه مان تا يه که له چواري که بيسه کان (چوار سال يه پؤژ) حيساب کهن، پؤژه کاني ساليان گؤړاو نه ورؤزه که يان له ماوه ي دووسده و په نجا سال تا ده وراني موعته زيد نزیک به دوو مانگ که وته دواړه .... موعته زيد دوو مانگ پاشي خست و خستيه سهر مانگه سوريانيه کان^(۱۷) تا نيت نه گؤړدري. نه ورؤزي برده يانزه ي حوزهيران و ناوړا نه ورؤزي موعته زيد ي. نه ورؤزي نيراني هه روا ده گهرا و سده و بيست سال جاري مانگي ده که وته دواړه.

نه ورؤز يه که می وهرزي هاوين و ميهړه گان يه که می وهرزي زستان بوو. (التنبیه .... مه سعودي وهرگير به فارسي نه بولقاسمي پايهنده لاپهړه کاني ۷ - ۱۹۶). تويزينهري به ناوبانگي نيران

موجهه مد قهزوينی له سهر وته کانی بیرونی و مه سعودی دهلی: «به یوون کردنه وه گهلی بیرونی و مه سعودی کاتی نه ورۆز یه کهمی وهرزی هارین واته تیک گۆرانی هارینه یه کهمی «سهرتان» به دوو سی پۆز کهم و زیاده وه بووه و جهژنی میهره گان یه کهم پۆزی وهرزی زستان بووه (یادداشت گهلی قهزوينی به تیکۆشانی ئیره جی نه فشار ج ۷ ل ۲۹۳)»

ئه بوو ره یحانی بیرونی ههر له ناسارو لباقیه دا له بهشی جهژنگهلی ئیرانی دا سه بارهت به نه ورۆز ده نووسی «ئیرانی گهل (پیش ئیسلام) کاتی ساله کانیاں که بیسه ده کرد له وهرزه کاندایه مانگه کانیاں نیشانه یان ده کرد جا «فهروه ردین مانگ هه وه لی هارین و تیرمانگ هه وه لی پاییز و میهر هه وه لی زستان و دهی مانگ هه وه لی به هار بوو.

چون که بیسه کان پشت گوی خران کاتی نه ورۆز تیک چوو. یه کهمی فهروه ردین نه ورۆزه ئهم پۆزه به رانه بهر بوو له گهل هاتنی خۆر بۆ ناو بورجی قرژال (سهرتان) (که سهرتای هارینه) پاشان له پۆزانی به هاردا له جینگای خۆی سهرگهردان ما و کهوته به هار که باران بارین و پشکوونی دارو جووت بوونی ناژه له. ئه وه یه که پاشان نه ورۆزیان به هۆی پهیدا بوون و تافراندنی جیهان زانی (اثار ..... ل ۵ - ۳۲۴)

ئینستا فهروه ردین یه کهم مانگی به هاره و شهوی یه کهمی ئهم مانگه بسووه به نه ورۆز. نه ختی سهرنج به وته کانی بیرونی که مانگی فهروه ردین به یه کهم مانگی هارین ده ناسیتیت بۆمان ده رده کهوی که له گهل بیروپای نه حمدهی خانیدا یه که ده گریته وه. ده زانین له زهمانی خانیدا واته سه دهی یانزهی کۆچی نه ورۆز چهند سه ده بوو که له پۆژمیره کهی خه ییامدا هینرا بسووه یه کهم مانگی به هار و له گهل جهژنی سه ری سال تیکه لاو کرابوو (له لاپه ره کانی داهاتوودا روون ده گریته وه) نه حمدهی خانی له مدم و زیندا جهژنی نه ورۆز و سه ری سال وه کوو یه که ناوده با. خانی جهژنی نه ورۆز و سه ری سال به پۆزی ناخری مانگی «نازه ر» ده زانیت که له گهل وته کانی بیرونی پیک دیتته وه که ده لی فهروه ردین یه کهم مانگی هارینه. کهوا بوو نه گهر پیزی مانگه ئیرانیسه کان وه کوو بیروپای نه ورۆز که یان واته: فهروه ردین - ئوردی به ههشت - خوردا (مانگه کانی هارین) تیر - موردا - شه هریور (مانگه کانی پاییز) میهر - تابان - نازه ر (مانگه کانی زستان) دیاره ناخری مانگی نازه ر ناخری زستان و سهرتای وهرزی به هاره که جهژنی سه ری سال و نه ورۆزی پاش ته قویه کهی عومه ری خه ییامه. خانی ده لی:

... وه ختی وه کوو شه هسه واری خاوه ر + ته حویل دکر د ماهی ناوه ر

یہ معنی کودھاتہ بورج سہر سال + قہت کەس نەدما دہەسکەن و مال. (واتە کاتی کە شاسواری پۆژھەلات یانی خۆر تەحویل دەبوو لە مانگی ئازەردا یانی کە خۆر دەھاتە بورجی سہر سال کەس لە مال نەدەمان و دەچوونە دەشت و باخ). لە سہر بناغە ی قسەکانی بیروونی و خانی سی مانگی بەھار دەبن بە دەی - بەھەمن و ئەسفەند کە پاش ئەسفەند نەورۆزی پاستەقینە، (نەک جەژنی سہری سال) دەستی پێ دەکرد کە سہرەتای وەزی ھاوین بوو. بەلام پاش پۆژمێرەکە ی عومەری خەییام تا ئیستا ئەسفەند بوو بە ئاخەر مانگی زستان و پۆژی ئاخری ئەسفەند کە شەوی نەورۆز و جەژنی سہری سالە. پاش سہر لی شێواوی لەسەر نەورۆز و چەند جار پاش خرائی کە باس کرا، ئاخری عومەری خەییام جەژنی نەورۆزی ھێنایە سہری سالی ئیستا و لەگەڵ یەک تیکەڵ کران، بەلام لەو پەری ولاتی ئێران واتە لە کوردستانی باکووردا ھێشتا ناوی ئاخەر مانگی زستان وەکوو خۆی ئازەر مابووە.

بیروونی ھەبوونی نەورۆزی لە زەمانی خۆیدا واتە سەدەکانی چوار و پینجی کۆچی لە سہرەتای وەزی بەھاردا بە شتیکی ناناسایی و بە بۆنە ی پشت گوێ خستنی کەبیسەکان دەزانی. دیارە چاکسازێکە ی موعتەزید خەلیفە ی عەبباسی لە زۆر شوینی ئێران کاریگەری ئەوتۆی نەبوو و بۆ گرتنی نەورۆز خەڵک لەسەر لی شێواوی دا بوون. لە جێگایەکی تر بیرونی دەنووسی: ئێرانی گەل بۆ ئەو سہرەتای سالیان یەکەمی شۆرش ھاوینە دانابوو کە دوو شۆرش ھاوینە و زستانە چاکتر لە دوو ئیعتدال (واتە ئیعتدالی بەھارە و ئیعتدالی پاییزە پۆژانی یەکەمی بەھار و پاییز) بە ئامراز (ئامرازێ ئەستێرەناسی ئەو زەمانە) و بە چار ئەندازە دەگێردی چون دوو شۆرش ھەوێ پوو ھێنای خۆر بۆ یەکی لە دوو قوتبێ زەوی و ھەروەھا ھەوێ دوو کەوتنەوێ خۆر لە یەکی لە دوو قوتبەکان (اشار .... ل ۳۲۹)

ئەو ش بزانین سہر لی شێواوی بەردەوام بوو تا زەمانی سەلجوقیەکان کە ئێران لە ژێر دەسلاتی عەرەب بە تەواوی نەجاتی بوو، بەلام بە تەواوی کەوتە ژێردەست تورکەکانی سەلجوقی. ئەوان لە ۴۲۹ تا ۵۹۰ی کۆچی لە ئێراندا حکوومەتیان کرد و ئیمپراتۆریەکی گەورەیان لە سنوورەکانی چینەو تا زەریای مەدیتەرانی پێک ھێنا و تەنانەت خەلیفەکانی عەبباسی شیان خستە ژێر دەسلاتی خۆیان.

ئەم ولاتە مەزنە بە پۆژمێرێکی ھەتای پێک و پێک نیازی بوو. لە زەمانی یەکی لە شاھانی سەلجوقیدا «جەلالەددین مەلەکش» (۴۶۵ تا ۴۸۵) دەستور بە ماتاتیخان و ئەستێرەناسی

گهوهی ئیرانی عومهری خدیام^(۱۸) درا که تهقویچی ههتاوی ریکوپینک دروست بکات. نهو زانا گهوه رۆژمیریکی وردتر و ریکوپینکتر له تهقویه کهی «گریگوری» رۆمیه کان دروست کرد. خدیام رۆژی یه کهمی نیعتیدالی بههاری واته رۆژی ۲۰ یان ۲۱ مارس وه کوو «نهو رۆز» ناساند و دهستور به حاکمانی ولات درا تا له ههموو ولاتانی ژیر دهستدا رهچاو بکری. بهم جۆره جهژنی سهری سالیس مانگی پیش خراو له گهژ نهو رۆز تیکه لاور کرا. نیستاش لهو ولاتگه له دا که له ژیر فرمانروایی سه لجویه کاندا بوو له وانه کوردستان جگه له نيزدیه کان جهژنی سهری سالی پیشویش وه کوو نهو رۆز ناساندرا.

له پێوهندی نیوان توژینه کانی بیرونی و مهسعودی و نهو میژوونووسانهی پاش نهوانیش که له وتهی نهوان که لکیان وه گرگروه و پاشان دروست بوونی سائرمیری جلالی خدیام که یه کهم شهری نیعتیدالی بههاری کرا به رۆژی یه کهمی سال و نهو رۆز، دهبی راستی چی بی؟ وته کانی بیرونی و مهسعودی که نهو رۆز له سهرهتای هاویندا به رۆه دهچوو به تهواوی دروسته و له باری باوهرمهندی نۆلیشهوه که پاشان باس ده کری ریکوپینک دیتهوه. لام وایه تیکه لایه که به عهمد رۆی داوه تا نه ریتی جهژنی سهری سال که یه که مانگی پاش نیعتیدالی بههاری به رۆه دهچوو له گهژ نهو رۆز تیکه ل کرا.

له راستیشدا به هۆی پشت گوئ کهوتنی که بیسه کان نهو رۆز له پیشدا له گهژ جهژنی سهری سال تیکه لاور کرابوو. جگه له نهو رۆز جهژنی سهری سال له ئیران و کوردستانیش به رۆه دهچوو. بزاین جهژنی سهری سال کهی بووه. سالی فارس و ماده کان واته کوردیش که هۆزی سهرهکی و گهوهی ماده پیش نیسلام دوو وهزی هه بوو. له نهو یستادا «هه مه» به پاشگری ناوه لئاوه «هه مه نه»^(۱۹) له هه ورامیدا هامن و له زاراوه کانی تر دا هاوینه و له یه کهم رۆژی مانگی دوو هه می به هاره دهستی پی ده کرد و تا ناخری یه کهم مانگی پاییز به ردهوام بوو. که وابوو، جهژنی نهو رۆز دوو سده پاش نیسلام به هۆی له بهرچاو نه گرتنی که بیسه کانه وه کهوته دواوه و تیکه لای جهژنی سهری سال بوو تا خدیام شهری نیعتیدالی بههاری به یه کهم رۆژی سالی نوئ ناساند و نهو دوو جهژنه که یه کئ له رۆژی یه کهمی هاوین و نهوی دی له رۆژی یه کهمی مانگی دوو هه می به هاردا به رۆه دهچوو هاته رۆژی یه کهمی نیعتیدالی بههاری و بوون به یه که جهژن. گشت توژینه رانی ئیرانی سه بارت به نهو رۆز توشی سهر لی شیواوی بوونه ته ناندت ههندی له وانه قایل به دوو نهو رۆزن یه کئ نهو رۆزی گهوه که به وتهی میژوونووسانی کۆن هه وه لی هاوینه

و یه کی نه ورۆزی چکۆله، له وانه نووسه‌ری «تاریخ گردیزی» «ئه‌بسو سه‌عید بن مه‌حمود گردیزی» که نه‌ورۆزی گه‌وره وه‌کوو نه‌ورۆزی تایبه‌ت ده‌ناسیتیت (ل ۵۰۸ تاریخ گردیزی). وه‌ری دووهم له نه‌ویستادا «زمه» به‌ پاشگری «ستانه» و به‌ قاعیده‌ی نه‌ویستایی ده‌بی به «زموستانه» (زمه + وو + ستا + نه) به‌ کوردی سنه‌و هه‌ورامی و کرماشانی و نیلامی و له‌کی و لوپی زمسان و به‌ فارسی زمستان، کرمانجی زڤستان و سۆرانی زستان. نهم وه‌ره له دووهم مانگی پاییزه‌ به‌ چهند پۆژ زیاد و که‌م ده‌ستی پۆ ده‌کرد و تا ئاخری یه‌که‌م مانگی به‌هار مانگی پاش نه‌ورۆزی نیستا به‌ چهند پۆژ زیاد و که‌مه‌وه ده‌خایاند و جه‌ژنی سه‌ری سالی میهره‌رستان بو که ئیستاش جه‌ژنی سه‌ری سالی ئیزدیه‌ کانه. پاییز و به‌هار پیتش نیسلام له‌ نیو میهره‌رستانی پۆژاوی ئیراندا هه‌بووه، به‌لام له ده‌قه زه‌رده‌شتیه‌ کاندا ناوی نییه. به‌هار وشه‌یه‌کی تاریایه له‌ سانسکریتدا بیهار به‌ مانای ره‌نگاو و ره‌نگه و نه‌وان نه‌مه‌ژیش به‌ بوخانه‌کانیان که پره له‌ زیر و زیر و به‌ردی قیমে‌تی وه‌کوو زمپووت و یاقووت و پیژزه که وه‌کوو کو‌یستانی به‌هار ره‌نگاو ره‌نگه‌ بیهار ده‌لین.

وشه‌ی پاییزم بۆ پوون نه‌بۆوه، به‌لام خه‌زان که ناوی تری پاییزه له‌ فارسی و کوردیدا، له وشه‌ی خه‌زه‌لی کوردی گه‌راوه و له‌ کوردیدا به‌ مانای گه‌لای زه‌ردی داره‌کانه. که‌وابوو جه‌ژنی سه‌ری سال (نه‌ک نه‌ورۆز) له یه‌که‌م پۆژی هاوینی گه‌وره واته وه‌ری یه‌که‌می سالی پیتش نیسلامی هۆزه ئیرانیه‌کان و دوو مانگ پاش نه‌وه واته شه‌وی شۆرشی هاوینه که پۆژی پاش نه‌وه شه‌وه درێژترین پۆژی ساله نه‌ورۆز به‌پۆیه ده‌چوو.

پاش نیسلام به‌ وته‌ی میژوونووسه‌ کۆنه‌کان به‌هۆی هێرشێ عه‌ره‌ب و ره‌واجی نیسلام و پشتگۆی که‌وتنی که‌ بسیه‌کان تا زه‌مانی موخته‌زیدی عه‌باسی نه‌ورۆز دوو مانگ دواکه‌وتبوو و له‌گه‌ڵ جه‌ژنی سه‌ری سال تیکه‌لاو بوو و پاشان عومه‌ری خه‌ییام نهم جه‌ژنه‌ی هینایه ئیعتدالی به‌هاری و چون نه‌ورۆزی راسته‌قینه‌ش تیکه‌لاوی جه‌ژنی سه‌ری سال ببوو، نه‌و پۆژه‌ی به‌ نه‌ورۆز ناساند. به‌ حاکمانی ولات ده‌ستور درا که پۆژمی‌ری نویی هه‌تاوی له هه‌موو لایه‌ک ره‌چاو بکری. به‌م جه‌ژه جه‌ژنی سه‌ری سال و نه‌ورۆز کرا به‌ یه‌ک و به‌ جه‌ژنی «فه‌ره‌وته‌کان»ی زه‌رده‌شتی نزیک بووه.

جه‌ژنی «میهره‌گان» که پۆژی له‌ دایک بوونی میترایه و له‌ نووسراوه‌ی ییستوندا «میتره‌کانه»^(۲۰) یه به‌ وته‌ی بیرونی و مه‌سه‌عوودی و هه‌ندی میژوونووسی پاش نه‌وان شه‌وی

یه کەمی زستانی ئەمڕۆ کە درێژترین شەوی ساڵە و بەرانبەرە لە گەڵ ٢٢ی دسامبەر بەرپۆوە دەچوو و ئیستاش وەکوو شەوی «یەلدا» یان شەوی چلە بەرپۆوە دەچی.

چەند سەدە پاش زەرەدەشت کە خودایانی تری ئاریایی لەوانە میترا هینرایە نێو ئەو ئیستاه زەرەدەشتیەکان پۆژی لە دایک بوونی میتریان هینایە هەرەلی زستانی کۆن واتە دووھەم مانگی پاییز و لە گەڵ پۆژمیری خۆیان رێکیان خست. تەقویمی زەرەدەشتیەکانیش دوانزە مانگی هەیە کە بە ناوی پۆژەکانی خۆیانەو ناوێراوە لەوانە مانگی میهر، یان مانگی میترایە کە لە پێشدا دووھەم مانگی پاییز بوو، بەلام پاش تەقویمی جەلالی عومەری خەییام کەوتە یە کەم مانگی پاییز. لەم مانگەدا «میهرەگان»ی زەرەدەشتی بەرپۆوە دەچوو. پۆژمیری زەرەدەشتیەکان هەفتەی نییە. هەر مانگی سی پۆژە و هەر پۆژی نایکی هەیە. ناوەکان بە ناوی پۆژەکانی زەرەدەشتیەو ناوی هەر دوانزە مانگە کەیشی تێدا یە، لەوانە پۆژی شانزە مانگی میهر هەر ناوی میهرە و لەویدا «میهرەگان»ی زەرەدەشتی بەرپۆوە دەچوو. میهرەپرستگەلیش جەژنی لە دایک بوونی میهریان لە شەوی «یەلدا»ی ئیستادا دەگرت. یەلدا وشەیەکی سوریانیە بە مانای لە دایک بوون کە میهرەپرستەکان لەوانە کوردەکان لە زەمانی ساسانیەکان و فەرمی بوونی ئاینی زەرەدەشتیدا بۆ ناوی ئەو شەو هەڵیان بژاردبوو کە پاشان قسەی لەسەر دەکری. پۆژی زایینی میترا لە هەوێلی زستانەو بوو واتە زستانی ئەمڕۆ بەلام ئەک بە وردی تەقویمی ئەمڕۆ. دەتوانین بڵێن لە دەوروبەری زایینی عیسا مەسیحدا. پاش تەقویمە زۆر ورە کە ی خەییام جینگای خوی لە درێژترین شەوی سالدا واتە شۆرش زستانە (ئینقلابی شەتەوی) داگرت. پاش هاتنی ئیسلام و موسلمان بوونی هۆزە ئێرانیەکان داب و نەریتی نەورۆز و سی جەژنە کە ی ما بەلام هۆکارەکانی بەدیھاتنی ئەوانە لە بیری خەلکدا نەما. جا پاش ئیسلام لێکۆلەرۆ میژوونووسان هەرکام بە جۆری هۆی گرتنی جەژنی نەورۆزیان لێک داو، وەکو جەژنی سەرکەوتنی فەرەیدون^(٢١) بە سەر دەھاک (زەھاک)^(٢٨) یان بە دایبژێ هەلە زوھاک). یان وەکوو شاھنامە ی فیرەدوسی بە جەژنی دۆزینەوی ئاگر لە لایەن «هۆشەنگ»^(٢٢) شای ئوستورپی ئێران یان لە کوردستاندا بە جەژنی کوشتنی زەھاک بە دەستی کارە^(٢٣) یان بە جەژنی هاتنە سەرکاری جەمشید شای ئوستورپی و... لە قەلەمدا. ئەمانە گشت پاش ئیسلام نووسراوە و لە راستیدا پێوەندی بە نەورۆزەو نییە و هەرەھا کە پوون دەکرێتەو نەورۆز و سی جەژنە کە ی دیکە جەژنگەلێکی تۆلی میترایە. ئەو شتانە کە نەورۆزیان پێوە پێوەندی داوە جگە لە کارە کە هەندێ لایەنی میژویی هەیە گشت ئوستورپەگەلی هەرە کۆنی

ناریاییه. ههروه‌ها که هه‌رکام له ژماره‌ی خۆیدا بۆ خۆینه‌رانی به‌رێژ پاش به‌شی یه‌که‌م پوون ده‌کرێته‌وه به‌هیچ کلۆجیک ناتوانی پێوه‌ندی به‌ نه‌ورۆزه‌وه هه‌بێ. ئاکامی و ته‌کامان به‌وه گه‌یشت که نه‌ورۆزی راسته‌قینه هه‌وه‌لی هاوین بووه و پاشان له‌گه‌ڵ جه‌ژنی سه‌ری سالی میهر دینه‌کان و پاشانیش «گاسانبار»^(٢٤) ی ئاخری زه‌رده‌شتی دوا‌یین که له‌ شه‌وی ئاخری نه‌وه‌دا جه‌ژنی فه‌ره‌وه‌ته‌کانیان به‌رپۆه ده‌برد نزیک کراوه. جه‌ژنی له‌ دایک بوونی راسته‌قینه‌ی میترا که هه‌ر شه‌وی یه‌لدا یه‌که‌می و هه‌زی زستانه له‌ لایه‌ن هۆزه ئیترانیه‌که‌وه له‌وانه هۆزی کورد هه‌ر به‌رپۆه ده‌چێ. نه‌ریتگه‌لی شه‌وی یه‌لدا یان شه‌وی چله که به‌ ته‌واوی میتراییه و باسی ده‌که‌ین هه‌ر ته‌مه‌پوش به‌رپۆه ده‌چێ به‌لام خه‌لکی کورد و ئیترانی که موسلمانان نازانن ته‌مه‌ داب و نه‌ریتگه‌له‌ بۆچی به‌رپۆه ده‌بن. جه‌ژنی نه‌ورۆزی راسته‌قینه‌یش واته هه‌وه‌لی هاوین نه‌وه‌نده له‌ نیو خه‌لکی ئیتراندا به‌ هێژ بوو که زه‌رده‌شتی دوا‌یین نه‌یتوانی هه‌لی پێچێ و ته‌نانه‌ت پادشاکانی زه‌رده‌شتی ساسانی له‌گه‌ڵ خه‌لک به‌رپۆه‌یان ده‌برد و هه‌روه‌ها که بۆ خۆینه‌رانی به‌رێژ پوون بۆته‌وه پاش هێرشێ کاولکه‌ری عه‌ره‌ب و موسلمان بوونی هۆزه ئیترانیه‌کان پۆژژمیری سالی هه‌تاوی و سه‌ره‌برشتی دینی نه‌ما و پاش چهند سه‌ده جه‌ژنی سه‌ری سال و نه‌ورۆز تێکه‌ڵ کراو بوون به‌ یه‌ک.

ته‌مه‌ پرسیاره‌ش له‌ گۆرپیدا یه‌ که ئایا عومه‌ری خه‌ییام له‌ توێژینه‌کانی بیرونی و مه‌سه‌عوودی و... ناگادار نه‌بوو و به‌ره‌مه‌ی ته‌وانی نه‌خوێند بوو و نه‌یده‌زانی نه‌ورۆزی راسته‌قینه له‌ هه‌وه‌لی هاوین دایه؟ گوومان له‌وه‌دا نییه که خه‌ییامی فه‌یلسووف و هه‌ره زانا ته‌مه‌ی ده‌زانی به‌لام چهند شت هه‌یه که خه‌ییامی بۆ ته‌مه‌ راکیشا که نه‌ورۆز به‌ ئیعتیدالی به‌هاری بناسیتیت:

یه‌که‌م، نه‌ورۆزی راسته‌قینه که به‌ میهرپه‌رسته‌که‌وه پێوه‌ندی هه‌یه ته‌وان هه‌ر له‌ زه‌مانی ساسانیه‌کاندا به‌ توندی سه‌رکوت ده‌کران و مه‌عه‌به‌ده‌کانیان ده‌رووخا (پاشان به‌سه‌ند و به‌لگه‌ ناماژه‌ ده‌کری) پاش هێرشێ عه‌ره‌بیش زه‌رده‌شتیه‌کان ده‌یانته‌وانی به‌ «جزیه» له‌سه‌ر ئایینی خۆیان بیه‌ننه‌وه، به‌لام میهرپه‌رستگه‌ل چاره‌یان موسلمان بوون یان کوژران بوو. پاش ماوه‌کانیشان که نه‌ختی خۆیان به‌ ئیسلامه‌وه لکاند بوو وه‌کوو موخید و زه‌ندیق ده‌کوژران.

دووه‌م، دژایه‌تی زه‌رده‌شتی له‌گه‌ڵ میهرپه‌رستی که له‌ سه‌ده‌ی سێهه‌می پاش زایین ده‌ستی پێ کردبوو و هێشتا هه‌ر ما‌بوو (پاشان به‌ به‌لگه‌ی پێویست ناماژه‌ ده‌کری)

سپههه: له بناغهءا ئیلاهییاتی زهږدهشتی زۆر له ئیلاهییاتی ئیسلام ډوور نییه. له شهږگهلی نیوان میهرپه‌رستگه‌لی پۆږاوی ئیتران له‌گه‌ڭ خه‌لیفه‌گه‌لی عه‌بباسیدا زهږدهشتی گه‌ل یارمه‌تی موسلماننه‌کانیان ډه‌ءا. وه‌کوو هاوکاری نه‌فشین له‌گه‌ڭ مه‌ئمووندا بۆ کوشتنی بابه‌کی خوهرپم‌دین. پاشاوه‌کانی نه‌وان پاش ئیسلام له‌ لایه‌ن زهږدهشتیه‌کانه‌وه‌ هه‌ر به‌ کافر ده‌ناسران. له‌ لایه‌ن موسلماننه‌کانیشه‌وه‌ به‌ زه‌ندیق و موغید ده‌ناسران و کوشتنیان واجب بوو. خه‌ییام به‌ پێشینه و پاشاوه‌کانی میهرپه‌رستی له‌ ئیتراندا ئاشنا نه‌بوو و له‌ زه‌مانی ساسانیه‌کاندا وه‌ها ناو و نیشانی نه‌وان له‌ میژوودا سرا بووه‌ که‌ نه‌گه‌ر تووژینی زانیانی نه‌وروپایی به‌تایبه‌ت له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا نه‌بویه‌ که‌ توانیان شوینه‌واری فهره‌نگی و میژوویی مه‌زنی نه‌وان یه‌که‌یه‌که‌ بدۆزنه‌وه‌ و پێشانی به‌دن و ډه‌نده‌یی که‌لیسای قاتیکیان سه‌باره‌ت به‌ ره‌شه‌کوژی میهرپه‌رسته‌کانی نه‌وروپا و ږوخاندنی په‌رستگه‌کانیان ډه‌رخه‌ن باسی میهرپه‌رستی پۆږاوی ئیترانیش ده‌شارډرایه‌وه‌ هه‌روا که‌ له‌ زه‌مانی خه‌ییام واته‌ نۆسه‌د ساڤ له‌مه‌و پێشدا ناوی نه‌ما‌بوو.

چواره‌م: زیدی خه‌ییام خوهراسانی باکووری رۆژه‌لاتی ئیتران هه‌ر له‌ زه‌مانی هه‌خامه‌نشیه‌کانه‌وه‌ زهږدهشتی و ډژ به‌ میهردینی بوون.

پێنجه‌م: له‌ زه‌مانی خه‌ییامیشدا نه‌ورۆز به‌هزی پشت‌گوێ که‌وتنی که‌بیه‌سه‌کان زۆتر له‌ دوو مانگ ډوا که‌وتبوو جا نه‌گه‌ر خه‌ییام هه‌تایه‌ ئیعتیدالی به‌هاره‌ نزیک به‌ سی رۆژ ډوا‌ی‌خست. هه‌روا که‌ وتمان چاکسازیه‌که‌ی موخته‌زید خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیش له‌ هه‌موو لایه‌کی ئیتراندا په‌ره‌ی نه‌سه‌ند.

چون له‌ ده‌قه‌ زهږدهشتیه‌کاندا هه‌یچ ناماژه‌یه‌که‌ به‌ نه‌ورۆز و سی جه‌ژنه‌که‌ی ډیکه‌ (جگه‌ له‌ میهره‌گان که‌ له‌ زهږدهشتی ډوا‌ینه‌ندا و جینگا پاسته‌قینه‌که‌ی گۆږډراوه‌) نیه‌ و نه‌و چوار جه‌ژنه‌ بناغه‌ی دینی و ئۆلیان هه‌یه‌ و ته‌نیا له‌م پێوه‌ره‌دا پێوه‌ندی نیوان نه‌وانه‌ ږوون ده‌بیته‌وه‌.

جا سه‌ره‌نجی نووسه‌ری ئه‌م په‌رتووکه‌ بۆ لای ئایینی میترا پاکیشرا که‌ پاشاوه‌کانی له‌ کوردستاندا ئایینه‌کانی ئیزدی و کاکه‌یی (ئه‌ه‌لی‌حق، یارسان) و عه‌له‌ویه‌کانی کوردستانی باکوور و هه‌روه‌ها به‌ پیتی هه‌ندی به‌لگه‌ که‌ ناماژه‌ی پیتی ده‌کرێ ئایینی «شه‌به‌ک» و ته‌ریقه‌ته‌کانی عیرفانی تونده‌ږو و فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراقی سوهره‌وه‌ردی کورده‌. له‌ تووژین و شرۆفه‌ی میهرپه‌رستیدا ئه‌م شتانه‌ ږوون کرایه‌وه‌ که‌ به‌ وردی و به‌ ډرێژی له‌سه‌ری باس ده‌کرێ.

۱- شەوی یەلدا واتە شەوی یەكەمی زستان كە درێژترین شەوی سالتە (و پۆژانی پاش ئەو شەو كەم كەم درێژی پۆژەكان تا ناخر شەوی بەهار زیاد دەكا) پۆژی پاش ئەو شەو پۆژی تەجەللای تیشك و ئەوینی خودایە لە زەویدا كە لە بەرد یا هەندێ فیرقە میهرپەرستی كە پەرستگەكانیان لە نینگلیس و ئالمان و... دۆزراوەتەرە لە سەدەف یان وەكوو نایینە كوردیەكانیش هەر لە سەدەف دیتە دەری. (سەدەف بە كوردی گوی ماسی پێ دەلێن كە لە دەریادا دۆر واتە مرواری لە نیتیدا دروست دەبێ)

۲- شەوی یەكەمی هاوین واتە نەرۆژی پاستەقینە شەوی میعراج واتە سەرکەوتنی میترا تەجەللای خودایە (پاش جێ بە جێ كردنی كارەكانی لە زەویدا) بۆ ئاسمان و جێ گرتنی لە جیهانی نووردا كە سەنبول و ناماژەكە «خۆر» و لە فەلك واتە چەرخی چوارەم چەرخی نیوهرستی هەفت ئاسماندا. ئەم شەو شەوی پەیمان و بەلێنە كە لە كوردی و ئایینی كاكەیییدا «بەیا بەست» ی پێ دەلێن. وشە میتر خۆی بە مانای پەیمان و بەیابەستە لە ئەوێستادا وەكوو «میشەر» (بە «س» ی نووكەدانی «Mithre» «میث +رە» میث لە ئەوێستا و «میت» لە فارسی هیخامەنشی و سانسكریتا بە مانای بەلێندان و پەیمان بەستە و بە گشتی میشرە یان میترا بە مانای پەیمان و بەیابەست و بەلێنە. لە نێو ئاریاییە كۆنەكاندا پێش بەدیھاتنی ئایینی میترا یی لە پۆژاوی ئێران میترا خودای پارێزەری گری بەست و پەیمان و بەلێنە و ئەوانە ی وا بەلێنیان شكاندووە لە شەرەكاندا تووشی شكستی كردوون. لە ئەوێستاشدا هەر ئەم پۆلە ی هەیه و هۆزە ئێرانیه كان هەمیشە سوێندیان بەو خواردووە. وشە «میتەرەكانە» لە بەرد نووسراوی یێستووندا بە كوردی ئەمەق میتەرەكانی و میتراكانەیه. وشە كانی و كانە لە كوردیدا وەكوو دێلەكانی و خزخزەكانی و خلیسكانی و خلیسكانە بە مانای یاری جۆلانی و خزینی سەر سەھۆل، ئە پەهلەوی خوشکی زمانی كوردیدا ویوەكانی بە مانای بەرپۆتەبردنی بووكێتی و زەماوێنە. وشە «كانە» و «كانی» و كێنی پاشگری بەرپۆتەبردنە جا میتەرەكانە بە كوردی میهرەكانی و میهرەكانە كە تەعریب كراوە بە میهرەجان بە مانای بەرپۆتەبردنی جەژنی میترا یان جەژنی خودای بەلێن و پەیمانە. وشە میتر بە دابێژی كوردی و فارسی ئەمەق «میهر» كە مانای ئەوین و خۆشەویستی هەیه. لە میهرپەرستیدا میترا تەجەللای نوور و میهرەبانی خودایە كە بۆ ئافراندن و درێژە ی ژیا نی گیاو گیانلەبەر و مەژدە دیتە سەر زەوی.

له میهرپه‌رستی و فەلسەفەیی ئیشراف و دینه کوردیه‌کاندا هه‌روه‌ها له عیرفانی توندپه‌ودا که باسی ده‌که‌ین خودا جیهانی ئافران‌دوه تا خۆی تێدا ته‌جه‌للا بدات. ته‌نانه‌ت نه‌و له سه‌رده‌مگه‌لینکا نه‌ختی له زات (که ده‌توانی نوێنه‌ری گشت زات بیت) یان به‌شی له سیفاتی خۆی له هه‌ندێ مرۆڤدا ده‌رخات. (به وردی وه‌کوو ئاینه کوردیه‌کان). میترا له هه‌ینه‌تی مرۆڤینکا بووه. په‌یکه‌ره‌کانی که له په‌رستگه‌کانی میهرپه‌رستی نه‌روپادا دۆزاون‌ه‌ته‌وه وه‌کوو مرۆڤینکی لای هه‌ره جوانه که له به‌ردیان سه‌ده‌ده‌وه دیته ده‌ری. پاش ته‌واو بوونی کاره‌کانی له زه‌ویدا که قوربانی‌کردنی گایه و له خوێنی نه‌و گایه ژیان له‌سه‌ر زه‌ویدا پێک دیت و ته‌نانه‌ت بوونه‌وه‌رگه‌لینکی دژ به ژیانیش له‌و ره‌حمه‌ت و به‌ره‌مه‌ که‌لک وه‌رده‌گرن و ژیان درێژه په‌یدا ده‌کات، میترا بۆ ناو‌خۆر له شه‌وی نه‌ورۆز واته شه‌وی په‌یمان به‌ستن له‌گه‌ڵ یارانی‌دا که پاشان ئاماژی پێ ده‌که‌ین سه‌رده‌که‌وی و به تیشکی خۆی له خۆره‌وه که نوور ره‌حه‌تی خودایه یان خودی میترا به ژیان له‌سه‌ر زه‌ویدا یارمه‌تی ده‌گه‌یه‌نی.

۳- شتی که توێژینه‌رانی ئاینی میترا له نه‌روپا وه‌کوو «ورماوزن» و «لۆمل» و کومون و زینیرو... و ئیرانی وه‌کوو پوورداود و هاشم ره‌زی و... و کورد وه‌کوو به‌رێز خوا لێ‌خۆش‌بوو ته‌وفیق وه‌هبیشی ته‌وشی سه‌ر لێ شت‌واوی کردوه په‌یکه‌رگه‌لینکه که له ستایش‌گا‌کانی میترایدا وه‌کوو شیر یان ماریان په‌یکه‌رگه‌لینکی مرۆڤی هه‌ره ترسناکه که زانا نه‌روپایه‌کان و به لاسایی کردنه‌وی نه‌وان زانا ئێترانیه‌کان به په‌یکه‌ری «زروان»^(۲۵) یا خودای زه‌مانیان ناساندوه. ته‌نانه‌ت هه‌ندێ له‌و زانایانه که پاشان باسیان ده‌که‌ین به شک و گو‌مانه‌وه له‌سه‌ر نه‌و په‌یکه‌ره ترسناکانه قسه ده‌که‌ن. نه‌وانه نه‌گه‌ر به وردیینی زۆرت‌ه‌وه به‌و په‌یکه‌رگه‌له و به‌تایبه‌ت به «مه‌له‌که تاوس» یان «تاوسی مه‌له‌که»ی ئاینه کوردیه‌کان سه‌ر‌غیان دا‌بیت پازی نه‌و په‌یکه‌رگه‌له‌یان بۆ ده‌رده‌که‌وت. نه‌وه‌ی که پێ نه‌گه‌یش‌توون «ته‌وحید»یکێ هه‌ره قووله که له ئاینی میترا و ئاینه کوردیه‌کاندا به‌دی ده‌کری نه‌وه‌ش ته‌وحیدی نیوان لایه‌نی نوور و ره‌حه‌تی خودا له‌گه‌ڵ قه‌هر و تاریکی نه‌ودایه. نه‌م لایه‌نی دووه‌مه له ئاینه کوردیه‌کاندا به ناوی ئاماژه‌یی «تاوسی مه‌له‌که» ناسراوه. (چون ناوی کاکه‌یی، یارسان و نه‌هلی حه‌ق‌مان هی‌تا له لاپه‌ره‌کانی داهاتو‌دا به‌ روانگه‌ی به‌رێز نوورعه‌لی ئیلاهی‌ش ئاماژه ده‌کری) له میهرپه‌رستیدا ویستی خودا وه‌کوو سه‌ککه دوو پووی هه‌یه و هه‌ر دوویش ده‌توانن هه‌م پێکه‌وه و هه‌م جیا‌واز به‌دی بێن و وه‌کوو که‌س و وه‌کوو جه‌سته (جه‌سته‌ی مرۆڤ یان گیانه‌به‌ری‌تر) ده‌رکه‌ون به‌لام ته‌نیا یه‌ک ویست و ئێرا‌ده‌یه. خودی میترا هه‌م

دەرکهوتنی لایه‌نی تیشک و به‌زه‌ییه و هم هەر دوو لایه‌نی نیراده‌ی خودایه. ئەمه له پەیکەرەکاندا
ناشکرایه. پەیکەرگەلی ژماره ۲۱ و ۲۳

میترا پیشان دەدری که ماریک به دەوریدا پیچراوه و سەری مارە که له سەرسەری میترایه و له
ناوەراستی سنگیدا شیریکی درنده دەرکهوتوو که تەوحیدی تەواوی لایه‌نی نوور و رحمتی خودا
نەگەل قەهر و تاریکی ئەودا پیشان دەدات وەکوو دینه کوردیەکان که خودا و تاوسی مەلەک هەر
دوو دەبن به یەک شت. پۆژی چوار شەمە له ئاینه کوردیەکاندا پۆژیکی پیۆزه و به پۆژی مەلەکە
تاوس دەژمێردری له گشت گرنگتر پۆژی چوارشەمە سووری یان چارشەنبی سوورە که له روانگە
نووسەری ئەم پەرتووکه‌وه پۆژی عرووجی ئەوه بۆ ناو خۆر. (پەیکەرکانی له ئاخری ئەم کتێبه‌دا
پیشان دەدری).

پۆژی «سێزده بەدەر» ئیستاش به پۆژیکی «نەحس» دەژمێردری ئیستاش له نێو هۆزه
ئێرانیه‌کاندا ژماره‌ی سێزده به ژماره‌یه‌کی نەحس ناسراوه که پۆژی دەرکهوتنی لایه‌نی تووپی و
تاریکی خودایه و ئاخیرین چوارشەمە ئاخری نزیک به نەورۆزیش واتە چوارشەمە سووری یان
کۆله چوارشەمە پۆژی عرووجی ئەوه بۆ ناو خۆر. پۆژی سێزده‌به‌دەر که ئەم‌ڕۆ هۆزه ئێرانیه‌کان
له‌وانه کورد به‌تایبەت له کوردستانی پۆژه‌ه‌لاتدا به کۆمه‌ل ده‌چنه باخ و جینگای سەوزە‌لانی چۆن
پۆژی لایه‌نی غەزەب و تاریکی خودایه خەلک ده‌بی وریا بن که تووشی پووداوو کارەسات نەبن.
ئەگەر کەسێ تووشی کارەسات هات دە‌لێن «سێزده‌گی» ب‌وو. چون تاریکی و قین له لایه‌ن
زەردەشتیه‌کانه‌وه به ئافرتینراوی ئەهریمن (شەیتان) و دژ به ئەه‌ورامەزدا ناسراوه به
میه‌رپه‌رسته‌کانیان ده‌گوت «دێوپه‌رست» واتە شەیتانپه‌رست. پاش ئیسلام موس‌لمانەکانیش به
هۆگرانی دینه کوردیەکان شەیتانپه‌رست ده‌لێن که توانجیکی هەله و ناپه‌وايه و پاشان له‌سەری
قسه ده‌که‌ین.

زەردەشتیه‌کان له زەمانی ساسانیه‌کاندا به پۆژی چوارشەمە میه‌رپه‌رسته‌کانیان ده‌گوت پۆژی
دێو و ئەهریمن پاشان کورده موس‌لمانەکانیش به چوارشەمە کاکه‌یی و ئیزدیان^(۲۶) ده‌گوت
پۆژی جنۆکه و شی‌ت له هەندێ ناوچه کوردنشینەکاندا که به تەواوی موس‌لمانن وەکوو سنه و
سەقز و کرماشان و... ئەگەر کەسێ کرداریکی نا‌ناسایی بکات پی ده‌لێن چیه مەگەر
چوارشەمەیه. یان ده‌لێن شەوی چوارشەمە جه‌زنی شی‌ته‌کانه.

ئەوە كە پاش تەواو بوونی پۆژی سەشەمە واتە شەوی چوارشەمە و پۆژی چوارشەمە بە پۆژی شەتتگەل یان جنۆكە (دێوی پیش نیسلام) ناسراوە پێوەندی ئەو پۆژە بەتایبەت چوارشەمە سووری بە «تاسی مەلەك» یان لایەنی تاریکی و توورەیی خۆداهە هەیه نەك بە ئەهریمەنی زەرەشتی یان شەیتانی موسڵمانەكانەو كە پاشان باسی دەكەین. یان نەحسی و شووم بوونی سێزەبەدەر و ژمارە سێزەدە هەر پەتوێندی بەم مژارەو هەیه. ئە بەشگەلی باكووری كوردستاندا كە لە زەمانی ساسانیەكاندا میهرپەرستی پەری سەندبوو و لە بناغەیشدا جێگای پەیدا بوونی ئایینی میهری بوو بە تایبەت كوردستانی باكوور كە پاش نیسلام میهرپەرستیان لە ژێر ناوی «نێزەدی»دا پاراست و پاشان لە ژێر گوشاری حكومەتە موسڵمانەكاندا لە باری زەماندا موسڵمان بوون و لە ژێر گوشاری غەزای موسڵمانەكاندا نەختە نەختە توانەو و كەمیان كرد و هەندێ گۆرانیان لە پەراوێزگەلی دینەكەیاندا بەدی هێنا چوارشەمە سووری واتە پۆژی تاسی مەلەك لایان زۆر پێوژە. لە مەهاباد و ناوچەكانی دەوروبەریدا كە موسڵمانن هێشتا بەم پۆژە چوارشەمە پێوژ دەلێن. ئایینی نێزەدی لە گەل كاكەیدا چوارچێوەی ئیعتقادیەكەیان یەك شتە و زۆرتر جیاوازی لە ناوی تەجەللاكانی خۆدادایە كە بە چروپری باس دەكری.

زانیمان كە شەوی یەلدا پۆژی بەدیھاتنی لایەنی تیشك و بەزەیی خۆدا واتە میتراپە. پۆژی سێزەبەدەر پۆژی تەجەللای لایەنی قین و تاریکی ئەو بە بیانی میهرپەرستەكان ئەهریمەن^(۲۷) و دینە كوردیەكان مەلەك تاس. كە هەر دوو لایەن یەك ویست و گەڵاڵەیه كە لە چەندیا دوو و گاهێكیش لە یەك جەستەدا دەرەكەوی. چوارشەمە سووریش پۆژی عروجی لایەنی قین و تاریکی خۆدا واتە ئەهریمەن یان بە ناماژە مەلەكە تاسە بۆ ناو خۆر. نەروۆزیش پۆژی میعراجی لایەنی تیشك و بەزەیی خۆدا واتە میتراپە بۆ ناو خۆر لە باسەكانی داھاتوودا بە چروپری لەسەر تەوحید و دەرکەوتنی ئەم دوو لایەنە وەكوو یەك كەس قسە دەكەین.

پوښکړنه ده کانی به شی یه که م

۱- سه بارت به کاوه و تاریکم له گؤڅاری «ناینده» ژماره ۳۹ کانونی یه که می ۲۰۰۲ دا به نای «باسیک له سهر ئوستووړه کانی زه حاک و فدریدون و کاوه و ناساندنی سهرچاوه کانی نوو ستووړه له کورستاندا له لاپهړه کانی ۶ تا ۲۲ بلاو کرده وه. به داخوه هم وتاره نه ونده هه لای چاپی تیدا بوو که لام وایه بؤ خویندیری ئاسایی شیای که لک وه گرتن نه بوو.

۲- زور فته واته «بزوینی کورتی سهر» نه ویستایی له کوردی نه مړوډا گؤډراون به بزوینی دزیری (نه لف). که ویه به مانای سهرک بووه به کاویه. له زوریه زمانه کاند ته گهر دوو یا چند پستی دهنگدار له لای یه که وه بن یه کیکی له بواړی زه ماندا ده سوئ نه ویه که کاویه بووه به کاوه. بؤ گؤډرانی بزوینی سهر، به نه لف سهرنجی نه مانه خواره وه بدهن:

نویستایی	کوردی
هم	هاو - هام (وه کوو هاوکار)
شینه	شیان (ناوی گوند به مانای جیگای نشیمه ن گرتن)
زروونه	زروان (خودای زه مان)
مهن	مان (رامان واته تی فکرین)
نیړینه	نیړان
خرپ	خراب
چشو ره	چوار
وهس	واس هه ورامی - خواز، زاراوه کانی تری کوردی
سهریته	سال
زه ریته	زال (پیر - باوکی روسته م)
گه نو	گا (و)
نه سمه نه	ناسمان
ته چه ره نوډه	تاخه رز (ناری روبار)

. جا، كهويه = كاويه = كاروه.

۳- ب - ب. پاشه‌ی وشه‌ی كورد. ناینده ژماره ۳۴ ل ۶۰، له ده‌قه په‌هله‌ویه‌كاندا كوردانشا وه‌كوو كورتانشا هاتوه. ب.ب «كارنامه‌کی نهرته‌خشیری پاپه‌كان» (كارنامه‌ی نهرده‌شیری بابیه‌كان و به‌شی هه‌فته‌می نهم په‌رتووکه

۴- به‌شی یه‌که‌م و هه‌ره‌ کوئی نه‌ویستا به‌ ناوی گاڤا به «س»ی نووک دیانی، وشه‌ی می، به واتای گازه‌ کردن و ده‌نگ هه‌لپینه. نیرییه‌که‌ی ده‌بی به «گاڤه». له دوو پیت پینکه‌هاتوه «گا + ڤا» به مانای ده‌نگ هه‌لپین به پاشگری «ڤا» به مانای به ده‌نگی به‌رز خویندنه. نهم به‌شه هونراوه‌کانی خودی زه‌پده‌شته که ده‌بی به ده‌نگی به‌رز بخوینریته‌وه. پاشگری «ڤه» له كوردیدا بووه به «زه». وشه‌گه‌لی گازه و گیزه - قیژه له‌م بناغه‌یه. له کرمانجیدا ده‌لین گازی واته بانگ کردن. به پاشگری «ره» به له نه‌ویستادا زۆر هه‌یه له كوردیدا وشه‌گه‌لی، گاره - قاره - قیره - قیله - قوله - قوره و هه‌روه‌ها بی‌پاشگر وه‌كوو «قوو»، «قاو» به دوو پاشگروه وه‌كوو قرمه و قرپه و گرمه له‌م بناغن. پاش کاریگه‌ری زمانی عه‌ره‌بی له سه‌ر كوردی زۆر پیتی «ه» و «و» و «ن» و «ك» بوون به ح و ع و ق.

۵- ته‌ناسوخ وشه‌ی عه‌ره‌بیه واته مرۆڤ که مرد رۆحی بۆ ته‌كامول ده‌چیتته جه‌سته‌ی تهره‌وه. له گیاره ده‌ست پینده‌کات تا ده‌گات به مرۆڤ له مرۆڤیشدا جه‌سته به جه‌سته ده‌گه‌رپ تا شیاویی نه‌وه پیدای ده‌کات خزی به جیهانی نووری خودایی بگه‌یه‌نیت. له تاینی کاکه‌بیدا به‌مه ده‌لین «دوو نا دوون». تاینی میهرپه‌رستی و پاشان تاینه کوردیه‌کان به ناچاری بۆ شاردنه‌وی بیروباوه‌په‌کانیان له وشه‌گه‌لی بینگانه‌ش که‌لکیان وه‌رده‌گرت. دوون وشه‌ی تورکیه به مانای جلوه‌رگ و جامه. دیاره دوونادوون زه‌مانی هاتۆته نیو دینه کوردیه‌کانه‌وه که تورک تازه پای که‌وتۆته پۆژاوی ئیرانه‌وه یان وه‌كوو «ته‌تابه‌ک» له ده‌رباری خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسیدا بوونه.

۶- یه‌لدا وشه‌ی سوریا‌نیه به مانای له دایک بوون. ئه‌مه‌ش وه‌كوو دوونادوون له‌و وشه‌گه‌له‌یه که میهرپه‌رسته‌کان بۆ شاراره‌یی بیروباوه‌ریان که‌لکیان لی وه‌رگرتوه. مه‌به‌ست شه‌وی له دایک بوونی میترايه که درێژترین شه‌وی سال واته شه‌وی یه‌که‌می وه‌ززی زستانه. له كوردی نه‌مپۆدا شه‌وی (چله‌)شی پی ده‌لین. له گشت کوردستانی پۆژه‌لآت و به‌شگه‌لی له باکوور و باشووردا به داب و نه‌ریتی تایبه‌ته‌وه به‌پرتوه ده‌چیت.

۷- ږنگويدا دوو وشهيه «ږنگ» به مانای كۆن. «ويدا» به مانای زانياری و هوشياريه. بناغهي «ويد» يان «وهئيد» هدر دوو له ئهويستا و سانسكريتدا به مانای زانياری و هوشيار بوونه. به پاشگري «ار» له كورديدا وهكوو بيداړ ماوهتهوه. پاشگري «ار» له هوشياريشدا هديه. وشي «وريا» له كورديدا تيكهڼ و پيكهڼ كراوي «ويدار» (به دالي موهمله). ويداكان چهند بهشن به بهشي هدرهكۆني دهئين ږنگ ويدا.

۸ - ههغهمهني كوردی كه بهداخوه هندی كس به لاسايی كردنوه له فارسی نهغومهن دهئين وشهيه كي نهويستاييه. له نهويستادا «ههنگهمنه» له چوار وشه پيكهاتووه «هن + گه + من + ه» وشي يه كهم «هن» (به نووني نار لوتی) له نهويستاييدا وهكوو «هه» و «هم» يش هاتووه. هم له كورديدا دهئين هم، ههڅ، هار، وهكوو هاوكار، بهرهم.... «گه» هدر نهويه كه له كورديدا دهئين گههيشتن يان گهيين. هدر بهو مانا و به مانای هاتنيش له نهويستادا به كار چووه. «گه» وهكوو «گهس» و «جس» يش له نهويستادا به كارچووه «من» به مانای تيفكرين و هزرين له كورديدا وهكوو «رامان» به پيشگري «را» وه ماوهتهوه. فتههي ناخر دۆخی چاوگی پيداوه.

«ههنگهمنه» نهويستايی و ههغهمهني كوردی به وردی به مانای هاوگههيشتن بۆ تيفكرين يان «به يه ك كۆوه بوون بۆ تيفكرين». نازانم بۆچی هندی وشي رهسني كوردی له باشووردا فارسيه كهی به كار دهبري.

۹- له نهويستادا «فهرهوهشي» يان «فهرهوهته» له پههلهويدا فرههوت يان «فرهوههر» له گهڼ چوار هيژي تر: «نوروه» به ههروامي «نورا» واته ږخ. گهيه، نههو واته گيان. بهنوروه (زي نوو ك ديانې) به مانای بۆ و ههست كردن. «دهئينه» واته ويژدان و شعور پيئنج هيژي دهرووني مرۆڅ له نايي زهږدهشتيدا. به گويړه ئهم نايينه فرههوهشي يان فرههوتی مردووهكان له گاسانباري ناخري زهږدهشتيدا (كه شهش سهده پاش ئيسلام نهوړۆزی لی نزيك كرايهوه) دهگهړينهوه بۆ مالباتي خويان. زهږدهشتيهكان بۆ ئهم جهژنه ناههنگ و نهریتی تاييهتيان ههبووه و هديه.

۱۰- ب - ب ژماره ۹

۱۱- عيشق تاباد عهرهبي كراوي «تهشك تاباد» كه مالباتي شاهي نهشكانيهكان لهويوه ههستان پاش هيژشي عهره ب و نهمانی حكومهتی ساسانی له سهدهی چواری كۆچی بهم لاوه بهره

۱۵- موبه د له نهوښتادا مه گوپه ته، واته سدرژکی «موغ» کان. موغ به پیاوې نایني زېږده شتی و میهرپه رست گوتراوه. له کوردی نه مړېدا بوه به «مؤکه» که ټیستا ناوې چهند گونده له پڙه لالت (لای بۆکان) و باشوور.

۱۶- مېجوس. یونانی و سوریانی کراوی «مه گوو» و «مه غوو» ی نهوښتاییه به مانای موغ که پیاوې نایني زېږده شتی. به پیاوې نایني میهرپه رستیش ده گوترا پاش نیسلام مېجوس به زېږده شتی کان ده گوترا. له هندی فدره ننگدا مېجوس به مانای نارپه رست هاتوه که هله یه. چون زېږده شتی له کاتی نوږژ کردندا ږوو له ناگر ده کات موسلمانان کان توانی ناگر په رستیان نیان ددها.

۱۷- مانگه سوریانیه کان هیشتا له ټیراقدا به کار ده بری.

۱۸- عومهری خه یام خد لکی خوراسان بوو. به باوې من ندم پیاوه هدره زانیار و مهنه که شاعیریشه و چوارینه کانی ماموستا هه ژار کردوویته به کوردی هژگری نایني زېږده شتی بسوه. دهمانین له خوراسان باکووری پڙه لالت و پاشان له فارس و کرمان و سیستان باشووری ټیران هدر له زهمانی هیخامه نشیه کاندای نایني زېږده شتی پهری سهندبوو. له ناوړه پاست و پڙواوا و باکووری پڙواوای ټیران واته ناوچه ی ماد نایني میهرپه رستی رواجی بوو. نه و نه ورژزی هیتایه جیگایه که له گه ل جه ژنی فدره ورته کانی زېږده شتی نریکه.

۱۹- پاشگری ناوړه لاری «نه» ټیستاش له کوردیدا ژور به کار ده چیت و ه کوو ده ټین رکنه، مرخنه، چنگنه و شهرمنه و ...

۲۰- میتړه کانه دوو وشیه «میتړه + کانه» میتړه هدر میترا یان به دابیتزی نه مېرو «میهر». کانه پاشگری به پړیوه چوون و به پړیوه بردنه. میتړه کانه به واتای به پړیوه بردنی نه ریتی جه ژنی تاییت به میترا یه. له نیو میهرپه رسته کاندای جه ژنی له دایکبوونی میترا یه که له بهردیان سه دده فدره ده کوو. به گوتړه ی ندم ناینه میهر یه که م ته جه لالی خودایه له جه سته ی مړو له سهر زویدا. کانه له کوردیدا وه کوو «کانی» و «کانه» دابیتزی ده کری.

۲۲- هوو شه ننگ به دابیتزی نهوښتایی هوو شینه، یان، هوو شیه نه ننگه، دوو وشیه هوو به مانای چاک. شیه، به مانای نشیمن گرتن. نه، نیشانه ی ناوړه لاره که باسی کرا به گشتی به مانای که سیکه خاوه نی ناوړه لاری نشیمن کهری چاکه. یان نهوې که خانوو و نیشتمانی چاک پیک

دیني. هووښهنگ له پادشاگه‌لی نوستوړه‌یی ناریاییه. دیاره هی زه‌مانیکه که ناریاییه‌کان پاش سیستمی ناژه‌لداری و تهرشداری دی‌تشین بوونه.

۲۳- ب. ب. ۲۱

۲۴- گاشانبار (به‌سینی نووک ددانی) ش‌ش جه‌ژنی ناینی زه‌ده‌شتیه که هه‌رکام له کاتیکی سالد‌ا به‌ړتوه ده‌چیت و به ناوی ش‌ش دانه له گاسا‌کانه‌وه ناو‌نراوه. به گو‌ړه‌ی هم ناینه خودا جیهان له ش‌ش کاتی سالد‌ا ده‌نافریني. له گاسانباری ناخردا که ناخ‌ری زستانه مرؤ‌ژ دروست ده‌کا.

۲۵- زروان له نه‌و‌یستادا «زروه‌نه» (زروه + نه) به مانای خاوه‌نی ناوه‌لناوی پ‌ری.

زروه = پ‌ری، پاشگری «نه» باس‌کرا. خودای زه‌مانه. له نه‌و‌یستادا نافریتراوی نه‌هورامه‌زدا خودای مد‌زن و نافرینه‌ری جیهانه. له زه‌مانی ساسانیه‌کاندا زروان په‌رستی بوویه‌یکه دین. هم دینه پاش نیسلام تا چ‌ند سده درت‌زه‌ی هه‌بوو و به «ده‌ه‌ریوون» ده‌ناسران. به گو‌ړه‌ی هم دینه زروان خودای زه‌مان و ته‌نیا نافرینه‌ر، زگی پر بوو له زکی‌دا لفه دوانه‌یکه هه‌بوو. له زک و زا‌که‌ی گومانی کرد. له‌م گومانه نه‌هری‌من وات‌ه شه‌یتان به دی‌هات. نه‌و لفه‌که‌ی‌تر له زکی‌دا نه‌هورامه‌زدا بوو زروان به‌لیني به خ‌زدا کاتی زاینی به‌و دوانه نه‌وه‌ی که پیش‌تر هاته ده‌روه. فرمانداری جیهان به‌و بدات. نه‌هری‌من به‌مدی زانی و له کاتی زاین‌دا زو‌تر د‌ر په‌ړیه ده‌روه. نه‌هری‌من وه‌کوو کو‌ړنکی ره‌ش و چه‌په‌ل به‌لام نه‌هورامه‌زدا وه‌کوو کو‌ړنکی نو‌ورانی و خا‌وین سوو. زروان به‌ړتوه‌به‌ری جیهانی سپارد به نه‌هری‌من به‌لام ماوه‌ی ب‌ژ دانا پاش ته‌واو بوونی ماوه که نه‌هورامه‌زدا س‌رده‌که‌وئ و جیهان پر ده‌بئ له چاکه و ژیانی هه‌تا هه‌تایی و تیشک. به گو‌ړه‌ی هم دینه نیستا جیهان به ده‌س شه‌یتانه‌وه‌یه.

۲۶- نیت‌زدی یان یه‌زیدی (که ته‌ع‌ریب کراوه به یه‌زیدی، چون پیتی «ئ») له عه‌ره‌بیدا نیه) له بناغ‌ه‌ی «یه‌زه‌ته» نه‌و‌یستاییه. له په‌هله‌وی خوشکی زمانی کوردیدا یه‌زیت و به گومانی به‌هیت‌روه له کوردی نه‌و س‌رده‌مه‌دا یه‌زید.

«یه‌زه‌ته» نه‌و‌یستایی سی‌ وش‌یه (یه‌ز + ه + ته) بناغ‌ه‌ی یه‌ز به مانای په‌ره‌ستن و ستایش کردنه. «ه» پاشگری لکاندنی دوو وش‌یه. «ته» پاشگری ناوه‌لناوی به‌رکاره. له هه‌ورامی و زازادا وه‌کووی خ‌وئ ماوه‌ته‌وه وه‌ک ده‌لین شکسته نارو‌فته. یان بووه به «ده» وه‌ک ده‌لین هاورده له سورانیدا بووه به «توو» و «دوو» وه‌ک ده‌لین. که‌وتوو مردوو. له کرمانجی و که‌له‌وری و له‌کی‌دا

جوہ «تی» وەك دەلێن كەفتی، مردی. لە سنهیی بن زاراوی سۆرانیدا بوو بە تگ و دگ وەكوو كەفتگ مردگ.

یەزەتە لە ئەویستار یەزێت و یەزێد پەهلەوی و کوردی بە مانای پەرستار و ستایشت کراوە کە مەبەست خودایە. لە نایینی زەرەدەشتیدا بە خودایانی ژێردەستی ئەهوارامەزدایان دەگوێنەك بە ئەهوارامەزدا کە ئافرێنەری گشتە. جا بە وانەی کە یەکی لە یەزەتەکان وەكوو میترایان پەرستایە دەیان گوێ یەزێتی کە ئەمڕۆ بوو بە یەزێدی و پاشان ئێزدی.

۲۷- ئەهەرمەن لە ئەویستادا «ئەنگرە مینوو» یان بە قاعیدە «ئەنگرە مەئینیوو» سێ وشە یە 'ئەنگرەیان ئەهرە + مین + وو' ئەنگرە بە داڕێژەی نوێتر ئەهرە، بە مانای چەپەل و پیسە. مین لە ئەویستادا وەكوو مین و مانیش هاتوو لە بناغەی «مەن» واتە تێفکیرین. مان و مین و مین نەگەل پاشکری «وو» بە مانای مەعنا و هزر و بیر و جیهانی مەعنا یە لە بەرانبەر جیهانی ماکی دا. ئەنگرە مینوو و بە مانای هزر و پۆچی ناپاکە.

سەبارەت بە وشەی ئێران: لە زەمانی مادەکان و هێخامەنشیه کاندا ناوی ئێران نەبوو. لە زەمانی مادەکاندا ولاتی ئێستای ئێران هەر بە ماد ناو دەبرا. پاش پووخانی حکومەتی ماد و درووست بوونی حکومەتی هێخامەنشیه کان هێشتا تا سەد سالی حکومەتی ئەوان ئێران هەرنای مادبوو. میژوونووسانی یۆنان لە زەمانی خەشایارشا سێهەمین شای هێخامەنشیه کە لە سەدەی پێنجی پێش زاین هێرش دەکاتە سەر یۆنان، ئێران وەكوو ماد ناو دەبن. لە میژووی «کتییی پلوتارخ» (پلوتارخ میژوونووسی یۆنانیە لە سەدەی یەکیهەمی پێش زاین ژیاوە. میژوووەکی سەبارەت بە شەرگەلی ئێران و یۆنانە لە سەدەی پێنجی پێش زاینیدا) ئەوەدا نووسیویە: «ئارستیدیس بە «تیمستوکلس»ی وت، هەرگیز ترس مەخە دڵت ئەگەر ئەتوانی پێگە پەیدا کە تا ئەم مادگە لە خاکی یۆنان وەدەرنێت» (کتییی پلوتارخ. وەرگێڕ ئەحمەد کەسەرەوی ل ۶۱۵) هەروەها لە لاپەرەکانی ۷۳ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۶۵ و ۱۲۲۰ هەروەها لە شەڕی ئەسکەندەر دژ بە ئێران سەدەی چواری پێش زاین لە کتییی دووهمیدا لاپەرە ۵۰ ئێران هەر بە ماد ناو دەبات. ئەم زەمانەدا ئێران هەم بە ماد و هەم بە پارس دەناسرا. ئێران داڕێژە کوردیەکی دروستە و ئێران فارسی کراوی ئەم وشە یە.

ئێران بۆیە کەم جار «ئەراتسفون» میژوونووسی سەدەی سێ پێش زاین واتە سەرەتای حکومەتی ئەشکانیه کان وەكوو یۆنانی کراوەکی «ئێریانی» ناوبرا. پاشان ئیسترابوون لەوی وەرگرت و بە

کاری برد (ب.ب. جوغرافیای تاریخی نیران. و - بارتولد. وەرگیتر به فارسی همزه سەردار پەور ل ۸) دیاره ناوی نیران بۆ ولاتی ماد و پارس له سەرەتای ئەشکانیه کاندەو هاتە گۆڕی. له ئەوێستادا به جینگای ژیانی «نیریە» کان «نیریەنە» گوتراوه بەلام ئە بە گۆتیهی ولات و نیمپەرەواتووری ئەم وشە خۆی سی وشەیه (نیر + یە + نە) نیر به مانای رەسەن و نەجیبه «یە» نیشاندی نەسبەتە له کوردیدا بووه به «ی» وەك دەلێن هەولێری. نیریە واتە نیری و بە دابێژی ئەمڕۆ ناری و ناریایی. «نە» ئاوەلناوی سیفەتە که له ژمارەگەلی پێشوو دا باس کرا. بە گشتی نیریەنە که ئەمڕۆ بووه بە نیران به مانای جینگایە کهوا هەلگری ناریە کاندە. له ئەوێستادا «نیریەنەوێجە یان بە قاعیدە نیریەنەوێجە به مانای بێج و بناوانی ناریە کاندە واتە ئەو جینگایە که ناریە کانی لێ پەیدا بوونە. «وێج» له کوردیدا هەر بەو چەشنە ماوەتەو بێج و بنجیش دەگوتری.

به‌شی دوه‌م
میهرپه‌رستی نائینه کوردیه‌کان

میهرپرسته کان بۆ ئەوێ وەکوو «دێپەرست» لە زەمانی ساسانیەکاندا تووشی کوشتار لە
 ٢٤٠٠٠ زەردەشتیەکانەوێ نەبێ نایە کەیان پێبوو لە رەمز و پاز و ئاماژە و بەیانی سەمبولیک.
 هێتیی ئەم رەمز و پازانە درێژە پێدانی دەوێ. هۆگری خوازیاری ئەم باسە سەرغیی کتێبەکانی،
 حەمل - وێرماوزن - زینێر، بە زمانی ئالمانی و فەرانسەیی یان «نایینی میهر، میترائیسیم - هاشمی
 یحیی» بە فارسی بدات. هەرچەند لەو کتێبانەدا سەمبولەکانی زۆریەکی نەکراوەتەرە. کردنەوێ ئەو
 یەزو و رازانە تێگەشتنی تەواوی لە نایە کوردیەکان دەبێت کە ئەو نووسەرە بەپێزانە نەیان
 کردووە. پاشاوەی نایینی میهری واتە نایە کوردیەکانیش پاش ئیسلام لە هێتانی رەمز و سەمبول
 و ئاماژە زۆر تەنانت هێتانی وشەیی یێگانە بۆ دەرپرینی بێروباوەری خۆیان بە ناچاری کەلکیان
 یەگرتووە. لە کاکەبیدا وشەکانی ساج نار، سێ، پاز - زەرە بام - سەدەف - دوو و... وشەیی یێگانە
 یەکوو «دوونادوون»ی تورکی بە جێگای تەناسوخ، یورت بە جێگای قۆناغ و دوون، مەلە کە تاس
 بە جێگای لایەنی قەھر و تاریکی حەق. لە ئێزیدیدا وشەیی سوریانی وەکوو شەمشە (شەمش)،
 تاسی مەلە ک و «یەلدا» کە هەر سێ لە زەمانی ساسانیەکاندا باو بوو و... هێتاون. نایینی
 کوردی میهرپرستی کە لە کوردستانی باکوورەوێ چوو بۆ شام و ڕۆژم و ئەوروپا (سەدەکانی دوو و
 سێی پێش زاین) بێتەرس بە جێگای تاسی مەلە ک وشەیی ئاریایی ئەهەرمەنیان دەگوت.
 مسیحیت لە سەدەیی چواری پاش زاین لە ئەوروپادا بڵاوکرایەوێ و میهرپرستگەل لاواز بوون و
 کوشتارکران. ئەوان تا سەدەیی هەفتی زاینی لە ئەوروپادا دەوامیان هێنا. میهرپرستی چەند
 سەدە دینی سەراندەری ئەوروپا بوو.

دینە کوردیەکانیش ئەمڕۆ بە ناچار پێن لە رەمز و پاز. توێژینەر دەبێ زۆر بە وردی لەو
 تەستگەلە بە دواي پاستیدا بگەڕی. بۆ وێنە لە سەرەتای ئیلاهیاتی کاکەبیدا نووسراوە خودا لە
 پێشدا لە «دوون» واتە جامەیان جەستە «یا» دا بوو ئەو لە نیو «سەدەف» یێکدا لە «زەریا» بوو
 و... بۆ ئەو کەسە کە ئەم ئیلاهیاتە شەرقە دەکات دەبێ لە پێشدا بزانی، مەبەست لە دوون و یا

و سه‌دهف و ده‌ریا و... و هه‌روه‌ها ره‌مز و رازه‌کانی نایینی ئیزدی چیییه. ئینجا روون ده‌بیتسه‌وه که ته‌وحیدیکی قولێ که هه‌ر تاکه‌هرستی میهردینه‌کانی پیش ئیسلامه‌ له‌م دین‌گه‌له‌دا هه‌یه. ئه‌م سیسته‌مه‌ ئیعتیقادییه تاکه‌هرستییه، به‌ فیکر و هزری کوردانی پیش زایین دروست کراوه و تا ئیستا به‌ هه‌ندی گۆرانکاری له‌ په‌راویژدا پارێزراوه و به‌ نه‌ده‌بیاتی قول‌ه‌وه نه‌ته‌نیا جینگای شانازی کوردانه به‌لکم شوناسی راسته‌قینه‌ی فره‌ه‌نگی پیش ئیسلامی نه‌وانه. له‌ پاش‌دا باس له‌سه‌ر ئه‌و سه‌مه‌بولانه ده‌کری به‌لام لیژده‌ا بۆ وینه ته‌نیا له‌و سه‌مه‌بولگه‌له‌ باسی سه‌مه‌بولی مه‌له‌ک تاوس به‌ به‌یانی کاکه‌یی، یان «تاوسی مه‌له‌ک» به‌ وته‌ی ئیزدیه‌کان ده‌کریت. نه‌وانه‌ی وه‌ک مامۆستا محمه‌د ته‌مه‌ین هه‌ورامی له‌ کتییی «کاکه‌یی» و...دا که تاوس له‌ بناغه‌ی دیو، یان دنووس و زنووس ده‌زانن و دیوی کوردی و زنووسی یۆنانی تیکه‌ل ده‌کن و بی‌شروقه ته‌نیا به‌ لیک‌چوونی که‌می وشه‌وه قه‌ناعه‌ت ده‌کن، باسه‌ که نالۆزاو ده‌کن. زنووس له‌ خودایانی گه‌وره‌ی هه‌ره‌ کۆنی فره‌ه‌نگی یۆنانه و له‌ گه‌ل تاوس مه‌له‌کی کوردان که ناوی ئاماژه‌یسی میترایه‌ پتوه‌ندی نییه. زنووسی هیند و نه‌وروپایی ته‌نیا له‌ گه‌ل «دیو»ی ئاریایی هاو بناغه‌ن و به‌س. دیو له‌ ویداکاندا به‌ مانای خودایه. هه‌ر ئیستاش له‌ هیندوستان به‌ خودای گه‌وره ده‌ئین «مه‌ها دیو» واته‌ دیو، یان خودای مه‌زن. زه‌رده‌شت له‌ «گاڤا»دا ده‌لی ته‌نیا خودای تاک نه‌هورامه‌زدايه. ئه‌و په‌رستنی دیوه‌کانی ئاریایی‌تری به‌ کوفزانی. له‌ نه‌ویستای دوايندا «دیو» وه‌کوو ئافریترای ته‌هرمه‌ن (شه‌یتان) ژمیژدرا و له‌ گه‌ل نه‌هورامه‌زدا که‌وته‌ن شه‌ر و پاش ئیسلام به‌ مانای شه‌یتانیش به‌ کار چووه.

مه‌له‌ک و تاوس دوو وشه‌ی سوریاين که دینه کوردیه‌کان زۆر به‌ جینگا وه‌کوو ره‌مزیک به‌ جینگای نه‌هرمه‌نی میترای (ئه‌ک نه‌هرمه‌نی زه‌رده‌شتی و شه‌یتانی ئیسلام که بوونه‌وه‌ریکی خراپه‌ کاره) به‌ کاریان برد. مه‌لیک له‌ سوریانی و له‌ عه‌ره‌بییدا به‌ مانای شایه. له‌ نه‌ده‌بی کاکه‌یی و ئیزدیشدا به‌ خودا «شا»یش ده‌گوتری. نه‌هلی حه‌ق به‌ ته‌جه‌للاکانی خودا له‌سه‌ر زه‌ویدا «سان»^(١) و شا ده‌ئین. سان وشه‌ی هه‌ورامی نه‌ویستاییه‌ که له‌و ژماره‌دا لیک دراوه‌ته‌وه. وه‌کوو «سان سه‌هاک» که سولتان نه‌سحاق». سولتان هه‌رشایه‌ یان «شاخوه‌شین» و...

تاوس هه‌ر ئه‌و په‌له‌وه‌ریه‌ که له‌ تاینه‌کانی جوو و ئیسلام له‌ به‌هه‌شتدا حه‌وا و ئاده‌می هه‌لخه‌له‌تاند تا له‌ میوه‌ی ئه‌و داوه‌ بخۆن (گه‌نم یا سیو) که خودا لیبانی به‌ریه‌ند کرد بوو ته‌وانیش خواردیان و له‌ به‌هه‌شت کرانه‌ ده‌روه‌ و که‌وته‌ن سه‌ر زه‌وی.

تاوس پاشان له شړڅه دينيه كاندا وه كوو «مار» كه هدر شه يتان بووه ناساندره. نيستاش مار و تاوس هدر سه مېولى مه لك تاوسه. تاوس به هواى گوت نه گهر لهو ميوه بخون ته مهنى هه تا هه تايي پيدا ده كن.

فيتېتهى مروڅ به پيى نهو دينگه لهو دينه كورد يه كانيش بڅ گه يشتن به خودا هان دهرى. نادم و هوا خوارد يان و وه كوو جهسته ي نه مروځيان كه و تنه سهرزه وي. جا بزايين ناكامى نه م كاره چاك بوو يان خراپ؟ مېهسته ي فيتېتهى مروڅ چيه ناييا باخه كانى به هه شته، يان «ليقاء الله» كه به تيكوشان و رهنج به ده ست ديت نه له ناسانى به هه شته. «حافيز» شاعيرى هره به رزى نيرانى ده فرمى:

«پدرم روضتى رضوان به دو گندم بفروخت نا خلف باشم اگر من به جوى نفروشم»
واته باركم (نادم) به هه شتى به دوو گم فروشت منيش ناره س نه م نه گهر به جويى نه ي فروشم. به هاتنه دهره وي نادم له به هه شت مروڅ ده كه و يته رينگاي تهر يقه ت و عير فان تا به پله ي «فنه افى للا» بگات كه پله ي كه زور سهرتر له به هه شته. نه حمده ي خانى ده فرموى: لى جه ننه تى عاشقان جوو دايه + ميعاد له قايي كيبر يايه. عاليته وي ژباغ رزوان + ناگو نجنه وي چو حور و غيلمان. جا ده بينين نه و كارى تاوس هدر نيراده ي خوا بووه بڅ نه جاتى نينسان له مانده له به هه شته، بڅ گه يشتن به پله ي سهرتر. نه و يه كه ناوى ناماژه يي مه لك تاوس زور به جينگا هه لېژير دراوه. ناوى «شه مشه» يش (شه مش) هدر له سوريانى گيراه كه مېهسته خوره. نه م وشه سوريانى گه له بڅ نه و به كاريرون تا زهره شت يه هاو زمانه كانيان له مېهسته كانيان تى نه گن.

له نايينى ميهري و پاشماوه كانى واته نايينه كورد يه كان و تهر يقه تى عير فانى وه حده تى وجود يدا، هدر چى جگه له خودا هديه لار جووده واته نييه، جا نه وي كه هديه يا دهر كه و تووى سفته ته كان يان دهر كه و تووى زاتى خودايه. جيهانى ماديش يان به و ته ي فديله سووفى كورد شه هابى سوهره وهر دى «نوورى كه سيف» واته تيشكى كه جرم و كينشى پيدا كرده وه هدر ته جللاى خودايه به لام له پله ي كه خوار تر دا. خودا به نه ختى له زات و سفاتى خويه وه له هدر چى شت و له هدر زه ماندا هديه و ده توانى له هدينه تگهل و له جهسته گه ليشدا عه بينيه ت پيدا كات.

يه كه مين ته جه للاى نور و رهمته تى نهو له جهسته ي مروځدا وه كوو ميترا بوو. يه كه مين ته جه للاى لايه نى قين و تاريكى نهو له دينه كورد يه كاندا وه كوو تاوسى مه لك و له

ستایشگاگانی میهرپه‌رستیدا وه‌کورو په‌یکه‌ری شیر و مار و بوونه‌وری سامناک پیشان دراره که زۆریه‌ی زانایانی نه‌وروپایی به‌ه‌له‌ وه‌کورو «زروان»^(۳) بۆی ده‌روانن و هه‌ندیک‌تیش وه‌کورو په‌یکه‌ری «نه‌هریمن»ی ده‌زانن به‌لام نه‌یان‌توانیوه‌ بزائن نه‌وه له‌گه‌ل میترایه‌ک شته که ته‌جه‌للای یه‌که‌می خودایه. مامۆستا هاشمی ره‌زی له‌ به‌شه‌کانی سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌یدا نه‌م په‌یکه‌رگه‌له‌ وه‌کورو زروان و نه‌هریمن ده‌ناسینی، به‌لام له‌ به‌شگه‌لی ناخو‌ری کتێبه‌که‌یدا له‌ سه‌ریاسی زروان یا کرونووس نه‌وه په‌یکه‌ره‌ی که‌ سه‌ری وه‌ک شیری هه‌یه (هه‌رچه‌ند زروان به‌ کرونووسه‌وه په‌یوه‌ندی نییه‌ پاشان روونی ده‌که‌ینه‌وه) ده‌نووسی: «له‌ میه‌را به‌ (ستایش‌گه‌گه‌لی میه‌ره‌ستی) یه‌ جو‌ریه‌ جو‌ره‌کاندا نه‌خش و په‌یکه‌رگه‌لی ترسناک په‌یدا بووه و تا ئیستا نه‌وه جو‌ره که‌ شیاه به‌ دروستی نه‌ناسراون (ئاینی میه‌ر، میترائیسم ل ۴۲۴) مامۆستا ره‌زی پوانگه‌ی زانایانی نه‌وروپایی له‌ لاپه‌ره‌کانی ۲۵ - ۴۲۴ ده‌یتناوه که‌ هه‌روا پێشکه‌شی خوێنه‌ران ده‌کریت:

«پروفسور زینیر zaenner بۆیه که‌م جار ده‌ری بری که‌ نه‌مه‌ په‌یکه‌ری نه‌هریمنه‌ نه‌گه‌ر نه‌م پوانگه‌ قبوول بکری ده‌بی قبوول که‌ین که‌ نه‌هریمنیش له‌ لایه‌ن میه‌ر دینانه‌وه په‌رستاره‌. هه‌لبه‌ت له‌ هه‌ندێ پهرستگه‌ میه‌ره‌یه‌کاندا به‌رد نووسراوه‌گه‌لیک دۆزراوه‌ته‌وه که‌ پێشکه‌ش به‌ نه‌هریمن کراون که‌ لانی که‌م له‌ سێ دانه‌ له‌وانه‌ له‌ ئینگلیس و نه‌مسا و پۆم ناگه‌دارین. له‌م به‌رد و نووسراوانه‌دا له‌ نه‌هریمن تکا کراوه‌ تا هه‌یزی شه‌ر و خراپه‌ له‌سه‌ر نه‌وان هه‌لگری، به‌لام نه‌مه‌ش پوونه‌ که‌ میه‌ره‌یه‌رستان هه‌رگیز نه‌هریمن یان شه‌یتانیان نه‌په‌رستوه» (هه‌روه‌ها که‌ نه‌م‌پۆش تیزدی و نه‌هلی حق و دینه‌ کوردیه‌کانی‌تر شه‌یتان نا‌په‌رستن) مامۆستا له‌ درێژه‌ی نووسراوه‌که‌یدا ده‌لی:

«چون له‌ بناغه‌ی ئه‌نه‌وییه‌ت = سه‌نه‌وییه‌ت (واته‌ دوانه‌ په‌رستی نه‌وه دینه‌ی که‌ ده‌لی دو هه‌یز جیهانی ئافرانده‌وه‌ خودا و شه‌یتان. شه‌یتانی‌ش هه‌روه‌ک خودا قه‌دیمه‌ و هه‌تا هه‌تاییه‌) دا‌متانه‌یان بووه‌ که‌ نه‌هریمن سه‌ره‌نجام له‌ نیو ده‌چیت، میترا شه‌ر و خراپه‌ تیک ده‌شکێنی له‌م حاله‌وه‌ له‌ هه‌ل و هه‌رجگه‌لیکدا که‌ خراپه‌ په‌ره‌ی ده‌سند بۆ دامرکاندنێ نه‌هریمن به‌رازیان قوریانی ده‌کرد.» لێره‌دا وا دیاره‌ که‌ مامۆستا ره‌زی نه‌هریمنی زه‌رده‌شتیه‌کانی له‌ بیردایه‌ که‌ ده‌فه‌رموی «سه‌ره‌نجام له‌ نیو ده‌چیت» (و خه‌یر و خۆشی دنیا ده‌گریته‌وه).

له‌ ئاینه‌ سه‌نه‌ویه‌کاندا شه‌یتان نامری و قه‌دیمه‌ ته‌نیا له‌ دنیای نوور و ئافرانده‌ی خودا جو‌ی ده‌بیته‌وه. له‌ کوردستاندا دینی‌ک به‌ ناوی «داسنی» که‌ له‌ کتێبی «کتاب الفهرست»ی ئیبن نه‌دیم

له سەدەى چواری کۆچی مانگی نزیك به ههزار و سەد ساڵ له مهو پێش به عه‌ره‌بی نووسراوه وه‌کوو «دیصانی = دیسانی» هاتوه و به زاراوه‌ی کرمانجی دیسانی ده‌گوتری. له به‌یته کوردیه‌کاندا به «غەزای داسنیان» واته شه‌پ و کوشتاری نه‌وان بۆ موسلمان بوون زۆر ناماژه‌ کراره. له به‌یتی سه‌یده واندایه‌کی سه‌یده‌وان عه‌زیزی داسنیه. سالم له دوو سەد ساڵ له مهو پێشدا وه‌کوو کافر ناویان ده‌بات: فه‌ره‌نگ و داسنی و ئه‌رمه‌نی و جوو + نوسه‌یری و ده‌یله‌می و گه‌بری به‌دخوو.

به وته‌ی ئیبنی نه‌ده‌یم پێش مانی^(٤) واته پێش سەدەى سه‌ته‌می زایینی بووه و ده‌لی ئه‌م ئاینه زۆر به ئایینی «مانی» نزیکه. ئایا داسنی و دیسانی ئیبنی نه‌دیم هه‌ر یه‌ك ئاینه؟ ئیتزدی تاکه‌پرسته‌یه. به‌لام ئایینی مانی دوانه‌په‌رسته‌یه.

ئه‌و شتانه‌ی که له‌و نووسراوانه‌ی زینتیری ئالمانی و ره‌زی ئیرانی به‌ ده‌ست دێت ئه‌مانه‌ن: سه‌باره‌ت به‌و په‌یکه‌رگه‌له ئه‌م وته‌ی ره‌زی دروسته که «هیشتا به‌ دروستی نه‌ناسراون» جا ئه‌بی ئه‌مه‌ش قبوڵ که‌ین که هیشتا نیوه‌ی ئایینی میترا به‌ دروستی نه‌ناسراوه. هۆی ئه‌م نه‌ناسینه‌ش ئه‌وه‌یه که ئایینی میترایان له سه‌رچاوه‌که‌ی خۆی که کوردستانه توێژین نه‌کردوه. مامۆستا ره‌زی له‌ پوون کردنه‌وه‌ی روانگه‌که‌ی زینتیر سه‌باره‌ت به‌ ئه‌رمه‌ن، شه‌یتانی ئیسلام و جوو و زه‌رده‌شتی که هه‌ر سێ ئیلاهییاتی نزیك به‌ یه‌کیان هه‌یه له‌ بیردا بووه، ئه‌رمه‌نی میه‌رپه‌رستی که به‌ وردی هه‌ر تاوسی مه‌له‌کی دینه کوردیه‌کانه به‌ شێ له‌ ویست و گه‌لاله‌ی خودایه نه‌ك بوونه‌وه‌ریکی شه‌روور و زیانی خوڕۆکه له‌ دلی مرۆژه‌کاندا وه‌سوه‌سه ده‌کات تا بۆ گونا‌ه و کاری خراپ هه‌لیان خه‌پنێ. له‌ بناغه‌دا ئه‌م چه‌شنه شه‌یتانه له‌ میه‌رپه‌رستی و ئاینه کوردیه‌کاندا نییه.

جا ئه‌گه‌ر وه‌کوو مامۆستا ره‌زی له‌ روانگه‌ی زه‌رده‌شتیه‌وه بۆ ئه‌رمه‌نی میه‌رپه‌رستی بپروانین ئاته‌وا تووشی هه‌له‌ ده‌بین. ئه‌گه‌ر هه‌ندێ کوردی موسلمان به‌ باوه‌رمه‌ندنانی ئاینه کوردیه‌کان شه‌یتان‌په‌رستیان ده‌گوت، ئه‌وان شه‌یتانی خۆیان له‌ بیراندایه که بوونه‌وه‌ریکی دژ به‌ خودا و مرۆژه‌ که هیچ کات له‌ بیر و هه‌ز و ره‌وشی ئاینداری دینه کوردیه‌کاندا نییه.

هاشمی ره‌زی له‌و فه‌رمایشت‌گه‌له‌دا ده‌فه‌رموی: «میه‌رپه‌رستگه‌ل هیچ کات ئه‌رمه‌نیان نه‌په‌رستوه» ئه‌ی ئه‌و په‌یکه‌رگه‌له و ئه‌و به‌ردنوو‌سراوگه‌له که به‌ ئه‌رمه‌ن پێشکه‌ش کراره چییه؟ هه‌روا که فه‌رموویانه لی‌ ترسان(!؟) دیاره مامۆستای به‌رێز له‌ روانگه‌ی ئه‌ویستاو

زەرډه شتیهو بۆ نه هریمن دهروانی. له زەرډه شتیدا جیهانی نوور و پاکي و جوانی و راستی و چاکه نافرینراوی نه هورامه زدايه و به سه رۆکایه تی نهو به پرتوه ده چی. جیهانی تاریکی و ناپاکي و پیری و درۆ و خراپه نافرینراوی نه هریمنه و به سه رۆکایه تی نهو به پرتوه ده چی و نه م دوو جیهانه و دوو هیزه تا ناخري دنیا پتکه وه له شه ر دان، به لām له تاینه کوردیه کان و دیاره له میهریه رستیشدا جیهانی نوور و تاریکی و خاسه و خراپه هه ر یه ک شته و نافرینه ر و به پرتوبه پری گشتی هه ر خودایه که نه ختی له زات و سقاتی له هه ینه تگهل و جهسته گه لی جوړاو جوړدا خوی دهنویني و جیهان به پرتوه ده چی. له م تاینه گه له دا ژیان و مردن، نوور و تاریکی و... هه ر یه ک ویست و گه لاله یه. خیر و شه ر دوو رووی سکه ی ویستی خودایه، پتویست و پئی ویستراوی یه کن.

عدينولقوزاتی هه مه دانی له عارفان و سۆفیانى گه وری سه ده ی پینچ و شه شی کۆچی ده ئی: «و کلم الله موسى تكليما، که مائی هه یه. جا که ماڻ هه یه له ئیبلیدسا... نه و ی که سه فه تی جبه ئیلی هه یه ده توانی به شه رمه وه بۆ جه ماڻ و جوانی ئیبلیدس بروانی». (برگزیده ی اسار عین القضاة به اهتمام محمد کاظم که دوی - یدالله شکیافر. ل ۱۰۶) به راستی جبه ئیل بۆ جه ماڻ و جوانی کی ده توانی نه ویش به شه رم و به دزیه وه بروانی؟

جبه ئیلێک که نه و نه به خودا نزیکه. دیاره نه وه هه ر تاوس مه لیکی کوردانه. نه و نووسه رانه ی کتیبه که ی عدينولقوزات، له عه تبار (شاعیر و عاریفی گه وری سه ده ی هه فته می کۆچی) و نه حمه دی غه زالی و مه نسووری هه لاج (له سه ر هه لاج باسما هه یه) له گه وریه یی و مه قامی ئیبلیدسا رسته گه لیکیان هیناوه، به لām هیچکام وه کوو عدينولقوزاتی هه مه دانی که دیاره وه کوو باوه تایه ر له سه ر یه کی له تاینه کوردیه کان بووه له سه ر ئیبلیدس نه ینووسیوه. فاکتی زۆر هه یه که پیشان ده دات هه مه دان که له زه مانى نه رده لانیه کاندایه سنووری کوردستان بووه ناوه ندی گه وری میهریه رستی بووه. له زه مانى ساسانیه کاندایه هه مه دان یه کی له شاره کانی پارێزگایه ماد بووه که نه و زه مانه وه کوو پارێزگای «ماسی یان ماهی» = مایی = مادی ده ناسرا که پیته ختی نه و ی دینه وه ر نزیک کرماشان له کوردستانی رۆژه لاتدا بووه. زیانی پارێزگای نه مپۆی هه مه دان جگه له شاری هه مه دان زاراوه ی کوردی له کی (نه ک لسوړی) و تورکیه. شاری هه مه دان ئیستا له ژیرکاری گه ری زیانی ده سه لاتدا فارسی و تورکی قسه ده که ن، به لām نه و زه مانه به زاراوه ی له کی و هه ورامی قسه دیان کردوه که زیانی شیعی «باوه تاهیترا»^(۱) بووه. باوه تاهیر به هه له له کوردستانی باشووردا ناسراوه، کونگره که شی پر بوو له هه له. بروانن بۆ روونکردنه و ی نه و ژماره. مامۆستا و

یچی عهینولقوزات «به‌ره‌که» بووه. ئەم ناوه هینشتا له کوردستاندا به‌تایبەت له نێو کاکه‌مه‌کاندا وه‌کوو «برا‌که» هەر ماوه.

ئەو دوو نووسەر به‌پێژه له سەر‌ه‌تای کتێبی به‌ره‌مه‌کانی عهینولقوزاتدا سه‌بارەت به‌و عه‌سوسن «له کتێبی، ته‌مه‌یداتدا دیاره که «ئاخ‌ره‌ت»ی قبوڵ نییه و به‌ چه‌شنی بیروپای له‌سەر حلوول، (چه‌شنی ته‌ناسوخ که، رۆح، واته، روح، ی خودا ده‌چیتته جه‌سته‌گه‌لی‌که‌وه). دو‌کتور عه‌زیز کووب، زانای وتوێژینه‌ری ئێرانی هاوچه‌رخ له کتێبی «جستجوهای تصوف» دا ده‌لی: گشت نه‌مانه ره‌نگه له گه‌ل مۆچیا‌ری‌گه‌لی، گنوسی (عیرفانی پێش نیسلام) دا که‌وا دیاره له کۆگی شیخ به‌ره‌که و یارانی ئەو‌دا بووه پێوه‌ندی هه‌بی. سه‌رچاوه‌ی پێش‌وول ۱۳». (دیاره که هه‌زیرین کووب) یش سه‌رنجی به‌ دینه کوردیه‌کان نه‌داوه.

نایینی میهره‌به‌ستی و دینه کوردیه‌کان هه‌مووشته به‌ قه‌دیم و ته‌جه‌للای حق ده‌زانن عه‌ینولقوزات ده‌لی: «بناغه‌ی قورئان نوورانی بوونیه که که‌لامی خودایه‌و وه‌کوو ئەو قه‌دیمه وا‌ته قورئان نه‌ئاف‌رینه‌داوه و وه‌کوو خودا هه‌میشه هه‌ر بووه (ل ۲۷) ئەو ده‌لی خودا نووره. شه‌ه‌لی سوهره‌وه‌دی فه‌یله‌سو‌فی کورد به‌ خودا ده‌لی «نوورولنه‌نوار».

عه‌ینولقوزات نیسلامی قبوڵه وه‌کوو دینه کوردیه‌کان که نیسلام و دینه‌کانی‌تریان وه‌کوو به‌شی له‌ ویست و گه‌لاله‌ی کاروباری جیهان له‌ لایه‌ن خوداوه ده‌زانن. عه‌ینولقوزات ده‌یه‌وی به‌ تابه‌ت‌گه‌لی قورئان بیروپای خۆی له‌ گه‌ل نیسلامدا نزیک‌کاته‌وه تا نه‌یکوژن به‌لام نه‌کراو به‌ توانجی کافر بوون کوشتیان له‌ نایه‌ت‌گه‌لی «الله النور السموات و الارض» و «كنت كنزاً خفياً فأحببت ان اعرف» زۆر که‌لک وهرده‌گرێ که له‌ نایه‌ی یه‌که‌م نوور بوونی خودا و له‌ نایه‌ی دووه‌م ده‌توانی ته‌وحیدی دوو و سه‌ده‌ف و ده‌ریا له‌ نایینی کاکه‌ییدا به‌ ده‌س بی‌ت. له‌ جێ‌گایه‌ک ده‌لی:

«ئه‌ی می‌رخاس ئەو شته‌ی که، "قه‌دیم" هه‌بوونی پێوستی به‌ خۆیه. ئەو شته‌ی که قه‌دیم نییه و ئاف‌رینه‌راوه پێوستی هه‌بوونی به‌ خۆیه‌وه نیه‌ جا چۆن ده‌توانن هاو‌به‌ش بن له «ه‌بون» دا؟ ل ۱۷۵» ئەو ده‌یه‌وی ئەم عه‌قیده‌ی می‌ترایی و دینه کوردیه‌کان ده‌رخات که «حادث» واته ئاف‌رینه‌راو به‌ دیهاتوو هه‌بوونی نیه، هه‌ر چی هه‌یه زاتی خودا و ته‌جه‌للایانی ئەوه. فره‌ چه‌شنی رواله‌تیه و هه‌مووشته هه‌ر ئەوه، هه‌ر نووره.

چون پۆژی چوارشه‌مه سووری و سێ‌زده‌به‌ده‌رمان له‌ گه‌ل شه‌وی یه‌لدا و نه‌روژ له‌ پێوه‌ندی له‌ گه‌ل یه‌ک‌دا لێ‌ک‌داوه و له‌ ناینه کوردیه‌کاندا چوارشه‌مه سووری که پۆژی ته‌جه‌للای مه‌له‌ک تاوسه و

جینگاهى له خۆردايه و میترا هەر میهر (له سەر و شهى میترا و میهر له بهشى ههفته مەدا باس کراوه) واته ئەوین و تیشك و بهزەیی خودایه. له نیتو بابلیه کانی کۆن و میسریه کاندایه پەرستنی خۆر سەرده میتک یاو بوو بەلام له نیتو کورداندا هەرگیز نەبووه.

ئەوێستای دوا یینیش میترا و خۆری له یەك جوێ کردۆتەر و هەر کام له «یەشت»^(۸) کاندایه جیاواز ستایش دەکری. خۆر له ئاینی میترا یی و دینه کوردیه کاندایه گرنکه بەلام خودا نیه. چون گرنکه ناوی دهیئن و ناوی ئاماژەیان بۆدا ناره. له ئیزدیدا به ناوی سوریا نی «شەمشه» (شەمش) و له کاکه ییدا وه کوو «ساج نار» ناوی دینن. له فەلسەفەى ئیشراقى سوهروهردى کورددا وه کوو «نەبیی ئەعزەم» و «هۆرەخش» ناوی براوه (له ئەوێستادا «هۆرەخشەئیتە» (هۆر + ه + خشەئ) + تە، هۆر واتە خۆر - خۆر، خشەئیتە واتە تیشك دەر و درهوشینەر)

ئەو نووسراوه گەلەى بانگهێشتکەرانی مەسیحی هی سەدهی سێی زایینیە. هەر ئەو سەده بوو که ئەردەشیر بۆ فەرمی کردنی ئاینی زەردەشتی هیژشی کردە سەر کوردەکان و له شه پری دووه مەدا کوردەکان تێك شکان دیاره بۆ له ناو بردنی ئاینی کوردەکان بانگهێشتکەر مەسیحیه کانیشت له هەلومەرجی شکست و لاوازی کوردەکان که لکیان وەرگرتوو. ئەو نووسراوه دەتوانی لایەنی بەرپۆڵەبەری جیهان به دوو چەشنی تیشك و بهزەیی و قین و تاریکی نیشان بدات. له لایە کەوه دەلی خۆرپەرست بوونه دیاره ستایشتی میترا، یان لایەنی تیشك و بەزەیی خودایان کردوو و له لایەکی ترهوه دەلێن بۆ شەیتان قوربانیان دەکرد که دیاره بۆ لایەنی قین و تاریکی بەرپۆڵەبەری هەستی واتە خودا به ئاماژەى ئەمڕۆ مەلەك تاوسیایان کردوو.

مامۆستای ئێرانی «پوورداد» یە کەم وەرگێرتی ئەوێستا به فارسی له سەرەتای «وەرگێرپاوهی» کتیبی «ئاینی میترا ی، مارتین وێرماوزن. وەرگێر به فارسی نادر نادرزاده» دا دەنوسى «له ئاینی میترا دا دوو هیژ له جەنگی بەردەوامدان ئەهۆرەمەزدا فەرمانرەوای جیهانی نوور و ئەهریمەن فەرمانرەوای جیهانی تاریکی به سەر ئەوانهوه زروان خودای زەمانه» ئەو هەلە که سەرچاوه کەى زاناکانی ئەوروپایین، پەرهی سەندووه بۆ نووسەرانی پاش ئەو که ئاینی زروانی (که پاش ئیسلام به «دەهری» کان ناسراون) له گەڵ ئاینی میترا تێکەلاو دەکەن. ئەم بەرپۆڵە نه گەر وردبینی زۆریان له سەر پەیکەرە میترا ییه کان که تەوحیدی میترا و ئەهریمەن پێشان دەدەن وه کوو دینه کوردیه کان که ئەوانەدا تەوحیدی خودا و مەلەك تاوس هەیه تووشی هەلەى وا نەدەبوون (ئەم پەیکەرانه بەرچاو دەخرێن). پایەبەرز پوورداد زانای ئاینی زەردەشتیه و ئەوهی سەبارەت به

میترا گوتووه وه کوو قسه کانی مامۆستا رهزی دووپاتی زانایانی ئهروپاییه. نه گهر له که تیبه کانی میترایدا ناری ئه هریه هیه هیچ ناوی له «زروان» نیه له موتابه قهه زروان و «کرونوس» ی یۆنانی که پاشان باسی ده که یه نه م هه له گه وه هاتۆته پێشه وه. میتراپه رستی زروانه رستی نیه. زروانی تاینیکی جودایه که له پرونکراوه کانی به شی پێشودا باس کراو پاشان وردتیش باس ده کری.

مامۆستا رهشید یاسه می هه له ی گه وه سه بارهت به ئێزدیه کان ده کات. ئه و له کتێبه ناوبراوه کهیدا ده نووسی: «گۆمانی تیدا نیه که دینه قه دیمه کانی بابل و ناشوور و دین گه لی تازه تر وه کوو جوو و فه له و ئیسلام تیکه لاری ئێزدی بسوه ل ۱۲۵». گۆمانی تیدا نیه نه م قسه گه له توانجی ناره وایه و توێژینی به سنده له سه ر ئێزدی و تاینه پێشوه کاندایه نه کراوه چون:

ههروه ها که زۆری له توێژینه رانی ئهروپایی که مامۆستا رهزی له کتێبه کهیدا فاکتگه لیککی زۆری له وان هیناوه ههروه ها پوررداود و چهند مامۆستای تر ده ریان خستوه تا هه شتا له سه دی عه قیده گه ل و داب و نه ریتی مه سیحی که له سه ده ی سی و چواری پاش زاین له ئهروپا بلاو کرایه وه، له تاینی میتراپی (که له سه ده کانی سیه م و دووه می پێش زاین له کوردستانی باکووره وه چوو بۆ پۆم و بوو به تاینی گشتی و فه رمی ئهروپا) گه راوه. وه کوو جه ژنی کریسه مس (که هه ر یه لدا له دایک بوونی میتراپه) و نه ریتی نان و شه راب و عه قیده به ته جه سسود و حلوول (ههروه ها که زاتی خودا له جه سته ی عیسادا حلوولی کرد و هاته خواروه بۆ نه جاتی مرۆڤ که پاشان پێ ئاماژه ده کری). یان له دایک بوونی عیسا له دایکینکی باکیه واته شوو نه کردوو (له دینی میهرپه رستیدا هاته خواروه کانی تری میترا به گوێره ی له دایک بوونی له دایکینکی شوو نه کردوو وه کوو له دایک بوونی شاخوه شین و سان سه ها که کاکه یی «ئه هلی حه ق» دا). نان و شه راب خواردن، جه ژنی عرووجی عیسا بۆ ناو خۆر که تیدا وه کوو نه وروژی گشت ئێرانیه کان که و ترا جه ژنی عرووجی میتراپه بۆ ناو خۆر هیلکه رهنگ ده که ن و... (له به شی هه فته مدا له سه ر هیلکه رهنگ کردن باس ده کری)

له وانه گشت گرنگ تر کۆن تر بوونی تاینی میتراپه که له سه ده ی سی و دووی پێش زاینی عیسادا له ئهروپادا بلاو کرایه وه. جا نه گه ر لێک چوون له تاینه کوردیه کان و تاینی مه سیحیدا هیه هه لده گه رپێته وه بۆ ئه و شتگه له که مه سیحی له تاینی کۆنی کورد واته میتراپی گوتووه. تاینی جوو که نیلاهیاته که ی زۆر له ئیسلام نزیکه جیاوازی هه ره به رچاوی له گه ل میهرپه رستی و

دەزانى تەمانە لە يەك سەدە پيشدا روانگەى خۆيان نووسيوە كە لەو زەمانەدا نيزديگەل جگە لە هەندى مزارگەلى پوالەتى دینەكەيان هيجيان نەدرکاندبوو و تەنانەت پيتيان خوشبوو ئەوان وەك موسلمان و جوو و مەسیحى بزانت تا لە ريز هەپەشەى ئەواندا خۆ بپاريزن.

ماموستا ياسەمى لە پۆژەه لاتناسيكي وردبين تر «هورتن» ناو دەبات و وتەكەى دەنوسى: «ئايىنى نيزدى نوورپەرستىيە و بناغەكەى دوانەپەرستى ئيرانى گەلى كۆنە كە بە سەرکەوتنى نوور دوايى ديت. مەلەك تاوس ھاوتاي ئەھرىمەن نيە بەلگم كەسايەتى پەيداكردى بناغەى شەپەكە خۆى دريژەى خيترە بەر مانايە كە شەپ لە پيداويستىيەكانى خيتر و ئافريتراوى «بيلعەرەز» (واتە جەوھەر نيە) جا مەلەك تاوس لە بناغەكانى ئافراندى خوايە و لە راستىدا خيترە نە شەپ».

بەشى يەكەمى وتارەكەى كە دەلى سەرچاوەكەى دوانەپەرستى ئيرانى گەلى كۆنە لەگەل بەشەكانى تر دژايەتى ھەيە. ئەگەر دوانە پەرستىيە تير چون شەپ دريژەى خيترە و لە راستىدا خيترە؟ دەلى نيزدى نوور پەرستىيە. ئەگەر مەبەست «نورالانوار»ى فەيلەسووفى كورد سۆھرەوردىيە كە پاشان باسى دەكەين و مەبەستى نوورى جەوھەريە نەك عەرەزى دروستە. باقى نووسراوەكانى ھورتن سەبارەت بە دینە كوردىيەكان دروستە ماموستا ياسەمى لە ريز كارتىكردى ھەندى پۆژەه لاتناسى ئەوروپايەو دەلى:

«بە لاى نيزديەكانەو خودا ئافريتەرى جیھانە بەلام لە دريژەى ژيانى جیھاندا كاريگەرى نيە» ئەم وتە عەقيدەى زروانيەكانە و بە تەواوى سەبارەت بە نيزدى ھەلەيە، بەلام پاشان شتى دروستيش سەبارەت بە نيزديەكان دەلى: «نيزديگەل دەلین خودا يەكەم تەجەللای (دەرخستنى زاتى خۆى) كە كوردى وەكوو مەلەك تاوس بوو. زاتى مەلەك تاوس لەگەل زاتى خودا، يەكە ھەرۆھا «شيخ عادى كوپى مسافير» لەگەل مەلەك تاوس يەك زاتن. پاش مەلەك تاوس بە شەش فريشتهى تر عەقيدەيان ھەيە كە پيئەندى دەرى خودا و خەلگن (پەيوەندى دەر دروست نيە) بەلام مەلەك تاوس ھەم فريشتهى يەكەمە و ھەم خوايشە» بۆ ئەو و تەمان پيئەندى دەر دروست نيە مەلەك تاوس كە تەجەللای يەكەمە يان بە گويزەى فەلسەفە «سدور»ى يەكەمە و خۆى بەرەو خوار تەجەللایگەلى ترى ھەيە تا دەگا بە شيخ عەدى، يانى ھەمووشت لە نوورى جەوھەريەو بيجرە تا دەگاتە مادەى كيشدارى سەرزەوى گشتى تەجەللای زاتى خودايە. ھەر ئەم عەقيدە كوردىيە بناغەى فەلسەفى مەششائىيەكان و فەلسەفى ئيشراقى سۆھرەوردى كوردە كە باسى دەكەين.

سەر لى شىۋاۋى نووسەر ئىترانپەكان زۆرتر لى «ورماوزن» ۋە سەرچاۋە دەگرى. ئەو، پەيكەرە ترسناكەكانى ستايشتگاكانى مېھرىپرستى بە «زروان» دەناسىنىت ۋە دەلى مىترا ۋە كوۋ كوۋ پەيام ھىندى زروانە. نازام بۆچى توۋىنەرانى ئىترانى ئەم پىسارگەلىانە بۆ پىتش نەھاتوۋە: لى تىنى زروانى دا زروان خوداى زەمان باۋكى ئەھورامەزدا (خوداى رۆشنى) ۋە ئەھرىمەن (خوداى تىرىكى) ۋە خۆى لى شەپ ۋە خراپە دوۋرە، جا چون دەبى پەيكەرى ترسناكى ھەبى؟ مىترا لى كام بەنگە ۋە نووسراۋەدا كوپى زروانە؟ مەگەر زروان جگە لى ئەھورامەزدا ۋە ئەھرىمەن كوپى تىرى جوۋە؟ ئەگەر پەيامپىنەرى زروانە بۆچى لى ھەزاران شۆىنەۋارى مىترانى دا ناۋىك لى زروان نىپە؟ دىزانىن ئەھرىمەنى مىترانى ھەر مەلەك تاۋسى كوردىپە. ھاونابوۋنى ئەھرىمەنى مىترانى لى گەل ئەھرىمەنى زەپدەشتىپەكان ۋە مانەۋىپەكان ھۆى تىرى سەر لى شىۋاۋى توۋىنەرانى ئىترانپەكانە كە ناينى تەنپەپرستى مىترانى ۋە ناينە كوردىپەكان ۋە كوۋ دىنى مانى بە دوانە پەرستى بزانىن.

مەلەك تاۋس كە پاشان زۆرتر باس دەكرىت ناماۋەيدەكى سەمبولىكە بۆ لايەنى تىرى وىست ۋە نىدارەى جىھانى خودا. ترس لى توانجى نابەجى شەيتان پەرستى ۋاى كوردوۋە كە لى لايەن ھەندى نە غەلەۋىپەكانى كوردستانەۋە بە شاراۋەى ناۋى بېەن ۋە نەرىتەكانى ئەنجام بەەن. ئەمىر بەشى لى كاكەپەكانى كوردستانى پۆۋەلەت لى شارى «كەند»^(۱۰) ۋە «گاۋارە» ۋە دىھاتەكانى ناۋچەى «قەلخانى» لى پارىزگاي كرماشان پىشاراۋەى ناۋى دەبەن ۋە پىزى لى دەگرن بەلام بەشەكانى تر ۋە كوۋ «سەھەنە» (صحنه؟!) ۋە «كەنگاۋەر»^(۱۲) ۋە... ۋا، نىن. بەو ناۋچەگەلەدا گەپراۋم ۋە قەم نەگەل خەلەك كوردوۋە بەلام ۋا چاكتە لى پىشدا ۋانگەى بەپىز جەنابى «نورغەلى ئىلاھى» گەرەى ئەھلى ھەقى سەھەنە ۋە كەنگاۋەر ۋە كرماشان بزانىن.

بەپىز مامۇستا «نورغەلى ئىلاھى» كوپى جەنابى حاج نىمەتوللاى جەمىھون ئابىداى لى كىتبى (ئاسارولھەق) كە بە تىكۆشانى «دوكتور بەھرام ئىلاھى» كۆكراۋەتەۋە لى لاپەرە «ج» سەرەتا لى وتارى ۶۱ دەفەرمى:

«ۋشەى ئەھلى ھەق بۆ دوۋ دەستە ھاتوۋە. دەستەى يەكەم خۆيان دوۋ دەستەن. يەكەم بەشى لى تايغەى «سان» ن كە سەرپەردەى، رىگاي سولتان تەسحاقن ۋە ئىستا كىتبى بورھانولھەق (لى جەنابى نورغەلى ئىلاھى كە سەرچاۋەى ئاسارولھەق) دەستورى كار ۋە ناكار ۋە كەردەۋە دىنپەكانىانە ۋە ۋە لى كىتبەدايە بەپىرەۋى دەبەن. دەستەى دوۋەم پاشاۋەى تايغەى سان يان

يارسانن كه خويان به ناوگه لي وەك، عەليوللايى - نوسەيرى - شەيتان پەرسەت و... دەناسيئەن و لە باسى ئيمە بە دەرن.

دەستەى دووھەم ئەو بەشە لە ئەھلى حەقى راستەقىنەن كە وەك پەپوولە خوازىارى ديدارى حەقن چ لە پوالەتدا سەرپەردەى ئەھلى حەق بن يان نەبن». ھەرەھا لە وتارگەلى ۱۸۵۳ و ۱۷۰۶ و... لەم بارەوہ باس كراوہ.

بەرپر و حورمەتى زۆرمەوہ بۆ مامۆستا، نووسەر و توژينەراني كە لە سەرکاكەيى يان ئەھلى حەق كاريان كردووە مەبەستيان ھەر دوو دەستەى يەكەمن و ئەوانەى دووھەميش لە دەستەى يەكەم جگە لە ئەوہى كە بە ھەلە بە شەيتان ناسراوہ جياوازي ئەوتويان لە گەل دەستەى يەكەم نيە. مامۆستايش بۆ خۆى لە كتيبەكەيدا شەيتانى بە «نەفسى ئەمارە»ى مرۆڤ دەناسيئەت نە كەسايەتيەكى سەر بە خۆ وەكوو ئەھرىمەنى زەرەدەشتيەكان يان بوونەوهرىكى جياواز و سەرەخۆ، و دژ بە مرۆڤ، ئەوانە لاپەرە ۴ بەندى ۲.

لە تەواوى كتيبەكەى ئەم مامۆستادا كە ۷۰۸ لاپەرەيە شەيتان وەكوو بوونەوهرىكى دژ بە مرۆڤ بە ھەژمار نەھاتووہ. ھەرەھا لە گشت بەرھەمەكانى باوكى بەرپرزياندا. لە ژمارە ۲۳۸ دەفەرمى... «نەفسى ئەمارە نامرازي جەستەيە كە لە جەستەدا پيئكھاتووہ لە نەفسى جيمادى (بينگيان) و نەفسى گيايى و نەفسى گيانەوهرى و نەفسى بەشەرى» لە بەندى ۸۳۲ دا دەلى «شەيتان واتە دەرکراو و سەريزۆ، شتيكە لە جەستەى خۆماندا. كرەميكە لە ئيسقاندا...» لە وتارى ۸۷۸ دەفەرمى: «خەنناس» واتە پيس و نازناوى، ئيبليس بە داخەرە دەبى بلیم كە نە شتانی ديكەيدە نە جنۆكەيدە كە ئيمە گيژ و بىسەرنج كات. ھەر، شەينتەنى خۆمانە (شەين، واتە شت و تەن واتە جەستە)

لە جينگايدەكى تردا وتوويە ئەگەر شەينتەن دەرکەى لە جەستەت «شاھتەن» واتە خودا جينگاى دەگرى». مامۆستا ناوى عەزەزليش دىنى كە بە ھۆى خۆ بە زل زانين و سوچدە نەبردن بۆ ئادەم دەرکرا و باسى تەواو بوو.

لە ژمارە ۱۰۶۸ دەفەرمى دەزگای نوور و تاريكى لە يەك جيان نەوان لازم و مەلزوم (پيويست و پيداويستی) يەكن كە لە ئافراندا ھيچ جياوازيەكيان لە گەل يەكدا نيە وەكوو شيريني و تالى».

تا جینگایهك نهمن دهزام هیچ تههلی حهقیك خۆی به شهیتان په‌رست نازانی. بامۆستا کاتی
مخمرمۆی: ده‌زگای نوور و تاریکی له یهك جیا نین، خۆی ددان نان به مه‌له‌كه تاوس و بناغهی
دینه کوردیه‌کانه.

توتیزنه‌ری به‌پێژ «نووره‌ددین موده‌ریسی چه‌هاردیه‌ی» کتیبیکی هه‌یه به ناوی «خاکسار و
تمهل حه‌ق» که به فارسی له هه‌فتاکانی زاینی‌دا نووسیویه له ۱۹۸۹دا له چاپی چوارهم دراوه.
نوسهر خۆی ده‌روێشی ته‌ریقه‌تی خاکساری له ته‌ریقه‌ته‌کانی ته‌هلی حه‌ق (کاکه‌یی) و له نیتو
کاکه‌یه‌کاندا ژیاوه و له لای گه‌وره‌گه‌لی کاکه‌یی نێترانه‌وه ده‌رسی خۆیندوه. سه‌بارت به ته‌هلی
حەق نهم جوۆره نووسیویه: (پسته‌کانی ناو که‌وانه‌هی خۆمه)

به‌شی له تایفه‌گه‌لی ته‌هلی حه‌ق باوه‌ریان به مه‌له‌كه تاوس یان شه‌یتانه (پوونکرایه‌وه که
مه‌له‌كه تاوس شه‌یتان نیه) گشت تایفه‌گه‌لی ته‌هلی حه‌ق (ته‌وانه‌یش که به شاراوه‌یه‌وه ناوی
دبعن) له له‌عنه‌ت کردن و جنیودان به شه‌یتان به توندی خۆ ده‌پارێژن و ناوی به پێوژ ده‌زانن.
ته‌وانه‌ی که هۆگرانی مه‌له‌كه تاوسن (ناوی به شاراوه‌یی نابهن) گشت داب و نه‌ریتگه‌لی کاکه‌یی
به‌رته‌وه ده‌بن و له گه‌ل شه‌یتان په‌رستگه‌لی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه جیاوازیان هه‌یه. زۆریان له شاری
کوند و دێهاته‌کانی ده‌رووبه‌ری داده‌ژین. له رۆژنامه‌ی «که‌یهان» ریکه‌وتی ۵۴/۷/۱۱ واته
۱۹۷۴ی زاینی‌دا نووسراوه که «مورته‌زا شیروانی» که نێستا هه‌فتا سه‌له‌یه و له پێشدا
هه‌مۆستای پاش ناوه‌ندی بووه له گه‌ل شه‌یتان له پێته‌ندی‌دایه. له سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی‌دا یه‌کێ
نه مه‌شایه‌خی سۆفیه به ناوی شیخ عادی (شیخ عه‌دی) له گوندی «باعدی» له دیهاته‌کانی
هه‌مۆسل بناغهی نایینی یه‌زیدی دارشت که له بناغه‌دا، نێزه‌دی، یه (نێزه‌د له فارسی‌دا به مانای
خودایه)، قسه‌کانی شیخ له ژێر کاریگه‌ری مانه‌وی و زه‌رده‌شتیدا‌یه (هه‌ر ته‌وه‌له‌گه‌له. مانه‌وی
وه‌ک له ژماره‌که‌یدا پوون کراوه‌ته‌وه دوانه‌په‌رستیه و نێزه‌دی تاک‌په‌رستیه. شه‌یتان له زه‌رده‌شتیدا تا
ناخه‌ری دنیا له گه‌ل خودا و مرۆڤدا له شه‌رده‌ییه و مه‌له‌ك تاوس له نێزه‌دی و کاکه‌ییدا به‌شی له
هێز و ویستی خودایه) نێزه‌دیگه‌ل ده‌لێن مه‌له‌ك تاوس شه‌فیعی باره‌گای خودایه. ده‌لێن مه‌له‌ك
تاوس به شیخ عه‌دی ئیلهامی کردوه مه‌له‌ك تاوسی گه‌ل به هیچ ناین و به هیچ که‌سی‌ك خراب
نالێن و له‌عنه‌تی هیچ که‌س و ناینێک ناکهن و لایان وایه ده‌بی یارمه‌تی گشت مرۆڤی جیهان
به‌ده‌ن چ خاوێن و چاک بیت یان خراب و زیانی خرۆ. کاکه‌یی گه‌ل (که به ناشکرا ناوی مه‌له‌ك تاوس
ده‌بن) ده‌لێن ته‌وه‌له‌ی مرۆڤدا له، داوددا ته‌جه‌للای کردوه و پاشان وه‌کوو کاهوی

ناسنگه‌ر ده‌رکه‌وتوو و پۆژی شوپشی کاوه که لای نه‌وان یه‌که‌می نه‌سفه‌ند (ره‌شه‌مه‌ ناخه‌ مانگی زستان) که یه‌که‌م پۆژی به‌هار کوردیه^(۱۳). ده‌لێن خودا مه‌له‌ک تاوسی له‌ ناگری عیززه‌ت نافراند. هه‌روه‌ها ده‌لێن مه‌له‌ک تاوس پێش نافراندنی جیهان هه‌زه‌تی عه‌لی (د - خ) بوو. عه‌لی نووری موته‌لق بوو. چوار فریشته‌ی نزیک به‌ خودا له‌ جه‌سته‌ی پاکی عه‌لی به‌دیهاتن. جبه‌ئیل له‌ ده‌ستی راستی و میکائیل له‌ ده‌ستی چه‌پی و ئیسرافیل له‌ ته‌ویلی و ئیزراییل له‌ زبانی عه‌لی به‌دیهاتن. مه‌له‌ک تاوس له‌ زاتی عه‌لی‌دا ناشکرا بوو (به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه) مه‌له‌ک تاوس هه‌ر دوون (جامه‌و جه‌سته‌)ی عه‌لیه. ده‌لێن نه‌گه‌ر مه‌له‌ک تاوس نه‌بوایه‌ دنیا سیسته‌م و سه‌قامی نه‌ده‌گه‌رت و ناوه‌دانی و پێشکه‌وتنی نه‌بوو.

پایان وایه هه‌ر که‌س له‌ گه‌وره‌گه‌لیان بمری پۆچی په‌یوه‌ست به‌ مه‌له‌ک تاوس ده‌ییت. لاپه‌ره‌کانی ۱۷۹ و ۱۸۰)) له‌ جێگاگه‌لی‌تری کتێبه‌که‌ی‌دا سه‌باره‌ت به‌ مه‌له‌ک تاوس هه‌ر ئه‌م باسگه‌له‌ دووپات کراوه‌ته‌وه.

ئه‌وه‌ دروسته‌ که‌ گشت تایفه‌گه‌لی نه‌ه‌لی حه‌ق له‌ جێو و خراپ وێژی به‌ مه‌له‌ک‌تاوس دووری ده‌که‌ن و ناوی به‌ پیرۆز ده‌زانن. دروسته‌ و دیاره‌ که‌ گشت نه‌ه‌لی حه‌ق له‌ پێشدا بی‌شاراوه‌یی پێزیان لێ گرتوه‌ که‌ ئێستا هه‌ندێ له‌وانه‌ یان «ته‌قیه»^(۱۴) ده‌که‌ن یان به‌ بۆنه‌ی دووری له‌ ته‌وانجی شه‌یتان‌په‌رستی له‌ سه‌دان ساڵدا به‌ ناویکی دی پێزی لێ ده‌گێدری که‌ له‌سه‌ر ئه‌م ناوه‌ باسی چه‌ر پێمان هه‌یه. ئه‌و نووسه‌ره‌ به‌ هه‌له‌ خراوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌لێ ئه‌و له‌ جه‌سته‌ی داوددا ژیاوه، هه‌ر چه‌ند له‌ نه‌ه‌لی حه‌قدا هه‌فته‌ن نووری یه‌ک چران که‌ خودایه‌ و له‌ نووری ئه‌و جوێ نین به‌لام له‌ کاکه‌یی‌دا، داود به‌رانبه‌ری مه‌له‌ک تاوس نیه. ئه‌وه‌ که‌ ده‌لێ له‌گه‌ڵ ئاینه‌گه‌لی شه‌یتان‌په‌رستی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ جیاوازیان هه‌یه‌ به‌ ته‌واوی دروسته‌ چۆن شه‌یتان له‌ ئێزدی و نه‌ه‌لی حه‌قدا سه‌رچاوه‌ی گوناوه‌ و خراپه‌ نیه‌ و به‌شی له‌ ئیراده‌ی خودایه‌ که‌ قین و تاریکیه‌ و تێکه‌لاوه‌ له‌گه‌ڵ تیشک و به‌زه‌یی‌دا. قین ده‌توانی ره‌حمیش بی‌ نه‌گه‌ر مار مشک نه‌خوات تۆوی گیا نامینی نه‌گه‌ر شیر له‌ورکه‌ران نه‌خوات گیا له‌سه‌ر زه‌ویدا نامینی. نه‌گه‌ر شه‌و نه‌بی خۆر هه‌مووشتی ده‌سووتینی. نه‌گه‌ر له‌ مه‌م و زین‌دا «به‌کر»ی زیانی خۆر نه‌بی ئه‌وینی راسته‌قیسه‌ی مه‌م و زین به‌ ئاکام ناگات ... ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ئاینه‌ کوردیه‌کان و پێشینه‌ی ئه‌وانه‌ واته‌ له‌ میهرپه‌رستی‌دا قسولترین عیرفانی وه‌حده‌تی وجوودی هه‌یه‌ واته‌ هه‌موو شت ره‌نگدانه‌وه‌ و کاردانه‌وه‌ی یه‌ک شتته‌ که‌ ئه‌ویش خودایه. دڵ و ده‌روونی تۆیش که‌ کانگای ئه‌وینه‌ ئه‌وی تێدایه‌. نه‌مه‌ له‌ مه‌م و زین‌دا باسی

دهكښ. موحدهد نه مين هوراماني له كتيبسي «كاكهي ل ۱۶)» له زاري گوزاري
نوغه تولعه رب سهاره به كاكهيه كاني «قهلم حاج» له مهندهلي دا دنووسي: «له شيطان
ريز دهگرن و وهكوو يه زيديه كان تاوس مهله كي پي ده لين: نه گهر كه سي له عنده تي شيطان كات
يان تف كاته سر زوي تووړه ده بن.... مناله كانيان خه تنه ناكهن و ليړه دا وهكوو مه سيحي گهلن
(!) له لاپهړه ۱۵ دا دنووسي عه لي به خودا ده زانن...»

نه وي كه نووړه دين موده رپسي سهاره به روظنامه كه ده لي مورتنه ز شيواني له گهل شيطان
له پتو نديدايه شتيكي ناسانه.

مه لك تاوس له بناغهي نووړه كه ته جه لاي خودا يه. شيعر گه لي له ده فته رگه لي كاكهي دا
هيه كه له ودا تاوس ناهازيه بو خوړ و په ري تاوس سه مبولي نووړي خوړه. جا مه لك تاوس له
خوړدايه كه له پيش نيسلامدا وهكوو ميترا يان ميهر ناسراوه. له كتيبسي «ديوانه گه وړه» به
تيكوزشاني سه بيد محمد حه يني هم شيعرانه له «باوه ناووسي جاف» وه هاتووه.

ناوړ، مده مو (ناوړ ده فته رمي)

مه هي چه بالان مه هي چه بالان	ناوړم نه تاس مه هي چه بالان
مانگي له سر دايه مانگي له سر دايه	من ناوړم له تاسي نه و مانگه وا
په رو تاوسان نه ز كهردهم به ش	تالانم كهردهم مورغانو حه به ش
په ري تاوس من به شم كرووه و	به و په له وهراني تاريكيم تالان كرووه

(له نه ده بي كلاسيكي فارسي و كورديدا حه به ش گانگاي تاريخي و پوم و چين جينگاي نووړه)

له به يتي دوانراوه دا ده لي:

خوهر شيدم تاوس، تاوس من چل نه خش تير تير بالم بالان نه سر ته خش
خوړم تاوسه، تاوسم چل نه خشه (واته مه لك تاوس جيلوه گه لي زوړه) تيري تير روم له سر
ته خته وه وادا. تيريش مه به ست تيشكي خوړه. مه لاي جزيريش شاعيري سه ده دي كوزي له
شيعره كانيدا به جينگاي تيشك «گه زمه» ي توري كه هه به ماناي تيره زوړ به كار بر دووه وهكوو

گه زمه يه ك قه وسي شه فين عاشيق به نيفادل كه فته

دي بيت دل پاره پاره سينه تار و مار بت

نهم شیعرانه‌ی باوه نائوس و له شیعره‌کانی‌تری یارسانه‌کاندا به ره‌مز و ناماژه له تاوس و په‌ری
 تاوس قسه‌ کراره. په‌ری تاوس واته نووری خۆر که له فه‌له‌ک واته چه‌رخ یان ناسمانی مانگدا
 ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌یه و مانگی پێ‌ رۆشن ده‌کرێته‌وه. به‌ گوێره‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراق و ئاینی کۆنی
 کوردان که له فه‌لسفه‌ی شه‌هابی سوه‌ره‌وه‌ردی کوردیشدا کاردانه‌وه‌ی هه‌یه نووری خۆر له مانگدا
 هۆی به‌ دیهاتنی «رۆحو‌لقودس» یان به‌ گوێره‌ی هه‌ندی سه‌رچاوه‌ جبه‌ئیه‌ که له جیهانی ژێر خوی
 واته زه‌وی و مرۆڤ پارێزه‌ری ده‌کات. له ئاینی کاکه‌یی‌دا یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودا پیر «بنیامین».
 رۆحو‌لقودس دوون واته جامه‌ی پیر بنیامینه. ته‌جه‌للای ئه‌و که‌سه‌یه که له فه‌له‌کی خۆردایه
 هه‌روا که نووری خوره، مانگ رۆشن ده‌کاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌یش هه‌روه‌ها که وتمان مه‌له‌ک تاوسه‌ جا
 پیر بنیامین ده‌بێ به‌ دوونی مه‌له‌ک تاوس و له‌ گه‌ژ زاتی مه‌له‌ک تاوس یه‌کن. (له‌م باره‌وه‌ باسی
 زۆرتهمان ده‌بیت). له‌ شرۆڤه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی سوه‌ره‌وه‌ردیدا روونی ده‌که‌ینه‌وه که له فه‌لسه‌فه‌ی
 «مه‌ششایی» یۆنانی‌دا که یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودا وه‌کوو «عه‌قلی گشتی» ناوبراوه‌ هه‌ر له ئاینی
 میترا‌یی گیراوه. له «موسحیفی ره‌ش» ی ئێزدیگه‌لدا هاتوه: هه‌فت مه‌له‌ک هه‌رکام له یه‌کی له
 پۆژه‌کانی هه‌فته‌دا به‌دیهاتن. یه‌ک له‌وانه تاوسی فریشته‌کانه که له یه‌که‌م پۆژی هه‌فته‌ واته
 «یه‌کشه‌مه‌» دا به‌دیهات. وشه‌ی «سان‌ده‌ی» که به‌ مانای پۆژی خوره له ئینگلیسی و وێنه‌ی نه‌وه
 له زمانه‌کانی‌تری ئه‌وروپایی‌دا، دیاره له میهرپه‌رستی گیراوه و ئه‌مه ده‌سه‌لمێنێ که تاوسی مه‌له‌ک
 و میترا هه‌ر یه‌ک شتن. هه‌روا که وتمان یه‌که‌م سدووری خودا له ئێزدیدا تاوسی مه‌له‌که که له
 کاکه‌یی‌دا پیر بنیامین که پاشان دوون (جامه‌ یان جه‌سته‌) ی مه‌له‌ک تاوسه‌ له زه‌ویدا. پیر بنیامین
 وشه‌ش ته‌نی دیکه له کاکه‌یی‌دا و هه‌روه‌ها هه‌فت مه‌له‌ک له ئێزدیدا ته‌نیا ناوه‌کانیان جیاوازه.
 هه‌ر هه‌فت له هه‌ر دوودا هه‌فت نوورن که له دابه‌ش‌بوونی یه‌ک نوور که خودایه‌ پێکه‌اتوون و له‌م
 باره‌وه‌ هیچ جیاوازی‌یه‌ک له نێوان کاکه‌یی و ئێزدی‌دا نیه. (هه‌ڵبه‌ت نووری جه‌وه‌ه‌ری نه‌ک نووری
 رواله‌تی)

چون میترا و خۆر له میژوه‌ پێوه‌ندیان پێکه‌وه هه‌بووه ئیستا له ئه‌ده‌بی فارسی و کوردیدا به
 خۆر «میهر»یش ده‌لێن.

هه‌روه‌ها که له باسه‌کانی داهاتوودا زۆرت‌ره‌ی ده‌سه‌لمێنن ئێتر زۆر نا به‌ جیه‌یه‌که ده‌لێن ئێزدی یان
 کاکه‌یی له ئاینی مانی و زه‌رده‌شتی و ئیسلام و جوو و... به‌دیهاتوه. زۆر ره‌سه‌ن و پوون دیاره که

پاشماوهی ثاینی میترايڼ. نهختی لښکچوون له نښوان «سپه‌ند مینوو» ی زه‌ږدهشتی، له گه‌ل مه‌له‌ک تاوسی ناینه کوردیه‌کان ه‌یه ته‌ویش ه‌ر ته‌ویه که سپه‌ند مینوو یه‌که‌م ئافریترای خودا و مه‌له‌ک تاوس یه‌که‌م ته‌جه‌ل‌لای خودایه ئیتر هیچ. له میترايی و ئیژدی و کاکه‌یی‌دا قوریانی کردنی «گا» (له کاکه‌یی‌دا به‌ ناماژهی ه‌ره جوان که‌له‌زه‌رده «مانگ») ه‌یه به‌لام له‌ گاساکاندا قوریانی کردنی گا به‌ توندی ئیدانه کراوه. له زه‌ږدهشتی‌دا شه‌یتان تا ناخری دنیا له‌ گه‌ل خودا و ده‌سکرده‌کانیدا له‌ شه‌ږدایه به‌لام نهم شه‌یتانه له‌ میهرپه‌رستی و ناینه کوردیه‌کاندا بی‌مانایه.

سپه‌ند مینوو نایه‌ته سه‌رزوی به‌لام میترا بۆ ږزگارکردنی ژیان له‌ ناسمان دیته سه‌ر زه‌وی. مه‌له‌ک تاوسیش که‌ وتمان ناماژهی پاش ئیسلامه به‌ میترا له‌ جه‌سته‌گه‌ل و ناوگه‌ل‌یک‌ی‌تردا دیته خواړه‌وه بۆ ږزگار کردنی مرؤځ. شه‌ش ته‌نه‌که‌ی‌تر جگه له‌ تاوسی مه‌له‌ک ه‌ر به‌شگه‌لی له‌ ذاتی نه‌ون له‌ جه‌سته‌گه‌ل و ناوگه‌ل‌یک‌ی‌تردا. ه‌فت نورن ه‌ل‌گی‌ساو له‌ یه‌ک نور واته نوری خودا.

له‌ نۆ فه‌له‌ک (نۆ ناسمان) ی ته‌ستیره‌ناسی میترايی و فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراقی سوهره‌وه‌ردی و ناینه کوردیه‌کاندا (جه‌نابی نورعه‌لی ئیلاهی له‌ وتاری ۱۰۸۷ ډا به‌ نۆ ناسمان ناماژه ده‌کات) ه‌فت فه‌له‌ک هی «گه‌ږوک» کانه (ته‌ستیره‌ی گه‌ږوک ته‌وانه‌ن که‌ جی‌گایان له‌ چاو ته‌ستیره‌کانی‌تر ده‌گوردری. له‌ ژیره‌وه بۆ سه‌ر بریتین له‌، مانگ - تیر «عه‌تارد» - زوهره - خوړ - مریخ - موشته‌ری و زوجه‌ل). ته‌مانه له‌ ته‌ستیره‌کانی‌تری ناسمان گرنگ‌ترن و له‌ ثاینی میترايی و ناینه کوردیه‌کاندا ه‌ر کام پوژنیک‌ی ه‌فته‌یان ه‌یه. به‌ وته‌ی سوهره‌وه‌ردی که‌ پاشان باسی ده‌که‌ین له‌ خواړه‌وه بۆ سه‌ر نورانی بوو نیان زوړتر ده‌بی. کم نورترین ته‌وانه که‌ جیرم و قورسایشی ه‌یه مانگه‌که له‌ ژیر ناسمانه‌کانی‌تره.

نهم مژاره ناماژیه به‌ ه‌فت قوناغی بریڼی ته‌کامول و گه‌یشتن به‌ پله‌ی ه‌فته‌م له‌ ثاینی میترايی‌دا که‌ پاش بریڼی نه‌ر قوناغانه به‌ مه‌قامی سیمورغ^(۱۵) ده‌گن. له‌وه‌دا پوچی مرؤځ له‌ گه‌ل پوچی میترا واته جیهانی نور تیکه‌لاو ده‌ییت. پاش ئیسلام ته‌مه ه‌اتوته نیو عیرفان و ته‌سه‌ووفی ئیسلامیه‌وه و قوناغی ه‌فته‌م ناو‌نراوه «فه‌نافی‌للا». له‌ میترايی و ناینه کوردیه‌کاندا پوچ که‌ ه‌ر تیشکی ذاتی خودایه بۆ ته‌کامول ده‌س به‌ ته‌ناسوخ واته گه‌پان له‌ جه‌سته‌یه‌که‌وه بۆ جه‌سته‌یه‌کی‌تر ده‌کات ه‌ه‌تا خو‌ی تیکه‌لاوی جیهانی نور واته بناغه‌که‌ی خو‌ی ده‌کاته‌وه. «دوانزه بورجی»^(۱۶) ناسمان (که‌ له‌ جه‌غزی مه‌نته‌قوتول‌بروج^(۱۷) دایه) دوانزه یارمه‌تیده‌ری میتراڼ که‌ له‌

مه‌سیحی‌دا بوون به دوانزه، هه‌واری عیسا (چون عیسا‌یش وه‌کوو میترا که پۆحی خودا بوو هه‌لگه‌پاوه بۆ ناو خور). «له میترا‌یی‌دا ناوی دوانزه مانگی سال به ناوی بورجه‌کانه‌وه بوو. میترا‌نیسم، هاشم ره‌زی ل ۱۴۹». (پاش نیسلام ئەم ناوانه وه‌رگێ‌پ‌د‌ر‌انه‌وه به عه‌ره‌بی).

له میه‌رپه‌رستیدا ئاسمانی گه‌پۆکه‌کان که هه‌فت دانیه‌یه پۆحی هه‌رکام له‌و گه‌پۆکه‌کانه‌ بورپۆه‌به‌ری هه‌رکام له‌و هه‌فت ئاسمانه‌ن وه‌کوو دینه کوردیه‌کان. وتمان ئاسمانه‌کان نۆ ئاسمان. نۆهه‌م ئاسمان جینگای «نورولنه‌نوار» واته‌ یه‌که‌م ده‌رکه‌وتنی خودایه. ئاسمانی هه‌شتم ته‌جه‌للای نه‌وه که جینگای نه‌ستیره‌گه‌لی وه‌ستاره. مرۆقه‌کان ده‌بی تیکۆشن به‌ برینی هه‌فت قۆناغ له‌ هه‌فت ئاسمانی گه‌پۆکه‌کان تیپه‌پن و خۆیان به‌ ناخرین پله‌ واته‌ پله‌ی هه‌شتم که نزیککی ته‌واو به‌ خودایه‌ بگه‌یه‌نن و له‌ گه‌ل جیهانی نووری خاوتندا تیکه‌لاو بن. میه‌رپه‌رسته‌کان له‌ ستایش‌گاکانیاندا سه‌ختی و ره‌غبی زۆریان ده‌کێشا. «میترا داوه‌ری ده‌کرد تا پۆح‌گه‌لی پاک و شیار بتوانن به‌ جیهانی نوور بگهن. هه‌ر نه‌و سه‌رچاوه‌ ل ۱۶۷» پۆحه‌کان له‌ پێشدا ته‌ناسوخ‌گه‌لیکی زۆریان له‌ گیاوه‌ بۆ گیانه‌وه‌ر و له‌ گیانه‌له‌به‌ره‌وه‌ بۆ مرۆقه‌ له‌ زه‌وتدا بری‌بوو. پۆحی مرۆقی که بۆ وینه‌ به‌ ئاسمانی دووه‌م گه‌یشتبوو ده‌بوا بۆ گه‌یشتن به‌ مه‌قامی سه‌رت‌ر به‌اتایه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌ جه‌سته‌گه‌لیکی‌تردا ژیا‌نی بک‌ردایه. میترا به‌زه‌یی به‌ پۆحه‌کاندا هات و عیباده‌ت‌گه‌ل و پیا‌زه‌ت‌گه‌لی دانا تا پۆح که‌م‌تر ئەم جه‌سته‌ و نه‌و جه‌سته‌ بکات و زووتر خۆی به‌ جیهانی نوور بگه‌یه‌نیت. میترا یان مه‌له‌ک تاوس که ته‌جه‌للای خودایه‌ له‌ ئاسمانی هه‌شتم بۆ پر‌گاری مرۆقه‌ هاته‌ سه‌رزوی و پاش به‌ نه‌نجام گه‌یان‌دنی کاره‌کانی چووه‌ ناوه‌راست ئاسمانه‌کان واته‌ ناوه‌راستی هه‌فت گه‌پۆکه‌ که ئاسمانی چواره‌مه‌ و جینگای خۆره. له‌ نه‌ستیره‌ ناسی میترا‌یی و پاشان نیسلامی‌دا دوونه‌ۆم (نه‌ دوو ئاسمان) به‌ ناوه‌کانی نه‌ۆمی «ئه‌سیر»^(۱۸) و نه‌ۆمی «زه‌مه‌هریر»^(۱۹) له‌ نیوان زه‌وین و ئاسمانی مانگدا هه‌یه‌ که به‌ نۆ ئاسمانه‌وه‌ ده‌بن به‌ یانزه‌نه‌ۆم. فه‌له‌کی خۆر به‌ دوونه‌ۆمی ژێر مانگه‌وه‌ ده‌بی به‌ فه‌له‌کی شه‌شم که ناوه‌راستی یانزه‌یه. وتمان له‌ هه‌فت ئاسمانی هه‌فت گه‌پۆکه‌دا هه‌ر یه‌ک له‌ هه‌فت ته‌ن که پۆحی نه‌و گه‌پۆکه‌یه‌ بورپۆه‌به‌ری ده‌کن. له‌ ناوه‌ راستی گشتی‌دا فه‌له‌کی خۆر هه‌یه‌ که له‌ گشت گرینگ‌تره‌ و چاره‌دیری گشتی ده‌کات. ئەم فه‌له‌که‌ واته‌ خۆر له‌ میه‌رپه‌رستیدا جینگای میترا و له‌ دینه کوردیه‌کاندا جینگای مه‌له‌ک تاوس و له‌ مه‌سیحی (لا‌سایی که‌روه‌ی میترا‌یی‌)‌دا جینگای هه‌زرتی عیسا‌یه‌ له‌ هه‌فت قۆناغی عیبادات و سلوکی میه‌رپه‌رستی‌دا قۆناغی چواره‌م

ناوی شیړه که شیر سه مېولی خور و میترايه که له ناسماني چواره دايه. له نايي نيزديدا خور
جنگاي تاوسي مه له که که له فرشته کاني تر گرنگتره. له کاکه يي دا پير بنيامين که دووني
مه له که تاوسه خاوه ندره تي ناسماني چواره يان خور ده کات. هروها روژي سي شه مديش که
ناوهراسي هغه يه تايهت به وه (هغه تي کاکه يي له شه موه دست پيده کات).

له کاکه يي دا ده لئن حزره تي عيسا دووني پير بنيامينه واته هر روحي خودايي پير بنيامين له
جسته ي عيسادا بووه. له م باره خوا لي خوشبو «حاج نيمه تولاي جه يوونابادي» پياوي هره
گه وري نه هلي حق که کور که «نور عدلي نيلاهي» رپه رايه تي نه هلي حقي سه هده و
کرماشاني ده کرد له کتيبي هوراوي فارسي خزيدا «شاهنامه»^(۲۰) حقيقت. ل ۹۶» ده لي:

چنان بود عيسى به قدرت چنان بسی کرد غي مرده در قبرستان

که بُد مظهر پير بنيام راد بدو ذات حق بود مهمان به داد

واته عيسا وها هيزيکي هه بوو که زور مردوي له گورستان زيندو کرده که نهو پير بنيامين
بوو که له جهسته دا درکه وتبوو و زاتي خودا له وجودي نهو دا ميوان بوو. واته عيسا هر پير
بنيامين و به شي له زاتي خودا بوو. له لاپره ۱۳۳ دا ده لي که «نيام مهدي (نيامي
دوانزه مدي شيعه) يش له گد عيسادا درده که وي هر پير بنيامينه». نيتر گومان له وده نه ماره
که پير بنيامين جهسته ي درکه وتني مه له که تاوسه و پير بنيامين له گد زاتي مه له که تاوس دا يه کن
و مه له که تاوسيش که هر نه هريمه ني تايي ميه رسته به شي له زاتي خودايه.

ميترا له بهر واته دلي تاريخيه و درکه وتوو. له ستايشگايه کي نالمان و هندی جنگاي تردا
له سه دهف درده که وي. سه دهف و بهر ناهزيه به تاريخي پيش جيلوي خودا. «له نايي
ميترا يي دا ده لئن پاشان ميه له هاتني بو سر زوي له کچيکي باکيه و شوو نه کردو ده زنت.
ميترا نيسم. هاشم رزي» به وري و کوو له دايک بووني زات به شره کاني کاکه يي، له وانه
شاخو شين و سان سه هاک و هروها له دايک بووني حزره تي عدلي له خانوي که عبه دا. يان له
دايک بووني حزره تي عيسا. ماموستا رزي چونه تي له دايک بووني شاخو شيني له «شاهنامه
حقيقت» ي ناوبراودا که فارسيه ده ريتاوه و چون نهو به ريزه له پيشدا هيتاويه تي به ناوي نه ووه
ده ينين و پاشان منيش چونه تي زايي باوه ناوزي پي زياد ده کم.

نشته به جایی که تایید «مهر»	قضا روزی آن دختر ماه چهر
فروشد به کام شه بانوان	یکی ژرّه از خسور بیامد دوان
که آن نور از حق نمودی ظهور	بشد حامله دختر از پر نور
پدیسدار از آن نور رب جلیل	پس از چند مه گشت بارش ثقیل
شدند بدگمان زان عقیف مهن	دگر در لرستان همه مرد و زن

واته تیشکیک له خۆره هات و به توندی چووه قورگی خاتوو جهلاله (دایکی شاخهشین) وه. نهو کچه لهو نووره زگ پر بوو. نهو نووره له خوداوه ده رکه وتبوو. پاش چهند مانگ نهو کچه باری قورس بوو که نووری خودای پایه به رزی لیتوه دیاری ددها.

له لورستان (جینگای له دایک بوونی شاخهشین) دا ژن و پیاوان هه موو لهو کچه پاکه دل پیس بوون.... ل ۱۵۶».

نوسه ری شاهنامه ی حقیقه ت له لاپه ره ۱۷۲ دا باسی له دایک بوونی باوه ناز ده کات: بدی مادرش هم در آن عهد بکر - «چو ذات خوشین کاو نمودیم ذکر...»

واته دایکی باوه نازیش لهو زه ماندها هه کچی باکیه بوو وه کوو زاتی خواهشین که باسی کرا. خاتوو «دایراک» یش که دایکی سولتان نه سحاقه هه له نوو وه کوو شابازیک باری گرت که له سه ره بجام کتیبینایی «یارسان» واته کاکه یی یان نه هلی حه قدا باس کراوه. جگه لهو زاین گه له که به ته وای له سه ره بیرۆکه ی میتراین، پۆحی خواهشین له خۆره هات و نهو نووره ش نووری خودا بوو واته ته جه لای خودا که به شی هه ره گرینگی له خۆر دایه نه مه یش به ته وای عه قیده ی میهر به رستیه.

بیرۆکه ی تری یارسان له قوریانی کردنی «گا» یان «که له شیر» (که له باب) دایه. (له نه خشی میترایه دا پیشان ده درێ که له شیریش وه کوو گا نیشانه ی مانگه). ده زانین میترا له تاریکی واته له به رد یان سه ده ف هاته سه ره زوی. گایه کی له به ره درکی نه شکه ویتیکدا دی. گاکه ی قوریانی کرد تا ژیان له زه ویدا دهس پی بکات پاشان تی ده گه ین که نهو گا هه ره خودی میترایه واته ته جه لای حه ق، بۆ نافراندن و پارێزگاری له ژیان، خۆی قوریانی ده کات. له پیشینه ی نوستورپه یی میترایه له وێداکاندا و تمان که میترا بو پزگاری گیانه کان له مانگدا، مانگ که وه کوو گایه ک بوو ده کوژی. ده زانین که تیشکی مانگ هه ره تیشکی خوره جا ده توانین بلین که ته جه لای پۆحی خوره له

جسته‌ی مانگدا و هدره‌ها ته‌جهلای خودایه له پۆحی خۆردا. ده‌زانین خاوه‌ن و پارێزگاری ئاسمانی مانگ که له سه‌روه‌و بو خوار ئاسمانی هه‌فته‌می گه‌رۆکه‌کان یان له زه‌وی دا بۆ ئاسمان چه‌رخ‌ی یه‌که‌مه‌، له‌ نایینی کاکه‌یی‌دا پیر یادگار. له‌م نایینه‌دا ناوی ئاماژه‌ی پیر یادگار «یار‌ی زه‌رده‌بام» که مه‌به‌ست مانگه‌، یه‌که‌م قوربانی‌شه‌ له‌ یه‌که‌م «جه‌م»‌ی پاش ئافرانده‌دا (جه‌م کۆری عیباده‌تی یارسانه‌کانه‌) له‌و جه‌مه‌دا خودا که له‌ دوونی «یا» وه‌ ته‌جه‌للا ده‌کات و له‌ ته‌جه‌للاکانی‌تری نه‌و جیهان و مرۆڤ به‌دی دیت پاش نه‌مه‌ له‌ ژیر خۆر (ساج نار که به‌ باوری من زه‌وی و ناوچه‌ی هه‌ورامانه‌)‌دا جه‌می ده‌به‌ستن. یه‌که‌م جار نه‌و یه‌که‌ له‌ هه‌فته‌ن که له‌ زه‌مانی سان سه‌هاکدا پیر یادگار قوربانی ده‌بی. له‌م باره‌وه‌ نه‌و که‌سه‌ی که له‌ زه‌مانی سان سه‌هاکدا ناوی «خه‌لیفه‌ عه‌زیزی سلیمانی» له‌ سه‌ره‌نجامدا ده‌لی:

نامیم عه‌زیزی - نامیم عه‌زیزی	مه‌دی شاهیدی نامیم عه‌زیزی
شام نه‌ دوون یا که‌رده‌ستاخیزی	نه‌ژێر ساجنار میدان که‌رد ریزی
گیریا دیوان جه‌م ته‌میزی	که‌ردن «به‌یابه‌ست» شهرت شاقیزی

«یار زه‌رده‌بام» چه‌وگا مه‌همیزی - که‌ردشان نه‌و «ناچه» پوخته و له‌زیزی .....

واته‌ ناوم عه‌زیزه .... ده‌ده‌م شاهیدی. ناوم عه‌زیزه‌ شاهم (ته‌جه‌لای خودای من) له‌ دوونی «یا»‌وه‌ هه‌لساو له‌ ژێر گۆی خۆردامیردانی به‌ریز کرد «دیوان»^(۲۱)‌ی جه‌میکی خاوین گیرا «به‌یا به‌ست» (واته‌ په‌یمانی پاش ئافرانده‌ن وه‌کوو پێش شهرتی بلۆو بوونه‌وه‌ی ته‌جه‌للاکانی له‌ جیهاندا که خودا له‌گه‌ڵ نه‌واندا ده‌یه‌به‌ستی) کرا (مانای شاقیزم بۆ ڕوون نه‌کراوه‌) یاری زه‌رده‌بام (پیر یادگار) له‌ویدا وه‌کوو سه‌ر هه‌وسار کردیان به‌ به‌شگه‌لیکی خۆراکی خۆشه‌مه‌زه‌ و...

هه‌روا که هه‌رکام له‌ هه‌فته‌نی یارسان خاوه‌ن و به‌پێوه‌به‌ریه‌کی له‌ فه‌له‌کی هه‌فت گه‌رۆکه‌کانن نه‌وانه‌ فه‌له‌کی مانگ هی پیر یادگار. نه‌مه‌ به‌ وردی بیهێنه‌ری قوربانی کردنی گایه‌ به‌ ده‌س میترا که له‌ ویداگاندا باسما کرد که پاشان له‌ نایینی میه‌ربه‌رستیدا و پاش نیسلا میش له‌ نایینه‌ کوردیه‌کاندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌.

ده‌زانین ته‌جه‌للای خودا له‌ مرۆڤه‌کان له‌ نایینی یارساندا دو چه‌شنه‌ یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودی خودایه‌ که له‌ خۆره‌ودیت به‌وانه‌ ده‌لێن «زات به‌شهر» وه‌کوو عه‌لی و خه‌شین و سه‌هاک که وتمان دایکیان به‌ تیشکی خور زگ پیر بوون. دووه‌م «زات میهمان» که هه‌ر ته‌جه‌للای خودان به‌لام له‌ مانگه‌وه‌ دین که وتمان به‌ پیتی فه‌لسه‌فه‌ی سوهره‌هردی کورد وه‌کوو فه‌له‌کی پۆحولقودس ناسیتراوه‌

ئەمانە پۇجیان وە کوو شاباز (کە ئاماژە یە کە بۆ سیمورغی میهرپەرستی) دیتە سەر زەوی. باوە نازکە زات میهمانە (واتە بەشی تەجەللای حەق لە جەستە ی ئەودا میوانە) لە سێ بەیتی سەرەتای پارچە شیعریکی پەنجا بەیتی دا دەلی:

ناوز مەرەمۆ (ناوز دەفەرمی)

چە ی مەهوو چا بەرز چە ی مەهوو چا بەرز
 ناوەزنانی چە ی مەهوو چا بەرز
 شاباز یۆنان دەر سەمەن سەر تەرز
 پەرم پامنان چە ی مەرز پا ئەو مەرز
 ھەر کەس خوەشینەن، ھا خوەشینش ئەز
 یارم موانۆ مەقام حەق تەرز ...

واتە لە ئەو مانگەو لە ئەو بەرزەو (ھاتووم) ناوزم لە ئەو مانگ و لەو بەرزەو (ھاتووم) من یە کەم شابازم سەر تەرزێ چیمەن کە پەرم (نوورم) بەرداوە لە ئەم سنوور، بۆ ئەو سنوور ھەر کەس خوەشینە (شاھخوەشین پێش ناوز زات بەشەر بوو) فەرماو خوەشین منم. دۆستی من دەخوینیتەو مەقامی حەق بە ھەر شتو. (ئەو ی کە مەقامی خودا دەخوینیتەو دەزانێ نووری مانگیش ھەر نووری خۆر و جیاوازیەك لە نیتوان خوەشین و ناوزدا نیە).

بۆ یە کەم جار پام گەیاندوو کە سوھرەوێردی کورد فەلسفە کە ی لە سەدە ی شەشی کۆچی دا لە سەر ئاینە کوردیەکان دا نا ئەو ئاینی بار بایرانی بوو و بە فەرمانی سەلاحەددینی ئەییوبی لە سووریە دا بە تواجی نوورپەرستی لە تەمەنیکی کورتدا کوژرا. دەبوو لە پێشدا ئاماژەم بکرایە کە خۆر و ھەفت ئاسمان و نوور و تاریکی و... ئەمانە گشت تەنیا دەس مایەن بۆ دەرپرینی تەوحیدیکی قوول کە باسی دەکەین. لە قسەکانی سوھرەوێردی تی نەگەشت و شەھید کرا. نیتا لە زانکوکانی فەلسەفە ی ئیسلامیدا وە کوو فەیلەسووفی ئیسلامی پتوھ شانازی دەکری.

بگەرینەو سەر باسە کە مان. وتمان گا (مانگ) کە قوربانی دەکری ھەر بەشی لە میترا (نووری خۆر). جا بە گوێرە ی ئەم مژارە ئەو کە لە گوشتی قوربانی گا، یان کە لە شێردا دەخوینت لە بناغە دا ئاماژە بەو پێشکەشی گەلە یە کە زاتی حەق لە بوونی خۆی (تەجەللای خۆی) پێشکەشی تۆی کردوو دەیکات. ئەمە یە رازی قوربانی کردن لە دینە کوردیەکان و لە بنەمای ئەوانە واتە دینی میهرپەرستی دا. جا دیارە ئەو تواجە ی مەسیحیەکانی ئەوروپا کە وتوویانە میهرپەرستگەل مرۆڤشیان قوربانی دەکرد نادروستە. قوربانی دەبی نازەلی گیاخۆر بە تاییبەت «گا» بیت. کە گانە بوو دەبی کە لە شیر بیت. ھەر وەھا کە لە پەیکەرە میتاییەکاندا پوونی دەکەینەو کە لە شیریش سەمبۆلی مانگە لە بەشی ھەفتم دا باس دەکری. قوربانی دەبی سەمبۆلی مانگ بی. دیارە

قوربانی کردنی مرۆڤ بو میترا (مهلهك تاوس) توانیکی نامرۆفانهیه به میهرپهرستی. مامۆستا هاشمی رهزیش ئهمه به توانج دهزانی بهلام پوونی نهکردۆتهوه بۆچی و لهسهر سهمبوله کانی مانگ و پینهوندی نهوانه لهگهڵ قوربانی قسهی نهکردوو بهلام نهوهی نووسیهوه که ئهم توانجه ههلهیه. نه قوربانی کردنی گادا میهرپهرسته کان میژگی گاکه ناخۆن چون به گوێرهی تناسوخ پۆحی مرۆقی پێ نهگهیشتوو له میژگی گادا دهژی. دهزانی رۆح و گیان پینکوه جیاوازی ههیه. له کاکهیشدا میشکی گاکه ناخۆن.

مینورسکی دهنووسی:

«کاکهیه کان» به شتویهکی تایبعت نان و گوشتی کولار بهش دهکهن که له ناینی کۆنه مهسیحیه کان دهچی». مینورسکی شارهزایی له ناینی میترایسی و پیتشینهی کۆنتری نهوه له کوردستان و نهوڕوپادا نیه وهکوو باسهکهی ئهمین زهکی بهگ که دیگوت به ناوی نیسلامیهوه خۆر دهپهرستن. ئهم نووسراوهشی له کتیبی فارسی «دهستانوله زاهیب» گرتوه هیناویه: «کاکهیی دهلتین: خۆر ناگهپریت مهگهپر عهلی دهستوری پێ نه دات فلهکی چوارهم جینگای خۆر واته دۆلدۆل (ئهسپه کهی حهزرتی عهلی)». لێرهدا ئاماژهیهکی تهواو به میهرپهرستی ههیه نهویش ئهمهیه که میهر و خۆر جیا له یهکن ئیتر دیاره که خۆرپهرستی توانجهکی نادروسته.

پیش نهوه باسه کهمان لهسهر مهلهك تاوس درێژه پێ بدهین پتویسته بلیین خودای تاک نافرینهری گشت له ناینی کاکهیی دا پیش نهوه خۆی دهرخات واته له تهجهللای خۆی جیهان بنافرینی له دۆخی مولهقی خۆی دا بوو یه کهم جیلوهی له «سپ» ناوی «یا» بوو پاشان له نینو «دو» «تیلا» بوو له سهدهف هاته دهری ناوی خاوهندگار بوو خاوهندگار بهرانبهر میترایه که دهزانی میترا له بهرد یان سهدهف هاته دهری. دهرهاتنی خاوهندگار له بهرد له پهخشانهکانی کاکهیی دا ههیه. محمهد ئهمین ههورامانی له کتیبی «کاکهیی» دا ههندێ لهوانیه بیشرۆقه هیناوه. یه کهم پهخشانی لهم بارهوه ئهمهیه:

(ئاو، دهلیا) بهحربی. چهند وهخت دوو دهلیایی. بهحرو بهرنهوی. سولتان عالم ههیهت دا وه سهنگ، تۆقی، پۆزی بهرد بیوه دوو، وه به دوو سهنگ له گهرد وه له هیز گهرد بی وه ههوا) واته ئاو وهکوو، زهریا (واته) بهحر بوو. چهند کات دوو له زهریا بوو. بهحر و بهرنه بوو سولتانی عالم (خودا) ههیهت دا له بهرد، بهرد تهقی، وردهی بهرد بوو به دوو کهڵ و .... (ئهم دیرهتیک شیواوه).

ئەم نووسراوە کە لە بۆری زەماندا زاراوە کەمی گۆرەدراوە و ھەرۆھە شێتوای تێ کەوتوووە
یادگاریکە لە زایینی میترا لە بەرد لە پیش ھاتنی ئیسلام. زایینی میترا لە بەرد یان سەدەف لە
بناغەکانی میھربەرستییە. لە بەشی ھەفتەمدا باسی سەدەف دەکری.

لە زات و نووری خودا ھەفتەن و ھەفتەوانە کە دەبن بە چوارە پێک دێن

وہسل و پەییوہنا، وہسل و پەییوہنا	ھا زات و نوورم وہسل و پەییوہنا
نوورما ھەفتەوان، زاتم ھەفتەنا	زات و نوور جەیدەك چەشمەو ویم ھەنا
وہسل و پەییوہندە، ھا، زات و نوورم	وہسل و پەییوہندە (واتە زات و نوور) یەك
نوورم ھەفتە وانەییە و زاتم ھەفتەنە	زات و نوور لەیەك چاوەگی خۆمن

خودا لە پێشدا لە جیلووی زاتی خۆی جوہرئەیل کە لە جەستەیی مرۆڤ لە زەمانی سانسەھا کدا
ناوی بنیامینە و لە زەمانی عەلی و بالتوول و ناوڕوخوہشیندا ناوگەلیتری ھەییە پێک دینی کە
یە کەم و گرینگترین تەجەللای خودایە، پاشان ھەر لە جیلووی زات شەشیتر پێک دیت کە بە
بنیامینەو دەبن بە ھەفتەن. ھەرۆھە لە جیلووی نووری خودا کە ھەر زاتی ئەو، ھەفتەوانە پێک
دێن کە ناوہکانیان لە ھەر دەورۆزەمانەدا ھاتوو و کۆبەندیان دەبن بە چوارە. لە بەرانبەر
ئەمانەو کە چوارە سەرچاوەی نوورن، چوارە سەرچاوەی تاریکی ھەییە کە وەکوو سەرچاوەی
نوورەکان دوانیان مێو دانزەیان نیژن. ناوی ئەم چوارەش لە ھەر دەورو زەماندا ھاتوو (بۆ ئەم
ناوانە پروانە ل ١٢١ شاھنامەیی حەقیقەت)

مانگ فەلەکی ناخ و نزیک بە زەوی و رەنگدراوی فەلەکی ناوہراست واتە خۆرە. لە خۆردا نوور
و میھری خودا و ویست و ئێرادی ئەو واتە میترا یان وەکوو پاش ئیسلام مەلەك تاوس ھەییە کە لە
کاردانەوی گشت ئەمانە لە مانگدا خۆی دەنوێنی و وەکوو جبرئیل یان پۆحوئەمین زەوی
پاریزگاری دەکات. ھەرۆھە کە وتمان مانگ و ھەفت ئاسمان و جوہرئەیل و... ھەموو دەسمایەن بۆ
دەرپێنی ئەم پاستییە کە ھەرچی ھەییە رەنگدانەو و کاردانەوی زاتی خودایە و جگە لە ئەو ھیچ
نیە. باوەتایەری ھەمەدانی سەبارەت بەم تەوحیدە بە شیعری ھەورامی دەفەرمی:

یسه گانی ئەمڕۆ تا باراستای هەفدە میلیارد سال خێرای نوور هیشووگەلی کەشکەشانی دەبینن و پاش ئەوانیشە هەر هەدیە و نابینرئ. کەوا بوو جیهان فەلەک فەلەک و نەهۆم نەهۆم نیە و ئەم سیستەمە هەرەمەزنە نەناوەراستی هەدیە و نە ناخر. ئەگەر فەلسەفە و دینە کوردیەکان خۆریان هێتایە ناوەراستی جیهان بۆ دەربڕینی باوەرە تەوحیدیە کەیان بوو. ئەم باوەرە تەوحیدیە بە نەستیرەناسی ئەمڕۆ و سەرنج لەسەر «ئەتوم» و هێزە ناوۆکیەکان واتە تەسی ھزیرین لە قووڵایی مادەو تا سیستەمە کەشکەشانیەکانیش هەر قابیلی شروۆفە کردن و پشت پاست کردنە، چون ئەم دەسمایە گەلە کە بەرھەمی زانستی ئەمڕۆیە چاکتر دەتوانی تەوحیدی جیهانی سیستەماتیک درخات. هەروا کە وتمان هەفت ئاسمان و مانگ و خۆر و بنیامین و مەلەکە تاس و.... بوونەتە دەسمایە بۆ دەربڕینی باوەرگەلی تەوحیدی کورد.

تەنانەت چیرۆکی بەتایبەت وەکوو مەم و زین و سەیدەوان هەر دەسمایە کراون بۆ دەربڕینی باوەرگەلی تاکپەرستی. لە ناو چیرۆکەکاندا لە پێشدا مەم و زینی ئەحمەدی خانی وەکوو بێۆینەترین چیرۆکی دینی و باوەرمەندی جیهان و پاشان مەم و زینی فولکلۆر کە لەوانەدا باوەرمەندی دینی کوردان بە جوانی تەواو پێشان دراوە باس دەکریت.

یا گیتم دور دی، هەنێ زەرێه نەوی یار	یا گیتم خوهردی، گیهان پەیدە نەوی
من ئژ ئارۆ بە دامان تەزەد دەست	دەگەردوونت پەر و پایە نەوی یار
لەو جینگایە دورم دی ئیت زەریا نەبوو نە یار	لە جینگایەك خۆرم دی، گیهان پەیدا
من لەو پۆژەدا دەسم دایە دامانت	کە ئاسمانت پایە و بنەمایەکی نەبوو

لەم شیعەر هەر بەرزەیی باوەتایەردا کە موریدی شاخووشین بوو تەو حیدی قوولی ئاینی کاکەیی و هەر وەها ئێزدیش دەر دەکەوێ. دەزانین دور لە (سەدەف) دایە و سەدەفیش لە زەریادا ئەگەر زەریا نەبێ سەدەف نیە و ئەگەر سەدەف نەبێ دور نیە. باوەتایەر دەڵێ: لە جینگایەك دورم دی کە هێشتا زەریایش نەبوو واتە منی مرۆڤ وەک دورم لە نووری حەق پێش ئەوێ زەریایەك هەبێ دورم دەدی و پێش ئەوێ گیهانێ پەیدا بێ خۆرم دەدی یانی منیش وەک هەر بوونەوهرێکی تر پێش تەجەللای خودا لە بوونی ئەودا بووم.

من پۆژی وەک دورم ئەمە دەسە دامانی تۆ بووم کە هێشتا پایە و بنەمای گەردوونە کانت دانەرێژرا بوو. لێرەدا نە تەنیا شت و جینگارەکان هەر یەک شت بەلکم زەمانیش پێش و پاشی و ئێستای نیە و هەر یەک شتە جا ئاسمان و گەڕۆک و سەدەف و گشت دەسمایەن بۆ دەربرینی تاک پەرستیهکی هەرە قوول. هەرچی هەیه هەر یار و تەجەللای یار.

بەم جۆرە کە کورد بۆ دەربرینی عەقیدە تەو حیدیه کە لە زانستی زەمانەو ئەستێرناسی زەمانی پێشوو کەلکی وەرگرتووە. پێش ئەستێرناسی نوێ کە لە زەمانی گالیلە و کۆپرنیکەو دەستی پێ کرد زەوی وەک ناوەندی جیهان تەسەوور دەکرا کە بە دەورێدا هەشت ئاسمان (هەفتی گەڕۆکەکان و یەکێ ئاسمانی ئەستێرە و ستاوەکان) بوو. سوهرهوەردی کورد و دینه کوردیهکان کردیان بە نۆ ئاسمان و دوو قاتیش لە نیوان مانگ و زەویدا کە دەبن بە یانزە.

خۆریان کرد بە ناوەراستی جیهان واتە شەشەمین لە نیوان یانزەدا. پاش پێنج سەدە ئەستێرناسی نوێ، پشت پاست بوو تەو کە هەفت ئاسمانی گەڕۆکەکان و ئاسمانی ئەستێرە و ستاوەکان و ناوەند بوونی زەوی کە گشت جیهان تا سەدە شازەیی زاینی وەک پاستیهکی نەگۆر باوەریان پێ بوو شتیکی هەڵەیه. سیستەمی خۆر کە زەویش بەشیکی هەرە چکۆلەیی ئەوێه پازەیهکی زۆر چکۆلە لە کەشکەشانی «رێگای شیری» کە پانتاییه کەیی نوور بە سەدەهزار ساڵ دەپێری و خۆی پازەیه کە لە هیشوی کەشکەشانی ناوچەیی ئێمە. سەدان میلیون هیشووی کەشکەشانی تر هەیه. دور

پوون کردنه وه کانی به شی دووه دم

۱- «سان» وشه ی کوردی هه ورامی له نه ویستا به شی گاسا کاند «سانه» دوو وشه یه (سا + نه) «سا» له بناغه ی «سه» به مانای وتن و فه رمایشت کردنه. بۆ وتن دوو وشه ی تریش له نه ویستادا هه یه «وهچ»، هه ورامی «واچ» سوورانی «ویژ» و «بیژ». هه ره ها «دو» که له کوردیدا وه کوو خۆی ماونه ته وه. «سه» له فارسی هه خامه نشی به ردنووسراوه ی بیستون دا هه «سه» به لام به سینی نووک دیانی The دابیژ ده کرا. له زمانه نه روپایه کاند له وانه ئینگلیسی «Say» به مانای وتن له گه ل «سه» ی نه ویستایی هاو بناغه یه. به شی دووه دم نیشانه ی ناوه لئاوی «نه» له کوردیدا وه کوو خۆی ماوه ته وه و له پوون کراوه کانی به شی یه که دم باس کرا. وتمان «نه» نیشانه ی ناوه لئاوی کار که ره (فاعیل)ه. سانه به مانای نه وه یه که فه رمایشت ده فه رمی و فه رمان ده دا. له گاسا کاند زۆر تر به مانای پێه ری ئایی هاتوو. له نه ده بی کا که ییش دا هه ر به م مانا هاتوو وه ک ده لێن «سان سه هاک» واته سولتان نه سحاق. له کوردستانی پۆژه لئاو ناو گه لی جوغرافیایی «کانی سانان» نزیکه مریوان - تاقه وسان واته تاقی شا له کرماشان (تاقووسانی). وشه ی هه ورامی که له که له وپی دا گۆر دراوه به تاقه وسان). زۆر پیتی سینی کوردی کۆن نه مپۆ له کوردی سنه یی و کرماشانی دا بووه به «ش» وه کوو «مه له ک شان» نزیکه سنه. خودی شاری کرماشان له پێشدا «کرمان سان» به «س» دا بیژ کراوه به لگه بۆ نه مه نه وه یه که له سه رده می نیلامدا جوغرافی نووسانی عه ره ب ته عریبیان کردوو به «قرماسین» یان قرمه سین. سین و سان دوو دابیژه له یه ک وشه. له نه ویستاش به شی گاسا کاند سانه وه کوو سینگه هه ر به م مانا هاتوو. «نه نگه» و «ه» به یه ک ده گوو درێن. وه ک له هه ورامی و نه ویستایی دا «نه» به مانای نوێژه. له نه ویستادا دابیژی تری «نه» «نه نگه» ه. جا سانه و سینه هه ر دوو به مانای فه رمانه وایه. پیتی «ئ» و «ا» له کوردی و نه ویستایی دا دوو دابیژن له یه ک پیت وه ک له کوردیدا «خودا، خودی» «ماردین، میژدین» «نیستا، نیستی» و... جا کرمان سان که نوونه که ی به بۆنه ی بزویی درێژی پیش خوی دا که وتوو به مانای شای کرمانه که نازناوی به هرامی چواره می ساسانی بناغه دانهری نه م شاره یه. وه رگێراوه ی نه وه به فارسی واته کرمانشاه به ته وای دروسته (له فارسی دا نوونه که

هیشتا هەر ماوه). سینه‌کە‌ی له‌ بواری زه‌ماندا بووه‌ به‌ «ش» وه‌ک کێوی «توش نه‌وزه‌ر» له‌ سنه‌دا که‌ له‌ پێشدا و له‌ ناو قه‌باله‌ کۆنه‌کاندا «تووس نه‌وه‌ر». له‌ ته‌وستادا «تووسونه‌تۆته‌ره» واته‌ تووس له‌ مالباتی نه‌وزه‌ر.

۲- وشه‌ی جیهان ته‌عریب کراوی «گێهان» ی په‌هله‌وی و کوردیه‌. له‌ فارسی‌دا بووه‌ به‌ «گێهان» گێهان له‌ هه‌لبه‌سته‌ کوردیه‌کانی باوه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیدا هه‌یه‌:

یا گێم دوو دی هه‌نی زه‌ریه‌ نه‌وی یار - یا گێم خوه‌ردی گێهان په‌یده‌ نه‌وی یار، که‌ باس کرا. گێهان له‌ ته‌وستادا «گه‌ ئێسیه‌» (به‌سینی نووک دیانی که‌ پیتیکێ جیاواز له‌ «س»).
۳- ب.ب. پوون کراوه‌کانی به‌شی یه‌که‌م.

۴- مانی له‌ سه‌ده‌ی سێی زایینی له‌ زه‌مانی «شاپوور» شای دووه‌می ساسانی وه‌کوو پێغه‌مبه‌ر خۆی ناساند و نایینیکێ دووانه‌په‌رستی هێنا. هۆگری زۆری په‌یدا کرد به‌لام له‌ ره‌شه‌ کۆژه‌کی مه‌زندای کوژراو هه‌ندێ له‌ هۆگرانی بۆ ئاسیای ناوه‌ندی و چین هه‌لاتن و له‌وی تاینه‌که‌ی هه‌ندێ په‌ره‌ی سه‌ند.

کتێبه‌کانی به‌ وێنه‌گه‌ری جوانه‌وه‌ پێشکه‌ش ده‌کرد له‌ گشت گرینگتر کتێبی «ئه‌رته‌نگ» یان به‌ فارسی ته‌مه‌رۆ و «ئه‌رژه‌نگ» که‌ نه‌ماوه‌. تا سه‌ده‌ی سێ و چواری کۆچیش به‌ شاروه‌یی ده‌ژیان و نووسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کان وه‌کوو ئیبنی نه‌دیم سه‌باره‌ت به‌وان شتیان نووسیوه‌. ئیلاهیاتی ئه‌و به‌ کورتی ته‌مه‌یه‌: ئه‌هوورامه‌زدا و ئه‌هریمن یه‌کێ فه‌رمانه‌روای جیهانی پۆشنی و ئه‌وی دی فه‌رمانه‌روای جیهانی تاریکی له‌ «قه‌دیم» وه‌ جوێ له‌یه‌ک ده‌ژیان. تا ئه‌هریمن به‌ به‌شی له‌ جیهانی ئه‌هوورامه‌زدا ده‌س درێژی کرد. له‌و به‌شه‌دا تیشک و تاریکی تیکه‌لۆ بوون و جیهانی ماکی ئێستای لێ دروست کرا. تۆزقال‌گه‌لی نوور که‌ وه‌کوو پۆخ و گیانه‌ ده‌بی به‌ریازه‌ت و پارێز خۆیان له‌ تاریکی پزگار که‌ن تا بۆ جیهانی ئه‌هوورامه‌زدا بگه‌ڕێنه‌وه‌. ئێستا له‌ جیهانی ماکی‌دا ئه‌هریمن واته‌ شه‌یتان حاکه‌م تا زه‌مانێ که‌ ئه‌م تیکه‌لۆیه‌ دوایی پێ دێت. مانی دینی دوانه‌په‌رستی واته‌ سه‌نه‌وییه‌تی هێنا. له‌گه‌ڵ تاینه‌ کوردیه‌کان که‌ تا‌که‌په‌رستیه‌ جیاوازی گرینگێ هه‌یه‌.

۵- له‌ گۆفاری «تافگه‌» گۆفاری ناوه‌ندی هه‌نجه‌مه‌نی مه‌وله‌وی کوردی سنه‌ له‌ نه‌وه‌ده‌کاندا و تاریکم نووسیوه‌ که‌ له‌وه‌دا هه‌له‌ی ئه‌ده‌یه‌یه‌ گه‌وره‌کانی ئێرانیم وه‌کوو میه‌ردادی به‌هار - ئه‌دیپ تووسی - مورادی ئه‌وره‌نگ و په‌رویز ته‌زکایی سه‌باره‌ت به‌ واته‌کردنی بیست و پێنج به‌یتی شیعه‌ره‌

باسته قینه کانی باوه تاهیرم ناماژه پی کرد. نهم بیست و پینج بهیته له مورزه خاندی قوونیه له تورکیا له لایدن میژوونووسی ئیرانی «موجته با مینه وی» به ده رهیتراو و بلاو کراوه. دوو بهیتی نهویه که پیتشکesh کرا. لیتره دا زۆر به کورتی به چهند خالی نه و تاره ناماژه ده کم. شارامی به جبه زاده له کتیبی ترانه های باباتاهر و پژوهشی نو...» دا هیناویه تی

الف) کۆنترین سه رچاوه یه که به باوه تاهیر ناماژه ی کردووه «راحة الصدور و آية السرور» «راوه ندی» که سه دسال پاش باوه تاهیر ژیاوه و لهو کتیبه دا ناماژه به هه مدیتی «توغرول» به کم شای سه لجووقی له گهل باوه تاهیر ده کات. دیاره باوه تاهیر له سالی ٤٧٧ ی کۆچی دا زیندوو جووه و وه کوو سۆفی و عارفینکی گه وره (نەك شاعیر) ناوی هه یه.

ب) پیتش سالی ٨٤٨ واته چوار سه دسال پاش باوه تاهیر له هیچ تهزکهره و ژیاننامه ی شاعیر گهل دا هیچ ناماژه یه که به باوه تاهیری شاعیر نه کراوه. جگه لهو بیست و پینج بهیته که دوو پارچه شیعی سۆ بهیتی و شەش بهیتی و ههشت چوارینه یه، باقی شیعه کان ٦٠٠ تا ٩٠٠ سال پاش شاعیر بهو نیسبهت دراو. به تاییهت له سه ده ی یازده ی کۆچی له زهمانی سه فویه کاندای چوارینه ی نیسبهت دراو به نهو زۆر ده بیته وه. شیعه کانی باوه تاهیر کراو به سۆ به شه وه نه لف: بیست و پینج بهیتی کون (نه مانه که چوارینه یه کی پیتشکesh کرا که هه ورامی یان هه ورامی و نه کی تیکه لاون. له کیش یه کی له زاراهه گرینگه کانی کوردیه و به هه ورامی و که لهوپی نزیکه و نه گهل لوپی جیاوازی هه یه).

ب: سی و سۆ چوارینه هه ن که هی شاعیر گهل ی فارسه که نه ختی له هجه که یان گۆپیوه و وه کوو شیعی باوه تاهیر له قه له م دراوه.

ج: ٣٤٢ چوارینه ی نه ناسراو هه یه که هه ر چهند هه ندیک ی کوردیه و هه ندیکیشی کوردی و فارسی تیکه لاهه زۆر جینگای گومانه.

چون راست کرد نه وه ی هه له کانی نهو نه دیبگه له جینگای زۆر ده گری لیتره دا ناماژه یان پی ناکه ین هیوادارم له گۆفاریکدا به لاوی که مه وه.

٦- نه روا کوردی هه ورامی - نهووره نه ویستایی. رهوان فارسی به مانای پۆج. په هله وی «نهووره ن».

٧- وتاریکم سه بهارته به پیرشالیار بۆ دوستیکم هه نارد. له ره دا سه له ماندوومه که پیرشالیار زه رده شتی نه بووه و له سه ر ناینی میهر په رستی بووه که پاشان به هه ندی گۆران کاری له په راویزدا

بووبه ئیزدی و کاکهیی. قوربانی کردنی گا له زهږدهشتیدا هدرامه. زهږدهشت له گاساکاندا به توندی به گژ نهم نه‌ریته‌دا چوو. هیوادارم نه‌و وتاره له گژقاریکدا بلاوکه‌مه‌وه.

۸ - یه‌شت له نه‌ویستادا «یه‌شته» به مانای نه‌و وته گه‌له‌یه که سفه‌تی ستایش‌تیا‌ن هه‌یه. یه‌شته‌کان به‌شی له نه‌ویستای دوا‌یینن که له‌وانه‌دا پی‌ۆزه‌کانی زهږدهشتی ستایشت ده‌کړین. یه‌شته (یه‌ز + ته) هه‌ر دوو له پوون کراوه‌کانی به‌شی یه‌که‌م‌دا باس کراون یه‌شت به‌ گشتی به‌ مانای ستایشته.

۹- له نه‌ویستادا «نه + می‌شا + سپینتا» واته نه‌مرانی پی‌ۆز و پاک نه‌و دوو نه‌لفه وه‌کوو کوردی کرمانجی و هه‌ورامی نیشانه‌ی کۆیه. شه‌ش هینز یان سفه‌تی نه‌هوورامه‌زدان که به یارمه‌تی نه‌وانه گێه‌ان ده‌گه‌پنیت. به دابیژی نه‌ویستایی و ئیستا بریتین له:

وه‌وومه‌نه (به‌همه‌ن). نه‌شه‌وه هیشه (نوردی به‌هه‌شت). هه‌نو‌ر وه‌تات (خورداد). نه‌میره‌تات (نه‌مورداد - مورداد). خشته‌ته وه‌ئیری (شه‌ه‌ریوه‌ر). سپینت ئارمه‌ییتی (نه‌سفهند - ئسفهند)

مانا‌گانیان به‌رپ‌ۆز بریتین له، ه‌زوو فیکری چاک. چاک‌ترین پی‌ۆزی و پارسایی. هه‌ر شتی (شموول). بی‌مه‌رگی. توان و ده‌سه‌لات. ئارامی و گو‌ی‌ایه‌لی پی‌ۆز و پاک

۱۰- له نه‌ویستادا «کیرن‌ته (به‌ی، ی، سووک) پیته‌ختی زه‌حاکه. ئیستا ده‌لین کړند.

۱۱- گاواره ناری ره‌سه‌نی کوردی مین‌ۆرسکی به‌ گاواره‌ی زانیوه له فارسی‌دا کردوویانه به‌ گه‌هواره به‌ مانای لانه‌ و بێشکه! کړند و گاواره له ناوچه‌ی قه‌لخانی‌دان.

۱۲- سه‌هه‌نه وشه‌ی هه‌ورامی (سه‌د هه‌نه به‌ دالی موه‌مه‌له) واته سه‌د‌کانی. له لای نهم شاره‌وه‌ کانی و تافگه‌ زۆره. «سه‌هه‌نه‌دژ» ناوی کۆنی «سنه»یشه. نهم ناوه «به‌ لازه‌ری» گه‌شتیاری عه‌ره‌ب وه‌کوو په‌هله‌ویه‌که‌ی (سه‌دخانی) هیناویه‌تی. (فتووحولبولدان. یه‌حیسا کو‌پی جابری به‌لازه‌ری. وه‌رگپ به‌ فارسی دوکتور موحه‌مه‌دی ته‌وه‌ککول) زۆر می‌ژوونووس و جو‌غرافی نووسانی سه‌رده‌می ئیسلام به‌ شاری «سیسه‌ر» ئاماژه‌یان کردووه. به‌لازه‌ری ده‌نووسی له ۱۲ فرسه‌قی باکووری رۆژاوای دینه‌وه‌ردایه. نه‌من بۆ یه‌که‌م جار جینگای راسته‌قینه‌ی سیسه‌رم که له جینگای گوندی ئیستای «سیس» نزیک‌ی شاری سنه‌دا بووه‌ دوزیه‌وه و له گژقاری «ئاوینه» ژماره‌ نو سالی ۱۳۷۰ (۱۹۹۱) چاپی تاراند‌ا نووسی. نه‌و زه‌مانه‌ز بی‌ورای نازانستیم له سه‌ر شاری سنه‌ بوو له بناغه‌ی «سانه»ی هه‌ورامی و نه‌ویستاییم ده‌زانی.

کەنگاوەر، فارسی کراوی کەنگەوهری کوردی هه‌ورامیه. هه‌روا که له ژماره‌گه‌لی پێششودا وتوو مه زۆربه‌ی ناره‌ جوغرافیا‌یه‌ کانی نیوان کرماشان و هه‌مه‌دان و سنه‌و هه‌مه‌دان هه‌ورامین کەنگه‌ی کوردی و «کەنده‌ک»ی په‌له‌وی ته‌عریب کراوه به‌ خەندق. به‌شی دووه‌می ئەم وشه «وهر» پاشگری هه‌ورامیه وه‌ک له هه‌ورامان به‌شی پۆژه‌ه‌لاتدا هه‌مانه‌ پر‌دیوه‌ر، ده‌ریوه‌ر، و ته‌نگیوه‌رو... ئەم پاشگره‌ له سورانی‌دا «وار» و «بار» وه‌ک ده‌لێن زریوار زی‌بار.

۱۳- به‌هار کوردی جه‌ژنی‌که که کورده‌کانی «ناو ده‌روهن» و مایی ده‌شت له ناو‌پراستی مانگی زستاندا ده‌یگرن. ئەم رێکه‌وته به‌رانبه‌ره له‌ گه‌ڵ جه‌ژنی پیرشالیار له‌ گوندی «شاره‌ه‌ورامان»‌دا، چله‌ی زایینی میترا‌یه.

۱۴- «ته‌قیه» له‌ میهرپه‌رستی و تاینه‌ کورده‌کان و شیعه‌دا هه‌یه. به‌ واتای شاردنه‌وه‌ی هه‌ندێ بیروباوه‌ری دینییه تا له‌ زه‌بری دوژمن خۆ پیا‌ری‌زن.

۱۵- سیمورخ که له‌ زمانی ئێمه‌دا په‌له‌وه‌ری‌کی ئوستوو‌ریه‌یه فارسی کراوی وشه‌ی په‌له‌وی «سین مورخ». سین له‌ ئه‌ویستادا «سه‌ئینه»یه. له‌ کوردیدا شه‌هین و له‌ فارسی‌دا شاهین له‌م بناغه‌یه. له‌ کوردیدا وه‌کوو «سایتن»یش له‌ وشه‌ی باژیری «سایتن قه‌لا»‌دا که به‌ فارسی گو‌ردراوه به‌ شاهین دژ هه‌یه.

له‌ به‌شی سوهره‌وه‌ردی‌دا زۆتر باسی ده‌که‌ین. سیمورخ که‌ نیشانه‌ی خۆره‌ هه‌فته‌مین پله‌ی برینی به‌ خودا گه‌یشتنه‌ له‌ تاینی میهرپه‌رستیدا. ئەم په‌له‌وه‌ره وه‌کوو «شاباز» له‌ ئه‌ده‌بی کاکه‌یی‌دا زۆر ناوی هاتوه‌.

۱۶ - ۱۷- نه‌گه‌ر جی‌گای هه‌لاتنی خۆر له‌ یه‌که‌م پۆژی هاوین و یه‌که‌م پۆژی زستاندا دیاری که‌ین و وه‌کوو دووه‌یلێ مه‌وازی له‌ پۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ بۆ پۆژاوا ده‌وری زه‌وی بداته‌وه‌ نه‌وارێک وه‌کوو جه‌غز به‌ ده‌ست دیت که‌ پێی ده‌لێن دا‌یره‌ی مه‌نته‌قه‌تول‌بووج. خۆر و مانگ و پێنج نه‌ستیه‌ی گه‌رۆک هه‌میشه له‌م نه‌واره‌دا هه‌ل‌دین و له‌ پۆژاوا‌دا ده‌نیشن. ئەم دا‌یره‌ کراوه به‌ دوانزه‌ به‌شه‌وه‌ به‌ هه‌رکام ده‌لێن بو‌رج. ئه‌ستیره‌گه‌لی ناو هه‌ر بو‌رج به‌ پ‌واله‌ت له‌ شتی‌ک ده‌چی که‌ به‌و شته‌وه‌ ناو‌نراون وه‌ک بو‌رجی دو‌پشک که‌وان - ماسی - به‌رخ - گا، ته‌رازو و....

۱۸ و ۱۹. ئەم دوو نه‌ه‌مه‌ له‌ نیوان زه‌وی و ئاسمانی یه‌که‌م واته‌ ئاسمانی مانگ‌دا بووه‌. نه‌ه‌می یه‌که‌م به‌ مانای سارد و سه‌رما و نه‌ه‌می دووه‌م لی‌ته‌دا به‌ مانای گه‌رمه‌.

۲۰- شاهنامه به مانای خودا نامه‌یه. له ناینه کوردیه‌کاندا به خودا «شا» یش ده‌لَین: فیرده‌وسی شاهنامه‌کە‌ی خوی له خودا نامه‌کانی په‌هله‌وی وەرگیراوه‌ته‌وه. شا به دابیژری هه‌ره‌کۆن خشائیسیه (به‌سینی نووک دیانی که زۆر ده‌گوردی به «ه») له بناغە‌ی «خشی» نه‌ویستانی و «شی» کوردی. به مانای هیتز و توانین. له نه‌ویستادا جگه له توانین مانای ده‌سه‌لاتیشی هه‌یه. له کرمانجی‌دا ده‌لَین «ئه‌ز دشیتم» واته من ده‌توانم له په‌هله‌ویدا «خشا» له کوردیدا شا، هه‌رخشائیسیه‌ی کۆنه به واتای شار خاوه‌ن ده‌سه‌لات.

۲۱- دیوان لی‌ره‌دا مه‌به‌ست ده‌رباری شایه. دیوان له په‌هله‌ویدا «دیپی وان» یان دیویوان له بناغە‌دا دوو وشه‌یه «دیپ یان دیو یان ده‌ژ یان دیب» وشه‌ی سوومریه که هاتۆته نیو زمانی عیلامی پاشان هاتۆته نیو زمانی تیرانیه‌کانه‌وه. به مانای نووسینه. دیوان به ده‌فته‌ر و ده‌زگای حکومه‌تی و به کتیبی شاعیرانیش گوتراوه به گشتی به‌و جی‌گایه ده‌لَین که نووسراوه‌ی تیدا‌یه. وشه‌ی ده‌فته‌ر و ده‌بیر (نووسه‌ر) و ده‌بستان و ده‌ژستان (له کرمانجیدا) و ده‌بیرستان له‌م بناغە‌یه. سازی ئایینی کوردان «ته‌غوره» که نوونه‌کە‌ی دا‌که‌وتوه و ته‌م‌رۆ ده‌لَین ته‌م‌وره له کوردستانی با‌کووره چو بۆ پۆم (ته‌نادۆلی ئیستا) و «نوت» یان بۆ نووسی. چون به نوتی نووسراوه لی‌ ده‌را کورده‌کان پێیان گوت «دیوان» واته نه‌و سازه‌ی که به نوتی نووسراوه لی‌ ده‌دری. نه‌و که‌سانه‌ی که له‌میدیا‌کاندا ده‌لَین دیوان سازیکی تورکیه ده‌بی بزانی زۆتر له هه‌زار سال پیش هیرشی تورکان بۆ پۆم و به تورکی بوونی زمانی پۆمی پاش رووخانی کونستان‌تینیا (ئه‌سته‌نبول) به ده‌س تورکه‌کانی عوسمانی ته‌م سازه له نیو کورده‌کاندا هه‌بووه و له ستایش‌گا میترای و ئیزدیه‌کاندا لی‌ دراوه. موسیقای تورکی ته‌م‌رۆ جگه له موسیقای عه‌ره‌بی و کوردی و نه‌روپایی یان تیکه‌ل کراوی ته‌مانه شتیکی‌تر نیه. ئاریاییه‌کان که کۆچیان کرد بۆ ئێران نووسینیان نه‌بوو. وشه‌ی «دیپ» یان بۆ نووسین له عیلامیه‌کانه‌وه گرت و بۆ نووسینی سه‌ری‌تست به کاریان هیتا.

چه‌شنی نووسینی سه‌ر به‌رد هه‌بوو که بۆ نه‌وه وشه‌ی ئاریایی «نی‌په‌ش» یان بۆ دانا. په‌ش به مانای هه‌ل تۆقینه. له کوردی له‌کی و که‌له‌وری و جافی‌دا ده‌لَین «په‌شام» واته ماسین و هه‌ل تۆقین. «نی» پێش‌گیریکه که مانای پێش‌گری «دا» ی کوردی هه‌یه. به گشتی به مانای دا کران‌دن بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی وشه‌یه. «نی‌فیس» ی کرمانجی و «نوس» ی زاراوه‌کانی‌تر له‌م بناغە‌ هاتوه. له په‌هله‌ویدا «نی‌فه‌ش» و له فارسی‌دا «نقشته‌ن». نی په‌ش له به‌رد نووسراوه‌ی بیستووندا هاتوه.

بهشی سیھەم
شۆناسی فەلسەفە و ئایینی
کوردان لە مەم و زینە
تەحمەدی خانی دا

بۆ ئەو بە مانای پاستەقینەى مەلەك تاوس و باوەپى تەوحىدى كوردان پەى بەرىن دەبى بزانين كە كوردگەل بۆ دەربېرىنى باوەرەكانيان لە زانستگەلى زەمانەى خۆيان و لە چىزۆك كەلكيان بەرگرتووه. ئەم چىزۆكگەلە وەكوو بەيت بە دەنگى بەرز خوينراونەتەو بۆ ئەمەىە كە پىتيان ئەگوتى «چرىكە»، ئەو كەسەى كە دەخوينىتەو پى دەلّين «چرگەر». چرىكەى مەم و زىن واتە فونكلۆرەكەى بە هەندى گۆران لە بوارى زەماندا هەرماء و پاش مەم و زىنى ئەحمەدى خانى شروڤە دەكرىت، خوينەرى بەرپز تى دەگات كە ئەم چىزۆكە لە پىش ئىسلام ماوەتەو و لەسەر بناغەى تەوحىدى مېتايى (دىنى پىش ئىسلامى كوردان) وتراو. لە وتارىكدا لە گۆڤارى «سرو» ژمارە ٩٢ رەشەمەى ١٣٧٢ (١٩٩٣ز) بۆ يەكەم جار لە مېتايى بوونى ئەم بەرھەمە قسەم كرد و ناماژەم بەو كە ئەحمەدى خانى بەسەرھاتى سۆھرەووردى كورد و «مەنسورى ھەلاج»ى لە پىش چاۋ بوو و لە توانجى نوورپەرستى و تەكفیر ترساو و لە هەندى جىگادا كە پوون دەكرىتەو دەس دەباتە بەر ناماژە و دەس بە گۆچان روپشتن.

ئەم چىزۆكە بە ناوھەكەى دايارەكەى زۆر پىش ئىسلام و سەردەمى بابوونى زمانى ئەوئىستايە. زمانى ئەوئىستايى داىكى زمانى كوردى و پەھلەويە. ئەمە لە بەرھەمىكى تەرمدا (وەرگىتپان و شروڤەى گائاكان) داسەلمىنراو

مەم لە كوردیدا و «مەھەم» لە ئەوئىستايى دا بە مانای «مەست». مەھە + م، مەھە لە ئەوئىستادا بە مانای «مەى» واتە خواردنەوێ مەستى ھىنەرە و «م» چەشنى نىشانەى ئاوەئناوى بەرکارە. مەھەم واتە مەى لى دراو، مەست، خەيال.

دەزانين لە كوردیدا پىتى «د» و «ذ» دەسوێ وەكوو «دەلىم و ئەلىم» يان «قەرەداخ» كە خەلكى ناوچەى سلیماني و عەرەبەت كردوویانە بە «قەراخ». «زىن» لە ئەوئىستادا «زىنى» يان بە قاعىدەى نووسىنى ئەوئىستايى «زەئىنى» بە مانای «ھۆشيار». «ى» ناخى زىنى نىشانەى مەى و ئەمپۆ لە كوردى كرمانجى دا وەكوو «ئى» بە كار دەچىت و چون باسى زۆر ھەتدەگرىت لى دەگەپن. زىنى لە دۆخى نێرى دا دەبى بە «زىنە» يا زەئىنە واتە پىاوى ھۆشيار. زۆر «ى» نىشانەى دۆخى مەى لە كوردى ئەمپۆدا داپىژ ناكړى وەكوو وشەى ئەوئىستايى «نافرەتى» يان بە

قاعیده‌ی نووسینی ئەوێستایی «ئافره‌ئیتی» که ئەمڕۆ ئافره‌تی له کوردیدا بووه به «ئافره‌ت» به وردی مانای «موخته‌ره‌مه‌» ی عه‌ره‌بی ده‌گه‌یه‌نیت. له‌ بناغه‌ی «فری» هیند و نه‌وروپایی به‌ مانای خوش‌ویست و دۆست بوونه. به‌ پیشگری «ئا» به‌ مانای ڕێژ و ئیحه‌رامی هه‌یه. ئافره‌تی له‌ دۆخی نێری‌دا ده‌بی به‌ «ئافره‌هه‌نت» واته‌ پیاوی به‌ڕێژ. وشه‌ی «ئافه‌رین» یش له‌ کوردی و فارسی‌دا هه‌ر له‌م بناغه‌یه. جا مەم و زین له‌ زمانی ئەوێستایی (زبانی ماده‌کان)‌دا ده‌بی به‌ «مه‌هه‌م ئووتا زه‌ئینی». «ئووتا» له‌ په‌هله‌وی چه‌ند سه‌ده‌ پێش ئیسلام‌دا سواوه‌ به‌ «ئوود» له‌ کوردی کرمانجی‌دا به‌ قاعیده‌ی کوردی، داله‌که‌ی داکه‌وتووه (وه‌ک مه‌حمود = مه‌حمو) و بووه‌ به‌ «ئوو» له‌ سۆزانی و زاراوه‌کانی دیکه‌دا «وو» وه‌ک ده‌لێن «مەم و زین». به‌ مانای مەم و زین بۆیه‌ که‌م جار له‌ وتاری ئوستورپه‌ناسی کوردی له‌ گۆڤاری «تاینده‌ ژماره‌ ٣٩ سالی ٢٠٠٢‌دا ئاماژه‌م کردووه.

مەم و زین که‌ به‌ مانای مه‌ست و هۆشیاره‌ زۆر به‌ جینگا هه‌لبێژێردراوه. له‌ مەم و زینی فولکلۆردا پیاو و ژنیکی‌تری ئەوینداری‌یه‌ک هه‌ن به‌ ناوی «به‌نگینه‌» و «ئه‌ستی» که‌ له‌ مەم و زینی‌خانی‌دا «تاژدین و ستی»‌یه. «به‌نگینه‌ و ستی»‌یش هه‌ردوو ناوی ئەوێستاییه. به‌نگینه‌ ناوی پیاوه، له‌ بناغه‌ی «به‌نگه‌» له‌ ئەوێستادا هه‌یه‌ له‌ کوردی و فارسی ئەمڕۆ‌دا ده‌لێن «به‌نگ» که‌ له‌ گه‌لای گیلای «شادانه‌» درووس ده‌کری و ده‌یکێشن و مرۆڤ گینج و مه‌نگ ده‌کا. له‌ عه‌ره‌بیدا به‌ به‌نگ «حه‌شیش» ده‌لێن. جا به‌نگینه‌ (به‌نگ+ینه) هه‌ر به‌ مانای مه‌نگ و مه‌سته. پاشگری «ینه» له‌ کوردی ئەمڕۆ‌دا زۆره‌ وه‌کوو ده‌لێن زیرپه‌نه = دارینه‌ و... «ئه‌ستی» (ئه‌ه+تی) دۆخی می‌یه‌ به‌ مانای عه‌ره‌بی «مه‌وجود» و مه‌به‌ستمرۆڤی له‌سه‌رخۆیه. ئەوه‌ی که‌ وجودی‌خۆی هه‌ست ده‌کا. ئه‌ستی له‌ سانسکریتیش‌دا هه‌ر ئەم مانای هه‌یه.

له‌ دۆخی نێری‌دا ده‌بی به‌ ئه‌سته (ئه‌ه+ته) واته‌ پیاوی له‌سه‌ر خۆ هۆشیار. جا «به‌نگینه‌ و ستی»‌ش هه‌ر به‌ مانای مه‌ست و هۆشیاره‌ که‌ زۆر به‌ جی هه‌لبێژێردراوه.

چه‌ژگی مەم و زینی ئەحمه‌دی‌خانی به‌ کورتی و شروقه‌ی ئەوه

له‌ سه‌ره‌تاکان‌دا له‌ پێشدا ستایش‌تی خودایه. ئەم ستایش‌تانه ٣٦ به‌یته‌ که‌ خانی تێدا ده‌لی:

... موته‌لق تو مو فید و موسته‌فا دی	بی‌شویه‌ مورید و هه‌م مواردی
نووری تو، دحوسن رووی دل‌دار	ناری تو، دقه‌لبی عاشقی زار
شه‌معی، نه‌ژقسم نوور و ناری	شه‌مسی نه‌ عه‌یان، تو په‌رده‌داری

واته شه‌یتان جگه له تو سوجدە‌ی له که‌سی‌تر نه‌برد بۆ‌یه تو له ده‌رگای خۆت ده‌رت کرد. مە‌به‌ست نه‌وه‌یه که شه‌یتان نه‌یتوانی ویست و جوانی خودا له ئاده‌مدا ببینی. جا نه‌ته‌نیا ئاده‌م به‌لک‌وو هه‌رچی له جیهاندا‌یه شیای سوجدە‌ بردنه چون مە‌زه‌زی زات و سیفاتی خودایه.

پاشان خانی له ۶۷ به‌یتدا په‌سنی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د (س - خ) ده‌کات. لی‌ره‌ش‌دا خانی هه‌ر هۆ‌نراوکانی وه‌حده‌تی و جودیه‌و به جوانی له‌م ده‌سمایه که‌لک وه‌رده‌گری:

نه‌شی‌ا، ب‌ه‌سه‌ب ده‌لیل و بوره‌ان	نابن چو مه‌گه‌پ «وجوب» و «ئیمکان»
واته‌ شت‌گه‌ل به‌ دلیل و به‌لگه	هیچ نین مه‌گه‌پ واجیب و مومکین
واجب یه‌که‌ زاتی کیریایه	مومکین پ‌پ‌ره جهمعی ماسیویه
واته‌ واجبول‌وجود ته‌نیا خودایه	مومکین‌ول‌وجود زۆره و هه‌رچی جگه له
یه‌عنی نه‌وی دی‌ بیت موبه‌ره‌ین	حوسناوی به‌ده‌رکه‌فت ژ‌مومکین

واته نه‌وه‌ی که ناشکرا ده‌بی‌ت نه‌وه‌یه که جوانی خودا له مومکین‌گه‌ل‌دا ده‌رده‌که‌و‌یت. مە‌خلوق و تاییه‌تمه‌ندی‌گه‌لی هه‌ر ته‌جه‌للای خودایه له دینه کوردیه‌کاندا با‌سمان کرد...

نه‌ف نه‌وه‌ل و ڕ‌وح و عه‌قل نه‌وه‌ل هه‌ر‌سینه ب نه‌وه‌لی مونه‌وه‌ل....
 خانی ده‌لی خودا نه‌وه‌ل بوو پاشان ڕ‌وح و عه‌قلی لی‌ ده‌رکه‌وت به‌لام خودا و ڕ‌وح و عه‌قل به‌ سی‌ شت مه‌زانه هه‌ر یه‌ک شته. له‌م شته ترووسکی‌ک ده‌رکه‌وت و موحه‌مه‌د (د - خ) به‌دی هات.
 هی‌ژ‌ا، نه‌ زه‌مین نه‌ نه‌ف سه‌ما‌بوو نه‌و سه‌ره‌وی‌ جومله نه‌نبیا بوو
 واته هی‌شتا نه‌ زه‌وی و نه‌ ئاسمان بوو که موحه‌مه‌د سه‌ره‌وی گشت پی‌نغه‌مبه‌ران بوو. نه‌م به‌یت‌ه بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی شیعه‌ ته‌وحیدیه‌که‌ی با‌وه تایه‌ره که با‌سمان کرد.

باسی دیکه‌ی سه‌ره‌تا داخوازی شیفاعه‌ته له هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د (د - خ) له‌م شفاعه‌تخوازی‌ده‌دا ده‌لی....

که‌س نینه ژ‌ کافر و عوساتان	مه‌زه‌ره‌ نه‌بتن ژ‌ بۆ سیفاتان
کافر بووین نه‌م ب ئیسمی که‌هار	غه‌فاره کو نه‌م کرن گونده‌کار

واته کەس لە کافر و عاسی نیە کە جینگای دەرکەوتنی سیفاتی خودا نەبن. نەگەر کافرین هەر
سیفەتی قەهری خودایە و نەگەریش گوناھکارین لە سیفەتی بەخشندەیی خوداوە سەرچاوە دەگرێ.
نەمە باشتر باسی خودا یان مەلە کە تاوس ناکرێ.

لە سەرەتاکاندا باسی نازایەتی و پۆژرەشی کوردان دەکات چون سەبارەت بەمە زۆر نووسراوە
لێ دەگەرێن. باسی تر لە سەرەتاکاندا هۆی هۆنینهوەی پەرتوو کە کەمی بە کوردی کرمانجیە.

سەبارەت بەمەش زۆر نووسراوە و بەداخووە هەرکەس لەسەر مەم و زینی خانی نووسیوە تەنیا
باسی نەتەو پەرەری ئەوی هێناوە بەلام بەداخووە بەمە ناماژە نەکراوە کە خانی یەکی لە
بۆینەترین و جوانترین چیرۆکی عێرفانی فەلسەفی جیهانی بە کوردی دانراوە، ئەمەییە ئەوپەری
خۆشەویستی نەتەو. دیسان بەداخووە لە وەرگێڕانی مەم و زین بە زمانگەلی ئوروپیی دا پەیامی
عێرفانی و فەلسەفی ئەم چیرۆکە هەست پێ نەکراوە و ئەم چیرۆکەیان تەنیا وەک کوو چیرۆکیکی
ئەویندارانە زانیوە. فیلمە سینەماییە کەیشی هەر وایە.

پێش دەس پێکردنی چیرۆکە کە خانی ساقی نامەییەکی هەرە جوانی هەیە. ئەم مەییگێڕنامە بە
تەواوی لەسەر ئایینی میهریە و ئەبەشی جام و مانگ و شەراب و هۆمدا دەگەرێنەووە و لەسەری
باس دەکەین.

لە دەستپێکی چیرۆکە کە لە ٦٤ بەیتدا پەسنی «میری بۆتان» واتە میر زینەدین دەکات...

پاشان دەلێ میر زینەدین دوو خوشکی هەبوو:

ئەو حوور و پەری یی بێ بەدەل بوون   لەوێ کۆژتوور «لەم یە زەل» بوون

واتە ئەو حوور و پەریە هاوتایان نەبوو چونکەو لە نووری خودا درووس کرا بوون ....

پاش پەسنی زۆری جوانی ئەو دوو، دەلێ مەژۆ دوو ئەوینداریان هەیە:

هەن راغیبی حوسن لایە زالن   هەن تالبی قالبی بەتالن

لاکین هەمیان یە کە یەقین دۆست   فەرقا کەو هەییە ژمەغز تا پۆست

واتە هەندێ مەیلیان لەسەر جوانی تەواو نەهاتووی خودان و هەندێکیش خوازیاری جەستەیی
هیچ و بە تالن بەلام هەر دوو (جوانی خودا و جەستە) یە کەن بەلام یەکیکی کاکلی دەوی و ئەوی
دی پێست هەڵدەبژێری.

باسی تر سەبارەت بە دۆستی مەم و تاجدینە (لە مەم و زینی فولکلوردا «تازدین» هاتووە
کەرەسەتەر) لە قەلاو کوشکی میردا لاوی نازا و جوان و بەهیز و پالەوان زۆر بوون کە خوازیاری

زین و سستی بوون به لّام دوو لاری دیکه هه بوون: تاجدین دگوتنی، جهوانهك + گۆده رزی^۲ زه مانه
په هلهوانهك

باپیرانی تاجدین له سه دهفته رانی ده رباری میربوون و بارکی وه زیر بوو.
تاجدین دوو برای لیّهاتووی هه بوو که ناویان عارف و چه کۆ بوو. (له مه م و زینی فولکلوردا به
جینگای عارف «عه رفۆ») هاتوه.

تاجدین دوستیکی زۆر خۆشه و یست و به ئه مه گی هه بوو به ناوی «مه م» که بی یهك گیانیان
نه بوو. تاجدین کوپی وه زیر و مه م کوپی ده بیر واته نووسه ر و ده فته ردارای دیوانی میر زینه دین
بوون.

باسی تر سه بارهت به جه ژنی نه ورژزه و

لیتروه چیرۆکه که دەس پێدەکات:

له رۆژی نه ورژژدا خه لێك به تهواوی پوویان ده کرده دهشت و باخ و چیا. لهو گهشتهدا کوپ و کچ به دابی شه ریهت و نه ریتی کۆن یه کیان ده دی. رۆژی نه ورژزه هه موو چوونه ده ره وهی شار به لām به پێچهوانه ی نه ریت هه م و تاجدین به جل و به رگی کچانه وه ده چنه ده ری تا بتوانن به چاکی بۆ هه ر کهس بپروانن. ته وان سه دان لار و پیو نیتر و می و گه وه و به چووک و گه دا و ده وله مه ندیان دی که هه ندی سه رخۆش و خامۆش و هه ندی به هاوار و ده نگه وه و هه ندی وه کوو شیته و جه رگ بپراو ده هاتن.

سه ریان سووپما. تاجدین پرسى نه وه چیه؟ هه م گوتی دوو کوپى هه ره جوانکیله هه ن که سوون به کوشنه ی خه لێك. له م قسه دا بوون که دیان دوو کوپ وه کوو دوو په یکه ر له خۆر ده رکه وتن.

ئه وه هه ر دوو په سه ره وه کی دو په یکه ر - تا به نده به شکلی شاهى نه خته ر (خۆر).

هه ر که دیان دل و گیانیان دانا و هه ز و عه قلیان په یی. عه شق هات. نه وه ی که پێگای ناشنایی ده کاته وه، گیانه کانی جیا له یه ک نه ئافرانده وه....

ده تگوت ئه وه چوار که سه هه ر یه ک که سن. چ جه سه ته و چ گیان، چ خوازیار و خواستوو بی گومان هه ره که. خۆشه و یستی و قین که له دل دا یه و به لای ئیمه وه به دیهاتن و له نیو چوونیان هه یه به لām له راستیدا هه تا هه تایین: (مه له ک تا وه).

بی شوبه ه یه کن چ ته ن چ ته رواح

هه م موته حیدن چ جان چ نه شباح

هه م بو غزا ده لان وه کهر عه دا وه

نیسه به ت به حاد سن عه دیم

(له دینه کور دیه کاندایه وه شته که ته جه لای زاته ناچار هه تا هه تاییه به تاییه ته رۆح و نه وین و جوانی. گیان نه مه ره. له پێگای ته ناسوخ واته دوونا دوونه کامیل ده بیته و به زاتی خودا پێوه ند ده بیته). خۆشه و یستی و قین که شیرینی و دوژمنی دینی، به لای ئیمه وه به دیهاترون و له ناو چوونیان هه یه به لām چون له خوا وه یه قه دیم و هه تا هه تاییه:

له ورا کو جنوود جان موجه نه ند

چی بوونه د عیلم هه ق «موخه له د»

کور له جل و بهرگی کچانه و کچ له جل و بهرگی کورانه دا مات و سهر لى شىواو و چاو به فرميسك ما بوون. له سهر خو نه بوون. نه يان زانى چون مەم له گەل زىن و تاجدين له گەل ستي نهنگوستيله كانيان پينكهوه گوزراوه. خەلكى تر هاتن. كاتى جياپوونهوه گەيشت.

پوژى دواتر مەم و تاجدين به يەك گەيشتن. ماقيان ورمابوو. سهرنجى يە كيانه دا. تاجدين نهنگوستيله كەى مەمى دى كه ناوى زىنى لى هەلكه ندراره. مەميش نهنگوستيله كەى تاجدينى دى كه ناوى ستي له نقيمه كەيدا بوو.

(خوينهري بهريز پاش شروقهى ئەم چيروكه و فولكلوره كەى بۆى دەرده كەوى ئەمە چيروكىكى به تهواوى ميترايى كوردانى پيش ئيسلامه. هەرچى تىدايه له ستايشتى خودا و مەحمەد (د - خ) وه بىگره تا چكوله ترين پاژهى ئەم چيروكه له سهر بناغهى ئاينى كۆنى كورد و دينه كوردىه كانى ئىستايه. سهره تاي ئەم چيروكه له پوژى نهووزدا دەس پىده كات كه شەوى پيش نهوه ميترا كه كارەكانى تهواو بووه بۆ ناوخۆر سهرده كەوى. له پاش نهوه بهرهمى ژين له وانه نهوين له سهر زەوى دا پىده گات. ميترا له كوردى و فارسى و پهلهويدا وهكوو «ميههر» دايتژ ده كرى. دايتژگەلى ترى هەيه كه باسى دهكهين. ميههر ئەمرۆ به چەند مانا به كار دهچيت. به ماناى خۆر، به ماناى خۆشهويستى و نهوين و له ميتژدا به ماناى دۆستى و پهيمان بستن به كار چوو. خانى له مەم و زىندا زۆرتر به جىنگاى خۆر و نهوين به كارى بردووه. هەر سى مانا له تايبه تهنديگەلى ميترايه به تايبهت نهوين و خوشهويستى كه له دينه كوردىه كانيش دا له تهجه للاكاني زاتى خودايه نه سيفات، هەروا كه ميترا خوى تهجه للاى زاتى خودايه.

ميههر و نهوين چون بناغه كەى زاتى خودايه ئيتير كور و كچ و كافر و موسلماناناسى. نهوين سەرچاوهى جهمال و جهلالى خودايه. كه جوانى و جهمالى حەق دەرکەوت نهوين كه جىنگاى كانگاي دلى مرۆڤه دهبروى. ئەمە له ئاينى ميترايهوه هاتۆته نىو عيرفان و سۆفيگهري پاش ئيسلام. عاريفگەل و دينه كوردىه كان ده ئين كاكلى زاتى حەق له ناخى مرۆڤدايه. بۆ گەيشتن به خودا گوئى له دهنكى دلى خۆت بگره. بۆ گەيشتن به خودا له نهوينداريهوه دەس پى بكه. شەرىعت پىنگاى خەلكى ساويلكه و پىنه گەيشتووه. پىنگايه كى دووره. به كاكلى سهرنج بده نه به پىست. مەم لەم پىنگاوه به خودا واته سەرچاوه كەى خۆى گەيشت. دياره كه خانى به هەلكەوت پوژى نهووزى كه جهننىكى^۹ به تهواوى ميترايى و كوردىه بۆ نهويندار بوونى ئەو چوار گيانە

ستی و زین هاتنه و مال. جل و بهرگی کورانه یان داکه ند و کچانه یان له بهر کرد.

یه کره نگییا سیرفا عالمه ما غه یب   زاهر دکر نیتتحاد «لاره یب»

ئو یه کره نگی و یه کبونی ته واری جیهانی خودایی، یه کبونی خودای لی دهرده کهوت (و له جیگاهه که کور کچ بوو و کچ کور، جوانی حق دهرکهوت و نهوینیش که کور و کچ ناناسی له سه رچاوه که یه وه که دلی مرؤژ و کانگای خودایه په یدا بوو. ترووسکه گه لی زاتی خودایه که ده یانده وی به یه که ته ی بگدن).

زالا فله کي ژبه زهـ بـوونـ بوو
وي نـاؤ ژپـري «حـهـ يـزـهـ روون» بـو

دا بهن له حالې وان تي گه شت. برسي ته ويندار بوونه؟

نه‌ڌ هر دوو مه‌کي د جام و جه‌مشيد

ئەو دووھ ۋە کوو «جام» و «جەمشید» ئەو دووھ ۋە کوو مانگ و خۆر بوون. کە دیمان لە هزر و هۆش نازاد کراین (جەمشید لە دواین ئوستورپەگەلی ئێرانیدا، شایە ک بوو و جامیکی واتە دەفریکی خواردنەوی بوو کە لە ناویدا هەموو پروداوەکانی جیهانی دەدی پاشان سەبارەت بە جام و مانگ و جەمشید و خۆر باس دەکەین). گۆستیلە کە یان لە گەلمان گوپیەو. دایەن گۆستیلەکانی هەلگرت و کازیوھ بردی بۆ لای «رەمال» (ئەو کە سەیه کە نامرازێکی بە ناوی «ئوستورلاپ» ھەیە. ھەلێ دەخاتە سەر جەغزی کە بورجەکانی ئاسمانی تیدا کینشراو و لە پووی ئەو بە سەر ھاتی مەژۆ دەخوینتەو).

دایه ن به سهرهاتی پۆژی نهوورۆزی گێرایهوه بهلام وتی کوره کاتم دوو کچییان دیوه. دوو کلکهوانه کدی پیشان داو وتی خاوهنی ئەمانه بناسینه. رهمال له نهنگوستيله کان پوانی و له گهڵ نامرازی نهستهره ناسی تێفکری و...

لیحیان و نهقی ب پینگه دیتن   تاجدین و ستی به پینگه دیتن
 شکلی فەرەحی دگەل غەمی دی   بی‌پەردەوی زین دگەل مەمی دی
 (لیحیان و نهقی ناری دوو ئەستێرن کە ئەگەر لە یەک نزیک بنەو نیشانەی خوشبەختیە) واتە
 لیحیان و نهقی لەگەڵ یەک و تاجدین و ستی پینگەو دی. شادی لەگەڵ خەم و مەمی لەگەڵ زین
 دی.

(لێرەدا خانە ناماژە بە «جەبر» دەکات واتە بە سەرھاتی مرۆڤ تا ڕادەیەکی زۆر بە
 «نیختیار»ی خۆی نیە. ئەم باوەڕە لە دینی میهری و ئاینە کوردیەکانیشدا هەیە) جوابی دایەنی
 دایەو، بۆچی و تە دوو کۆر نەتگوت: ستی و زین. ئەوان پۆژی نەورۆز ئەوینداری دوو کۆر بوونە
 کە ئیستا ئەوانیش کلکەوانە ئێمانیان لە ئەنگوستدایە.

دایەن وتی ئیستا بلی ئەوانە کێن، رەمال وتی...

بە گزاری دەییەیک ژەسل میران   یەک ژێ ب نەسەب کۆرێ دەبیان
 رەمال وتی خۆت کە بە پزیشک و دواي دەردەداران بکەرە، دەچیتە لای ئەو دوو نەخۆشە بە
 تاییەت بە ئەنگوستیلەکاندا دەیان دۆزیتەو.

پیرەژن وەکوو پزیشک بە شارداگەر.ا. بردیانە سەر دوو ئەوینداری بی‌حال. پیرەژن وتی: کەس لامان
 نەبی. کە لەگەڵ تاجدین و مەم تەنیا ما وتی لە لای زین و ستییەو هاتووم ئەمەش
 ئەنگوستیلەکانیان. بیهۆش کەوتن، هاتنەو هۆش. دایەن گوتی خەم مەخۆن ئەمەن بۆ گەییانی
 ئێو بە یەک تا بتوانم تێ دەکۆشم. ئێو هۆش ناو و نەسەبی خۆتان بیژن.

تاجدین گوستیلی لە دەس دەرھینار دای بە دایەن بەلام مەم وتی دایە مەن بی ئەو گوستیلە
 ناژیم لێم مەستینەو.

دایەن بو لای زین و ستی چوو. کە بە سەرھاتی گێڕایەو:

ئاگر تەدگۆ گەھانسە نەفتی   پیست ژێ دچوو ئاسمانی هەفتی
 عیشق ئاگر تەن چیاي توورە   دل ئەوشە جەرا بنار و نوورە
 دەتگوت ئاگرگەیی بە نەوت و گری بەرەو ئاسمانی هەفتەم دەچوو. ئەوین ئاگرە و جەستە وەکوو
 کێوی توورە (کە گری خودای دی و ئاگری گرت) دلێش ئەوداری بە ئاگر و تیشکە (کە مووسا
 دی و تەجەللای خودا بوو)

.... له دایه‌ن پارانه‌وه هه‌سته برو بۆ لایان. بیژه ئیمه زۆرتر له ئیوه خه‌مبارین. به‌لگه‌و گه‌وره‌گه‌ل و قسه‌زانانی ولات بۆ خوازوینی بنیترن. دایه‌ مزگیتی به‌ تاجدین و مه‌مه‌دا. پاش چه‌ند زه‌مانی خوازوینی تاجدین له‌ ستی له‌ لایه‌ن چه‌ند وه‌زیر و زانستیاره‌وه ده‌س پیده‌کات. می‌زینه‌دین قبول ده‌کات و ستی له‌ زه‌ماندیکه‌ی شاهانه‌دا ده‌ده‌ن به‌ تاجدین. به‌ فه‌رمانی شا، مه‌مه‌ ده‌بی به‌ شوشین (واته‌ برازاوا). تا شه‌وی هه‌فته‌م شه‌وی په‌رده‌ چوونی تاجدین بوو، مه‌مه‌ نه‌و جوژه‌ که‌ داب بوو به‌ چه‌که‌وه له‌ ده‌ره‌وی ژووری په‌رده‌گا راوه‌ستا بوو. پۆژی هه‌شته‌م زه‌ماوه‌ند ته‌واو بوو. (له‌ پاشماوه‌ی چیه‌که‌ که‌ نه‌م نا‌کامه‌ به‌ ده‌س دیت که‌ نه‌وینی تاجدین و ستی له‌م راده‌دا ده‌وه‌ستی).

(له‌ مه‌مه‌ و زیندا پینگه‌ی ژن زۆر به‌رزه‌ ده‌لی: کوپ ئایینه‌یی جه‌مالی زاتن - کچ مه‌زه‌ه‌را په‌رته‌وا سیفاتن. واته‌ کوپ وه‌کوو ناوینه‌یه‌ک جوانی زاتی خودا ده‌نویتی و کچ جینگای ده‌رکه‌وتنی تیشکی سیفاتی خودایه‌. له‌ نایینی کاکه‌یشیدا هه‌روایه‌. پیار (ئاده‌م) وه‌کوو سه‌رچاوه‌ی جیهانی مینزکی یان به‌ ناماژه «چین» واته‌ پۆژه‌ه‌لات جینگای ده‌رکه‌وتنی نوور و ژن (هه‌وا) وه‌کوو سه‌رچاوه‌ی جیهانی ماکی یان به‌ ناماژه "ماچین". جا جیهانی مه‌عنا ته‌جه‌للای زات و جیهانی ماده‌ ته‌جه‌للای سیفاته‌. زات و سیفاتیش وه‌کوو هه‌فته‌ن و هه‌فته‌وانه‌ یه‌که‌ ده‌گره‌وه‌ و سه‌رچاوه‌که‌ یان ده‌بن به‌ یه‌که‌ که‌ هه‌ر خودایه‌).

خانی دیته‌ لای نه‌وینی مه‌مه‌ و زینه‌وه‌. (له‌ نه‌وینی تاجدین و ستی‌دا لایه‌نی شه‌ر و دژبه‌ری‌خواز واته‌ لایه‌نی «قین و تاریکی» نه‌بوو. له‌ نیتوان مه‌مه‌ و زیندا «به‌کرزک» له‌ مه‌مه‌ و زینی فولکلۆردا به‌کر، به‌کره‌ شو‌فاره‌ یان به‌کری مه‌رگه‌وه‌ر هه‌یه‌ که‌ نه‌وینی مه‌مه‌ و زین به‌ هه‌بوونی نه‌وه‌وه‌ پی ده‌گات و کامیل ده‌بی. وه‌کوو وتمان نه‌گه‌ر شه‌یتان نه‌بوایه‌ ئاده‌م و هه‌وا له‌ به‌هه‌شت ده‌مانه‌ونه‌ و نه‌ده‌که‌وتنه‌ رینگای هه‌ره‌ به‌رزتری «لیقائوللا». جا لایه‌نی قین و تاریکی حه‌ق که‌ له‌ دینه‌ کوردیه‌کاندا به‌ مه‌له‌ که‌تاوس ناسراوه‌ هه‌رچه‌ند شه‌ر و دژبه‌ری تیدایه‌ به‌لام پیدایه‌ستی و جووده‌. ناماژه‌کرا مه‌له‌ که‌ تاوسی دینه‌ کوردیه‌کان له‌ په‌رستگه‌ی میهرپه‌رسته‌کاندا وه‌کوو مار یان شی‌ری ترسناک پیشان دراوه‌ و بۆی قوربانی ده‌کرا هه‌ر ویست و ئیراده‌ی خودا خۆیه‌تی. هاتنی «به‌کر» له‌ نیتوان مه‌مه‌ و زینی فولکلۆر و هی نه‌حه‌دی خانیدا له‌سه‌ر نه‌م بناغه‌ دانراوه‌ که‌ شتیکی په‌ستی و خاوین کوردیه‌).

خانی سه‌باره‌ت به‌ شه‌یتانی کردنی به‌کر ده‌لی:

ئەو كاتەى خودا كە جىھانى ئافراندا لە ھەرچى ھەيە تا مەرزۇ گەشتى جۆراوجۆر و پەر لە دژبەرى ئافراندا. ئەم پەروانەى و تارىكى - كوفر و ئيمان - سارد و گەرم - بەھەشت و دۆژە^۷ - وشك و تەپ - شا و گەدا - بەلەنگاز و دارا - ئاگر و ئاو - شايى و خەم و... نازانى دژ بە يەكن؟ بۆچى؟ ھۆى چىھ؟ (خانى دەيەوى بىئەوى ناوى مەلەكە تەوس بىيات و دەمارگرانى زەمانەكەى ھەلخەپنى و ھەكوو كافەر بىكوژن بلى كە ھەبوونى لايەنى قىن و تارىكى پىداوېستى و جودە. ئايا دىالەكتىكى ھىگل و ماركس دوو فەيلەسووفى گەورەى ئالمانى كە لەوھەدا دژ بەرى، بىچىنەى جىھانە لە بەرانبەر دىنە كوردىەكانەو شتىكى تازە و نەگوتراو؟)

مىر زىنەدىن ھەركەوانىكى بۆ خۆى دانابو كە گىرە شىتۆنى زەمان و فەيلەباز بوو. دەلەين كە زىندى بۆتان بەلام بىچەكەى لە «مەرگەوەر» مەزگىلىكى پەر شەپ و شۆر بوو. (دروستە كە «مەرگەوەر» دەشتىكە لە لای «ورمى» لە پۆژەلەلەدا بەلام ئەم وشە لە ئەوئەستادا «مەرگەو، ھەريە» يان بە قاعىدە «مەرگەو ھەئىرە» بە ماناى لايەنى مەرگە «مەرگە + وو + ھەرى + ھ».

ھەكوو «خەشەئروو، ھەئىرە» كە ئەمەز دەلەين «شەھرىوەر» ناوى مانگى ئىترانە. مەرگەو، ھەئىرە بە قاعىدەى پەھلەوى كە خوشكى زمانى كوردىە دەبى بە «مەرگەوەر» لە كوردیدا «مەرگەوەر». بە گەشتى بە كرى مەرگەوەر واتە بە كر لە بناغەى مەرگ و شەپاشۆى. مەرگەوەر لای ورمى لە بناغەى مەرگ لە زاراوكانەى تەرى كوردیدا مەرگ لە فارسىدا «مەرگ» بە ماناى مەرگ و سەوزەلەينە. لە بەيتى سەيدەواندا كە ھەر چىروكىكى مەترابە ناوى يەكەى لە براكان «مەلەكان» كە گۆردراوى «مەرگەوان» بە قاعىدە ئەوئەستابى كە داىكى زمانى كوردىە دەبى بە «مەرگەوپانە» «مەرگە + وو + پا + نە». بىچەكەى بە كرىش مەرگ و تارىكىە ھەكوو بىچەكەى دەھاك يان زەھاك كە ھەكوو لە پەرتووكى پەھلەوى «بون دەھىشن» دا ھاتووە لە داىكىەو دەگا بە ئەھرىەن يان شەيتان).

تاجدىن بە مىرى دەگوت ئەم پەيسە لە ھەركەت ھە دەرنى، ئەمىر دەيگوت لە ھەكوومەتى شاھاندا سەم و داد لە گەلە يەكن. بەشى لە كارگەلى ئىنە بە دەس ئەمانە دەگەرى. بە كر زۆر قىن لە دل بوو. لە تاجدىن دەترسا و قىنى لىتى بوو. بە ئەمىرى دەگوت تۆزىانت كەدووە كچت بە تاجدىن داوە بىستەم بە مەم بەلەينى دەدا كە زىنى بۆ بخوازى. مىر تووڤە بوو وتى چۆن بە منى نەوت دىارە ئىتر فەرمائەم لى نابات. بە كر وتى ئەو، لاو و خويندەوار و كۆر ئازا و لە توخى شاھانە. ئەگەر بتوانى

زین بۆ مەم بخوازی بەرپه‌لستت دەبی و له تەخت لات دەبا. زینەدین وتی له دڵما بوو که زین بۆ مەم ماره‌که‌م بەلام که‌وای لیتهات به پۆخی باوکم سویند ده‌خۆم که زین بۆ هیچکەس ماره‌نه‌که‌م. تاج‌دین و ستی به یه‌ک شاد بوون. مەم له کونجی تەنیایدا بی‌یار و هاو‌ده‌م ما. زین به ناله و گریان رای بوارد، کچانی هاو‌ده‌می پێیان گوت که‌م بگری. ستی چو‌ته مائی به‌ختی خۆی. ده‌هسته سەر و پرووت سد‌فایی بده. خۆت برا‌زینه‌وه....

دیسان بکه‌ خه‌م‌ریان قه‌ده‌ح نۆش   جە‌عدان قه‌که‌ که‌عبه‌بت سیه‌ه پۆش
.... زولفی لوول بکه‌ره‌وه تا بۆ به‌ خودا گه‌یشتن خانووی که‌عبه‌ له‌ داخا ره‌ش‌پۆش بی‌ت واته‌ نه‌و
زولفه‌ چاک‌تر مرۆڤ بۆ لای خودا راده‌کێشیت. به‌ چاوی مه‌ست مه‌لا مه‌ست که‌ و شیخه‌کان بنیره‌ بۆ
به‌راز له‌وه‌راندن وه‌کوو شیخی سه‌نعان بۆ کچه‌ فه‌له‌یه‌ک بوو به‌ شوانی به‌راز...

ده‌ستورر بده‌ ب بسک و خالان   ناگاه‌ بگی‌ره‌ نه‌ه‌لی حالان
دامو‌رشیدی بی‌ته‌ریقی هائیم   سه‌رگه‌شته‌ نه‌بت وه‌کی به‌هائیم
نینکار نه‌که‌ت زه‌لال مو‌تله‌ق   نی‌قرار بکه‌ت به‌ سو‌وره‌تی حه‌ق

بفه‌رموو به‌ بسک و زولف و خال، نه‌ه‌لی حال و دڵ ناگادار کاته‌وه‌ تا نه‌و شیخه‌ مورشیده
بی‌ته‌ریقه‌ته‌و سه‌رگه‌ردانه‌ وه‌کوو که‌ر و هیستری باره‌به‌ر سه‌رگه‌ردان نه‌بی‌ت و به‌ دیتنی نه‌و بسک و
خاله‌وه‌ بکه‌ویته‌ سه‌ر ته‌ریقه‌تی دروست. (واته‌ ته‌ریقه‌تگه‌لی سو‌فی‌گه‌ری و ده‌رویشی وه‌کوو جوانی
و نه‌وینی زولف و روخسار که‌س بۆ لای خودا هان نادات). تا شیخی مورشید که‌ به‌ دوا‌ی
روناکایی مو‌تله‌ق‌دا ده‌گه‌رێ به‌ پوخساری پاسته‌قینه‌ی خودا په‌ی به‌ریت. (زه‌لال له‌و به‌یت‌ه‌دا به‌
مانای تیشک و نووری بی‌خه‌وشه‌. به‌ نه‌ویستایی «زه‌ره‌شه‌» له‌ بناغه‌ی «زه‌ر» واته‌ بریکه‌دار بوون.
نازائم بۆ هه‌ندێ نووسه‌ر به‌ لاسایی کردن له‌ فارسی زولال ده‌نووسن)

زین له‌ گه‌ل خه‌ما جووت بوو... نه‌وین ناگره‌ و مۆچیا‌ری و په‌ند بایه‌... مه‌میش له‌ دووری و
ئاواتی پوخساری دۆس شیت و سه‌رلێ شێواو بوو، بی‌ ئاسو‌وده‌یی و خوا‌ردن و خه‌و. ده‌چو‌وه‌ قه‌راخ
پووباری شاری بۆتان و له‌ گه‌لێ ده‌دوا:

نه‌ی پووبار تو نه‌وینداری ته‌م شاره‌ی. خۆ ده‌ستت له‌ ملی دایه‌. ئیتر بۆ هاوار و گازنده‌ ده‌که‌ی؟ ...
مەم له‌ گه‌ل بایی سه‌با قسه‌ ده‌کات:

... له‌ پێشدا به‌رده‌گا‌که‌ی ماچکه‌ پاشان پی‌ بلی

تۆمەتلىغ نوروز لاله لالی	تو مەنبەغى كەوسەرا زەلالی
تو سەردىرى نوروزى خودای	تۆ سەرچاوهی كەوسەرى پوونساكى
تۆ مەنزەر و مەزھەرا ئىلاھى	ئەم بۆتە گەدا تو پادشاھى
تو دیمەن و جىڭگای دەرکەوتنى خودای	ئیمە بۆ تو گەداين و تو پادشايت...

ھەندى كات فریاد و گازندەى لە گەل دلى بوو....

... ئەم بولبولی گیانە كە لە لە زیندانى جەستەدايە وەكوو بىژن (پالەوانى ئوستورپەيى كورى گىو) تەنيا ماو، ئىنساف نىە ئەى دلى گيان بە جى بىلى (بۆ لای دۆست بچى) ئەى دلى بى چرای گيان مەچۆ. تارىكە و كۆپرە پى نازانى. ئەگەر يارت دەوى لە گياندايە. بۆ ئەو تۆ ئوونەى زاتى خودای (واتە ئەوینت ھەيە) و ئاوینەى دیمەنى سىفانى، لە گيان جیا مەبەو جیا بوو نەوت دەبیتە لە دەرەوھەمان و بە جى ھىشتنت دەبیتە لادان.

لە جىنى خۆ بە تارۆلى راستەقىنە بى ئەوسا ئاگادارى رازى «مەن عەرف نەفسەھ مەن عەرفەرەببەھ» دەبى. ھەرچەند تو بۆ لای دۆس چووى بەلام دۆستى راستەقىنە منم. كاكلى منم ئەو پىنستە. (لیرەدا دلى مەم بۆ لای گيانى زین كە تروسكەى خودايە لە جەستەدا ھان دەدا. ئەو تروسكە بناغەيە. جوانى زین تەنيا رەنگدانەوى تروسكەى خودايە).

... خوت بە تالى زولف پابەند مەكە و بە كەمانى ئەبرو سەر لى شىواو مەبە ئەى رەنج كىش ئەگەرەوا بكەى ھەر چەند وەكوو ئىبراھىمى خەلیل بى، ئاگر بۆت ناییتە گولزار بەلكوو جارەگول بۆت دەبیتە ئاگر....

ئەوى كە دژ بە ھەواو ھەوەسە ھەر ئەو دەرمانى دەردى تۆيە (واتە دلى و گيانى زین مەبەستت بىت كە زاتى ھەقى تىدايە، نەك جەستەى)

ئەو گشتە ئەو لە گەل دلى قسەى كرد ناچار دلى، دلى بۆى سووتا. دووكەلى گەرمای رەشاى دلى ھەلساو جىڭگای رەشى پى كرد. دووكەلى رەش لە دلى ھەستا و مېشك و لووتى پى كرد. ئاوینەى خەيال و ھزرى، تارىك و تىك چو. ھەورى لە زەوى ھەستاو بەرزایى ئاسمانى گرت. ئەم ھەورە كە لە ھەناو ھەستاو بە ھەر دوو چا و فرمىسكى خوينىنى دەبارى. (خانى سەبارەت بە ھالى مەم زۆر دەنووئى)

له فرمیسی مەمی هەژار قەراخی پووبار وە کوو جارە گول و گولستانی لی هات. مەم هەر لەو قەراخ پووبارە ماوە و وە کوو بولبولی لەوی هیلانە ی گرت و بە یە کجاری لەوی پەر و بالی دەری و خەت و خالی پوخساری تیکداوە شی. بالای سەنە بەری چە ماوە. پووی زەرد هەلگە پا. ناوینە ی پوخساری ژەنگی گرت و نەخشی مانی کیشراوی برەوی نە ما. دیمە نی ناو و رەنگی نە ماو لە قسەیدا وەرەم و دەنگ نە ما.

ژەو لەقە رەخی شەتی نەخوەش کەت + چل پۆژی تەمام شوبە ی لەش کەت. لە هەو لەو لە قەراخ پووبار بە نەخۆشی کەوت و چل پۆژی تەواو وە کوو لاشە کەوت (نەم چل پۆژە جینگای سەرغە باسی دە کە ی). عەقل و شعوری مرۆ و هەست و جوولە و هیزی حە یوانی لانە ما.

(دیارە مەم لە ئەوینداریدا بۆ پێشەو چوو. تا نیتسا دوو پلە ی بریو پلە ی یە کە م، سەرەتای ئەوین و پوو بەروو بوون لە گەل تە جەللای زاتی خودا واتە ئەو جوانیە کە دەدا لە ناوینە ی دل و ئەوین کە هەر تە جەللای زاتە دە بزوین. ئە گەر هەر بەو بە سەندە کە ی وە کوو تاجدین و سستی لەو رادەدا دەو سستی و هەروا دە مینی.

پلە ی دوو هەم تی فکری و «موکاشیفە» یە. بە تی فکری، وزە گەل و دۆخ گەل و مەیل گەل و شت گەلی تریش کە لە ناخی دەروونتدا یە هەست پێ دە کە ی و دە ی دۆزیتە وە. ئە مە کاتی پوو دەدات کە بێ سەرنج لە خور و خەوو نیاز گەلی جەستە، لە رەنج و سۆز و تاویانە وەدا بیت تا زۆرێک لە تاییە تە ندیگە لی حیوانی لاواز ببنە وە.

خانی نەمر لیرەدا بە چل پۆژ ناماژە دە کا. نەم چل پۆژ تی فیکری و موکاشیفە و دوور کەوتنە وە لە سفە تگە لی حە یوانی لە ناینی میترا ییە وە گە یشتو وە تە پاش نیسلام و لە لقە کانی جۆرا و جۆری سۆفیگەری و عیرفانیدا وە کوو چلە گرتن و چلە کیشی ماوە تە وە. چل لە ناینی میهری دا گرینگە. لە ناینی کاکە یی دا پاش هەفتە ن و هەفتە وانە «چل تە ن» هە یە. لە ناو کورداندا وە کوو شەوی چلە - چلە گەرە، چلە بچووک، چلە ی هاوین، بە پتو بەردنی نە ریتی چلە ی مردوو - ناوی چلە، کە ژنی زە یسان چل پۆژ پاش زایینی دە بی بیکا بە سەر خۆ یاو ... ماوە تە وە.

تا نیتسا مەم دوو پلە ی لە ئەوینی پاستە قینە بریو. وتمان تاجدین و سستی لە پلە ی یە کە مەدا مانە وە).

میزینە دین باخیکی هەرە جوانی هە بوو. زین گەرە ئا فرە تی بارە گای ئەوین. بە ند کراوی ئەوینداری ... کە میر لە گەل خەلکی شار چوو بۆ پار، شار و گەرە کی چۆل دیهات بۆ باخ ... وتی

بۆم بیستومه په له وهریکي بهخت رهش له باخدا په شوکاری گولیکي سووره. هات کهس نه یزانی. خانی پاش په سنی باخه که دهلی: هدرچی له چاکه و خراپه بیتهوینییه نه گهر پی گه یشتن بی یان دیه نی یار. مدم هوگه له گشت رهمز و رازن و سهرچاوه له ویستی خوداوه ده گرن. دلت پیست دهلی ههسته... مدم که زور لاواز و نه خوش بوو شوقی کهوته دلی... دل نهوی بۆ باخی میر کیشا... زین ههستی کهوته دلی... مدم هات. له شادیدا بیهوش کهوت. مدم هاته نیو باخ بو گولان و سونبولان ده پروانی. زین نهختی هاته وه حال. هدرمه می دی وه کوو سهولیک که زور ئاودرابی بیهوش، کهوت... مدم هاته بهر وه، زین نهختی هاته سدر خۆ... ماوهی زوری لال و کپ بۆ یه کیان روانی. پاشان کهوتنه ئاماژه کردن به دهست... چهند وشه یه کیان گؤراوه... خانویه که له باخدا بوو. له هدیوانی خانوه که دانیشتن .... میر له راو هاته وه. له گهل هندی سدر یاز به لیدانی سورنا^(۸) و کوس^۱ و ته پله وه گه یشتنه باخ. دوو نهویندار سدر سام مان. میر وتی بهندی ئاسکه کان بکه نه وه، خانوه که ئاماده کهن... مدم عه باکه ی زینی کیشا بووه سهرجه سستی زیندا و شار دبوویه وه. میر هاته نیو خانوه که وه و دی کهشتی له ژیر چارشیتو یکدا کهوتوه. تاج دین و به کر ترسان. میر وتی کییت له مالتی مندا. مدم وتی نهی میر منم مدم. ماویه کی زور نه خوش بووم. بیستم که چوویی بۆ راو بیته توان هاتمه ئیره. میر وتی نهچیرت له م باخدا چی بوو؟

مدم تیکچوو. وتی مامزیکي چاورهش و... م دی که له بهرانبه رمه وه فریشته^{۱۰} یدک بوو هدر تو هاتی نه ما. تاج دین زانی به سهرهات چیه وتی میرم نه وه نه خوشه و ورینه ده کات.

تاج دین ترسا مدم بکوژی هاته پیته وه و له گهل مدم قسه ی کرد... زولفه کانی زینی دی که نهختیکي له ژیر عه باکه وه دیار بوو. زانی بارودوخ خراپه به توندی هاته دهر وه. ستی بهرچاو کهوت. وتی خیرا بروو خانوه که مان ئاورتی بهر وه، مدم کهوتوه ته گیتاوی به لا... ناگر به خیرایی بهرزه بوو. دهنگ و هدر مالتی داگرت. نه میر و پیاره کانی له ناگر کهوتنه وه ترسان و له باخ هاتنه دهر وه. تاج دین هه رچیه کی هه بوو سووتا به لام مدم و زین پرزگاریان بوو.

شاهی نهوین که دلی داگرت بی ترس ئالای خۆی هه لده کا. هیدی هیدی نهوینداری مدم و زین دهم به دهم گه را. به کریش بیستی، خۆی گه یانده نه میر و پی وت... فهران بده مدم بیته دهر بار، هدر دوو به ته نیایی دانیشتن به کایه ی «شه ترنج» تاقي که ره وه. پاشان لی پهرسه نهوینداری کییت؟

نهو راستی دهلی و پاشان نهو جوړه که دلت ده خوازی سزای بده.

مەم بانگ کرا. میر وتی تاجدین نەیت... مەم هات... میر وتی بە شەترەنج یدە تاقی کەینەو
هەرکەس بردیەو هەر چیه کی دەوی لەوی تر بستی...

نەمیر کۆپتکی لاوی بە ناوی «گورگین» هەبوو کە مەمی زۆر خۆشەویست. ئەو خەبەری بە
تاجدین گەیاند. ئەو لەگەڵ دوو براکەی عارف و چە کو هاتنە دەربار. مەم سێ جار نەمیری بردەو.
بە کر، دی کە زین لە دەلاقە ی پووبەرووی نەمیرەو بۆیان دەروانی. بە نەمیری وت جیگاتان بگۆڕن.
مەم هاتە پووبەرووی دەلاقە کە، سەری لێ شتوا و نەمیر شەش دەستی لێ بردەو.... مەم وتی
داخوازت چیه؟

وتی دلدارت کییه بیستومە کچینکی رەش پیستی خالکوترای عەرەبە. ئەم توانجە مەمی
شیواند.... پاش ماوەیەک: دانی نا بە خۆشەویستی زیندا. نەمیر تینکچوو، تووڕە بوو دوو سەد پیاو
لە جیگا هەستان. تاجدین و دوو براکەی دەنگیان هەلپێ: کەس کاری نەیت نەمیر خۆی
هەرکاریک کە دەیهوی لەگەڵ مەم بیکات کەس نەبوێرا جوولە بکات. نەمیر دەست و پیتی مەمی
بەست لە قەلایەکی تاریکدا بەندی کرد.

هەل گرتن و برنە پییش دژدار^{۱۱} مەجبوس کرن ل کەلیتا تار

واتە مەمیان هەلگرت و بردیانە لای قەلادار و لە قەلای تاریکدا زیندانی کرا.

(وتمان مەم دوو قوناخی تیپەپاند. قوناخی سیهەم تاقی کردنەوی نازاد بوون و پاستیه. کاتی
لە ئەوینداریدا مەم سەردەکەوی کە بیتهزیرین و فکیرین، لە راستی ئەوین لانا. بۆچی لەم چیرۆکە
بەهێژەدا تاقی کردنەوی شەترەنج هاتوو؟ چون شەترەنج نیازی بە تیفکیرین و هزیرینی زۆرە. کە
ئەوین هات، ئەو کاتە ی کە مەم زین لە بەرانبەرەو دەبینی، نیتەر هزر و بیر نامینی و مەم
یاریه کە دەدۆپینی.

لە عیرفان و رینگاکانی بە حق گەشتندا ئەوین رەسەن و رینگای دروستە. مەولەوی بەغی کە
لە قوونیه کوردستانی باکووردا پینگەیششت و عاریف و شاعیریکی جیهانیە و لە سەدە ی
هەشتەمی کۆچی دا بەرەمەکانی بە فارسی داناوە دەلی:

پای استدلالیون چوبین بُود پای چوبین بس بسی تمکین بود

واتە ئەوانە ی کە بۆ بە حق گەیشتن بە هزر و بەلگە هینانەو دەروژن پایان وەکوو دارە و پای
دارین بۆریشتن مل کەچ نیە و بە تاکام ناگات. مەم کە فیکر و هزیرینی پێ نەما و راستی ئەو لە
رەسەنایەتی ئەوینی دا دەرکەوت سیهەم قوناخی تیپەپاند).

مەم خرايە سياچان. زيندانىكى ھەرەتارىك كە بەندىگەلى تىرىش لەويدا بوون.

«لەم جىنگا تارىكەدايە كە ئەوينى مەم كامىل دەبى و دەگاتە قۇناغى چوارم واتە قۇناغى ناخر كە شىزۋە دەكرى. چوار قۇناغ ھەل دەگەرپتەو بۇ دىنە كوردىە كان. لەوانەدا جىهان لە چوار شت دروست كراو. خاك - ئاو - ھەوا - ئاگر = نوور يا تىشك ئەمانە لە قورس و كەسيفەو بوو سووك و خاوين دەس پىندە كا. قۇناخى يە كەمى ئەوينى مەم و زين و تاجدين و ستى خاكە واتە تىكەلاوى غەريزە گەل و شت گەلى سىروشتىە. ئەوينى تاجدين و ستى لەم پادەدا، ما. قۇناخى دووھەمى ئەو ئەوينە ئاوە كە لەوھەدا تىھەزىن بە ناخى دەروون و دۆزىنەو لايەنەكانى وجود و ئەوينە كە تىتدا دل و ئەوين خاوين دەكرىتەو. بىھۆنىە كە خانى مەم دەباتە قەراخ چۆم و لەويدا بەم قۇناغەى دەگەيەنى. قۇناخى سىھەم ھەوايە كە لەوھەدا كەسافەتى تىفكرىن بە دونيا و شت گەلى جگە لە ئەوين نامىنى و باسما كىرد. قۇناخى چوارەم كە لە گشت خاوينتە و ھىچ قورسايى و كەسافەتى نىە تىشكە كە لەويدا ئەويندار تىكەلاوى نوورى خودا دەبى. لە ئاينى كوردى كاكەبىدا خودا لە پىتشدا بىيامىنى لى جۆى دەبىتەو پاشان سىيانى تر كە بە بىيامىنەو دەبن بە چوار. بە ئەم چوارە دەلەن چوار تەن كە ھەر كام نویتەر و بوپتەوبەرى يەكى لەو چوار شتەن. چوار تەن لە زەمانى سان سەھاكدا ئەم ئاوانە يان ھەيە و ھەر كام نویتەرى يەكى لەو چوارەن پىر بىيامىن نویتەرى ئاگر نور پىر مۇسا، ھەوا، داود ئاو و مەسەفا خاك. زيندانى تارىكى مەم لەم چىزكەدا ئامازەيە كە بە ستايشتگاگەلى مېھرىدەستى كە بە تەواوى تارىكە و لەويدا مەزۇ پاش بىرىنى قۇناغەلى بە پەلى ناخر واتە پەلى «مېھەر» كە بە «پىر» يان «سىمورغ» يا «پاپە» كە پۇخى پاش مردن لەگەل نوورى مېترا تىكەلاو دەبىت، ناسراو. يان لە عىرفان و سۆفىگەرى پاش ئىسلامدا ئاوانراون «مورشىد» يان «مورشىدى كامىل» يان قوتب. تارىكى ستايشتگاى مېھرى ئامازە بەوھىشە كە لە تارىكى «خاك» بە نوور دەگەى. وەكوو خىزكە لە زولەماتدا بە ئاوى ژيان گەيشت و ژيانى ھەتەتايى پەيدا كىرد. ئەم باسە لە فەلسەفەى سۇھرەوۋەدى كورددا پوون دەكەينەو. ستايشتگاكانى تارىكى مېھرى زۆرتەر لە ئەشكەوتە كاندا ھەلدەكەندرا وەكوو غارى كرفتو لە نىزىكى سەقەر و غارى مېھرىن لە خورماواى لورستان لە پۇژھەلاتدا و بەتايىبەت لە باكوردا كە ئاوەندى گەوۋەى مېھرىدەستى بوو، ئەم چەشنە غارگەلە زۆرە. يان لە خشت و بەرد دروس دەكرا بەلام دەبايە مېچەكەى گومەزى بىت كە ئامازە بە ئاسمانە. زۆرتەر وەكوو ھۆلىكى چوار گۆشە دروس دەكرا كە لە ژۆروويدا پەيكەرى مېترا ھەيە كە خەرىكە گايەك بە خەنجەر قورىبىنى دەكا.

له خوښی گا که کړ و گیا روواوه و مار و سهگ له خوښی گا که دهخونده و درو پشکیک هیڅی کردوته سدر گونی گاکه که پیوهی داو بیخه سیښی. ماموستای تیرانی هاشمی رازی له کتیبی میرانیسم...دا بهم جوړه ستایشتگای میهری دهناسیتیت:

«دابگه لی ستایشی میترا له نه شکه وتگه لی سرؤشتی که خوی ناماژه و سهنبولیکه بهرپوه دهجوو. تیده کوشره ستایشتگاکه وهکوو شیوهی سرؤشتی نه شکه وتکه بیت. له نزیك ناو دروست دهکرا، له نه شکه وتگه لی دروست دهکرا که چارکه یه که هدر چند چکوله ناوی تیدا بی، میچه که ی گومیزی دروست دهکرا که ناماژه بؤ ناسمان بوو... ده رگاکه ی به چه شنی دروست دهکرا که رووناکی نه یه ته ناو. "ترتولیان" قه شهی کوڼی نه روپایی، له کتیبه که ی دا ده لی: سدر سوړهینه ره که خودای نوور واته میترا له جیگایه ک ستایشت ده کړی که به ته وای تاریکه. ماترنوس ناریک له سه دهی چواری زایینی دا دهنوسی میهر دین گدل خودای خویان له نه شکه وتگه لی زور تاریک ستایشت ده که ن وه بلینی ده خزینه تاریکی گه لی شهیتانی و له رووناکایی هه لډین. کتیبی میترا نیسم ل ۱۰۴».

ماموستا رازی ده لی تاریکی و غار سهنبول و ناماژه یه به لام نه نو و نه هیچ میترا نیسم ناسی نه روپایی نه یانوتوه ناماژه به چیه.

دیاره بی سهرنج له دینه کوردینه کان به تایبیت له مه له که تاوس ناتوانی بناغهی نه مه بدوژرتوه. وتمان له ناینه کوردیه کاندایه که م ته جه لای خودا به شیوهی تاوسی مه له ک بوو که نویندیری لایه نی تاریکی و قینی خودایه که خوی له پيدا ویستیه کانی هه بوونی لایه نی تر واته رووناکی و میهره و له بناغدها هدر دوو یه ک ویست و بهرپوه بهر یه که خودای تاکه. تاریکی پرستگه میهریه کان و تاریکی زیندانی مه ناماژه به مه له که تاوسه که نویندیری تاریکی و قه هری خودایه. له تاوسی مه له ک لایه نی رووناکی و میهریش ده رده که ری و له گه ل نه ودها دهن به یه ک و له نه ورؤزدا بؤ ناو خور عروج ده کات.

له هه شتا کاندایه که مدم و زینم خوینده وه و دیم له نه ورؤزه ده ست پیده کات زانیم هم پرتو که یه کی له شرقه کانی شؤناسی ناینی کونی کورده که سوهره و ردی کورد کردو یه تی به سیسته میکی فله سی فی.

قؤناغی چوارم بؤ مدم که تیکه لاری جیهانی تاریکی ده بیت سخت و دژواره. وهکوو باوه پمندی میترا یی دهی رهنج بکیشی تا له تاریکی به رووناکی ده گات).

(وهكوه پيشوو كاكل و كورتهى به سهرهاته كان له وهگيراني هونراوه كان دههينين. له ههر جينگايدك پتيويست بوو به ههندي هونراوه ناماژه دهكري و شروقه كان دهخريته ناوكهوانه) (مهم كهوته بهنديخانهوه. خاني سهارهت بهو دهلي):

ميهر و خوشهويستي گهراي فلهك، له سهرهتاره له گهل نهماندايه. قيني نهر ههتا ههتايبه و تهواو نابي ... بهتايبهت له گهل نهوينداران خاينه كه له ناخروه زليل و بهندكراو له زيندانداههبي و دهينه نه چالي وهكوه گورپنگي تهنگ و تاريك.

روو نشوت د ويثه عاييدانه زيندان لوي بوييه «چاللهخانه»
 نهو چه لوي بوييه چاهي نهخشهب نهومه كرياهيلال يهك شهب
 چلهخانه (نهو جينگايد كه نيمانداران بو خاوين كردني دليان تا چل پوژ به خوراكي زور كه موهه
 تهنيا له خودا بير دهكهنده). (بي نهو بزاني) نهو چاله بو نهو وهكوه چالي «نهخشهب» ليتهات
 (له سدهي دووي كوجيدا «نهلوقه ننهع» له پوژههلاتي نيران له باژيري نهخشهب دژ به
 فرمانداراني عهده راپهري و وتي من له تهجه للاكاني خودام. مانگيكي دروست كردبوو كه له
 چاليكهوه ههلههات و تا چوار فرسحق بارستاي رووناك دهكردهوه.
 پاش چهند سال راپهري تيك شكا. كاتي موسلمانان كان چوونه قهلاكي شوينهاري نه مابوو.
 خاني له شيعره كايدا له زور جينگا دوخي مي رهعايهت نهكردهوه، به ههلهي مني مهزاني).
 مهم ههموو كات له گهل كولي گريان نهوهي نهوت بهزين:

... نهه چاله نهگهر زور تاريكه، بهلام له دادگهري دور نيه. دل ليله پهره، تو خوري
 (شوبهاندني ميتراي). سؤفيم و سهومهعه (دير)¹⁴ نشينم و خوازياري نووري پوخساري زين...
 ناوينهي روج (پوچ وهكوه ناوينه دهتواني نوينهري زات و سيفاتي خودا بي) روئاكوه بوو (ژهنگي
 نهما). نهفس و دل و گيان پيكهوه به سهفا گهيشتن. نهو گوشه نشيني ناچاله، هيشتا سالي
 نهخاياند بوو. (به بونهي نهو نهوينهوه) گومان له دلي دا بوو به بي گوماني. له دلي دا تيشك
 (نووري حق) دهركهوت و پازگهل بوي كرانهوه. له ناوينهي دليدا تارمايي نهما و پوالهت لتي
 بوو به مهعنا. نهو پهيكهوه كه خوازياري پوالهت بوو، بوو به كايه كلهي مندالي نهوينداري.
 وجودي ماكي و مينوكي گشتي بوي پوانگه بوون. دارو بهرد و چارهوا و مروقه كان و گياو ناژهل،
 ههرچي كه به دل لي دهرواني، ههرچي به خيالي دا دهات، گشت زيني تيذا دهدي (چون پوالهتي
 زين تهجه للاي سيفات و گياني تهجه للاي زاتي خودايه).

لهو لاره زين به نيشى جيايى به ندىكرا. باخ و هه يوان و كۆشك بۆي بوون به زيندان. له گياندا خو و ئاسووده يى و له جهسته دا هه توانى نه ما... كهوته ياد كرده وى خودا... له دهستى نازارى ناسمان ده نالى ...

خه لك كه له نه م به سه رها ته ناگادار بوون كه و تنه دله خو رپى و سه ر لى شيوايى. به تاييه ت ستى و تاجدين كه و تنه خو. تاجدين وتى: بچين بۆ لاي مير زين دى. عارف وتى نه مه بى شه ر ناكړى چاكتره سبه ينى چه ك هه لگرين. يان به زۆر مه م نازاد ده كه ين يان ده كوژرين. له پيشدا به كر بكوژين... پۆژه وه بوو تاجدين و عارف و چه كۆ له كه س و كار گه ردى نازايان خواست و نه سپيان زين كرد. تاجدين له پياوانى خو ي كو رپكى به م په يام وه ناره لاي مير: چوار برا پر به دل له خزمه تدا بووين. نيشتا زۆر تر له سالتكه يه كى له تيمه له سيا چال دايه مه م هه رچه ند گونا هكاره به لام نه وينداره و نه وين «شا» يه. هيوادارين مه م نازاد كه ي فكرى چاك بكه وه. به كر بنيره بۆ لامان تا پرسه كانمانى بۆ ده رخين.... له لاي خه لكه وه ئاو روومان نه ما وه و ده مانه وى بۆ «شام» كوچ بكه ين. په يام به شا گه يشت. به كر زانى بارودۆخ خراپ ده بى وتى مير، مه م بيه خشه. من پيم وتى نه گه ر زين نه ده ي به مه م ده بن به دوژمنت. به روا له ت له گه ليان ناشت به وه تا له ده رفه تى خو يدا ده رفه تيان ده برى. جارى تو و رپى خو ت ناشكرامه كه. ميرقبو لى كرد. به هه ناره كه ي تاجدينى وت بيژه شكۆي شاهى من له تاجدينه نه و پاله وان و نه ژديه اى گه نجى شا به. قسه كانى ده په ژرينم... به كر به نه ميرى گوت بناغه ي خراپه و گه نده لى مه م و زينن. نه گه ر نه مير فه رمان بدات مه م به فيل و فه نيك له ناو به ين. به زين بيژه بچۆ بۆ زيندان و مه م بيينه. من نه وين ده ناسم مه م هه ر زين بيينى ده مرى و مشت و مرى ناميئى.

(خانى بۆ خو ي ده لى) پادشا گه ل زۆر به يان چاك و خراپ له يه ك جو ي ناكه نه وه. كه سانى ده ور و پشتيان له وان خراپترن:

«هه ييا وه كو و كه ر نه بى تو نه له ق كه ننگى ده بيه وه زير مو تله ق»

هه تا كو و هك كه رنه بى نا به وه زيرى هه مه كارى شا.

نه مير چو ره ناو خانوى ژنانى كوشك و خو شكى بانك كرد... وتى سزاي مه م ئيدى به سه. من بۆ نه وه سالى خستو مه ته زيندان تا نه وينى نه و كاميلتر بى نه و به ندىكرا وى تو به نه من .... جا:

نه ي غونچه ي نه وشكو فته سورگول بشكيئ قه فس و درينه بلبل

(پاش نيزنى برا گه وه كه له جينگاي باوكى بوو زين مرد)

زین که پر نهوین و پاگرتوو له پهردهی شهرمدا بوو، براکهی نهو پهردهی هه لگرت. خوین له دهم و لووتیه وه هات. نهو که دووسهد برین له جهرگی دا بوو به شادیده وه که وته حاله تی مردن: نهو کاتهی برای ئیزنی داو پهردهی لایرا، زهریای «قولزوم»^{۱۰} ی خدم به هیزی گریان هاته کول و سه پوژی زهریا ههوا درا و له گهل شه پوژی خوین وه کوو پووباری فورات و جه یحون ریکهوت تو بلیی ههزار دارستان ههژیا یان قولپه قولپه ی مهی بوو که له شووشه ده رڤا... میر له پیشدا پیته که نی به لام دلی سووتا و نهویش له گهل زین گریا... زین مرد. ژسانی کوشک هاتنه لایان و ده سهو دامینی میر بوون:

پاکیزه دورا سه ده دف ژمه رجان لایق تو نه بوو بگیری، مهر، جان واته نهو مرواریه پاکه ی ناسه ده فی مه رجان رنگ (سوور) رهوا نه بوو تو ناوا، گیانی لی بستینی ....

بو مردنی زین شیون و شه پوژ که وته مال و باوان و هاوار به ئاسمانان گه یشت. (خوینداری به پیز ده زانی که زین مرد. که ی مرد، نهو کاته ی که ئیزنی نه رینی براگه وری بیست به لام به مردنی مهم نهو زیندوو ده بیته وه):

ناکاو یه کی له ده رگاوه هات وتی مهم مرد و ته مه نی دا به ئیوه... نهو خه به ره زینی هه ستاند. زینی مردوو که مردنی مهمی به گو ی بیست هه رچند مرد بوو گیانی تی کهوت. هه ستار له چوار ده وریدا هزری. دی میر وه کوو باران ده گریت... زین وتی نه ی برا، نه ی هوی خوشه ختی من. (چون ئیزنی منتدا) تو بوری به هوی خوشه ختی من. له مردنی من بی که یف مه به تو به گیانی من ئیزنت دا. گیان مردنی جه سته ی به ده رفهت زانی، چوو به گیانی مهم پیوه ند بوو و له گهل نهو تی که لاو بوو. تا نهو ساته ی له دهم تووه ئیزنی نه بیست له زیندانی جه سته دا به ندرکراو مابوو. وه کوو مهمی خه مبار و زیندانی بو پاراستنی ناوو ناموس بهو چه شنه پای دهوارد و له جیژوانی من و خوی (جه سته و زیندانه که ی) دا ماته مابوو. براگیان تو که به دل ئیزنت دا ده نگت له جه سته ی من دا. جه سته ی من قورس بوو و گیانی بیته توانم رویی. دهم و دهس گیان له جه سته ده رکهوت و تیشکیک له پوخی مهمی به رکهوت (واته له گهل تیشکی پوخی مهم تی که لاو بوو):

... جیسمی منی بی تهوا گران بسوو روحامنه ناتسهوان رهوان بسوو ده رحال ژقالبی به رکهت شه و قه ک ژ روحا «مهم» ی ب به رکهت.

(وایه که) هه رچی که له «مه کان» دا جیتی نه بیته وه ده بی له لاهه کاندای بگه ری:

ئىتوھ ئەم سەفەرە (ئەم ميعراجە) بە ھەلە مەزانن، گەواھى مەن دور فریشتەى سەرشانن:
پاش ئەو پینگەيشتنە ئەو نور و شەمالەى جەمال (ى خودا واتە پۇحى مەم و زین) نەختى
وہستان و دلتيا بوون و کاتى پىنکەوہ پشتگەرم بوون، گاهيک دەھاتنە قەراخى زەريای نەبوون و
گاہيک دە چوونە سنورى بوونى ھەتا ھەتايى.

تیکەل لہ گەل یدک لہ ناوہندی خاکوہ وەکوو توز بە خۆز گەیشت، بى گومان نە بە پىتوہند و
حلول (واتە پۇحى خودا پىتوہند بىت و بچیتە جەستەى مرۆڤەوہ) یان بە جوى بوونەوہ و گەپانەوہ
(واتە پۇحى مرۆڤە بچیتە جەستەى خودا)

وان پى کـوـبرن ب جانبى زات بـاقى کرىـمان ب زات زەررات
ئەو دور پوچە پىنکەوہ کە بۆ لای زاتى خودا رىيان گرت بە زاتى خودا وەکوو توسقالگەلىک (لە
جیھانى نوورى حەقدا) ھەتا ھەتايى کران (وەکوو زاتى خودا چۆن قەدىم و ھەتاهەتايە). ئەم
وتەى مەنە بۆ مەن سەرسوڤھیتەرنیە (بۆ ئىتوھ سەرسوڤھیتەرنە کە بەم پادە لہ ئەوین
نەگەیشتون) ئىتوھ ئەمە تەنیا بە ھونەرى^{۱۶} مەن مەزانن.

ئەو شىخەى (مەم) کە مەنى پى بە دۆ موریدم ئەو وەکوو پۇحى رەوانە و لہ بەرانبەریە مەن
وەکوو جەستەى وشک کراوہى بى گیانم

ھەرچەند لبا، وە ناڤى مەم بوو. لى پادشەھەک عەلاھو مەم بوو
ھەر چەند لہ لای ئىتوھ ناوی مەم بوو بەلام پادشاھيکى زال بە سەر لایەنەکاندا بوو. ئەو لایەقى
«فەر» پادشاھى و قەبوولکراوى دەرگای خودایە دلى ئەو سارای موقەددەس (جینگایەک کە
موسا دەنگى خودای بىست. وادی تیمەن) و پۇحى ئەو بە نوورى حەق پووناک کراوہ. مەن
(ئەوینداری ئەو، بەم ئەوینە پاکوہ و بە جوانى پوخسارمەوہ کە رەنگدانەوہى جوانى خودایە)،
ئەو پۇحەم ھەلگرت و بردمە توورى سینا (کىئوى تور) و چاوى ئەوم (بە نوورى خودا) بىنا
کردەوہ. لہ جىجاب (جەستە و جیھانى ماکی کە وەکوو پەردەيەک بەرچاوى مرۆڤە بۆ خوا پى
ھەست کردن دەگرت) ھیتامە دەرەوہ و تۆز قالى پوحييم بە خۆز گەيانە. (خودا رینگای کىئوى
توورى خستە بەر پى موسا و چاوى بىنا کردەوہ، ئەم کارە بۆ مەم ئەوین و جوانى زین کردى.
جىاوازی لہ نيوانياندا چيە؟)

کە مەن بە گيان بۆ لای مەم سەفەرم کرد ئەم گيانە کە ئیستا ھەمە لہ گيان فروش (خودا)
قەرزەم کردوہ. مەم ھەرچەند بە روالت «ئەقلەى» (اقلەى - واتە بىپروہ، بەس کە، ناماژەيە بە

نایه‌ی ٤٤ له سووره‌ی ١١) ی گوت به‌لام دهم و دهس «نیرجعی» (بگه‌پوه، ناماژه‌یه به نایه‌ی ٥٢٨ له سووره‌ی ٨٩: ارجعی الی ریک راضیه مرضیه) ی گوت. بۆ نه‌وه هاته‌وه تا ئیوه پازی که‌م و... له گه‌ڤ ئیوه‌دا مالاوایی که‌م و ئیوه تهرمه‌که‌م بگۆزنه‌وه.

دیسا وه‌گهرم ژباوه ره‌ققاس مورتاز بېم ب جه‌ننه‌تا خاس دیسانیش لای ئیوه به‌هه‌له‌په‌رینه‌وه ده‌گه‌په‌مه‌وه تا له به‌هه‌شتی تاییه‌تدا بېنمه‌وه (مه‌به‌ست به‌هه‌شتی نه‌ویندارانه که‌جیهانی نووری خوداییه نه‌که‌ به‌هه‌شتی وشکه‌ سو‌فی و شتی وا که‌ باخ و کانی و جو‌گه‌له‌ی هه‌نگوینه. مه‌وله‌وی نه‌مر له تاک به‌یتیکدا ده‌لی:

سیاییم ئاوه‌رد سفیدیم پی ره‌شت هه‌فتم که‌رده‌وه گریم‌دا له هه‌شت واته‌ ره‌شی پروم له به‌ر نه‌وینداری، هینا و پروی سپیم پیره‌نگ کرد هه‌رچه‌ند له به‌رانبه‌ر خه‌لکه‌وه پرو ره‌ش بووم به‌لام به‌م کاره هه‌فت ده‌رگای به‌هه‌شتم له خۆم کرده‌وه و له ده‌رگای هه‌شتم گریم‌دا واته‌ به‌ نه‌وین له هه‌فت قۆناغی به‌هه‌شت تێ پهریم و به‌ ده‌رگای هه‌شتم گه‌یشتم. له عیرفان و سو‌فیه‌گریدا به‌هه‌شت، هه‌شت ده‌رگای هه‌یه. له رینگه‌گه‌لی‌تروه وه‌کوو رینگای شه‌ریعه‌ت ده‌چیته به‌هه‌شت به‌لام ناچیته پله‌ی ناخر، وه‌کوو خانی ده‌لی به‌ نه‌وینداری ده‌توانی به‌جیهانی نوور بگهی. نه‌و هه‌شت پله‌شتیکی میتراییه. له میترا په‌رستیدا هاتووه: میترا ته‌جه‌للای حق که‌ هاته‌ سه‌ر زه‌وی بۆ گیانه‌کان دلی سووتا که‌ بۆ به‌ سه‌رچاوه‌ی نوورگه‌یشتن ده‌بی له جه‌سته‌کاندا دوونادوون که‌ن و ره‌نج بکیشن. له کاکه‌بی‌دا ده‌لێن روح ده‌بی هه‌زار جه‌سته له په‌نجا هه‌زار سا‌لدا بگه‌رپی تا خۆی کامیل کات و به‌ حق بگات. میترا به‌ مرۆفه‌که‌ی گوت نه‌گه‌ر له میهرابه (ستایشته‌گه‌گه‌لی میهره‌به‌رستی) هه‌کاندا هه‌فت پله که‌ هه‌ر پله نیشانه‌ی ئاسمانیکه‌ بیری، که‌ ئاسمانی هه‌فت گه‌رۆک ته‌وا بوو ده‌چیته ئاسمانی هه‌شتم که‌جیهانی نووری خوداییه. وتمان خودا له پله‌ی نادیار و بی‌زه‌مان و بی‌مه‌کانی نۆه‌م‌دایه که‌یه‌که‌م ده‌رکه‌وتنی بووه به‌ ئاسمانی هه‌شتم. له ژێر ئاسمانی هه‌شتم‌دا که‌ ئاسمانی نه‌ستیره وه‌ستاره‌کانه ئاسمانی هه‌فت گه‌رۆک هه‌یه که‌ نزیکترین به‌ زه‌وی ئاسمانی مانگه. میترا خۆی له ناوه‌ندی جیهان واته‌ له خۆردایه که‌ چاوه‌دیری نه‌زموون و تاقی کردنه‌وه‌ی قوتابیانی ستایشته‌گا‌کان ده‌کات و یارمه‌تی ده‌روونیان پێ ده‌گه‌یه‌نیت، تا پۆحیان که‌مه‌تر نه‌م جه‌سته و نه‌و جه‌سته بکات. مه‌به‌ستی خانی له به‌هه‌شتی تاییه‌ت و مه‌وله‌وی له ده‌رگای هه‌شتم‌می به‌هه‌شت شوینه‌واری ناینی کۆنی کوردان واته‌ میهره‌به‌رستیه. به‌ باوه‌ری من عیرفان و ته‌ریقه‌ته‌ سو‌فیانه‌کان بنه‌ره‌تی پیتش ئیسلامی هه‌یه.

عاريفگهل و تهرېقه تگه لى دهرويشى له هەر دهورو زه ماندا ناچار بوون خوځيان به تاينى فهرمى و گشتى كۆمه ل ببه ستنه وه و له زاراه و په رتوك و ...ى تهو دينه بۆ ده برېنى باوه په كانيان كه لك وهرگرن. له تاينى فهرمى مه سېحى نه وروپادا «گنوستيزم» واته عېرفانى مه سېحى هه يه. له زه رده شتى فهرمى زه مانى ساسانيه كاندا ميترا ئيسم هه يه كه پيش ساسانيه كان وه كوو تاين بوو به لام له زه مانى نه واند له ئيران وه كوو عېرفان و دينى شاراهى ليهات ته نيا له كوردستانى باكوور و هه ندئ باكوورى كوردستانى باشووردا كه هاوسنوورى پۆم بوون نازاد بوو. له كۆمه لگا ئيسلاميه كاندا به ناوى عېرفان و ته سه ووف و تهرېقه ته دهرويشيه كان ده رها ت، كه له م دوايانه دا ره سه نايه تيان كه م كراوه ته وه. خانه قا، يان دروستر «خانه گا» كان هەر پاشاهى ستايشتگا گه لى ميترايه كه به دهنگيترى و هه لپه رين و نامرازي موسيقا به تايبه ت دهف و ته پل زيكرد ه كن. له جه مانه كاني كا كه يى دا جگه له مانه «ته مور» يش^{۱۷} هه يه كه له كوردستانى باكووردا كراوه به «ديوان»^(۱۸). به وردى كوروى زيكرد و سه رو ده ست سووړدان و هه لپه رينى به ربه ياخى ... له داب گه لى ستايشتگا كاني ميترايه. كاتى ميترا په رستى له نه وروپادا بلاو كرايه وه نه وان چون خاوه نى موسيقاى پيشكه و تسووتر بوون نامرازي پيشكه و توويان به كار برد. «نورگ» له كه ليسا كاندا هه روه ها زۆر داب و نه ريتى كه ليسا له ميه رپه رستى گېراوه).

زين وه كوو مرؤفى ناسايى لى ها ته وه و (نه و) «انسلاخ، ئينسيلاخى كردبو واته گيان له جه سه به چيته ده روه و بگه رپته وه. ته م كار مرؤفگه لى ته واره و كامل و پى گه يشتو ده توانن بيكه ن). وه سيه تى بۆ مير كرد: نهى شاي گيان و دل، خوشكت به گۆرى ... نه و پۆژه كه مه م بۆ خۆم برد گشت خه م و ره جم بۆ خۆ هه لېژارد (له ستايشتگا گه لى ميه ريدا بۆ برينى هه فت پله ره نج كيشان بۆ قوتابى له بنه ماكانه) «مه نسور» (ى له داردراو) بووم. له ولاتى خه مدا مه م بو من و ناسوده يى بۆ تو خه م بۆ من و شاهى بۆ تو. له ناست من پامه وسته من به به شى خۆ رازيم. (زه ماوه نم بۆ بگه ر): به زمى شايى و زه وق بگيره. جوان روخساران مه ست كه و پيرو كالان خو شحال كه .... خو اردن و خو اردنه وه ناماده كه ... خوانچه ي پر خو اردن بۆ هه ژاران دانئ. خو اردنه وه گه لى پر خو شى له گه ل بۆن خوشى تيكه لاو كه. نيشتنگاي شادى به مرؤفى لاو و پير وه كوو زير بدره وشيت تا له ناست من پيكه نن و تيكرا بينه هه لپه ركئ. له و گۆقه نه دا «هه ستى هه يوانى» ئيمه كه مه وه بى و وزه ي پۆحانئ ئيمه كاميل بيت.

ماره برینى من و مەم وەكۆو گۆڤەندى فریشتەكان بىت... من و مەم لە سیفاتی مەرۆڤى پەریوین. زەماوەنمان وەك گۆڤەندى فریشتەكانە، زاوا و بووك بەهەشتین. وەكۆو ئەو پۆڤە ستى دا بە تاجدین، دوكان و باژیران برازیتەو... وەكۆو مەحمیلەكەى ستى تا بسوتینكى زیرین و رەنگین وەكۆو سندووق بىت و سەرپۆشەكەى تەلای بىت و پەردەى سەر تابوتەكە بەرەوشیتەو.. هانا، ئیمە هەر دوو زاواو بووین. بىقەدرمان نەكەى. ئەو کاتە دەچینە نێو گۆڤ خەلك نە بێژن گۆڤەندى ستى و تاجدین چ خۆش بوو بەلام زین بەخت رەش بوو. با ستى و تاجدین لەگەڵ تەرمەكەمان بن. چلۆن مەم شوشبىن (برازاوا)ى تاجدین بوو با تاجدینیش شوشبىنى مەم بىت. هەتا سالتىك خواردن و جل و بەرگ و كۆتال بە هەژاران بەدە... بەندى و دیل بەردە... لە هەموو چەشنە خێر و چاكە لە پارەى خۆت بە جىگای جیهازم خەرج بكە تا لە پێش زاوا شەرمەسار نەبم... ئەو کاتەى مەم دەنێژن منیش لەگەڵ ئەودا بنێژن...

(قەسەكانى زین پێش وەسیەت بە تەواوى وەحەدەتى وجودى و میتراى كۆنە. گىان تروسكەیدەكە لە زاتى حق و لەگەڵ تروسكەكانى تردا یەكن. كاتى بە كەمال دەگات لە جەستە و جىگادا ناگۆجى و دەبى بۆ بنەماكەى كە زاتى حەقە بگەڕیتەو. گىانى مەم و زین دروستە كە لە دوو جەستەدا بوو بەلام لە راستیدا یەكە چون درێژەى تەجەللای خودایە و لەگەڵ ئەودایە، ئەمە لە قەسەكانى زین لە زینداندا كە باس دەكرێ هاتوو. یەك بوونى گىانەكان لەگەڵ زاتى خودا بەشى لە بنەمای بېرواى كوردانە كە لە مەم و زیندا رەنگى داوەتەو.

زین لە پاسپاردەكانیدا شكۆدارترین زەماندى لە براكەى دەوى، چون وەكۆو پەردە چوونى ستى و تاجدین نیە بەلكو تىكەلار بوونى تروسكەگەلى لە زاتى «نورولنەنوار» و بە یەك گەشتى راستەقینەى. هەرچەند بە یەك گەشتى وەكۆو تاجدین و ستى چاك و پێویستە، بەلام پلە و پایەى ئەو وەكۆو پێگەى شەریعەتە لە ناست «حەقیقەت»دا، یان پێستە لە ناست كاكەلدا. ستى و تاجدین لە پێستدا مانەو. خانى چوار قۇناغى كامیل بوونى برى. ئەوینى مەم و زین وەكۆو چوار عونسورى خاك و ئاو و هەوا و ئاگر «نور» پێشاندر، لێرەدا وەكۆو چوارى تر پێشانی دەدات كە لە ناىنى كاكەى و ئێزیدیدا وەكۆو: شەریعەت - تەریقەت - مەعرفەت - حەقیقەت، راگەینراو. شەریعەت كە پلەى یەكەمە وەكۆو عەشقى ستى و تاجدین كە پێستە. تەریقەت بە نامازە موكاشیفەى چل پۆڤەى مەم بوو لە پال رووبارەكەدا. مەعرفەت بە نامازە یارى شەترەنج بوو، تا لە تاریكى زینداندا كە نامازەى بە ستایشتگاگەلى میهرى بە پلەى چوارەم واتە حەقیقەت یان

کاکلی جیهان گه‌یشت که باسی ده‌که‌ین. دینه کوردیه‌کان شه‌ریعه‌تگه‌لی دینه‌کانی‌تر به‌و
 مه‌رجه‌ی که ناینیکی ته‌وحیدی بی‌ت وه‌کو نی‌سلام - مه‌سیحی - جوو و زږده‌شتی رت ناکه‌نه‌وه. له
 ناینی میهری و کاکه‌یی‌دا زه‌رده‌شت و مووسا و محمه‌د، پی‌غه‌مبه‌رانی خودان به‌لام عیسا
 ته‌ج‌ل‌لای خودایه. بۆ ئەم به‌رزی روانگه‌یه که ناینی میهری له سده‌ی سی و دووی پیش زاین‌دا
 له رۆم و نه‌وروپا قبول کرا. له باوه‌رمه‌ندان‌ی نه‌و دینگه‌له ریز ده‌گرن به‌لام ده‌ل‌ین زۆریه‌ی نه‌وانه
 له قوناغی شه‌ریعه‌ت‌دا ماونه‌ته‌وه. له ناو نه‌وا نه‌ش‌دا که‌م که‌سی هه‌ن که به قوناخی ته‌ریقه‌ت و
 مه‌عریفه‌ت یان حه‌قیقه‌ت گه‌یشته‌یتن. کاکه‌یی و ئیزدیه‌کان بۆ پیرانی ته‌ریقه‌تی نی‌سلامی ریزی
 تایبه‌تیا‌ن هه‌یه. ده‌زانی‌ن که خانی موسلمان به‌لام به نه‌مانه‌ت پارێزیه‌وه چی‌زکی پیش نی‌سلامی
 مه‌م و زین که شوینه‌واری شو‌ناسی گه‌له‌که‌ی تین‌دایه به شیعر هۆنیوه‌ته‌وه بۆیه ده‌لی:

دا خەڵک نە بێژتن کۆ ئەکراد   بێ مه‌عریفه‌تن ژ ئەسل و بونیاد
 به‌لی دروسته‌ خانی له‌م چی‌وکه‌دا به ئەسل و بونیاد واته‌ بنه‌ما و بنچینه‌ی شو‌ناسی گه‌لی کورد
 سه‌رنجی‌داوه تا موسلمان و جوو و مه‌سیحی و زه‌رده‌شتی نه‌ل‌ین که کوردان فیکر و ناینی تایبه‌ت
 به‌ خۆیان نه‌بووه. شه‌هابی سوهره‌وهردی کوردیش که نه‌و چوارچی‌وه عه‌قیده‌تی‌یه‌ی کردووه به
 سیسته‌مینکی فه‌لسه‌فی ناوا مه‌به‌ستیک‌ی بووه. زین له قسه‌کانیدا وتی ده‌لی مه‌م که ساری
 موکه‌ده‌س بوو و گیانی که به‌ نووری خودا گری تی که‌وتبوو برده‌مه‌ کیتی توور و چاری حه‌قبینیم
 بینا کردووه هه‌روه‌ها که خودا موسای برده‌ کیتی توور. په‌رده‌ی جه‌سته و جیهانم له به‌رچاری مه‌م
 لا‌برد و توز قاله‌یه‌م گه‌یانده‌ خۆر. ئەم کاره که زین کردی کاری خودایه و له‌ زیندانی مه‌م‌دا
 جو‌ریکی‌تر ده‌ی نوینی.

لی‌ره‌دا مه‌به‌ست هه‌ر نه‌و ترووسکه‌ی زاتی خودا واته‌ گیانی زینه که له جوانی واته‌ سیفاتی
 نه‌ودا ده‌ر که‌وتووه. ترووسکه‌ی گیانی مه‌م به‌ کاریگه‌ری گیانی زین ده‌گاته جیهانی نوور واته
 جی‌گای میهر و تیشکی خودا، یان مه‌قامی میهر یان سیمورخ که له سوهره‌وهردیدا باس ده‌کری.
 نه‌گه‌ر به‌ وردی سه‌ره‌نج به‌دین زین هه‌ر قسه‌که‌ی «مه‌نسووری هه‌لاج»^(١٩) ده‌کات که وتی، من
 خودام: «انا الحق» و له لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیه‌وه له به‌غدا له سی‌داره‌ درا و ماوه‌یه‌کی زۆر
 ته‌رمه‌که‌ی له‌سه‌ردار باده‌یشه‌کانده‌وه. خانی‌ش لی‌ره‌دا زۆر به‌ پارێز و ده‌س به‌ گۆچان ده‌چی تا وه‌کوو
 سوهره‌وهردی و عه‌ینولقوزات و هه‌لاج و... سه‌ری نه‌چیتته‌ سه‌ردار. له هه‌لبه‌سته‌کانی دوا‌یه‌دا نه‌م
 ترسه به‌ ئاماژه‌ ده‌ر ده‌خات که باسی ده‌که‌ین.

ههلبهت مه بهستی مه نسووری ههلاج نه وه نیه که نهو خودایه. سوهره وه ردی سه بارهت بهو دهلی: تو له نیوه پوژی هاویندا ناوینه یه که له زهوی له ژیر تیشکی به هیژی خۆردانی. تیشکی خۆر نهونده کاریگهری له سهرا ناوینه که ههیه که نه گهر لی بهرسی تو کیتیت دهلی من خۆرم. ئیت خوی ههست ناکا.

نهوین و جوانی ته جه لای زاتی خودایه ههلبهت نه زاتی بی مه کان و بی زه مان و لایه زالی خودا به لکو ته جه لای نهو، یان وه کو مهولهوی که عیرفانیکی نه ههون و میانه پوهی ههیه دهلی سیبهری نهو. وه دهلی «... مه وجود ههرتونی، ماسیوا سایه». واته بوون ههرتی جگه له تو ههرجی ههیه ههرا سیبهری تویه و بوونی راسته قینهی نیه. عیرفانی توندپه و دینه کوردیه کان نالین سیبهرا، دهلین ته جه لای واته خو ده رختن. یان ده رکهوتنی سیفات یان ده رکهوتنی زات). میر وتی تو پوژ مه مه بیینه و نه گهر مرده بوو زیندوی که وه. من په شیما بوومه ته وه... زین که بیستی "پابو خه ملی ژپای تا فهرق - بوو به حری له حوسن و گه وه ههرا غهرق.

دایه و ستی و سهه کچی خه مه تکار ده رکهوتن ... زین وه کوو زه هری² ههلبه پکینه ره بو لای مه حهرم بوونی تاییه تهترین گوشه ی زیکری نهوین پوشت. نهو کاته ی که گه یشتنه «خه لوه خانه» ده رگای به ندیخانه یان کرده وه... دایه ن و ستی هه ندی که چوونه پی شه وه. دیان له قهراخی «زه ریا» وه، وه کوو «سه دهف» نهو نو قمه ی زه ریای نهوینی خوین خۆر «دوپ» ی گیانی به خۆرایی له دهس داوه. (بو شوبه اندن له دینه کوردیه کان که لک وه رگپاوه. خانی به مه به سه ته وه زه ریا و سه دهف و دوپری هیتاوه).

ستی و زین له به ندی هه کانیان پرسی له کاتی مرده ندا چۆن بوو؟
 خه لقی کو ده گهل مه می گرفتار گۆتن کو مه دی ژسه ته ح دیوار
 نهو خه لکه که له گهل مه مه دا زیندانی بوون وتیان له پوهی دیواره که وه دیان که:
 به رقه که ب عه جه ب مه می به سه رکه ت شه و قه که ژسه ری مه می به سه رکه ت
 تیشکیکی سهرا سوو په یته ر که وته سه ری تیشکیکی تریش له سه ری وه هه ستا
 یه که شوبه ته ی پوژوینک چو هیف بوو یه که شوبه ته ی زیپ و ییک ژزیف بوو
 یه که می وه کوو خۆر (زه رد) و نهوی تر وه کوو مانگ (سپی) بوو، یه کی وه کوو زیپ و نهوی دی
 وه کوو زیو بوو

نهو شه مس و قه مهر کو مخته سيل بوون
 ده حال پيکفه موزمه حيل بوون
 نهو مانگ و خوره که پتوهندی يهک بوون
 لهو حاله دا وهک خونه مان و پتکه وه
 گاڤا وه کوو، پتکفه موقتہ بيس بوون
 نهو کاتهی که پتکه وه تیک گيران و
 نهو رهنګ کریان مونيوره وشه ن
 نهو هدر دوو ل زهوتی مونه کيس بوون
 نهو دوو نووره پتکه وه رهنګيان دايه وه
 زيندان ل مه بويه سهجن گولشه ن...

وه ها پووناک بوونه وه که زيندان وه کوو باخی پر له گول ليمان پوښن کرايه وه.
 مدهيش که ناگای له خو نه بوو خوین له دلی دلۆبهی ده کرد. ئی دیدهی دل نه بويی مه فتوح
 - نينکار نه کی ته جه لليا پروح. نهی نه وهی که چاوی دلت نه کراوه ته وه، ته جه للاي پوچ (که وه کوو
 تيشکی زهره و سپيه) به درونه خه يته وه...

هاويژ می مدهی به ریز هه وال و هاوده می مدهی له زينداندا ناگدار کرده وه
 وی مورشیدی، قه نچ ل وان نه زهر کر
 قه لبی وی د قه لبی وان نه سه رکر
 نهو وه کوو مورشیدی چاک بويانی پوانی و دلی نهو له دلی به ندیاندا رهنګی دايه وه.
 هه م خه لوه تيا مدهی گرفتار
 بوو په رده گوشايی یار و نه غيار

(نهو کاتهی که مير به پيشنياری به کر نيزنی به خوشکی داو نه م نيزنه له نه ریتی کورده واریدا
 پتويست بوو، مده و زينيش هه چاره ریی نه م نيزنه بوون، زين مرد. گیانی دهم و دهس چوو بۆ لای
 مده و پی گه يشت. پی گه يشتنی دوو نه وينداره له پيش چاو زيندانيان بوو. له پيشدا تيشکی زهره
 که و ته سه ری مده. تيشکی زهره ترووسکهی زاته واته گیانی مده. رهنګدانه وهی زات سيفاته که له
 جوانی نافره تيشدا به دی ده کری. ليره دا نووری زهره گیانی مده. ده زانين نووری سپی هه نووری
 زهره به لام رهنګدانه وهی هه بووه وهک چو رهنګدانه وهی تيشکی خوړ له مانګدا سپی ده بينری،
 نووری مانګ هه نووری خوړه به لام سپيه، ليره دا تيشکی سپی گیانی زينه که له پيش چاو
 زيندانيه کان تیکه لاو ده بن و مده خوین له دلی ده تکی و ده مرئ. ده بی نه وهش بزاین له ناو گشت
 ناريا به کاندایان وه کوو نووره خانی نه مر به نه مانه ت پارزييه وه نه م چيرۆکهی گنپراوه ته وه و
 نه ترساوه چون له زه مانی نه ودا کهس پتوهندی نيوان جامی هديف و پیری موغانی نه ده زانی تا به
 توانجی کوفر و ئيلحاد بيکوژن).

﴿خوینهری به پیرز ناگدار ده که مده که لیره دا ناچار بۆ چند لاپه ره درێژهی چیرۆکه که ده بپرین و له سهر جام واته پیاڵهی شهرباب خواردنه وه و هۆم یان کوردی کرمانجی هه یف واته مانگ و خواردنه وهی مانگ که په یامی تیشکی مانگ و خۆری خانی ئاماژهی تهواو به وهیه هه ندی باس ده که یه. له پێشدا وتمان که میترا بۆ پێک ههتانه و درێژهی ژبان له زه ویدا مانگ واته گا که له گشت دهقه ویدایی و په هله وه کاندای سه نبولی مانگه قوربانی ده کات. ده زانی تیشکی مانگ ههر تیشکی خۆره جا میترا له راستیدا خۆی قوربانی ده کا. ئه مه ئاماژه به ته وحیدییکی قووله. له پێشینهی ئوستورپیی میترا له ویدا کاندای وتمان که میترا «سۆما» به زیانی هیندی ته مپۆ واته مانگ ده کوژی و گیانه کان وه کوو باران ده ژێنه سه رزه وی.

له زه ویدا له و بارانه له پێشدا گیایه ک شین ده بی ههر به ناوی «سۆما». سۆما هیندی هه کان نیستا به مانگیش ده لێن. ئه م وشه له ریگه ویدا «سه نومه» و له ته و نیستادا «هه نومه» یه. گۆرانی «س» به «ه» له زیانه ئارییایه کاندای زۆره وه کوو له کوردیدا ماسی له فارسیدا، ماهی. له سانسکریتدا ماس، له فارسیدا ماه واته مانگ...

له ته و نیستادا هه نومه ههر به مانای نه و گیایه و نیتر به مانای مانگ به کار ناچیت. وتمان که ئایینی زه رده شتی له گه ل میتراییدا دژ به ری هه بووه. گیای هۆم له ناو هۆزه ئارییه کاندای وه کوو گیایه کی لیها ت که له کیه وکانی کوردستان به تایبه ت هه ورامان و کرماشان و سنه و مه ریواندا زۆره. میهر په رسته کان هه نومه له په هله ویدا «هۆم» یان، ده ههتا و ده یان کوتا و ته خهیریان ده کرد و خواردنه ویه ک مهستی ههته ریای لی دروست ده کرد. ههر به ناوی هه نومه یان هۆم له داب و نه ریتی زیکر و هه لپه رکینی ئایینی دا له دهس پیری موغان یان مورشیدی کامیل یان «مه قامی میهر» ده سه ندرا و ده خورایه وه. ئه مه وه کوو سه نبول و ئاماژه یه ک بوو بۆ ره نگدانه وهی نووری خودا له دلدا وه ک ره نگدانه وهی نووری خۆر له مانگدا. پاشان زه رده شتی دوا یه ئه مه ی وه کوو زۆره نه ریتی میتراییی موسادیره کردو له ئاته شگا کاندای به کار ده ههتانه، به لām نه بۆ نه و مه به سه ته چون ئایینی کومه لگای ده ره به گیایه تی نه وه هه ل ناگری. له سه ره نجامی کاکه ییدا ئه م چوارینه وه کوو شیعرێ پرشالیاری هه ورامی یه که م شاعیری کاکه یی سه ده ی پێنجی کۆچی هاتوه.

هۆم ده رمانه ن، هۆم ده رمانه ن	هۆم په ی گرد ده ردی دار ²¹ و ده رمانه ن
هۆم مایه ی جوانی بهر نه ورامانه ن	هۆم مایه و وهشی ده روون زامانه ن

واته دهرمانم هۆمه، دهرمانم هۆمه، هۆم بۆ گشت دهردی دهرمانه. هۆم له کتوه کاندایه ویستی جوانی ههرامانه و ههوی خۆشه بوونی دلی بریندارانه. له ئهدهبی کوردی و فارسی بهتایبهت له شیعهره کانی مهحوی و مهوله ویدا زۆر ناوی شدراب و پیری مهیخانه و پیری موغان و موغ و موغبهچه و مهیگی و ... هاتوه که بنه ماکه یان ههر ئه و سهنبوله میتاییهیه.

بۆ کاریگهرینهی کۆنی کوردان له ئهدهبی کلاسیکی کوردیدا بۆ دیوانی مهولهوی مامۆستا موده ریس که نزیک به چوار سه د ره خنم لی راست کردبووه سه ره تایه کی تا شهست لاپه ریم نووسی که به داخه وه له باشوور و نهوروپادا بلاوگر ئه و کتیهی بی سه ره تاکه ی من به ناوی دیوانی مهولهوی - هه سه ن گۆران - عه مه د حیجازی بلاو کرده وه که له وه دا ئه و زاراهه گه له پوون کردۆته وه.

ئه م زاراهه گه له وه کوو مه یگی و پیری موغان و ... له پێشدا له ئهدهبی کوردی کاکه یی دا ده رکه وت نه ک له فارسیدا، چهند چوارینه له سه ده ده کانی دوو سی و چواری کۆچی له سه ره نجام دا هه ن که زۆر پێشتر له وه ی ئه م زاراهه گه له بیته نیو ئه ده بی فارسیه وه گو تراوه، نه وانه ی هه لم پێژاردوه له کتیهی «ناماوه ران یارسان. د- س - سه فی زاده» ده رم هیتاوه. مانا کردنه کانی له خۆمه.

ئه م چوارینه به ناوی «باوه گه رچه ک» ی ههرامی سه ده ی چواره مه وه هاتوه:

پیاڵه م پهره ن، پیاڵه م پهرن	ویم مهست و ئا نه پیاڵه م پهرن
مهستیم وه مهیل ئه و خاوه ن دوهره ن	مه یخانه م نه دڤ شاره که ی سه رن

پیاڵه واته ده فری مه یه که م پره. پیاڵه یان جام ناماژه به دله که له به رانه ر «مه ی» واته تیشکی خوداوه پرده بی خۆم مهس و پیاڵه یشم پره. مهستیم به مهیلی خاوه نی دوور واته خاوه ند گاره و مه یخانه که م له نیو شاری سه ردا یه (سه ر، پا ز له ئه ده بی کاکه یی دا وشه یه که بۆ ده برینی تیشک و تاریکی ههر دوو، واته بنه مای ئافران دن).

«دا یه ته ورێژ» ی ههرامی شاعیری تری کاکه یی سه ده ی چواری کۆچی ده لی

پازهن پیاڵه م پازهن پیاڵه م	سه رسام نه به زم پازهن پیاڵه م
باهه ی پیاڵه م یاوا وه ناله م	په وکه ناله که م به رز بی نه عاله م

پیاڼم واته دلم تیشکی خودای تیدایه. بویه زور سدرمه ستم له م به زمه دا، چون نور له پیاڼم مدایه. تهوی وا له پیاڼم مدایه کاری کرده سر نالم بویه ناله کم له جیهاندا بدرز بوتوه به واتایه کی تر که نوری حق له دلمدایه جیهان رهنګدانه وی دهنگی منه. وه کوو رهنګی زهره و سپیه کی خانی، به به یانیکې تر خانی ده لئ همد زین مده و همد مده زینه. تیشک هر یه ک تیشکه تنیا رهنګدانه وی زوره،

مدلای جهیزی ده فهرموی:

گرچی همدایم ژمیهری نهینه کا دل به دهره من

وهک هیلالی سوبح تیم نه ز، جارنان م ناپه دید.

واته گرچی همدیشه به نهوین نارینه وی دلی من وه کوو مانگی شوی چوارده به به لام جارجار که میهر و نهوین له من کهم ده کاته وه وهک هیلالی ناخری مانگ گوم ده م. شوبه اندنی دل به مانگ و نوری مانگ به نهوین که له خوره وه ده یگری له سر بنه مای ناینی میهری و دینه کوردیه کانه. هدره ها ده فهرموی:

پیری موغان ژ شیشه یی، دا، مه سه فینه کی مه یی - شوکری خودی کو قولر مه ک من ژ خوره قه باله کر.

موغ، له نهوین ستادا «مه گو» که له زمانی یونانی دا کراوه به مه گووس و پاشان ته عریب کراوه به «مه جووس». له په هله ویدا «مه غور پت». به سر وکی موغه کان و تراوه. مه غور پت له فارسی نیستادا ده لئین «مووه ده». موغ له پیش نیسلامدا به پیای ناینی میهری و زه رده شتی هدر دوو گوتراوه. له زه رده شتی دا پیری موغان نیه. پیری موغان واته مورشیدی کامیل یان مر وکی کامیل یان مه قامی میهر که له عرفانی پاش نیسلامیدا پی ده لئین قوتب^{۲۲} که سیکه که هفت پله ی له ستایش تگاکانی میهریدا بریوه و خوار د نه وی هوم (هه یف = مانگ) له ستایش تگاکاندا دودا به باوه ر مه ندانی میهری. واته پیری موغان له شووشه پر به پای وری مه ی پیدام. سپاس بؤ خدا که له شووشه، زه ریایه ک مه ی بوم قه باله کرا.

هډوره‌ها ده‌رفه‌رموئ:

وهرين جاما هيلالی‌دا، ژعه‌کسی ماهی نه‌و بیڼی ... نه‌ی مه‌یگنږ له‌ پیالهی هیلالی که تیشکی مانگی نوی تیندا ده‌بیڼی بؤم تیکه.

یان ده‌رفه‌رموئ: میسلی مه‌ی نه‌و گهرته ده‌فیتن مه‌بیڼی - میتزه بکه جامی تو دبیڼی چ که‌سم نه‌ز.

واته وه‌کوو مانگی نوی لاواز نه‌گهر نه‌ته‌روئ من بیڼی پروانه بؤ جامه‌کوت نه‌وسا ده‌زانی من کیم. جام واته ده‌فری مه‌ی خواردنه‌وه، یان پیاله‌مه‌به‌ست دلیشه. دل وه‌کوو جام و مانگ جینگای ره‌نگدانه‌وه‌ی نووری خودایه. جزیری ده‌لئ گهره‌گته من بناسی بؤ جامی پر له شه‌رابه‌کوت یان ده‌لئ پر له نووره‌کوت پروانه. دیسان جزیری بؤ شو‌بهاندن له زاراه‌گه‌لی میترا‌یی و دینه کوردیه‌کان که‌لک وهر ده‌گری، ده‌لئ:

گوده‌ ناوازی نه‌یی وه‌ختی سه‌ما، تین موعبه‌چه + فه‌همی رازی گهردکی چاوا، دنالن چه‌نگ و ساز.

به‌ده‌نگی شمشال گوی گره نه‌وکاته‌ی له‌و ده‌نگه «موعبه‌چه» کان دینه هه‌لپهرین، نه‌گهر نه‌ته‌روئ له‌ راز و ره‌مزتی بگه‌ی بزانه چلون چه‌قه‌نه‌و نامرازی‌تری موسیقا ده‌نالن. موعبه‌چه واته موعی چکوله - موعی مندا. مه‌به‌ست نه‌و گه‌نجان که قوتابی ستایش‌گاگه‌لی میهرین و له‌ پله‌ی خواردان. نه‌وانه ههر که هاتنه ستایش‌گاواره له‌ نفوسی پیری موغانه‌وه تیشکی خودا له‌ روخساریاندا دیاری ده‌دا. هه‌ندی نووسه‌ر به‌ کوپی جوانکیله‌ی مه‌یگنږ له‌مه‌ی فروشیه‌کاندا مانایان کردوه که هه‌له‌یه.

مه‌ی هاته‌ فینجانا سه‌ده‌ف، که‌س دی فه‌خوت ئیرؤ ب خه‌ف؟

ساقی ب چه‌نگ و نای و ده‌ف فه‌رفووری مه‌هتاب‌دا

واته مه‌ی پڑایه نیو پیاله‌ی سپی وه‌ک سه‌ده‌ف، ثایا که‌س هه‌یه به‌ دزیه‌وه بخواته‌وه؟ نا، چون مه‌یگنږ له‌گه‌ل ده‌نگی چه‌قه‌نه‌و و شمشال و ده‌ف، جامی فه‌رفووری مانگه‌شهو‌ی‌دا.

فه‌رفووری واته «فه‌غفور»^{۲۴} ی. فه‌غفور نازناری پادشای چین که جامی خواردنه‌وه‌ی تاییه‌تی هه‌بووه. له‌ لایه‌کی‌تره‌وه چین واته پوژه‌لات سه‌نبولینکی عیرفانیه به‌ مانای کانگای نوور. فه‌رفووری مه‌هتاب واته جامی پر کراو له مانگه شه‌و، جامی پر له نووری مانگ که پیری موغان یان موعبه‌چه ده‌یدات، ههر جامی هدیث یان هه‌نومه‌ی ستایش‌گاگه‌لی میهریه‌رستیه.

ئەم وشە و رىكەندەنگە لە لە ناخى فەرھەنگ و كەلەپوورى كوردیدا بوو كە مەلای جزیرى و خانى و شاعیرانى كاكەیی و تیزدی و لقگەلى عەلەوى و... كەلكیان لى وەرگرتوو. لە كوردی زازادا بە خدا دەلین «هوما» و «هوما». هوما، ھەر ھەنومەى ئەوێستاینە كە لە كوردیدا بوو بە ھەیف و اتە مانگ. هوما بە مانای خدا ھى سەردەمى ھۆم پەرستىيە كە ماوەتەو.

یان دەفەرمى:

مۆغبەچەیتى مەیفروۆش ھەر سەحەرى تىن سەما + بادەخوران نۆش نۆش مانە، ل دەورى جەما. مۆغبەچەكانى مەگیتى واتە قوتابى پەلەى خواروى ستایشتگاگەلى مېھربەرستى لە كازیوہ پیش تیشك ھەلدانى خۆر دینە ھەلپەركى. مەى خۆرانیش بە دەوروو ھەكوو كۆمەل لەگەل نۆشانۆش^(٢٤) و تن بە یدك ماونەتەو.

.. گۆتە مە دوپ دانەیی ئەم ژتە و توژمەیی

لەوب حەقیقەت یەكین مەسنەلە بى شوبهە ما

ئەو دورە تاقانە واتە ئەو مۆغبەچە پىمى گوت ئىمە لە توین و تو لە ئىمەى بۆیە بەپاستى یەكین و ئەم پەرسە گومانى تیدا نەماوہ جا:

دامە ب دەستى سىپى جام ژھەنگى دورى

جەزبەگەھا حال و دل پەر شەوہشاندن ھەما

بە دەستى نھىنى (سىپى) یان راز لە ئەدەبى كاكەیی دا نامازە بە جیھانى مەلەكە تاوسە لىرشدا ئەو مانا دەگەینەى) واتە بە دەستى مەلەك تاوسانەوہ جامىكى لە رەنگى «دور» (واتە، تەجەللای خدا لە دور لە ئەدەبى كاكەیی دا)، پێدام. بەوہ جىگای جەزەبەو حالى دلە بە زۆرى تىك شىواند. بادە مەنۆشى ژدەست، چووومە ژ خۆ مامە مەست

قەتەرە ب بەحەرى گەھا بەحەرب عەینى خووما

لە دەستى ئەو مەيەكەم نۆشى لەسەر خۆ چووم و مەست مام، دلۆپ بەزەریا گەیشت و زەریا بى گۆزان ھەكوو خۆى ما.

جا پىم وایە خوینەرى بەرپۆز ھەستى بەوہ کردووہ كە مۆغبەچە ئىدى ھەكوو مامۆستا ھەزار موكریانی لە دیوانەكەى مەلادا مانای کردووہ، «مناللى دەم رووت و مەيگىپى مەيخانەكان» نیە بەلكوو سەنبولیکە كە پاش ئىسلام لە ئەدەبى سوفيە موسلمانەكان و دینە كوردیەكاندا ئەو

کەسە یە کە نەفەس و جەزەبە ی پیری موغانی پی گەشتوو. نووری حەق لەویدا بۆ برینی قوناخگەلی تە کامول بزویتراو. ئەو یە کە جوانە و سەرمەستی راستەقینە نەمەستی خواردنەوی نەلکولی دەخاتە دلی سۆفی و عاریفەو.

... جان و دلی من ئەو حوور وەشی من ئەو + پادشەهی من ئەو ئەز، ل دەری وی گەدا. ئەو موغبە چە گیان و دلە جوانی وەك حۆری بەهەشتیمە - پادشامە من لە درگای ئەودا سوال کەرم

یار کودی ئەم گەدا دەست ب دەستی مەدا

ئەم ب سەمای بی برین رەقس و سەماژی وەما

یار واتە ئەو موغبە چە کە منی وەکوو دامار دی دەستی دادەستەو و بردمیە کۆپی هەلپەرکیو و واتە هەلپەرکییە کی ناینی و عیرفانی. بە چوونی من بۆ ناز کۆپی هەلپەرکی ئەو سەما و هەلپەرکییە وەکوو خوی مایەو و هیچ زیادی نە کرد وەك چۆن لە پیشدا و تمان دلۆپ بە زەریا گەشت بەلام زەریا هەر ئەو بوو کە بوو. ئەمە ناماژە بە تەوحیدیکی قوولی ناینە کوردیە کانە. لە بەیتی ئاخردا دەلی: وەحەتی مۆتەلق مەلا نوورە د قەلبان جەلا - زۆر دوی مەسنە ئەهلی دلان شوبهە ما

ئەو مەلا یە کبونی بیچەند و چۆنی پاژە گەلی جیهان، نوورە و ژەنگ لایەری دلە بەلام شتیکی سانا نیە و زۆرکەس لەم پرسەدا کەوتنە گومانەو.

لە غەزەلیکی تردا هەر سەبارەت بە جام و مەدی دەلی:

ئەووەل کویار دامە، یەك زەررە یەك عینایەت

قەمەت مەخەمر و جامە دەفتەرا هیدایەت

فەیزا عولوومی حیکمەت جا ما سەدەف کو گێرا - مەژ دەستی موغبە چان گرت ب موسحیف و ب نایەت.

یە کە بجار کە یار واتە تەجەللای زاتی خودا نەختیک سەرنجی داین تێر بەشمان خواردنەو و جامە لە دەرفتەری پێنۆینی راستەقینەدا. فەیزی زانستەکانی فەلسەفە (حیکمەت پاش ئیسلام بە فەلسەفە دەگوترا) لە لایەن خودارە وابوو کە بۆمان جامی سەدەفی گێرا کە دۆری تێدایە ئەو جامە کە ئێمە لە دەس موغبە چە کان گرتمان وەك موسحیف و نایە گەلی قورئان گرتمان. باس لە

خواردنه‌وهی ئه‌لکولی و کورپی جوانکیله‌ی مه‌یگێڤڤڤیه‌ی وه‌کوو هه‌ژار ده‌لتی. باس خوداناسی هه‌ره‌ قووله‌، که مه‌لا له زاراوه‌گه‌لی دینه‌ کوردیه‌کان وه‌کوو سه‌ده‌ف و دوڤ و موغبه‌چه‌ و... که‌لک وه‌ ده‌گری. جا زۆر ڤوونه‌ که مه‌به‌ست له‌مه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی نووری خودایه‌ و مه‌به‌ست له‌ جام دله‌ که له‌ شیعره‌کانی دایه‌ ته‌ورێز و... دا ڤوونمان کرده‌وه‌ و نهم شو به‌اندنه‌ هه‌ل ده‌گه‌ڤتیه‌وه‌ بۆ سه‌نۆمه‌ی وێداکان و هه‌نۆمه‌ی نه‌ویستا و هه‌یقی کرمانجی که له‌ ستایش‌تگاگه‌لی میهریدا وه‌کوو خواردنه‌وه‌ی مانگ واته‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی تیشکی خۆر یان ته‌جه‌للای خودا له‌ دلدا ده‌خورایه‌وه‌. له‌ به‌یتی چواردا ده‌لتی

عاریف هه‌تا نه‌نۆشی ژده‌ست مه‌ی‌فرۆشی + غایب نه‌بووژ هۆشی، په‌یدا نه‌کر ویلایه‌ت.
واته‌ عارفی خواناس هه‌تا له‌ ده‌ستی مه‌ی‌فرۆش جامیکی نه‌نۆشی و له‌سه‌ر خۆ نه‌چوو نه‌یتوانی
جینگه‌داری خودا بێت له‌ زه‌ویدا.... له‌ به‌یتی ۸ دا ده‌لتیت:

جاما ده‌ستی شه‌هید ژه‌نگی ژ دل ده‌شووتن + پیری موغان ژره‌ندان وه‌هوه‌در ریوایه‌ت
واته‌ جامی مه‌ی له‌ ده‌ستی شه‌هیدی حال و جه‌زه‌به‌، ژه‌نگ له‌ ئاوینه‌ی دل پاک ده‌کاته‌وه‌. نه‌مه‌
پیری موغان له‌ زار پیاو چاکانه‌وه‌ ده‌یگێڤاوه‌.. له‌م چه‌شنه‌ شیعراوه‌ له‌ دیوانی مه‌لای جزیری‌دا
زۆره‌. مامۆستا هه‌ژاری نه‌مر که کۆی کردۆته‌وه‌ و به‌ سۆزانی مانای کردووه‌ و ره‌نجی زۆری له‌
سه‌رکێشاهه‌ له‌ زۆر جینگا په‌یامه‌که‌ی شاعیری وه‌ر نه‌گرتووه‌. به‌پاستی بۆ ماناکردنی ته‌واوی
شیعره‌کانی مه‌لای جزیری چهند زانا پێویسته‌.

مەلا خۆی دەتێ کە مەبەست لەمەدی شەرابی تری نیه:

دامن سرۆش (٢٦) وەرەدی بنۆش زەوق و خرۆش لەو چووم ژھۆش

ژۆی عیشوہیا یار بوو خوویا ئەونە ژمەدیا ئەنگوور بوو

واتە بە دلّ پەيامی پێگەیاندم وەرەمەدی بنۆشە. خوشی و دەنگم بەرز بۆو و لەو مەدیە لەسەر
خۆ چووم. بەم نازە کە کردی، یار واتە تەجەللای خودا ئاشکرا بوو. ئەو لەسەر خۆ چوون و
مەستیە، هێ شەرابی تری واتە خواردنەوێ ئەلکولی نەبوو....)

بزانین خانی سەبارەت بە مەدی و جام چی دەتێت. چەند بەیت لە ساقی نامەکەدی هەلّ دەبژیرین:
ساقی بکە جام ئاسمانی راحا وەکوو پووج جاودانی..

مەدیگێ، تیکەناو جامی ئاسمانی (مانگ) شادیدەک وەکوو گیانی هەتا هەتایی
ساقی تو برێژە جام مینا ئاڤا کو دکەت زەمیر بینا...

ساقی برێژە نیو جامی شووشەیی بیژەنگ (دلّ) ئەو خواردنەوێ کە چاوی دەروون دەکاتو
مومکین کو ژ فەیز بیئەهایەت یەک قەترە ببێت ل من عینایەت...
رەنگە لە فەیزی بیسنووری خودا لەو مەدیە قەترەیینک بە من بدرێ.

یەعنی بگەهیتە جانی شەوقەکەک هەتا بگەهیتە قەلب زەوقەک...

یانی بە دلّوپیئەک لەو مەدیە نووپیئەک بکەویتە گیان و تا خوشی و مەستیەک بکەویتە دلّ و
تەسفییهی دلّ ببێت مەحسول هەڤدەنگ ببم دگەل عەنادل

بەو مەدیە، خاوین کردنەوێ دلّ بۆم بە دەس بیئت و لە گەل بولبولان دەنگم بەرز کەمەو
بشکوژ بپشکفێ ژخاران خوونریژ ببم دەمی هەزاران....
تا بەو جامە مەدیە خۆنچە لە دێکان بپشکوێ و لە دەسووکێ بولبولان لە بەر خۆیندنی زۆر
خۆین برژیت.

بەد حال ببم سەران بەدەردەم بسیقال ژباتنی خەبەر دەم...
من مەست و بێھۆش بکەوم و سەرومیشکم بە دەرچیت، جا بی قسە لە جیھانی دەروون خەبەر

دەم

دا کەشف ببم ژمن کەرەمات مەشهوود ببم ل من مەقامات

تا بهو جامه که رامات له من دهریکه وی و مدقامگهل و قوناگهل به من ببینن
 بی‌دهنگ ژ غوړور دل ب ناهه‌نگ سهدرنگ سهدا بدهم وه کی چه‌نگ
 بی‌دهنگ و ناواز له ده‌مه‌وه له کوورانی دل‌مه‌وه به ناواز وه‌کوو چه‌قنه سهد چه‌شنه سهدام لی
 دهرکه‌ویت

سازا دلی کول، ب زیر و بهم بت سازنده‌یی عیشق زین و مهم بت...
 بهو مه‌یه، سازی دلی به کول نزم و بهرز بیت‌هوه و بتوانی ژه‌نیاری نه‌وینی زین و مهم بیت (نهم
 گشته تاییه‌تندیه هی کام مه‌ی و مه‌یگیره؟ دیاره هدرمه‌ی و مه‌یگیره‌که‌ی مه‌لای جزیریسه.
 مه‌یگیر پیری موغان یان موغبه‌چه‌یه. مه‌ی نه‌وین واته نووری ته‌جه‌للای خوداو جامیش دلته.
 نهم شوبهاندنگه له پاشماوه‌ی زاراوه‌گه‌لی میتراییه که تیشکی خور و مانگ و خواردنه‌وی هه‌نومه
 یان هه‌یقه.

وتاره‌که‌مان سهدارته به نووری زهره و سپی که له ته‌وقی سهری مه‌مه‌وه هه‌ستا و مهم مرد
 درېزه‌ی کیتشا، به کورتی دوو پاتی کهینه‌وه: نووری زهره نامازه بوو به ته‌جه‌للای زات و نووری
 سپی ته‌جه‌للای سیفات وه‌کوو رهنگدانه‌وی تیشکی زهردی خور له مانگدا که رهنگی سپیه یان
 مه‌ی که تیشکی خوره جامی مانگ پر ده‌کات و ده‌بی به مانگی پروناکی شوی چوارده وه‌کوو
 مورشید و پیری موغان که جامی خواردنه‌وی هه‌نومه، یان هوم یان هه‌یث ده‌دات به موریدان و
 به نووری حه‌ق دل‌یان پر له مه‌ستی و خوشی و تیشک ده‌کات.

چونه‌تی مردنی مهم له زار زیندانیه‌کانه‌وه ته‌واو بوو. دایه‌ن و سستی چونه‌پیشه‌وه وتیان
 مه‌مو، هه‌سته زین هات، بی‌گومان گیانی تویه ته‌وا هات ... هدرچی گولایان لی پژاند و ده‌مار
 و دل‌یان بزواند هیچ جووله‌یه کیان له جه‌سته‌ی مهم به دی نه‌کرد به‌لام دیان دووکه‌لی له‌سهریه‌وه
 هه‌لسا (وه‌ک بلیی دووکه‌ل چاره‌یه تا ببیت به گرو تیشک یان جه‌سته گیانی تیکه‌ویت‌هوه).
 زین هاته‌پیشه‌وه وه‌کوو مانگی چواره‌یه‌ک که خه‌رمانه‌ی دابیت. حیجابی له رخصار هه‌لگرت
 وه‌کوو خوری

دیته سهر مانگی لاوازی یه‌ک شوه به ناشکرایی به مه‌می گوت:
 زینی وه‌ه‌گوته‌وی به‌دیهی - قوم یا جه‌سه‌ده‌ن نوفیختوفیهی «قم یا جسداً نفخت فیه»
 (هه‌سته نه‌ی جه‌سته. قوم تی‌کرد). نامازه‌یه به نایه‌تی ۲۹ له سووره‌ی ۱۵ ی قورنانی پیروز
 «فاذا سویته نفخت فیه من روحی ففعوله ساجدین» واته نه‌و کاته‌ی که گلکه‌کی نه‌اده‌مم

رېښه پېښه کړه فووم ټينگر واته له بوونې خږم کړه جهسته يوه و وتم به فريشته کان کړنوشي بڼ بهرن. (ايا زين خودايه که مردو زيندرو ده کاته وه و له گهلي به نايهت قسه ده کات؟ نا، نه وه نه وين و جوانيه که له ته جهللاکاني خودايه. ته جهللاکاني نه وېش جوئ له زات و سيفاتي نه وه نيه. تو ده تواني به نه وين و جواني پهرستي زووتر له عيبادات به نه و بگهي. ريگايه که که ميترايش بڼ قوتايياني ستايشتگا کاني ميه رپهرستي داينا بوو. خودايش بڼ توي داناوه. نه ميه ناخي قوتايخانه ي خوداناسي کوردي).

شهوقا خه به ريدوي شه پالي + به ربويه سهرې دوي شه مالي
شهوقي قسه کاني نه م شوخ و شنگه، گري بهردايه دوو که لي مؤمي جهسته ي مدم.
نه و دوو که له له شاديدا داگيرسا و له جهسته دا ناگر که و ته وه، نه و گوشه نشينه ي زيندان هستا به هلويسي ته و اف (ي رووي زين). (مه گرزين کييه ته و اف بکري؟)
له پيشدا دم و دس ته سديقي کرد (واته مه قامي زيني به دروست و راسته قينه بوون پشت راست کرده وه) وه که به ناوي زهمزم دس نويز تازه کاته وه،

نه وه له نه وي کرب سيدق دهردهم ته جديد و زووب ثاب زهمزم
وه ستال موسه لله و مه قامي وي جو به ه گه هانده نيستلامي
(وه) له سهر جي تويز وه ستاو سوجه ي کرد (وه) فريشته کان چن له بهر نادهم کړنوشيان کرد که له بووني زاتي خودا له جهسته يدا بوو) يه دوو ته و اف له ده ور به ييت (ي هره م) دا کرد (حاجي گهل بڼ ته و اف خانوي که عبه به ناوي زهمزم دس نويز ده گرن و پاشان ته و اف ده کهن. مدم که له پيش مردندا يه که جار ته و اف کرد بوو دس نويزي تازه کرده وه و يه که دوو جار به ده وري زيندا گهرا (خانوي که عبه خوداي تيدايه و جهسته ي زين ته جهللاي خودا واته نه وين و جواني تيدايه) پاشان چهند قسه يان له گهل يه که کرد:

په روانه يي گڼ تو خواهش ده ليلي شه معي وه ه گڼ تو خواهش «خه ليلي»...
په پوله (مدم) وتي تو پي نويني چاکي. شم واي وت: تو خوش خه ليلي واته وه کوو نيسبراهيم که و تيه ناگروه به لام به جيگاي سوتان به خودا گه يشتي... (به وردي وه کوو نيسبراهيم، نه و به پيغه مبهري و مدم به نه ويندري)

په پوله وتي تو جواني وه کوو حور (که جواني زاتي خودات تيدايه) شم وتي تو نووري زاتي خوداي...
خوداي...

دایه‌ن و ستی و کچانی خزمه‌تکار و به‌ندیه‌کان له وت و ویتړ و بۆن و به‌رامه‌ی نه‌وانه
سه‌رمه‌ست بوون.

وتیان به مەم نه‌وا ئیتمه هاتووین تا تو وه‌کوو قه‌یسی عامری واته مه‌جنوون شیت نه‌بی. نه‌گەر
زین هۆی شیتی تۆیه و میر هۆی لاکه‌فته‌یی تۆیه نه‌وا زین له‌گه‌ڵ تۆدا قسه ده‌کات و میریش دلی
بۆت سووتاه.

گیانت هه‌رزان له ده‌ست مه‌ده... هزر و بیرت بچه کار. کۆت و زنجیرمان لیت هه‌لگرت و هه‌لسه
به‌چینه‌کن میر نه‌و خاوه‌ن دلی به ره‌حمه و تۆی به‌خشیه...

مەم که ئەم مۆچیارینە‌ی بیست وتی: من ناچمه لای هیچ پادشایه‌ک. ناچه دلی دیل. نه‌وانه
میر و وه‌زیری ناراسته‌قینه‌ن.... میریک که مردنی هه‌بیت میر نیه و له ته‌خت لاچوونی هه‌بیت نه‌وه
دیه....

(میر) نه‌و که‌سه‌یه که ئارینه‌ی جوانی دروست کردوه و تیری خۆی به زولف و خالی پۆخساری
جوان ده‌وشینی و

فانوس به‌ده‌ن کری موله‌لا تیدا ژمراکری ته‌جه‌للا
فانوسی جه‌سته‌ی زیرکاری کردوه له ناویدا وه‌کوو «من» ته‌جه‌للای کردوه. (من و توو نه‌و،
نیه. هه‌موشت نه‌و و ته‌جه‌للای نه‌وه).

نه‌ویه میر و حه‌کیمی خاوه‌ن به‌رزی که لاچوون و گۆرانکاری و که‌م بوونه‌وه‌ی بۆ نیه...
خودا بۆ مرۆڤ به ژنانی جوان و کورانی جوان باخی به‌هه‌شتی پازاندۆته‌وه (به‌لام)
لی جه‌ننه‌تی عاشیقان جودایه ميعاد له قايی کيرپايه
به‌لام به‌هه‌شتی نه‌وینداران جیاوازه نه‌ویش ژوان له‌گه‌ڵ دیداری مه‌قامی گه‌وریی خودا دایه
(که)

عـالیتـه‌وی ژـیـعـاـغ رزوان ناگوخنه‌وی چو حور و غیلمان
له باغی به‌هه‌شت به‌رزتر و له‌ویدا هیچ حۆر و غیلمان ناگونجی...
شه‌هباز ژقه‌ید مه‌رکه‌زا فهرش په‌روازکر و گه‌هیشه‌ زولعه‌رش
شباباز له به‌ندی ناوه‌ندی زه‌ویه‌وه هه‌لفری و گه‌یشه‌ تاسمانی عه‌رشى خودا.

(شاباز له کاکهیی و عیرفانی کوردیدا سه مبولی نهو مورشیدهیه که به پلهی ناخر گه یشتووه. له عیرفانی نیسلامی دا به قوتب نار ده بری. له میتراپی دا سیمورغه که هه ندی باس کرا و له بهشی سوهره وهر دیدا به چوپری باس ده کری. له میتراپی و له دینه کوردیه کان وه کوو ئیزدی و کاکهیی و عه له وی دا شاباز پاش مردن بۆ خۆر ده چیت و تیکه لای ته جه لای یه که می خودا واته مه له که تاوس ده بیت. شاباز ئیستا په له وهریکه له باز گه وهر تر و ژیر بایی سپیه و له هه لۆ چکوله تر و نه ختی له واشه گه وهر تره و زۆر توندپوه. نه م سه مبوله له فله سه فه ی سوهره وهر دی کورددا وه کوو سیمورغ ناسراوه که باسی ده که یین.

له کتیبی کاکهیی «شاهنامه ی حه قیقه ت» ی جه یحونابادی دا به سه رهاتی وه کوو مردنی مه می تیدایه: له پشدا «عابدین جاف» که یه کی که هه فت سه رداری نایی کاکه ییه له دوژمنانی سان سه هاك بوو و هه موو کاریکی دژ به «یارسان» ده کرد. باوک و سی برا گه وهری له سه ر نایی کاکه یی بوون به لام خۆی دژ به وان بوو. تا باوکی سکالای برده لای سان سه هاك. سان سه هاك وتی خه م مه خۆ عابدین پیایکی گه وهریه. له قوتاخانه دا تیشکی حق ته جه لای پی کرد و وه کوو خۆی لی هاته وه.

له خۆ بیخه بهر ما. بۆ هه رچی ده یروانی خودای ده دی، شیت و سه رسام ما... سه رمه ست هات بۆ «پردیوه» بۆ لای سان سه هاك... یارانی سه هاك دیان سه رمه ستی خودایه. وتی م بهن بۆ لای سان سه هاك.

«شهریفه» ده رگاوانی سه هاك بوو که حالی عابدین دی لیبی پرسی... وتی جگه له سه هاك کهس نایینم. بردی بۆ لای سان سه هاك. که وته کرنۆش و زمان مائین به خاکی ناستانه ی سه هاكدا و خاوینی دلی خۆی پیشاندا.

سه هاك هه ر هاته قسه عابدین بیستی و مرد. گیانی به ته وای ده رچوو. سه هاك فه رموی ته رمه که ی بینن بۆ خه لوه خانه و عه باکه م بکیشین به سه ریدا. شاعیر به دلی خۆی ده لی، نه ی دل وه کوو عابدین بمره نه گه ر مه ست و نه وینداری حق بی. نه گه ر له و کاته دا بمری گیانت پیوه ند به زاتی حق ده بی. تا نه مری پیوه ند نابی.

عابدین چون له و حاله دا مرد ده نگی ته جه لای خودا واته سان سه هاکی بیست مرد، پاش نه ختی رۆحی له به هشتدا ما. که به نه مری خودا گیانی هاته وه له شی و زیندوو بووه وه (ئینسلاخ) چاوی کردوه ته جه لای جه مائی خودای له سان سه هاكدا دی. جیاوازی مه م و عابدین

له مه دایه که مەم تەجەللای جەمالی خودای له پۆخساری زیندا بەدی کرد. بەلام عابدين له پۆخساری سولتان ئەسحاقی بەرزەنجی دا و کەوتە کرنۆش عابدين هەتوانی دینی جەمالی حەقی نەبوو تا هەفت جار مرد و زیندوو بۆوه. بۆ جاری هەفتەم سان سەهاک فەرمووی جامی شەرابی بۆ بێتن (وێکوو پیری موغان که خواردنەوی هۆم دەدا بە موریدان). جامی شەرابی بەدنی تا پۆخی نارام بگرت و جەمالی حەق بە چاکی بێینی. دیارە هەفت جار مردن ناماژیه بە هەفت قۆناغی برینی ڕێگای حەق له ستایشگاگەلی میهری دا که له گەل رەنج و سەخلەت تێکەلاوه. له پلهی هەفتەمدا پۆخ بە نووری حەق واتە جامی هەنومە، یان هۆم یان هەیش دەحەسیتەوه. هەر ئەو جامەیه که خانی و جزیری و مەولەوی و مەحوی و... ناوی لی دەبن.

وتمان که میترا بۆ مرۆڤ که ئەو گشتە دوونادوونە دەکات دلی سوتاو قۆناغەلی هەفت پلهی له ستایشگا تاریکه کاندا پیشاندا. ئەم قۆناغەله له گەل ریازەت و رەنج تێکەلاوه. ماموستا هاشمی رەزی بە هەندئ ئەم قۆناغەله له کتێبه ناوبراو کەیدا ناماژە کردووه. لەوانە پلهی پێنجەم، دەفەرمی: «چاوهگەلی مورید دەبەستن

رووتی دەکەنەوه. له جیگاگەلی ترس هینەرەوه دەبێن و گوشارگەلی جەستەیی سەختی پی دەدەن پاش ئەو رەنج و گوشارگەله خواردنەوهی کی پی دەدەن که لەسەر خۆ دەچی». هەلبەت گشت ئەم سەختی گەله ناماژەیی و سەمبولیکە. لەسەر خۆ چوون ناماژە بە مردنە که پاش ئەو بە قۆناغی شەشەم دەگەن که ناوی قۆناغی خۆره...

مەم چاوی حەقی بێنی بوو، دووبارە بە فەرمانی زین که تەجەللای خودایه زیندوو کرایهوه و پاش قسە له گەل زین نیت بە جەستەي مردوووه نەیدەتوانی بێنی).

که گیانی مەم له زیندانی جەستەدا جودا بۆوهو گریان و شیوەن له شاری بۆتان هەستا، له جیگاگەلی تاجدین و بەکر بە هەلکەوت یەکیان دی.

تاجدین: دەم و دەس بە کری کوشت.

کاتی که گەیشته سەربرادەرەکی و نوورێکی له چرادانەدی تاج لەسەر و پەرهی دەفەری بەخشینی مەمی له دەستدا فری دا و خۆی خستە سەرترەمی مەم،

دین^(٢٨) بوو ژ تەحەسسورا برایی هەرچی کۆدیدی وی ئەژدەهایی^(٢٩)

له خەمی براداشیت بوو و هەموو شتی بە ئەژدیها دەهاته پیش چاری. وێکوو شیتی لیها هەر کەسی دەهاته لای دەیەویست بیکوژی. ناچار وتیان بە میر. میرهات و دەس و پای تاجدینی بە

زنجیر به‌ست. که تهرمی مه‌میان هیتا تاج‌دین به هاواروه زنجیری پساند و وه‌کوو نه‌ژده‌هایه‌ک له نه‌شکه‌وته‌وه ده‌رکه‌وی هاته سهر تهرم. تا بو‌وته‌که‌ی مه‌می به‌رز کرده‌وه و نایه سهر سهری. خه‌لک به هاواروه به دوا‌ی که‌وتن. ژنان و کچانی شار قژیان بلاو^(۳۰) کرده‌وه و بق مه‌م ره‌شپۆش بوون^(۳۱) و به ناوازه‌وه شینیان ده‌گیژا. زین به بالای شه‌نگه‌وه هه‌ستایه سهری:

وه‌کوو نه‌ستیره‌ی زوهره (له نه‌ده‌بی کوردی و فارسی‌دا زوهره یان ناهید نه‌ستیره‌ی مۆسیقا لی‌ ده‌ر و هه‌لپه‌رکی کهری ئاسمانه) به هه‌لپه‌رکی چووه پیتش تهرمه‌که‌وه. چه‌مه‌ری گیژان به ته‌پلی ره‌شه‌وه که وه‌کوو هه‌ور ده‌ی‌گرماند، به کولمی خو‌نیننه‌وه ده‌گریان وه‌ک له میترگی پر گوله‌وه باران بباریت. کاتی چوونه گۆرستان دییان مردوویه‌کیان له‌سهر دوو دار هیتا وه‌کوو تۆپیوبی خستیانه سهرزه‌وی. پرسیان نه‌مه‌ کینه و تیان به‌کره تاج‌دین کوشتویه‌تی و دنیا به کوشتنی نه‌و شاده.

زین که نه‌مه‌ی بیست به میر و تاج‌دینی گوت ده‌رحه‌ق به‌م گه‌نده‌له دوژمنی مه‌که‌ن خودای نافرینه‌ری جیهان نه‌و پۆژه‌ی که نه‌وینی‌دا به نه‌وینداران قینه‌وه‌ریشی‌دا به به‌ره‌ه‌لست‌کاران.

مه‌وجود کرن ده‌ما ژ مه‌عدووم   نه‌م پیتکه‌هه لازمین ده‌مه‌لزووم

(نه‌و کاته‌ی) که له هه‌چ جیهانی به‌دییه‌نا ئیمه (مه‌م و زین و به‌کر) پیتیست و پیدایستی یه‌کین ئیمه وه‌کوو گول و نه‌و درک، ئیمه گه‌نج و نه‌و ماره. گول به تیژی‌درک ده‌پاریزین و گه‌نج (خه‌زینه‌ی زیر و زیوی له ژیر خا‌ک شاردراوه) ماره‌پاریزی. ته‌گر له پیتشدا نه‌و له‌گه‌ل ئیمه خراپه‌ی کرد به‌لام له ناخه‌ره بوو به چاکه (و پی‌گه‌یشتنی نه‌وینی ئیمه). له پ‌واله‌تدا به‌ره‌ه‌لستی ئیمه بوو به‌لام له ناوه‌رۆک‌دا دۆستی ئیمه بوو (نه‌مه هه‌ر دژایه‌تیه له بنه‌مای بووندا که ناماژه‌ی پی‌کرا) جا له گۆرستانی ئیمه‌دا بیننن. (له‌باسی مه‌له‌که‌تاوسدا و تمان ویست و گه‌لاله‌ی حه‌ق وه‌کوو سککه دوو پروی هه‌یه و پروی دووه‌می له ستایش‌تگاگه‌لی میهری‌دا وه‌کوو په‌یکه‌رگه‌لی ترس هیتن به‌تایبه‌ت شیر پیشان دراوه. ب.ب. وینه‌کان. نه‌م دوو لایه‌نه له دینه کوردیه‌کاندا له شتی‌ک یا له جه‌سته‌یت‌ک‌دا دیاری ده‌دا).

قه‌ت مومکینه ناب و ناب‌گینه   نه‌فره‌نگه نه‌که‌ت قه‌ب‌بول کینه؟

ئایا ده‌بی ناوینه ره‌شی و قین نه‌نویتی. (ته‌نیا نه‌ویندارانی راسته‌قینه را بیر ده‌که‌نه‌و و بق خاس و خراپ میهریان هه‌یه).

ته‌رمی مه‌م نیترا

مەم وەكۆو دۈر سپاردىيانه گەنج و بەكر وەكۆو مار لە خوار مەمەدو نىژرا. زىن هات و وەكۆو سەول سىبەرى خستە سەر گۆرەكەى مەم. وەكۆو شمشال دەنالى... بە ئاھەنگى گريانيەدە ھەر نۆ ئاسمان دەنگيان لى دەھات. گشت چىن وتوئىژى بۆتان پىنكەو ھاواريان دەگەيە ئاسمان.

زىن لەسەر گۆرى مەم دانىشت. لەگەڵ ئەو قسەى كرد: ئەى خاوەنى جەستە و گيانم من باخ و تو باخەوانى، باخەكەت بى خاوەنە. بى تۆ من بۆچى ھەم... پۆخسار و زولف و خال چاكتە بە تالان بەدەم. چاكە دار خورماى لەشم لەرزەى مەرگدايگرى تا خورماكانى داوەرئى.

خاك و خۆل بەسەردا كەم بسكان ھەلەكەنم. بەلام نا، چون رەنگە تۆ پازى نەبىت نەختى لە جوانى من كەم بىتەو... چاكتە ھەروا ئەمانەتى تۆ پىشكەشى خوداكەم... نامىزى بۆ گۆرى مەم كەدەو و گيانى دەرچوو. وەكۆو شەمى بگوژىتەو، جەستەى بە مەزار و گيانى بە خدا سپارد... سى شەو و سى پۆژ دەنگ و ھاوار دەگەيشتە ئاسمانى عەرشى خودا تا زىن ئەو جۆرە كە وەسيەتى كەردبو بە داب و ئاين پى خرا.

... ئەو دوو گەوھەرە لە سندووقىكدا وەكۆو خۆز و مانگ لە بورجىكدا مانەو:

بى ئەو بەرپەستا لە نىوانياندا بىت لە پال يەك نىژران و بە يەك سپىردران

پاشان دەرگای سندووقى مەم و زىنيان كەدەو مەر و تى ھانى ئەو مەعشوق بۆ تۆ سى جار بە وتنى «مەرحەبا» وە سەدا لە جەستەى مەمەدو هات

ھەميان كۆ بەيەست سەرى تەحقيق بيلجوملە كەرن ب عىشق تەسديق...

گشت ئەوانەى كە سەرى جىھانى راستيان بىست تىكرا راستى ئەوينيان تەسديق كرد...

بە خاك و خاشاك (مال و خوشى گەلى دنيا) پيس نەبوون ئەمەيە شوئەوارى ئەوينى پاك و خاوين و بى بەھرەمەندى لە لەش و تينوو چوونە دەرگای حق: خانى پاش ئەمە دەلى

سوئند بە خودا ژيانى خوشيان بە ئەوينەو رابوارد و خوش پىنكەو مەردن، ئافەرىنى خودا.

خانى پاش ئەم مەردنە پىرۆزە بۆ خۆى نزاكەت:

يارەب بە جوانى جەمالت^{۳۲} و بە ئەفنى جەلالت^(۳۳) بە شىرىنى ئەوينداران و بە قىنەوهرى بەرھەلستى ئەوان .... بە مەم و ئەوينى ئەو بە خەمى زىن سوئندت دەدەم:

وختى كۆ جودا دكى ژجاني بى بەھرەنەكى ژ عىشق «خانى»

ئەو كاتەى كە گيانى خانى لە جەستەى جوئ دەكەيتەو لە عىشق بى بەھرەى نەكەى

يەعنى ژ وەلايەتا موھەممەد مەھروم نەكى تو يارەب «ئەھەد»

واته له دهسه لاتى شدریعتى محمد (د-خ) دا نه محمدی خانى بی-هه نه کى.

حیکمت نهویه له خانوى نهم دنیاا تهنانت نو کاتیش که مدم و زین و به کر مردن و چون بژ جیهانی دیکه بنچینه و خدهی خوځان دهردهخن. له سهر گورې مدم و زین دوو نه مام سهوز بوون یه کى سهول و یه کى سنه و بهر که سهریان هه لدا، لقه کانسان وه ک دهست له گهر دن که وتنه سهریه ک. له و لاهه له سهر گورې به کردارنیکى «که نیر»، که دارنیکى ههره درکینه سهوز بوو. نهم داره په لى هاویش و خوځی گه یانده داری مدم و زین و په لى خسته سهریان. نه گهر تو چل سال گىای «بیسان مار» به هه نگوین ناودیرى کى، له بهر خوځه رزه رده کى و گولوى لى بیژننى و له دهریدا شه کر برژننى و وه هیندیان خزمه تى کى جگه له میوه تال هیچى له بهر ناچنى.

چیرۆک و یژ وتى پیرنیکى (واته مورشیدنیکى) دلوفان و نهویندار که قسه ی وه کوو پووناکى راسته قینه ی به یانان بوو، کاتى ده چوو هه زه به و حال گىانی له جهسته دا نه ده ما (تینسلاخ) و نهینى گه لى لى دیارى ددها و...

... وتى، له خهون و ئیلهام دا بووم که چوومه باخى به ههشت. دوو هه زار خوور و غیلما م دی که گشت به ئالاهه له دهر کرۆشکى که له دورى شاهانه دروست کرابوو راوه ستابوون. یه کى و کوو به کر م دی که تانج و «بن په ر» ی له سهر نابوو (نهم زانى مانای بن په رچیه) گۆچانیکی خیزه ران (گوچانى پادشاکان له قامیشنیکى قه له و و سهخت و سووکه) به ده ستیه وه بوو. نه مزانى کینه. وتم نه ی خاوهن پله و مه قام تو خاوهنى نهم کوشکه یت یان په رده داری؟

گۆشه یخ تومنا نزانى کینه؟ نه ز نه و به کرۆکى قاپو و چیمه وتى نه ی پیر تو مه گهر نازانى کیم من نه و به کرۆکى دهر که و اتم (له مدم و زینى فولکلوریشدا به کرۆک هاتوه)

نه ز موشته رکى مدمى و زینم له و لیره هه ناستان نشینم

من هار به شم له نهوینى مدم و زیندا بژ نهویه لیره له بهر دهر گای نهم کۆشکه دام لیره باوه پینکرا و داراییم هیه و له م کوشکه شدا به شم هیه نه و کۆشکه ههشت نهزمى هیه. نهزمى یه که م هى منه (ناماژه یه به ههشت ناسمان که ناسمانى هه شتم له میهر په رستیدا جیهانى نوورى خودایه و مدم و زین له نهزمى هه شتم دان) پیم وت نه ی ناخر به خهیر^(۲۴) بۆم روونى که وه تى بگهم. دروسته به خشنده یى خودا بۆ گشته به لام بۆ چ خهیرى (کام کارى چاک) نهم مه قامه دیان پى دای؟ وتى نه ی پیر تو هیشتا نه بووى به

عاریف (خوداناس) بەلّام تەنیا لە دنیا تیگەشتووی. من ئەگەر بە وتە و پوالت بەرھەستی
 مەم و زین بووم بەلّام بە تی روانینی راستەقینە دوستی وان بووم. (وە کوو شەیتان کە بە
 خەلەتاندن ئادەم و حەوای لە بەھەشت ھێناوە دەری و لە راستیدا نەجاتی دان). من ئەوانم لە
 خۆشیەکانی ژیان کیشا پاشەو و بە رەنج و ئیشان (وە کوو قوناخەکانی ستایشتگاکانی
 میھربەرستی) راھینران... من بەھەشتیکی تەواوم دا بە ئەوان، لەو بەھەشتە خشتیکیاندا بە من
 (واتە باخ و کۆشکی بەھەشت وە کوو خشتیکە بە لای بەھەشتی ئەویندارانەو). شیخ وتی ئەو
 گوناھکاری ناخەر خەیر، تاجدین کە تۆی کۆشت چی لێ ھات؟ وتی خودا بەخشی و کرا بە
 بەھەشتی و نەچرەو دۆزەرە... ئەو بۆ دامەزرانی جیھان و ئاسودەیی خەلک منی کۆشت. بە پوالت
 ئەگەر کاری خراپی کرد بەلّام لە ناخی جیھانەو ئەو خراپە^(۳۵) بوو بە ئاسایشتی خەلک

یەك عەدەلە ل سوورەتی جەفای
 یەك قەھرە ل کیسوەتی وەفای
 عەدەل واتە دادگەری کیسوەت واتە جل و بەرگ

لێ پەردەکەشی پەمووز و حیکمەت
 بی سیر نەکر ئەو کەنوز قیسەت...
 بەلّام نەین کەری راز و حیکمەتگەل بی ئەوێ رەمز و رازی تێدا نەبی ئەو گەنجگەلیە دابەش
 نەکردووە.

ئەوێ چاکە و چاکە دەزانی ئێتر جگە لە چاکێ چ نازانی، ھەرچی ئازاریان بەدی ئەوان بە دل لە
 گەلت وەفا دەکەن، ئەمە ھیمەتی تاییبەتی ئەویندارانە و پەلە و پایەدی رینگای راستکارانە،
 سەبارەت بە نووسینی چیرۆکی مەم و زین دەلێت:

خانی کوژ جام عیشق دین بوو ئەو شۆرە شەراب پی شیرین بوو
 خانی شیت و (مەستی) جامی عەشق، ئەو شۆر شەرابەدی (چیرۆکی مەم و زین) لا شیرین بوو...
 ئەوێ کە دەلێن بایە ئەگەر چاک گوێی بۆ راگری دەنگی شمشالە. ئەم شمشالە (ئەم ھۆنراوەی
 مەم زینە) نە حەلالە و نە حەرام. «پەردە»ی نیە بەلّام بی مەقام نەخویندراو... بەلّام مەبەست ئەو
 لەم وتووێژگەلە و ئەم چیرۆکە:

زاهیر کرنا جەمال عیشقە سابت کرنا کەمال عیشقە
 عیشق ئاینەیی خودا نمایە خوەرشیید سیفەت خودان زیایە

واته مەبەست نواندنی جوانی ئەوین و سەلماندنی کامیل بوونی ئەوینە - ئەوین وەکوو ئاوتنە یەك
خودا پیشان دەدات و وەکوو خۆر خاوەن تیشكە. گێج و گوم مەبە ئەوین راستیە. گەوهەری جوان و
کیمیایە (ئەگەر لە مسی بەدی دەبێ بەزێر) قەدری بزانە زۆر زۆر بە قیمەتە... بەلام زۆریە خەلك
نەزانن و لە گیانی خۆ تی ناگەن.

ئەمانە دوو دەستەن. هەندیکیان گەوهەری ژانیان کە ئەوینە بو رابواردنی خۆشی دنیا خەرج
دەکەن و هەندیکیش بۆ بە دەس هێنانی بەهەشت بە فیروزی دەدەن:

ئەو هەر دوو جەلەب دبن زیانکار مەحروروم دبن ژزوق دیدار

واته ئەو دوو چەپەلکارە زیان کارن و لە خۆشی دیداری حەق وەلا دەنرێن. چ ئەوانە ی کە بۆ دنیا
تی دەکۆشن چ ئەوانە ی کە بۆ بەهەشت هەول دەدەن.

(خانی پاش تەواو بوونی چیرۆک کە بە ئەمانەت پارێزێسەوه کردوێە بە هەلبەست و شیعر
«زۆریە ئەم مەم و زینە شیعر واتە هەوینی شاعیرانە ی بەهیزی تیدایە هەندیکیشی هەلبەستە».)
باسیکی ئاینداری هە یە تیددا دەلی: ساقی ئەم جیهانە خەونە یان خەیاڵ؟ (نا وایە) ئەم جیهانە
بە تال و خەیاڵ نیە لە پێشدا ژیانە و ناکامی نەمانە. وجودیکی بی وجود بەلام بەداخەرە
هەتاهەتایی نیە. پاژەگەلی ژیان لە جوانی دا هاوبەشن بەلام زووش لە یەك جوێ دەبنەوه... چەرخ
ناسمانەکان وەکوو ناشن و هەر دەگەرێن. دەخل و دانسی مرۆشە لە ژێر زەوی پەر لە نارد (ورده
ئیسقان). دانە (مرۆش) پەیتا پەیتا دەپرژیتە ئەم ناشەر دەهاردی (راستەقینە ی مەرگ کە وەکوو
راستەقینە ی ژیانە) ئەمە کەول بە کەول دوو پات دەبیتەرە. گشت مردوو و زیندوو لە ژیان و
مەرگدان جگە لە گیانی پاک نیهاد و خۆش رهوش. کینلگەر ئەمانە بە تایبەتی دەچینیت. ئەمانە
هەتا نەپزن (نەمرن) شین و خاوی نابنەوه. دانەکان کاتی ببن بەهیشوو دەبی بکووتری. ئەو
مرۆفانە دەبی رەنج بکێشن، وەکوو هازیمە، چی بەکار دیت لە لاشەدا دەمی و چی خراپە دەبی
پرژێری.... بە هەرحال عارەقی مە ی ژیان کە دلۆپیترا و قابیلی دەرونان هات و توانی
رەنگدانەوه ی نووری گیان بیت... دەتوانی وەکوو باران کە گیاو میوه پی دەگە یەنی میوه ی گیان بە
کەمال بەگە یەنی تا ئەو گیانە دەبیتە جیگای دەرکەوتنی تیشکی جوانی حەق. ئەو گیانە دەم و
دەس خۆشەویستی خودا دەبیت و ناوی ئەو سەرنجی چاکان رادەکێشیت. ئەمانە وەکوو دار خورما
لق و پۆیان کەمە (واتە مائی دنیا یان کەمە) هەر وهە زۆرکەمیشن بەلام ئەم گیانە تایبەتانه
دەبی راهینرێن. گاهی (لە پێشدا) بە خۆری شەرح بسووتین و گاهی بە مانگە شەوی پارێز کردن

له خراپه و خۆشی نهم دنیا داگیرسین، بدم حاله وه تا له بهرزی مدقام و پله و پایه، دانه کهن و نه که ونه خاکی چاره رهشییه وه، ناتوانن بکه ونه رینگای «تهریقهت» و پاشان رینگای حهقیقهت. دیسان ناتاه واه و پاهینه ری پتویسته:

ههتتا نه بدهستی پرمه ی خوه. نه و هل که لق دخومی نه که بهر
واته نه گهر به دهستی پیری مه یخانه (مورشیدی کامیل) له هوومه ی گهره ی مهیدا نه کولێ و نه و کاته که کولار له هوومه ی گهره ی شراب هاته دهره وه واته له رهوشته کانی سیفاته وه بیپوی ههتا تهجه للاکانی (زات)، یان له گهرمی جوانی و جهماله وه گه یشت به شهروکه تی جهلال، گهرمی نه و تهجه للاگهل و نه و ناگر و وزه گه له، وه کوو تۆزی (بی بایه خی) لی کردو له و تۆزه ییش بۆق ههستا و تۆزی وردیش بو سه ره له لچور، نه و سا ده چیتته پله و پایه ی ته جرید (واته دابران له هه موو کهس و هه موو شت) نه و کاته که جه وهر (واته بنهما) له عهره ز (واته روالهت و لق و پۆ) جۆی بۆه دووباره بۆ کولینیکی دیکه ده چیتته بۆته وه (بۆته ده فریکی چکۆله یه که زیڕ و شتی وای تیدا ده تویننه وه) به لām بۆته هه رچه ند ته نگ و چکۆله یه (وه کوو سیا چاله که ی مدم) به لām وه کوو سارایه کی خۆشه که دلێ نه وانه ی تیدا ده کریتسه وه... نه گهر هیتتا نه ختالێ له (هه سترکردنی) خۆی تیدا مابێ به کار نایهت. (ده بی خۆی له بیر چووبیتته وه و هه موو هه ز و فیکری هه ر خودا بیته (وه کوو نارینه که ی سوه ره وهردی که باس مان کرد) چون بی ته وینی شا (خودا) کهس ناچیتته رینگای خودا وه. تا خۆی «فانی» نه کات به «به قا» بی حق ناگات.

فانی بوون بۆی به قایه و به قابۆی ده بیته له قا (له قانون لالا).. (خانی نزا ده کات که خودا نهم پله و پایه ی پی ببه خشی). به لām نه گهر خودا موقه دهری نه کرد بیته کهنگی بۆ ئیمه پرووده ات. نه گهر موقه دهر نه بیته عابید ته نیا به یه ک دوو پرووی لا ده خری و گونا هکار ته نیا به یه ک نزا پاک ده بیته وه.

جا بۆ خه لکی ساکار باشه له پیتشدا خودا به حق بناسی پاشان لیتی بترسی و چۆنیه تی دینی له زانایان پیرسی و چۆن ده لێن واکات و خۆ بداته دهستی دلۆقانی خودا وه به لگوو ببه خشرین. (به لām خه لکی نه وینداری راسته قینه وانین)

(خانی له دوا یین هۆنرا وه کانی مدم و زیندا واته دوا یی نامه که یدا له گه ل خۆی قسه ده کات)
نه ی پاکییی واقیعی پیساده نه ی عاشیقی سه فحه یی د ساده

نهی سواری راسته قینه بهلام بیا سه کدر، نهی عاشقی پهړه ساکار و نه نووسراوی په‌رتووک.
 نهی شاعیری جامی مده و بهخت رهش، نهی ساحیری سحر باز... نهی قه‌لهمی سدر تراشراوی
 به‌دره‌نگ. نیت به سیه‌تی. کهم په‌رتووکي خوشه‌نگ و نال و والا به ناوی خدت و خالان بکه‌وه و
 نهو خال و زولفانه به «ب» و «د» ناوزپاو که «ب» و «د» و «د» واته «به‌د» به مانای «خراب»ه).
 نه‌وهی وه‌کوو خدت (تووکي ناسکی سدر لیو لاجانگی کچ و ژن و گنج) نه‌ختی تارمایی هدی بهلام
 له نهمی و ناسکی دور نیه. نه‌گدر دیت وه‌کوو خدت مده‌شقی ته‌واو بو یان وه‌کوو خدت
 «نسخ و سولس» به‌رچاوه، نهو نووسه‌ری په‌ری جوانیه، ده‌بی خوی وه‌کوو دل‌به‌رانی بی‌تووک،
 خدت به پرویه‌وه نه‌بی (مه‌به‌ست نه‌ویه که نووسه‌ر ده‌بی فیل و که‌لک له کاریدا نه‌بی «سولس
 و نسخ» دوو جوړ خدت). (نه‌گینا)، خدت له پوخساری وه‌کوو مانگدا زور جوانه. نهی قه‌لهم
 توش (به‌س خدت به سه‌فدهی سپیدا بنووسه) ته‌واوی که و دريژای پی‌مه‌ده. هه‌رچند قسه
 وه‌کوو دور بیت نه‌گدر دريژي که‌یته‌وه ناخوشه. نایینی جه‌واهی زور به قیمة‌تن هی نه‌ویه که‌من.
 زور قسه‌ی هه‌له و سه‌هو و تاوان و... له بیر چوون و کوبه‌ندی ناپه‌سه‌ندی سدرکیشی و گهاهت
 نووسی (خانی به چه‌شنی بز داهاتو! توبه ده‌کات) نیت به سه‌مه‌نووسه، هه‌مووت شه‌که‌ده کرد.
 که‌س نیه نافه‌رینت پی‌بیژی (ته‌نانه‌ت له سیداره‌ت نه‌ده‌ن زور باشه). نهی بی‌ته‌ده‌بی هه‌رپی
 به‌شدرم، نهی سدرکیشی سته‌مکار و سیاکار زور جار سهرتم بری (واته سهری قه‌لهم که پاش
 نووسینی زور بی‌که‌لک ده‌بوو نه‌ختیکیان لی‌ده‌بری هه‌روه‌ها زور که‌س له‌سهر نووسین سهرپران) بز
 نه‌وه خدت تاوانت ده‌نووسی. هه‌ندی جار سهرتم ده‌تاشی بز نه‌وهی بز گوناح تی‌ده‌کوشای تز وه‌کوو
 خانی جنیوت دده و وه‌کوو مانی (کافر) وینه گهریت ده‌کرد (خوینه‌ری به‌ریز بزنان لی‌ره‌دا خانی
 زور ناوی سهرپین و سهرتاشین و جنیو و کوفر دینی. ده‌یه‌وی ترسی خوی بز خوینه‌ر ده‌رخات که
 نه‌گه‌ری نه‌وه هدی وه‌کوو سوهره‌وه‌دی و هه‌لاج و... له سیداره‌ بدری و یان به کسافری بزنان یان
 لانی که‌م دوژمین پی‌بدری و سهری بتاشن. نه‌م قسانه که ده‌یکات بز ده‌رچوون له ژیر شیری مه‌لا
 قشریه‌کانه) نهی قه‌لهم زور به سهرگه‌رمی و گونا‌ه تیک نالای. توبه له هه‌له و سه‌هو بکه
 «مه‌شغول به‌سه ب له‌عب و له‌هوان - ته‌وبا خوه بکه‌ژ، خدتا و سه‌هوان. (خانی له پی‌شدا به
 ناماژه پرونی ده‌کاته‌وه که توبه کردن له ترسی سهرتاشین و سیداره‌یه نه‌گینا هوی توبه چیه)
 جا ره‌ک و هره‌سهر ته‌ریق ته‌وبه هندی نه‌گه‌هیش‌تیه‌ته نه‌وبه
 و هره‌سهر ریځگای توبه هه‌تا‌کوو نوبه‌ت نه‌گه‌یش‌توه (نوبه‌ی چی؟ نوبه‌ی له سیداره‌دران؟!

شيعره کاني ناخري مدم و زين وه کوو تو به نامه يه. به هندی له به يته کاني ناماژه ده کری.

بهس نامه يی خوش قوماش و خوش	... نهی خامه یی سهر تراشی به درهنگ
به دنام بکه ب بی و دالان	روو رهشکه بناثی خهتو خالان
مه جووعه یی ناپه سهند عیسیان	سه هوو غه لهت و خهتا و نیسیان
کی دی بکه تن ژته تهحه مول...	ته حریر کرن ته بی ته نه مول
گوستاخ و سته مگه را سییه هکار	نهی بی نه ده با خه راب بی عار
نهو چهند ته، خهتی خهتا ره قدم کر	هندي کوسه ری ته من قه لهم کر
نهو چهند ته کر گونه ته لاشی	هندي کوسه ری ته من تراشی
نه ققاشی ته کر مسالی مانی...	فه حاشی ته کر ژ رهنگی خانی
«تهوبا» خوه بکه ژ خهتا و سه هوان	مه شغول به سه ب له عب و له هوان
هرچی تو دگوو من نهو نویسی...	گژ: «نه حمده» نه گهر تونه خه ییسی
خامه بخوره شحه کی دریژت؟	ما، نهی بخوه تشته کی دیژت؟
«تشبیه به خامه یا گرفتار»!	یا رهب تو دزانی خانیی ژار
دهستی وی ددهست خوه نینه موتلهق	قه لی وی ددهست ته دایه نه لهق (به فریای
هرچی ته نیراده کر ره قدم کر	گاڤا کولوی ته، سهر قه لهم کر
په یوسته ددهست ته سهر قه لهم بوو	نهو گهر عه لهم و وه گهر قه لهم بوو
یا قه نهج ژبو خوه را چ زانست	نه فع و زهر ری خوه نهو نزانست

(قه‌لەم جواب دەداتەرە):

وتی ئەی ئەحمەد ئەگەر تو باشی ئەوەی تو وتت من نووسیم. ئەی پیس ئاکار باش دەزانی ئەوەی تو وتت من نووسیم. من لە زەلکاودا قامیشێک بووم تو منت بپی و لە دۆستان جویت کردمەو... تو لە باخی ئەویندا دەگەڕای و دلی منت (وەک شمشال) بەداخی ئەوین کون دەکرد. تو فووت کردە جەستەیی من و گیانت پێدا و لە من هاوار و ناله بەرزەو دەبوو. دەنگی من لە فووی تۆیە و من کە نەیکەکی خامۆش بووم تو بەزمی خۆشیت بە من دەگێرا... ئەی خودا تۆ دەزانی خانی هەزار وەکۆو پێنووسی لە دارکەوتوو دلی داوێتە دەستت بە فریای بگە. دەسی لە دەس خۆیدا نیە لە دەست تۆدا. هەرچی تۆ ویستت ئەو نووسی. ئەگەر نەختی نازادی لە وتندا هەبوو ئەویشی دایە دەس تۆ... ئەو سوود و زیانی خۆی نازانی و نازانی چی خاسە بۆ خۆی بیکات گشت ویستی تۆ بوو و ... مەبەستی ئەویش هەر تۆ بوو

خەتتی تەییە سەر نەشت و سەر مەشق سێ سالا خەتی خەتا دکت مەشق
ئەی خودا خەتی تۆیە بەسەر هات و سەرنوسراو کە ئەو سێ سالا بە هەلە مەشقی نووسین
دەکات

لە پێکەوتی هەزار و شەست و یەکیدا لە جیهانی غەیبەو جوی کرایەو نیستا تەمەنی کەشتووەتە چل و چوار سال لەم ماوەدا لە کاری خراپ مولک و مالی زۆر بەلام لە کاری چاکە سککە پولێکی بی‌بایەخیشی نیە.
هەوێل کە تو لە (غەزەلی)ی ژیان «مەتلەع»ی مەشقت پێدا لە ناخروە حوسنی «مەقتەعی» پێ بدە.

(غەزەل پارچە شیعریکی جوانی بەرستی ئەویندارانە یە کە بە بەیتی یە کەمی دەلێن مەتلەع و بە بەیتی ناخری دەلێن مەقتەع، بە چاک و جوان تەواوکردنی شیعەرە کە «حوسنی مەقتەع» دەلێن):

نەوێل کۆتەدا ژعیشق مەتلەع ناخربەدەوی تو حوسن مەقتەع.
بەو بەیتە مەم و زینی ئەحمەدی خانی دوایی هات. ویستم سەبارەت بە خانی شێتک بنوسم بەلام نەمتوانی. زۆر پەرەم نووسی و دریم. بەراستی بی‌ۆینەترین چیرۆکی جیهان بە بی‌ۆینەترین شیعەر هۆنراوەتەو. ئەم بەرەمە بە دنیا نەناسراو. گەورەترین شاعیر گەل دەبی لە باری ئەدەبی ئەم

بەرھەممە لی بکۆلنەو. لایەنگەلی بۆ لی کۆلینەو زۆرە وەکوو لایەنەکانی فەلسەفی - عێفانی -
 نایینی - زانستی - ئەستێرناسی و پینگی ژن لە کۆمەلگای کوردەواری رەسەندا و.. بۆ ھەرکام لە
 مانەتیمیکی توێژینەر پێویستە. ئەگەر ئەم توێژینە بکری کورد لە لووتکە ی ئەدەب و فەلسەفە ی
 جیھاندا دەوێست. ئەو توێژینە کاریکی ئاکادیمیە و بە تەنیا بۆ یەک یا چەند ھۆگر ناکریت.
 ئەگەر بۆ ئەم کارە گەلەلە یەک ھەبوو، بەتایبەت لە زانستگاکانی باشووردا نووسەری ئەم
 پەرتووکی بۆ ھەر ھەول و تیکۆشانێ ئامادەیدە.

پوښ کراوه کانی به شی ستهدم

۱- به دابیڅی خه لکی ناوچه «جهزراو» که دروسته. جزیر عه ره بی کراوه. پیم وایی له بناغه دا جهزراو یان گهزراو بوه. که به بونهی پیستی «ج» ه وه جیځای «ر» و «ز» ټکه گوږاوه. جهزرا و به قاعیده ی نهویستایی ده بی به «جهرزوو ټاپه» (جهرز + وو + ټاپ + ه) به جیځایه ک ده لټین که تافگه یان سهراوه که یان کانیه که ی ده پڅیته خواره وه. له پڅه لټدا دوو شار و گوندمان هیه به ناوی «هه رسین» (له کرماشان و نزیک سنه) که ناوی سهراوه یان ده پڅیته خواره وه. سهراوه که ی هه رسینی کرماشان به ناویانگه. هه رس له هه ورامی و نهویستایی دا به مانای فرمیټسک و دا پڅانه. له نهویستادا جهرز و گهرز (پیستی «ر» بزړه که ی هیه) به مانای فرمیټسک دا پڅاندنه. ده قیټکی په هله وی که زږتر له هفت سده پاش نیسلام نو سراه له ودا جزیره وه کوو «گه زیرهک» هاتوه که قابلې باوه پنیوهر هه په هله وی کراوی جهزیره ی عه ره بیه.

۲- بوهتان به دابیڅی نه مرږ بوهتان (هه روا که «سوهر» بوه به سور). له په هله ویدا به م باڅیره بوختان. (بوخت + ان) به جیځایه ک گوتراوه که بزگار کرابی (ان پاشگری جیځا و مه کانه) له په هله ویدا بوخت به مانای نه جات دراوه له بناغه ی «بووخ» له کوریدا «بووژ» و بووژاندن له گه ل نه وه ی په هله وی هاو بناغه ن.

۳- گه نوده رزه «ر» (بزړه که ی هیه). دوو وشه یه: گه ټو واته «گا» دهرزه واته بینر له بناغه ی «ده رس» نهویستایی به مانای بینینه. وشه ی «درشت» ی کوردی له نهویستادا «ده رسته» به مانای بهرچاو و گه وره له م بناغه یه. گه نوده رزه به دابیڅی نیستای کوردی گډه رز و به فارسی نیستا گووده رز به مانای ټو که سده یه که وه کوو گا ده بینیت یان جهسته ی وه کوو گا درشت و بهرچاوه. گډه رز پاله وانی ټوستوږه یی نارایی کورې «تووسه» یه.

۴- پسر به مانای کورې فارسیه. له نهویستادا پووثره (به سینې نوک ددانی Puthre) له په هله وی خوڅکی زمانی کوریدا پڅس له کوردی کرمانجی دا «پس» وه که ده لټین پسمام.

۵- جهژن له کوریدا له بناغه ی «یهز» نهویستایی دروست کراوه به مانای په رستن و ستایشته. «ی» و «ج» به یه که ده گډه رین و کوو له هه ورامی و نهویستایی دا «یو» زارواوه کانی تری کوردی «جو». یوسف، جووزف و .... له نهویستادا یه سنه (له بناغه ی یهز). له کوریدا جهژن له فارسیدا جهشن به مانای ستایشته. جهژن به و کاته ی گوتراوه که له پڅی تاییه تدا خه لک بڅ

ستایش کۆ ده‌بوونهوه. چون له‌گه‌ڵ شادمانی تیکه‌ڵ بووه ئه‌مڕۆ خه‌ڵک که موسلمان بوونه نه‌ریتی شادمانیه‌کی به‌ جێ دێتن و به‌ مانای شادمانی به‌ کاری ده‌بن.

٦- کوردی شیبا. په‌هله‌وی شیاک فارسی شیوا له‌ بناغه‌دا ناوی ماریکی هه‌ره‌ جوان و خۆش خه‌ت و خاله‌. پاش ئیسلام به‌ مانای جوان به‌ کار براوه‌. شیوا له‌ فارسیدا مانای گه‌یینه‌ریش به‌ کار ده‌چێ و هه‌ک ده‌لێن به‌ شیوایی قسه‌ ده‌کات واته‌ به‌ چه‌شنی قسه‌ ده‌کات که ته‌واوی مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نی له‌و به‌یتیه‌ی خانی‌دا مانای جوانی هه‌یه‌.

٧- دۆژه، کوردیه. ئه‌ویستایی «دۆژه‌نگه‌» «نگه‌» و «ه» هه‌ر دوو وه‌کوو یه‌ک له‌ ئه‌ویستادا به‌ کار ده‌چێ له‌ هه‌ورامی و ئه‌ویستایی‌دا «غه‌» یانی نوێژ. له‌ ئه‌ویستادا «غه‌نگه‌» ییش هاتوه‌. یان نه‌هوو به‌ مانای دۆخ و حاڵه‌ت وه‌کوو ئه‌نگه‌ووش هاتوه‌ جا دۆژه‌ی کوردی و «دۆژه‌نگه‌» و «دۆشه‌نگه‌و» ی ئه‌ویستایی هه‌ر یه‌ک شته‌. دۆژ و دوش له‌ ئه‌ویستادا به‌ مانای خراپه‌. «دۆژ» ی کوردی به‌ مانای به‌ره‌هه‌ست له‌م بناغه‌یه‌. ئه‌نگه‌ له‌ ئه‌ویستادا به‌ مانای دۆخ و جێگایه‌. دۆژه‌نگه‌ به‌ مانای دۆخ و جێگای خراپ له‌ به‌رانه‌ردا «وه‌هیشه‌نگه‌و» به‌ مانای چاکترین دۆخ و جێگا له‌ کوردیدا بووه‌ به‌ به‌هه‌شت. له‌ په‌هله‌ویدا دۆژه‌نگه‌ بووه‌ به‌ «دۆژه‌خو» که دۆژه‌خی کوردی و «دۆژه‌خ» ی فارسی له‌م وشه‌ گیراوه‌. ئه‌نگه‌ی ئه‌ویستایی له‌ ناوه‌ جوغرافیاویه‌کانی کوردیدا وه‌کوو «هه‌نگ» ماوه‌ته‌وه‌ وه‌کوو ئاویه‌دنگ نزیککی سنه‌ به‌ مانای جێگای ئاو «وه‌رمه‌هه‌نگ» نزیککی کامیاران به‌ مانای جێگای خه‌وتن و پشودانی ئاوپێگا. وه‌رم به‌ هه‌ورامی واته‌ خو. هه‌نگه‌تانه‌ به‌ مانای جێگای ماده‌کان له‌ به‌رد نووسراوه‌ی بیستوون که له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی پێنجی پێش زاین نووسراوه‌ وشه‌یه‌کی کوردیه‌ که ئیستا ده‌لێن هه‌مه‌دان که پێته‌ختی ماده‌کان بووه‌. به‌ پیتی ئایینی زه‌رده‌شتی. مڕۆ که‌ مرد به‌ پیتی هزر و کرداری ده‌چێته‌ خراپترین یان چاک‌ترین دۆخ. ئه‌وه‌ی که له‌ گشت چاک‌تره‌ پێ ده‌لێن «گه‌روودمانه‌» و له‌ ئه‌ویستای نویدا «گه‌روومانه‌». گه‌روودمانه‌ سی وشه‌یه‌ (گه‌ر+وو+دمانه‌) «گه‌ر» به‌ مانای گۆزانی و ئاوازه‌ له‌ بناغه‌ی «گا» به‌ مانای ده‌نگ هه‌لپه‌رین له‌ ژماره‌ی «گاسا» دا باسمان کرد. «وو» نیشانه‌ی ئیزافه‌یه‌. له‌ هه‌ورامیشدا به‌ کار ده‌چێ وه‌ک ده‌لێن «مالوومنی» واته‌ مائی من. «دمانه‌» و «نمانه‌» به‌ مانای مائه‌. هه‌شتا له‌ کوردی زازادا وه‌کوو ئه‌ویستایی کۆن به‌ مال ده‌لێن «دمانه‌» (ب.ب هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ی هه‌ژار) نمانه‌ له‌ ناوه‌ جوغرافیاویه‌کاندا ماوه‌ته‌وه‌ وه‌کوو ئالمانه‌ نزیککی مه‌ریوان که له‌ بناغه‌دا «ئارمانه‌» یه‌ که له‌ لیكدرانی پیتی «ر» و «ن» لامی قه‌له‌و پێکهاتوه‌.

به گشتی گهرودمانه به مانای مالتیکه که لهویدا گورانی و موسیقا هدییه که مهبدست جیهانی نههورامهزداییه.

مان له پههلهویدا کورت کراوهی «دمان» له کوردی نیستادا دهلین مان. مان و مان له کوردی و پههلهویدا به مانای کهسان واته باوا و بارک و دایه گهوره و دایک مندالان و پیوهندی گهلی نهوانه یه نکه خانوو یان خانه. خانوو له گهل مان جیاوازی هدییه. خانوو به ژور و حدوشه و دیوار و... دهگوتری. خانوو له بناغهی «خا» ی نهویتیایی به مانای دیوار چیننه. خانوو له پههلهویدا «خانه» ناولناوه به مانای به دیوار هه لچنراو. دهووبه ری کانی به بهرد هه لده چنرا و له نهویتیادا پی دهلین «خانیه» له پههلهویدا «خانیه» کوردی «کانی» کوردی له کی کیئی. هه ورامی هانه که گشتی پاشماوهی «خانیه» ی نهویتیاییه.

۸ - سوپنا. له بناغهدا «سوورنا» دوو وشیه سوور به مانای زه ماوهن و شادمانی «نا» و «نی» له کوردیدا و «نهی» له فارسی دا به مانای قامیش وزه له. سوورنا واته نهو نایه که له جهژنگه لدا لی دهدری، له بهرانبهردا «کهپنا» نهو نایه یه که له شهپدا لی دهدرای. «کار» و «که» به مانای جهنگه. کهر کردن له کرمانجی به مانای برین له پیشدا به مانای گوشت و بر و جهنگ به کار براوه. «کاره» له بهرد نووسراوهی بیستوندا به مانای جیگای شهپ و سهربازخانه یه. دوو گوندی «قار» و قهره یان له سنه یه که می پیش پهره سندن «ق» له کوردیدا «کار» و دووه می که ره یان بووه. له پاریزگای فارس له ئیران و نهوغانستاندا کاره یان هه بوونه که له گهل قهره یانی سنهدا هاو بناغهن. ههروه ها گوندی قارنا له «نهغه دی» هه «کارنا» (کار + نا) له دۆخی می دایه.

۹ - کووس. له کوردی و فارسیدا به ته پلنکی گهوره دهلین که له سه رپشتی و شتر دایان دهناو له کاتی شهپدا له گهل کهپنا لییان دهدا

۱۰ - فریشته، کوردی، پههلهوی فریشته ک. فارسی فرشته (دوو پیتی یه کهم برزۆکه ی هدییه) به مانای هه ناردراوه. فری کرن له کرمانجی دا له گهل فریشته هاو بناغهییه. فریشته له کوردی و فارسی نه مپژدا به «مه له ک» ی عه ره بی مانا کراوه. فریشته گهل بوونه وهرگه لیکی خه یالی وه کوو کچیکی هه ره جوان که دوو بالی پیوه یه له نه خشه کانی تاقه وسانی کرماشاندا هدییه. په ری له نهویتیادا وه کوو «په ئیریکا» بوونه وهریکی نه هریه نیه. کاک «میهرادی ئیزه دی نووسه ری کتیپی «چهره باسیک له باره ی کوردانه وه» که کاک نه مین شوان کردوویه تی به کوردی و له سلیمانی

چاپخانه‌ی سدردهم له ۲۰۰۷دا چاپ کراوه. ناینه کوردیه‌کان به ناینی فریشته‌کان له قه‌لهم ده‌دات که دروس نیه. هه‌فته‌ن و هه‌فته‌وانه و چل ته‌ن و... فریشته نین به‌لکوو ته‌جه‌للاکانی خودان.

۱۱ - ۱۲- دژ، که‌لیت یا که‌لات له بناغدی که‌ری کوردی و «گهر»ی نه‌ویستایی و کوردی به مانای کیوه. که‌لات دوو وشه‌یه که‌لا + ته. پاش په‌رسه‌ندنی لام له پاش خولی نه‌ویستایی‌دا هه‌ندی «ر» بووه به‌لام «که‌ر» به مانای کیتو بووه به «که‌ل». که‌لاته جینگایه که که‌سه‌تی کیتوی بی‌واته قه‌لا - که‌لائی کوردی ته‌عریب کراوه به قه‌لعه. که‌لاته و قه‌لاتی و که‌لیت و که‌لات به مانای قه‌لایه. «گهر» له نه‌ویستادا به مانای کیتو هیشتا له کرمانجی‌دا به کار ده‌بری. «دژ» به مانای قه‌لایه له هه‌ورامی‌دا «دشه»یه وه‌کوو ناوی دوو گوندی دشه و نۆدشه لای پاوه. له سۆرانیدا دژ - دزه - دزی و دیزه وه‌کوو سنده‌ژ (شاری سنه) و گوندی دزه نزیک ورمی. له په‌هله‌ویدا «دیزه‌ک».

۱۳- له ناینی میترایی‌دا گوئی لیله‌وپه‌ر له فارسیدا نیلوفه‌ر که له نیتو ناودا ده‌پوی و زۆر بۆن خوشه سەنبولی میترایه لیله‌وپه‌ره‌کانی ده‌ورتاقه گه‌وره‌که‌ی تاقه‌وسان هه‌روه‌ها خواجه‌نشینه‌کانی شاری سنه (ب.ب. وینه‌کان) ناماژه به میترایه. پیتوه‌ندی نه‌مانه پیکه‌وه له نه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیدا هه‌رماره.

خانی ده‌لی:

نیلوفه‌ر ناز په‌روه‌ری کر نه‌و ژیته‌ ل میهرموشته‌ری کر
میهر لی‌ره‌دا مانای خۆری هه‌یه. واته نه‌ی خودا، نیلوفه‌ر که جوانی ده‌نواند و نازی ده‌کرد
نه‌ویش تو خوا زیاری میهرت کرد.

وه‌فایی مه‌هابادی ده‌لی:

ئار و تاوی پروته مایه‌ی سۆزش و گریان‌ی من
گا غه‌ریق و گا حه‌ریقی میهری پروت وه‌ک نیلوفه‌ر
یان: شه‌عشه‌عه‌ی خورشید نیهان بوو لال و که‌ر بوو نیلوفه‌ر
مات و خامۆش ما وه‌فایی وه‌ک سه‌حه‌رگاهان چراغ
یان: بلا به‌ر رۆژه نیلوفه‌ر بسووتی
به مه‌رگی من سه‌ری زولفت وه‌لا به

مەبەست لە پۆژ خۆره. خۆر و میهر ئەوندە لە یەك نزیکن كە پاش ئیسلام ناویتری خۆر میهره.
١٤- دێر وشەى رەسەنى كوردیه. لە فارسیدا دەلێن دەیر. دێر لە بناغەى «دەر»ى ئەوێستایى
واتە دپین.

دێر بە جینگای دراو دەلێن كە مەبەست ئەشكەوت و غارە كە ستایشتگای میهرپەرستەكان بوو.
نیستا بە كەلیسا و ستایشتگای مەسیحیەكانیش دەلێن. پیش عیسای مەسیح دێرەكانى
كوردستان ستایشتگای میهرى بوونە. ئاینى فەلە پاش سەدهى سێ زایینى لە كوردستاندا بلاو
كرایەوه. لە گەل دێر بە مانای درەنگ، پەهلەوى «دێرەنگ» جیاوازی هەیە.

١٥- زەریایەكى گەورەى ئۆستورەییە. هەندى زانا لایان وایە زەریای «كەسپێن» هە كە پاش
ئىسلام تەعریب كرا بە «قەزوین» نیستا زەریای مازەندران و زەریای خەزەر دەلێن.

١٦- هونەر، لە ئەوێستادا «هونەرە» (هرو+ نەرە) هوو بە مانای چاك نەرە، واتە پیاو، نێر.
هونەرە واتە میترخاس و پیاو ئازاو ئەوهى كە فەن و هونەرى جەنگ چاك دەزانیت. لە پەهلەوى و
فارسی كۆنیشدا هەر ئەم مانای هەیه بەلام نیستا كورت كراوەتەرە و لە فارسی و كوردیدا لە
بەرابەر «ئارت»ى ئینگلیسیهوه بەكار دەچیت و مانایتری پەیدا كردووه.

١٧- ١٨- لە ژمارەكانى پێشوو باس كراون. تەموور و دیوان

١٩- لەسەر مەنسورى هەلاج لەم پەرتووكدەدا هەندى باس كراوه.

٢٠- زوهره ناویتری ناهیدە چون لە نێوان خۆر و مانگدا یە تەنیا سوێج و ئیوارە دەبینرێ. ئەم
ئەستێرە لە ئەدەبى فارسی و كوردی بە مۆسیقا ژەن و هەلپەرکی كەرى ئاسمان ناسراوه. لە یۆنانیدا
«فینوس»ى پێی دەلێن. لە ئەستێرەناسى كۆندا لە فەلەكى سێهەمدایە.

٢١- دارو، دەرمان. هە دوو لە بناغەى «دەر»ى ئەوێستایى بە مانای دەرمان كردنە.

٢٢- قوتب وشەى عەرەبیە. ئەستێرەى قوتبى یان «جودەى» هەمیشە لە خالێكى باكووردایە و
لە جینگای خۆى نابزوى، بە پۆلەت تەواوى ئەستێرەكان بە دەورى زویدا دەگەڕین بەلام ئەو
ئەستێرە لە جینگای خۆى ناجوى وەكوو شتێك گشت ئاسمانەكان بە دەور ئەم ئەستێرەدا دەگەڕێن.

لە كوردی سنە و كرماشاندا بەم ئەستێرە دەلێن (میخ) واتە وەكوو بزمارى كوتراو لە جینگای
خۆ نابزوى. مورشیدی كامەل كە پاش مردنى دەگەریتەرە بۆ جیهانى نوورى میتراىى یان
مەلەكەتاوس لە زویدا وەكوو ئەستێرەى میخە. ئەم شتە میتراىە پاش ئىسلام هاتۆتە نێو ئەدەبى
عێرفانى ئىسلامى فارسی و عەرەبیەوه و وەرگێردراوەتەرە بە قوتب.

۲۳- میژ به کرمانجی واته سهرنج وه کوو ده‌لێن میژ به واته سهرنج بده، بنواړه. له په‌هله‌وی خوشکی زمانی کوردیدا می‌نژده (نوونی ناولووتی) (میتن + زه) هدر بهو مانایه. له بناغه‌ی میتن - مان - مهن، هدر سی له نه‌ویستادا به مانای پامان و تیف‌کرین به پاشگری «زده» یان «زه» به مانای سهرنجه.

۲۴- فەر‌فور، واته فەر‌غفور، نازناوی شا‌کانی چین بووه. ئەم نازناوه ئێرانیه‌و وه‌ر‌گیراوه‌ی وشه‌یه‌کی چینی به مانای کورپی خودا. شا‌کانی چین خویان به کورپی خودا ده‌زانی، له بناغه‌دا «به‌غ پور» ه. به‌غ به مانای خودا له وشه‌ی به‌غ‌دادا ه‌یه. ئەم شاره‌ دیاره له زه‌مانی نه‌شکانیه‌کاندا که می‌ه‌ر‌په‌ستی ره‌واجی بووه دروست کراوه. پور به مانای کوپ له نه‌ویستادا پوسره. له په‌هله‌ویدا «پۆس» له کرمانجی‌دا «پس».

۲۵- نۆش. له نه‌ویستادا «نه‌نه‌نۆشه» واته، بی‌مه‌ر‌گ، بژی. نۆش له نه‌ویستادا به مانای مه‌ر‌گه. بۆ مه‌ر‌گ وشه‌ی‌تریش له نه‌ویستادا ه‌یه: «مه‌ه‌ر‌ک».

۲۶- کوردی و په‌هله‌وی سرۆش، فارسی سرووش. ته‌م‌رۆ به مانای ئیلهام و په‌یام و ده‌حیه له نه‌ویستادا «سره‌نۆشه» (سره‌نۆ + شه). «شه» نیشانه‌ی کار‌که‌ره. ناوی فریشته‌یه‌که که ئیلهامی خودا ده‌گه‌یه‌نیت. سره‌نۆ له نه‌ویستادا به مانای سره‌وتن، سروه و په‌یام و ئیلهام و گو‌ی‌ پ‌ایه‌لی و په‌یام بی‌ستنه. سروه و سره‌وتنی کوردی له‌م بناغه‌یه.

۲۷- وامیق و عه‌زرا وه‌کوو له‌یلی و مه‌جنوون و شیرین و فەر‌هاد، دوو نه‌وینداری یه‌کن که به سهرهاتیان به فارسی هۆنراوه‌ته‌وه.

۲۸- «دین» کورت‌کراوه‌ی «دیونه» «دیو+نه» ته‌وه‌ی که سفه‌تی دیوی گرت‌وه‌ واته شیت. دیوانه.

۲۹- نه‌ژده‌ها. یان نه‌ژدیه‌ها. به قاعیده نه‌ویستایی «نه‌ژی ده‌هه» واته ماری گه‌زنده. «نه‌ژی ده‌هه‌که» ته‌وه‌یه که ته‌م‌رۆ ده‌لێن ده‌هاک یان زه‌هاک. ئیستا به ماریکی هه‌ره گه‌وره ده‌لێن که ده‌توانی مرۆ‌ لووش کات. نه‌ژی له نه‌ویستادا به مانای ماره. له کوردی که له‌وپ‌ری‌دا ته‌زیه و له کرمانجی‌دا ته‌زیا و هه‌زیه به مانای ماره «مار» وشه‌ی ئاماژه‌یه به قاعیده‌ی نه‌ویستایی «ماره» له بناغه‌ی «هر» واته مردن، به مانای کوشنده‌یه. نه‌و شتانه‌ی که لی‌ ترساون ناوی ئاماژه‌یان بۆ داناوه. ئیستا له سنده‌دا به جنۆکه ده‌لێن «نه‌وانگه‌ل» یان داپ‌رۆ شک و دوو‌پ‌شک (کلک له‌سه‌ر پشت) و... ناوی ئاماژه‌یین.

۳۰- له چك فریډان و قزبلاو كړدنه وه له پرسه و شین گيږي دا هیشتا له كوردستاندا باوه.

۳۱- رهش سدهنبولی مه له كه تاوسه.

۳۲- ۳۳- خودا له میهرپه رستی و دینه كوردیه كاندا دوو جوړ تهجه لای هه یه. تهجه لای زات و تهجه لای سیفات. له عیرفاندا بووه به تهجه لای جه ماڼ و جه لال. له نه ده بی عیرفانی و كوردی و فارسیدا یه كه می به جوانی پوځسار و دووه می به زولفی رهش شوبه یتر اوه. له سه ری زوړتر باس ده كړی.

۳۴- خدی كه خانی هیتناویه تی وشه ی عده بی به مانای كاری چاك له گهل «خیتر» ی كوردی جیاوازی هه یه. له په هله وې خوشکی زمانی كوردیدا «هیتر» به مانای سوود و فایده یه. نهم وشه له فارسیدا نه ماوه بو وینه له كوردیدا ده لیتن، بی خیتره، واته سوودی نیسه. نابی خیتر و خدی تیکه لاوی یه كه دین.

۳۵- «خراب» له نه ویستای دا دایکی زمانی كوردی و په هله وی «خرپ» وه كوو كوردیه كه ی به مانای دژ به چاكه یه له فارسیدا له گهل «خه راب» ی عده بی به مانای كاول و ویران تیکه لاو بووه. لیتره شدا نابی خراب و خه راب تیکه لاوی یه كه دین.

۳۶- فەر له نه ویستادا «خوړنه» («ر» بزړوكه ی هه یه). خوړ + نه. خوړ واته خوړ، له سه ر پاشگری «نه» باسكرا. واته شتیک كه ناوړناوی خوړی هه یه مده به ست هیتریکه كه خودا ده یخاته جهسته و گیانی مرؤځگه لیکي تاییه ته وه. به پتی نهم هیتره مرؤژ تاییه تمه ندیگه لیکي نااسایی پهیدا ده كات. خوړینه ه (فەر) له میهرپه رستیه وه وه رگیاوه و چوه ته نیو نه ویستای دواینییه وه. له په هله وی و فارسیدا هه ر «فەر» ده لیتن. له په هله ویدا وه كوو «فهرن» یش هاتووه.

بهشی چوارهم

دریژهی شۆناسی ئۆلی و ئایینی کوردان له مههم و
زینی فوولکلۆردا

مەم و زینی فولکلوریش وە کوو بەرھەمە کە ی خانی کورت دە کە ی نە وە لە هینانی پەراویز و درێژە پیدان خۆ دە پارێزین. لە زۆر جیگادا چەرگەر وە کوو خانی بە شیعەر و پەراویزی جوان و جوانکاری وردە وە چیرۆکە کە دە پارێزێتە وە بە لām وە کوو بەرھەمە کە ی خانی کارمان بە وائە نیە. کاکل و ناوەرۆک و پیامگە لی ئەم چیرۆکە چیه ئە وە دە هینین.

مەم و زینی فەلکلۆر لە گەل بەرھەمە کە ی خانی لینگچوون و جیاوازی هە یە کە خۆ تەری بەرێز خۆی تیی دە گات.

ئە وە ی خانی، لە پێشدا هەر فولکلۆر بوو کە کردوو یە تی بە هۆنراوە ی عەرۆزی. بە باوەری من مەم و زین زۆر پێش ئیسلا م و چە ند سە دە پێش زایینی عیسا کاتی سەرھە لدان ی تایی میھرپەرستی دروس کراو، سەر دە می کە هیشتا زمانی ئە و یستایی لە ناو مادە کاندای بە پەھلە و ی و کوردی نە گۆراو پینکھاتوو. ئە مە بە وشە گە لی هەرە کۆنی مەم و زین و ستی و بە نگی نە دا دیارە کە لە سەری باس کرا.

فولکلۆری ئەم چیرۆکە لە بواری زەماندا گۆرانکاری زۆری بە سەردا هاتوو. بە باوەری من مەم و زین وە کوو خەج و سیامە ند لە کوردستانی باکوور رەنگە هەر لە ناوچە ی جزیر و بوتان بە زاراوە کرمانجی پینک هاتوو. وە کوو شیرین و فەرھاد کە لە کوردستانی رۆژھە لاتدا دروس کراو. مەم و زین کە هاتو تە ناو سۆزانی زمانە کان گۆرانکاری و تیکە لاوی بە سەردا هاتوو.

فولکلوری ئەم چیرۆکە:

زۆرتەر لە سیسەد ساڵ پاش خانی لە ناو سۆزانی زمانەکاندا بە ناویکی تر (مەمسی ئالان) وە تووشی تینکەلاوی بوو بەم حالەو هیشتا هەندێ لە شوناسی ئۆلی و باوەرمەندی کوردانی تێدا یە. لە ئێراندا ئەم چیرۆکە لە ١٩٦٠ ی زاینیدا لە لایەن تینکۆشەری بەرپز کاک «عوبەیدوللای ئەییوبیان» لە زانستگە «تەبریز» دا لە چاپ درا. ئەم چیرۆکە لە پێشدا «پروفیسۆر ئوسکار مان» کوردناسی ئالمانی لە ١٩٠٣ کە چریکەگەلی کوردی کۆ دەکردهو، لە «کاک رەحمان بەکر» لە مەهاباد بە زاراوی موکری بیستوویدو بە ئەلفبێی ئالمانی نووسیویەتەو بەرپز ئەییوبیانیش لە ئەلفبێی ئالمانیەو هیناویەتە سەر پێنووسی کوردی. جگە لە سەرەتا چیرۆکە کە بوەتە ٢٤٠ لاپەرە کە نیوێ کوردیە و نیوێ تری وەرگێردراوێ فارسیە کە یەتی. واتە ١٢٠ لاپەرە یە کە ٥ لاپەرە ی سەرەتا کە ی پەخشانی و پاشاوە کە ی وەکوو بەیتە کە بە دەنگ و ئاوازهو دەخوێنرێتەو.

مەم و زینی فولکلوری کرمانجی وە دەس نە کەوت. لە بەرەمە کە ی بەرپز ئەییوبیان کە ئەک وەر دە گرین.

وە کوو مەم و زینیە کە ی خانی مانای هەلبەستەکان بە کورتی دەهینرێت و لە ناوەکاندا لایەنە ئۆلی و عێرفانیە کە ی و پوانگەکانی خۆم دەنووسم:

برایم پاشای یە مەن کوپی نە بوو (لە هەندێ جێگا چرگەر کاک رەحمان بەکر بە جێگای یە مەن دەتێ ئێران یان پۆژەهللات) هەستان برون بۆ مائی خودا تا کوپیان بداتی. دوانزە مەنزل پۆیین خودا رەحمی بەوان کرد (سەرنج بەنە سەر ژمارە ی ئوستووپی و پاشان ئاینی ١٢، وە کوو دوانزە حەواری عیسا، دوانزە بورجی ئاسمان و...) خودا کاتی بەوان بەزەیی دیت کە دوانزە مەنزل پویشتن نە کە مەتر نە زۆرتەر (دیاریە ئاماژە بە دوانزە بورجی ئاسمانە کە لە ستایشتگاکە لی میهریدا لە سەر پووی پەیکەری میترا کیشراوێ یان ئاماژە ی پێ کراوێ. لە سەر چۆنیەتی بورجەکانی ئاسمان لە ژمارە ی تایبەتی بەشی پێشوو دا پروون کردنە وە مان هەیدە. هەفت گەرۆکی ئاسمان لە خانە خانە ی ئەم بورجگە لە دا دەگەرێن) خودا رەحمی بەوان کردو «وێسولقەرەنی ماھیدەشت»^(١) ی ناردە لای ئەوان (لە نێوان کامیاران و کرماشان لە پۆژەهللاتدا پاش ناو دەروەن دەشتیک هەیدە کە لە

101

ئەو فەرەنفووسى خودايى تىددايە كە خودا بە ھەندى كەسى دەدات، يان لە پىنگاي پىر و مورشىدەو بە مەزۇ دەگات. ئەم ھىزە كە بەشىكى ھەر ئەوینە مەزۇ پەو بە چاكە و خودا ھان دەدات وەكەو مەم و دەيكات بە خاوەن كەرامات. ئادەم و ھەوا تا ئەو سىتوھەيان نەخوارد مەزۇ نەكەوتە پىنگاي ئەوین و خوداناسى واتە مەعریفەتى ئەویندارانە. ئەو ھەيە كە سىتو نیشانەى فەر و ئەوینە و لە كوردستاندا، ئەمەزۇ زۆرتەر لە گوندەكاندا پىشكەش كەردنى سىتو بە خۆشەويست ھىشتا ھەر باوہ. لە زەماوەندەكانى كوردستاندا زاوا بۆ بووك كە سواری ئەسپ كرابوو و دیواخى^(۱) سوورى بوو سىتو دەخست.

جا دایى پىشكەش كەردنى سىتو بەتايبەت سىتو سوور دایىكى كۆنى مېھرپەرستىيە و بە گومانى بە ھىز بە سەرھاتى ئادەم و ھەوا، لە پىشداھى مېھرپەرستى بووہ. ئەو فەر و ئەوینە لە پىنگاي سىتوھەو بە مەم و بەنگینە دەگات. ئەو ھەش بزانين كەسايەتى زین لە مەم و زینى فولكلۆردا وەكەو ئەو ھەيە خانى بە ھىز نىہ. لام رايە بە كاریگەریناينەكانى كورد پاش مېھرپەرستیدا وای لى ھاتوہ).

برايم پاشا وەزیر، كە لە خەوھەستان و سىتوھەكانيان دى خەونەكەيان بىر ھاتوہ و بەرەو مەل پاش گەز بوونەوہ. سىوھەكانيان لە گەل ژنەكانيان خوارد و ھەركام بوون بە خاوەن كورپىك. كورپى شا، ناوئرا مەم و كورپى وەزیر بەنگینە. دوو سال بۆ شىردان بە دايەن و سى سالىش بە لەلەدران. (لەلە، پىارگەلىك كە لە بەرانبەر مەزەوہ خەمەتى مەل دەكەن). دوو سال سواركارى فىركران. (ئەمە ھەوت سال. ئەم ھەوت سالە نیشانەى چىہ پاشان باسى دەكەين). كە ھەفت سالى يەكەم تىپەر بوو شا فەرمانى دا بۆ ماوہى ھەفت سال بىاخەنە ژىرخانىكى ھەرە تارىكەوہ. ھىچ نەبىن و مامۆستا بچىتە تارىكەخانەوہ، وانەيان پى بلى. ھەفت سال تىپەر بوو لە ئاخى ھەفت سالەوہ پۆژىك بۆ خواردن «سەر و پى» يان بۆ ھىنان. كە خواردیان بە ئىسقانەكان يارىيان دەكرد.

ئىسقانىكىيان بەرز فرىدا، دای لە شووشەيك شكاو و نوورى خۆر ھاتە ناوہو. وتیان خودا، ئەوہ خوايە ئەرا خودا ھات. تىشكى خۆريان لە باوہش دەگرت. بەلام شتىك نەدەھاتە دەستيانەوہ (لە دەقەكەدا لىرە بە جىنگاي تىشك، «تىژكە» ھاتوہ كە پاشان لە فەلسەفەى سۆھرەوردیدا باسى دەكەين «ھەر ئامىزىيان لە تىژكەى زەردەھىنا بۆيان نەدەگىرا»). مامۆستا ھاتوہ وتیان مامۆستا خودا ھاتۆتە نىومانەوہ. مامۆستا وتى نە پۆلە ئەوہ خوداى نىہ ئەوہ تىشكى خۆرە يان لە شەودا مانگەشەوہ تىشكى مانگە (خۆنەرى بەرپۆز دەزانى كە كاتى دەلین نوورى خودا مەبەست لەم

نووره که چاوی ئیمه ههستی پێدهکات نیه به لکم پهرده گه لێک پێش له ئهم نووره یه که بێزه مان و بێمه کانه و سوهره وردی پێ ده لێ نووری جهوه هری. ئهم نووره که ژیا نمان پووناك ده کاته وه ته نیا بێزه مانه «ئهنه شتهین» له «نیسیبییه تی تایبهت» دا ده لێ ته گهر مرۆڤێک بتوانی به خێرای نوور بپرا ته گهر چهند میل یارد سالی ش بپوات یه ک چرکه به ته مهنی زیاد ناییت. تۆز قاله ی نوور «فوتون» ی پێ ده لێن که ده یان میلیون جار له میکرون چکوله تره. ئیستا دوزرا وه ته وه که فوتون خوی له تال گه لی وزه دروست بووه واته چهندان میل یارد «تاله وزه» به چه شنێکی تایبهت پێکه وه حه لقه ده بن و ده بنه فوتون له نووکی ده رزه کدا^{۱۹} (۱۰) واته ده میل یارد میل یارد ته توم هیه. تالێکی وزه له ناو یه ک ته توم دا وه کوو باریکه دارێکه که ناو سیسته می خۆردا. سیسته می خۆر واته خۆر و نۆگه رۆکه که یان له خۆره وه تا مه داری پولوتو چهنده دووره باریکه دارێک لهو ناوه دا ده بێ چهند بنوینی؟ ئایا «تاله وزه» که نه ونده ورده مه کانی هیه. سه لیترا وه که ناوکی ته توم و ئیلیکترۆنه کانیش ههر له تاله وزه دروست کراون. ته گهر ئیلیکترۆن ده میل یارد میل یار تاله وزه ی زۆتری کیشا، وه کوو فوتونی ده داته ده ره وه. نه مه یه نووری کاره با ...

به گۆمانی به هیژ په رده گه لی پێش «تاله وزه» یش هیه که په ی پێ نه برا وه. جا بۆ سه لماندن ته وحیدی میهر په رستی و دینه کوردیه کان چ له ئاسمانه وه دهس پێ که یس چ له قوولانی ماده وه جیاوازی نیه، ههر به خودا ده گه ین وه ک چون له تاریکیه وه واته له ماده وه به نوور واته خودا ده گه ی. دیاره که نوور لێره دا سه مبول و ئاماژه یه. چه شنێ خودا ناسی ماتریالیستی ه که له ئاین و فه لسه فه کانی تر دا نیه. وه ک هه ندی له لقه کانی فه لسه فه و سۆفیگه ری مه سیحی و... که ده لێن «ماده» پیس و چه په له به لām له دینه کوردیه کاند وایه و ئهم جیهانه ش وه ک ته وان ده لێن جیهانی «کهون و فه ساد» نیه، ره سه نه و ههر دیار ده ی ده رکه وتنی خودایه. «سیسته ماتیک» و ههر سیسته می به رپۆه به ری گه ر که. به رپۆه چو له زاتی به رپۆه به ر جو ی نیه. ههر ته جه لالی ته وه. هه ست و ده رکی ئهم راستیه قوولایی ته وحیدی ئاینی میهری و دینه کوردیه کانه. به گوێره ی دینه کوردیه کان جیهان له سه ریکه وه بێزه مان و بێمه کانه له سه ری تر وه ماده و قورساییه یان به ئاماژه نوورو تاریکیه. بو گه یشتن به نوور ده بێ له تاریکیه وه دهس پێ بکه ی):

(له هه فت سالی دووه مدا مەم و به نگی نه له تاریکخانه دان تا له ئاخری هه فت ساله وه به «هه لکه وت» نووریان لێ ده رده که وێ. پاش هه فت سال ئاماژه یه به برینی هه فت په له له

ستايشتگاگهلی تاریکی میهرپه رستیدا بهو جینگا گه یشتوون که نهوینی راسته قینه واته نوور و تهجلای خودا له دلیاندا بزویت).

مهم دهلیت برپینه دهرهوه ماموستا دهلی، په له مهکن زور له گهلتان ره نجم داوه (ماموستا ناماژه به پیر و مورشیده). چوه لای برایم پاشا. به سرهات ده گپرتیهوه و دهلی ههچ کاری دتهوی بیکه بهلام ره نجی من به فیو نه چیت.

پاشا نامه ی بۆ میر مهم نووسی و موری کرد. ماموستا دای به مهم. نامه که ی خویندهوه پازی نه بوو. وتی ماموستا من تنیا بۆ هاتنه دهرهوه ههفت رۆژی تر سه بر ده کم. (نهم ههفت رۆژه ههفتی سیهدهمه. (ماموستا پاش نهم ههفت رۆژه) نامه یه کی تری دایه دهست مهم تیدا نووسرا بوو ده بی ههفت مانگی تر له تاریکخانه بمینیتیهوه تا کۆشکی «به لک» تان بۆ دروس کم که خشتیکی له زیر و خشتیکی له زیوه. میر مهم تیک چوو بهلام ماموستا وتی ده بی «ره نجی» نهم ههفت مانگه یش بکیشن.... (ههفتی چوارم، چوار ههفت که نیشانه کانی له ئایینی کاکه یی دا ههفته ن و ههفته وانه و ههفت سردار و «ههفت قولتاس»^۱ و تمان چوار ههفت له کاکه یی دا واته ۲۸ سه رچاوه ی نوور و له به رانبهر ۲۸ سه رچاوه ی تاریکیهوه که ناویان هاتووه من لی رده له نار بردنیان خۆ ده پاریزم به خودی تهجه لای خودا واته خاوه ندگار یا علی یا خوهشین یان سه هاکه وه ده بن به ۲۹ که کۆبه ندی شهوان و رۆژانی مانگه. نهو چواره خۆیان هم لایه نی پروناکی (رۆژ) و هم لایه نی تاریکی واته شهون).

ههفتی چواره م تهواو بوو له م ههفت مانگه دا کۆشک دروس کرابوو و کاکه مهم نیشه کۆشکی به لک، تا مانگی دهنگ و باس نه بوو تا: «خالق هه ر نه تۆی به تنی» + سی پهری دینه پروی وه تنی» + سه یرانان ده کن له سه ر کۆشکی کاکه مهمی» + کوپی برایم پاشای یه مهمی».

«خالق هه ر نه تۆی له سه ره» + سی پهری له ناسمانی هه وته مین به ستوویانه له نگه ره» + له سه ر کۆشکی کاکه مهم هه لده نیشن نهم بهر نهو به ره».

«خوشکی گه وره له خوشکان پرسیه. خوشکی نیوه نجی وای گۆتیه. هه ر له عهرشی هه تا کورسیه. هه ر له گای هه تا ماسیه هه موو دونیام بشکنیه - هه یج که سم نه دیوه له گوین جوانی کاکه مهمی یه».

خوشکی گه وره وتی به خوشکانه + خوشکی نه زت بېم به قوریانه + نه من جارکی ده گه ل پهریان چوومه راوی چل شه و چل رۆژانه + له پهریان هه لپرام له منی کرده کړیوه و بارانه. پتم

سەردەر نەکرد كەتمە شاری «جزیر و بۆتانە». لە سەر كۆشكى یای زینی دەبووم میوانە. (یای ویاپە لە كوردیدا، بە زارۆچكەى سنەبى «ناپە» بە مانای خاتون و گەرە ژنە. تەواوى بەیتەكە لەم چەشنە ھۆنراوەگەلەى كە چەرگەر بە دەنگ بێژییەو دەى خوینی) سى پەرى ھاتنە سەركوشكى كاكە مەم خوشكى گەرە وتى ئیمە وینەى جوانى كاكە مەمان لە دونیا نەدیو. نێوئەبى وتى لەگەڵ پەریانی تر چۆم بۆ پاوى چل شو و پۆژ. لە باران و كریویدا لە پەریان، بپام كەتمە شاری جزیر و بۆتان. وەكوو كۆترەشینە لەسەر پەنجەرەىك ھەلنیشتم لە كۆشكى یاپە زین. كە یای زینم دى وتم مەگەر ئەمە ھاوتای كاكە مەم بێت. خوشكى چكۆلە وتى بێن كاكە مەم ھەلگەری و بێبەینە جزیر و بۆتان. لە پال یەك دایان بێن بزانن «كاكە مەم زەریفتە یان یای زین زێدە جوانە». ئەوى تر وتى دروست نەبە كاكە مەم ھەلگەری چون پیاو بۆ مالى ژن نابەن. كاكە مەم لە «سىو بەھەشتى» دروست كراوە... بچین یای زین بۆ كۆشكى مەم بەیتن. ھاتنە جزیر و بۆتان خوشكى چكۆلە یای زینی بپھۆش كرد و پازاندیانەو و لە پینخەفیان پىچا و ھەلقەری و بردیان بۆ یەمەن و لە كۆشكى ئەبەلەقدا ھاتنە خواوە. لە كونی پەنجەرە چوونە ناو وە زینیان لە لای كاكە مەم پال خست، خۆیان وەكوو سى كۆتر چوونە سەر دەلاقەكان. وتیان لە نووستندا نازانن كامیان جوتەر چاكترە رایان چلەكێتن. یەكەجار زینیان لە خەو ھەستاند كە شەرم نەكات. زین سەرى سوورما... ھاواری كرد ئەى لاوى گێژ و شیت لە لای من چى دەكەى و بە مستى دەمى میرمەمى پر كرد لە خوین. مەم بانگی كرد بەنگینە ئاقتاومسین بێنە. بەنگینە وتى چ بوو مەم وتى ھیچ چنگم كەوت لە كەپۆم نەختى خوینی لى تكاوە. ئاقتاومسین ناوى بێبەرەو... جوانى زین كار دەكاتە سەر مەم (كە لە پێشدا بۆ ئەوینی راستەقینە پەیترا بوو). بە زین دەلى تۆ خزمەتكارەكانت بانگكە... زین بانگ دەكات مەلەك پەتخان بۆ من روو بەند و چرا بێنە... ئەسمەر.. گولەندام... جوابى نەبوو... یای زینیش ئەوینداری كاكە مەم دەبێت. خۆیان بە یەك دەناسین. لە كۆشك و دیوانى باوكى خۆیان بۆ یەك دەگێژنەو. بە فانۆسیكەو لەو شەویدا دەورەبەرى كۆشكى بەلەك گەران. زین سەرى سوورما... دەسیان بە وتەگەلى ئەویندارانە كرد... بە یەك بەلێتیاندا... بە قورتان بۆ یەك سویندیان خوارد. مەم بەلێتىدا بە دواى زیندا بچى بۆ شاری جزیر. ئەنگوستیلە و دەسەریان گۆراو... (بەیتەكە زۆر غینایی و جوانە بەداخووە باسەكەمان درێژ دەكاتەو). پەریان نزیان كرد و ئەوان لەسەر خۆ چوون. زینیان ھیناوە كۆشكەكەى خۆى. مەم ھەستا لە خەو، كاتى دەست نوێژ ئەنگوستیلەى زینی لە دەس خۆیدا دى... مەم نەخۆش

پاش نیسلامه که میهرپهرستی شاراوه بووه و بۆ شاردنی مه بهسته کانسان وشه ی بینگانه وه کوو سورپانی و تورکیان به کار دهبرد. لهو سهرده مه دا کهس نهیده زانی زمانی تورکی بهشی زۆری ئیتران و پۆم دا گیر دهکات). به سهرهاتیان بۆ نهستی گیراوه. نهستی که زۆر ناوومه ند بسوو وتی مه م سویندی خواردوو، دیت. من له قهراخ چۆمی جزیردا چل خزمهتکاری خۆم وه کوو جل شۆردا دهینم و دوو پیای کینگهر بۆ گشت و کال دادهینم ههر که مه م و بهنگینه هاتن بیانیهینن بۆ مالتی من. رهحانه خزمهتکاری زین که کچی «کا به کر» بوو دهیهو یست میوانی میرزینه دین له پێشدا بیه میوانی نهوان. (به کر لیره شدا تاوینه ی خراپه و چهپه لیه). مه م دوا ی برینی دوانزه مه نزل (که به حیسابی نه مپۆ و ۳۱۸ کیلومیتره ههر مه نزل شه ش فرسوق. فرسوق ۶۰۰۰ گهزه ههر گهز ۱۰۶ سانتیمتره ههر فرسوق دهیهته ۶۳۶۰ متر. ههر مه نزل پینچ فرسوق، ههر مه نزل دهیهته ۳۱۸۰۰ متر واته ۳۲ کیلومتر دوانزه بهرانبهری که یته وه با رستای بۆتان تا کهرکووکیش نیه چ بگا به یه مهن. دیاره تینکه لاویه ک پووی داوه مه به ست له یه مهن یان شامه یان ئیتران که چرگر یه ک جار به جینگای یه مهن ناوی ئیتران ده بات. بۆتان یان به په هلهوی بوختان پیتش نیسلام هه میشه به شیک له ئیتران بووه. برینی نه م دوانزه مه نزل له گه ل خه م و رهنج تینکه لاوه. نه وه ی که شایانی باسه پاش برینی مه نزل کهان له سه ر داخوازی مه م ئیتر پتوهندی ناغا و نۆکه ری له نیوان مه م و بهنگینه دا نامینی و ده بن به برا و یاوه ری یه کدی. له میترا یی و دینه کوردیه کاندا باوه رمه ندی به «یاری» و «سفره ی یاری» هه یه، «له میهرپهرستیشدا یاری هه یه. میترا نیسم، هاشم ره زی» ئیتر له م دینگه له دا ناغا و کۆیله یه تی نیه، نه وه یه که دینه کوردیه کان و «خوه رم دینی» که باسی ده که یین قه ت نه بوون به دینی ده سه لات. یان نه گهر بوون وه کوو قومه تیه کانی به حره یین درێژ خایه ن نه بوو و تیک شکان).

هه زار سه ربازی ناخر گه رانه وه، نزیک ی شاری جزیر بوونه وه. مه م و بهنگینه رینگایان نه ده زانی. شه و، غه وسولنه عزه می به غدا له سیمای پیره میردیکدا رینگای به وان پیشان دا (هه میشه یه کی له په راویزه کانی دینی نیسلام به ئاکتۆره کانی نه م چیرۆکه سیو ده دات یان رینگا پیشان ده دات.

هیچکات که سی وه کوو چوار خه لیفه و نیمامه کان و ته نانه ت خودی پینغه مبه ری نیسلام (د— خ) نین. زۆرتر مه شایه خی ته ریه تن نه پیوانی شه ریه ت. نه ی نه رانه له م چیرۆکانه دا چکاره ن بۆ ناویان نیه ؟). پۆ وه یسولقه رنی ماهیده شت (وه یس وه له پوون کراوه که دا هه یه ههر ناوی کوردی و ئیترانیه. هه زره تی غه وسیش ههر ئیترانیه واته عه بدولقادی گیتلانی که به ته عریب و هه لّه بووه

به جهيلانى و گه ييلانى). هاته يارمه تيدانيان و پټنوټنى كردنيان. گه يشته ناو شارى جزيره ويستيان به سپاردهى ره يخانه بچنه مالى به كر به لام به «هه لكهوت» به كر له مائدا نه بوو... چونه مالى نه ستى... نه ستى وتى كوپى شاي ئيران ميوانه بچنه شوين تاژدين (ليتره دا يه مهن وه كوو ئيران ناوبراوه له جيگايه كى تر دا جزير له پوژاوانى يه مهن دايه. له راستى دا جزير له پوژاواى ئيران دايه نهك يه مهن دياره له م چيرۆكه كورد يه دا تيگه لاوى روويداوه و ئيران كراوه به يه مهن).

مه لك ريحان له باوكى (كا به كر) زيز ده بى. به كر سوټند ده خوات نه هينلى مهن و زين به يهك بگهن. كوپانى دوو پادشاي ديكه به ناوه كانى «چه كو» و «عهر فو» (له مهن و زينى خانيدا برى تاجدين) بو خوازوينى زين هاتبوون. نه وان له ده ربارى زين دينا بوون كه به كر له ميتشكى دا خهريكى پيلان دانان بوو. به ژماره يهك زوژ ټنى خراپكار پارهيدا له كاتى كه مهن له مالى تاجدينه وه هات بو ده ربارى مير زين دينا سهر و پرويان برن و بيژن زين نه خوشى «خوره» (واته گولى يان جوزام) گرتهوه. هاوار بكن و خاك برټن به سهر خوياندا و بلټن زين خوره پيا چوه و ده يانه وى له شار بيگه نه ده ره وه.

مهن و به نكيه نه ده يانه وى بچن بو ده ربارى زين دينا و دهنگ و هاوار و قوپ پټوانى ژنان ده بيسن. مهن باوه ده كات كه زين خوره گرتهوه.

كاتى نه ستى ده نيترى به دواى تاژديندا كه بيتته و مالى، كه هات پى ده لى كوپى پادشاي ئيران ميوانه (ديسانه وه يه مهن به ئيران هه لكه رايه و به راستى نايه نه مانه هه لى چرگه ر كاك ره حان به كره؟ نه گه هه له نه بيت، يهك گرمانه ديته گوژى. نه ويش نه وه يه كه ههر به راستى له پيشدا ئيران بووه و گوژدراوه به يه مهن.

هوى نه وه بووه كه پاش ئيسلام له ئيراندا حكومه تى ئيرانى وه كوو پيش ئيسلام نه ما. له پيشدا بو چهند سه ده ئيران له ژير ده ستى عه ره به كاندا بوو. له سه ده ي چوار به و لاوه هوزه توركه كان شالويان هينايه سهر ئيران و حكومه ته كانى ئيرانى له سه ده ي چوار به و لاوه بوو به حكومه تى توركانى غه زنه وى و سه لجووى و پاشان حكومه تى موغوله كان و پاش ئه وان تاتاره كان. پاش تاتاره كان سه فويه كان هاتن ههر چهند به ره چه لهك كورد بوون «ب.ب اسلام در ايران. پتروشوفسكى» به لام زمانيان گوژدرا بووه سهر توركى و به تونديش درژمنى كورد بوون.

پاش سه فويه كان نادر شاهات كه له هوزى «نه فشارى تورك بوو. بو ماويه كى زوژ كه م حكومه تى لوازى كورد و لوپ به نارى زه ند» واته كه ريخانى زه ند دروست بوو كه به ده س

تورکمانه کانی قه جهر پوخواو حکومه تی تورکمانه کانی قه جهر تا سهره تای سده دی بیسته می زایینی خایاند. نهو حکومه تگه له گشت دوژمنی کورد بوون. جکومه تی پۆمیش که به دهست تورکان له نیو چوو و زمانی خه لکی پۆمیش گه پایه سهر تورکی و کهم و زۆر دوژمنایه تیان له گه ل کورد هه بوو، رهنکه بۆ نهوه ئیتران کراوه به یه مهن. و نه کراوه به پۆم یان شام که وه کوو ولاتی سهر به خۆ نه بووه جا ویژه رانی چیرۆکه که ویستویانه ولاتینک هه لبرژیرن که دوژمنایه تی له گه ل کورد نه بی بۆ نه مه میسر و یه مهن ده میتیته وه. لهو دووه یه مهن هه لبرژیردراوه. بۆ به یانی پۆژی دواپی وه کوو به لێن درابوو تاژدین و عه رفۆ و چه کۆ و مهن و به نگین چوون بۆ ده ربار. به کمر سیخو پگه لی دانا بزانی چی ده بی.... میر که شیاری مه می له پوخساریدا دیتبوو وتی یای زینم له گه ل جینگا و هه رچی که هه یه تی پیتشکه شی کوپی برایم پاشام کرد. مهن که له جینگای سهر وه به رانبهر زینه دین دا دانرابوو بیرى کرده وه که نه گه ر زین قبول کهم ده لێن پیاویکی بیته ست و غیره ته و کچی خۆره پیا چووی قبول کرد. جوابی دایه وه قبولم کرد به لām به خۆم دایه وه. عه رفۆ و چه کۆ خوشحال بوون. سێ جار نه م قسه دوو پات کرایه وه به لām مهن جوابی هه ر نه وه بوو. به کمر خیرا خۆی گه یانده کن زین و جینۆی زۆری به مهن دا. زین تینکچوو ویستی که مهن ببینی و به لێنی بیتیته وه بیر. تاژدین به مهن و عه رفۆ و چه کۆی گوت زین هه ر کام له ئیوه ی ویست نه وانی تر یارمه تی به دن. هه ر سێ داواکار قبولیان کرد... پاشان عه رفۆ و چه کۆ زانیان که مهن و زین له پیتشدا هاو په یمان بوونه جا بوونه لایه نگرى مهن...

مهن و زین له پیلانی به کمر تینگه یشتن. مهن چوو بۆ لای زین ده ستیان به قسه ی نه ویندارانه له گه ل یدک کرد.... میر زینه دین ناردی به دواى مهن دا. نهو له گه ل سێ دۆسته که ی، به نگینه و چه کۆ و عه رفۆ چوون بۆ ده ربار میر وتی مهن وه ره یاری ته خته نه رد⁽⁸⁾ بکه یین (له مهن و زینی خانیدا به جینگای ته خته نه رد واته «تاوله») شه تره نجه. ده زانین که شه تره نچ نیازی به تیفکیرینی زۆر هه یه. به لām ته خته نه رد زۆر تر نیازی به به خت و شانسه. له شه تره نچ⁽⁹⁾ دا هه زر و ویست و «ئیختیار»ی مرۆ لایه نی به هیژه به لām له ته خته نه رد دا به خت و شانس گرینگتره و چۆنیه تی درێژه ی یارییه که «جه بر» واته چۆنیه تی درێژه پیدانی یارییه که به ویستی مرۆ نیه. سه رنچ به دنه روون کراوه که ی. مهن چهنده ده ستی برده وه. به کروتی جینگاتان بگۆرن وه کوو نه وه ی خانی مهن که که وته به رانبهر زین چهنده ده ستی دوواند. میر وتی وه ره یاری شیعر به شیعر بکه یین له مو شاعیره دا میر به نه وینی مهن سووکایه تی کرد. تاژدین مه می برده وه مال.... زین بۆ مه می

نوووسی کاکهم (باوکم) دهچیتته ږاو. نهخوشم بیره لام... ژوانان دیواغانه کدی کوشکی میر بیت. مەم نهخوش بوو. وتی ناتوانم خوّم له سەر زین ږاگرم.... میر هات بۆ سەردانی مەم و بۆ ږاو دهنگی کرد... ئەسپ بۆ مەم زین کرا. ئەستی به چاروادارانى سپارد زینه کدی مەم شل دابهستن. مەم سوار بوو پاش چەند هەنگاو له ئەسپه که داکهوت. میر، مەمی بۆ ږاو نهبرد. ناردی به دواى به کردا. به کر وتی ئەسپه کهم شل بوو ناتوانم بێم پاشان به دواتدا دیم. به کریش نهچوو بۆ ږاو و سیخوږی له لار لادانا که چاوه دیری مەم بکهن. میر چوو بۆ ږاو.... مەم و زینی هاتن بۆ دیواغانه ی میر دهستیان به قسه گەلی نهویندارانه کرد. به نگینه یان نارد تا ههوالی هاتنه وهی میریان پێ بدات.

... مەم و زین له خەویکی خوڤدا بوون که به نگینه به خیرایی هات و وتی میر هاتهوه. ئەوان دووباره خەوتنه وه. میر گەیشته دهروازهی شار دههستن... میر گەیشته دهراگی دیواغانه... میر هاته ناو. مەم ههستا. که لێژسیکی ههبوو خستی به سەر زیندا... میر وتی حالت چۆنه کاکه مەم؟ ږاو پېژژ نه میر. زین له ژێر پیتسه که وه که زیهی ده رخست و پیشانی تاژدینی دا. تاژدین به یه کی له پیاوه کانی گوت بۆ ماله کهم ناو تێ بهرده. ناگر بهرزوه بوو گەیشته نزیکسی دیواغانه. میر و پیاوه کانی هاتنه دهروه. کاکه مەم له زین مالاوایی کرد و ږویی به لām دهسره کدی زین که له لای بوو داکهوت. به کر هه لی گرت... مەم زانی که به کر شوڤاریان ده کات. وتی ده بی به کری مه رگه وه ر بکوژم (سه بارهت به مه رگه وه ر باس کراوه)... نه وهی تاژدین هه بووی سووتا. میر وتی ده بی نه ریتی «باربوو» بۆ تاژدین نه بجام بدریت (بو نه م نه ریته کاک ته ییو بیان له ژێر نووسدا وتوو یه... داینگی زۆر په سند و زیندوه. نه وهی که ژن ده هینی یان تازه ده چیتته دتیه که وه که سانی دیکه شت و مه کی بۆ ده نیرن...).

میر وتی من ژووریک به گشت پیداویستیه کانی ده ده دم، هۆ به کر تۆ چی ده ده ی؟ به کر وتی هیچ قوریان نه وهی که به نه نقه ست مالتی خۆی گر تێ به رده دات نابێ هیچی به دیتی. میر وتی چۆن. به کر هه موو شتیکی گیرایه وه. میر بیرى کرده وه ده بی جۆری مەم بکوژم که تاژدین و چه کۆ و عه رفۆ نه زانن. به کر وتی ئەوان بێ مەم بینه ره بۆ جهنگی ولاتی که باجیان نه داوه کاتى که چوون به نه نیتى دهی خه ینه سیاچاله وه.... نه و سى که سه چوون بۆ جهنگ. میر و به کر به زینیان گوت مەم چوه بۆ جهنگ... مەم خرایه سیاچاله وه... مەم له پیتشدا تووله تاژیه کی په یدا کردبوو. که مەم نه ما، زین خۆراکی پێ ده دا.

تووله تاژیش ده‌بیره کونی سیاچاله‌که‌وه و ده‌یدا به‌مهم. زین پۆژی که‌وته دوا‌ی تاژیه‌که و گه‌یشته سیاچال و به‌سهراته‌که‌ی زانی. له‌گه‌ل مهم قسه‌ی کرد مهم وتی چل پۆژه له‌ سیاچالدام. له‌م کاته‌دا له‌شکر به‌ سهرکه‌وته‌وه هه‌لگرایه‌وه. زین خیرا چوو بۆ لای تاژدین و به‌سهراته‌که‌ی پێ گوت... دین بۆ سهر سیاچال. زین په‌لکه‌ی وه‌کوو گوریس شۆر ده‌کاته‌وه سیاچال. مهم به‌و په‌لکه‌وه دیته‌ ده‌روه (ئه‌مه وه‌کوو چیرۆکی روودابه‌و زال باوکی پۆسه‌مه که نه‌ویشه‌ چیرۆکی میتاییه). مهم چاری نابینی و زۆر نه‌خۆشه.

گه‌ردن نازایی ده‌خوای و ده‌مری. (جگه له ژماره‌ی چل که لی‌ره‌دا ژماره‌ی پۆژانی زیندانی مه‌مه ئیتر نیشانه‌یه‌که له‌ بیر و باوه‌ره‌کانی کورد له‌ زیندانی مه‌مدا نه‌ماوه. دیاره‌ نه‌و مهم و زینه‌ که خانی له‌ پوری نه‌وه هۆنراوه‌کانی داناوه ره‌سه‌تر بووه). .. کاکه مه‌میان له‌ جزیری بۆ تاندا ناشت به‌نگین جل و به‌رگی خۆ و به‌ ته‌واوی نه‌سه‌که‌ی شین ده‌کات (شین له‌ نار میهر دینه‌کاندا نیشانه‌ی نازیه‌تباری^(١٠) بووه. ئیستاش نه‌و نه‌ریته له‌ کوردستاندا هه‌ر ماوه. می‌زه‌ر و پشتوینی هه‌روامیه‌کان که به‌ ده‌ست ده‌چنری دوو جۆره. یه‌که‌م تینکه‌لا‌وی سپی و سوور که بۆ شایی و زه‌ماوه‌ند بووه دووه‌م سپی و شین که بۆ نازیه‌تباری بووه. ئیستاش که هه‌ر به‌و دوو ره‌نگه‌ ده‌چنری شوینه‌واری ئه‌م نه‌ریته‌که‌یه. (ب.ب ژماره ١٠)

به‌نگین بۆ یه‌مه‌ن گه‌رایه‌وه و به‌سهراته‌ ده‌گیریتته‌وه... له‌شکری برایم پاشا ده‌گاته‌ نزیک شاری جزیر. زینه‌دین و به‌کر ده‌که‌ونه خۆ. زین نازاد ده‌که‌ن بجیتته‌ سه‌رگۆژی مه‌م. له‌ویدا ده‌مری... زینه‌دین و به‌کر ده‌لین گۆژی بۆ هه‌لکه‌ن له‌ هه‌چکۆی کولنگ و پاچ ده‌ده‌ن به‌ سه‌ر زه‌ویدا هه‌لناکه‌نری تا ده‌گه‌نه لای گۆزه‌که‌ی مه‌م. له‌ لای گۆزه‌که‌ی مه‌مه‌وه زه‌وی هه‌لده‌که‌نری و له‌ لای مه‌مه‌وه ده‌ی نیژن. به‌ ناژتنی زین ده‌نگینکی ترس هی‌نه‌ر له‌ گۆژی مه‌مه‌وه هه‌ستا و به‌کروتی خوشکی تۆ به‌ مردنیش ده‌سمان لی هه‌لناگری. میر که په‌شیمان ببوه‌ه فه‌رمانی‌دا هه‌ر له‌ویدا به‌کر بکوژن. به‌کر هه‌لاته‌ نیوان گۆزه‌که‌ی مه‌م و زین هه‌ر له‌ویدا کوشتیان خوینی به‌کر رۆایه‌ نیوان گۆژی مه‌م و زین و له‌و خوینه‌داری «زی» سه‌وز بوو. (مامۆستا نه‌ییویان سه‌باره‌ت به‌ زی نووسیانه «داریکی دپکاوی کیتیوه که «دپووی مه‌م و زینان»یشی پێ ده‌لین.

کاری مه‌م و زین ته‌واو بوو. عه‌رفۆ خۆی نایه‌گل «گل پیوان» داییکه بۆ نازیه‌تباری چه‌کویش خۆی له‌ خومدا کیشا (خوم یا هوومه نه‌و ده‌فره‌ گلینه‌ گه‌وره‌یه که ره‌نگه‌رژان ره‌نگی تیدا ده‌گره‌وه. مه‌به‌ست ره‌نگی شینه. ئه‌م ره‌نگه له‌ هه‌ندێ جیگای کوردستاندا به‌ ره‌نگی که‌سک یان

سه‌وز ده‌لێن. به‌لام مه‌به‌ست ره‌نگی ئاسمان و نه‌ختی له‌وه دێزتره)... خه‌به‌ر به‌ بڕایم پاشا درا که زینیش مرد وتی سبه‌ینی شاری جزیر کاول ده‌که‌م. به‌نگینه‌ کرا به‌ سهرداری له‌شکر. هاتنه‌ نێو شار پووین کرده‌ مالی به‌ کر و زینه‌دین و گشت نه‌وانه‌یان کوشت (ئه‌م کوشتاره‌ له‌ مه‌م و زینی خانی و به‌گشتی له‌ فهره‌هنگی کورد له‌وانه‌ ئایینی میتایی و دینه‌ کوردیه‌کاندا نیه‌ و شتیکی دوا‌یینیه‌. ئه‌و خۆشه‌ویستی و میهره‌بانیه‌ که‌ له‌ ئایینی مه‌سیحی‌دا هه‌یه‌ وه‌ك زۆر شتی دیکه‌ له‌ میهره‌پرستی کوردان وه‌رگیراوه‌).

ئه‌ستی وتی میهم، مه‌م و زین و شوینه‌واری ماله‌ بایم نه‌مان. بڕایم پاشا ده‌ستی خسته‌ نه‌ستۆی و کردی به‌ کچی خۆی و چوونه‌ سهر گۆڕی مه‌م و زین. له‌گه‌ڵ له‌شکردا بانگ و هه‌رای گریانیا‌ن به‌رز کرده‌وه‌...

بڕایم پاشا دوو چاوی کویر بوو... میر وتی به‌ ئه‌ستی ئه‌وه‌ شاری جزیرم به‌ قره‌تاژدین‌دا گه‌پایه‌وه‌ بۆ یه‌مه‌ن و به‌نگینه‌ کرا به‌ پادشای یه‌مه‌ن.

(خۆینه‌ری به‌رێز سهرنجی ئه‌وه‌ی داوه‌ که‌ به‌شه‌کانی سهره‌تای ئه‌م چیرۆکه‌ به‌ ته‌واوی میهری و له‌ ژێر کاریگه‌ری به‌ هیزی دینه‌ کوردیه‌کاندا یه‌ به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که‌ مه‌م ده‌چیتته‌ شاری جزیر گۆرانکاری و تینکه‌لاوی زۆر ده‌بی و وه‌کوو ئه‌وه‌ی خانی ره‌سه‌نایه‌تی نه‌ماوه‌).

پوښه کړنه وکانی به شی چوارهم

۱-۲ - «وه یسولقه رهنی» له بناغه دا خه لکی یه مهنه و گزړشی هدر له ویدایه. جا له ماهیده شتی کوردستانی پوژه لاتدا چ ده کا؟ نه ویش له لووتکه ی کتو. له کوردستانی باکوریشدا هدی.

«نولیای چه له بی» که نزیك به چوارسد سال له مهور پیش واته ۱۰۶۲ ی کزچی دهستی به گه شتیار ی له کوردستانی باکوروهو بڼ «ته وریت» ی نازه ریاچان کردوه له میافارقینه وه پوو به باکور ده چیتته شارو قه لای «خړو». له وپوه ده چیتته «جالندر» و نووسیویه، پوژ ی دواپی له گه ل هدمو له شکر له پڼگایه کی به رده لانه وه تی پهرین و گه شتینه گزړی وه یسولقه رهنی. چه له بی که سهری سووړ ماوه دلئی نه مه گزړی نه و نیه گزړی نه و له یه مهنه دایه. رهنه نه مه گزړی سولتان وه یسه که له نه وه کانی عه بیاسی گه له ... «سیاحه تنامه ی نولیای چه له بی وه رگیتیر فاروژ که یخه سهری»

له گشت کوردستاندا لووتکه ی کتو گه لی زور هدی که پیش نیسلام ستایشتگا بوون و پاش نیسلام به ناویکی نیسلامیه وه به ریتز ماونه ته وه. له وانه له شاری سنه لووتکه ی «سولتان سیراجوددین» که ۲۹۰۰ میتر له ناست زه ریا به رزه - سولتان سه هاو «نه سحاو؟» که ۲۶۰۰ به رزه. «یوسو سیا» و دوو لووتکه «سا» و «سه یی» له کتوی عاشقاندا به به رزایی ۲۵۰۰ میتر و... ده زانین هیچکات گزړی موسلمان نابهنه لووتکه ی هدر به رز. هندی کدس ده لپن نه مانه سه حابه ی پیغه مبه ر (د - خ) بوون که له ویدا کوژراون. دیاره شهر ی عه ربه ی موسلمان و خه لکی خوجه یی له لووتکه ی هدر به رزدا نه بووه. نه م ناوه نیسلامی گه له پاشان دروس کراون. وه کوو مهرقه دی حه زه تی عدلی له «مه زار شهر یف» ی نه فغانستاندا که گشت نه فغانستانیه کان باوه ریان پیته. له راستیدا مهرقه دی عدلی له نه جفدایه. پاش توژین دهر که وت که له کاتی هیرشی عه ربه دا نه و مهرقه ده جیگای په رستگه یه کی هدر په رزوی بودایی بووه که پاشان به و ناوی نیسلامیه وه به ریتز ماوه ته وه. وه یسولقه رهنی ماهیده شت و نه وه ی کوردستانی باکور بی گومان ستایشتگای میهر په رستی پیش نیسلامه. بڼ نه وه ده لپم میهر په رستی چون زورتر نازناوی باوه و پیرو سان (که پاشان گزړدراوه به سولتان) یان هدی.

له سنه و کرماشان، سەراو، واتە کانی گەوره و پڕ ئاومان بە ناوی «خزری زیندوو» و «خزر ئەلیاس» هەیه که ئاشکرایە مەعبەدی پیش ئیسلام بە گومانی بەهێز «ئەناهیەتا» بوو که ژغودای بەپێزی ئاوە «ئەن + ئاهی + تا» ئەن یان «ئەنە» له ئەوێستادا واتە «نە». ئاهی، واتە تێکەڵ کردن، تا، دابیژی دۆخی می «تە» بە که پاشگری ئاواناوە له پوون کراوەکانی پیشوودا، باسمان کرد و وتمان له شکستە و.... دا هەیه. بە گشتی واتە «تێکەڵ نە کراو» یان پوون و زەڵال. له پیشدا نازناوی پووباریکی ئوستووپی بوو که پاشان بوو بە ناوی ژغوای پارێزەری ئاو. «ئاهیەتا» له دۆخی نێری دا، له کوردی سنهیی و کرماشانی و ئیلامی و هەورامیدا بوو بە «ئاوێتە» واتە تێکەڵ کراو. له ئیزدیدا وەکوو خزر ئەلیاس ریزی تایبەتی هەیه.

«وەیس»: له زەمانی خەسەر و ئەنەو شیروانی ساسانی (هەفتاد هەشتاد ساڵ پیش هێرشێ موسڵمانەکان بۆ سەر ئێران له زەمانی عومەر کوپی خەتتاب) دا سەردارێکی ئێرانی بە ناوی «وەهرز» خەلکی ئەهاوێند که ئیستا زمانیان کوردی له کیه، یەمەنی داگیر کرد و بوو بە فەرمانرەوای ئەوێ. وەهرز و لەشکرەکی لهوێ مانەو و بۆ ئێران نەگەرانەو. بەم بۆنەو هەندی فەرەهنگی ئێرانی له زمان و بیر و باوەر له یەمەندا دزی کرد لەوانە ناوی وەیس و وەیسەیه. پەرە سەندنی شیعیش له یەمەندا بۆ ئەم مژارە دەگەرێتەو.

له ئەوێستادا «وەئیسە که» له پەهلەویدا «وەیسەک» له کوردیدا «وەیسە» و له فارسیدا «وەیسە» و «وەیس». له ئەوێستادا تووسە، پالەوانی ئەوێستایی نزای وایە له شەپدا کورانی وەیسە، پیران و هوومان و پیسڵم تێک شکێتی. له شەپێکدا هەر سێ کوپی وەیسە بە دەس گۆدەرز و پۆسەم و بیژەن دەکوژرێن. رەنگە وەیسولقەرەنی یەمەنی هەر له ئەوێ ئێرانێەکان بووبێ و له دۆخیکی عێرفانی ئێرانیدا بوو.

۳- مایی دەشت: «مای» واتە ماد. مایی دەشت واتە دەشتی مادی. دال له کوردیدا دەسوێ و دەبێ بە دالی موهەله که تایبەتی کوردیه. بۆ دالی موهەله له ئەلقبیتی کوردیدا نیشانه نیە. هەورامی و گەرووسی و خەلکی لای سنه که ئەم پیتە ژۆر دابیژ دەکەن بۆ نووسینی له «د» ی موهەله که لێک وەرەگرن.

دابێژی ئەم پیتە جۆرێکە که دەتەوێ «د» دابیژکە ی زمان بە تەواوی نانوسی بە مەخرەجی دالەو. ئەم پیتە له سەردەمی ئیسلامدا دابیژ کراو و عەرەب له نووسیندا کردوویەتی بە «ه» و بە جێگای ماد دەلێن «ماه» وەکوو ماوەین واتە دوو ماد، مادی بەسەر مادی کووفە

مه‌به‌ست دوو شاری کوردستان بوو، که باجه‌که‌یان بۆ فه‌رمانه‌وای کوفه و به‌سره‌ براره. دالی موهمه‌له له بواړی زه‌ماندا ده‌سوێ به «ی» یان «و» یان به ته‌واوی دابیژ ناکړی، باسیکی درێژێ زمانناسیه و لێ ده‌گه‌ڕین.

۴- کوردی و فارسی «فه‌پ» په‌هله‌وی «فه‌پ»، «خه‌ره» له ته‌ویستادا «خه‌ره‌نه» «خه‌ره‌نه» خه‌ره و هه‌ره به مانای خۆر. نه، نیشانه‌ی ئاوه‌لناوه که باس کرا. له بناغه‌دا واته ته‌وشته‌ی که سفته‌ی خۆری هه‌یه. چون وشه‌که له خۆر گیراوه، دیاره که نه‌م شته زه‌رده‌شتی وه‌کوو زۆر شتی‌تر له ئایینی میه‌رپه‌رستی گرتوه و تینکه‌لاوی ته‌ویستای دوا‌یینی کردوه.

۵- هیشتا له نێو عه‌شایه‌ر و دێهاته‌کاندا دیواخی سوور به سه‌ری بووکدا ده‌کێشن له هه‌ندی جینگای کوردستان به زه‌ماوه‌ند ده‌لێن سوور. سوور که له کلاره‌که‌ی سوهره‌وه‌ردیدا باسی ده‌که‌ین له میه‌رپه‌رستیدا نیشانه‌ی جه‌ژن و شادیه. له سه‌ر جل و به‌رگی سپی و سووری بووک له به‌شی ناخردا باس ده‌که‌ین.

۶- قوڵتاس به دابیژێ کۆن کورته‌ش له زمانی کۆنی کورد واته ته‌ویستایی‌دا «ل» و «ل» نیه. پاش په‌ره‌سه‌ندنی «ل» له مادی میانه‌دا (په‌هله‌وی و کوردی پێش ئیسلام) هه‌ندی «ر» بوون به‌لام و هه‌ندی «پ» و «ر» له گه‌ڵ پیتیکی‌تر له کوردیدا بووه به «ل» وه‌ک «ور» ته‌ویستایی له هه‌ورامی‌دا بووه به ول و له سۆزانی‌دا گۆل. مه‌رز، بوه به ماڵ (مالێن). ده‌رته بووه به دال (دێنده) سه‌رته بووه به ساڵ و...

کورته‌ش بووه به کوڵتاش. پاش ئیسلام که پیتی «ق» عه‌ره‌بی په‌ره‌ی سه‌ندوه بووه به قوڵتاش و قوڵتاس. کورته و کورت له زه‌مانی ساسانیه‌کاندا به کورد گوتراوه (ب.ب. گۆڤاری تاینده‌ی ژماره ۳۴ ی سلیمانی وتاری نه‌م نووسه‌ره: رافه‌ی وشه‌ی کورد) «ش» نیشانه‌ی سیفه‌تی کارکه‌ره که سوواوه به «س» به گشتی قوڵتاس به مانای کێونشین.

۷- تاژدین دوو وشه‌یه «تاژ + دین». له په‌هله‌وی خوشکی زمانی کوردیدا «تاچ» له ته‌ویستایی‌دا «ته‌چ» به مانای هه‌ره توندو تیژ پوشتنه. له کوردیدا به سه‌گی ڤاو که توند هه‌لدی ده‌لێن تاژی و تاچی. که «ژ» له زاراوه‌یه‌کدا بیی به «ج» ده‌نگ نه‌ختی ده‌که‌وته ناو لووت و نوونی و یقایه ده‌گری و تاژی ده‌بی به تاچی. تاژدین به که‌سی ده‌لێن که به توندی بۆ لای دین ده‌ڤوا. دین، له ته‌ویستای دوا‌یینی به‌تایبه‌ت له به‌شی «وی دی‌ودات»دا هه‌ر به مانای دینه. له سوریانی و عه‌ره‌بیشدا نه‌م وشه هه‌یه. ره‌نگه سوریانی و عه‌ره‌بی له کوردی کۆنیان گرتبێ. به

قاعیده‌ی نه‌ویستایی «ته‌چه‌رۆډه» یان به قاعیده «ته‌چه‌رۆډه» هەر نه‌وه‌یه که له کوردیدا ده‌لێن تاخه‌رۆ. له په‌هله‌ویدا ده‌بێ به «تاچه‌رۆډ». کوردی «رۆ» په‌هله‌وی رۆډ نه‌ویستایی «ره‌نۆډه» به مانای رۆوباره. تاخه‌رۆ واته رۆوباری توندپه‌وه. «رۆډ» په‌هله‌وی له کوردیدا «د» که‌ی سوواوه و بووه به‌رۆ. وه‌ک چۆمی «گاوه‌رۆ» نزیک‌ی سنه به مانای چۆمی گا.

۸ - ۹ - «ته‌خته نه‌رد» به کوردی باشوور «تاو‌له» چون له‌سه‌ر هه‌لکه‌وت و قه‌زاو قه‌ده‌ره یاریه‌کی دروستکراوه‌ی میهرپه‌رستیه. جه‌عبه‌یه که وه‌کوو کتیب ده‌کرێته‌وه دوو که‌س یاری پێ ده‌که‌ن. لای هەر یاریکه‌ر دوانزه خانوو هه‌یه که نیشانه‌ی دوانزه بورجی ناسمانه. دوو موکه‌عه‌بی چکۆله هه‌یه که له شه‌ش رووه‌کانیان خاڵ وه‌کوو یه‌ک تا شه‌ش خاڵ هه‌ل که‌ندراوه که «تاس» و له باشووردا «زار» ی پێ ده‌لێن ئه‌م دوو زاوه نیشانه‌ی مانگ و خۆره. یاریکه‌ران نه‌ودوو تاسه هه‌لده‌هاوێن. به پیتی خاله‌کانی ئه‌و دوو تاسه هه‌رچی هه‌بوو به مۆره‌کانیان له باشووردا «پوول» که بۆ هەر یاریکه‌ر پانزه پووله یاری ده‌که‌ن. به پێچه‌وانه‌ی شه‌تره‌نج که به‌ردن یان دۆران‌دن به راده‌ی هوشیاری و هزرینی یاری که‌رانه له‌م یاریه‌دا به شانس و به‌خته‌وه پێته‌نده.

شه‌تره‌نج عه‌ره‌بی کراوی «چیره‌نگه‌ه» ی سانسکریته که به قاعیده‌ی نه‌ویستایی ده‌بێ به «چ‌ئوه‌ره‌نگه‌ه» واته چوار دۆخ، مه‌به‌ست چوارریزی شه‌رکه‌ر له‌م یاریه‌دا یه. سه‌باره‌ت به «نه‌نگه‌ه» باس کرا. Cithwer له نه‌ویستادا به مانای چواره.

۱۰- له هه‌موو نه‌خشه میترا یه‌که‌کان له په‌رستگه‌کانی میهرپه‌رستیدا په‌یکه‌ری میترا هه‌یه که خه‌ریکه گا ده‌کوژی. له لای راستیه‌وه لاویک هه‌یه که شه‌ماله‌ی داگیرساویکی هه‌لگرتوه. دیمه‌نی خۆش‌حال و به پێکه‌نینه‌وه‌یه ئه‌مه نیشانه‌ی سپێده و هه‌ل هاتنی خۆره. ئه‌م په‌یکه‌ره ره‌نگی سوور کراوه. له لای چه‌پی میتراوه لاویکی تر شه‌ماله‌ی داگیرساوی سه‌ره و خوار گرتوه که نیشانه‌ی ئیواره و نیشته‌نی خۆره. دیمه‌نی خه‌مۆکی هه‌یه و به نیشانه‌ی خه‌م و که‌سه‌ره ره‌نگی شین کراوه. شین به مانای گریان و شیوه‌نیشه. مه‌به‌ست له شین ره‌نگی دێزه له ره‌شه‌وه تا ره‌نگی ناسمانی دێز. هه‌ندێ زاروچه‌کی سۆرانی وه‌کوو موکری که به که‌سک ده‌لێن شین، شیاری لێکۆلینه‌وه‌یه.

به‌شی پینجدهم

شۆناسی ئۆلی و فه‌لسه‌فی کورد

له ئاره‌زی سووری سوهره‌وه‌ردیدا

به سدرهاتی سوهره وردی

شاری سوهره ورد کوئییه؟

«ئیبینی حوققه‌ل» گهشتیار و جوغرافی زانی عه‌ره‌ب گه‌شته‌که‌ی له سائی ۳۳۱ی کۆچی به‌ران‌به‌ر به ۹۴۱ی زایینی ده‌س پی‌ده‌کات. له به‌شی هه‌فته‌می سه‌فه‌نامه‌که‌یدا (سووره‌تولنه‌رز) که به عه‌ره‌بی نووسراوه سوهره‌ورد وه‌کوو یه‌کێ له شاره‌کانی «جبال» ده‌ناسیتیت و له ناساندنی شاره‌کاندا سه‌باره‌ت به سوهره‌ورد ده‌لی: ئەم شاره وه‌کوو شاره‌زووره و هه‌ر به‌و پانتاییه‌یه. شارێکی پێ خێر و پێ به‌ره‌مه‌ و خه‌لکی ته‌وی زۆریه‌ی کوردن. له پێش‌ه‌ودا له‌سه‌ر ئایینی «خوارپج»^(۱) بوون. هه‌ندیکیان کۆچیان کرد و هه‌ندیکیان به‌هۆی نیشتمان په‌رس‌تیه‌وه له‌وی ماونه‌ته‌وه. هه‌ر دوو باژێر (سوهره‌ورد و شاره‌زور) شوورایه‌کی سه‌خت و پته‌ویان هه‌یه. ئیبینی حوققه‌ل پاش ناساندنی شاره‌کانی که‌ره‌ج (ئه‌م که‌ره‌جه له نیوان پارێزگا‌کانی کرماشان و لوپستان‌دایه و له‌گه‌ل که‌ره‌جی نزیک‌ی تاران جیاوازی هه‌یه. هه‌ندێ له‌ جوغرافی نووسان «که‌ره» یان نووسیوه) و بروجرده و نه‌هاوند و رۆژاور و هه‌لوان^(۲) و سه‌یمه‌ره و سیوان و سوهره‌ورد و شاره‌زور و قه‌زوین و قۆم و کاشان ده‌نووسی ئەم جێگا‌گه‌له جگه له هه‌مه‌دان تا ره‌ی و له‌وی هه‌تا قۆم که ده‌شت و راستاییه ته‌وانی‌تر کویتستان‌گه‌لی سه‌خته. له شاره‌زووره تا ئامێد و له ناو ئازهربايجان و جزیره و ناحیه‌کانی مووسل به‌ درێژایی ۳ تا ۴۰ فرسه‌ق یه‌ک زه‌مینی بێ کێو و راست نابینی خه‌لکی ئەم کێو‌گه‌له کورده‌کانی هه‌میده و لاریه و هه‌زیانیه و پاشاوه‌یان له کورده‌کانی شاره‌زور و سوهره‌وردن. (سه‌فه‌نامه‌ی ئیبینی حوققه‌ل، «ئێران ده‌رسووره‌ تولنه‌رز، وه‌رگێڕ به‌ فارسی» دوکتور ج‌ه‌ع‌ف‌ر، ش‌ع‌ار) لا‌په‌ره‌کانی ۱۱۱ تا ۱۱۴)

ئه‌بوو ئەسحاق ئیبراهیم نیسته‌خری، کۆچی دوایی له سائی ۳۴۶ی کۆچی، ۹۵۷ی زایینی گه‌شتیار و جواغرافی نووسی ئێرانی که به‌ره‌مه‌کانی به‌ عه‌ره‌بی نووسیوه، له‌ کتییی دووه‌می‌دا «ئه‌له‌مالیک وئه‌له‌مالیک» له به‌شی ناوچه‌کانی جبال (کویتستان) سه‌باره‌ت به‌ شاره‌زور و سوهره‌ورد هه‌ر دوو پێکه‌وه نووسیوه: شاره‌زور شارێکی چکوله‌یه له‌ویدا کوردان ده‌سه‌لاتیان هه‌یه هه‌ر وه‌ها سوهره‌ورد. ئەم دوو شاره له ده‌ست کورد‌گه‌لدایه (ل ۱۶۵ مه‌سه‌لیک وئه‌له‌مالیک وه‌رگێڕ به‌ فارسی «ئیه‌ج نه‌فشاری»). هه‌ر وه‌ها سه‌باره‌ت به‌ پێگای سوهره‌ورد

دەنووێ: ئەگەر بتهوێ ئە هەمەدانەوه به پینگای سوههوهرددا بجای بۆ زهنگان (ئێستا ده‌لێن زه‌نجان) سی و چەند فرسەق دەبی (فرسەق نەختی زۆرتر له‌ شەش کیلۆمەتره‌) «ئەبولقاسم بن ئەحمەد جەیهانی» گەشتیار و جوغرافی نووسی ئێرانی له‌ سەرەتاکانی سەده‌ی چواری کۆچی واتە سەده‌ی ده‌ی زاینی‌دا ژیاوه‌ و به‌ره‌مه‌کانی به‌ عەرەبی نووسیوه‌. له‌ کتیبی «ئەشکالولعالم»‌دا پاش شاره‌کانی که‌ره‌ج و برووجرد و نه‌هاوهند و پروژاوه‌ر (روژ به‌ مانای پووباره‌) و هه‌لوان. سەبارەت به‌ سوههوه‌رد نووسیویه‌: سوههوه‌رد شارێکی چکۆله‌یه‌. زۆریه‌ی خه‌لکی ئەو شارە کوردن. فەرمانره‌واکانی هەمیشه‌ کورد بوونه‌. (ئەشکالولعالم. وه‌رگێڕ به‌ فارسی عەبدوسەلام کاتیب. به‌ تیکۆشانی فه‌یرۆز مه‌نسووری).

لستەنج میژووناسی به‌ ناوبانگی ئینگلیسی (١٩٣٣-١٨٥٤) سەرده‌می‌ک له‌ ئێراندا ژیاوه‌. له‌ کتیبی «ولاتی پۆژه‌لاتی خه‌لافه‌ت»‌دا سەبارەت به‌ سوههوه‌رد نووسیویه‌: له‌ پۆژاوی سولتانیه‌ س‌جاس یان سی‌جاس و سوههوه‌رد دوو شارۆچکه‌ی نزیک به‌ یه‌ک بوون که‌ تا زه‌مانی هه‌مدوللای مسته‌وفی (نووسه‌ری تاریخی گوزیده‌ و نوزه‌تولقلوب له‌ سەده‌ی هه‌شتی کوجیدا) هه‌ندی‌ ئاوه‌دان بوو به‌لام ئیستا هه‌ر دوو وێران بووه‌ (پاشان وته‌کانی ئیبنی حوقه‌لی هه‌تاه‌). هه‌مدوللای مسته‌وفی ده‌لی له‌ پێشدا سوههوه‌رد و س‌جاس دوو شار بوون که‌ له‌ هه‌رشه‌ی مه‌غۆلدا وێران کراون و ئیستا به‌ قه‌ده‌ر دوو گوند ماونه‌ته‌وه‌. سی‌جاس له‌ پێنج فرسەقی پۆژاوی سولتانیه‌دا. بووه‌ و سه‌د و چەند گوندی هه‌بووه‌ که‌ له‌ هه‌موودا موغۆله‌کان نیشته‌جێ کراون...».

مامۆستا هاشمی ره‌زی له‌ کتیبی حیکمه‌تی خوسره‌وانی لاپه‌ره‌ی ١٩‌دا نووسیویه‌: هه‌مدوللای مسته‌وفی له‌ کتیبی نوزه‌تولقلوبدا سەبارەت به‌ سوههوه‌رد نووسیویه‌: زمانێ خه‌لکی ئەوێ په‌هله‌ویه‌». به‌لام ئەمن ئەو کتیبه‌م به‌ ته‌واوی خوێنده‌وه‌ و شتی وای تیدا نه‌بوو. ئەم کتیبه‌ به‌ تیکۆشان و پاست کردنه‌وه‌ و په‌راویز نووسی زانا و ئێرانناسی به‌رپێز دوکتور موحه‌مه‌دی ده‌بی‌ر سیاقی له‌ بلاوگه‌ی هه‌دیس له‌ ١٣٨١ (٢٠٠٢ زایی)‌دا چاپ کراوه‌ له‌م کتیبه‌دا له‌ لاپه‌ره‌کانی ١٠٦ و ١٠٧‌دا سەبارەت به‌ س‌جاس و سوههوه‌رد به‌م جۆره‌ هاتوه‌: «له‌ پێشدا دوو شار بوون که‌ له‌ هه‌رشه‌ی مه‌غۆلدا وێران کراون و به‌ قه‌ده‌ر دوو گوندیان لێ ماوه‌ته‌وه‌. «جروود» و «ئيجروود» له‌ گه‌رداوه‌کانیه‌. له‌ باشووری سولتانیه‌وه‌ پۆژیک رینگایه‌. ولاتیکی سارد سێره‌ به‌ره‌مه‌می هه‌ندی‌ دانەویله‌ و میوه‌یه‌. زۆرتر له‌ سه‌د گوندی هه‌یه‌ و زۆریه‌یان ئیستا (سەده‌ی هه‌شتی کۆچی) موغۆل‌نشینه‌. گۆری نەرغوون خانی موغۆل له‌ کتیی س‌جاس‌دایه‌... خه‌لکه‌که‌ی هه‌نه‌فین.

له وړگه ی چاکی تیدایه. باجی حکومت له وی دوو «توومان»ه. نهمه گشت نه ویه که له و کتیبه دا سبارت به سجاس و سوه وورد نووسراوه و تیر لم کتیبه دا سبارت به و دوو شاره هیچ نه نووسراوه و سبارت به زمانی خه لکی نه وی هیچ باس نه کراوه. نازام نه و هله زهق و ناله باره ی ماموستا چوڼ پیدا بوه.

پیښم وایی نه و بهرینه سوه ووردی له گهل مهراغه و چند شاری تر که زمانیان وه کوو په هله وی نووسراوه تیکه لاو کړدوه. یان.... !!

سوه وورد ته مړوکه، یه کی له گونده کانی به خش (ناحیه) ی «قهیدار» ی شارستان (قهزا) ی زه نجانه. علی ته کبه ری دیه خودا له لوغت نامه کدی دانوسیویه «... نه م ناوچه ۲۵ گوندی چکوله و گوره ی هیه. له پیښدا سوه وورد شاریکی چکوله بوه».

نه گهر له سنه وړو به باکوو بو دیوانده ریکه وی، ده کیلو متری ده مینی بز دیوانده به لای پوژه لاتدا لاکه یتوه پاش پرینی نریک به شهست کیلومتر ده گهیت به شاری «بیجار» که پوژه لاتری شاری کورد نشینه و سر به پاریزگای کوردستانه و ناوهندی کورده کانی «گه روسی»^(۳) یه. شارزچکه و گونده کانی بیجار له لای پوژه لاتوه هاو سنووری پاریزگای تورک نشینی زه نجانه. سوه وورد لم سنوورده ایه و نه مړوکه خراوه ته سر پاریزگاری زه نجان. خه لکه کدی سوه وورد نیستا کورد و تورک تیکه لاون. له سده ی هفتی کوچیدا به دس موغوله کان کاول کرا و تیر وه کوو شار نه یتوانی پشت راست کاته وه. دیه خودا له به شی سجاس دا نووسیویه «سوه وورد و سجاس له پیښدا دوو شار بوون که له هیترشی موغولدا کاول کران. دیه خودا هندی سهرچاری تری بز سوه وورد و سجاس ناساندوه:

جدهانگو شای جووهینی - شه ددولته زار - نه خبروده وله توسسه جوو قیه - تاریخ غازانی و حه بیوسیوسهر.

مانای سوهره ورد

سوهره ورد، (سوهر + ه + ورد) سوهر له ئه‌وێستادا «سوخره» له په‌هله‌ویدا سوخر، و سوهر. له کوردی زازا و هه‌ندی زارۆچکه‌ی کرمانجیدا، سوهر، له زاراوه‌کانی تری کوردیدا «سوور» هه‌ر به مانای ره‌نگی سووره. بزویینی سه‌ری «ه» چه‌شنی نیشانه‌ی ئاوه‌لئاوه وه‌ک ده‌لێن سووره‌گول. «زه‌رد» وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی و ئه‌وێستایه‌ به مانای زه‌وی نه‌رم و شیف کراو. مامۆستا هه‌ژار به زه‌وی دوو جار کێلدار مانای کردوه.

له ناچه‌ی سه‌قز و بانه و بۆکاندا وشه‌ی «شینا زه‌رد» مان هه‌یه به زه‌ویه‌ک ده‌لێن که به هۆی نه‌رمی خاکه‌که‌یه‌وه سه‌وزه‌لاتی و پوه‌کی زۆری بیته. وشه‌ی زه‌رد له ئه‌وێستادا که دایکی زمانی کوردیه «زه‌رده» («ر» بزۆکه‌ی هه‌یه) به مانای زه‌وی نه‌رم هاتوه، له به‌رانبه‌ر ئه‌م وشه‌وه وشه‌ی خرووژدی هه‌یه که به مانای سه‌خته. زه‌رده دوو جار له ئه‌وێستا له به‌شی «وی دی‌ودات» (وه‌ندی‌داد) وه‌کوو «زه‌رده‌سه» (زه‌رده + زمه) هاتوه (وه‌ندی‌داد، ٨٠٧، ١٥، ٤٧) «زمه» له هه‌ورامیدا زه‌می و له زاره‌وه‌کانی تردا «زه‌وی» هه‌ر به مانای زه‌ویه. «زه‌رده‌زمه‌ی» ئه‌وێستا به مانای زه‌وی نه‌رمه. «خرووژدی زمه» به مانای زه‌وی ره‌قه که کێلدارانی زۆر سه‌خته. سه‌رداری مه‌زنی کورد له زه‌مانی ئه‌شکانیه‌کاندا «سوخران» یان «سوه‌ران» هۆز و ناچه‌ی سۆران له کوردستانی باشووردا له ناوی ئه‌و سه‌رداره‌ وه‌رگیراوه. له سوه‌راندا پیتی «ه» سوواوه و بووه به «سۆران»، وه‌کوو له په‌هله‌ویدا «موهر» له کوردیدا «مۆر»، عه‌ره‌بی «شوهره‌ت» کوردی «شۆره‌ت»، له په‌هله‌ویدا «دوخت» له کوردی که‌له‌وپری و کرمانجیدا «دۆت» (وه‌کوو دۆت‌مام). له په‌هله‌ویدا بووختان و بوه‌تان و له کوردیدا «بۆتان» شاری به‌ناو بانگی کوردستان. نووسه‌ری شه‌ره‌فنامه، شه‌ره‌فه‌دین به‌دلیسی له می‌ژوه‌که‌یدا وه‌کوو دابێژی چوارسه‌د ساڵ له‌مه‌و پیتش به جێگای سۆران «سوه‌ران»ی نووسیوه. له «توحفه‌ی موزه‌فقه‌ریه‌»ی «ئوسکارمان» که مامۆستا هه‌ژار کردویه‌تی به کوردی له به‌شی «قه‌لای دهم‌م»دا سۆران وه‌کوو سوه‌ران نووسراوه...

دیاره‌ له‌و سه‌رده‌مگه‌له‌دا کوردان به سۆران، سوه‌رانیان وتوه. ئه‌م ئاوه له سوخران سه‌رداری کوردی ئه‌شکانی گیراوه و پاشان بووه به سوه‌ران وه‌کوو بوختان که بووه به بوه‌تان و بۆتان، سوخرانی‌ش بووه به سوه‌ران و سۆران له سه‌ر مانای گۆزانی‌ش قسه‌ ده‌که‌ین.

به سەر هارتى سوهرهوهردى: له پيشدا دهبي بزائين سوهرهوهرد وهكوو شارهزور زاناي زۆرى لى كهوتۆتهوه. «سى كهس وهكوو سوهرهوهردى ناسراون يه كه م «تهبوو نهجيپ زيانوددين عهبدولقاهيرى سوهرهوهردى كورپى عهبدووللا، عاريف و خوداناسى گهوره له سهر سپاردهكانى نهجمهدى غهزالويه و كتيبى زۆرى پى نيسهت دراوه. دووهم تهبوو هفس شههابوددين عومهرى سوهرهوهردى كه برازاي تهبوونهجيپه و چهند كتيبى هيه لهوانه عهواريف - رهشهفوننهسايح - نهعلاموتتهقى و نهعلامولهودا. نه زانا بناغهدانهرى تهريقهتى سوهرهوهرديه، يه. «نه رهوته سۆفiane له ئيراندا گهشهى زۆرى سهند بهلام ئيستا باوهپمهندانى له هيند و پاكيستاندان. لوغهتنامهى ديهخودا.»

بهلام سوهرهوهردى فهيلهسووفى كورد له باسى ئيمهدا يهحيا كورپى حهبهش كورپى نهميرك (عهرهبي كراوى ميهرك)ه. نازناوهكانى شههابوددين، شيخي نيشراق، شيخي كوژراو و شيخي شههيد. نازناوى ترى نهبولفتووجه. به گشتى به شههابوددينى سوهرهوهردى دهناسرئ.

لهم بهرههه كورديهدا به سوهرهوهردى و شههابى سوهرهوهردى ناوى دهبرئ. له تهمهنى ٣٦ يان ٣٨ سالييدا به توانجى نوورپههستى و دژايهتى له گهل ئيسلامدا به فرمانى سلاهدين نهيسووبى له سالى ٥٨٦ه كۆچى، له حهلهبدا كوژرا.

چاكترين به سهرهاتى سوهرهوهردى شهمسهددينى شارهزورى (شهمسهددين محمد كورپى مهحمودى شارهزورى) نووسيوه. شهمسهددين شارهزورى له ٦٨٦ه كۆچىدا كۆچى دوايى كردهوه. نهو له كتيبى «نوزههتولنهرواح و وهزهتولنهفراح، يان، تاريخوحوكهما»دا به سهرهاتى ١٢٨ هه كيم و فهيلهسووفى هيناه و به سهرهاتينكى باشى سوهرهوهردى نووسيوه. ماموستا هاشمى رهزى سهارهت به شهمسهددين شارهزورى دهنووسئ «نه نووسهه خۆى له حيكهت و فهلسهفهدا خاوهن بيووا بووه و لايهنگرى روانگه و فهلسهفهى سوهرهوهردى و له گهل نهو خزميهتى ههبووه. دوو كتيبى نهويشى به ناوهكانى تهلوحيات و حيكهتولنيشراقي شروقه كردهوه. شهمسهددين شاره زورى دوو كتيبى تريشى به ناوهكانى الشجرة الاحيه فى علوم الحقايق الربانية، و الرموز و الامثال اللاهيه، هديه. حكمت خسروانى، ل ٢٣» (نهو شروقه گهله چون پيوهندي به كوردهوه هيه له گهل حيكهتولنيشراقي سوهرهوهردى دهبي به كوردى وهگيردريتهوه). «تاريخوحوكهما، يان، نوزههتولنهرواح»ى شارهزورى كه به عهرهبي نووسرا بۆ يه كه م جار له لايهن «مهقسود على تهبريزى»وه به فرمانى پادشاهى هيند «جههانگير گوورهكانى»وه له

۱۰۱۱ ی کۆچی واته چوار سهد و بیست ساڵ پیش به فارسی وهرگیردراوه و له ساڵی ۲۰۰۵ ی زاینی دا به تیکۆشانی «موحهمد تهقی دانش پهژوه» و «محهمد سهروهر مهولایی» وه له تاران له چاپ درا. من به سهرهاته که ی سوهروهردی لهم کتیبه وهرده گیرمهوه. له پیشدا بهمهش ناماژه بکری که شارهزوری و سوهروهردی ههر دوو کوردو به باوهری من له سهر بیروپای ثاینه کوردیه کان بوونه. فهلسهفه که ی سوهروهردی که ههندی باسی ده که یین و خزمایه تی نهو دوو زانا و باوهرمهندی شارهزوری به فهلسهفه ی سوهروهردی نه مه دهسه لیتی.

وهرگیراوه که ی مه قسوود عه لی ته بریزی که زۆرت له ۴۲۰ ساڵ له مهو پیش کراوه سهرده می نزم بوونه وه و لار و له ویری په خشانی فارسیه و وشه ی عه ره بی زۆر سهختی تیدایه.

شارهزوری ده نووسی:

پیر (شیخ) ی بلندپایه و فهیله سووفی گران سهنگ، زانای خودایی و ئیلاهییات زان یان خاوهن وزی خودایی (متاله) رۆحانی، سه ییدی دنیا، زانستوهی کامل، شه هابی مروؤ و دین، زانای رازه کانی به باوهری راست، هه نارد (برید) ی جیهانی پاک و تیشک، «شه هابو دین نه بولفتووح یه حیا کوری نه میرهک (ئه میرهک عه ره بی کراوی «میه رهک» ی کوردی و «مه رهک» ی فارسیه). سوهروهردی، رۆح الله ڕمسه و قدس نفسه، تاکی زه مان و ته نیای رۆژگاران بوو. له حیکمه تی زوقی و به حسی (نهو فهلسهفه ی که هه م به ههز و فیکر و هه م به زوق و دل و ئیشراق به ده ست دیت) دا ده سه لاتنی ته واوی هه بوو. حیکمه تی زوقی نهو گه واهی که سایه تی تاکی (تفرد) نهو لهو پیشه دا. هه ر که س زاینی ریتگای خوداناسی بگریته به رو ئه سپه ته و سنی^(۴) نه فسی له مه یدان ی ههزگه لی پێوهندی دار له گه ل یهک و تیکۆشانی بهرزدا راهینا بیته له حالیکدا ته رک که ری دنیا و نه فسی خۆی بیته و له کارگه لی جیهانی تاریکی لا بدات و به تیکۆشانی بهرزوه بینینی جیهانی رۆحانی بویت، نه گه ر له م حاله دا بگریسته وه و به خیرایی پروات بۆ بینینی نهو شتگه له ی که تیکه لاویان له ماده ده دا نیه و په رده گه لی وه م و خه یال لادات تا له ناسینی نه فسی خۆی دا سه ر که ویت و پوانینی ورد و رامانی هه بی له عه قلی خۆی و خودای خۆی، پاشان نه گه ر تیکه یشتوو بی له قسه کانی نهو (مه به ست به تنی قورنانه چون به باوهری من هه م شارهزوری و هه م سوهروهردی باتنی بوونه له سه ری باس ده که یین) لهو کاته دا ده زانی که له موکا شیفاتی خودایی و بینینی به گیان و روح (نهک به چاو) نیشانه یهک هه یه له نیشانه کانی خودا. زه ریایه که که ئیدی

مه له وانانی جیهانی رهنگاو رهنگ به بنی ناگهن و نایانسن مه گهر نه وانسه له و پنگادا خاوهن هه لویستی به هیژن.

به لام چیکمه تی به حسی، به راستی نه و بناغه که ی پر به هیژ داپشت و نه رکانه که ی به مه عناکانی دروست و نه رم و دل بزوین و وشه گه لی کورت لیکداوه، به چه شنی که زیاده یه که به هزردا نایهت بۆ ته واکردنی، وه کوو گه وه هری تاقانه سه مانندی به تایبدهت له کتیبی «مه شاربع» و «موتاریحات» دا، که له ودا به حسه کانی فدیله سووفگه لی پیشین و پاشینی ته کمیل کردوه. بناغه گهل و قاعیده گه لی مه ششائیه کانی تیکداوه و روانگه و باوه پهنندی نه وانسه که دروسته ته واکردوه. زۆریه ی باس و رخنه و پارادوکس و پرسیارگهل، له دهس که وته کانی هزری دروست و سروشتی راستی پر له شارواه گه لی زانستی به هیژی نه وه. نه مانه گه واهن له سه ر ده سه لاتی نه وه له فه لسه فه ی به حسی و زانسته گه لی فهرمیدا.

بزانه که تیگه یشتن له قسه و ناسینی ره مزوپازه کانی بۆ نه وه که سانه که نه م ره مزوپازگه له نا ناسن له نه وه پهری دژواریدایه (سوه ره وه ردی وه کوو ناینه کوردیه کان ناچار بووه باوه ره کانی به ره مزوپاز بگیتیه وه) چون نه وه له سه ر بناغه گه لی که شفی (موکاشیفه) و زانستی زه وقیه، نه وه ی که نه م بناغه گه له ی هه روا که هه یه نه زانی ناتوانی له لق و پۆگه لی تی بگات. هه رکهس پیتی هه وساری نه فسی له خواسته نه کانی دنیا و قیامهت نه کیتی زمانی گیانی شیرینی قسه کانی نه وه ناچیتیه. به کورتی، تیگه یشتنی قسه کانی نه وه و کتیب و ره مزوپازه کانی، زانستی پتویسته و زۆریه ی زانسته واران و فدیله سووفگهل له مه ناگه دارنن مه گهر به ده گهن له هه رزه مانیکدا یه کی ده رکه وی.

بۆ ناسینی حه ق و نه فس به راستی من زۆر دیاران گه پام و جیگام پشکنی. که سم نه دی له وانه به ته واکری بزانیته چ بگات به ناسینی راده گهل و راستی گه لیک که زۆر پاکتر و به رزتر و له تیفته ر و سه فادارتر له نه فسه. له م بواره دا له تیگه یشتنی وته کانی نه واته وان بوون. تانه وتوانجیان لی ده دا و قسه کانیا به گالته ده زانی. هه ندی له زانایانی هاو چه رخی که ناسراو بوون به خه لگیان ده گوت که فه لسه فه که ی نه و بناغه یه کی نیه. نازانم نه گهر فه لسه فه ی نه و بناغه ی نیه هی کی هه یه تی؟

نه مانه ده بی ببووردین له نه زانیی باسه کانی نه و چون سه خت و دژواره. منیش له سه ره تای لاویدا وه کوو نه وان بیرم ده کرده وه تا که نه وینی داپران له دنیای مادی به سه رمدا زال بوو. ده ستم

به سه فەر کرد. یارمه تی و به خشینی قودسی به هانامه وه هات و ناسینی نه فسی بۆ من ئاسان کرده وه. لهم حاله دا ریڭگی کردنه وهی رمز و رازو قسه کانی بۆم ئاشکرا بوو و به خیارایی له گشت راز و شاراوویه کانی تی گه یشتیم. جا له روانگهی حق و ئینسافه وه بۆ توانج لینه ده ران روانسیم، زانیم ئه مانه به جیڭای کاکل به پیست و به جیڭای دانه به کا، رازی بوونه. نه وهی که له حیکمهت فیر بوون ناسینی جهسته و ماده و هه ندی رواله ته، ئه مانه له مه ترسیدان. دیاره که جهسته و ماده شیان نه و چه شنه که هه یه نه ناسیوه و به رواله تیک له مه عنا سازون منیش له و کاته وه که نه و به ستر (زیندانی کراو کوژرا) تا ئیستا که سم نه دیوه و نه ناسیوه که له قسه کان و مه به سته کانی نه و تیڭه یشتی.

ئهم حه کیمه خوداییه زانسته کانی هه ره پیژزی خودایی و رازه کانی هه ره مه زنی ره بانی که، زانسته وران له راگراتنیاندا ره مزگه لیان پیک هینا بوو و پیغه مه بران ئاماژه گه لیان پی کردبوو به ته وای ناسی بوو. سه لینه ری ئه مه کتیبسی حیکمه تولنیشراقه که هه چکه س نه یه توانیوه پیش برکیتی له گه لدا بکات و له مه و به دراههش له نه و په ری به هیزی دایه، بۆ ئه مه یه که نازناوی «موته یید بیلمه له کووت» ی پیدرا (ئهم نازناوه مه لیک زاهیر کوری سه لاحه دینی نه ییوی پی دا).

که س له م کتیبه تی ناگا مه گه ر راست هزران و راست کرداران.

بۆ هه چکه س له فه یله سووفان و زانسته وران و نه ولیا ئاسان نه بوو نه وهی که بۆ پیری مه زن ئاسان کراوه، له پته و کردنی بناغه ی هه ر دوو حیکمهت (زوقی و به حسی)، به لکوو بۆ هه ندی ته نیا که شف واته حیکمه تی زهوقی به ده س هاتوو و زۆربه یان حیکمه تی به حسییان وه لاناوه وه کوو بایزیدی به ستامی و مه نسووری هه لاج و وینه ی تری ئه مانه. به لām باوه ر مه ندی حیکمه تی به حسی راسته قینه ش بی نه وهی که ره شه بای گو مان بکه ویتته باخیده وه نه و حه کیمانه ی که ته نیا به مه، به سنده یان کردوو بۆیان ئاسان نه کراوه ته وه (گشتیان جیڭای گو مان به وهی که به نه وهی راستیه گه یشتبیتن). نه گه ر ده ته ری حیکمهت (فه لسه فه) فیر بسی و هه توانی فیر بوونی په یداکه ی، بۆشایی دلت که ناوینه ی تیشه که کانی پیژزی خوداییه، له ژهنگی وینه گه لی ییگانه پاک که ره وه، خاوین و باسه فا به گشت بوونته وه له دونیای مادی بی ده ره وه، وه کوو ماری که له کاژدیتته ده ره وه، هیوا هه یه که خودای سو حان پلهت به رزکاته وه و بتگه یه نی به ناسینی نه فس و حیکمهت. به شیخ شه هابیان ده گوت «خالیقولبه رایا» بۆ نه وهی که شت گه لی سه رسوره ی نه ری لی ده ر ده کهوت. ده لێن پیاریک له خه رندا شیخ پی گوت ئهم نازناوه به من مه ده ن.

له مندالیهوه بۆ خویندن کهوته گه‌ران تاله «مهرآغه» دا له خزمه‌ت «موجده‌دینی جیلی» دا ده‌ستی به‌ خویندن کرد. پاشان چوو بۆ ته‌سفه‌هان. وام زانیوه که نه‌و کتیبی «به‌سایر» ی سه‌ه‌لان ساوی بۆ زه‌هیری فارسی خوینده‌وه، خودا ده‌زانی. له‌ کتیبه‌کا نیدا دیاره که سه‌باره‌ت به‌، به‌سایر بیرى زۆر کردۆته‌وه. به‌م لاولازۆر ده‌گه‌را. له‌ گه‌ل عاریف و سۆفینگه‌ل هه‌لس و که‌وت و وت و ویتى بوو و بۆ ناسینی فیکرو نه‌فس که‌لکی زه‌رده‌گرت تا نه‌مه که به‌ سه‌ریه‌خۆی گه‌یشت. پاشان به‌ ریاژه‌ت و خه‌لوه‌گرتنی نه‌فس و فیکری خۆی خه‌ریک بوو تا به‌و په‌ری تیگه‌یشتن و پینگه‌ی فه‌یله‌سووفان گه‌یشت. نه‌مه بوو به‌ سه‌رهاتی شیخ له‌ حیکمه‌تی زه‌وقی و به‌حسدا (شاره‌زووری سه‌باره‌ت به‌ حیکمه‌تی به‌حسی نه‌و جۆره که له‌ حیکمه‌تولنیشرا‌قدا هاتوه‌و شتی زۆری نه‌گوتوه) به‌لام له‌ حیکمه‌تی کرده‌وه‌دا له‌ سه‌ره‌تای فه‌لسه‌فه‌وه تا ئیستا یه‌که‌م که‌سه. وه‌کوو قه‌له‌نده‌ران ده‌ژیا و ریاژه‌تگه‌لی هه‌ره‌سه‌ختی ده‌گرت به‌چه‌شنی که هیچ له‌ خه‌لکی زه‌مانه‌ توانی نه‌وتویان نه‌بوو. له‌ هه‌فته‌دا یه‌ک جار رۆژووی ده‌شکاند و خۆراکی زۆتر له‌ په‌نجا دره‌م نه‌بوو. نه‌گه‌ر له‌ ناو هه‌کیماندا بگه‌رپیت له‌و زاهیدتر و زانتر هیچ ده‌س ناخدی. سه‌رغی به‌ دنیا و به‌ده‌س هینانی ئاره‌زوو نه‌بوو. ده‌ریه‌سی خواردن و خواردنه‌وه نه‌بوو و به‌ هه‌موو شت قه‌ناعه‌تی بوو. بۆ قسه‌گه‌لی شه‌ریف و سه‌رۆکایه‌تی و مه‌قام به‌رزی، گوئی شل نه‌ده‌کرد. هه‌ندى جارن کلاویکی سووری درۆی له‌ سه‌ر ده‌نا. (نه‌م کلاوه‌ نیشانه‌ی میه‌ره‌رسته‌یه. وه‌کوو گومه‌زه‌کانی لاله‌ش و جیگا پی‌ۆزه‌کانی کاکه‌یی. نه‌م کلاوه‌ پاش شکستی میه‌ره‌رسته‌ی و په‌ره‌سه‌ندنی ئایینی مه‌سیحی له‌ نه‌ورپادا وه‌کوو کلاوی «بابه‌ نۆئیل» له‌ شه‌وی زاینی میترا‌دا که کراوه به‌ زاینی مه‌سیح و ئاماژه‌یه‌ که به‌ هاتنه‌وه‌ی میترا له‌ ئاسمانی چواره‌مدا هه‌رماوه‌ته‌وه به‌لام نه‌ختی له‌ سه‌رووی کلاوه‌ که چه‌میوه‌ته‌وه. له‌ عیباده‌تگا‌کانی میه‌ری نه‌ورپا و کوردستانی باکووردا هه‌ر له‌ سه‌ر په‌یکه‌ری میترا‌دا هه‌یه، به‌تایبه‌ت په‌یکه‌ری سه‌ری گه‌وره‌ی میترا له‌ نه‌مروود داغ له‌ کوردستانی باکووردا یه‌ هه‌یه.) هه‌ندى جار سیپالی سۆفیانی له‌ به‌رده‌کرد و وه‌کوو نه‌وان خه‌رقه‌ی ده‌پۆشی. عیباده‌تگه‌لی برسێه‌تی و بیداری و هه‌ز و رامان له‌ جیهانی خودایی بوو (واته‌ سه‌رغی له‌ عیباده‌تگه‌لی روانه‌تی وه‌کوو نۆیژو رۆژوو هه‌ج و شتی‌وانه‌ بوو) زۆرکه‌م سه‌رغی له‌ خه‌لک و دابی ئاموشۆ بوو. زۆتر له‌ گه‌ل خۆی خه‌ریک بوو. سه‌ما (سماع) و نه‌غمه‌گه‌لی موسیقای زۆر خۆش ده‌ویست (ده‌زانین سه‌ما و موسیقا له‌ بناغه‌کانی دینه‌ کوردیه‌کانه‌) خاوه‌ن که‌رامات و نایات بوو. هه‌ندى له‌ مه‌لاکان که به‌هه‌ره و هه‌زیکیان له‌ زانستی راسته‌قینه‌ نه‌بوو ده‌یان گوت عیلمی «سیمیا» ده‌زانی (گۆشت

جهواته‌ی پیر شالیار بۆ - هۆشت جه‌کیاسته‌ی زانای سیمیار بۆ. دیوانی پیرشالیار ... و لایان و ابووکه قسه‌کانی شیخ خودان خورافه و ورینه‌یه و ناشاره‌زایه له‌گه‌ل زاناکانی جیهانی دابرا‌ن له دنیا‌دا (التجریدا). جیهانی دابرا‌ن له دنیا مه‌قامیکه وه‌کوو مه‌قامی مه‌نسوری هه‌لاج و بایزیدی به‌ستامی که له‌و پینگه‌دا ده‌توان هه‌روینه‌یه‌ک که ده‌یانه‌وی به‌دی بێنن. منیش ماوه‌یه‌ک بۆ نه‌و پینگه‌پامان و هه‌رم هه‌بوو هه‌تا خودا به‌ناسینی نه‌و پینگه‌یه یارمه‌تی دام نه‌مه له‌ رازه‌کانی خودایه و ده‌رخستنی نه‌وانه ره‌وانیه، نه‌گینا له‌م باره شه‌وه هه‌ندێ له‌ حاله‌ته‌کانی نه‌وم ده‌رده‌خست. شیخ خودا پاک‌ی به‌گیانی بیه‌خشێ گه‌شت و سه‌فه‌ری له‌ شاره‌کاند زۆر بوو. ده‌یه‌ویست هار بپوایه‌ک په‌یدا‌کات به‌لام نه‌یتوانی وه‌ها که له‌ په‌رتووکی موتاریحات‌دا ده‌لێ “به‌راستی ته‌مه‌م به‌سی‌سال گه‌یشت و زۆریه‌ی له‌ سه‌فه‌ردا بووم بو دۆزینه‌وه‌ی که‌سی‌ک که تی‌گه‌شتوو بیت له‌ زانسته‌کاندا یان که‌سی‌ک که تو‌یژینی له‌ مانده‌ا بیت به‌لام نهم دۆزیه‌وه. نهم شیتخه مه‌زنه له‌و په‌ری دابرا‌ن له دنیا‌دا بوو و پوانگه و تی‌کۆشانی بۆ دنیا نه‌بوو. هه‌ندێ جار له‌ دیاره‌کر و جارێک له‌ پۆم و جارێکی‌تر له‌ شام‌دا بوو.

هۆی کوژرانی نه‌و جوژه که به‌ من گه‌یشته‌وه نه‌مه‌یه: چون له‌ پۆم (پۆم مه‌به‌ستی شاری دیاره‌کر و ماردینه) هاته‌ هه‌له‌ب به‌ هه‌لکه‌وت له‌گه‌ل مه‌لیک زاهیر کو‌ری سه‌لاحه‌دینی نه‌یویدا که فه‌رمانه‌وای میسر و یه‌مه‌ن و شام بوو به‌ یه‌ک گه‌یشتن. مه‌لیک شیتخی زۆر خۆش ده‌ویست و باوه‌ری پێ بوو. مه‌لاکانی هه‌له‌ب له‌ ده‌وری شیخ کۆ ده‌بوونه‌وه و قسه‌کانیان ده‌ییست. نه‌و له‌ قسه‌کانیدا تیشکی ده‌خسته‌ سه‌ر باوه‌ره‌کانی فه‌یله‌سووفه‌کان و قسه‌گه‌لی دژ به‌وانی رده‌ ده‌کرده‌وه. له‌و کاته‌دا به‌ هی‌زی پۆحولقودس (وتمان له‌ دینه کوردیه‌کاندا ره‌نگدانه‌وه‌ی مه‌له‌که تاوسه له‌ مانگدا. تیشکی مانگ هه‌ر تیشکی خۆره)، شت‌گه‌لی سه‌رسوو‌پ هی‌نه‌ری له‌ قسه‌کانیدا ناشکرا ده‌کرد. مه‌لاکان ته‌کفیریان کرد و بۆ کوشتنی نه‌و هه‌لو‌یستیان گرت. ده‌یان گوت خۆی به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ده‌زانی له‌ حالێک‌دا وانه‌ بوو.

خودا هه‌سوود، زیانکار و به‌ده‌خت کات. مه‌لیک زاهیریان بۆ کوشتنی نه‌و هه‌لخراند به‌لام مه‌لیک سوهره‌وه‌ردی خوش ده‌ویست و به‌ قسه‌یانی نه‌کرد. بۆ سه‌لاحه‌ددین نامه‌یان نووسی که ته‌گه‌ر نهم کابرا بی‌نی دین و دنیا ده‌شی‌وینی و گه‌نده‌لی ده‌کات. سه‌لاحه‌ددین بۆ کو‌ره‌که‌ی نامه‌ی نووسی ده‌بێ بیکوژی. نه‌و به‌ قسه‌ی باوکی نه‌کرد و نه‌یکوشت. دووباره مه‌لاکان نامه‌یان نووسی (هه‌ندێ به‌ سه‌ره‌ات نووس ده‌لێن چه‌ند مه‌لای هه‌له‌ب چوون بۆ لای سه‌لاحه‌ددین و حوکی

کوشتنی نه ویان هیئا) سه لاهه دین نووسیوه نه گهر نه یکوژی فەرمانه رایى حه له بت لى ده ستیئمه وه. بۆ چونیته تى کوشتنی نهو چهند باسم بیستوهه. هه ندی ده لىن خستیانه به ندیخانه وه و خواردن و خواردنه ویان لى برى تا مرد. هه ندی ده لىن نهو خوی له به ندیخانه دا هیچی نه خوارد تا به سهر چاوه کهى خوی گه یشت. هه ندی ده لىن له به ندیخانه خنکاندیان. هه ندی ده لىن به شیر کوشتیان و هه ندیکى تر ده لىن له دیواری قه لاره فریسان دایه خوارى و سوتاندىان. پاش کوشتنی، حه زه رتهى ره سولیان له خه وندا دى که ئیسکه کانی کۆ ده کاته وه ده لى نه مه ئیسکه کانی شه هابو دینه.

له نیوان نهو «فه خره دینی ماردین» دا دۆستی و هاویروپایى بوو (ماردین به دابیژی تر میردین واته میهردین که نزیکى شنکاره له پیشدا ناوه ندی گه وری تیزدی بووه). فه خره دین ماردینی به هه واله کانی ده گوت نهو لاره چ خاوین و سزاواری ستایشته. من وه کوو نهو نه دیوه له نازایى و سهر نه ترسى و قسه راسى و ناودارى نهو ده ترسم رهنگه بیکوژن. له ماردین هاته وه حه له ب له وتوویژ له گه له فه قیهه کاندا سه رده کهوت و نهوان نه یانده توانی به رانه رکیى بکه ن. نه وانیش قینیان زۆرتر و زۆرتر ده بوو. مه لیک زاهیر دانیشتنی پینک هیئا و گه وره گه ل و زانا گه لى له ده وری کۆ کرده وه. شیخ قسه ی زۆرى کرد. زانا گه ل جوابیان نه بوو و بى دهنگ مان. زانایى نهو بۆ مه لیک زاهیر ناشکار بوو و قه در و حورمه تى زیده تر و به مه لیک زاهیر نزیکتر بۆوه. لای مه لیک زاهیر بوو به خاوه نی پله و پایه و سه رنجى مه لیک له ناو زانایاندا ته نیا به نهو بوو. نه مهش بوو به هۆى په ره سه ندنی خرابو یژی زۆرترى فه قیهه کان. دانیشتنگه لیان بۆ به کافر زانینى پینک هیئا. که سیان بۆ دیمه شق لای سه لاهه دین هه ناروو تیان نه گهر نهو پیاوه بى نى باوه رى مه له ک زاهیر ده شیوینى. نه گهر نازادى کات بۆ ههر جینگایه ک برۆا بیرو برۆای خه لکى نهوئى خراپ ده کات. سه لاهه دین که سى بو لای زاهیر هه ناروو وتى دهس خه تى زانایانى تاینى حه له ب به من گه یشتوه. نهو لاره ده بى بکوژى. بیکوژه و نازادى مه که به ههر چه شنى که ده یزانى. شیخ که له حوکه کهى سه لاهه دین ناگه دار بوو وتى له مالد زیندانیم که ن و خواردن و خواردنه وه پى مه ده ن تا به خودا سه رچاوه ی گشت ده گه م. هه روا کرا. پاشان مه لیک زاهیر له وانیه و با بوون به هۆى کوشتنی سوهره وه ردی تۆله ی سه نده وه. نه وانیه ی زیندانى کرد و مو لک و مالى لى نه ستان دن. ته مه نی نهو له کاتى کوژاندا له لایه ن زۆریه ی وێژه رانه وه ۳۸ سا ل بووه. هه ندیک ۵۰ سالیان وتوه (زۆریه ی به سه راته نووسان ۳۶ و ۳۸ سالیان نووسیوه و په نجا سا ل دروست نیه)

بالای نه بهرزو نه کورت بوو. پړشی تنك و سوور بوو. گهشت و سه فدهر کانی به پیاسه بوو. نه گهر له کهراماتی قسه بکه کم قسه زوره نه زانان به درزی ده خندهوه. له سالی ۵۸۶ی کچی دا کوژرا. له سدر ناینزای شافیهی بوو (نهمه پواله تی که سایه تی نهوه و لسه سدر ناین و فله سه فده کدی باس ده کهین. شاره زووریش که ده لئی شافیهی بوو وه کوو خانی نه مر خزی له ته کفیر و شیوی فقیهه کان ده دزیته وه تا نه لئین له کافر دا کوکی ده کات) له قاعیده کانی فیهه و هه دیس و بناغه کان فام و وریایی زوری بوو. بهم جوړه به من گه یشتوه که سهاره به فده خری پازی له نهوه ده پرسن. ده لئی هزری نهوه نه کوژاوه ته وه. سهاره به نهوه له فده خری پازی ده پرسن ده لئی هزری نهوه له نهوه پدې وریایی و ده وونی وهک ناگر هه لگرساوه یه. وتیان تو زانتری یان نه بوو عه لی سینا (نه بوو عه لی سینا جگه له پزیشکی له فله سه فده ی مه ششایی و شروقه ی نهوه دا دهستی هده بالایی هه بووه) ده لئی له حیکمه تی به حسی دا یه کین به لام له گهشت و زهوق دا من لهو زانترم. کتیبی زوری هدی (شاره زووری ۴۵ بهرهمی سوه ره وهردی ناو ده بات که زوری به عه ره بی زمانی نووسینی نهوه زه مانه نووسیوه و هندی پرتو وکیشتی به فارسیه. له فارسیه کانی نه من لهم بهرهمه ده «ناوه زی سور»م وهر گپاوه و شروقه کردوه. به لام گرینگترین بهرهمی که ده بی به کوردی وهر گپد دریته وه حیکمه تولیشراقه. فله سه فده ی ئیشراق له سه ره بناغه ی دینه کوردیه کانه و بی بهرهمه کانی سوه ره وهردی کورد، له فله سه فده دا هیچ مان نیه. بۆ کورت کردنه وی باسه که له ناو بردنی کتیبه کانی خو ده پاریزین).

شیخ شیعریشی به عه ره بی و فارسی داناه. له قسه کانی سوه ره وهردی نه مانه ن (شاره زووری یانزه لاپه ره ی له قسه کانی سوه ره وهردی هیناوه. چون لهم بهرهمه دا له باوه ره کانی سوه ره وهردی قسه ده کری به پیوستی نازام باسه که دریت کهینه وه).

هندی له میژوونوسان و به سهرهات نووسانی تر به شهایی سوه ره وهردی ناماژه یان کردوه نه من هندی کو کراوه بوو به لام کاتی «لوغه نامه» ی فارسی خوا لیخو شبوو دیه خودام دی گشت وه لانا. نه پیاوه زانا و تیکو شه ره زه مانئ به سهرهاتی سوه ره وهردی کو ده کردوه که گشت سه رچاوه کان ده س نووسی کوون و له چاپ نه درابوون و له کتیب خانه کانی ئیران و نهروپا به دهستی خستبوو. دیه خودا له بهرهمه کدی شاره زووری که متر که لکی وهر گرتوه.

لیره دا بهو کوکراوانه ی ماموستا ناماژه ده کهین: (رسته کانی نار که وانه هی منه)

ئەبۇلفەتح شەھابوددین یەحیا کورپی ھەبەش کورپی ئەمیرەك سۆھرەوھەردی، كوژراو یان شەھید ناسراو بە شیخی ئیشراق. ئەبۇلعدیباس ئەحمەد کورپی ئەبی ئەسبەعە خەزرجی لە کتیبی «تەبە قاتولنە تیپبا» دا دەلی ناوی عومەر بوو بەلام «ئیبنی خوللە کان» دەلی ئەو پاست نیە، ناوی یەحیا کورپی ھەبەشە...

نوسەری تەبە قاتولنە تیپبا دەلی: ئەو تاکی زەمانی خۆی لە زانستی ھیکمەت، زال بە سەر زانستگەلی فەلسەفە و پووناك لە بناغەکانی فیقھدا بوو... زانستی ئەو لە عەقلى زۆرتر بوو (مەبەستی ئەو یە بۆر و راستوێژ بوو و ە کوو ئەوانی تر ەلپەرست نەبوو) لە سالی ۵۸۶ لە تەمەنی ۳۶ سالی دا كوژرا. ەندئ دەلین شارەزا لە عیلمی کیمیا دا بوو (دیارە ئەو نوسەرە بە جینگای سیمیاكە نەیزانیو ە چیه کیمیای نووسیو ە سەر وشە سیمیا باس دەکری). یەکی لە فەقیهەکانی عەجەم (ئیرانی و کورد) دەگێرێتەو ە لەگەل سۆھرەوھەردی لە دیمەشق ەاتینە دەرەو چون گەشتینە گوندی «قابوون» پانەمەرێکمان دی کە تورکمانێک شوانی بوو. وتمان مەرێک بکڕین تا ە پێگادا بیهۆین. شیخ وتی من دە درەم ە یە بیبەن و بیکڕن. کڕمان چون ەندئ دورکەوتینەو دۆستی تورکمانە کە ەات و وتی نایدەم ەزران کڕیوتانە. ئەو بەدەنەو تا مەرێکی چکۆلەترتان پێ بەم. بە شیخمان گوت. وتی ئیو پەزە کە ببەن تا من ئەو پازی کەم. شیخ بە نەرمی لەگەل تورکمانە کە قسە دەکرد و پازی نەدەبوو. بە شوێنماندا ەات و بالی چەپی شیخی گرت و کیشای. دیمان تەواى دەستی شیخ لە شانی جوێ بوو و خوین بەرەو بوو. دەستی شیخ وە کوو دارێک لە دەستی تورکمانە کە دا ما. دەستە کە داخست و ەلات. شیخ دەستە کە ەلگرت نایەو جینگای خۆی و لەگەلمان ری کەوت.

ئیبنی خوللە کان دەلی لەم چەشنە رووداوگەلە زۆر لە شیخ دەگێرێتەو. کتیبگەلی زۆر نووسیو ەوانە (کورپی خوللە کان ناوی چەندین کتیب دەبات کە بۆ درێژ نەبوونی باسە کە ناریان ناهیتین. ەروە ەندئ لە قسە عەرەبیەکانی سۆھرەوھەردی و قەسیدە یەکی نوزدە بەیتی و دوو شیعری دوو بەیتی و چوار بەیتی عەرەبی ئەوی ەتێاو کە نەمتوانی بە کوردی وەری گێرێمەو و دێخوداش بە فارسی وەری نە گێرێاو تەو). ئیبنی خوللە کان لە درێژە قسەکانی دا دەلی... لەسەر ئایزای شافیعە بوو و نازناوی «ئەلموئەبیدیەلمولک» یان پێ دا بوو (زاهیر کورپی سەلاحەدین پیتی دا بوو). تراغی بی باو ەری (بە ئیسلام) یان لی دەدا. لە شوین زانستوێرانی کۆن دەچوو و وا ناوبانگی دەرکرد بوو. (دیارە ئیبنی خوللە کان بناغە فیکری ئەوی کە ئاینە کوردیە کانه نەدەزانی) چون

خراپه‌ی باوهری ده‌رکوت مه‌لاگه‌لی و ده‌کوو شیخ زینوددین و مه‌جدوددین کوپانی همه‌مید له کوشتی‌دا پینداگری زۆریان کرد. شیخ سه‌یفوددین نامیدی (نامیدی ناری کۆنی دیار به‌کهره. له وشه‌ی ماده‌ره گیراوه له قور نووسراوه‌کانی ئاشووری‌دا ماد و ده‌کوو «نامادی» هاتوه. سوهره‌وه‌ردی له‌گه‌ل نامیدی که ته‌ویش کورد بووه دوستایه‌تی زۆری هه‌بووه).

ده‌لی: من سوهره‌وه‌ردیم له حه‌له‌ب دی. وتی من سه‌رتاسه‌ری زه‌وی داگیر ده‌که‌م. وتم له کوپوه ده‌زانی؟ وتی له خه‌وندای دیم ناری زه‌ریام هه‌ل لووشی. وتم ره‌نگه مه‌به‌ست ناوبانگی تو بی له جیهاندا. تهو له باوهری هه‌ل نه‌گه‌رایه‌وه (له نه‌ج‌امدا باوهری دروست دنیا ده‌گریته‌وه).

ئیبینی خولله‌کان له درێژ‌ده‌دا ده‌نوسی تهو زانستی زۆر به‌لام عه‌قلی که‌م بسو (!) ده‌لێن له پۆژانی کوژرانیدا ته‌م به‌یتیه‌ی ده‌خویند: نه‌راقه‌ده‌می، نه‌راقه، ده‌می. وه‌هانه، ده‌می، فه‌ها نه‌ده‌می «اری قدیمی، اراق ده‌می، وه‌هان ده‌می فه‌ها ندمی» له سالی ۵۸۷ له قه‌لا‌ی حه‌له‌ب له ته‌مه‌نی ۳۸ سالی‌دا خنکیندرا. من زۆر سال له حه‌له‌بدا ژیا‌م. خه‌لکی ته‌وی رایان له سه‌ر سوهره‌وه‌ردی جیسا‌واز بوو. هه‌ندی به‌زنده‌یق و بی‌دینیان ده‌زانی. هه‌ندی دیانگوت خاوه‌نی که‌رامات و له چاکان بوو.

قازی به‌هائوددین ناسراو به‌ئیبینی شه‌داد، له سه‌ره‌تا‌کانی کتیبی سیره‌ی سه‌لاحه‌ددین له په‌سنی ته‌ودا زۆر ده‌نوسی و ده‌لی: به‌کوهره‌که‌ی فه‌رمانی‌دا تا لاوی ناسراو به‌ سوهره‌وه‌ردی بکوژی. پاشا کوژران جه‌سته‌ی چه‌ند پۆژ له حه‌له‌بدا به‌ داره‌وه ناوێزان بوو.

«یاقوت حه‌مه‌وی» له کتیبی «موعجه‌مولئوده‌با»‌دا شیعرێکی عه‌ره‌بی هه‌فت به‌یتیه‌ی سوهره‌وه‌ردی هه‌تاهه (بو درێژ نه‌بوونه‌وه‌ی باس و وه‌رگیرانی دژوار نایه‌تین)

دیسان ئیبینی خولله‌کان سه‌باره‌ت به‌ سوهره‌وه‌ردی ده‌نوسی:

... سوهره‌وه‌ردی دۆسایه‌تی فه‌خره‌دینی ماردینی هه‌لبژارد و ماوه‌یه‌ک لای تهو مایه‌وه. ماردینی خوش ده‌ویست و ستایشی ده‌کرد... له سالی ۵۷۹‌دا هاته حه‌له‌ب و له وانه‌خانه‌ی «حه‌لاویه» نیشته‌جی بوو و له، وانه‌ی، شه‌ریف ئیفتیخاروددین‌دا حازر ده‌بوو. له‌گه‌ل سوخته‌کانی^(۷) تهو و فه‌قیهه‌کانی تردا وتووێژی ده‌کرد و گشتی ده‌به‌زاند. مه‌لیک زاهیر پیگه‌ی زانستی ته‌وی ناسی و قه‌دری زۆری لی‌گرت .... تا بۆ مه‌لیک ناسیر (سه‌لاحه‌ددین) نامه‌گه‌ل نووسراو ... فه‌قیهه‌کان فتواگه‌لیان بۆ کوشتی نووسی... تا له زینداندا خنکیندرا. ته‌مه‌نی نزیک به‌ چل سال له ۵۸۷‌دا کوژرا. مه‌لیک زاهیریش تۆله‌ی نه‌ستانده‌وه.

(دیهخودا پاشان هەندی له بە سەرھاتی سۆھرەوێردی له شارەزۆری هیناوه که من بە تەواوی پیشکەشم کرد. یەک چوارینە فارسیش لە سۆھرەوێردی هیناوه دەلی): ئەم چوارینە سۆھرەوێردی له تەزکەرەکاندا بە ناو بانگە:

هان تا سەرپشتە خرد گم نکنی   خودا را ز برای نیک و بد گم نکنی
رەرو تونی و راه تونی مەنزل تۆ   هس دار که راه، خود بە خود گم نکنی

واتە هانا، تا سەری پێسراوی ئاوەز و نەکە (و) خۆت بۆ چاکە و خراپە و نەکە (چون) پێرە و پێگا و ئاکامی پێگا هەر خۆتی هۆشیار بە که پێگا له خۆرا و نەکە. (دیهخودا له ناخەری بایەکی سۆھرەوێردیدا نووسیوه):

پۆژە لاتناسی بە ناریانگی فەرانسی «هانری کەری» پەرتوکی «مەجموعەت فی الحیکمە تولیلا هییه»ی سۆھرەوێردی له گەڵ سەرەتایەکی زانستەرانی بە فەرانسە وەرگیراوە تەو و له ئەستەمبوولدا له چاپی داوه. توێژینگە لێکچینی له وەرگیرانی بە سەرھات و بەرھەمەکانی ئەودا له دوو وتاردا نووسیوه. یە کەم «پێوەندی ئیشتراق و فەلسەفە ئێرانی کۆن» دووھەم «سۆھرەوێردی حەلەب» له یە کەمی دا سەبارەت بە سەرچاوەکانی سۆھرەوێردی و حیکمەتی ئیشتراق دووای و پێوەندی له گەڵ فەلسەفە ئێرانی کۆن هیناوه. (هانری کەر بن چون دینە کوردیەکانی ئەناسیوه له سەرچاوەکانی سۆھرەوێردیدا هەڵی گەورە کردووه. ئەم هەڵی گەورە له کتێبی حیکمەتی خوسرەوانی هاشمی رەزی دا کاردانەوی بەرچاوه، بە داخەوه نووسەری کوردیش بۆ توێژینەوی پێویست دوا ئەو قسانە دەکەون و میدیا کوردیەکانیش دوا ئەوان. دیانەوی هەمووشتی بە زەرەدەشتیەوه بچەسپێنن. ئەم بۆ لێکدانەوی ئاینی پێوژی زەرەدەشتی زمانی ئەوێستای و پەهلەوی بە سەخەت فێر پوومه و گشت ناسەوارگەلی زەرەدەشتیم بە زمانی یە کەمین و شۆڤەکانی ئەوێستای زانانی ئەوروپی و ئەمریکی و ئێرانیم لێکداوە تەو و تیگەیشتووم که ئەو نایە جیاوازی هەرە گرینگ و زۆری له گەڵ دینە کوردیەکان و فەلسەفە سۆھرەوێردی و پەيامەکی مەم و زین و نەریته کوردیەکان هەیە. پێوەندی ئەمانە ئە گەڵ میهریەستی دا زۆر ناشکارە. تەنیا پێوەندی زەرەدەشتی له گەڵ کورددا ئەوێه که ئەوێستا بە زمانی «ماد» پاش پاوە دوو نانی زەرەدەشت بۆ ئەو پەری پۆژەلاتی ماد نووسراوه و کورد هۆزی هەرە مەزن و گرینگی ماده. له کارنامە ئەرەشییری بابەکاندا کورد وەکوو ماد ناسراوه که پێ ناмаژە دەکری. زمانیک که ئەوێستای پێ نووسراوه دایکی زمانی کوردیە. پەهلەوی ئەشکانی و کوردی

وهكوه دوو خوشك له گوزپانكارۍ زمانى تهوښتايى بهديهاونون. پههلهوى باشوورى پوژاوا كه له زمانى ساسانيهكاندا باو بوو هر له پههلهوى نهشكانى پټكهاونوه كه له بوارى زهماندا ههندي گوزپانكارۍ بهسهداهاونوه و ههندي وشهۍ ناوچهۍ «فارس» واته باشوورى پوژاواى ئيران تيكهلاوى بووه. بهداخهوه نازانستيانه و به هوكارگهلى سياسيوه له ههشتا سالى رابووردودا پههلهوى باشوورى پوژاوا واته ولاى «فارس» يان به «فارسي ميانه» له قهلم داوه و ويستويانه زمانى فارسى ئيستا له گوزپانكارۍ نهو زمانه بدهنه قهلم له حالتيكدا فارسى له ئيرانى ئيستادا زمانىكى ميوانه و چهند سده پاش بلاو بوونهوى ئيسلام نهخته نهخته له ئيراندا له روژهلاتهوه بو پوژاوا پهرى سهند. به چهشنى كه تا سدهۍ ههشتى كوچى زهمانى حمدوللاى مستهوفى له تاران و كرهج و قهزوين و نهسفهكاندا فارسى باو نهبوو و تهنيا نووسهران و شاعيران و خويندهواران دهيازانى. له سهرتاي ئيسلامدا هر له بدخ له روژهلات تا كوردستان له پوژاوا خلكى ئيران به زاراههگهلى پههلهوى قسهيان دهكرد. سهدى شاعيرى گهوهى ئيرانى سدهۍ هفتى كوچى به زاراهوى نهو زهمانهۍ «فارس» كه فارسى نهبووه شيعرى هديه.

كوردگهليش كوردى قسهيان دهكرد بهلام نووسينهكانيان به پههلهوى بوو كه زور نزيك له كوردیه. ميهپرېرستهكان نووسينى تولىان به يونانى بوو كه له سدهۍ چوارى پيش زايېن له پوژهلاتى ناوهراستدا پهرى سهند. پاش هيرشى عهرب نووين بوو به عهربى و عهربى له گهل پههلهوى تيكهلاو بووه. ههستانگاى زمانى فارسى ئيستا باكورى نهفغانستان و تاجيكستان و ولاتگهلى توركمهستان و نوزبهكستان و بهشى له قرقيزستانه كه نهو زهمانه هيشتا توركى لهوانه دا پهرى نهسندبوو و به زاراههگهلى فارسى قسهيان دهكرد).

گوږى سوهروهردى له حالهبدايه. كازم موحهمدى وايقانى نووسيوه «گوږهكهۍ له پاسگايهكى سهريازدايه كه جگه له ههندي زانستور كهس نايزانى له حالتيكدا نهم فديلهسووفه كاريگهري زورى كرده سهر ئيران و له گرینگترين هو كارهكانى دوايى فيكرى ئيران و جيهانى تهشبيوع بوو (سوهروهردى داناي حيكمت باستان ل ۵۰) نهم نووسره هاوچهرخه سهارهت به كوژرانى سوهروهردى نووسيوه: هوكار و شيوهۍ كوشتنى نهو به تهواۍ نهاسراوه و نازان چون و بوچى كوژرا. ثايا به هوۍ بهرهمهكانيهوه يان باوهركان يان باوهرمنديگهلى نهو بوو؟... به كام ثاينزا باوهرمنهده بوو؟... نهوه كه له جيهانى ئيسلامدا فقيههكان چ سونى چ شيعه دهسلان ههبووه و فتواۍ زوربان دژ به عاريف و سؤفى داوه بهلام فتوايهكى وهابو كوشتنى

فەیلەسووفێك لەوانەرە، دەرئەكراوە. دەبێ بزانری ئایا فیکره فەلسەفیه کانی هۆکار بوو؟ ئایا
 فیکره عیرفانی و سۆفیانه کانی بوون بە هۆکاری ئەم فتوا؟ یان نا چەشنی باوەڕمەندی ئایینی و
 ناینزایی ئەو بۆ کۆژران بردی؟... (سەرچاوەی ئابراو ل ٤٨ و ٤٩) ئەم نووسەرە بەرپێزە کە
 کتێبە کە لە ١٣٨٥ واتە ٢٠٠٦ ز دا چاپ کردووە وەک گشت نووسەرانێ تر کە سەبارەت بە
 سۆهرەوردی نووسیویانە چون لە سەر ئاینە کوردیە کان و بناغە ی ئەوانە تووژینی قوولیان نیە بە
 لایانە وە سێ شت ون و نادیارە؟ یە کەم سەرچاوە گەلی سۆهرەوردی بۆ نووسینی فەلسەفە کە ی.
 سۆهرەوردی لە حیکمەتولئیشراقدا بە حیکمەتی خوسەرەوانی ئێرانی کۆن و حکیم گەلی فارس
 ئاماژە ی کردووە بە لām ئەو ئاماژە گە لە پێوەندی لە گەل زەرەدەشتی پیش ئیسلامدا نیە بە لکوو
 لە گەل عیرفانی ئێرانی پیش ئیسلامدا بوو یە تی کە هەر عیرفانی میهرپەرستی ناوە و ی ئێرانە کە
 وتمان وەک کوو رەوتیکی پۆشنیبری نە ئایینی لە ئێرانی جگە لە کوردستاندا هەبوو. ئە گەر بمانەوی لە
 پرووی لێک چوونە وە دینە کان دابەش کە یین زەرەدەشتی و جوو و ئیسلام ئیلاهیاتیان نزیک بە یە کە و
 ئایینی مەسیحی و دینە کوردیە کان و عیرفانی رەحەدی و جوودی نزیک بە یە کن و هەر سێ
 سەرچاوە یان میهرپەرستیە.

پوښکراوه کان

۱- خهواريج. له سهرېازاني هزره تي عدلی (د-خ) پوښ که پاش ناشتی نهو له گهڼ موغايه جوئ پوښه و له نه هرهوان له گهڼ عدلی شهریان کرد و تیک شکان و بو ناو نیران هاتن و تا نهو پهری نیران چوون و له سیستان هوسنوری پاکستان و نه فغانستانی نه مړو حکومته تیان پیک هیښاوه و تا سهره تای سده ی سینی کوچی له ویدا حکومته تیان به رده وام بوو.

۲- حه لوان: شاریک بووه له نیوان قهسری شیرین و خانه قیندا. عه ره بی کراوی «هه رهن» ی کوردیه. دابیڅی کونتری «نه روهنت» ناوی نه م شاره به هوئ چومیکه که به ویدا تینه پهری و نیستا ناوی رووباری «نه لوهند» نه لوهند دابیڅی نیستای نه روهنته. روانگه ی «ن. پیگولوسکایا» ی رووسی به دروست نازانم که حه لوان به شاری نه شکانی «خه ل» دهناسینی. نیستا کورده کانی نهو ناوچه بهو رووباره «نه لوهن» و «هه لوهن» ده لنین و حه لوان ته عریبی نه م وشه یه. نه روهنت به مانای خورت و خیرایه. نه ویستایه که ی «نه نوروهنت» به مانای خورت و به هیژ.

په هله ویه که ی «نه روهند» که هه ر بهو مانایه و جگه له وهش له زه مانای نه شکانی و ساسانیه کاندا ناوی نیرانی رووباری دیچله بووه. له زه مانای شای پینشوی نیراندا نه م ناوه یان بری به سهر شهتولعه ربه دا. سهارهت به حه لوان نیسته خری له «نه له سالیک و نه له مالیک» دا نووسیویه: له کرماشانه وه تا حه لوان ۲۷ فرسقه ده بی. نیبنی حوقه لیش بارستای تا شاره زوور چوار مه نزل نووسیوه. نهو حه لوان به به شی نیراق نازانی و ده لی: له ویدا به فر ده باری بی گومان به شی له جباله. (ل ۱۱۲ سهرنامه ابن حوقل. د - ج - شعار)

۳- گه پروس: ناوچه یه کی کوردستانی روه لته که ناوه نده که ی شاری «بیجاپ» کوردانی گه پروس هژی زوریان بووه که له گشت گرینگر هژی «سیا مه نسور» له میژودا ناوداره. گه پروس به مانای به هه شته نه م ناره کورت کراوه ی «گه پروس مان» ی په هله ویه. گه پروس مان گوردرای «گه پودمان» ی نه ویستای کون و "گه پودمانه" ی نه ویستای دواینییه. له نه ویستادا به مانای به هه شت به کار براوه. ماناکه ی «مالی نازا و گورانیه». گه پ به مانای گاره و گورانی. دمانه که له کوردی زازاشدا هه ر وا ماوه به مانای مال. دمانه و نمانه له بواری زه ماندا پیستی پیڅی سواوه و له په هله ویدا «مان» ده لنین، له کوردیدا «مال». نابی «مال» ی کوردی له گه ل «مال» ی عه ره بی تیکه لاو بکری. مه به ست له مان و مال که سان و پیوه ندیگه لی نه وانه یه له

خانویه کدا. دیاره مانای مال له خانوو جودایه. خانوو له بناغهی «خا»ی نهوښتایی به مانای دیوار هه لچنینه.

۴- تهوسن، وشه‌ی ره‌س‌نی کوردی واته تهوس‌کەر و سەر‌کیش. مە‌به‌ست ته‌سپنکه که تهوس و تۆر و سەر‌کیشی هه‌یه. فارسی له کوردی گرتووه و کردویه به تهوس‌ن. وشه‌ی تهوس کوردیه و له هیچ نووسراوه‌وو قاموسینکی فارسیدا نیه.

۵- قه‌له‌ندهر به مانای ده‌رویشه. وشه‌ی ره‌س‌نی کوردیه. دوو وشه‌یه (قه‌ل+ نه‌ندهر) قه‌ل= که‌ل - که‌ر، له کرمانجیدا - گەر - گه‌ل به مانای کتووه. له نهوښتاشدا وه‌کوو کرمانجی «گەر». نه‌ندهر له نهوښتادا «نه‌نتەر» و له کرمانجیدا هندر، هندور. به مانای ده‌روون و ناوی شتیکه وه‌ک ده‌لین هندورا گوندی واته له ناو دی‌دا قه‌له‌ندهر واته نه‌و که‌سه‌ی که له کتودا ده‌ژی. قه‌له‌ندهران بۆ خه‌لوه‌کیشان ده‌چرونه نه‌شکه‌وت له کتودا و ب‌ه‌م بۆنه‌وه به که‌له‌ندهر که پاشان بووه به قه‌له‌ندهر ده‌ناسران دیاره قه‌له‌ندهر له کوردیه‌وه چووه‌ته نینو فارسی چون وشه‌ی که‌ل یان گەر به مانای کیو له فارسیدا نیه.

۶- سیمیا. فەر‌ه‌ه‌نگه‌ فارسیه‌کان وه‌کوو زانستی که‌رامات و چه‌شنی جادوو‌گه‌ری مانایان کردووه به‌لام «سیمیار» یان به رهمز وێژ مانا کردووه که نه‌مه دروسته. دیار سیمیار به که‌سێک ده‌لین که «سیمیا» ده‌زانی. «سیمیا» زانستیکه که به پیتی نه‌وه زانیاره‌کان به رهمز و پا‌ز ده‌گوتری. له تهر‌جیع‌به‌نده‌که‌ی پیرشالیاری هه‌ورامی‌دا که به ته‌وا‌ری میهریه نه‌م به‌یت‌ه دووپات ده‌بیته‌وه:

گۆشت جه واته‌ی پیرشالیار بۆ   هۆشت جه‌کیاسته‌ی زانای سیمیار بۆ
واته گۆشت له وت‌ی پیرشالیار بیت و هۆشت لای هه‌نارده‌ی زانای رهمز وێژ بیت. زۆریه داخه‌وه نه‌وانه‌ی که شۆناسی گه‌له‌که‌یان نازانن ده‌لین مە‌به‌ست له زانای سیمیار زه‌رده‌شته. وته‌کانی زه‌رده‌شت له گاساکاندا هیچ رهمزو پا‌زی تیدا نیه. نهوښتای دوا‌ینیش بیره‌مز و پا‌زه. نه‌وه‌ی که به ناچار به رهمز و پا‌زه‌وه قسه ده‌کات گه‌وره‌گه‌لی میهریه‌رستی پیش نیسلام و گه‌وره‌گه‌لی کاکه‌یی و ئیژدی به‌تایبه‌ت شه‌هابی سوه‌ره‌وه‌ردیه. هه‌روه‌ها که شاره‌زووری ده‌لی و له شرۆ‌قه‌ی ناوه‌زی سووردا ده‌ری ده‌خه‌ین سوه‌ره‌وه‌ردی مه‌زن‌ترین رهمزو‌یژه. دیاره که شاره‌زووری مانای سیمیای زانیوه و ده‌زانی که سوه‌ره‌وه‌ردی به رهمز و پا‌ز قسه ده‌کات. نه‌وه‌ی که ده‌فته‌ره‌کانی کاکه‌یی ده‌خوینیت‌هوه نه‌گەر له سه‌مبول و پا‌زه‌کان شاره‌زایی نه‌بی هیچی لی‌ حالی نابیت. ده‌زانین

پیرشالیار گۆری هدی به لّام ناشتن و له گۆرکردنی مردوو له زهږدهشتیدا ههرامه. دیاره پیرشالیاریش که لهم دوايانهدا به ههله پێ دهلێن پیر شالیاری زهږدهشتی! مه بهستی له زانای سیمیار یه کێ له گهوهه گهلی کاکه بیه که رهنگه سان سه هاك یان پیر بنیامین بیت که هاوچه رخی خۆی بوون یان مه بهست خۆیه تی. په نده کانی پیرشالیار هیچی له زهږدهشتی ناچیت به لّام به نایه کوردیه کان زور نزیکه. وشه «سیمیار» دروسته له فهرهنگه کانی پاش «بورهانی قاتیع» دا هاتوه به لّام له هیچ دهق و نووسراوهی فارسیدا نهم دیوه.

۷- سوخته. وشه رهسهنی کوردی له نهوێستادا «ساچته» و «سه چته» به مانای خوێندکار و فێرکراوه (سهج + ته) له بناغه «سهج» به مانای فێر کردنه سه بارهت به «ته» نیشانهی ئاوه لّانای بهرکار قسه مان کردوه. چۆنیهتی گۆرانی ساچته به سوخته له بواری زه ماندا باسی زمانناسی «ته تهووری» ه که نه گهر ته مهن باقی بیت له وه رگێرانی وشه به وشه گاسا کاندایاس ده کری. هه ندی «ج» له کوردیدا بووه به «خ» وه کوو «سه نوچی» که نه مپۆ ده لێن شوخی. له بهشی ناخردا زۆرتر باسی ده که یین.

شیخ شه هابی سوه ره وه ردی به ره مه می هه ره گرینگ «حیکمه تولنیشراق» که به عه ره بی نووسیوه. حیکمهت له ناو موسلمان ه کاندای به فله سه فه گو تراوه. به ره مه میکی گرانه که تینیدا ناینی کۆنی کورد که نه یینی له ناوچهی سوه ره وه رددا پارێزراو بوو ده کات به سیسته میکی فله سه فی پتهو. جگه له وه به ره مه مه گه وه به ره مه مگه لی زۆری به عه ره بی نووسیوه. هه فت په رتووکێ چکۆله ی به فارسی نووسیوه که به خهستی سه مبولیک و ئاماژه یین: رساله ی عه شق - ناوازی په ری جبه ئیل - ناوه زی سوور - رساله له دۆخی مندالیدا - قیژه ی سیمورغ - زمانی میرووله کان - روژنیک له گه ل جه رگه ی سۆفیاندا. لهم په رتوو کانه دا تیده کو شی لایه نه گشتیه کانی فله سه فه که ی پیشان بدات.

بۆ تیگه یشتنی ته واو له فله سه فه ی ئیشراقی نهو، ته رجه مه ی حیکمه لنیشراق و شرۆفه ی نه وه به کوردی پیویسته. نه م کاره لاپه ره ی زۆر هه لده گرێ و کارێکی سه خت و ئاکادمیکه به لّام چون شوناسی فله سه فی نه ته وه ی کوردی تیدایه و له گه ل به یته کوردیه کان و دینه کوردیه کان پتو هندی نه پچراوه ی هه یه کاریکه پیویست و ئیستا نه رکی سه رشانی مامۆستایانی فله سه فه ی زانکۆکانی باشووره.

بی سوهره و وردی ئیمه له فەلسەفەدا هیچمان نیه. له ناو ئەو هەفت پەرتوو کەدا «عقل سرخ» واتە «ئاوەزی سوور»م هەڵبژارد. چون هەم لایەنی فەلسەفییە کە ی زۆرتره و هەم ئەو نووسەرە فارسانە کە ویستوو یانە کلیله کانی ئەو نیشانه گەلە پەیدا کەن چون لە گەڵ دینە کوردیە کان بەتایبەت مەلە کە تاوسدا ناشنا نەبوون لە هەندێ بواردا بە هەلەدا چوونە. ئەگەر بە وردی ئەو بەرهمەمە بۆئێنینهوه، خودی سوهره و وردی کلیله گەلێک دەدا بە دەستەوه، هەروەها لە بەرهمەمە عێرفانیە کانی تردا لەوانە مەم و زینی خانی و نیزامی (۱) و فێر دەوسی (۲) و عەتتار (۳) کە بەرهمەمە کانیان بە فارسیە هەندێ کلیلی ئەو سەمبولگەلە هەیە. ئاوەزی سوور پەرتوو کیتی ۲۴ لاپەرەییە و بە خەستی کورت کراو یە و ناتوانی کورتتر بکری تەوه.

لێره دا نووسراوه کە ی سوهره و وردی دەهینین و شروقه کانی لە ناو کەوانەدا دەنوسین. ئەم بەرهمەمە وەکوو مەم و زین چیرۆکە بەلام زۆرتر لە ئەو سەمبولیک و ئاماژەییە. بە وردی وەکوو میهر پەرستە کان و ئاینە کوردیە کان ناچار بووه لە سەمبول و هیما کە لک وەرگری. هەلە ی نووسەرە فارسیە کان لە سەر شروقه ی ئاوەزی سوور زۆره بەلام هەندێکی دروستن بە گشتی ئەوانە ی لەم بواردا کاریان کردووه گشتیان سی هەلە ی زەقیان هەیە. یە کەم سەبارەت بە خودی ئاووزی سوور کە وەکوو مورپشیدە پێناسیان کردووه. دووهم ئاوی ژیان و زوله مات (تاریکستان) و داری تووبا....

نووسینی ئاوهزی سوور و شرۆڤه‌ی ئه‌وه

پاش سپاسی خودا و سه‌له‌وات بۆ موحه‌مه‌د (د-خ) براده‌ریك لیی پرسیم، په‌له‌وه‌ران زمانی یه‌ك ده‌زانن؟ (مه‌به‌ست پیوه‌ندی مینۆکی و نه‌زه‌لی گیانه‌كان پیش هاتنه‌ نیتو جه‌سته له‌گه‌ل یه‌كه كه‌ گشت له‌ یه‌ك بناغه‌ن) وتم ئه‌ری. وتی چۆن؟ وتم کاتێ ئه‌و شته‌ی كه‌ وه‌ك «حق» به‌یری لێ ده‌كه‌ینه‌وه (مه‌به‌ستی خودایه‌ كه‌ له‌ كاكه‌یه‌شدا حق ده‌لێن) ویستی من بنافرینێ، وه‌كوو «باز» یك نافراندمی. (باز وه‌كوو واشه‌یه‌ نه‌ختی گه‌وره‌تره‌. ئه‌و بازه‌ی ژیر بآلی سپیه‌ پێ ده‌لێن شاباز. ئاماژه‌ به‌ كه‌سگه‌لینگه‌ كه‌ ده‌روون‌مایه‌ی ئه‌وه‌یان هه‌یه‌ كه‌ به‌ پێنگه‌ی هه‌فته‌م واته‌ پێنگه‌ی میهری یا سیمورغ كه‌ باسی ده‌كه‌ین بگه‌ن وه‌كوو مه‌م. ئه‌گه‌ر كه‌سێ ئه‌م ده‌روون‌مایه‌ی نه‌بێ هه‌ر چهند هه‌ل و مه‌رجی زۆری بۆ بره‌خسی، به‌و پله‌و پایه‌ ناگات وه‌كوو تاج‌دین) له‌گه‌ل بازه‌كانی تردا قسه‌م ده‌کرد و قسه‌یانم ده‌بیست. وتم تۆ چۆن به‌و پێنگه‌ كه‌ ئینستا هه‌ی گه‌یشتی؟ وتی راوچیانی «قه‌زاو قه‌ده‌ر» (مه‌به‌ست ئه‌و شتانه‌یه‌ كه‌ بی‌ویستی خۆت دیته‌ پێشت وه‌كوو باوك و دایك و زێد و ره‌نگی پێست و موو.... كه‌ هه‌یچكام له‌ ده‌ست خۆتدا نیه‌) تۆری «ته‌قدیر» (موقه‌دده‌ر و پیش‌بینی نه‌كراو) یان له‌ پێگام دانا و به‌ «دانه‌»ی (له‌ تۆردا دانه‌ ده‌پژێتن تا په‌له‌وه‌ر بۆ خواردنی بیته‌ سه‌رتۆره‌كه‌ ئاماژه‌یشه‌ به‌ خواردنی ئاده‌م له‌ به‌هه‌شت‌دا كه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ كه‌وتنه‌ سه‌رزوه‌ی) «ئیراده‌ت» (واته‌ ئارات و دلخوازه‌كانی نه‌فسانی) گرتیان و هه‌ینامیانه‌ ولاتیکی دیکه‌ (مه‌به‌ست جیهانی ماکی سه‌ر زه‌ویه‌) هه‌ر دوو چاومیان دووری (واته‌ نیت نه‌متوانی جیهانی مینۆکی به‌بینم). به‌ چوار زنجیر به‌ستمیانه‌وه‌ (ئاماژه‌یه‌ به‌ باكوور و باشوور و پۆژه‌ه‌لات و پۆژاوا كه‌ ته‌نیا له‌و چواره‌دا ده‌بێ هه‌لسووڕی یان ئاماژه‌یه‌ به‌ ئاو و ناگر و خاك و با كه‌ ده‌ورتیان ته‌نیوه‌). ده‌ كه‌سیان كرد به‌ پاسه‌وانم. پێنج پووله‌ من و پشت له‌ ده‌روه‌ و پێنجی‌تر پشت له‌ من و پووله‌ ده‌روه‌ (ئاماژه‌یه‌ به‌ ده‌هه‌ستی مرۆڤ به‌ پێنجی ده‌توانی هه‌ستی ده‌روونی خۆت بگه‌ی وه‌كوو هه‌ست به‌ تیشان، خۆش‌حال‌ بوون، بیداری - دله‌ خوڕی - قه‌لسی و به‌ پێنجی ده‌توانی ده‌روه‌ی خۆتی پێته‌ست بگه‌ی وه‌كوو بینایی - بیستن - چه‌ش - بۆ و له‌مس كردن مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ ئه‌م هه‌ستگه‌له‌ ناهیلن سه‌رنجی جیهانی مینۆکی به‌دی). ئه‌و پێنجه‌ی كه‌ پوویان له‌ من بوو خستمیانه‌

سەر سوورمانهوه به چهشنی که هیلانهی سهرتایی ولاتی خۆم له بیر نه‌ما. (واته جیهانی مینۆکیم له بیر چهوه).

وام ده‌زانی هه‌میشه هه‌روا بووه. پاش ماوه‌یه‌ک نه‌ختی چاومیان کردهوه (واته هه‌ست و ده‌رکی سهرتایی زه‌مانی مندالی) به‌و چاره‌لاوازه‌که ده‌مروانی شت‌گه‌لینکم ده‌دی که نه‌م دی‌بوو. پۆژ بۆ پۆژ نه‌خته نه‌خته چاومیان ده‌کردهوه و شت‌گه‌لینک ده‌هاته پێش چاوم که سهرم سوورده‌ما. تا به ته‌واوی چاومیان کردهوه و جیهان هاته پێش چاوم. له زنجیر‌گه‌لینک ده‌مروانی که ده‌ست و پێمی به‌ستبوو (واته له جیهانی مینۆکی‌دا سنوور بۆ چوون و ویستی مرۆڤ نیه به‌لام له‌م جیهانی ماکیدا ناتوانی هه‌ر کار که ده‌ته‌وی بیکه‌ی) له پاسه‌وانه‌کانم تێده‌فکیریم به‌ خۆم ده‌گوت هه‌رگیز ده‌بی ئه‌م زنجیر‌گه‌له‌ی من بکه‌نه‌وه و بتوانم به‌ باله‌کانم له هه‌وادا بفیرم (بچه‌مه‌هه‌ بو زید و هیلانه‌که‌ی خۆم). پۆژینک پاسه‌وانه‌کان سه‌رغیان لێم نه‌بوو (واته ده‌رقه‌یدی هه‌ست کردن و ویستی نه‌فسانی نه‌بووم، له دنیا برابووم). خزامه‌ قوژینیکه‌وه (ئه‌م له خۆ برانه و گۆشه‌گرتنه‌ قوژاغی‌یه‌ که‌مه‌ بۆ سه‌رکه‌وتن). پاشان رووم کرده‌ سارایه‌ک (دوو له‌ خه‌لک ده‌کوو مه‌م له‌ قه‌راخ چۆمه‌ که‌دا) که‌سینکم دی که ده‌هات. چومه‌ پێشی و سلۆم لێکرد. جوابی دایه‌وه که سه‌رخم‌دا ریش و سه‌رو رووی سوور بوو. وام زانی لاره. وتم هه‌ی لاو له‌ کوپه‌ ده‌ی. وتی پۆژه به‌ هه‌له‌دا چووی من یه‌که‌م پۆله‌ی نافراندم. وتم ئه‌ی چۆن سه‌روریشت سپی نیه؟ وتی سه‌روریشی من سپیه‌ من پیرینک نوورانییم به‌لام ئه‌وه‌ی تۆی به‌ تۆر دیل کرد و ئه‌و پاسه‌وانانه‌ی بۆ دانای، ماوه‌یه‌کی زۆره‌ منی خسته‌ چالینکی ره‌شه‌وه. ره‌نگم که سووره‌ له‌و چاله‌وه‌یه. ده‌زانی ره‌نگی ره‌ش له‌گه‌ڵ نووردا سوور ده‌نوینێ وه‌کوو کازیوه‌ یان ئیواره. کازیوه‌ سپیه‌ لایه‌کی خۆره‌ و لاکه‌ی‌تری تاریکیه‌، ئه‌وه‌یه‌ که شه‌فه‌ق سوور ده‌نوینێ. چرایش وایه‌ ژیری شۆله‌که‌ی سپیه‌ و سه‌ری دووکه‌له، ئه‌وه‌یه‌ که ژیر دووکه‌له‌ که سوور دیاره. (گشت نووسه‌ره‌ فارسه‌کان عه‌قلی سووریان به‌ مورشید زانیوه‌ که ریتوینی ده‌کات به‌لام نه‌یانگوتوه‌ بۆچی سه‌روروی سووره. پاش گۆشه‌گیری و موکاشیفه‌ به‌ چی بگه‌ی باشه. سوهره‌وه‌دی خۆی کیلی داوه‌ به‌ ده‌سته‌وه. ده‌لی من یه‌که‌م ئافریترای خودام ئه‌وه‌ی تۆی دیل کرد منی خسته‌ چالینکی ره‌شه‌وه‌ و من لێکدراوه‌یه‌کم له‌ نوور و تاریکی. هه‌روه‌ها، یه‌که‌م ریتوینی که‌ری مرۆڤه. ئه‌گه‌ر به‌ به‌ره‌مه‌ عیرفانیه‌کان سه‌رنج به‌دین ده‌ی دۆزینه‌وه. نیزامی شاعیری کوردی فارسی وێژ له‌ سه‌ده‌ی شه‌شی کۆچی له‌ کتیبی «مه‌خزه‌نوله‌سرا» دا ده‌لیت:

دور شوو از راه زنان حواس   راه تو دل دانسد دل را شناس

واته له ږيگره کانی هه ست کردن واته هه ښه ده هه سته ی ناوبراو دوور که وه. ږيگای ټو دل
ده یزانی دل ښاسه.

دل که برو خطبتي سلطاني است اکدش جسماني و روحاني است

واته دل که خوتبه ی پادشایی ټو خويندراوه به رهنگی ماکی و مینزکی، به له که
نور اديعت ز سهیل دل است صورت و جان هه دو طفیل دل است

واته نووری سهره تایی نافراندن له نه ستیره ی سوهیلی دله. جهسته و گیان هه دوو به ټونه ی
دله وه نافریندراوه. سهرنجی ورد به واتای ښه هونراوه که له به تاییدت وشه ی «نه کدهش» که به
مانای دوو رهنگه و هونراوه که لی تری نیزامی نیتر گومان نامیتنی که مه به سستی سوهره وردی له
«عه قلی سور» دله که جینگای ښوین و هه ست کردن ی دروستی جه مال و جه لالی خودایه.
نیزامی له سهره تایی پهرتووی ناوبراویدا به «پیتناسه ی شهو ناسینی دل» دهس پی ده کات. شهو
ټو له سهره تادا هاتوه ښه وه به که له میتایی و دینه کوردیه کاندنا نور له تاریکی ده زی وه کوو
میترا له به رد و له سده ده ف. له هونراوه ی نیزامیدا شهو هه م جوانه و هه م پتویست بو نافراندنی
دل:

... طفل شب ناهيخت چو در دايه دست زنگل‌ه‌ی روز فرا پاش بست

ساوای شهو که دهستی خسته سهر سینگی دایه ن ښویش زه نگو له ی ټو زی به ست به پایوه.

از پی سودای شب اندیشه ناک ساخته معجون مفرح ز خاک

به شوین تاریکی شهودا به تیرامانه وه دایه ن ښویش شادیه ښنه ری له خاک دروست
کرد.

خاک شده باد مسیحای او نواب زده ن تاش سودای او

ښه خاکه وه کوو بای زیندو و که ره وه بوو که ناگری سوهوای ښو ی ښاو لی ده ټواند.

شریت و رنجور به م ساخته خانه سودا شهده پرداخته

دهرمان و نه خو ش پیکه وه سازان و مالی تاریکی پرداخت کرایه وه.

رنگ «درونی» شهده بیرون نشین گفته قضا کان من الکافرین...

رهنگی دهروونی «رهشی» هاته دهروه و قهزاو قهدهر وتی هؤ.. له کافرگه ل بوو.

نیزامی پاش پیتناسه کردن ی شهو دیته سهر باسی دل:

چون ملك العرش جهان نافرید   ملكت صورت و جان نافرید
نهو کاتهی که خودا جیهان و ولاتی ماکي و مینوکی نافراند.

داد به ترتیب ادب ریزشی   صورت و جان را بهم نامیزشی
به تهدبه‌وه ریز کردنیکی دانا و جهسته و گیانی تیکه‌لاوی یهک کرد.

زین دو هماغوش دل نامد پدید   نان خلفی کو به خلافت رسید
لهو دوو تیکه‌لاویه دل به دیهات نهو رزله راسته‌قینهی که بؤ جی‌تیشینی خودا شیواو بوو.
مه‌به‌ست له جهسته وهک باسی ده‌که‌ین تاریکی و مه‌به‌ست له گیان نووری جه‌وه‌رییه که باس
ده‌کری.

عرش روانی که زتن رسته‌اند   شهر جبریل به دل بسته‌اند
نهو ناسمان ره‌واندی که له ده‌ست جهسته رزگاریان بوو دیاره شاپه‌ری جبرئیلیان به دل‌وه
به‌ستراوه که له ناسمانان تی ده‌په‌رن

وان که عنان از دو جهان تافتست   قوت ز دریوزهی دل یافتست
نه‌وهی که له هه‌وساری دوو جیهانی دنیا و قیامت رزگاری بوو دیاره خۆراکی له سوال‌کهری دل
وه‌رگرتووه.

زنده بچان خود همه حیوان بود   زنده به دل باش که عمر ئن بود.
گشت ناژه‌لگه‌ل به گیان زیندوون به‌لام تو زیندوو به دل به که ته‌مه‌نی راسته‌قینه نه‌وه‌یه
دست در ئاریز به فتراک دل   تاب تو باشد که شوی خاک دل

ده‌ست به زین و به‌رگی دل‌وه بگه. نابرووی تو نه‌وه‌یه که بیسته خاکی به‌ر پئی دل
نیزامی هه‌ر لهو شه‌وه‌دا ده‌چیتته میوانی باره‌گای دل:

چون سخن دل به دماغ رسید   روغن مغزم به چراغ رسید
هه‌ر که قسه‌ی دل گه‌یشته میشکم رۆنی میشکم گه‌یشته چرای بوونم و دای گیرساند.

گوش درین حلقه زبان ساختم   جان هدف هاتف جان ساختم
گویم له‌م حه‌لقه‌دا کرده زمان و گیانم کرده نامانجی په‌یام هیتهری گیان.
در تک نان راه دو منزل شدم   تا به یکی تک به در دل شدم

نهو ريځا دوو مه نزلهم به خيږايي بري به يك راكردن گه يشمته ده رگاي دل
 بر در مقصوري روحانيم گوي شده قامت چوگانيم
 له بده رگاي پيشه وای جواني پړوحانيم (دل) دا، بالاي پاستي وه کوو چه وکاتم کرا به گوي چه ماوه
 و گرموله

چونکه در نان نقب زبانيم گرفت عشق نقيبانسه عنانم گرفت
 چونکه لهو ره هنده دا زبانيم گيرا و قسم بز نه هات، نه وين وه کوو پيشه واهه وسارمي گرت،
 حلقه زدم گفت بدين وقت كيست گفتم اگر باردهي نادمي است
 حلقه دي ده رگام کوتا وتي: بهم پيوخته کييه وتم نه گهر نيزني هاتنه ده ريار بدهي مړوځه.
 لاجرم از خاصترين سړاي بانگ برنامد که نظامي دراي
 جا له تاييه تترين ژوروهه بانگ کرا، نيزامي وړه ناو.

بارگهي يافتم افروخته چشم بد از ديدن او دوخته
 بارگاهيگي گه شاهم دي، چاري پيس له ديتني نهو دوور بيت.
 هفت خليفه به يکي خانه در هفت حکايت به يك افسانه در

هفت جي تشين (ي خدا له زويدا) له ماليتکدا و هفت حه کايهت له چيوکيتکدا بوو
 ملک از نان بيش که افلاک راست دو لتيان خاک که نان خاک راست
 مولک و مال (ي دل) زورتر له هفت ناسمان و مولکداران له به رانبه ريدا خاک بوون که هدر بز
 خاکيش ده شين.

در نفس تاباد دم نيم سوز صدر نشين گشته شه نيمروز
 له جيگاي هه ناسه داني هه ناسه ي نيوه سوتارودا خوړ (دل) بالانشين بوو.

سرخ سواري به ادب پيش او لعل قبايي ظفر انديش او
 سوارتي سوز به نه ده بده له پيشي پراوه ستابوو و کهوا له عليک له سه رکه وتني نه ندیشه ي دا

بوو

من به قناعت شده مهمان دل جان به نوا داده به سلطان دل
 منيش به قناعت بووم به ميواني دل و گيانم دابه نه وازشتي پادشاي دل.
 چون علم لشکر دل يافتم پوي خود از عاليمان تافتم

کاتی که ئالای له شکری دلم دی پووی خۆم له خه لکی دوو عالهمی دنیا و قیامت وهرگیرا.
 دل به زبان گفت که ای بی زبان مرغ طلب بگزر از این ناشیان
 دل به زمانی وت که نهی بی زمان په له وهرت بویت. له هیلانه ویستن تی پهره.
 سایه م ازین سړو توانا تراست پایه م از این پایه ببالاتر است
 من سیبهرم له م سهوله به هه توان تره و پینگه م له م پینگه که دهیی نی سه رته.
 گنجم و در کیسه ی قارون نیم باتونیم و ز تو و بیرون نیم....
 من خه زنه م به لام له کیسه ی قاروندا نیم و له گهل تودام و له ده ره وی تو نیم.
 نیزامی له باسی پاش نه مه واته «خه لوه ی یه که م له پاهیتنانی دلدا» ده لی
 خواجه مع القصة که در بند ماست گرچه خدا نیست خداوند ماست
 ناغا (دل) به هه حال که نیمه ی له بیردایه و له بیرمان ناباته وه هه چهند خودا نیه به لام
 خودای نیمه یه

شحه راه دو جهان منست گرنه چرا در غم جان منست
 پاسه وانی پیگه ی هه دو جیهانه نه گینا بوچی خه مخوری گیانه
 روزی از این مصر زلیخا پناه یوسفی کرد و برون شد زچاه ...
 پوژیک له م میسه (دونیا) که زلیخا تیدا پهنای گرتوه کاریکی یوسفانه ی کرد و له چال هاته
 ده ری (وه کوو عه قلی سوور که بو پئینوینی ده رکه وت... نیزامی که دل به خور ده شو بهییت
 مه بهستی نه وه یه که دل وه کوو خور راسته وخو نووری خوی له هه زه رته «نوورولنه نوار، خودا به
 وته ی سوهره وه ردی» ده گریت. ته جه لای خودا له خوردا یه که له زه ویدا به سیمورغ ناسراوه و
 له سه ری باس ده که ین. نیزامی پاشان به ره م گه لی خلوه تی خوی له گهل دلدا لیک ده داته وه.
 له زۆربه ی به ره م مگه لی عیرفانی و سۆفیگه ریدا سه باره ت به دل وه کوو گرینگترین پئینوینی
 سه ره کی مرۆف و پیگه نیشاندەر بو زیدی راسته قینه ی خوی واته سه رچاوه ی نهوین و بوون، باسی
 زۆر له م چه شنه هاتوه. مرۆف به و مه رجه ی ده توانی به ناکامی نه م پئینوینه بگات، هه ره ها که
 پیری ئیشراق واته سوهره وه ردی ده لی مرۆف ده بی ماوه یدک له پاسه وانانی له ش واته ده هه سه کانی
 دوور که ویتته وه و له هه واگه لی نه فسانی خو پیا ریزی تا به ناوه زی سوور واته دل بگات. نه و دله
 لیکدرا وه یه که له تیشک و تاریکی. لیره شدا کاردانه وه ی ناینی میهری ده یینین. دل گرینگترین
 بنه مای مرۆفه که ناوه ندی نهوین و جوانی و هه سته کردنی بوونه که له نوور و تاریکی دروست

بووه. نهم تيشك و تاريخيه كه سهرچاره‌ی بوونه ههركام جياواز ده‌توانن كه سايه‌تی په‌يدا كهن و وتمان په‌يكه‌رگه‌لی ترسناکی ستايشتگاگه‌لی ميه‌ری سه‌مبولی لايه‌نی دووه‌ميه كه له دینه كوردیه‌كاندا پي ده‌لین مه‌له‌ك تاوس).

پاشان وتم نه‌ی پیر له كوتیه دیت؟ وتی له پشت كیتی قافه‌ره كه جینگای من نه‌وتیه. هیلانه‌ی تۆش له‌ویدا بوو به‌لام تۆ له بیوت چووه‌ته‌وه. (مه‌به‌ست له كیتی قاف سهرچاره‌ی بوونی مرۆڅ و هه‌روه‌ها ناماڅی گه‌یشتنی مرۆڅ به نه‌وتیه. له یه‌كی له‌م كیوگه‌له‌دا سیمورخ هه‌یه كه جینگای ده‌ركه‌وتنی تیشك‌گه‌لی ميه‌ر له خۆره‌ویه كه قسه‌ی لی ده‌كری).

وتم له كیتی قافدا چیت ده‌كرد. وتی من گه‌شتیارم و به‌رده‌وام جیهان ده‌گه‌ریم و شت‌گه‌لی سه‌رسووپه‌یتنه‌ر ده‌بینم (واته به‌ دور كه‌وتنه‌وه له جه‌سته و موكاشیفه ده‌توانم به نه‌یتنی گه‌ل په‌ی به‌رم).

وتم له شت‌گه‌لی سه‌رسووپه‌یتنه‌ر چت دیوه؟ وتی هه‌فت شت. یه‌كه‌م كیتی قاف كه ولاتی من وتۆیه. دووه‌م گه‌وه‌ری شه‌وچرا. سیه‌م داری توو‌یا. چواره‌م دوانزه كارگا. پینجهم زنجیری داودی. شه‌شم شیري به لاره‌ك. هه‌فته‌م كانی ژیان. وتم نه‌و شت‌گه‌له‌م بۆ پیناس كه. وتی یه‌كه‌م كیتی قافه كه له ده‌وری نهم جیهانه‌دایه. یازده كتیوه تۆ نه‌گه‌ر پزگار بی (بم‌ری) بۆ نه‌و جینگا ده‌چی چون تۆ له ویتوه‌هاتووی. له جیهاندا هه‌رچی كه هه‌یه له ناكامدا ده‌چیته سه‌ر ویتنه و جینگای یه‌كه‌می راسته‌قینه‌ی خۆی. (مه‌به‌ست له كیتی قاف پله و پینگه‌كاني جیهانی مینۆکیه له خواره‌وه بۆ ژوور. ره‌نگدانه‌وه‌ی ماکی نه‌مه له زه‌ویه‌وه بۆ ناسمان یانزه قوناغه. قوناغی دوانزه‌هه‌م سوهره‌وه‌ردی ناوی نابات چون مه‌قامی «موتله‌ق»ی خوداییه پینش ته‌جه‌للا. پاش ته‌جه‌للا له میژدا به میترا پاش ئیسلام به‌ خاوه‌ندگار و خودی و تاوسی مه‌له‌ك ناسراوه.

پینش ده‌ركه‌وتن واته ته‌جه‌للای خودا نه له نایینی ميه‌ری و نه له دینه كوردیه‌كاندا باس له‌سه‌ر خودا نیه. چون بی‌زه‌مان و بی‌مه‌كان و موتله‌ق و بی‌ناسه‌واره و له میژگ و هزردا ناگوڅی و قسه كردن له‌سه‌ری بی‌ناكامه و ئیتر جینگای باسی نیه. ته‌جه‌للای خودا له دینی میترا‌یی‌دا میترا‌یه. له كاكه‌یی‌دا خاوه‌ندگاره. سوهره‌وه‌ردی به «نورولنه‌نوار» واته «تیشکی تیشكان» خودا ناو ده‌بات و ده‌لینت له ناسمانی نۆه‌م دایه كه ته‌جه‌للای نه‌ویش ده‌بی به ناسمانی هه‌شتم. له ئیزدیدا تاوسی مه‌له‌كه. له كاكه‌یی‌دا تاوسی مه‌له‌ك پاشان له زاتی بنیامین‌دا ده‌رده‌كه‌وی. زاتی بنیامین و شه‌ش ته‌نی دیکه هه‌ر به‌شی له زاتی خودان به‌لام له هه‌فت زاتدا كه هه‌ركام له جه‌سته‌دا ده‌رده‌كه‌ون،

سوهره و وردی پله گه لئى ته کامولى مرؤڤ به گه یشتن به ذاتی تیشکی تیشکان (خودا) به یانزه پله ده زانی وه کوو نو ئاسمان و دوو نهۆمى دیکه له نیوان مانگ و زهویدا که ده بن به یانزه. تیشکی تیشکان له ئاسمانی نۆهم دایه. یه کهم سدوور واته ده رکه وتنی نهو ئاسمانی هه شتمه که ناخرین پله ی ته کامولى مرؤڤه که پاش نهو مرؤڤ ده توانی تیکه لاوی تیشکی تیشکان بێت. ئاسمانی هه شتم پینگه و تیشک و خاوینی له ئاسمانی نۆهم که متر به لام له ئاسمانی هه فتم که ئاسمانی «گه روکنه ستیره» ی «زوحه ل = که یوان» زۆرتره. ئاسمانی هه فتم له شه شهم که ئاسمانی گه روکنه ستیره ی «موشته ری» تیشک و خاوینی له هه شتم که متر به لام له شه شهم زۆرتره هه ر به م شیوه بینه خواره و ئاسمانی پینجه م ئاسمانی مریغه که تیشک و خاوینی له ئاسمانی شه شهم که متر به لام له ئاسمانی چواره م زۆرتره. ئاسمانی چواره م هی خۆره که نه گه ر ره نگدانه و هی جه مائی حدق له دینه کوردیه کاندایه که تاس و له کاکه یی دا وه کوو بنیامین له جه سته دا ده رکه وت نه بوايه تیشک و خاوینی له ئاسمانی پینجه م که متر بوو به لام له ئاسمانی سیه م زۆرتره. ئاسمانی سیه م هی «زوه ره = ناھید» که تیشک و خاوینی له ئاسمانی چواره م که متر به لام له ئاسمانی دووهم که هی «عه تارود» زۆرتره. ئاسمانی یه که م هی مانگه که نه گه ر ره نگدانه و هی خۆری تیدا نه بوايه که له دینه کوردیه کاندایه ره نگدانه و هی جه مائی مه له که تاسه تیشک و خاوینی له ئاسمانی دووهم که متر بوو. ئاسمانی چواره م و یه که م. تیشکی زۆرتریان هی خۆیان نیه. به شی خویان هه یه به لام زیاده که ی به هۆی ره نگدانه و هی جه مائی تیشکی تیشکانه له خۆردا واته مه له که تاس. له نیوان ئاسمانی یه که م و زهوی دا دوو نهۆم هه یه «ئه سیر» و «زه مه هیر». نه و یه که ناوه زی سوور ده لئى کتوی قاف یانزه چیا یه. به باوه ری سوه ره و وردی، تیشکی تیشکان تیشکی مو تله ق و خاوینه واته جه وه ره یه به لام هه ر له ئاسمانی نۆهم دیتته خواره و تا ده گه ی به ئاسمانی یه که م له خاوینی تیشک که متر ده بیته و جه ریم و قورسایى زیده ده بی. ئاسمانی یه که م که هی مانگه و نزیکترین ئاسمانه به زهوی هه م تیشکی هه یه و هه م جه ریم و قورسایى. له ژیر نه و هه دا که زهویه ئیتر به ته واری جه ریم و قورساییه و بی تیشکه و سوه ره و وردی پئى ده لئى نووری که سیف، واته جه ریم و قورسایى دار. تاریکه و تاریکیه کهش هه ر نووره که به هوی لاوازیوون، بووه به جه ریم قورسایى. نه مه بی ره یته ری مو عادیله که ی نه نه شته یه « $E=MC^2$ » واته وه که چه شنى هه ره گرینگی نووره، هه ر ماده یه. له فله سه فه ی ئی شرا قدا جیهان چ نوور و چ ماده ده ته جه ل لا کانی ذاتی خودایه. ماده ش هه ر نووره به لام که سافه تی په یدا کردوه.

پرسیم چلۆن ده توانم بگهم به کیتی قاف. (چلۆن ده توانم پله گه لی ته کامول بییۆم) وتی، ریگا سه خته. یه کهم دوو کیتو له پیشتدا یه. (مه بهستی نهۆمه کانی نه سیر و زه مهه ریره) یه کیان گهرمه یه کیان سارده له ویدا کهس نیه (واته له وانی تر دا کهس هه یه که له کاکه یی و ئیزدی و میتایی دا وتمان ناسمانی هه فته گه رۆکه کان هه ر کام هی یه کئی له هه فته سدووری زاتی خودان. سوهره وهردی نه یویراوه به ناشکرای بلیت. ته نیا ده لیت له م دووه دا کهس نیه!). وتم ناسانه له کیتی گهرم به زستان و له کیتی سارده به هاوین تیپه ر ده بم. وتی هه له ده که ی هه وای نه و دووه له زستان و هاویندا ناگۆر دری. وتم چۆن ده توانم نه م دوو چیا یه بییم؟ وتی هه ر چۆن بروی دووباره دیتوه سه ر جیی خۆت وه کوو په رگار که سه ریکی له خاله سه ریکی هیل. سه ری سه ره یله که هه رچی سه روات ده گاته وه جیی خۆی (واته تۆ له زوی دا نه گه ر بیو هزرت له چه شنی ماکی بیت واته بیو هزرت له خواردن و خه وتن و رابواردن بیت هه ر به ده وری خۆت دا ده گه رتی). نه م چیا گه له ناتوانی کون که ی به لām نه و که سه ی که توانای ده ورونی تایبه تی هه یه (وه کوو مه م) بی نه وه کونی کات ده توانی له چه رکه یه کدا لی تیپه ر بییت وه کوو رۆنی «بلسان، بولسان، به لسان» که نه گه ر دلۆپتیکی بکه یته ناو ده ست و له به رانه ر خۆره وه بیگری به هۆی تایبه ته ندیه که هه یه تی له پشت ده ستوه دیته ده ری (له رووانگهی سوهره وهر دییه وه نه و دوو نهۆمه به ته واری لایه نی ماکی هه یه. فه له کی مانگ هه م لایه نی ماکی هه یه هه م مینۆکی فه له که کانی تر لایه نی ماکیان زۆر که مه و فه له کی هه شته م به ته واری مینۆکیه و فه له کی نه هه م جیگای نوو رو لنه نواره. جا تیپه ربوون له و دوو نهۆمه ناما ژیه به وه که مرۆ ده بی له پیشتا له هه رچی قه ید و به ندی ماکیه، دا برایت تا تایبه ته ندی نه وه په یدا کات به جیته قۆناغی سیته م واته چه رخی یه که م) وتم نه و تایبه ته ندیه چۆن په یدا که م تا له و دوو نهۆمه تی په ر بم؟ وتی له ناکامی قسه کا نه دا ده یلیم نه گه ر تی بگهی. وتم نه گه ر له م دووانه تی په ربووم سیته می ناسانه؟ وتی ناسانه به لām بۆ که سی بزانیته. زۆر که س له م دوو چیا ده یتنه وه. هه ندی ده گه نه کیتی سیته م و ده میتنه وه هه ندی به چواره م و پیته جهم هه روه ها تا یانه هه م پله. هه ر په له وه ریک ژیر تر بیت پیشته ر ده چیت.

(به پیی نه و قسه گه له که سوهره وهردی تا نیستا وتوویه کاتی که سی له قۆناغی سه ره تایی ره نج کیشان و خه لوه و موکاشیفه تی په ر بو واته به قۆناغی ته ر یقه ته گه یشت، سه ره یی راده کی شریته سه ر رینۆینی ده ورونی که له میژدا پیان وتووه دۆ که کانگای نه وینه. دۆ له جیهانی ماکیه وه سه ره یی مرۆ راده کی شته سه ر جیهانی مینۆکی که سه نبوله کانیان ناسمانه کانه.

دل له خواره وه هانی ددها بۆ سدر. له زهویه وه بۆ ئاسمان واته له ماکیه وه بۆ مینۆکی. له پیتشدا سهخته. زۆرکەس له پلهی یهک و دوودا ده میتنه وه چۆن دوو جیهانی به تهواوی ماکیه پۆنی بولسان ئاماژهیه به نهوین. کهسانی نا نهویندار نهو تاییه ته ندیانه نیه سدرکهون، بهلام نهوینداری راسته قینه بۆ سدر و سدرتر ده چیت. بۆ وینه کهسانی وه کوو تاجدین لانی زۆر تا دوا پلهی دووهم ده چن. چون نهوینیان ناتهواوه. نهوین بناغدی که سایه تی دلّه. بی نهوین ته نیا، ده ژیت. راسته قینهی ژیان ههست ناکه ی و سدر کهوتنت ته نیا خوش رابواردنیکی کاتیه. دوو پلهی یه کهم و دووهم چون به تهواوی ماکین سدرکهوتن له وانه دژوارتره. له پله کانی سدرتر به لام هدر مه ترسی «مانه وه» ههیه. نهوانه ی که تاییه ته ندیان ههیه و ژیرترن ده توانین تا پلهی یانزه که جینگای نووری خواجه سدرکهون. تیشکی تیشکان ئافرینه وه و ده توانی سیفات و زاتی خزی له ئافرینه تراوه کانی دا درخات دل نه مپۆ به و پارچه ماسوولکه ده لێن که خوین له جهسته دا ده گهرپێن به لام له میژدا دل به ناوه ندی ههست و عهواتیف گوتراوه بۆ نهویه به خوشه ویست ده لێن دلدار، یان دل بهر.)

گه وهه ری^(١) شهو چرایش له کیتی سیته مدایه (واته دوو چپای یه کهم و دووهم که دوو نهۆمی زه مه ره ر و نه سهر، چپای سیته م مه به ست فه له کی مانگه و مه به ست له گه وهه ری شه وچرا مانگه. گه وهه ری شه وچرا له چیرۆکه کوردیه کاندایه کوو توپینکی پر به ده ست که نه گهر شهو له جینگایه ک دای بنینی نیاز به چرا نیه و هه موو لایه ک رۆشن ده کاته وه) له و گه وهه ره شهوی تاریک روون ده بیته وه به لام هه میشه له یه ک دۆخدا نیه. له داری تووبا رۆشنی ده ستینێ (دیاره مه به ست له داری تووبا خۆره بۆچی به خۆر ده لێ داری تووبا که باسی ده که یسن.) کاتی به رانه بر به داری تووبا ده وهستی له نه م لاوه که تو هه ی، گشت رووناکیه که ی ده بینی (مانگی شهوی چواره) کاتی بیته نه م لاتره وه که به داری تووبا نزیکتره نه ختی له جه غزه که ی رهش ده نوینێ و پاشماوه که ی روونه هدر چی نزیکتر به داری تووبا ده بیته وه (له روانگی خه لکی زهویه وه) له رووناکی که متر ده بیته وه و تاریکتر ده نوینێ. چون به تهواوی بکه ویته لای خۆره وه نه وه ی روو به تویه رهش ده نوینێ و نه وه ی روو به داری تووبایه به تهواوی رووناکه. دیسان که له داری تووبا ده چیته نه ولاتره وه نه ختی بۆ تو رووناکی ده رده خات (مانگی یه ک شه وه). هه رچی له و داوه دورتر که ویته وه بۆ لای تو رووناکتر ده بیته و رهشی که متر ده بیته وه تا به تهواوی دیت به رانه برت نه وسا هه موو جینگای روو به تو رووناکه. (پیری ئیشراق به و قسه گه له له پیتشدا تو بۆ مانگ و له مانگ وه بۆ خۆر و به تاییه ت له

خۆرەو بۆ «سیمورغ» که لەسەری باس دەکەین پێنۆینی دەکات. هەمیسان نیشانه گەلیك دەدات که تۆ شکت نەمیینی که گەوهەری شەوچرا مانگە):

و هەکوو ئەوەیە تۆیی ئەم سەرتا ئەوسەری کونکە و چیلکەیه ک بەو کونەدا بکەیت و بیخەیتە سەر ئاو بە چەشنی تا نیوێ لە ئاودایی. ئەگەر کەسێ لە ژێر ئاوەکەدا بۆی بپروانی تەنیا ئەو نیوێ دەبیینی که لە نیوێ ئاودایە ئەگەر لە راستەو (واتە لای راستی پووی ئاوەکە) بۆی بپروانی نیوێ لە ئاودا دەبیینی و نیوێ لە هەوادا. ئەگەر لە سەردا بۆی بپروانی ئەو نیوێ دەبیینی که لە هەوادایە. ئەگەر لە پووی ئاوەکەو چاوت نەختی بەرزتر بگری کەمتر لەو بەشە دەبیینی که لە ئاودایە... (ئیتەر بە تەواوی دیارە که مەبەستی پیری ئیشراق لە گەوهەری شەوچرا مانگە و داری تووبا خۆرە. خۆر لە فەلسەفەیی ئیشراقدا زۆر گرینگە و پیری ئیشراق پێ دەلێ «نەیری ئەعزەم» (واتە پووناک و پووناک کەرەوێ مەزن. گرینگێ لەوێدایە که جینگای سیمورغە مژار ئەوندە پوون و ئاشکرایە که هەندێ کەس که فێر بوونە هەمووش بە ئەوێستەو بێستەو، وێرایی پێز و حورمەتم بۆ ئەوێستا، دیارە لە خۆراو بێ ئاکام تێدەکوژن بۆ ئەوێستەو لە داری تووبا داری «گەئو کەرێتە»ی ئەوێستایە. دەمارگرانە بێ ئەوێستەو پێوەندی نێوان خۆر و سیمورغ لێک دەنەوێ خۆتەر و خۆتەکاران بە هەڵدە دەبن. ئەمانە هەر ئەوانەن که دەلێن کوردی یەکی لە هەجەکانی فارسیە و نازانستیانە ئەوێستا و پەهلەویش وەکوو پێکەوێندی داتاشراو هەلێ «فارسی میانه» دەبەستن بە فارسیەو. پیری ئیشراق پەر تووکیکی فارسی تری هەیه بە ناوی «رسالة في حالة الطفولية». لەو پەر توو کەدا ئاشکرا بە جینگای داری تووبا دەلێ خۆر «لەپەرەکانی ۱۰۳ و ۱۰۴، ئاسار فارسی حضرت شیخ شهاب الدین سوهره‌وردی، بە تیکۆشانی فرشید اقبال»

مەبەستەتی سەرەکی سوهره‌وردی گیانی پێپینوی پێگای خودایە که بە قۆناغی سێهەم گەیشتووە و تا پادەیه ک تە کامولی کردووە که بتوانی رەنگدانەوێ نووری خودا لە دڵدا هەست بکات و وەک ئەویندار دەری خات).

بەلام .... داری تووبا چیە و لە کوێیە؟ وتی داری تووبا مەزنە و لە بەهەشتدایە. هەر کەس بەهەشتی بویت که چووە بەهەشت دەی بینیت. لە نێوان ئەم یانزە کێتوێدایە که وتم. لەو میانە (لەو ئاوەراستە) کێتوێکە لەو کێتوێدایە. (وتمان خۆر لە ئاسمانی ئاوەراستی هەفت گەرۆکدایە هەرۆهە بە دوو ئاسمانی هەشتەم و نۆهەم و دوو نۆمی یە کەم و دوو هەم دیسانەو دەبی بە

ناوه‌پراستی جیهان. جینگای تیشک و سه‌رچاوه‌گی ژیا‌نه. هه‌م له دینه کوردیه‌کان و هه‌م له میهرپه‌رستی و هه‌م له فه‌لسه‌فه‌ی سوهره‌وه‌ردیدا سه‌مبولی به‌هه‌شتی پراسته‌قینه‌یه.

جینگیر بوون له نه‌و جینگایه سوژی و عارفه‌کان پێ ده‌لێن «لیقانوللا» واته تینکه‌لار بوون له‌گه‌ڵ ته‌جه‌للای نوور و ره‌حه‌تی حق واته مه‌له‌که‌تاوس له دینه کوردیه‌کاندا. نه‌وه که ده‌لێ کیتۆیکه له «میا‌نه» واته ناوه‌پراستی یازده کینوی قافدا و مانگ تیشکی خۆی له‌وه ده‌گرێ گۆمانی تیدا نامینی که مه‌به‌ستی خۆره و ئاسمانی چواره‌می گه‌ڕۆکه‌کان و ئاسمانی شه‌شه‌می گیهان که به‌هه‌شت له‌ویدا‌یه و مه‌به‌ستی جیهانی نووری خودایه‌یه. دیاره که خۆر سه‌مبول و ته‌مسيله که نه‌گه‌ر که‌سی به‌و قۆناغه گه‌یشته‌یی که بتوانی له به‌رانبه‌ر نووری خودایه‌یه قه‌رار بگرێ ده‌توانی تیشک‌گه‌لی خودایی هه‌ست کات و پێ سه‌رمه‌ست بیت. دیاره نه‌و قۆناغه‌که له که ده‌بی بییتوی له دل واته ده‌روونی خۆته وه‌ده‌ست پێ ده‌کات و له ئاکامدا به‌ خودا ده‌گه‌ی نه‌ نه‌وه‌ی به‌چینه ناو خۆر. خۆر و ئاسمانه‌کانی دیکه سه‌مبولی سه‌رکه‌وتن و ته‌کامولی گیسان بو نزیك بوونه‌وه به سه‌رچاوه‌گه‌لی بوون که خودایه و له توش جوێ نیه. به‌هه‌شت له فه‌لسه‌فه‌ی سوهره‌وه‌ردی و له دینه کوردیه‌کاندا به وردی به مانای قه‌رار گرتنه له به‌رانبه‌ر تیشک‌گه‌لی پووحانی تیشکی تیشکاندا و هه‌ست کردنی نه‌وه. وتمان که میهر یان میترا که ته‌جه‌للای خودا بوو وه‌کوو سان سه‌هاک و شیخ نادێ له زه‌ویدا ده‌رکه‌وت و پاش ته‌واو کردنی کاره‌کانی سه‌رکه‌وت بو ناو خۆر. تیشکی خۆر فه‌یه‌زان واته ژیا‌ن و تیشک به‌خشی به‌رده‌وامی میترایه که ته‌جه‌للای یه‌که‌می خودایه. نه‌مه له‌گه‌ڵ میترای نه‌وێستا جیاوازی هه‌ره زۆری هه‌یه. نه‌وانه‌ی که نا زانستیانه ده‌یان‌ه‌وێ دینه کوردیه‌کانیش بیه‌ستن به زه‌رده‌شته‌یه‌وه چه‌شنێ گێره شیوینی به شوناس و که‌سایه‌تی ئۆلی و فه‌لسه‌فی‌گه‌لی کورد ده‌که‌ن. له نه‌وێستادا میترا ته‌جه‌للای خودا نیه به‌لکم خودا ئافران‌دوویه تا له ته‌ک ئافری‌نراوه‌کانی‌تریدا له‌گه‌ڵ نه‌هری‌هه‌ن یان شه‌یتان شه‌ر بکه‌ن و نه‌م شه‌ره تا قیامت «په‌ست ناخیز» (٦) و شکستی شه‌یتان به‌رده‌وامه. نه‌مه له‌گه‌ڵ میترا واته مه‌له‌که تاروسی نایه کوردیه‌کان جیاوازی هه‌ره‌زۆری هه‌یه.

ته‌جه‌للای له دینه فینودالیه‌کاندا کفره. هه‌ندیکێ‌تر به چه‌شنیکێ‌تر نازانستیانه «سپه‌ندمینوو» یه‌که‌م ئافری‌نراوی زه‌رده‌شتی له‌گه‌ڵ میترا‌دا به یه‌که‌ ده‌زانن و ده‌لێن سپه‌ند مینو، یه‌که‌م سدووری خودایه به‌لام له نه‌وێستادا به پرونی دیاره که سپه‌ندمینوو سدوور و ته‌جه‌للای نیه و ئافری‌نراوی خودایه که نه‌ویش وه‌کوو میترا بو شه‌ر له‌گه‌ڵ نه‌هری‌هه‌ن دروست کراوه. میترا و سپه‌ندمینوو له

ئەوئىستادا دوو كەسايەتى جياوازن. لە مېتراپەرستى و دىنە كوردىيە كاندا شەرى خودا و ئەهرىمەن واتە شەيتان بى واتا و پووچە. لە دىنە كوردىيە كاندا «مەزھەرىيەت» واتە دەر كەوتن، تەجەللای زات يا سىفاتی خودا لە مەژدەدا بنەمايە بەلام ئەمە لە زەردەشتىدا كفرە. بە گشتى ئىلاھىياتى زەردەشتى نەك شەرىعەتە كەى، لە گەڤ ئاينى جوو و ئىسلامدا جياوازی زۆرى نىيە. يەك جياوازی هەيە ئەویش ئەو يە كە لە زەردەشتىدا دەسلەتتى شەيتان زۆرە و بۆ خۆى ئافرىنراوى هەيە و لە گەڤ خودا و ئافرىنراوە كانى تەرىدا لە شەردا يە. ئىتر جياوازی ئەو تۆيان نىيە.

ئاوەزى سوور وتى: ھەر مېوھىي كە تۆ لە دونىادا دەبىينى لەسەر ئەودارەيە و ئەم مېوھەگە لە كە لە لای تۆيە گشتى لە بەرى ئەو دارەيە. ئەگەر ئەو دارە نەبوايە ھەرگىز نە لە لای تۆ دار بوو نە مېوھ نە سەوزەلاتى و نە گيا. (دیارە ئاماژە بە تىشكى خۆرە كە ژيانى لى دەبارى و بەو دار و گيا دەگەشتن و مېوھ و دانەگەلى تر سەوز دەبن) وتم مېوھ و دار چ پێوەندىيە كى بەو هەيە؟ وتى سيمورغ (۷) ھىلانەى لە سەر دارى توبايە. كازىو لە ھىلانە كەى دەفپى و پەر و پىزى بە سەر زەویدا دەكىشى و لەو مېوھ بە دارەو پەيدا دەبى (سيمورغ كە لە ژمارى تايبەتسىدا پوون كراوە ئاماژەيە بە مېتران مەلەكە تاوس كە لە خۆردا يە. تىشكى خۆر كە پاش كازىو بلاو دەبىتەو لە زەوى دەدات و مېوھەگەل بە دارەو پى دەگەن. ھەر كەس لە بېرى پلەگەلى ئاماژە پى كراو بە پىنگەى ناخەر بگات گيانى لە گەڤ تەجەللای خودا كە مەلەكە تاوس يان بە وتەى پىش ئىسلام مېترايە تىكەلاو دەبىت. ئەگەر نەيتوانى بگات پاش مردن گيانى لە جەستەگە لىكەتەردا بە تەكامول درىژە دەدات. لە بېرو باوەرى ئارىيايە كاندا گيان چەشتى نوورە. كەوابوو «نوورولئەنوار» واتە تىشكى تىشكان پوحوئەرواح واتە «گيانى گيانان» یشە. ماموستا رەزى دارى توبىاى سۆھرەوھەردى بە دارى «گەئوكەرىنە»^(۸) ى زەردەشتى دەزانى. نەختى سەرنجى وردى گەرە كە تا بزانی «گەئوكەرىنە» و سيمورغ لەسەر ئەو دارە ئاماژە بە خۆر و مېتران يان بە خۆر و مەلەكە تاوسە كە ئاينى زەردەشتى دواين وەكوو دەيان يە كەى تر لە ئاينى مېترايى گرتووە. ھەرچەند گەئوكەرىنە لە ئەوئىستادا ھىچ پێوەندىيە كى بە خۆرەو نىيە بەلام توبىاى سۆھرەوھەردى ھەر خۆرە كە سەلمىندرا. ب.ب پوون كراوە كەى ژمارە ۸)

بە پىرم وت بىستوومە كە سيمورغ «زال»^(۹) ى بارھىناو «رۆستەم»^(۱۰) یش ھەر بە يارمەتى سيمورغ «ئەسفەندىارى»^(۱۱) كوشت. پىر وتى بەلى دروستە. تكايە (لە پىشدا زال و ئەسفەندىار و سيمورغ لە پوون كراوە كاندا بخویننەو) وتم چۆن بوو؟ وتى: چۆن زال لە داىك بوو مووى سىپى بوو.

باوکی سام (پێ عەیب بوو) وتی فری دەنه دەرەوی شار. دایکیشی زۆر له زایینی ئەو کەوتبوو رەنجەوه که دی کۆرەکی ناشیرین و موو سپییە رازی بوو. زالیان خستە دەشتەوه. زستان بوو و سەرما وەها بوو که کەس گومانی نەدەکرد زال چەند ساتی زیندوو بیتی. چەند پۆژی تیپەر بوو. دایکی زال دلی سورتاو بە خۆی وت بچمە سارا بەلکوو کۆرە که ببینم. که چووبو سارا کۆرەکی دی که زیندوو و سیمورغ خستووێتیه ژیر پەر و بالی خۆی. زەرە خەنە کرد و خۆشحال بوو. گرتیه باوش و شیر پێدا.

ویستی بیتییهوه بۆ ماڵ. دیسان وتی دەبی بۆم ناشکرا بی که چۆن زیندوو ماره زالی هەر لەوی له ژیر پەری سیمورغدا به جی هیشت (نوسەر دەلی دایکی دی که کۆرەکی له ژیر پەری سیمورغدايه. مەبەست له پەری سیمورغ تیشکی هەتاو واتە گەرما و بەزەیی خودایه، چون هیشتا له سیمورغ خەبەرێک نیه. دەلی هەر لەوی کۆرەکی له ژیر پەری سیمورغدا به جی هیشت. نیت گومانی تیدا نیه که مەبەست له پەری سیمورغ تیشکی هەتاوه که تەجەللای پروناکی و میهرهانی خودایه). لەو نزیکێ گەلەدا خۆی شارەوه تا شوو هات و سیمورغ لەو دەشتەدا پاشەکشە کرد (تاریک بوو و تیشک و میهرهانی هەتاو واتە تەجەللای خودا یان مەلە که تاوسی دینه کوردیه کان رابورد) هەر تاریک بوو ناسکیک هاتە سەر زال و گوانی خستە دەمی (نووری خۆر تەواو بوو ئەجارە نۆبهی رەنگدانەوهی تیشک و رەحمەتی خودایه له مانگدا. له زمانی کۆنی کوردی واتە ئەوێستایی دا به ناژەلی کاویژکەری کیوی و مائی به گشتی دەلێن «گەئو» یان «گانو» ناوەلناوی مانگ له ئەوێستایی دا «گەئوچی شر» یه که له دەقی هەرە گرینگی پەهلەوی واتە پەرتووکی زەرەدەشتی «بوون دەهیشن» دا وەکوو «گار چیتە» هاتووه به ئەوێستایی "گەئوچی شره وو ماونگهه" به کوردی دەبیته «مانگی گا چیهه» واتە مانگی «گارە گەز» مانگی که بنەچەکی له گایه. گانو له ئەوێستادا دوو مانای هەیه یە کەم به مانای گشت ناژەلی کاویژکەری کیوی و مائی و ئەوی تر هەر به مانای «گا» یه چیهه ئەمڕۆ له کوردی و فارسیدا به پۆخسار دەگوێری بەلام مانای راستەقینە کهی بنەچە که و رەگەزه. دیاره مەبەست له ناسک مانگه که رەنگدانەوهی رەحم و بەزیی خودای تیدایه. جەمائی حەق له خۆرووه تەوا بوو نۆبهی جەلالی^(۱۲) حەقه که له تاریکی دا رەنگدەداتەوه. ناماژیه به لایەنی تری ویست و گەلالەهی حەق. قوولترین تاریکایی شوو «سەحەر» سەحەر له ئەدەبی عێرفانی کوردی و فارسیدا به مانای ئەوهیه که تاریکی به دوا پلەیی خۆی دەگات و پاشان نەختە نەختە پروون دەبیتهوه. ئەو کاتە له

کوردیدا پێ ده‌ئێن نه‌نگۆسته‌چاو. سه‌باره‌ت به‌ سه‌حه‌ر شاعیرانی سو‌فی و عاریفی کورد به‌ره‌مه‌می جوانیان ئافران‌دوو له‌ ژماره‌ی تایبه‌ت به‌ جه‌لالی هه‌قدا له‌ شیعره‌کانی ماموستا بی‌سارانی و مه‌لای جزیری بۆ وێنه‌ هاتوو.

پاریزگاری ئاسک (مانگ) له‌ شه‌ودا له‌ زāl ناماژه‌یه‌ به‌ به‌زیی خودا له‌ شه‌ودا به‌لام ناپاسته‌و خۆ. له‌ پۆژدا په‌ری سیمورخ واته‌ تیشک و به‌زه‌یی خودا له‌ لایه‌ن میتراوه‌ له‌ شه‌ودا ئاسک (مانگ) نه‌ویش هه‌ر تیشک و به‌زه‌یی خودایه‌ له‌ لایه‌ن «پۆحولقودس»وه‌ که‌ هه‌ر میترایه‌ له‌ هه‌ینه‌تیکێ تردا. سه‌باره‌ت به‌وه‌ که‌ نووری هه‌ق هه‌ر یه‌ک نووره‌ به‌لام له‌ هه‌ینه‌تگه‌لی جۆراوجۆردا شیخ مه‌حمودی شه‌به‌سته‌ری «شه‌به‌سته‌ر شارێکه‌ له‌ ئازهریایاندا ئیستا به‌ تورکی قسه‌ ده‌که‌ن» عارف و شاعیری گه‌ره‌ی فارسی وێژ له‌ سه‌ده‌ی هه‌فتی کۆچیدا وا ده‌لی: «هه‌مه‌ یه‌ک نور دان اشباح و ارواح + گه‌ی زایینه‌ پیدایه‌ گه‌ زمصباح.

واته‌ گشت تیشکه‌کان به‌ یه‌ک تیشک بزانه‌ چ گیان بن چ تاپۆگه‌لی تاریکی هه‌ر نه‌و نووره‌یه‌ کاتی له‌ ئاوینه‌وه‌ ده‌بینرێ و کاتیکیش له‌ چراهه‌. سوهره‌وه‌دی کورد له‌ دارپشتی فه‌لسه‌فه‌که‌یدا به‌ توندی له‌ ژێر کاریگه‌رییانی باوانی خۆی واته‌ کورد دایه‌ نه‌وه‌نده‌ که‌ ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌ سه‌مبول و ناماژه‌کانیشدا له‌ ژێر کاریگه‌ری فه‌ره‌نگی ئۆلی گه‌له‌که‌یدا بووه‌. نه‌مه‌دی خانی پاش نه‌ویش به‌ کاری بردوو واته‌ تیشکی خۆر و مانگ یان روحی خۆر (میترا) و پۆحی مانگ (هه‌یف یان هه‌ئومه‌) که‌ پاش ئیسلام له‌ ته‌ریقه‌ته‌ سو‌فیانه‌کاندا ناو‌نراوه‌ پۆحولقودس و پۆحولشه‌مین بی‌نه‌وه‌ ناوی بی‌نی که‌لک زه‌رده‌گرێ به‌ وته‌یه‌کی‌تر هه‌ر سه‌مبول و ناماژه‌گه‌لی میترای پێش ئیسلام به‌ کار ده‌هینی. هه‌ندی له‌و سه‌مبولگه‌له‌ نه‌وه‌نده‌ میتزینه‌ن وه‌کوو میترا و هۆم که‌ هه‌ل ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می ئاریاییه‌کان که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ماد و فارس و هیندیه‌کان له‌ یه‌ک جیگا پێکه‌وه‌ ژیاون و زمان و ئوستوو‌ره‌ و بیرو باوه‌ره‌کانیان یه‌کی بووه‌. پاش کۆچی نه‌م سی‌ هۆزه‌ له‌ به‌ره‌مه‌ ئۆلیه‌کانیاندا ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌یه‌. جوانترین ره‌نگدانه‌وه‌ی نه‌مانه‌ له‌ «ریگ‌ویدا» به‌شی هه‌ره‌ کۆنی ویداکاندایه‌ که‌ له‌ سه‌ده‌کانی ۱۳۰۰- ۱۵۰۰ی پێش زاین گوتراوه‌. پاشان هه‌زه‌رتی زه‌رده‌شت نه‌مانه‌ی وه‌کوو دیوبه‌رستی ره‌ت کرده‌وه‌.

میهرپه‌رسته‌کان که‌ له‌ پۆژاوی ماد واته‌ کوردستاندا ئایینی میترایان پێکه‌یتنا هه‌ر له‌و ئوستوو‌ره‌گه‌له‌ وه‌کوو نیشانه‌ که‌لکیان وه‌رگرت. پاش په‌ره‌سەندنی ئایینی میترا به‌ پێچه‌وانه‌ی ده‌ستووری زه‌رده‌شت، نه‌و ئوستوو‌ره‌گه‌له‌ بۆ لاوازکردنی ئایینی میترای هینرایه‌ نیو نه‌و‌یستاه‌ به‌لام

لایه‌نی دینی پیّ درا نهك لایه‌نی عیرفانی و وه‌ده‌تی وجودیهك كه ناینی میهرپه‌رستی بوویه‌تی. وتمان كه كوشتنی سؤما = مانگ له لایه‌ن میتراوه له ریگ‌ویدا دا هه‌یه. پاش دروست بوونی ناینی میترا له پۆژاوی ماددا وه‌كوو قوریانی كردنی «گا» له لایه‌نی میتراوه بوو به ناماژه‌ی قوریانی‌بوونی ره‌نگدانه‌وی خودا له لایه‌ن خوداوه، بو پهره‌پی‌دان و دریژه‌ی ژیان له جیهاندا. له بناغه‌دا ناینی میهرپه‌رستی لهو ئوستووړگه‌له وه‌كوو سه‌مبول كه‌لكی وهرگرت بو داپشتنی دینه ته‌و‌حیدیه‌كه‌یان. ئه‌م سه‌مبول و ناماژه‌كه‌له گه‌یشتنه پاش ئیسلام و دینه كوردیه‌كان و فه‌لسه‌فه‌ی سوه‌ره‌وه‌دی هه‌ر لهو ناماژه و سه‌مبول‌كه‌له كه‌لكیان وهرگرت. داپژه‌كه‌انی مه‌م و زینیش كه‌لكیان لی وهرگرت بۆ گه‌یشتنی مه‌م به مه‌قامی مورشیدی كامیل كه له كاتی مردندا دوو تیشکی زهر و سپی له‌سه‌ری هه‌ستا. مه‌لای جزیریش له داپشتنی شیعره هه‌ره به‌رزه‌كانیدا هه‌ر لهو سه‌مبول‌كه‌له كه‌لك زهرده‌گرئ:

مه‌ی هاته فینجانه‌سه‌ده‌ف، كه‌س دی وه‌خۆت ئیرو‌نخه‌ف

ساقی ب چه‌نگ و نای و ده‌ف فەر‌فوری‌ا مه‌ه‌تاب‌دا

پیشتر ئه‌م شیعره‌مان لینگ‌دا‌یه‌وه. هه‌ندی شیعی جزیری و شاعیر‌كه‌لی‌تری كوردم هه‌لبژارد‌وه كه له پروونكر‌نه‌وه‌كاندا پیش‌وه‌دا پیش‌كه‌ش ده‌كرئ. له شروقه‌ی ئوستووړه‌ی میترا‌دا وتمان میترا مانگی كوشت و بارانی ژیان به‌خشی پۆانه سه‌رزه‌وی. له ناینی میترا‌دا میترا گای قوریانی كرد و خوینی پۆایه سه‌رزه‌وی. گا هه‌ر مانگه و بارانیش بووه به شه‌رابی ژیان به‌خشی هۆم، هه‌نومه، هه‌یف - سه‌نومه - سؤما. هۆم له ستایش‌تگا‌كانی میترا‌یی‌دا ده‌خورایه‌وه ناماژه‌ بوو به ره‌نگدانه‌وی خۆر كه جینگای میترا یان مه‌له‌كه‌تارسه، له مانگ‌دا. ئه‌ویش ناماژه‌یه به كاردانه‌وی گیانی خودایی له دل و ده‌روونی مرۆڤ‌دا. جامی مانگ‌تژی له تیشك ده‌بی‌ت و نه‌خته نه‌خته خالی ده‌بی‌ته‌وه. پۆحی مانگ كه هه‌ر ناوی هه‌نومه «هه‌یف» به‌زه‌وی له شه‌ودا ژیان ده‌به‌خشی. ناسكیش كه سه‌مبولی مانگه به زال ژیان ده‌به‌خشی. له ستایش‌تگا‌كه‌لی میهرپه‌رستی‌دا باوه‌ر‌مه‌ندی ناینی میترا‌یی جامی هۆمی له ده‌س پیر (پیری موغان) ده‌ستاند كه ناماژه‌ بوو به كاری‌كردنی مه‌قامی میهری له دل و ده‌روونی قوتابی میهرپه‌رست‌دا. پاشان ئه‌م نه‌ریته میترا‌یه له لایه‌ن زه‌رده‌شتیه دوا‌یینیه‌كان به پی‌چه‌وانه‌ی ده‌ستووړه‌كانی حه‌زرتی زه‌رده‌شت وهرگیا و موغه زه‌رده‌شتیه‌كان، كازیوه له هاره‌ندا گیای هۆمیان ده‌كوتا وته خیریان ده‌كرد و ده‌یان خواره‌وه به‌لام نه بۆ ته‌وه‌ی كه له خوداوه ته‌جه‌للا وهرگرن ته‌نیا بۆ ته‌وه كه ئه‌م گیا لایان پی‌و‌ژز بوو. نووسه‌ری

نهم پەرتووکه بەو باوەرە گەشتووێه که هەر چهشنە باوەر بە تەجەللای خودا لە دنیای ماکیدا چ دینی وەک کو دینه کوردیەکان و هەندی باوەرگەلی مەسیحی، چ عێرفانی وەک کو عێرفانی ئیسلامی و جوو و مەسیحی و چ فەلسەفی وەک کو باوەرگەلی «نوی ئەفلاتوونیان» و قوتابخانەگەلی ژێر کاریگەری ئەو و دوایینەکانی، گشت لە ژێر کاریگەردنی ئاینی میتراپی کوردەکانە. بۆ پێوەندی نێوان مانگ و ئاژەلگەلی کاویژکەر بروانن بۆ گشت سەرچاوەگەلی ئەوروپایی و ئامریکایی ئاینی میترا هەروەها شروۆفە میهر یەشت و هۆم یەشت لە پەرتووکی، یشتها، ج ۱ و ۲ استاد ابراهیم پورداود هەروەها شروۆفە وتارەکانی «گوش اورون» و «میترا» لە «فرهنگ نامه‌ای اوستا - استاد هاشم رضی»، لەم بەرەمگەلەدا بە پێوەندی نێوان مانگ و ئاژەل ئاماژە کراوە بەلام شروۆفە زانستی ئەوانە لاوازه.

ئەبوو رەیحانی بیرونی لە کتێبی ئاسارولباقیەدا سەبارەت بە چهژنی میهرەگان که باسمان کرد دەلی «لەم رۆژەدا بوو که «فەرەیدون» یان لە شیر گرتوو. لەم رۆژەدا بوو که فەرەیدون سواری گایەک بوو. لە شەوی ئەم رۆژە لە ئاسماندا گایەک لە تیشک پەیدا دەبی که شاخەکانی لە زێر و پێکانی لە زیو و چەرخێ مانگ دەکێشی. ساتی ئاشکرا دەبی و پاشان نابینری...» ئەم نووسراوەی بیرونی که زۆتر لە هەزار سال لەمەو بەر نووسیویە دیسان پێوەندی ئاژەلی کاویژکەر و مانگ دەردەخات ئایا ئەمە که سۆهروەردی بۆ نووسینی باوەرگەلی ئۆلی و فەلسەفی خۆی لە سەمبولگەلی هەرە کۆنی میتراپی پیش ئیسلام کەلک وەر دەگری بە هەلکەوتە؟ ئایا ئەم باوەرە که مامۆستای پایەبەرزێ ئێرانی «سەعید نەفیس» لە کتێبی «سەرچاوەی تەسەووف لە ئێران» دا دەری دەخات که سەرچاوەی عێرفانی ئیسلامی ئاینی بوودایی هیندیەکانە نابێ بە گومانەو بەو بروانن و بۆ سەرچاوەی سۆفیگەری و عێرفانی ئیسلامی نابێ بە جینگای ئەو پەری رۆژەلات بۆ رۆژاواي ئێران واتە کوردستان که ناوەندی میهریەستی لە چەند سەدە پیش زایین بوو بروانن. ئایا ئاینی میتراپی ئاینیکی ئیشراقی و عێرفانی لەسەر بناغەدی تەجەللای خودا نیە یا ئەمە که توێژنەری ناوبراو سەبارەت بە باوەرەکانی پیش ئیسلامی ناوچەگەلی رۆژاواي ئێران ناگەدار نیە؟ یا وەک ئەوانە که توێژینیان لەسەر زمانی کوردی نیە و بە نارهوا ئەوتیستا بە بەرەمی رۆژەلاتی ئێران دەناسینن چون زیدی زمانی فارسیە).

دایکی زال هەستا ناسکەکە لەسەر کورەکە لە لادا و کوپی هینایە مالهو. لە پیرم پرسی ئەو چ رەمز و پازێک بوو؟ پیر وتی من ئەم حالەم لە سیمورغ پرسی. سیمورغ وتی زال لە ژێر چاوەدیری

تووبا (خۆر = میهر، میترا) دا هاته دنیا. نه مانه یشت بمری. کارناسکه که مان خسته دس پاوچی و خوشه ویستی نه و کورمان خسته دلّی ناسکه وه تا شهوانه پای دهینا و شیر ددهایه. منیش به پژ دهخسته ژیر پهری خومه وه (دیاره سیمورغ ناماژیه به دوونی میترا له زویدا که تهجه للای خودایه و ویست و بهریوه بهریی خودا هه ره نه که نهیهشت زال بمری و رچی مانگ واته هوم = مامز له شهودا بوو به پارزهری).

وتم به سهرهاتی رۆسم^(۱۰) و نهسفندیار^(۱۱) چۆن بوو؟ وتی له شهری تهه دوواندها رۆسم په کی کهوت و (تیواره) به زامداریه کی زۆره وه بۆ ماله وه چوو (تا پژی دواتر شهه دس پی بکه نه وه) بارکی زال چوو بو لای سیمورغ (دیاره تهه سیمورغه تهجه للای میترا به له زویدا وه کوو موپشیدی کامیل یان مهقامی میهری له ستایشتگا کانی میهریدا. که سیک بووه وه ک زات میهمانه کانی کاکهیی خومان وه کوو باوه ناتووس و باوه سهرههنگ. سیمورغ ههه له دهقه په هلهویه کاند و ههه له نه ویستادا ناری مرۆفیشه. وتان مهقامی پیری موغان سیمورغیشی پی گوتراوه واته تهجه للای میترا یان زاتی مه له که تاوسه له زویدا). له سیمورغ زۆر پاراوه (که کور کهی رۆسم له شهردا سهرکه وی) له سیمورغدا نه و تاییه تمه ندیه هدی که نه گهر ناوینه یه ک بگریته بهرانبهریه وه هه که پروانیه ناوینه که چاوت بۆ ماوه یه ک نایینیت و بی بزه ده مینیتیه وه (دیاره سیمورغ تاییه تمه ندی خوری هدی. سیمورغ وه کوو کهس ده بیی به لام له بناغه دا خاوه نی تیشک و به زویی خۆره). (به وتهی سیمورغ) زال جل و بهرگی شهری له ناسن دروست کرد و سه یقه لیاندا (تا وه کوو ناوینه لی هات) و کردیه بهر رۆسم. (به یانی له مهیدانی شهردا) رۆسمی نایه بهرانبهر سیمورغ (خۆر) و نهسفندیار پتیوست بوو بیته بهرانبهر رۆسمه وه. چون نزیکه وه بوو تیشکی سیمورغ کهوته ناسنه ناوینه که (رۆسم بهرانبهر رۆزه لات، پاوه ستا بوو میهریه رسته کان نه گهر له ستایشتگا نه بوایه ن روو به رۆزه لات ستایشتی خودایان ده کرد) تیشکی سیمورغ کهوته چاوی نهسفندیار و چاوی وه کوو کویری لی هات. نهسفندیار وای ده زانی که چاوی زامدار بووه و له نه سپ کهوته خوار و به ده ست رۆسم کوژرا. وه کوو شتی نه و دوو له ته چینهی گز (داری گز) دوو پهری سیمورغ بوو. (یان دو تیشکی نورولنه نوار واته تهجه للای خودا بوو که نهسفندیاری کویر کرد. نهسفندیار جهستهی له کانزایه ک بوو که تیرکاری لی نه ده کرد. له شاهنامهی فیردهوسی که بهرهمیکی هه گرینگی فارسیه. هاتوه که سیمورغ زالی مۆچپاری کرد که تیری له داری «گهز» که داریکه وه کوو دار قه زوانی خومان بپریتیه و له چاوی

ئەسفەندیار بەدات. ئەسفەندیار تەنیا چاوی ئاسایی بوو و پۆسەم بەو تیرە چاوی ئەسفەندیاری پێکاو کوشتی. لە شاھنامە ی کوردی کە بەشگەلێکی بە ھۆنراوی ھەورامیە و بەشەکانی تری ھێشتا لە مێشکی پیرە پیاوانی کوردستانە تا ئەم دوايانە کە ھێشتا تلەویزیۆن نەبوو لە قاوەخانە و چایخانەکاندا دەگێژدرانەو، جیاوازیگەلێکی لە گەل شاھنامە ی فێردەوسی ھەیە لەوانە کوژرانی پۆسەم بە دەست ئەسفەندیارە. بە پیتی شاھنامە ی کوردی پۆسەم بە مۆچیا ی سیمورغ قەلغانیک لە ئاسنی سەیفەل دراو دروس دەکات لە بەرانبەر تیشکی خۆرەو ئەسفەندیار کوژێر دەکاو پاشان تیر دەدات لە چاوی و دەیکوژێ. بە راستی داری گەز چییە کە لە شاھنامە ی فارسیدا ھەیە. ئایا دروستە بڵێن دار قەزوان یان دار گەزویە؟ بە باوەری من گەز بە دابیژی کۆن «گەز» کە بە قاعیدە ی ئویستایی دەبی بە گەزنەنگە ھەر ئەو یە کە لە کوردیدا دەلێن «گزنە».

ئەم وشە لە فەرھەنگە کوردیەکاندا وەکوو ھەمیانە بوورتنە ی ھەژار و خال و... بە مانای یە کەم تیشکی ھەتاوہ لە بەرە بە یاندا. ھەروا کە بۆ نوێژ لە ئەویستادا دوو وشە ھەیە «نمە» و «نمەنگە». «نمە» ھەورامیشە. دیارە گەز و گزنە بە دابیژی ئەمرۆی کوردی یە کە مانایان ھەیە. لە کوردیدا وشە ی «گزی» یەش مان ھەیە کە بە مانای ئارینە یە. وشە ی «وزین» کە ھەر لەو بناغە یە لە کوردیدا بە مانای ھەلھاتنی خۆرە.

نێر گومان ی تیدا نیە کە پۆسەم و ئەسفەندیاری شاھنامە ی فارسی رەنگدانەو یە کە ناتەواوہ لە چیرۆکی میھری پۆسەم و ئەسفەندیاری کوردی کە لە ژێر کاریگەریشانی زەرپەدەشتیدا وای لێ ھاتوہ. لە فەرھەنگە فارسیەکاندا «گەز» وەکوو چەشنە دارێک مانا کراوہتەوہ.

کە وابوو پرسیکی گرینگ بۆ نووسەری ئەم پەرتوو کە ھاتۆتە پێشی ئەویش ئەو یە کە ئایا چیرۆکی (ناوہزی سووری سوھرەوہردی) وەکوو مەم و زین ھی پیش ئیسلام نیە کە لە نێو کوردانی میھرپەرستی سوھرەوہرددا پارێزراوہ و بەرھەمی فیکری ئەو نیە و ئەویش وەکوو ئەحمەدی خانی بە ئەمانەتەوہ گێڕاویەتەوہ بە فارسی زمانی نووسینی ئەو زەمانە؟ وتمان لە کاتی فەرمی و حکوومی بوونی زەرپەدەشتی لە زەمانی ساسانیەکاندا میھرپەرستی بە توندی کەوتە ژێر گوشارەوہ و ئەوانیش ناچار ماون بۆ دەربڕینی بیر و باوەری خۆیان لە نیشانە و ئاماژە کەلک وەرگرن. بە باوەری من زۆریە ی چیرۆکەکانی شاھنامە ی کوردی و فارسی دروست کراوی میھرپەرستەکانی پیش ئیسلامە کە بەشیکی لە شاھنامە ی فارسیدا زەرپەدەشتی کراون. بە باوەری زۆریە ی شاھنامە

ناسانی فارس چیرۆکی ههفت خوانی رۆسه‌م له شاهنامه‌دا بناغه‌ی عیروانیان هه‌یه من ده‌لیم بناغه‌ی میهرپه‌رستیان هه‌یه. چون میهرپه‌رستان وه‌کوو دینه کوردیه‌کان له چیرۆک که‌لکیان وه‌ ده‌گرت. جیاوازی‌تری شاهنامه‌ی فیرده‌وسی له‌ گه‌ل شاهنامه‌ی کوردیدا چیرۆکی رۆسه‌می کوله‌ ده‌سه‌که له شاهنامه‌ی فارسیدا نیه. هه‌ر وه‌ها له شاهنامه‌ی کوردیدا زه‌حاک به‌ ده‌س کاوه‌ ده‌کوژری به‌لام له شاهنامه‌ی فارسی له ژنیر کاریگه‌ی ئایینی زه‌ردهشتیدا زه‌حاک به‌ ده‌ست فه‌ریدوون له چیا‌ی ده‌ماوه‌نددا به‌ند ده‌کری، تا رۆژی په‌سلان له به‌رانبه‌ر نه‌جات ده‌ری ئایینی زه‌ردهشتیدا وه‌کوو ده‌جال ده‌رده‌که‌وی و پاشان ده‌کوژری...

وشه‌ی گه‌ز و گزینگم له ده‌قه په‌هله‌ویه‌کاندا نه‌دی به‌لام نه‌و ده‌قگه‌له‌ گشت وشه‌گه‌لی په‌هله‌وی تیدا نیه. کوردی له په‌هله‌وی زۆر نزیکه به‌لام گشت ده‌قه په‌هله‌ویه‌کان جگه له‌ چهند به‌رد نووسراوه، نووسراوه‌گه‌لی ئایینی زه‌ردهشتین. چار خشانیکێ‌تر به‌ نووسراوه‌کانی سوهره‌وه‌ردیدا به‌ ته‌واوی ده‌ری ده‌خات که «گه‌ز» هه‌ر گزینگێ‌ کوردیه له‌ویدا که ده‌لتی «وه‌کوو شتی نه‌و دوو له‌ته دار گه‌زه هه‌ر دوو په‌ری سیمورغ بو» واته دوو تیشکی خۆر له به‌ره‌به‌یاندایه‌ بو. فیرده‌وسی شاهنامه‌که‌ی له‌ پرووی ده‌قگه‌لینکی په‌هله‌وی نووسیوه که نه‌مپۆ نه‌ماون. لام وایه که نه‌و وشه له په‌هله‌ویدا وه‌کوو «گه‌ز» و «گه‌زه» بووه که ئیستا نه‌ماوه. له فه‌ره‌ه‌نگی په‌هله‌وی به‌هرامی فه‌ره‌وشیشدا نه‌بوو.

جا داری گه‌ز مه‌به‌ست داری نووره که سوهره‌وه‌ردی شو به‌هاندوویه به «تووبا» و سه‌لماندمان مه‌به‌ستی له داری تووبا خۆره.

شاعیری عارفی فارسی وێژی نازه‌ریایجان شیخ مه‌حمودی شه‌به‌ستهری (ساله‌رگ ۷۲۰ کوچی مانگی) له شیعریکی سه‌باره‌ت به‌ سیمورغ باس ده‌کات نه‌وه‌ش بزاین کورد و نازه‌ری هاو‌به‌شی فه‌ره‌ه‌نگیان زۆر پیکه‌وه هه‌یه هه‌رچه‌ند نه‌مپۆ نه‌وان به‌ تورکی قسه ده‌که‌ن. زمانی نازه‌ری پیتش تورکی زۆر زۆر به‌ کوردی به‌ تاییه‌ت هه‌ورامی تیکه‌لار له‌ گه‌ل کرمانجیدا لیک چوونی هه‌یه. شه‌به‌ستهری ده‌فه‌رمی:

جناب قدس وحدت دیر جان است	که سیمورغ بقا را ناشیان است
جهنابی روح‌لقدوس یه‌کیه‌تی	که له‌وه‌دا سیمورغی هه‌تا هه‌تایی هیلانه‌ی
ز روح الله پیدا گشت اینکار	که از روح‌القدس نامد پدیدار

ئەم رۆھولقودوسە لە ھەزرەتی عیساو «کە لە فەلەکی خۆردایە» پەیدا بوو ئەو خۆی لە رۆھولقودوسە «کە لە مانگدایە» درخست.

ھەم از اللہ در پیش تو جا نیست   کە از روح القدس در وی نشا نیست

لە خوداوە لە لای تو گیانیەک ھەیە کە ئەو گیانە نیشانیکی لە رۆھولقودوس تێدایە.

اگر یابی خلاص از نفس ناسوت   در ایی در جناب قدس لاهوت

ئەگەر لە نەفسی ئەم دنیایە خەلاس بیت دەچیتە نزیکی رۆھولقودوسی ئاسمانەو

ھر ئانکس کو مجرد چون ملک شد   چو روح اللہ بر چارم فلک شد

ئەو کەسە کە لە دنیا برا وەک کوو فریشتەی لی ھات، وەک کوو ھەزرەتی عیسا رۆھوللا دەچیتە فەلەکی چوارەمەو «کە ھی خۆر» ئەم شیعەرگە لە بە تەواوی میھریبە. ئەگەر بە جیگای عیسا، میترا و بە جیگای رۆھولقودوس، ھۆم - ھەنومە یان ھەشەد ابینین ھیچ باسی تێدا نامینێ. لەو شیعەردا سیمورغی ھەتا ھەتایی تەجەللای خودایە لە خۆردا بە وتەي دینە کوردیەکان مەلە کە تاسو رەنگدانەوی لە مانگدا وەک کوو رۆھولقودوسە.

رۆھولقودوس لە ھەزرەتی عیساو پەیدا بوو کە وەک کوو میتراي کوردی عروج دەکاتە ناو خۆر لە ئاسمانی چوارەمدا. شەبستەری ویستوویە مژاریکی میھری بە رەنگ و بۆی ئیسلامیەو بەگێڕیتەو. لێکچوونگەلی فەرھەنگی کورد و نازەری کارێکی گرینگ و ئاکادمیکە و دەبێ ھەرچی زووتر بۆ درخستنی براپەتی ئەم دوو نەتەوە ئەنجام بدریت.

سیمورغ چیە؟ ئەمڕۆ لە دینە کوردیەکاندا بە جیگای سیمورغ شای «شابازان» بە کار دەچیت. شاباز لە گەڤ ھەڤو جیاوازی ھەیە. پەلەوێکی راوچی ژێر بەل سپیە کە قورسایێ لە نیو کیلۆ زۆرتەر. لە بەھار و ھاوین و پاییزدا لە چیاو پێدەشەکانی کوردستاندا دەبینرێ. سیمورغ بە زمانی ئەویستایی «سەئینە» لە کوردی ئەمڕۆدا بوو بە «شەھین» و لە فارسیدا «شاهین» دەلێن. لە پەهلەویدا «سین مورۆ» «سین + مورۆ». سین پاشماوی سەئینەي ئەویستاییە. مورۆ بە مانای پەلەوەرە لە کوردیدی ئەمڕۆدا، مر، یان مەل لە گەڤ ئەوی پەهلەویدا ھاو بناغەن. سین مورۆي پەهلەوی لە فارسیدا کراوە بە سیمورغ. ماموستا رەزی ناوبراو دەلێ شەھینی ئەمرو ھەر ئەو پەلەوەرەيە کە لە ئەویستادا «وارەغنە» ی پێ دەلێن.

سیمورغ وەک ئەوێ کە لە ئەویستادایە و شەپەکی دواینییە کە بە باوەری من لە میھربەرستیەو وەک زۆر شتی تر ھاتۆتە نیو ئەویستای دواینیەو. لە ویداکاندا وەک کوو ئەوێ کە

له ئه‌و ئیستادا تاییه‌مه‌ندیگه‌لی خۆی هه‌یه‌ نابینرێ به‌لام له‌ زمانی سانسکریتدا وه‌کوو ئه‌وه‌ی که ماموستا رهی له‌ «فره‌نگ نامه‌ی اوستا» دا هه‌یناویه «سیئنا»یه که له‌ گه‌ل شه‌هینی کوردی و شاهینی فارسی هاویناغهن. له‌ ناینی میتراپی‌دا سیمورخ ته‌جه‌للای خودایه له‌ خۆردا که له‌ جه‌سته‌ی مرۆفیشدا وه‌کوو دینه کوردیه‌کان ده‌رده‌که‌وێ. له‌ ئه‌و ئیستادا سیمورخ هه‌یلانه‌ی له‌سه‌ر دارێکه به‌ ناوی «ویسپو به‌ئیشه» «ویسپه‌+وو+ به‌ئیشه» ویسپه‌ یانی گشت. وو، نیشانه‌ی نیزافیه له‌ هه‌ورامیشدا هه‌یه‌ ده‌لێن «دۆستوو منی» واته‌ دوستی من به‌ئیشه له‌ هه‌ورامی و سنه‌پی‌دا ده‌لێن پێشه به‌ مانای ناوکی میوه‌گه‌له. ویسپو به‌ئیشه به‌ مانای دارێکه که تووی هه‌رچی داریه تێدایه. له‌ زه‌رده‌شتی‌دا خۆر، نیه به‌لام له‌ میهرپه‌رستی و فده‌سه‌فه‌ی سوهره‌وه‌ردی کورده‌دا داری تووبا ئاماژه به‌ خۆره. به‌ ناشکرای دیاره که له‌ میهرپه‌رستیه‌وه‌ موسادیره کراوه و لایه‌نه میهریه‌که‌ی لی قرتی‌ندراوه. له‌ شاهنامه‌ی فیرده‌وسیدا هه‌یلانه‌ی سیمورخ له‌ کیتی نه‌لبورزدایه. له‌ ئه‌و ئیستادا ئه‌م چیا ناوی «هه‌را به‌رزه»یه که چیا به‌کی ئوستووپییه و ئه‌م‌رۆ به‌ زنجیره چیا باکووری ئیران ده‌لێن. له‌ شاهنامه‌ی فیرده‌وسیدا ئه‌م چیا له‌ هه‌ندوستاندایه. وتمان سیمورخ له‌ ناینی میهری‌دا نیشانه‌ی ته‌جه‌للای خودایه له‌ جه‌سته‌ی مرۆفیدا. ئه‌مه‌ له‌ ناینی زه‌رده‌شتی و ئیسلامدا وه‌کوو کفره به‌لام له‌ عه‌رفانی ئیسلامیدا که له‌ عه‌رفانی میهرپه‌رستی گیراوه وه‌کوو قوتب هه‌یه که پیری گه‌وره‌ی ئی‌شاده و که‌راماتی هه‌یه. که‌رامات هه‌ر ئه‌وه‌یه که له‌ دیندا پی ده‌لێن موعجیزه.

ماموستا رهی له‌ خویندنی شاهنامه‌ی فیرده‌وسی و ئه‌و ئیستادا به‌و ئاکامه گه‌یشتوه که «سیمورخ پیاویکی زانا بووه که زالی پاهه‌یناوه و زمانی پی فیر کردوه» ده‌زانی ناوی زال و پۆسه‌م له‌ ئه‌و ئیستادا نیه. له‌ شاهنامه‌ی فیرده‌وسیدا سیمورخ وه‌کوو په‌له‌وه‌ریکه. په‌له‌وه‌ری ئاسایی چون ده‌توانی مرۆف پاهه‌ینی و زمانی پی فیرکات و به‌ چاره‌سازی ئه‌و پۆسه‌م کوپی زال، نه‌سه‌فه‌ندیار بکوژی؟ پیاوی زانایش نیه. دیاره تیکه‌لاوی زه‌رده‌شتی دواینی سه‌باره‌ت به‌ سیمورخ زۆره. هاتوون ئه‌و چیرۆکه میهریه بکه‌ن به‌ چیرۆکیکی زه‌رده‌شتی به‌لام سوهره‌وه‌ردی هه‌زار سال له‌مه‌و پێش بنه‌مای ئه‌و کاره چه‌وته‌ی تیکداوه و راستیه‌که‌ی گه‌ی‌پاوه‌ته‌وه. دیاره وه‌ک وتمان له‌ شاهنامه‌ی کوردیدا هه‌ر وایه. ئه‌گه‌ر سیمورخ په‌له‌وه‌ریکی ئوستووپییه، ^(١٣) میهرپه‌رستگه‌ل وه‌کوو ده‌یان ئوستووپی‌تر کردووایه به‌ چیرۆک بۆ مه‌به‌ستی نۆلی خۆیان. پاشان وه‌کوو ده‌یان یه‌که‌ی‌تر له‌ میهرپه‌رستیه‌وه‌ هه‌ینراوه‌ته ئیو ئه‌و ئیستای دواینییه‌وه.

سیمورغی شاهنامه ده کوژی به لام سیمورغی میهریه رستی وهك نهو شیعره ی شه بستره ی که
 دیمان و وه کوو و چیرۆکه که ی سوه ره وهردی هه تا هه تاییه و له خۆردایه و له جهسته ی هه ندی مرۆ
 وهك له دینه کوردیه کاندایه شیخ عه دی یان شیخ نادى و سه هاکدا ده ره که وهی. عه تشار شاعیر و
 عارفی ئیرانی سه ده ی شهش و هه فتی کۆچی چیرۆکیکی عیرفانی به هۆنراوه ی هه یه به ناوی
 «مه نتیقوتته ییر» له وه دا ده لی گشت په له وه رگه ل کۆبوونه وه تا گه وه ی خۆیان که سیمورغو و له
 کیتی قافدایه په یدا که ن. شانه به سه ریان کرده سه رۆکی خۆیان. ده بووا هه فت ساری سه خت بپیتون
 تا له ناکامدا به سیمورغ بگه ن. له برینی هه ر سارایه کدا زۆری له په له وه رگه ل مانه وه و
 نه یانتوانی پیش بچن تا له ساری ناخردا که پی ده لێن «فه نافی لالا» به شانه به سه ره وه ته نیا سی
 په له وه ر مانه وه. له شانه به سه ریان پرسی ته وه به سه ختی زۆر هه فت سارا پیتورا نه دی کوا
 سیمورغ؟ شانه به سه ر وتی خۆمان بژمیرین که ژماردیانی سی بوون. مورغ به فارسی به مانای
 په له وه ره. سی مورغ به فارسی ته مرۆ به مانای سی په له وه ره واته خۆیان سیمورغ بوون یان پاش
 برینی ته وه هه فت قوناغه به مه قامی سیمورغ که تینکه لاوی له گه ل نووری خودادایه گه یشتن. ده بی
 ته وهش بزاین که عیرفانی ئیسلامی چ به فارسی نوو سرابی یان عه ره بی یان کوردی یان تورکی و
 هه ره ها تا ۹۰ له سه دی ناینی مه سیحی پاشماوه ی ناینی میتراییه. له شاهنامه ی فیرده ووسی دا
 چیرۆکه لیک هه ن که به ته واری میهر دینه که هه ندیکی زیاد کراوه ی زه رده شتی تیدا یه. بنه مای
 نه م چیرۆکه له ئوستورپه رگه لی کۆنی تارییایه که میهریه رسته کان بو مه به سستی ئۆلی خۆیان
 گۆرپویانه. هه فت خوانی نه سه نه دیار لاسای کرده وه یه کی ناشاره زایانه له هه فت خوانی پۆسه م
 که هه لگری باوه رگه لی میتراییه و پۆسه م له خوانی هه فته م دا دیو سپی که ناماژه یه به نه فسی
 ناماره ده کوژی و به قوناغی ده رک و هه سستی ته جه للا ی نورولنه نوار ده گات. له شاهنامه دا
 سیمورغ په له وه ره و فیرده ووسی به هه له دا نه چوه و له بناغه دا زال و سیمورغ و پۆسه م چیرۆکه لیک
 سه مه بولیکن نه ک ره وتگه لیک کی راسته قینه ی میژوویی. جه مشید و زه حاک و فه ره یدرون
 ئوستورپه رگه لی هه ره کۆنی تارییین که پاش به دیهاتنی ناینی میتراییه له پۆژاوی ئیراندا بوون به
 پادشاگه لیک که هه لگری باوه رگه لی میترایین. جه مشید له ته ویتستادا هه یه به لام خاوه نی «جام» ه
 ناو داره که ی نیه واته دۆخی عیرفانی و میهریه که ی لی سه ندراده ته وه. زه حاک هه یه ، به لام وه کوو
 شایه کی دوومار له سه ر شان که میشکی لوان ده داته ده ده رخواردی ماره کانی له ته ویتستادا نیه.
 دیاره نه م چیرۆکه له هه لگری باوه رگه لی میهرین. پۆسه م پاله وانی ئیرانی «سه کز» ی و کاره کانی

له شاهنامه‌دا به ته‌واوی میهریه. ناوی پړسهم و باوکی نه‌و زال له نه‌و پستادا نیه نه‌مه بۆ نه‌وه نیه که ته‌نیا نه‌سفه‌ندیار پهره پي دهری ناینی زه‌ده‌شتیه و پړسهم میهریه‌رست بووه، نه‌و جوړه که هه‌ندی توپژینه‌ری فارسی نووسیویانه، به‌لکوو بۆ نه‌ویه که به سهرهاته‌که‌ی به ته‌واوی میهر دینییه. چیرۆکی درېژنی «نه‌سکه‌نده‌رنامه» که نه‌سکه‌نده‌ری ویران‌کهر و پروو خینه‌ری پادشایی هیخامه‌نشی ده‌بی به پادشایه‌ک که پشتیوانی خودای هه‌یه و به شۆن ناوی ژیاندا ده‌چیتته تاریکاییه‌وه و کووره‌ی هه‌تا و ده‌گری و... چیرۆکی میهریه‌رستیه که له ریژ کارتی‌کردنی ناینی نیسلا‌میدا به جینگای نه‌وه که ته‌جه‌للای خودا بیت کراوه به پیغه‌مبه‌ری نامورسل. میژروونوسه‌کانی پاش نیسلا‌م کردوویانه به برای داریووشی سیهم ناخر شای هیخامه‌نشی که به ده‌ست نه‌سکه‌نده‌ر له ناو چوو. نه‌م پیاوه دژ به تیرانه بۆ وا به‌ریژکرا؟ پیتش نیسلا‌م بۆ نه‌وه میهریه‌رسته‌کان له نازاری زه‌ده‌شتیه‌کان به دوور بن به‌ره‌مه‌کانیان له کوردستاندا به سوریانی و له رۆم و نه‌وروپادا به یۆنانی که زمانی زانستی نه‌و سه‌رده‌مه بوو ده‌نووسی. نه‌سکه‌نده‌رنامه دیاره له زه‌مانی ساسانیه‌کاندا به‌ریه‌ند بوو و نه‌سکه‌نده‌ر وه‌کوو «گوچه‌سته‌ک» واته مه‌لعوون نازناوی پیتدرا بوو. پاش نیسلا‌م که گوشاری ساسانیه‌کان و زه‌ده‌شتیه‌کان نه‌ما نه‌سکه‌نده‌رنامه له زمانی سوریانیه‌وه وه‌گریژدراوه سه‌ر زمانی فارسی. نیزامی شاعیری کوردی فارسی‌ویژ له سه‌ده‌ی شه‌شهمی کۆچیدا به سهرهاته میهر دینییه‌که‌ی کرد به هۆنراوه‌ی فارسی. دیاره میهر دینه‌کان که دژبه‌ریان له گه‌ل زه‌ده‌شتیه‌کاندا بوو نه‌سکه‌نده‌ریان به پیژناساند و له ته‌جه‌للاکانی خودایان زانی. به هه‌ر حال ده‌بی بزاین خزر و نه‌سکه‌نده‌ر و زوله‌مات (تاریکایی) و ناوی ژیان و... سه‌مبول‌گه‌لین بۆ ده‌رپرینی ناینی میهریه‌رستی. به ته‌واوی روونه که چیرۆکی خزر و نه‌سکه‌نده‌ر و ناوی ژیان چیرۆکی میهر دینییه. میهر دینه‌کان له ئوستووره‌ی سامی خزر و نه‌لیاس که له نواسامی زمانه‌کاندا بووه که‌لکیان وه‌رگرتووه بۆ ده‌رپرینی باوه‌ری خۆیان. نه‌م کاریشیانه له نه‌وروپادا کردووه. له یۆناندا هیلپۆسی خودای یۆنانی بووه به دوستی میترا و وه‌ک بنیامینی کاکه‌یی لیته‌اتووه. دوو ده‌لیلم هه‌یه که ده‌ی‌سه‌لمینی نه‌سکه‌نده‌رنامه ناو میهردینه‌کاندا به‌تاییه‌ت له کوردستاندا به‌دی هاتووه:

۱- هه‌روا که میهر دینه‌کان له ئوستووره‌ی خزر و نه‌لیاس چیرۆکی میهری خزر و تاریکی و ناوی ژیان و له تاوس و ئاده‌م و هه‌وا مه‌له‌که‌تاوسیان دروست کردووه یان له پۆمدا له ئوستووره‌ی هیلپۆس شتی وه‌کوو بنیامینی کاکه‌یی دروس کراوه له به سهرهاتی نه‌سکه‌نده‌ر که لای

ئه‌وروپا بيه كانه‌وه زۆر به‌پێژ بووه كه‌لكيان وه‌رگرتوه و ئه‌سكه‌نده‌ريان وه‌كوو «زات ميه‌مان» ي كاكه‌يي ناساندوه و ئه‌سكه‌نده‌رنامه‌ي لى به‌ديهاتوه.

۲- دژبه‌ريناييني زه‌ده‌شتي زه‌مانى ساسانيه‌كان له‌گه‌ل ميه‌رديني كه‌ بووه هۆى دوو شه‌پى گه‌وره‌ي «ئه‌رده‌شپير» ي يه‌كه‌م شاي ساساني له‌گه‌ل كورده‌كاندا كه‌ له‌ به‌شى ناخردا باسى ده‌كه‌ن. پاش ئه‌و دوو شه‌په‌ كه‌ له‌ شه‌پى دووه‌مدا كورده‌كان به‌ سه‌رۆكايه‌تى «كورده‌نشاي مادي» تيشك ده‌شكپن پاره‌ دووناني ميه‌رپه‌رسته‌گه‌ل له‌ زه‌مانى شاپوور كورپى ئه‌رده‌شپيريشدا دريژه‌ي هه‌بوو و ئه‌م كاره‌ تا ناخري ه‌كومه‌تى چوارسه‌د سالي ساساني دريژه‌ي هه‌بوو. دياره‌ ميه‌رپه‌رسته‌گه‌ليش بيشكار دانه‌نيشتوون ئه‌وه‌ي كه‌ دوژمنايه‌تى له‌گه‌ل پارسه‌ كۆنه‌كان بووه وه‌كوو به‌پێژ و هه‌نار دراوى خودا له‌وانه‌ ئه‌سكه‌نده‌ر پيژي لى گي‌راوه. له‌ ناييني كاكه‌يي‌دا ئه‌سكه‌نده‌ر وه‌كوو ته‌جه‌للای خودايه‌.

ئه‌و شار ميلات ئه‌و شار ميلات	بارگه‌ي شام وستنه‌ ئه‌و شار ميلات
شام ئه‌سكه‌نده‌ر بى «كيد» ش كه‌رد	ناوش زه‌رد نه‌جام چوار ته‌ن وه‌ نيشات

پيش مه‌سيحيه‌ت ميه‌رديني له‌ ناو سورياني زمانه‌كاندا كه‌ پاشاوه‌ي ئه‌و زمانه‌ ئه‌مپۆ وه‌كوو ناسوورى و ناشوورى ناسراوه‌ په‌ره‌ي سه‌ندبوو. چهند ستايشتگاي ميه‌رى له‌ شام دوزراونه‌ته‌وه‌ به‌لام خه‌لكى شام و ئيراقيش له‌ ئه‌سكه‌نده‌ر زياني زۆريان دى و پێژ له‌ ئه‌سكه‌نده‌ر گرتن بيه‌ۆ بووه. جا دياره‌ چيژكى ئه‌سكه‌نده‌رنامه‌ ناو ميه‌ردينه‌كاني ماد به‌تاييه‌ت له‌ كورده‌ستاندا به‌ديهات. چيژكى ئه‌سكه‌نده‌رنامه‌ به‌ ته‌واوى له‌ لايه‌ن نيزاميه‌وه‌ كه‌ كورده‌ بوو بۆ يه‌كه‌م جار له‌ سه‌ده‌ي شه‌شى كۆچيدا كرا به‌ هۆنراوه‌. له‌م شتانه‌ كه‌ وتمان ئه‌م ناكامه‌ به‌ ده‌ست ديت كه‌ سيمورغ به‌ وته‌ي مامۆستا ره‌زى كه‌ ده‌لئى «پياويكى زانا بووه» هه‌له‌يه‌. سيمورغ نيشانه‌ و نوته‌رى ته‌جه‌للای ميترايه‌. ميترا يان به‌ وته‌ي سوه‌ره‌وه‌ردى نوورولنه‌نوار له‌ جه‌سته‌ي مرۆڤى كاميل يان سپه‌، كه‌ بوونى ئه‌و ناوه‌ندى تيشكى خودايه‌ له‌ زه‌ويدا. ئه‌و زالى جۆرى پاهينسا كه‌ دل و ده‌روونى بيه‌ته‌ جينگاي ره‌نگدانه‌وه‌ي نوورولنه‌نوار. زال په‌رى سيمورغى له‌ لا بوو واته‌ تيشك و به‌زه‌يى خودا له‌ جه‌سته‌ي‌دا بوو كه‌ له‌ هه‌لوته‌ست و كاره‌كاني‌دا به‌هه‌رى لى ده‌گرت. جگه‌ له‌وه‌ هه‌روا كه‌ سوه‌ره‌وه‌ردى ده‌لئى، زال نه‌زه‌ر كه‌رده‌ي خۆر، هه‌لگري تيشكه‌كاني نوورولنه‌نوار بوو. له‌ ناييني كاكه‌يي‌دا پير يادگار به‌ ناز ناوى يارى زه‌رده‌بام هه‌لگري نوورى خۆره‌ له‌ مانگدا.

ئيتروك مامۆستا ره‌زى خۆماندوو كردنى ناوى تا بيه‌سه‌لمينن سيمورغ په‌له‌وه‌ر نه‌بووه و پياويكى زاناي پاهينه‌رى زال بووه. زال و سيمورغ چيوكيتكى ميه‌ردينه‌ بۆ ناساندنى باوه‌رگه‌لى ميه‌رديني.

ئەگەر پىيازىك بە ناۋى سەئىنە پەرە پىۋەرى ئاينى زەرەشتىش بوۋە نابى لە گەل سىمورغ و زالى مېھردىنى تىكەلاۋ بىكرىت. لە مېھردىنى دا زال و سىمورغ و بەكەر و مەم و زىن و... كەسايەتى گەلىكى راستەقىنەى مېژوۋىيى نىن بەلكوۋ ئاكتەرگەلىكى سەمبولىكن بۆ دەرىپىنى بىر باۋەر. دوو پاتى كەينەۋە كە سىمورغ بە بوۋنەۋەرىك گوتراۋە كە تەجەللاى خودا لە جەستەيدا بوۋە و توانىۋىيە ھەم لە جەستەى مرۆڧدا بىت و ھەم بتوانى لە ھەموو جىنگايەكدا حازر و خاۋەن كەرامات بىت ئەم حازر بوۋنە بە فرىن شوبھىنراۋە. فرىن لە ئەدەبى، فارسى و كوردیدا بە ماناى رىزگار بوۋن لە جىھانى مادی و ئاۋاتگەلى نەفسانىيە. مەقامى سىمورغ ئاخىرىن پىلە و پىنگەى مېھردىنىيە كە مەقامى «مېھر»ىشى پى گوتراۋە.

پىلە و پىنگەكانى تەكامول لە ستايشتگاگەلى مېھردىنى دا ئەمانەن:

۱- پىلەى قالاو (ھەر ئەۋەيە كە پاش ئىسلام لە ئەدەبى كوردى و فارسیدا «مۇغ بەچە»ى پى گوتراۋە كە باسماۋ كورد. ۲- پىلەى شاراۋە. ۳- پىلەى سەرباز. ۴- پىلەى شىر. ۵- پىلەى پارسى ۶- پىلەى خۆر. ۷- پىلەى پىتەر - پەتەر = پاپا = پەتەرى پەتەران = سىمورغ = پىلەى مېھرى. پەتەر و پاپا لە لاينە مەسىحىيەكانەۋە لاساىي كراۋەتەرە. لە عىرفاندا پاش بىرىنى ھەفت پىلە مرۆڧ بە پىنگەى «فەنەفىللا» دەگات كە ناۋ نراۋە پىر. ھەروا كە ماموستا رەزىش گوتۋىيە «ل ۱۲۶ بەرھەمى ناۋبراۋ، بە پىر، «ھەلۆ»ىش دەلەين». ديارە ھەلۆ ھەر سىمورغى مېھر دىنىيە. ئەۋەش زىادەكىن نابى عىرفان و سۆفىگەرى راستەقىنە بە شىخ و شىخ بازى و گۆشەنشىنى و دوۋرى لە دونيا بزەين ئەمە باسكىكى دوۋرو درىژە كە لىرەدا ناگوڭى.

سىمورغ لە ئەدەبى كاكەبى دا ۋەكوۋ «شاھى شابازان» ھاتوۋە: .... شاھ شابازان ۋە خەبىش كىشۆ...

باسكىكى تىمان سەبارەت بە سىمورغ ھەيە كە بى ئەۋە شىرۆڧەى چىزۆكى ئاۋەزى سوۋر ناتەۋاۋە. ھەرچەند درىژەى ھەيە بە داۋاى لى بوۋردنەرە لە خۆنەرەنى بەرپىز تىدەكۆشم كورتى كەمەۋە: ھۆم يان ھەنومە يان ھەيڧ كە وتمان گىيى مانگە لە پىشدا لە خوداىيانى نارياىي بوۋە. بۆ ئەۋەيە لە كوردى زازادا ھىشتا بە خودا ھوما و ھومما دەلەين. لە كرمانجى دا بە مانگ ھەيڧ دەگوتى. مانگ پەرسى كۆن كە ئاينى مېترابى بۆ دەبىرىنى تالپەرسى خۆى كەلكى لى ۋەرگرتوۋە ھاتۆتە نىۋ ئەۋىستەى دواىنىيەۋە و ستايشتى كراۋە. بەلام نە ۋەكوۋ رەنگدانەۋەى

تهجه للای خودا. وتمان خواردنه‌وی جامی هۆم له دهس پیری موغان ناماژه بسوه بۆ خواردنه‌وی تیشکی نوورولنه‌نوار. جامی جهم که له نه‌ده‌بی عیرفانی کوردی و فارسیدا هه‌یه له پێشدا خۆر و مانگ بووه. ده‌زانین جهم یان جه‌مشید له پێشدا خودای خۆر بووه. جه‌مشید جامی مانگی پیر له نوور ده‌کرد و ده‌پێژانده سهر زه‌وی. له‌گه‌ڵ نه‌و تیشکه‌دا توخمی گیا و گیانله‌به‌ر هاتۆته سه‌ره‌وی و ژیان پێکهاتوه. جامی هۆم له نه‌ده‌بی عیرفانی نه‌مێژدا بووه به «جامی مه‌ی». پیر یان مورشیدی کامیل یان قوتب که ههر مه‌قامی سیمورغه له نه‌ده‌بی عیرفانی‌دا وه‌کوو پیری موغان یان ساقی لینهاتوه. پیر یان ساقی به‌و جامه‌ گیانی مرۆژه‌لا ده‌دات و تیشکی ژیان به‌خشی خودا ده‌کاته جه‌سته‌ی مرۆژه‌وه. مه‌لای جزیری ده‌فه‌رمی:

میسلی مه‌هی نه‌وگه‌رتو دڤیتن مه‌بینی   میژه بکه جامی تو دبینی چ که‌سم نه‌ز
واته نه‌گه‌ر تو ده‌ته‌وی وه‌کوو مانگی یه‌کشه‌وه من ببینی - ته‌ماشای پیا‌له‌ی مه‌ی بکه نه‌و
ساده‌بینی من کیم و به‌ چ پله‌و پایه‌یتک گه‌یشتم.

نه‌وه که مانگ ناوه‌ندی ژیان به‌خشیه هه‌م له‌ ریگه‌یتدا و هه‌م له‌ هه‌ندی ده‌قه په‌هله‌ویه زه‌رده‌شتیه‌کاندا هاتوه. نه‌م ئوستورپه له‌ تاینی میهری و دینه کوردیه‌کان و پاشان له‌ نه‌ده‌بی سۆفیگه‌ری و عیرفانی‌دا که‌لکی لی وه‌رگیراوه، بۆ ده‌ربیرینی نیاز به‌ مورشیدی کامیله. بێ نه‌و گه‌یشتن به‌ نوورولنه‌نوار مومکین نیه، مه‌گه‌ر وه‌کوو زāl نه‌زه‌زکه‌رده‌ی خودا بیت. هه‌روا که مانگ له‌ تاریکی‌دا جینگای ته‌جه‌للای خۆره له‌ زه‌ویشدا ده‌بی که‌سێک هه‌بی له‌ مه‌قامی سیمورغ یان مورشید که ته‌جه‌للای خودایه له‌ زه‌ویدا ریتونیت کات. سیمورغ نه‌و که‌سه‌یه.

نه‌گه‌ر «جام»ی سیمورغ واته جه‌سته یان له نه‌ده‌بی کاکه‌یی‌دا «جامه»ی مرد ده‌چیته‌وه ناو خۆر هه‌روا که له خۆره‌وه سیمورغ دیته خواره‌وه ده‌چیته جه‌سته‌یه‌کی ته‌روه. جا خۆر و مانگ و ره‌نگدانه‌وی تیشکی خۆر ناماژه‌یه به‌ نوورولنه‌نوار و سیمورغ، وتمان تیشکی مانگ ههر تیشکی خۆره. میترا که گای قوربانی کرد له‌ راستیدا خۆی قوربانی کرد)

به‌ داوای لی بوورده‌وه بگه‌ڕێنه‌وه سهر ناوه‌زی سوور:

له‌ پیرم پرسى له‌ جیهاندا هه‌ر نه‌و یه‌ک سیمورغه‌ بوو؟ وتی نه‌و که‌سه‌ی نه‌زانى وای تیده‌گات به‌لام له‌ هه‌ر زه‌مانیکدا له‌ دارى تووباوه سیمورغیتک دیته خواره‌وه و نه‌وه‌ی که له‌ زه‌وی‌دا بوو نامیتى هه‌ر وا بۆی پرۆ. نه‌گه‌ر له‌و کاتانه‌دا سیمورغیتک نه‌یه‌ت نه‌وه‌ی هه‌یه له‌ زه‌ویدا نامیتى. (مه‌به‌ستی سوهره‌وه‌ردی نه‌ختیکى له‌سه‌ره‌وه‌ باسماں کرد. مه‌به‌ستی «وه‌لی» مینۆکیه نه‌ سه‌رۆکی

سیاسی. نەر دەلّی له هەر دەرە و زەمانیکدا له سەر زەوی یەکی بۆ رێنوینی دەرەون و هەستی مەرۆڤ هەیە. هەرەوا کە ئەگەر نووری خۆر نەمینی ژیان نامینی ئەگەر سیمورغیش نەبی ژیانی دینی و دەرەونی مەرۆڤ تێکدەشیوی. ئەگەر سیمورغیک بمیری گیانی دەچیتە ناوخور و لە جەستە یەکی تر لە زەویدا سیمورغیک پەیدا دەبی واتە هیچ کات بەخشینی هەمیشەیی خودا نابێتەوه چ بەخشینی ماکێ چ مینۆکی. ئەگەر بۆ چرکە یەك بەزەیی و بەخشینی خودا نەمینی هەموو شتیک لە نیو دەچی.

مەلای جزیری دەفەرمی:

حووسنی زاتی بوت ولاتان، ژ جەمالا سەمەدە - ژمیسالی سەنەمی وەهکوو تەجەللایە سەمەد. ئەو جوانیە کە لە ناخی بت و «لات» دایە لە جوانی خوداوە سەرچاوە دەگری و بەردەوام وەکوو سەنەم و سەمەد واتە بت و خودا، سەنەم لە سەمەد جوانی زەردەگری یان بەردەوام خودا لە جوانی بتدا خۆی دەرەخات ئەوەیە کە بت ئەوەندە جوانە.

«کل یوم، هوفی شأن» نەبی غافل ژێ - هەر پەیاپەیی ژشنونان دگرت فەیز و مەدەد. هەر رۆژو سات لە هەر دۆخیکدا لە بیرنەکەیی چون پەتیا پەتیا لە دۆخگەلی جۆراوجۆرەوه فەیز و یارمەتی دەگات.

هەرەوها کە سیمورغ دیتە سەر زەوی دەچیتە «دوانزە کارگا» یش. (سیمورغ بە مانای تەجەللای نورولئەنوار لە خۆردا وەکوو نوور و گەرماي ژیان بەخش دیتە زەوی و لە ئاسماندا بە دوانزە بورجی جەغزی مەنتیقەتولبورجدا دەگەڕێ. وتمان سیمورغ یان وەکوو تیشک و گەرما بۆ زەوی و بورجەکان دەپوا یان لە جەستەیی مەرۆڤیکدا وەکوو وەلی و قوتب و ... دەرەدەکەوی).

وتم ئەی پیر ئەم دوانزە کارگا چیە؟ وتی بزانه کە پادشای ئیمە (نورولئەنوار) چون ویستی کە مولکی خۆی ئاوەدان کاتەوه لە پیشدا ولاتی ئیمە ئاوەدان کردەوه (واتە جگە لە ئاسمانی ئاخر کە جینگای نورولئەنوارە ئاسمانی هەشتەمی درووس کرد کە جینگای ئەستێرەگەلی وەستاو و دوانزە بورجەکەیه. لە دینە سامیەکاندا ئاسمان حەوت نەهۆمە و ئاسمانی هەفتەم و لە هەندێ فیرقەدا هەشتەم عەرشی خودایە. لە میهرپرەستی ئاسمانەکان نۆیه، کە بە دوونەهۆمی نیتوان مانگ و زوێهەوه دەبی بە یانزە. بەراستی بۆ کراوه بە یانزە؟ ئاسمانی یانزەهەم ئاسمانی نورولئەنوارە. بۆ چوونی من ئەوەیە کە نورولئەنوار وەستاو و مۆتلق نیە. بەلکم هەمیشە لە بەخشیندا یە. جا ئەمە بۆ مەقامی خودایی ناگۆنجی دروستە کە خالقی گەشتە. خالقی جوانی و ئەوین و گیانە بەلام

جیاوازی زوړی له گهڼ مه خلوقه کاندې نیه. نورولنه نوار له چه شنی تیشک و گیانه. ثافرینه راوه کانیښ هر له و چه شنه جا نه و شته ی که سوهره و وردی دهری نه بریوه و هیشتویه خوینه ر پدی پی بهرئ قوناغی دوانزه هم مه قامی موله قی بی زه مان و بی مه کانی خودایه. چون موله ق و بی زه مان و بی مه کانه ناتوانین بلین، ناسمانی دوانزه هم. سه بارهت به و ناتوانی هیچ قسه یدک بکری چون له هزر و هه ستدا ناگوغی. نورولنه نوار سوهره و وردی یان میترا یان مه له که تاوس و خاوه ند گاری دینه کوردیه کان یه که م ته جه لای نه وه. ثافران دن نورولنه نوار دهیکات. له سه ره و بؤ خوار تیشک ده نیترئ. له م تیشک گه له ناسمانه کان و زوی و ژیان پیک دیت. زویش هر تیشک به لآم به و ته ی سوهره و وردی تیشکی که سیف یان ماده یان به رزه خ. ده لئ تیشک هرچی له ناوه ندی دورتر که ویته وه لاوا تر ده بیت. له لاوا زیدا نیازمند ده بیت له نیازدا دس ده که نه لیکدران. له و لیکدرانه ی تیشک گه لی لاوا ز ماده پیک دیت. جا تیشک هرچی له سه رتر واته به ناسمانی نو نزدیکتر بیت به هیتر و خاویتره. ناسمانی نوه م نابینریت چون تیشکی جه وه دریه. تیشک له نورولنه نواره وه پئ ده که ویت و به ره و خوار تر دیت. له خوار تر وه لیکدرانی تیشک به دی دیت مانگ و زوی دروس ده بیت. توزقاله ی تیشک له سه ره و تا خوار دریژی نورولنه نواره. جا لیره دا ثافران دن له فله سه فه ی سوهره و وردی و له دینه کوردیه کاندې تایه تمه ندی خوی هدی. ثافران دن له دین و فله سه فه ی کونی کوردیدا وه کوو ثافران دنی خانو به ده س خانو ساز نیه. ثافرینه راو دریژی ثافرینه ره یان دهر که و تنیکی ثافرینه ره

پاشان نیمه ی خسته کار و دوانزه کارگای دروست کرد و له هر کارگایه کدا چهند شاگردی دانا (مه به ست له شاگرد نه ستیره کانی ناو هر بورجه).

پاشان شاگرده کانی خسته کار تا له ژیر نه و دوانزه کارگادا کارگایه کی تر پیدا بو (دیاره که بورجه کان له ناسمانی هه شتم دان و تم کارگایه، ناسمانی هه فته مه) وه ستایه کی نایه تم کارگایه (مه به ستی گه پوک نه ستیره ی «زوحل» یان «که یوان») پاشان تم وه ستایه خسته کارتا نه ویش له ژیر کارگای یه که می خوی دا کارگایه کی تر و ستایه کی تر به دی هات (مه به ستی ناسمانی شه شه مه و نه ستیره ی برجیس یان موشته ریبه). وه ستای دوو هه می خسته کار تا له ژیر کارگای دوو هه مدا کارگایه ک و وه ستایه کی تر به دی هات (مه به ستی ناسمانی پنجه م و نه ستیره ی «مریخ») هه روه ها تا هه فت کارگا و له هر کارگایه ک وه ستا به دی هات (کارگای چواره م ناسمانی چوار و

نهوسا نهو شاگرد گه له که له دوانزه خانووه که دا بسوون (واته نه ستيړه گه لسی وه ستاوی ناو
 بورجه کان) به هدر کام خه لاتیکی به خشی. پاشان به وه ستای یه که م (موشته ری) خه لاتی داو دوو
 کارگای لهو دوانزه کارگا پی دا. (مه به ستي دوو بورج لهو دوانزه بورجه یه که موشته ری له ویدا
 وه ستانی زۆرتړه. دوو هدم وه ستای (زوحل) هدر وه ها خه لات کرد و لهو دوانزه کارگا دوانی شي دا به
 نهو (دوانی تر له بورجه کان که وه ستانی زوحل له وانه دا زۆرتړه) هدر وه هايش به وه ستای سیته م
 (مريخ، خه لات و دوو کارگا). به وه ستای چواره م (خور) یه که کارگای به خشی به لام خه لات و جل و
 بهر گيکی له گشت جوانتری به وی دا و فدرمووی تا به سهر دوانزه (بورج) دا چاوه دیری کات
 (چاوه دیری مه به ستي نهو یه که خۆر پادشای گشت نه ستيړه کانه و هدر وه ها یه که مین ته جه لای
 نورولنه نوار یا پو حولنه رواج له خۆر دایه. نهو یه که کارگای نهو یه که خۆر بۆ زه مانیکي هدره زۆر
 لهو بورجه دا ده می پیته وه) به پیته م و شه شم (زوهره و عه تارود) وه کوو یه که م و دوو هدم
 (خه لات و دوو کارگا. تا نیستا یانزه بورجی به شهش وه ستا به خشیوه و خه لاتی کردوون. خه لات
 مه به ست نهو یه که تیشکی پی داون) چون نوبه ی هه فته م (مانگ) گه یشت کارگایه که ماره
 نهو یی به نهو دا به لام هیچ خه لاتی نه کرد (خه لاتی نه کرد مه به ست نهو یه که مانگ له خۆیه وه
 تیشکی نه) وه ستای هه فته م هاواری کرد به هدمو دوو کارگا و خه لات داوه به لام به من یه که
 کارگات داوه. خه لاتیشت نه کردووم. فدرمووی دوو کارگایش (نهۆم گه لی نه سیر و زه مه ریر) له ژیر
 نهو دا دروست کهن و حوکی بده نه دست نهو (چون نه م دوو نهۆمه نه ستيړی تیډا نه). له ژیر
 گشت کارگا کانیش دا کیلکه دروست کهن و بهر هدم چینی بده نه ده س وه ستای هه فته م. (مه به ست
 له کیلکه نهو یه که شهش وه ستای سه رووی مانگ له بهر هدمی تیشکی خۆیان بدهن تا پروناک
 پیته وه) هدر وه ها به لین درا که له جل و بهرگی جوانی وه ستای چواره م (تیشکی خۆر) همیشه نیوه
 خه لاتی بدهن به وه ستای هه فته م (له خۆر تیشک بگریته و هه همیشه نیوه ی پۆشن بیت) جل و
 بهرگی مانگ هه همیشه دووباره و دووباره تازه بگریته وه (به رده وام له خۆر تیشک بستیڼی و له
 فدی زانی نورولنه نوار به هره مه مند بیت) وه کوو نهو ی له سیمور غدا و تمان (مه به ست له نهو ی
 سیمورغ نهو یه که وتبووی، هدر زه مان نه گهر سیمورغی له زویدا جه سته ی مرد ده چیته وه ناو
 خۆر و سیمورغیکي تر وه کوو وه لی دپته سهر زهوی. نهو سیمورغه که پاش نیسلام ناوی

روحونقودسیان لیّ ناوه له مانگدایه. له تاینی کاکهیی دا پیر یادگار. قوربانی کردنی مانگ یان
گا به دس میترا هدر قوریانی کردنی پیر یادگار له ژیر «ساجی نار» دا).

وتم نهی پیر لهم کارگاگه لهدا چی دهچنن؟ (خاتر جهم خوینهری بهریتز دهپرسی مه بهستی
سوهروهردی له هیئانی دوانزه بورج و ههشت ناسمان و دوو نهۆم چیه. جوابی نهو پرسیاره مژاره که
پوون ده کاتهوه) وتی زۆرتتر هدریر دهچنن (له میژدا کوتال و هدریریان به دهست دهچنی) بهلام
شت گه لیکیش دهچنن که هزر و بیرى کهس نایگاتی (هدریر و نهو شتگه له که دهیچنن مه بهست
نهواندیه که بۆ تهبعی نهوین خوازی مرۆڤ چاکه) لهویدا «زنجیری داوودی» ش دهچنن. وتم زنجیری
داوودی چیه؟ وتی نهم بهندگه لیه که دس و پیی تۆی پی بهستراوه (وتمان مه بهست لهو چوار
بهنده هه مبهریه که چوار وهرز و چوار توخا و چوار لایه نی باکور و باشور و پۆژهلآت و پۆژاوايه
و به گشتی مه بهست جهسته و جیهانی ماده که تا لی پزگار نه بی ناتوانی به نوورولنه نوار
بگهیت جا به رهده می دوانزه بورج و یانزه ناسمان و شاگرد و هستاکانی به دیهاتی زهوی و جیهانی
ماکییه. تیشک و بهزه بی نوورولنه نوار جگه له وهی له خۆردا ده رده کهوی که ناوهندی ناسمانه کانه
له ناسمانی ناخرهوه به ناسمانه کانی ژیر خۆی ده گات. ناسمانی سهرووی ژیر نوورولنه نوار نهو تیشک
و رحمه ته هه لده لووشی و بوونه وهر و گیانگه لی نهوی پی سهرمه ست ده بن و پاشماوه که ی دهچیتته
ناسمانی ژیر خۆی. هدر بهم چه شنه تا به زهوی ده گات. پیتش نهوی بگاته زهوی نهو تیشک گه له
لاواز ده بوون پاش لیکدرانی نهوانه زهوی که جیهانی ماده دروست ده بی. نهوهش بزانی که له
میژدا خه لک لایان وا بوو که جگه له زهوی جیهانی سهروو گشت هه مووی تیشک و خاوینی به لام
سوهروهردی تیشک و خاوینی ناسمانه کانی دابهش کرد که له سهروه به خوار خاوینی کهم
ده بیته وه. نهو مانگیشی وه کوو ماده به لام نه ماده ی که سیف وه زهوی ده زانی. زانیمان که تیشک له
جیهانی سهروه به خوار دیت و له زهویدا ده بی به ماده. نهم ماده یه که شو بهیتراره به «زنجیری
داوودی» و ناهیلی سهرنجی گیان بۆ جینگای بهرزی راسته قینه ی خۆی دا بکیشری به گشتی واته
ناسمانه کان له کاردان تاتۆی شابازی دنیای سهروو له زهویدا بیته خاوهن جهسته.
تایبه ته ندیگه لی ماده و جهسته ده بیته هۆی له بیرچوون و بی سهرنجی تۆ بۆ سهرچاوه کت و زیدی
راسته قینه ته که نزیک و تینکه لاو بوونته له گه ل نوورولنه نواردا)

وتم زنجیری داوودی چۆن دروست ده کهن؟ وتی له ههر سی کارگا لهو دوانز کارگای سهروودا به
ههلقه زنجیر دروس ده کهن (واته له سی کارگادا یه که ههلقه له دوانز کارگادا ده بی به چوار زنجیر.

بەم چەشنە لە سییانی سەرودا ناگر، سێ دانە ی ژیر با، سێ دانە ی ژیرتر ناو و لە سێ دانە ی خوارودا خاك دروس دەبێ. ئەو چوارە دەدەنە دەست هەفت وەستا تا هەركام لەسەری كارێ بكەن (واتە ئەو چوارە كە حالەتی «هەییولا» ی هەیه ئەم هەفت وەستا بەتایبەت وەستای هەفتم لە مانگدا نامادە ی دەكەن تا ببیت بە جەستە و مادە). چۆن دەگاتە دەست وەستای هەفتم دە ی نیریتە كینلگەكان (تا لە سەری كار بكریت) بۆ ماوێك دەمینیتەو پاشان چوار حەلقە زنجیر بە حەلقە یك دەبەستن (مادە ی خا و واتە هەییولا دەچیتە بۆ شایێ ئاسمان و زەوی. چوار توخا (عونسور) پینكەو لێك دەدرێن و مادە، یان جەستە دروست دەبێ و لە زەویدا بە حەریرگەلی خۆشەنگ دەنەخشیتێ) حەلقەكان گشت كۆن كراوەن (واتە نامادە ی دیل كەردنی بازگەلی كیتوی قافن) پاشان بازی وەكوو تۆ دیل دەكەن و دەیخەنە ملی تا بە ئەندازە ی دەردیت.

لە پێم پرسی هەر زنجیر چەند حەلقە ی هەیه؟ وتی ئەوەندە كە بژمیری زەریای عوممان چەند دلۆپە. (مادە ی جەستە كراو، هەرەزۆرە).

وتم ئەم زنجیرە بە چی دەتوانی لە خۆت دووركەیتەو؟ وتی بە «شیری بەلارك» وتم ئەو شیرە لە كوێ پەیدا دەبێ. وتی لە ولاتی ئێمەدا جەللادی هەیه ئەو شیرە لە دەست ئەودایە. (مەبەستی فریشتە ی مەرگ یان ئیزرائیلە). بۆ ئەو ئاشكرایە كە هەر زنجیری چ ماوێك دەخایەنی (واتە ماوێ تەمەنی مڕۆڤ و جەستە ی ئەو لە پێشدا دیاری كراوە) كە ماو بە ئاخەر گەشت ئەو جەلاو بە شیرێ بە لارك وەها لێی دەدا كە گشت حەلقە زنجیرەكان دەپسێن. (واتە مڕۆڤ دەمرێ و پزگار دەبیت). لە پێم پرسی ئیش و زیانی شیرێ بە لارك بۆ هەموو مڕۆڤ یك چەشنە؟ (واتە مەرگ بۆ هەر كەسێ چەندە ئاسان یان دژوارە) وتی جیاوازی هەیه. بو هیندی كەس ئەوەندە دژوارە كە رەنج و ئیشی كۆ كراوێ سەدسالە ی پێ ناگات. بەلام بۆ هیندی كەس ئاسانە. وتم ئەو پێر چ بكەم تا ئەو رەنجە بۆ من ئاسان ببێتەو؟ وتی كانیاوی ژیان (مەبەست ئەوێكە كە مڕۆڤ نەگەر ئەوین هان دەری بیت، دل رینوینی دەكات كە سەرخی بۆ ئەوینی راستەقینە بکیشری تا قۆناغەكان بۆ گەشتن بە قۆناغی ئاخەر واتە نزیکێ و تێكەلاو بوون لە گەل نووڕولنەنوار بپێ. لەم حالەدا مەرگ نە تەنیا ئیشی نیە بەلكوو دەبیتە هۆی پزگاری گیان و شادی ئەو كەسە). كە بەكانی ژیان (ئەوینی راستەقینە) گەشتی لە ئاوەكە ی بەسەردا كە تا ئەو زنجیرە (بە بالۆ لەشتەو) بپزێ و لێدانی شیرێ بە لارك بۆت ئاسان ببێتەو. ناوی كانی ژیان ئەم زنجیرە سست و تەنگ دەكاتەو و لێدانی شیرێ بە لارك ئاسان دەبیت. وتم ئەو پێر كانیاوی ژیان لە كوێیە؟ وتی لە تاریكایدا.

نه گهر ده تهوئ ده بئ وه کوو «خزر» پینلار له پئ کهی و ریځگای «تهوه ککول» بگره پینش و برو تا به تاریکایی بگه یت. (ناماژه به چیروکی خزره له نه سکه نده رنامه دا: نه سکه نده ر که تهوای دونیا ده گریته ده گاته جیځگایه که شه و پژ به تهوای تاریکه. پئ ده لئین له ناو نهو تاریکاییه دا کانی ژیان هه یه هدر که س لئی بخواته وه ژیانی هه تاهه تای ده بیت. نه سکه نده ر و هه ندی له یاهه رانی ده چنه ناو تاریکاییه وه. ته نیا خزر ده توانی بهو کانیاه بگات. لئی ده خواته وه ئیستا ژیانی هه تاهه تای هه یه) وتم ریځگای کانیای ژیان له کام لاهه بوئ ده چی؟ وتی له هدر لایه که وه بچی پئ ده گهی. وتم نیشانه ی چیه؟ وتی تاریکایی. (مه به ست له تاریکایی که سوهره وهردی باسی ده کات نه وه یه که نیشانه کانی له نایینی میتراپی دا وه کوو تاریکی ستایشتگا کانیانه که باسمان کرد. ده بئ بزاین چیروکی خزر و ناوی ژیان میهریه رسته کان به که لک وه رگرتن له ئوستووړه کانی سوریانی زمانه کان دروستیان کردوه و له نه سکه نده رنامه دا جیځگایان داوه ته وه. بئ ژیانی هه تاهه تای ده بئ به نهوینی راسته قینه وه لهو ستایشتگا تاریکگه له دا هه فته قوناغه که بهیوی. مه م به چه شنیک تر له سیا چاله که ی دا پیئوای و به جیهانی نووړولنه نوار گه یشته.

ستایشتگا گه لی میهری تا نهو جیځگا که حکومتی ساسانیه کان توانیان کالیان کرد نه وه ی که ماوه ته وه شوینه واری نه شکه وتگه لیکلی کاولکراوه له کوردستانی پژه لاته و نازه ربایحان و نه رمه نستان و کوردستانی باکوور و باشووردا. له ناوه راست و پژه لاته و باشوور و باکووری ئیراندا نیه. چۆن لهو ناوچانه زه رده شتی رهواجی بووه.

ته نیا جیځگایه که هیشتا ماوه ته وه ستایشتگای غاری «لاله ش» ه له باشووردا. جهم خانه کانی کاکه بی که پاش گوشاری ساسانیه کان و موسلماننه کان ناچارمان وه کوو خانوو دروستی کهن و ههروه ها خانه قا «خانه گا» گه لی ته ریه تگه لی سؤفیگه ری و ده رویشی گۆرډراوی په رستگه کانی میهریه رستی کۆنی کوردانه. ستایشتگا گه لی میهری له کوردستانی باکوور له سه ره تای ئیسلامدا که لکی لی وه رگیاوه که پاشان له زه مانی ئومه وی و عه بباسیه کانداه په یکه ره کانی به توانجی بت په رستی روخواه و بی که لک مارن. ناوه ندی گه وری میهریه رستی و بلاو بوونه وه ی به نهوړپادا نهوئ بووه. نهوئ سنووری پژم بووه و عه شایه ری به هیتری کوردی تیدا بووه. ساسانیه کان له ترسی پالده انه وه ی نهوان به پژمه وه زه ختیان نه خستۆته سه ریان.

میر شه ره فخانیه به دلیسی نووسه ری شه ره فنا مه له سه ده ی یانزه ی کۆچی دا ناوی زۆر عه شایه ری کورد ده بات که له سه ر نایینی ئیژدی بوونه که ئیستا موسلمانیه سوننی یان عه له وین لق گه لی

جوڙاجوڙي عه له وې جگه له شيعه دوانزه نيمامي هر له وې پاشماوه ميترابي ديني كوردستانين كه له سريان باس ده كين.

بڼ چي ستايشتگاگه لي ميه رپه رستي به ته وای تاريكن. چوڼ له باوه رگه لي ميترابي و دينه كورد په كاندا له تاريكيه وه به تيشك ده گهي وه كوړ مدم كه له سياچالدا گياني تيكه لاوي تيشكي نووړولنه نوار بوړ. يان له مدم و زيني فولكلوردا مدم و به ننگينه بڼ نه وه شياوي نه وينداری راسته قينه بن هفت سال له تاريكي دا ژيانيان به سر برد پاش هفت سال له كاتي ياري كردندا به تيشك گه يشتن. يان خړ ده بڼ بچيته تاريكايه وه تا به ناوي پرووناكي ژياني هه تاهه تايي بگات. به راستي دم تاريكي گه له ناماژه به چيه؟ وتمان له دينه كورد په كاندا كاري شه يتان كه نادم و ه وای خله تاند وه كوړ كاري به كر له مدم و زيندا بو به مايه ي خيري نه وانه. به كر، مدمي خسته تاريكايي سيا چالده تا له ويدا به دنياي راسته قينه نووړي خودايي بگات. كاري شه يتان ش نادم و ه وای خسته جيهاني «ماده» تا له سهره تاوه دهس پي بكات و پنگايهك بڼ جيهاني راسته قينه نه وين و نووړ بدژيته وه.

مه به ستي سوه روه و رديش له تاريكايي، جيهاني ماده و جهسته يه. بڼ گه يشتن به جيهاني تيشك ده بڼ رنج و سه ختي جيهاني «ماده» قبول كهي. نه مه بيه ننه ري باوه ري ميه رپه رستگه ل و دينه كورد په كان به دوونادوون واته ته ناسوخه. گيان بڼ پتواني پنگاي ته كامول ده بڼ له جهسته گه لي زوردا ژيان به سهره ري تا توان و شياوي نه وه په پيدا ده كات كه خوي به رزكات وه بڼ جيهاني نووړولنه نوار. خوداي ميه رپه رسته كانيش له پيشدا له دلي برد يان سده في تاريكه وه ته جه للاي كرد. له نايني كاكيه دا نه مه به ناشكرايي پوون كراوه ته وه. له «سهره نجام» دا به تاييه ت له به شي «ده وري چل تن» دا گه وړه گه لي كاكيه به تاريكي و ساردي پيش نافراندن «ته جه للاي خودا» ناماژه يان كردوه.

پير بنيامين مده مڼ، پير بنيامين ده فده رمي:

نه ده يچوور تار - نه ده يچوور تار داو، شاسه هاك نه ده يچوور تار

واته له تاريكه شوي تاردا .... نه ي داود سان سه هاك (ته جه للاي خودا) له تاريكي تاردا
حشمت جه وري يه خ نازهرد وه كار مه يلش زياوه جه ميدان قه تار....
گه وري نازاري سه هڅل و سه رمای هينا يه كايه وه نه وسامه يلي بڼ ميتراني قه تار (هه فته ن و هه فته وانه و...) بزوت

پیرداود مەرهمۆ، پیرداود دەرهمی:

نازیز بێ گەرد، نازیز بێ گەرد بنیام شاسەھاك نازیز بێ گەرد

نازیز بێ گەرد.... ئەو بنیامین شاسەھاك نازیزی بێ گەرد

جۆشناش قەھار قەترەو یەخ و سەرد نەیانەو دەییوور و یش یەکتا و فەرد

لە خانوو تاریکی دا بە تەنیا دۆپەگەلی سەھۆل و سەرمای قەھاری ھێنایە گەر....

پیر مووسا مەرهمۆ:

مەولام سەرمۆرەن مەولام سەرمۆرەن مسەفا، سەھاك مەولام سەرمۆرەن

گەرەم سەر بە مۆرە (پیش ئافرانەن دەست لێ نەدراوە) ئەو مسەفا گەرەم سەھاك سەریە

مۆرە

یاریش نەسەرەن سەرەش پەییوورەن پاشای نوور پاک دانەو دەییوورەن

دۆسی و میھرەبانی لە پازدایە و پەییووری ئافرانەن نوور پادشای تیشکی پاکی دانەو تاریکیە

واتە لە سەدەفدا...

دانەو دەییوورەن نازیزم سەھاك نەتار زوڵمات ھەر و یشەن بێ باك....

دانەو تاریکیە نازیزم سەھاك لە تاریکی تاریکایی دا ھەر ئەو بێ باكە....

یار زەرەبام مەرهمۆ (پیر یادگار دەرهمی)

نەو یانەو سەرەش، نەو یانەو سەرەش پوچیاری - شام نەو یانەو سەرەش

لە ئەو خانوو مەلەكە تاوسی دا، ئەو شاپرایمی پوچیاری، شام لە ئەو خانوو تاریکی مەلەكە

تاوسی دا

سەرئەرای دەییوور چە بەتەن دۆرەش ھەفت بارگە مەجوود جەزات پەرەش...

سەر (ئەو) لە پێگای تاریکی لە ناخی دۆرەو بوو - ھەفت ئاسمان لە زاتی پیری دابوو...

پوچیاری مەرهمۆ، شا ئیبراھیم دەرهمی

نوور ئەفسەر بێ نوور ئەفسەر بێ زەرەو، شام، سەھاك نوور ئەفسەر بێ

تیشکی تاجی سەر بوو.... ئەو پیر یادگار شام سەھاك تیشکی تاجی سەر بوو

نەدیجەلەو دەییوور نار ئەفسەر بێ نە لەو یاقووت جەھان ناتەر بێ....

نه زهريای تاریکي دا ناگري سوور بوو و له چهرخی ياقووتدا جيهان ناگر بوو. واته خودا له تاریکايی ناو سده دفدا بوو که تهرح و نه خشي ده رکه وتنی خوئی و ناسمانه کان له بوونی دا بوو...

له م چه شنه هونراوانه له سده نجامدا که ناماژه يه به تاریکي پيش ته جه لالا و ده رکه وتنی زات و سيفاتی حق زوره. نه وه که پيش ته جه لالی خودا تاریکي بووه له گه تاریکي جه سته و ماده که سهره تاي دس پی کردنی مړوځه بؤ گه یشتن به جيهانی نوور جياوازی هديه. ته نیا ليک چوونیک هديه نهويه که هدر دوو له تاریکيه وه دس پی ده کات. تاریکايی ستايشتگا که لی میهر په رستيش ناماژه به مانه يه. جگه له م دینه کوردیگه له که نیستا هه مانه وه کوو ئیزدی و کاکه یی و شهبهک و لق که لی عه له وی تر له کوردستاندا (له سهر شهبهک باس ده که یی) «نیسینی نه دیم» (محمد بن اسحاق الندیم) توئینه ری گه وری سده ی چواری کوچی (سالمرگ ۳۸۵ ی کؤچی مانگی) که نادیاره به ره چه له که عه رب بیت یان نا، کتیبه هدره به ناو بانگه که ی که به ره میکی فره هنگی «سه قافی» مه زنه به ناوی «نه لفهرست» و له ۳۷۷ ی کؤچیدا نووسیوه، له م کتیبه له به شی «تاین زاکان و باوه رمه ندی گهل» دا له فیرقه یه کی دینی ناو ده بات به ناوی «رهشیان» سه بارت به وانه ده لیت «باوه ریان وایه که جگه له تاریکايی هیچ نه بوو، له نیو تاریکايی دا ناو، له ناودا «با» له «با» دا «منالدان» له منالندان «نه و پیسته ی که جه نیسینی تیدایه» له و پیسته دا «توخم» و له توخمدا «ناویکی زیندوو» و له و ناوهدا «نیسنولنه حیای گه وره» بوو. چوه سر و نه م زوی و ناسمانگهل و سارا و شتکه له و خودایانی دروست کرد. ده لیتن باوکی که تاریکايی بوو له م کاره بی خه بر ماو نه و هاته خواره وه». چند شت لیژدها سدرنج پاکیشه. یه که م نه و فیرقه کورد بوونه چون ته نیا کورد گهل به رنگی تاریکي «رهش» ده لیتن. دووهم له قسه کانی نیسینی نه دیم دا سه بارت به وانه تیکه لاوی پووی داوه. سیهم له پيشدا تاریکي و ناو بووه نه مه نیشاندیری باوه ری کاکه یی گه له که پاش دوخی «یا» خاوه ندگار ناو سده د فیک له زه ریادایه. له نوستوره ناسی دا پیوه ندی هديه نیوان منالدان و منال و سده دف و دوپ و هدره ها خوړ و ناسمان که باسکردنی دريژه و لیژدها ناگوئی. زور شاعیری کاکه یی به تاریکي و زه ریای یه که مین ناماژه یان کردوه. شیعه که ی رۆچیارمان نووسی «نه دیجله ی ده یجور نار نه حمر بی» پروان بؤ سده نجام ده وری چل تن. چل ته نی کاکه یی گشتیان له کاتی ناساندنی خو یان له چل هونراوه دا به زه ریای یه که مین ناماژه یان کردوه.

وتمان مړوښ بڼ ته کامل دهبی له تاریکاییه ودهس پې بکات بهلام تاریکایی مړوښ جیهانی مادییه که دهبی ځوی لی پزگار کات و نهم پزگاریه به ناری ژیان واته نهوین به دس دیت که هوې سهره کی پزگاری مړوښه وه کوو پزگاری مدم) پیر له درېژي قسه کانی دا ده لی.

تڼ خوت نیستا له تاریکایی دای بهلام نازانی. نهوې که نهم ریگا ده پتوی ځوی له تاریکی دا ده مینیته وه و ده زانی پېش نهوډ دڅه ش هدر له تاریکی دا بووه. (سوهره وردی له شرڅه دی فله سه فله کی ځوی واته ئیشراق دا ماده به دنیای ژیرین ده ناسیتی که دهبی مړوښ بیپتوی تا به مدهستی ده گات.

فریشته گهل چون له خواره وه ده ست پې ناکه ن ناچار بڼ هه میسه له ناسمانه کاند له گهران و به سهرووی سهروو ناگهن. تنیا مړوښه که ده گات چون له خوارووی خواره وه دهستی پتکردوه. نهم ره وته نیازی به درونادوونه که له باوه رگه لی ناریایی هره کونه وه هه بووه و له دینه کوردیه کان و ناینزاگانی هیندوستانیش دا هدر ماوه. له هیندوستانه وه چوه بڼ «تبه بت» و چین و کوریا و ژاپون. زه رده شتی ته ناسوخی قبول نه بوو بهلام کوردانی میهریه رست هینایانه پاش ئیسلام. وتمان جیهانی تاریکی هدر چه شنی جیهانی نووره. تیشکی نورلنه نوار هدر دیته خواره وه لاوازتر ده بیت تا ده بیت به ماده واته تاریکی که وا بوو تاریکیش هدر هدر چه شنی تیشک و ته جه لای خودایه و هدر وا که له پېشدا وتمان چه شنی دهر که وتنی خودایه له چوارچتوی مده که تاوسدا که له ودا هدم نووری که سیف و هدم قین و تاریکی خودا دهر ده که وی. وتیشمان که به پیتی فرمووله کی نه نه شته یین $E=MC^2$ ماده و وزه هدر دوو یه ک پاستیه که به یه ک ده گوردرین. لایه نی ماده و تاریکی وه کوو ته جه لای خودا له ستایشگاهه لی میهریه رستی دا وه کوو په یکه ر و نه خشگاهه لی ترسناک پېشان دراوه.

لایه نی تاریکی خودا وه کوو لایه نی رووناکیه کی هدر جوانه. نه مه له لای عاریف و سؤفی گهل وه کوو «جه لال» ی حق ناسیندراوه هدر وا که لایه نی نووره کی وه کوو «جه مال» ی حق ناماژه ی پې کراوه. لایه نی جه لالی حق لای شاعیره سؤفیه کان وه کوو «زولف» و لایه نی جه مال وه کوو پڅسار به تابهت کوئم و لیو ناماژه ی پې کراوه. له نیو نهم شاعیر گهل له کوردستاندا بیسارانی و مه لای جزیری جوانترین ناماژه گهلان به جه لالی حق هیه که به هندی له وانه ناماژه ده که یین.

کاتی که پیریکی کورد بمردایه گوره کی لای خه لک وه کوو پیژونک پیری لی ده گپا و نه خوش به تابهت نه خوشی دهر و نیان دهر ده سهر نهو گوره تا چاکه وه بیت. له سده دی یانزه و دوانزه ی

کۆچی زهمانی بیسارانیدا کچی پیاویکی دهوله‌مەند به ره‌وايه‌تی ده‌لێن کچی خان نه‌حمەد خانی نه‌رده‌لان شیت ده‌بیّت و ده‌یبه‌نه سەر گۆڤی «بابه شیخ» له بیساراندا به‌لام چاک نابێته‌وه. شاعیریك به ناوی یوسۆ ناسکه که له پێشدا قوتابی بیسارانی بووه له‌گه‌ڵیاندا یه. پارچه شیعرێك بۆ بیسارانی ده‌نیڤیّت و ده‌یه‌ویّت هه‌ستی عیرفانی نه‌و بلیمه‌ته هه‌لخه‌ریتیّت. یه‌که‌م به‌یتی ته‌مه‌یه هیمەت نه‌مه‌ندهن هیمەت نه‌مه‌ندهن جه بارگه‌ی بابا هیمەت نه‌مه‌ندهن...

واته هیمەت و که‌رامەت له بارگه‌ی بابه شیخدا نه‌ماوه....

بیسارانی که هه‌ستی عیرفانی ده‌بزوێ به‌م پارچه شیعره هه‌ره به‌رزه جوابی ده‌داته‌وه:

١- یۆسۆکه‌م نیه‌ن یۆسۆ که‌م نیه‌ن جه بارگه‌ی بابا هیمەت که‌م نیه‌ن

واته ته‌ی یۆسۆ که‌م نیه‌ن... له بارگه‌ی بابه شیخ هیمەت که‌م نیه

— نه زه‌ده‌ی دی‌وه‌ن نه‌سای په‌رییه‌ن له‌یلێ نه‌جامدا زوێلف وێش دیه‌ن

نه پێکراوی دی‌وه‌ و نه سیبهری په‌ری که‌وتوو به سه‌ریدا. له‌یلێ له‌ ناوێنه‌دا زوێلفی خۆی بینیه‌. له‌ میژدا له‌ کوردستان لایان وا بوو ته‌گه‌ر دی‌و که‌ ته‌مپۆ پێ ده‌لێن جن و جنۆکه ده‌ست له‌ که‌سێ بوه‌شینی شیت ده‌بیّت. یان په‌ری که‌ له‌ ناسماندا ده‌گه‌ری ته‌گه‌ری سیبهری بکه‌وی به‌ سه‌ر که‌سیکدا شیتی ده‌کا. بیسارانی ده‌لێ ته‌وه پێکراوی دی‌وو سیبهری په‌ری نیه تا بابه شیخ چاکی کاته‌وه. نه‌و پێکراوی شتیکی له‌وانه گرینگه‌ر که‌ هیمەت و که‌رامه‌تی شیخ هی‌زی پێ ناشکی ته‌ویش «جه‌لال»ی هه‌قه که‌ له‌ زوێلفی نه‌و نازداره‌دا خۆی دیاری داوه. نه‌و له‌ ناوێنه‌دا که‌ سه‌ره‌نجی زوێلفی خۆی داوه شیت بووه. هیمەت و که‌رامه‌تی شیخ کار ده‌کاته سه‌ر دی‌و و په‌ری به‌لام کارناکاته سه‌ر جه‌لالی خودا

٣- زوێلف وێش دیه‌ن شنیان نه‌رووی خال جه‌سای زوێلف وێش پێش یاوان مه‌لال

زوێلفی خۆی دی‌وه که‌ به‌ سه‌ر خالاندا شه‌راوه و له‌ سیبهری نه‌و زوێلفه نه‌خۆشی تووشیاری بووه

٤- جه‌رام وه دی‌وان ته‌مام سه‌ر زه‌مین یه‌سای گیانه‌ن یاوا به‌و جه‌مین؟

بانگه‌وازم به‌ گشت دی‌وگه‌لی سه‌ر زه‌وی‌دا که‌ ئایا ته‌مه نه‌خۆشی ده‌روونییه گه‌یشه‌توو به‌و روخساره جوانه؟

«سا» یان «سێ» که‌ هه‌ندی که‌شیش ده‌لێن «تێ» به‌ مانای نه‌خۆشینه. سای گیان واته

نه‌خۆشی ده‌روونی وشه‌ی «سێ» له‌ نه‌خۆشی گه‌لی «گرانه سێ» و سه‌راسێ و... هه‌ر ماوه.

دیوان گشت حاشا ئیمه بی-تاوان چیمه زهره‌ری به و خال نه یاوان
دیوگهل گشت حاشا یان کردوتیان ئیمه بی-تاوانین و له ئیمه زیانی به و خال و رۆخساره
نه گه‌یشتوو.

٦- له یلی ساداریش جه زولف ویشهن گونای بابنه شیخ بیساران چیتهن

نه‌خۆشی نه و نازاره له زولفی خۆیه‌تی گوناھی بابنه شیخی بیساران چیه؟
نهم شیعه‌ری خواره‌ویش ناماژه‌یه‌کی‌تر به «ج‌لال»ی حق واته تاریکی مه‌له‌که تاوسه:
١- رۆیۆ کوفر دیم ئیمان مه‌پۆشا دل ئیمان به ده‌ست کوففار فرۆشا
پۆژی کوفر دی که ئیمانی ده‌پۆشا واته زولفی که‌وتبووه سه‌ر پۆخساری. ج‌لال جه‌مالی
داپۆشیبوو و دلش ئیمانی دا به ده‌ست نه و کافرگه‌له‌وه و فرۆشتی، چون سه‌رنج به و زولفه به
گه‌یشتن به حق ره‌سه‌نتره له برینی ریگای شه‌ریعت:

٢- دین ته‌رسا گرت هۆز گینلا جه‌گشت پشت به‌سه‌ت به زوننار، که‌لیسا و

دل به بینینی نه و زولفه دینی فه‌له‌ی گرت و له گشت هه‌لگه‌پاوه و زونناری که‌لیسا و
که‌نیشتی فه‌له‌کانی به‌سه‌ت پشت: زوننار نه و پشتۆینه ره‌شه‌یه که قه‌شه مه‌سیحیه‌کان ده‌یه‌سته‌نه
پشت. نهم پشتۆینه به نیشانه‌ی لایه‌نی تاریکی خودا و له پیندا هی میهرپه‌رسته‌کان بووه که
پاشان مه‌سیحیه‌کان وه‌کوو ده‌یان شتی‌تر لاساییان کردۆته‌وه. نهم پشتۆینه هیشتا له نه‌ده‌بی
عیرفانی کوردی‌دا نیشانه‌ی «ج‌لال»ی حقه. پشتۆینی ره‌ش له میهرپه‌رستی پاش نیسلام و
نیزدی و کاکه‌ییش‌دا هه‌ر هه‌یه. دیاره که هه‌رچه‌ند بیسارانی موسلمان بووه به‌لام وه‌کوو خانی و
جزیری له سه‌مبولگه‌لی پیش نیسلامی کوردستان که‌لکی وه‌گرتوو. بیسارانی که به بینینی
نه و زولفه ده‌بی به مه‌سیحی بۆ نه‌وه‌یه که مه‌سیحیه‌کان وه‌کوو میهرپه‌رسته‌کان و دینه
کوردیه‌کان باوه‌ریان به ته‌جه‌للای خودا له جیهانی ماده و جه‌سته‌دا هه‌یه و ده‌لێن جه‌زه‌تی عیسا
ته‌جه‌للای خودا له زه‌ویدا بوو.

٣- واتم نه‌ی دل‌ه فامت شۆ نه سه‌ر کێ به‌سته‌ن وه دین کوففارانی که‌مه‌ر

وتم نه‌ی دل فامت له‌سه‌ر نه‌میئێ کێ به دینی کافران که‌مه‌ری به‌ستوو

٤- گرته‌نت مه‌زه‌ه‌ب شیخ سه‌نعانی ئیمان مه‌ورۆشی کوفر مه‌سانی

مه‌زه‌به‌ی شیخی سه‌نعانت گرتوو بۆ نه و زولفه ئیمان ده‌فرۆشی و کوفر ده‌ستیئێ

۵- دل وات به خودای کارساز که ریم
دل (تاوهزی سور، یه کهم پینوین) پیمی وت به خودای کارساز و به خشنده من له دینی تو بیتزار
و بدرکه نارم.

۶- ته لقیوه جه زولف نازار دلبر
هدهوش به مولک دارا و سکه ندهر
هلقه یه که له زولفی دلبری نازار به مولکی دارا و نه سکه ندهر نادهم (چون نه وهیه سهرنجی من
بۆ جه لالی حق راده کیشتی)

۷- سوب سه دای ناقوس، سه یر بوتخانه
دین ترسایان کلیسا یانه
۸ - خاسته رهن جه دین ناتهمام تۆ
سوجه دی ریایی سوبج و شام تۆ
له به ره به یاندا دهنگی زهنگ و سه یری بوتخانه و دینی مه سیحیه کانی خانوو له کلیسا، له وه دینه
ناته واره ی تۆ و نوژی فریوکارانه ی به یانی و شهوی تۆ چاکتره.

مه بهستی بیسارانی نه وه نیه که تاینی فه له له تاینی ئیسلام چاکتره. مه بهستی نه وهیه سهرنج
له زولف و زوننار و په یکه ره جوانه کانی که لیسا باشت ههستی نه ویندارانه ی مرۆ ده بزوینیت و
نه وین ره سهرته له شه ریمعت بۆ گیشتن به خودا، نه وهیه که ده لای هلقه یه کی زولفی دلبر که
ره نگدانه وه ی جه لالی خودایه به هیچ ناگۆرمه وه.

نیشانه ی تری جه لالی حق «سه هه ر». سه هه ر زه مانیکه که تاریکایی زۆر خه ست ده بیته وه و
پاش نه وه ئاسمان نه خته نه خته رووناک ده بیته وه. سه رنجتان بو شیعی هه ره به رزی مه لای جزیری
نیرۆ سه هه ر شاه ی مه هه ر، له بسی دبه ر مه خوو بوو

نه وه دیم زه ری سو ر مو شته ری یا ره ب په ری یا خو ور بوو ...

له دیوانه که ی مه لای جزیری دا راده کیشم که ۱۷ به یته یان سه به رت به زولف شیعی

سه ر دده ت ئاوی که وه سه ری زه مزه مه و سه مایی زولف

سایه نو مایی خاوه ی سیده ری مو نته های زولف...

و ده یان پارچه شیعر تریش که پیشانده ری جه لالی حقه له دیوانی جزیری دا هه یه که ده بی
شرۆفه بکری و لیتره دا ناگوچی. هه روه ها بۆ «سه هه ر» شیعی هه ره جوانی هه فت به یتی بیسارانی
سو سه ن گولی دیم بوش چون عه نبه ر بی ده هه ن شکوفته ی باد سه هه ر بی...

به جوانی پیشاندهری^{۱۴} «جهلالی حقه»

نهم شیعرگه له و زۆر شیعرێ تر له نهدهبی عیرفانی کوردیدا رهنگدانهوهی ههر نهو تاریکاییه که پاش نهوه ناوی ژیان واته نهوین و پاشان حهقیقهت به دهست دیت. مهلاهی جزیری پارچه شیعرێکی ههیه به مهتلهعی «نهزناهم سه بهبی، یار چره دوور کرین...» له بهیتی ۸ی دا دهلیت.

ژ «نه نه لحق» ب له بیّن له عمل خه بهردار کرین

ب کولا با سه ری زولفی خوه ته «مه نسوور» کرین

سه بارهت به مه نسووری ههلاج قسه مان کرد که دروشمی «من خودام» دا له به غدا به ده ستووری خه لیفه ی عه بیاسی له سیداره درا و قسه ی ناوینه که ی سوه ره وه ردیمان سه بارهت به و گیراوه. جزیری له و به یته دا ده لی به لیوی ئالی خۆت واته جه مائی حه ق منت له نه نه لحق واته من خودام خه بهردار کرد پاشان به قولابی سه ری زولفی خوت واته جه لالی حه ق منت وه کوو مه نسوور پی کرد که سه ری چوه سهردار. له م به یته ی جزیری دا به ههر دوولایه نه که ی ته جه لالی خودا واته جه لال یان قین و تاریکی و جه مان واته جوانی و پروناکی ئاماژه کراوه. جزیری له پارچه شیعرێکی تری دا ده لی:

دل گه شته مه ژدیری ناچم که نیشته یی قهت - میحرابی وی ب من را، وه، دا به چینه لاله ش واته له دیری فله دلپاوم و که نیشته ییش ناچم، که میحرابی سه ری نهوم بیت به سمه، جا وه به چینه ستایشگای تاریکی نیزدیگه لی لاله ش و له ویدا جه لالی حه ق واته مه له که تاوس ستایش که یین. برۆیش وه کوو زولف نیشانه ی جه لاله).

پیر له درێزه ی قسه کانی دا ده لی:

جا یه که م هه نگاو نه مه یه و لیڤه وه ده توانی به یته پی شه وه. نه گهر که سینک به م پینگه گه یشت واته گه یشته پینگه ی مرۆفی تیگه یشتوو و نه ویندار، نه خته نه خته سهرده که ویت. نه وه ی که کانیای ژبانی ده ویت له تاریکایی دا زۆر رهنج و سه خلهت ده کێشی (پزگاری له مادیات و غه ریزه گه ل رهنج و نازاری هه یه) نه گهر نه هلی نه و کانیاه بیت پاش تاریکی پروناکایی ده یینیت جا ناییت بی نه و پۆشانییه سه رغی به دیت (واته نه و بووه به به شی له پروناکایی و تیشک) چون نه و پروناکاییه تیشکێکه له ئاسمانه وه به سه رکانی ناوی ژبانده وه. نه گهر گه یشت و له و کانیه دا

خۆی شۆرد له نیش و نازاری تیری بهلارهك (مهرك) پزگاری ده‌بی. هه‌ر كه‌س نه‌توانی به‌م كانیاوه
بگات ژیا‌نی هه‌تاهه‌تایی په‌یدا ناكات. (سوه‌ره‌وه‌دی پاش نه‌م قسه‌گه‌له‌ به‌یتێکی هه‌تاوه):
به‌ تیخ عشق شو كشته كه تا عمر ابد یابی

كه از شمشیر تو گشتی نشان ندهد کسی نوحیا

واته به شیری نه‌وین بكوژری تا ته‌مه‌نی هه‌تا هه‌تایی په‌یدا كه‌یت نه‌گه‌ر وا نه‌بیت له شیری تو
كه‌سێك نه‌ختی ناو و نیشانی ژیا‌نی هه‌تاهه‌تایی نادات. (په‌ر له‌ درێژی قسه‌كانی‌دا ده‌لێت):
هه‌ر كه‌س له‌ ژ كانیاوه‌دا وسل بكات خه‌ونی شه‌یتانی نابینیت (غهریزه‌ تیدا کاریگه‌ری نه‌ماوه)
هه‌ر كه‌س مانای حه‌قیقه‌تی دۆزیه‌وه‌ توانی به‌و كانیاوه‌ بگات (نه‌و كانیاوه‌ سه‌مبولی حه‌قیقه‌ته‌
كه‌ به‌ ده‌رك و هه‌ست‌کردنی، پی‌ ده‌گه‌ی) نه‌و كاته‌ی پاش خۆ شۆردن له‌و كانیاوه‌ كه‌ هاته‌ ده‌ری
هه‌توانی سه‌ركه‌وتن په‌یدا ده‌كات و وه‌كوو پۆنی «بلسان» (ی ناوبراو). كه‌ نه‌گه‌ر له‌ به‌رانبه‌ر
خۆروه‌ بیگه‌ری و دلۆپی بكه‌یه‌ ناو ده‌ست له‌ پشتی ده‌سته‌وه‌ دێته‌ ده‌ری. نه‌گه‌ر به‌یته «خزر» (به‌
ناوی كانیاوی حه‌قیقه‌ت بگه‌یت) له‌ كێوی قاف ده‌توانی به‌ سانایی تی‌ په‌ر بیت.

چون له‌گه‌ڵ نه‌و دۆسته‌ نازیره‌دا (نه‌وه‌ی كه‌ له‌ پێشدا لی‌ پرسیبوو نایا په‌له‌وه‌رگه‌ل زمانی یه‌ك
ده‌زانن) نه‌م به‌ سه‌رهاته‌م گه‌ی‌پاره‌ نه‌و دوسته‌ وتی تو نه‌و بازوی كه‌ له‌ داودای به‌لام پ‌ا‌و‌یش ده‌كه‌ی
(واته‌ هه‌شتا له‌ جه‌سته‌ی مرۆفدای و له‌ جیهانی ماکی‌دای به‌لام وه‌كوو مورشید جه‌زه‌به‌ و هه‌تزی
حه‌قت تیدا‌یه‌) ئیستا منیش به‌هسته‌ به‌ ته‌ركی زینه‌كه‌ته‌وه‌ كه‌ پ‌ا‌و‌ی‌کی خراپ نیم. (واته‌ منیش
رێ پ‌ت‌وی رێگای حه‌قم و نیازم به‌ مورشیده‌ و له‌گه‌ڵ خۆتدا بۆ گه‌یشتن به‌ مه‌به‌ست ر‌ت‌ن‌و‌ئ‌یم كه‌)
(له‌ ناخ‌ری چ‌یرۆكه‌كه‌دا هۆن‌راوه‌یه‌کی سی‌ به‌یتی هات‌وه‌)

من نان بازم كه صیادان عالم همه وقتی به من عتاج باشند

من نه‌و بازمه‌ كه‌ پ‌ا‌ر‌چ‌یا‌نی جیهان هه‌میشه‌ نیازمه‌ندی منن

شکار من سیه چشم ناوانند كه حکمت چون سرشك از دیده باشند

پ‌ا‌وی من ناسكه‌كانی ره‌شه‌ چ‌ا‌ون كه‌ فه‌لسه‌فه‌ و زانیاری وه‌كوو فرمیسك له‌ چ‌ا‌ویان ده‌باری

به‌ پیش ما از این الفاظ دورند به‌ نزد ما از این معنی تراشند

نه‌و ناسكه‌ره‌شه‌ چ‌ا‌و‌گه‌له‌ لای ئیتمه‌ له‌ وته‌ و قسه‌ی ناسایی دوورن و له‌م مانا و تی‌بینیا‌نه‌

دروست ده‌كه‌ن

تمت الرسالة بحمد الله و حسن توفيقه و اللصلوة على خير خلقه محمد و آله اجمعين
په توتوك ته واپوو، ستايشت بۆ خدا و سه رخستنی چاکی و سه له وات بۆ چاكترين نافريترای
تهو محمد و گشت خانه دانی تهو.

سوه ره وهدی چیرۆکی سه مبولیکی به فارسی زۆره که ناوهزی سووری شروقه کرا یه کی تر له وانه
«رساله ی عیشق».

له ودا به ناماژه بناغه کانی دینه کوردیه کان ده رده خات:

بزانه که یه کهم شت که خدا نافراندی گه وه ره یکی نورانی بوو که ناوی نا «عه قل» ان اول ما
خلق الله تعالى العقل، بهم گه وه ره سی سفته ی به خشی. یه کهم ناسینی حق - (خودا) دو وه هم
ناسینی خۆی - سیهم ناسینی نه وه ی که نه بوو پاشان ببوو. (مه بهستی له سیهمی نو عه قل و
نو نه فس و نو جیسسه که له چه رده کانی نوهم تا یه کهمدان، واته ناسینی تهو شتگه له که
پاشان لهو بهدی هاتن.

تهمه تهو کاته یه که تازه عه قلی گشتی له تی هزینی خودا به خۆی به دیهاتبوو). له سفته ی
یه کهم که ناسینی حه قه (خودایه) «حوسن» (چاکه و جوانی) پتکهات. له سفته ی دو وه هم که
ناسینی خۆیه «ئهوین» پتکهات که میهریشی پی ده لێن. له سفته ی سیهم که ناسینی نه وه ی که
نه بوو پاشان ببوو خه م و که سه ر پتکهات... (له مه جوانتر چوارته نی ئاینی ته هلی حه ق واته
کا که یی پیشان نادرئ. عه قلی کول دوونی له زهیدا پیر بنیامینه).

دوونه کانی حوسن و نهوین و خه م موسا و داودو مسه فایه. هه لبهسته کانی سه بارهت به وانه تهو
سفته گه له ده سه لمینی به تایبهت مسه فا که کارگێری قینی خودایه. له درێژه ی نه م چیرۆکه دا
خۆشی و ئهوین و خه م دینه سه زهوی. حوسن ده چیتته جهسته ی یوسف و ئهوین ده چیتته جهسته ی
زلیخا و خه م ده چیتته جهسته ی یه عقووب باوکی یوسفه وه.

بناغه ی فه لسه فه ی سوه ره وهدی مه له که ته و سه بی ته وه که ناوی بیینی. تهو له
حیکمه تولنی شرا قدا ده لئ له خودا عه قلی یه کهم و له عه قلی یه کهم عه قلی دو وه هم و له عه قلی
دو وه هم عه قلی سیهم ... تا عه قلی ده هم که له مانگدایه ده رکهوت. عه قلی یه کهم سه بارهت به
خودا «عه شق» ی هه یه به لام سه بارهت به عه قلی دو وه هم فه له کی ژیر خۆی «قه هر» ی هه یه.
عه قلی دو وه هم سه بارهت به عه قلی یه کهم عه شق و سه بارهت به عه قلی سیهم قه هری هه یه و
هه روا تا ده گاته عه قلی ناخر. دیاره که عه قلی یه کهم و عه قله کانی تر تیکه لاویکن له عه شق و

قههر. عهقلی یه کهم واته یه کهم تهجه لای خودا که له نئزدی و کاکه یی دا وه کوو مه له که تاوس ناسراوه، تیکه لاویکه له عشق و قههر. ههروا سیسته ماتیک جیهانی بوونیش تیکه لاویکه لهم دروه که له مه له که تاوس پینکها تووه. پینکوه بوونی عشق و قههر ته نیا له فلهسه فهی سوه ره وهریدایه که ویستویه بناغهی تاینه کوردیه کان بکات به سیسته میکی فلهسه فی و سه ره که و تووه. جا نه رکی سه رسانی زانکۆکانی فلهسه فهیه که له سه ری باس کهن و نه هیلن بیچه سپینن به زه رده شتی و... وه ئه رهش زیاد کهم که له دینه کوردیه کاندایه تاییه ت له سه ره نجامی کاکه یی دا هه ندی هه لبه ستی سوک و خورافه هه یه که له کۆرپکی زانیاری به هیتدا به سانایی پالفته ده کری. داخ و که سه ره ئه وه یه که نیشانه کان له لایه ن که سانی ناسایی کاکه ییه وه وه کوو راسته قینه هزر ده کرین.

پیتویست بوو بۆ ناسینی زۆرتی فلهسه فهی ئیشراق به شگه لیکی له وه م پاش شرۆفهی ئاوه زی سوور به ینا بایه به لām به راستی وه رگێران بۆم دژوار بوو. سوه ره وهردی فلهسه فهی مه ششانیه کان و لوژیکه که بیان شرۆفه ده کات و خاله لاوازه کانی ده ره ده خات و پاشان به زاراره گه لی دژواری فلهسه فی، فلهسه فهی ئیشراق له سه ره بناغهی دینه کوردیه کان داده ریتیت؟ ده بی بۆ ئه م کاره چاوه رپی زانکۆکانی باشوور بین تا ئه م به ره هه مه هه ره مه زنه جیهانیه بگه رپننه وه ناو مائی کوردی. حیکمه تولئیشراقی سوه ره وهردی له لایه ن «دوکتور سه یید جه عفر سه ججادی» یده به فارسی ته رجه مه کرایه وه به لām ته رجه مه یه کی زۆر سه خته. هه ندی شت له و کتیبه دا بۆ ناسینی زۆرتی سوه ره وهردی ده نووسینه وه: وه رگێر له سه ره تا که یدا ده ئی:

«ئیران پیتش ئیسلام بۆ خۆی خاوه نی فلهسه فهی زهوقی عیرفانی ره سه ن بووه که ناچار پاش ئیسلام وه کوو عیرفانی ئیسلامی لینه اتوووه. عیرفانی ئیسلامی له ژیر کار تیکردنی فلهسه فهی زهوقی و عیرفانی ئیراندایه و ... که گه ره گه لی عیرفانی ئیسلامیش وه کوو عه بدولقادی گیتلانی و هه جویری دارانی و... ئیرانین (سه ره تا، ل، د) پیتش «سوه ره وهردی باوه ری وایه که بناغه دانسه ری راسته قینه ی ئیشراق زه رده شته. ل، ده». (ده بی بزاین له فلهسه فهی سوه ره وهریدا تاریکی دریتیه ی تیشکه و نافیرنراوی شه یتان یان نه هریه ن نیه. به لām له ناینی زه رده شتیدا تاریکی شتیکی چه په ل و دژ به نووره و نافیرنراوی شه یتانه و پاش شکستی نه هریه ن له نه هوورامه زدا تاریکی نامیتنی. نه مه له بناغه کانی ئیلاهیاتی زه رده شتییه و به هیچ جۆرێک له گه ل سوه ره وهردی یه ک ناگریتسه وه. هه ندی به لگه پیشان ده دات که سوه ره وهردی له ناینی زه رده شتی زۆری نه زانیوه. یه ک له وانه

نەوایە کە دەلتی. سدوری یە کەم لە خوداوە عەقڵی کوللە کە لای پەڕەوانی فەلسەفەیی پەهلەوییە بەهەمن (لە ئەویستادا و هومەنە بە مانای فیکر و هزری چاک) ی پێ دەلتین. ئەم وتەیی سۆھرەوێدی هەڵە. بە گۆڕەیی ئەویستا یە کەم ئافرتنراوی خودا «سپینتامینوو». بەهەمن پاش نەو. ئەهەمەن بۆ شەر لە گەڵ ئەهۆرەمەزدا لە بەرانبەر بەهەنە «ئەکوومەنە، بە مانای فیکر و هزری پیس و چەپەن» دروست دەکات. ئەوندە کورد لە ئاینی زەرەدەشتی دوور بوو کە ناوەکەیی بە هەڵە دابیژ دەکات. فارسیکان کە لە پێشدا زەرەدەشتی بوونە دروستەر دەلتین زەرتوشت یان زەردوشت. تەنانت ئەحمەدی خانی نزیک بە چوار سەدە لەمەر پێش بە هەڵە زەرەدەشت دەلتیت. لە کاتیکیدا کە تاژدین مالهەکی خۆی ناگر دەدات دەلتی

مالا خوێ ژ رەنگی قەومی زەرەدەشت دا ناگر و گازییا خوێرا هەشت...

واتە مالهەکی خۆی وەکوو قەومی زەرەدەشت (کە ناگر بەلایانەو بەرێژە) ناگر داو بانگی هەڵدا... ئەگەر بمانەوێ دابیژی دروستی ناوی پێغەمبەری نیسلام (د - خ) بزاین چاکترین سەرچاوە قورئانە. چاکترین سەرچاوەش بۆ دابیژی دروستی ناوی زەرەدەشت دەبێ بۆ ئەویستا بپرواین. ئەم ناوە لە ئەویستادا (زەرەتو نوشتە) یان بە کورتی «زەرەتو نوشتە» یە. (زەرەتە + وو + نوشتە).

زەرەتە واتە زەرد و زێرین و بریکەدار. «وو» نیشانەیی ئیزافەییە لە ئەویستا و هەروامی دا. لە ئەویستادا دەنووسی بە ناوەلناوە بەلام لە هەروامی دا دەنووسی بە ناوە. نوشتە بە مانای وشتە. بە گشتی بە مانای خاوەن یان خاوەنی سەفەتی وشتی زەرە. زۆر ناوی ماد و فارسیکانی هەرە میژین لە ناوی ناژەڵە پیرزەکانە گیراوە بۆ وێنە ناوی مامەیی زەرەدەشت «فرەشو نوشتە» و ناوەکانی «نوروت ئەسپە - ویشته سپە - جامەسپە یان گەنۆماتە واتە گای مادی. گۆدەرز (لە ئەویستادا گەنۆدەرێسە) و...، سەبارەت بە مانای ناوی زەرەدەشت هەموو ئەویستاناسانی بە ناوبانگ هەر ئەو مانای سەروویان وتوو.

لە گۆفاریکیدا ناوی هەڵەیی زەرەدەشتەم وەکوو زەرتوشت نووسی. لەم لاو لا پەخنەیان لێ گرتم کە بۆچی زەرەدەشت کە خەلکی سەردەشت بوو (!!) وەکوو زەرتوشت دەنووسی؟! پاشگری «سەر» لە «سەرچاوە» و «سەربەرد» و «سەرەرد» «سەراو» و سەرمەنزل و... هەیه و ناوی ئەو شارە بە ناوی زەرتوشتەو پێنەندی نیە. خۆمیش لە خۆم پەخنەم گرت: بۆچی ناویک کە بە هۆکاری میژووییەو بە هەڵە دابیژ دەکری هەروەها بە کاری نەبەم؟ پاستی ئەوایە کە زەرەدەشتی لە زەمانی ئەشکانی و ساسانیەکان لە کوردستاندا ئەوندە هۆگری نەبوو و پاش نیسلامیش هیچ شوێنەوار

و جو لاتنه ویهه به پټی نایینی زهږدهشتی له کوردستاندا نه بووه. ټیټر به سه. با نه که وینه شوین قسه ی هندی نووسری فارس که ده یانه وی هم موو شتی به زهږدهشتیه و به به ستنه ووه. حیکه تی خه سره وانی که سوهره ووردی ناوی ده بات پتو هندی به «که یخه سره» پادشای نوستورییه ووه هدی. له نه ویستادا «که وی هه نووسره و» که وی واته سرور و هه نووسره به مانای ناوبانگ چاگه «یهه جار له یه شتی ۱۵۰ ناوی هاتوه که له نه ناهیتا ده پارټته ووه که هیتی بداتی تا بسی به پادشای ولاته گه وره کان. له یه شتی ۹۰ هوم بوی ده پارټته ووه تا به سر نه فراسیادوا سدی خات. له یه شتی ۱۳۰ دا بق فوره وشی نه ونزا کراوه.

که یخه سره له نه ویستادا وک پاله وان و شهر که ری به هیتز ناسراوه. «له یه شتی ۱۵۰ دا له ټیزدی «وايو» واته «با» ده پارټته ووه تا به سر «نه نور و ساره دا سدی خات». نو به سر هه موواندا سرده که وی و نه فراسیار و نه وانی دیکه ده کوژی. فره ننگ نامه ای نه ویستا. هاشم رزی ل ۱۰۶۶ تا ۱۰۷۰» دیاره که که یخه سره وی نه ویستا پاله وان و شهر که ره و دوژمنان له نیو ده بات. هیچ تاییه تمه ندیه کی عیرفانی و حیکه تی نیه. «له په رتووه که په هله ویه کانداه کوو پیغه مبر و پیوژ ناسراوه که بو تخانه ی کافره کان له پال گولی «چه نی چسته» ټیک ده شکینی. ماموستا رزی ده لی «سره که و ټینی کی سهریازی نه ویستا له ده که په هله ویه کانداه بووه به شهر ی نایینی. سهرچاوه ی ناوبراو. ل ۱۰۷۱» جگه له شهره کانی له ده که په هله ویه کانیشدا شتی له عیرفانی و فله سه فه سه بارت به نو نه نووسراوه. نه ی حیکه تی خه سره وانی که سوهره ووردی ناری ده بات چیه که نووسره فارسه کان ده یانه وی بی نوو سینن به زهږدهشتیه ووه؟ زور سهرنج پاکیشه که ماموستا رزی له کتیبی ناوبراوی دا ده نووسی «هه روا که فیردهوسی (له شاهنامه که یدا) چیرکی سیاو هشی له سهرچاوه یه کی تر (جگه له ده که زهږدهشتیه کان واته نه ویستا و ده که په هله ویه کان) وهرگرتوه و نیمه لی ناگادار نین. رهنگه له نوو سینی به سهراتی که یخه سره ویشدا هه له و سهرچاوه یان سهرچاوه گه لینکی تر که لکی وهرگرتوه که به نیمه نه گه یشته ووه. ل ۱۰۷۸» زور سهرنج پاکیشه. نه مه به وردی و کوو توژینه رانی سوهره ووردیه که ده لیتن سهرچاوه گه لی نه ناسراوه. که یخه سره ووه کوو «زات میهمان» له ده فته ره کانی کاکه بی دا ناری هاتوه. له باره گه بارگه دا:

وست نه و کوی به هرام وست نه و کوی	بارگی شام لوا وست نه و کوی به هرام
شام که یخه سره و بی نه دوون نارام	نامش دهر د زیل مه که و نارام
به هرام په ی تاج ریو، ویش وست نه دام	ره وانش چون دوود به رشی نه نه نندام

واته شاهم خاوه‌ندگار له كۆی به‌هramدا بارگهی خست. شام كه‌یخه‌سره‌و بوو له‌ جامه‌ (جسته‌)ی نارامدا كه‌ ناوی ده‌ردی دل‌ ناسوده‌ ده‌كات. به‌هram بۆ تاجی رتو (مانای رتوم نه‌زانی) خۆی خسته‌ داو و گیانی وه‌كوو دووكه‌ن له‌ له‌شی ده‌رچوو. له‌ شاهنامه‌ی فیرده‌وسیدا كه‌یخه‌سره‌و پاش شه‌رگه‌لیكی مه‌زن دوشمنان ده‌شكینی و ده‌بی به‌ پادشاهیكی مه‌زن. پاش نه‌مه‌ روو له‌ خودا ده‌كات و «سروژ» كه‌ وه‌كوو جبه‌تیلی نیسلام و جووه‌ دی بۆ لای نه‌و. پادشایی به‌ جی دتلی و پروو له‌ كیتو ده‌كات. شه‌و له‌ پالنه‌وان و سه‌ریازه‌كانی مال‌تاوایی ده‌كات و گوم ده‌بی. نه‌م به‌ سه‌رهاته‌ كه‌ فیرده‌وسی ده‌یگیت‌په‌ته‌وه‌ له‌ نه‌ویستار ده‌قه‌ په‌هله‌ویه‌كانی زه‌رده‌شتیدا نیه‌.

كه‌یخه‌سره‌و پادشاییكی نوستووره‌یه‌ و راسته‌قینه‌ی میثرووی نیه‌. میه‌رپه‌رسته‌كان وه‌كوو رۆسه‌م و زال و جه‌مشید و... بۆ ده‌رپرینی باوه‌رمه‌ندیگه‌لیان كه‌لكیان لیوه‌رگرتووه‌ و كه‌ هاتۆته‌ نیو نه‌ویستار ده‌قه‌ په‌هله‌ویه‌كانه‌وه‌ ره‌نگ و بۆی نایینی زه‌رده‌شتی گرتووه‌. دیاره‌ له‌ میه‌رپه‌رستیدا وه‌كوو مه‌قامی سیمورغ بووه‌ كه‌ له‌ كاكه‌یی‌دا وه‌ك زات میوان هه‌ر به‌و مانا هاتووه‌. زۆر به‌ سه‌رهاتی شاهنامه‌ی فیرده‌وسی هه‌یه‌ كه‌ شوینه‌واری میه‌ردینی هه‌یه‌ وه‌كوو هه‌فت خوانی رۆسه‌م. به‌ سه‌رهاتی زه‌كاك و جه‌مشید و... جامه‌كه‌ی جه‌مشید و كه‌یخه‌سره‌و كه‌ جیهانیان تیدا ده‌بینی و ناماژه‌ به‌ دل‌ به‌ ته‌واوی میه‌ردینییه‌. له‌م جامه‌ له‌ ده‌قه‌ په‌هله‌ویه‌كان و له‌ نه‌ویستادا هه‌یج شوینه‌وارێك نیه‌. مه‌وله‌وی له‌ شیعه‌ركانیدا به‌ جامی جه‌مشید و كه‌یخه‌سره‌و ناماژه‌ ده‌كات نه‌و به‌ مه‌یگیت‌په‌ته‌لی

چابوك به‌و ره‌فتار بی‌درونگه‌وه‌   خه‌رامان به‌و ناز بالا‌ی شه‌نگه‌وه‌
جامت «جه‌م» ناسا له‌ب ریت‌   پیم نوش كه‌روه‌ یاد به‌زم ئاراكه‌ی «كه‌ی»...

سه‌باره‌ت به‌ تاریکی «عیزوددین نه‌سه‌فی» له‌ عاریف‌گه‌لی وه‌حده‌ت و جوودی ئیرانی ده‌لی: نه‌ی ده‌رویش جیهان دوو شته‌. تیشك و تاریکی. مرۆفی کامیل تیشکی به‌ ته‌واوی له‌ تاریکی جوئ کرده‌وه‌، بۆ نه‌وه‌ی تیشك له‌ هه‌یج کویدا خۆی وه‌ك خۆی نه‌زانی و نه‌دی ته‌نیا له‌ مرۆفی کامیل‌دا خۆی وه‌ك خۆی دی. نه‌ی ده‌رویش نه‌م تیشكه‌ به‌ گشتی له‌ تاریکی جوئ نایسته‌وه‌ چون تیشك له‌ لایه‌كه‌وه‌ له‌ نیتوان تاریکی‌دایه‌ و تاریکی له‌ لایه‌كه‌وه‌ له‌ نیتوان تیشكه‌دایه‌. ل - بیست»

سه‌باره‌ت به‌ دوو نادوون وه‌رگیت‌په‌ر حیکمه‌تولنیشراف به‌ فارسی سه‌بید جه‌عفر سه‌ججادی له‌ سه‌ره‌تاکه‌بیدا ده‌نوسی: «له‌و شتانه‌ی كه‌ شیخ له‌سه‌ری دواوه‌ دوونادوونه‌ و ناماژه‌ و پروو كردن‌گه‌لیكی هه‌یه‌ كه‌وا دیاره‌ جگه‌ له‌ كتیب‌گه‌لی پیروزی نه‌ویستایی و ناینزاگه‌لی

مەزەدە سەنایی لە فیکەر و ئاکامی توێژینه کانی ئەبوورەیحانی بیروونی سەبارەت بە ناینگەلی هیندی کەلکی وەرگرتووە یان لە رینگە گەلی ترەو بە سەرچاوە گەلی هیندی ئاگادار بوووەتەرە. ل بیست و چوار»

زۆر جیگای سەرنج و سەر سوڕمانە. لە ئەو یستا و دەقە زەرپەشتیەکان کە بە پەهلەوی نووسراون لە گشتی دا ناویک لە دوونادوون نەبراو و ئایینی زەرپەشتی وەکوو ئیسلام و جوو دژ بە دوونادوونە. ئاینزاکانی مەزەدە سەنایی یانی چی؟ ئایینی مەزەدە سەنای مانای ئایینی ستایشتی ئەهوورا مەزەدایە کە ئەویش هەر زەرپەشتیە. ئەگەر سۆھرەوردی لە سەر دوونادوون باس دەکات بۆ ئەو یە کە لە زێدی خوی واتە سۆھرەورد و بەشە کانی دیکە کوردستان وەکوو ماردیندا بەو باوەرپەمەند بوونە. چ نیازێک هەیە کە لە هیندیە کانهو فێر بووینت. نووسەری بەرپێز لایەک بۆ کورد و شارستانیەتی ئەو ناکاتەرە. ئەم لانی کردنەو بوەتە هۆی سەر لێشیواوی گشت شرۆڤە کەرانی ئێرانی و دەرەو کە سەبارەت بە سۆھرەوردی نووسیویانە.

هەرەو ها دەنوسی: «زۆر لە ئیستیلاحتی «ئیخوانوسەفا» (فەیلە سووفگەلی شیعە) ئیسماعیلیە» لە شەهابی سۆھرەوردیدا کاریگەریان هەبوو. «لە پەرتوو کە کانی ئیسماعیلیە کاندای لە هەفت هەیکەل نابراو ئەو بە هەلکەوت نیە کە سۆھرەوردیش لە پەرتووی، هەیاکیلوننوردا، هەر هەفت هەیکەلی هیناوە. ل بیست و شەش». (هەفت هەیکەلی نووری سۆھرەوردی بە وردی هەفتەنی کاکەیی خۆمانە. لە بەشی پاشدا دەری دەخەین کە سەرچاوەی ئیسماعیلیە و کاکەیی یەک شتە بەلام مەبەست ئەو یە دەیانەوئ سەرچاوەگی فیکری سۆھرەوردی لە کوردستان دوور خەنەو و تا هیندوستانیش بێبەن.

هەرەو ها دەنوسی: «وترا کە سەرچاوەی شیخ جگە لە پەرتوو کەلی دینی ئەو یستایی هەندئ پەرتوو کەلی دیکە بوو کە پاش ئەو لە نێو چوو. شیخ لە رینگای جۆراوجۆرەو بەم ئاینزا گەشتوو. لەوانە فەلسەفەی فیساغورسی گەل - فلووتین و رەنگە ئیسماعیلیە و ئیخوانوسەفاو کتیبی (ماللەند) ی بیروونی. ل بیست و شەش. وتمان کە پەرتوو کەلی زەرپەشتی فەری بە فەلسەفەی سۆھرەوردیەو نیە. سۆھرەوردی ئەوندە عومر نەکردوو کە زمانی هیندی فیر بێت. «ماللەند» ی بیرونیش فەلسەفەی هیندی تیندا نەنووسراو و توێژینیکی کۆمەلایەتی زانستەراندە. سەرچاوە کانی پەرتوو کەلێک نین کە لە ئار چووبن. ئەو لە دینی باوانی خۆی فەلسەفە کە دارشتوو.

پوڤن كردهوه كان

۱- نيزامى (نظامى) شاعيرى هه ره گه وړه كوردى، فارسى ويژه وه كوو فيردووسى شاعيريكي جيهانى و جينگاي شانازى نيرانيه كانه. شه فيعى كه دكه نى توژيندر و ميژووناس و شاعيرى فارسى له پارچه شيعرئكدا كه بۆ موخه مه د قازى مه هابادى، وه رگيږي مه زنى بهرهمگه لى چيړك و رۆمانى جيهانى به فارسى وتوويه:

«...سوه ره وړدى و نيزامى هه ردۆ نه ز نه كرادند» واته سوه ره وړدى و نيزامى هه دوو له كورده كانن نيزامى جگه له قه سیده و غه زل و شيوه كانى تری شيعر به فارسى چهند چيړكيشى به فارسى هۆنيوه ته وه له وانه خه سوه و شيرين، له يلى و مه جنوون، هه فت په يكه ر، شه ره فنا مه و نيقبالنامه و نه سكه نده رنامه و بهرهمى عيرفانى «مه خه نولنه سرار». له سه ره تاي له يلى و مه جنووندا به دايكى سه رۆك هۆزى كورد ناماژه ده كات كه ره نجى زۆرى له گه ل كينشاره «گه رماده رم نان ره نيسه يى كورد - ماده ر سيفه تانه پيش مه ن مورد.

غهم بيشته ر نه ز قياس خورده ست - گردابه فززون زقه دد مه رد نه ست....

واته نه گه ر دايكم نه و سه رۆك هۆزه كورده وه كوو دايكى راسته قينه له لام مرد خه مى له راده به درى بۆ خواردم گۆم قوولتر له بالاي پياوه. پاشان له «خالو عومه ر» ي ياد ده كات كه كاريگه رى له سه ر هزر و فيكرى هه بووه. نه و له ۵۳۶ هـ كۆچى (۱۱۴۱ ز) له باژيږي گه نجبه له ولايتى نه مېړى نازه ربايجاندا نه و زه مانه به شى له نيران بوو له دايك بوو و له ۶۰۶ (۱۲۰۹ ز) دا هه ره له وى مرد. له چيړكه كانيدا به تايبه ت له خه سوه و شيريندا كه جينگاي پروداوه كان كوردستان واته بيتستونى كرماشان و قه سرى شيرينه وه كوو خانى پينگه ي ژن به رزده نرختينى. زۆرتر له هه زار سال نه ده بى فارسيدا تا سه د سال له مه و پيش نه من نه مديوه شاعيريكي فارس به ژنه كهيدا شيعرى گوتبى. نه همه ده بگى كۆماسى و مه و له وى نزيك به دو سه د سال له مه و پيش بۆ مردنى هاوسه ره كانيان قه سيدى شين گيږيان داناوه. پيش نه وانيش خانى و نيزامى و... پينگه ي ژنيان به رز نرخانده وه.

۲- نه بولقاسم فيرده وسى شاعيرى هه ره گه وړه نيرانى و جيهانى، هۆنه رى «شاهنامه» كه تيدا بهرهمه نه وستووپه يى و پالوانى و هه ندى ميژووبى نيرانى كۆنى له شه ست هه زار به يتدا به فارسى هۆنيوه ته وه له سالى ۳۲۹ هـ كۆچى (۹۴۱ ز) له گوندى «باژ» نزيكى شارى تووس له

٢٤٠

«گه‌نوکه‌رینه» به مانای شیر دروست کهره. گه‌نو له نه‌ویستادا ههم به مانای گا و ههم به مانای شیر و ههم به مانای گوشته. له کوردیدا به مه‌مک ده‌لین «گوان» له‌م بناغه‌یه. یان گوشت «گه‌نوش + ته» گه‌نوش به مانای گا و له‌سەر «ته» باسمان کرد.

له شیرهی گشت گیاگه‌لی که نه‌هورامه‌زدا دروستی کرد نه‌و داره له‌و زه‌ریادا دروس کرا. نه‌هرمه‌ن بۆ له نیو بردنی نه‌وداره نه‌هه‌نگیتی گه‌وره‌ی ئافراندا. نه‌هورامه‌زدایش له به‌رانبه‌ر نه‌ودا ده‌ ماسی گه‌وره‌ی به‌ ناوی «کهره» دروست کرد (ماسی قه‌شهی کوردی له‌و بناغه‌یه). هاشمی ره‌زی له لاپه‌ره ۱۱۱۴ی فهره‌نگ نامه‌ی نه‌ویستادا ده‌نووسی «داری تووبا له‌ عه‌قلی سووری سوهره‌وردی له‌ گه‌ل گه‌نوکه‌رینه به‌ ته‌واوی ته‌تبیق ده‌کات»!! (کاتی که سوهره‌وردی ده‌لی نووری گه‌وه‌ری شه‌وچرا واته‌ مانگ، له‌ داری تووبایه‌ تیا مه‌به‌ست خۆره‌ یان نه‌و داره؟

۹- زال کوردی. فارسی زال له‌ نه‌ویستایی‌دا بناغه‌ی «زه‌ر» به‌ مانای، دره‌شاهه‌ بوون و نوورانی بوون. سه‌وز. زه‌ردبوون - زیرین بوون و زیرین کردن و هه‌روه‌ها پیربوونه. زال گوردرای نه‌ویستایی «زارته» واته‌ دره‌شاهه‌ و پیره. به‌ که‌سی ده‌لین که‌ مووی له‌ش و سه‌ر و دیمه‌نی به‌ ته‌واوی سپی بی. زال که‌ له‌ دایک بوو مووی به‌ ته‌واوی سپی بوو به‌م بۆنه‌وه‌ باوکی فری‌دایه‌ ده‌شت.

۱۰- رۆسته‌م فارسی. رۆسته‌خم په‌هله‌وی رۆسه‌م کوردی. «ره‌نوزه‌ ته‌خمه» به‌ «ز» نوولددانی له‌ نه‌ویستادا نازناوی گه‌رشاسپ پاله‌وانی ئوستووپیسه. ره‌نوزه‌ (به‌ «ز» نوولددانی به‌ مانای ر‌او و هه‌لکشاهه‌. ته‌خمه‌ واته‌ جه‌سته‌ قه‌وی به‌ گشتی به‌ی مانای که‌سیکه‌ که‌ جه‌سته‌ی به‌ هی‌ز و هه‌لکشاهه‌ و بالا به‌رزه. رۆسه‌م پاله‌وانی ئوستووپی کورد و ئیرانی چون میه‌په‌ره‌س بووه‌ ناوی له‌ نه‌ویستادا نه‌هاتوه‌. نه‌و نه‌سفه‌ندیار کورێ گ‌وشتاسپ شا، که‌ په‌ره‌پێده‌ری نایینی زه‌رده‌شتی بوو گوشت. باسی رۆسه‌م له‌ شاه‌نامه‌ی کوردیدا له‌ گه‌ل شاه‌نامه‌ی فارسی جیاوازی هه‌یه‌ (ب.ب. ناینده‌ی ژماره‌ی ۳۹). رۆسه‌م له‌ شاه‌نامه‌ی فارسی فیرده‌وسیدا «سه‌کز»ی واته‌ خه‌لکی سه‌کستان که‌ نه‌م‌رۆ ده‌لین سیستان باشووری رۆژه‌لاتی ئیرانه‌ نه‌م جیگا له‌ سه‌ره‌تای مه‌سیحیه‌تدا پاش کۆچاندنی سه‌کاگان بۆ نه‌وی بووبه‌ سه‌کستان. دیاره‌ ئوستووپی رۆسه‌م زۆر له‌ سه‌رده‌می عیسا کۆن‌تره‌ و هه‌ل ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ سه‌ده‌ی هه‌شتی پێش زاین که‌ له‌ ناوچه‌کانی «سه‌قز» کوردستانی ئیراندا بوون. له‌وتاریکدا که‌ بۆ براده‌ریکم بۆ کتێبه‌ که‌ی «سیاوه‌ش» نووسی، نه‌م باسه‌م سه‌لماندوه‌. ئیتر چه‌ند سه‌له‌ خه‌به‌رم له‌و براده‌ره‌ نیه‌ نازام کتێبه‌ که‌ی چاپ کردوه‌ یان نا.

له شاهنامه‌ی کوردیدا شهرێ پۆسه‌م و نه‌سه‌ه‌ندیار له «قافلاتوو» نزیک قه‌لای زیویه له نارچه‌ی سه‌قز که بێته‌ختی سه‌کاكان بووه‌ پووی داوه. بۆ ناسینی زۆرت‌ری قه‌لای زیویه‌ بپوانن بۆ کتێبه‌که‌ی «گیریشمن»ی ئالمانی سه‌باره‌ت به‌ زیویه. وشه‌ی سه‌قز و سه‌ک‌ز له‌ به‌ردن‌ووسراوه‌ی بیست‌و‌ندا که‌ هی داری‌وشی هه‌خامه‌نشیه‌ وه‌کوو «سه‌که‌زه» هات‌وه‌ که‌ مه‌به‌ست جینگای ژیا‌نی سه‌کا‌کانه. نه‌مه‌ چوارسه‌د سا‌ن پێش‌تره‌ له‌ سه‌کا‌کانی سیستان.

سه‌کا‌کان له‌ سه‌رده‌می ماده‌کاندا له «سه‌ق‌ز» کوردستانی رۆژه‌لات ده‌ژیا‌ن. ناوی سه‌ک‌ز پاشان سه‌ق‌ز له‌وانه‌وه‌ به‌ جێ ماوه‌ و پۆسه‌م خه‌لکی نه‌وی بووه‌.

۱۱- نه‌سه‌ه‌ندیار فارسی و کوردی. په‌هله‌وی «سپه‌نددات» نه‌ویستایی «سپه‌نت‌داته» (سپه‌نت + و + داته) سپه‌نت به‌ مانای پی‌رۆز و سو‌وده‌خ‌شه. له‌سه‌ر سی وشه‌که‌ی‌تر با‌س ک‌راوه. به‌ گشتی به‌ مانای ئاف‌ری‌ن‌را‌وی «سپه‌ند‌مین‌و»یه‌ که‌ له‌ زه‌رده‌شتی‌دا یه‌که‌م ئاف‌ری‌ن‌را‌وی خودایه‌. (د = دان، به‌خ‌شین، ئاف‌راندن و قانو‌ون دانان)

۱۲- «جه‌لال»ی حه‌ق هه‌ر مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ که‌ سو‌ه‌ره‌وه‌ردی پی ده‌لی «قه‌هر». له‌ نه‌ده‌بی سۆفی‌گه‌ری کوردی و فارسی‌دا به‌ زو‌لف و برۆ شو‌به‌ی‌ن‌راوه‌.

حاف‌ز شاعیری مه‌زنی ئی‌رانی ده‌فه‌رمی

گفتم که کفر زو‌لفت رس‌وای ع‌الم کرد   گفتا نه‌گه‌ر بدانی هم اوت ره‌بر ناید

و‌تم که‌زیه‌ت له‌ جیهاندا ریس‌وای کرد‌م. وتی نه‌گه‌ر تی‌ بگه‌ی هه‌ر نه‌وه‌ ری‌ نو‌ینی تۆیه‌. له‌ به‌رانبه‌ردا جه‌مالی حه‌ق به‌ دی‌ه‌نی جوان ده‌شو‌به‌ی‌ن‌ری. ب.ب شیع‌ره‌کانی جزی‌ری و مه‌ه‌وی...

۱۳- ئوس‌تو‌وره‌ وه‌کوو چی‌ژک‌گه‌ل‌یکه‌ که‌ پێش دین و فه‌لسه‌فه‌ ئام‌را‌زی پتو‌ه‌ندی‌گه‌لی کۆمه‌ل‌گا و ریک‌ خه‌ری ئاکار و ره‌فتاری کومه‌ل‌گا بووه‌. که‌ دین و فه‌لسه‌فه‌ هات ئوس‌تو‌وره‌کاری‌گه‌ری نه‌و تۆی نه‌ما و وه‌کوو چی‌ژک‌ ده‌گ‌ی‌ر‌د‌ری‌ته‌وه‌. مرۆف‌ناسی ده‌ل‌یت پاش ته‌وا‌و بوونی خولی دین و فه‌لسه‌فه‌ خولی زانست جینگای ده‌گری‌ته‌وه‌.

۱۴- نه‌و شیع‌ره‌ی بێ‌سارانی نه‌مه‌یه‌. بێ‌سارانی له‌ پێش کازی‌وه‌دا د‌یت‌ه‌ ده‌ری و

سۆسه‌ن گو‌لی دیم بۆ ش چون عه‌نبه‌ر بی   ده‌هه‌ن ش‌ک‌وف‌ته‌ی باد سه‌حه‌ر بی

یه‌قین خۆ نه‌و‌خ‌ی‌ز خونه‌چی‌ سا‌وا بی   جه‌ وه‌ش‌بۆش سارای خوت‌ه‌ن ئا‌وا بی

به‌لام سو‌ب سه‌حه‌ر پێکا بی‌لافی   چه‌نی زو‌لف لو‌ول مو‌ش‌گین ک‌لافی

واتش منیچ بۆم وینهی بۆی زولفهن
 بهلام نهو چين چين سهر تا پا کلفهن
 تومەز باي شەمال جەرروی زولف دهسته
 چەنەش مەژنەرۆ چەندلاف بەی جەسته
 بیحساب قاری نه دل مەبەرۆ
 یە کجا دهانش شکەست مەدەرۆ
 جە پیتکای نهو لاف نامەوزوونەرە
 هیتای دهانش هاوه هوونەرە
 سارای خوتەن = له نزیك چين دایه و مامزی موشك داری تیتدایه. پیتکای = لیتدا بوو کلفهن =
 وه کوو کلافهیه. چەنەش = له نهو مەژنەرۆ = ده بیسی. پیتکایی = لیتدایی
 تومەز = وهك بلیی، لاف = قسە ی زیادی. بەی جەسته = بەم وینه. مەبەرۆ = ده با. مەدەرۆ = ده دا
 پیتکای = لیتدان.
 هیتا = هیتشتا. ده هان = دهم. هوون = خوین.

به‌شی شه‌شهم

مزارگه‌لیک سه‌باره‌ت به شیعه‌یانی زیده‌روویی‌کەر و
هه‌ستانگای نه‌وان

سه‌بارت به شیعیانی زیدوړۆ «غُلاة الشيعة» و خوهرم دینان که بنهما و هه‌ستانگای باوهرگه‌لیان کوردستان و میهردینییه:

غوللاتی شیعه (غوللات کۆی «غالی») به مانای که‌سیکه له شتیکدا زیدهرۆیی ده‌کات. غوللاتی شیعه نه‌واندن که له که‌سایه‌تی عه‌لی کوری نه‌بووتالیب (د-خ) دا زیدهرۆیی ده‌کهن و تا پینگه‌ی خودایی به‌رزنی ده‌کهنه‌وه. هه‌موو توژیینه‌رانی میژووی ئیسلام و میژووی فه‌لسه‌فه و باوهرمه‌ندی‌گه‌لی ڕۆژه‌لاتی ناوه‌راست شیعیانی زیدهرۆ ده‌خه‌نه پالڤ جوړگه‌لی‌تری شیعه وه‌کوو کیسانییه و زیدییه و ئیسماعیلییه سهره‌کی (به باوهری من شیعیانی ئیسماعیلی ده‌بن به‌ دوو ده‌سته‌ی سهره‌کی و دوا‌ین که دوا‌ینییه‌کانیان له پالڤ شیعیانی زیدهرۆیی که‌ردا ده‌سته‌به‌ندی ده‌کرین) و شیعه‌گه‌لی ئیمامیه یان دوانزه ئیمامی. له ڕوانگه‌ی نووسه‌ری نهم په‌رتووکه‌وه نهم ده‌سته‌به‌ندییه تا ئیتسا هه‌له‌ بووه و ده‌بی له ڕوانگه‌یه‌کی تازه‌تره‌وه ده‌سته‌به‌ندی بکهرین و شیعیانی زیدهرۆیی که‌ر له شیعیانی‌تر جوئ بکهرینه‌وه. به‌ گشتی باوهرمه‌ندیگه‌ل و مه‌کته‌بگه‌ل و ناین و ناین‌زاگه‌لیک که له ڕۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا هه‌ن و باه‌ریان به‌ دوونادوون واته‌ ته‌ناسوخ و حولوول و هه‌روه‌ها ته‌جه‌للای خودا له‌ زه‌وی و بوونه‌وه‌رگه‌لی ماددیدا هه‌یه ته‌نانه‌ت مه‌سیحیش که باوهری به‌ خودابوونی عیسا، یان ته‌جه‌للای خودا له‌ عیسادا هه‌یه بنهما و بنچینه‌یان میهرپه‌رستیه. له‌ نیتو ماده‌کاندا له‌ گشت گرینگ‌تر کورده‌کانن چون کورده‌کان هاوسی‌گه‌لی هه‌ره‌ نزیک‌ی ڕۆمیه‌کان و هۆزه‌کانی نیتو چۆمانن. ته‌گه‌ر له‌ نیتوان دینه‌ کوردیه‌کان و باوهرمه‌ندیگه‌لی هیندوستان وه‌کوو بره‌همایی و بوودایی دا لیک چوونگه‌لیک هه‌یه نهمه‌ هه‌لده‌گه‌ریتسه‌وه بۆ چه‌ند سه‌ده‌ پێش زه‌رده‌شت واته‌ چه‌ند سه‌ده‌ پێش کۆچی ئاریایه‌کان که باوهرمه‌ندیگه‌لی هاوبه‌شیان بووه و له‌ ناو هیندیه‌کان و ماده‌کان له‌وانه کورده‌کاندا پارێزراوه. ته‌وه‌ش بزانی که «بوودا» به‌ وته‌ی خۆی پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه و ته‌نیا هه‌ستاه‌ به‌ چاکسازی ناینی کۆنتر واته‌ بره‌همایی. بوودایی هه‌ر ناینی بره‌هماییه‌ به‌ هه‌ندی چاکسازییه‌وه. ته‌گه‌ر بره‌همایی و بوودایی له‌ گه‌ل ناینه کوردیه‌کان و میهرپه‌رستیدا لیک‌چوونی هه‌یه وا نیه‌ که نهم دینگه‌له‌ له‌ هیندوستانه‌وه هاتوه‌ بۆ

کوردستان. بارسای کوردستان و هیندوستان پانتایی نیران و نه‌فغانستان و پاکستانه. نه‌م لیک چونگه‌له هه‌ل ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ ژبانی هاربه‌شی هۆزگه‌لی ئاریایی زۆرت له هه‌زار و پانسهد سالی پیتش زاین). زه‌رده‌شت که له مادی پۆژاوا واته کوردستان یان نازهربایجانی پۆژاواي ئیستادا هه‌ستا هه‌روا که خۆی له گاساکاندا ده‌لی به ده‌ست «کاهه» کان و «که‌رپه‌ن» «کانه‌وه هه‌لات بۆ پۆژه‌لاتی ماد (نه‌و زه‌مانه ناوی نیران له گۆریندا نه‌بوو) بۆ ده‌رباری ویشتاسپ شاو له‌وی دینه‌که‌ی ره‌واج‌دا. نه‌و یه‌کی له «نه‌هورا» یان به هیندی «ئه‌سورا» کانی ئاریایی واته «نه‌هورا»^(۱) مه‌زدا»ی وه‌کوو خودای تاک و نافرتنه‌ری گشت ناساند و له به‌رانبه‌ر نه‌ودا گشت خودایان و ئوستوره‌کانی‌تری ئاریایی وه‌کوو دیوپه‌رستی ره‌ت کرده‌وه. یه‌کی له‌و خوداگه‌له «میترا» بوو. ماده‌کان له‌وانه کورده‌کان ناینی زه‌رده‌شتیان قبول نه‌کرد و له ئوستوره‌ی میترا ناینی میتراپه‌رستیان بپنکه‌یتنا. له گاساکاندا نه‌ریتی میترای واته قوریانی کردنی گاوخواردنه‌وی شه‌رابی هۆم به ناشکرای ره‌ت کراوه‌ته‌وه. به‌لام چه‌ند سه‌ده پاش زه‌رده‌شت به هۆی هه‌ندی هۆکاری رامیاریه‌وه خودایانی ره‌ت کراوه له‌وانه میترا هینرانه نیو نه‌ویستاهه.

هه‌ندی له توێژینه‌رانی ئیرانی ده‌لێن که ئیرانیگه‌ل بۆ دژبه‌ری و له ژێر کاریگه‌ری‌ناینه‌کانی نیو چۆمان له میترا خودای ئاریایی دینی میه‌رپه‌رستیان دروست کرد به‌لام نه‌مه دروست نیه چون: یه‌که‌م، نه‌گه‌ر لیک چونگه‌لیک له نیوان میه‌رپه‌رستی و خۆرپه‌رستی میسرپه‌رستی قه‌دیما هه‌یه، نه‌وه خۆرپه‌رستی بوو و ده‌زانی میترا خۆرنیه جگه له‌وه‌ش کوردگه‌ل له‌گه‌ل ناشووری و بابیلی و که‌لدانی و جوی به زۆر کۆچراو بۆ بایلداهه‌وس بوون نه‌ میسر. توێژینی دینه‌کانی ناشووری و بابیلی و که‌لدانی پیشان ده‌دات که که‌مترین لیک چوونیکیان له‌گه‌ل میه‌رپه‌رستی ماده‌کاندانه. پیتشینیه‌ی ستایشی میترا نه‌ وه‌کوو ناین به‌لکوو وه‌کوو داب و نه‌ریت له نیو ماده‌کاندا هه‌بووه. له هه‌ندی ده‌قی زه‌رده‌شتی و ئیسلامیدا هاتوه که باوکی زه‌رده‌شت میه‌رپه‌رست بووه. له‌وانه ناسارولباقیه‌ی نه‌بووره‌یحانی بیرونیه. نه‌وه‌ش که ده‌لێن بۆ دژبه‌ری له‌گه‌ل ناینه‌کانی نیوچۆماندا دروس کراوه ته‌راو نیه. دروست نه‌ویه له به‌رانبه‌رکی له‌گه‌ل «پارس» کانی باشووری ئیراندا دروست کرا که حکومه‌تی ماده‌کانیان پڕوخاند و «گه‌نوماته»ی موغیان کوشت و مادیان خسته ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیانه‌وه. ناشور پڕوخابوو. جوی به زۆر کۆچراو هیشتا نیلاهییاتی تاک‌په‌رستی خۆیان دروس نه‌کرد بوو. نه‌و کاته هیشتا خودای نه‌وان «یه‌هوه» ته‌نیا خودای به‌نی ئیسرائیل بوو نه‌ نافرتنه‌ری گشت جیهان (ب.ب کتیبی: نائین یهود، عباس اقبال

ناشتیانی). حکوومه‌تی بابلیش به ده‌ست کو‌رووش یه‌کهم شای هیخامنه‌نشی رو‌وخابوو. ته‌نیا ده‌سه‌لات پارسه‌کان بوون.

بنه‌مای ئاینی میتراپی له‌ سه‌ر ته‌جه‌للای خودا ئافرینه‌ری گشت له‌ زه‌ویدا‌یه له‌ هه‌ینه‌تی مرۆڤتیکی هه‌ره‌ جواندا که‌ په‌یکه‌ره‌کانی له‌ نه‌شکه‌وته میترا‌یه‌کانی نه‌روپا له‌ کاتی قوربانی کردنی‌گادا هه‌یه. هه‌ندێ په‌یکه‌ریشی له‌ کوردستانی باکووردا هه‌رماره. وه‌کوو سه‌ری گه‌وره‌ی میترا له‌ نه‌مرووددا‌خدا که‌ باسی ده‌که‌ین.

میترا پاش نه‌نجامدانی کاره‌کانی بۆ ناو خۆر سه‌رده‌که‌وێت و پاشان وه‌کوو قوتب، وه‌لی، یان به‌ ناماژه‌ی سوهره‌وره‌ی سیمورخ یان به‌ وته‌ی دینه‌ کوردیه‌کان زات به‌شه‌ر و زات میهمان و... له‌ جه‌سته‌گه‌لیتیکی‌تردا ده‌رده‌که‌وێ.

ته‌جه‌للا و دوونادوون که‌ بناغه‌ی ئاینی میترا‌یه و به‌ ته‌واوی له‌ باوه‌رگه‌لی شیعه‌یانی زیده‌روژی که‌ردا هه‌یه و هه‌روا که‌ وتمان دانانی نه‌وان له‌ پال شیعه‌کانی‌تردا وه‌کوو په‌لێک له‌ شیعه‌ هه‌له‌یه. یه‌کی‌تر له‌ تابه‌مه‌ندیکه‌لی شیعه‌یانی زیده‌روژی که‌ر «ته‌ئویل»ی قورئان و باتنی‌گه‌ریه‌ واته‌ به‌ باوه‌ری نه‌وان له‌ پشت پرسته‌گه‌ل و ماناگه‌لی پو‌الله‌تی قورئانه‌وه مه‌به‌ست گه‌لیتیکی‌تر هه‌یه و له‌ به‌تن واته‌ ناخی ئایه‌کانی قورئاندا ماناگه‌لیتیکی‌تر شاراوه‌یه. ته‌نانه‌ت هه‌ندێ له‌وانه ده‌لێن قورئانی که‌ نیستا هه‌یه به‌ش یان به‌شگه‌لیتیکی ناته‌واوه و به‌ لای نه‌ر که‌سه‌وه‌یه که‌ پاشان وه‌کوو «وه‌لی» ده‌رده‌که‌وێت. ئه‌وه‌ی که‌ له‌ ئیسلامدا سه‌باره‌ت به‌ عیسا وه‌کوو پیغه‌مبه‌ریکی خودا هه‌یه نه‌ کو‌پی خودا یان خودی خودا، یان ته‌جه‌للای خودا له‌ زه‌ویدا، ره‌سه‌نته‌. به‌لام نه‌و مه‌سیحیه‌ته‌ که‌ چهند سه‌ده‌ پاش عیسا چوو بۆ رۆم و نه‌روپا و پاشان نه‌وان له‌ جیهاندا بلاریان کرده‌وه وه‌کوو عیرفانی وه‌حده‌تی وجودی (که‌ ده‌لێن خالیق و مه‌خلوق یه‌ک شته‌) و وه‌کوو شیعه‌یانی زیده‌روژی که‌ر بنه‌مای میهره‌به‌ستی هه‌یه.

رێکه‌وه‌ندی «غوللاتی شیعه» پاشان دروست کرا. شیعه له‌ پێشدا به‌ لایه‌نگرانی عه‌لی «د—خ» و عوسمان (د—خ) ده‌گوترا. له‌ شیعه‌یانی عوسمان له‌ میثروودا ناویکی نه‌وتو‌نیه به‌لام شیعه‌گه‌لی عه‌لی ئه‌مانه‌ی خواوه‌رن:

۱- شیعه‌گه‌لی کیسانیه، که‌ جوار نیسامیش یان پی‌ ده‌لێن. باوه‌ریان وایه که‌ «موحه‌مه‌د» کو‌پی عه‌لی پاش حه‌سەن و حوسەین تیمامی ناخه‌.

۲- شیعہ گہلی زہیدیہ کہ دہلین تیمامی ناخر یہ کئی له کورہ کانی تیمام «زہینولعابدین» به ناوی «زہید»^۴. پینچ تیمامیشیان پی دہلین.

۳- شیعہ گہلی نیسماعیلیہی سہرہ کی. کہ دہلین نیسماعیل کوری تیمام جہ عفری صادق تیمامی ناخرہ.

پاشان له سہرہ تای سہدہی سی کوچیدا فرقه گہلی به ناو شیعہ یانی زیدپڑی کہر دزہ یان کردہ نیویان و پہ لگہ لیکیان وه کوو قمرہ تی گہل و پاشان «نزاری» گہل و سہرؤ کایہ تی حدسنی سہباح بوون به شیعہی زیدہ رویی کہر و داب گہلنک وه کوو نهوان له ناویاندا دروس بوو.

۴- شیعہ گہلی نیسماعیہ کہ تیمامی ناخریان تیمامی دوانزہ ہم به ناوی موحہ مد مہدی کوری حدسنی عہ سکہریہ. دوانزہ تیمامی و جہ عفریشیان پی دہلین.

نہم چوار پہله شیعہ جگہ له نیسماعیلیہی دواینی شیعہ گہلی راستہ قینہن کہ بناغہ یان ہر له زہمانی عہلی (د-خ) دا دامہ زرا. نہمانہ له گہل لق گہلی سوننی جیاوازی نهوتویان نیہ. وه کوو سوننہ کان به تہ جہ لای خودا له عہلی دا باورہ یان نیہ. دوونادوونیان قبول نیہ و به تہ نویلی قورن باورہ یان نیہ و قورنانی کہ نیستا ہیہ به تہ وای دہ زانن. نہوانہی کہ به غوللاتی شیعہ ناسراون نہمانہن. کاکہیی (نہلی حدق) - به کتاشی - نوسہیری و درووی و گشت لق گہلی عہلہوی کوردستانی باکور و شہدک.^(۳) شہدک به شیعہی دوانزہ میش ناسراون بہلام له ہندئی جینگادا وه کوو غوللات ناسراون. نہمانہ گشت بہہوی «تہقیہ» (واتہ شاردنہوی باورہ لگان) توژیئہ رانی دہرہ و ناوچہیی نہیان توانیوہ به تہ وای له چہند و چونی باورہ لگان تی بگن بہلام ہستانگار پیگہی میژیئہی گشتیان کوردستانہ. له زہمانی خدلیفہ گہلی عہببسی و به گشتی حکومہ تی سوننیہ کاندانہمانہ و فرقه گہلنکی تر وه کوو خوہرم دینان (خوہرم دینان دابیژی فارسی تازہیہ و ہلہیہ. لہ سہری باس دہکین) و سپی جامہ گان و دہریوون و... به «زہندیق» دہناسراون و کوشتنیان واجیب بوو. نہمہ سوو به ہوی نہوہ کہ له نیویان بہ تاییہت له نیوان نہوانہی وا به غوللاتی شیعہ ناسراون تہنانت له شیعہ گہلی راستہ قینہیش دا «تہقیہ» پیدایا بسی.

تہقیہ ہر له زہمانی ساسانیہ کانہوہ له ناو میہرپہ رستہ کاندانہ ہو. تہقیہ له ناو کوردہ کوچہریہ کانی نہ فغانستان و گیلان و مازندہرانی شاہیہ. بزیہ گشت توژیئہ ران گوتوویانہ باورہ مدیگہ لگان نہ زانراوہ چہ.

نووسەری کتێبی «فرهنگ گیل و دیلم» جەنابی مەحمودی پایەندی لەنگرودی لە لاپەرە ١٠١ی کتێبە کەیدا لە کوردگەلی دوورخراوە بۆ باشووری دەریای مازندەران و پۆژەلاتی گیلان و ناوچەی چەمخالە ناو دەبات و دەلێ «ئاین و میژوویان شاراوێه و کەس نازانی لەسەر چ دینیکن». دیارە ئەوانیش لە لق و پەلگەلی جوێ بوو لە میهرپەرستین و پاش ئیسلام خۆیان بەستووە بە شیعەو و بە راگرتنی چوارچیوێ میهرپەرستیەو پاشان وەکوو غوللاتی شیعە ناسراون. عەلەوی گەلی تورکیا کە زۆریەیان لە کوردستان بەشیکیان شیعە دوانزە ئیمامین بەلام زۆریەیان پاشاوی میهرپەرستین و بە غوللاتی شیعە ناسراون. چل سال لەمەو پیش کە لە سنووری تورکیا «سەریاز ماموستا» (سپاه دانش) بوم لە گەل یەکیکیان قسەم کرد کە لە ناو نووسراوە کاندایە دۆزیمەو. دەگوت گرینگترین پۆل لە میژووی مرۆڤدا پۆلی «عاشوورا» دەی مانگی موحررەمە. لەو پۆلدا ئیمام حوسەین بۆ پزگاری و ژيانەوێ دووبارە ژيانی مرۆڤ خۆی بە کوشتندا، ئەمە بە تەواوی لە سەر باوەری میهرپەرستیە کە میترا بۆ بوژانەوێ ژيان، خۆی لە وجودی مانگدا (گا) قوریانی کرد. دەلێن پۆلی عاشوورا پۆلی نافراندنی نادەم، تەواو بوونی باهۆزی نوح، پزگاری ئیبراهیم لە ئاگری نەمرود و... بە گشتی ئەو شتگەلە یە کە لە پیشدا میهرپەرستگەل بە چەشنیکی تر بۆ جەژنی لە دایک بوونی میترا (دەرکەوتنی لە بەرد یان سەدەف) دەیان گوت.

«ئارالله» کە خۆی قوریانی مرۆڤ و بوژانەوێ کرد بە تەواوی باوەرپێکی میهرپەرستیە. ئەو خۆینی بە دەست یەزیدرژا واتە یەزید یەکی لە هۆکارەکانی ژيانەوێ دووبارە مرۆڤ بوو، ئەمە بە تەواوی دەرپێنی باوەر بە مەلە کە تاوسە بەلام بە بیانی ئیسلامی. لەو پەقەدا یەزید وەکوو بەکر لە مەم و زین و شەیتان لە پڕۆسە کە نادەم و حەوا دایە. جا یەزید دەبی بە نوێنەری ئەو پەیکەرە ترسناکانە لە ستایشتگەلی میهرپەرستیدا کە باسما کرد. بزانی باوەر بە مەلە کە تاوسی کوردی چون لە نیو عەلەویە کاندایە ئامازە و وتن گەلیکی تر هەر ماو.

هەر وەها لە عێرفانی توندڕەویدا کە لە عەینولقوزات و.. باسما کرد کە شەیتان نفرین ناکەن. لێ گەلیکی مەسیحیش کە دەلێن خۆدا بۆ خۆشەختی بەشەر خۆی لەو وجودی عیسادا قوریانی کرد هەر باوەرپەندە میهرپەرستیە و بنەمای لە کوردستاندا یە.

غوللاتی شیعە کە وتمان بە هەلە ناوێراون چۆن پێکھات؟

دامه زرينه‌ری حکومەتی ساسانیەکان، ئەرە شیری بابەکان لە سەدە ی سێی زایینی ناینی زەرپەدەشتی لە ئیتراندا فەرەمی کرد. ئەو ناینە زۆرتر لە پۆژەهلات و باشووری ئیتراندا بار بوو و ناوەندگەلیکیشتی لە ناوچە ی ماددا بوو بەلام مەدەکان لەوانە کوردەکان لە سەر ناینی میهرپەرستی بوون. ئەرە شیر پاش دوو شەر لە گەل کوردەکاندا ناینی زەرپەدەشتی فەرەمی کرد بەلام نەیتوانی ناوەندی گەورە ی میهرپەرستی لە کوردستانی باکووردا لە نیتو بەری. لە جینگاگانێ تری کوردستان و ئازەربایجاندا میهرپەرستی بە شاراوەیی مایەو و لە هەندێ جینگایشدا میترا تیکەلار لە گەل زەرپەدەشتی دا هەر ستایشت دەکرا و پینگە ی هەر بەرز ی هەبوو. ئەم باروودۆخە تاهیرشی موسلمانەکان بۆ سەر کوردستان و شام و ئیتران و میسر و... درێژە ی هەبوو. میهرپەرستی بە «تەقیە» وە هینرایە پاش ئیسلام واتە سەر دەمی حکومەتی ئومەوی و عەباسیەکان. پینگەاتنی ئیسلام و هیرش کردنە سەر ولاتانی گەورە ی رۆژەهلاتی نیتوەرەست ئەم ناوچە یە تا سنوورەکانی چین و هیندی هەژاند بوو. زەرپەدەشتیەکان موسلمان کرابوون ئەوەشیان کە لە باشووری ئیتراندا مابوونەو هەتوانی هەر چەشنە شۆرشیکیان لێ برا بوو. لە ناینی زەرپەدەشتی دا تەقیە و شاردنەو ی بیروباوەر زۆر ناپەسەندە و بە هاوکاری دیتی «دورۆج لە کوردیدا دورنج» واتە دیتی درۆ دەزانن. زەرپەدەشتیەکان جگە لە باشووری ئیتران ناوەندگەلی زۆر چکۆلەشیان لە ئیتراقی ناوەرەست بەتایبەت لە شاری بەغدا مابۆو، بەلام میهرپەرستەکانی کوردستان لە پۆژەهلات و باکووردا بە تەقیە مابوونەو و چاوەرپوانی هەل و مەرج بوون. میهرپەرستی لە کوردستاندا وەکوو ناین بوو بەلام لە جینگاگانێ تری ئیتران لە ناوەرەست و باشوور و پۆژەهلات دا وەکوو رەوتیکی عیرفانی و پۆشنبیری نە وەکوو ناین لە بەرانەرتایینی حکومە ی دا هەبوو. ئەم رەوتە لە باکووری پۆژەهلاتی ئیتراندا بەهۆی دوور بوونیان لە ناوەندی بەغداو لە سەدەکانی دووهم و سێهەمی کۆچیدا وەکوو شۆرشی «بەس نافرید» و «تاستازیس» دا دەرکەوت بەلام هەر دوو شۆرشە کە لە خۆیندا گەوزا، پاش هاوکاری ئەبوو موسلیمی خوەرەسانی لە گەل عەباسیەکان و تیکشکانی ئومەویەکان و پاشان کوشتنی ئەبوو موسلیم میهرپەرستەکان لەو دەر فەتە کەلکیان وەر گرت و کەسگەلێک هەستان و وتیان پۆحی خودا لە ئەبوو موسلیم دا بوو و ئیستا هاتۆتە جەستە ی ئیمەو. شورشگەلیکیان پێک خست کە ئەوانیش سەر نەکەوتن. لە کوردستانی باکوور و بەشی لە باشووردا، میهرپەرستی وەکوو خۆی بەلام بە ناوی ئیزدی مایەو. لە جینگاگانێ تری کوردستاندا میهرپەرستەکان هاتن تا هەژاندنی دنیای ئەو زەمانە بە دەس ئیسلام لە چار چیتو ی ناینی خۆیاندا بگۆغیتن بەو مەرجە ی کە

حکومەتە سونییه کانی بەغدا و ئێراندا کرد تا ناخری بە دەست هولاگوو خانێ موغول قەلاکانیان لە قەزوین و گیلاندا پوخواو پاشماوەکانیان بۆ هیندرستان هەڵاتن کە ئیستایش کە مینەیه کیان لەوی ماوەتەوه. پێبەپانی ئەم فیرقە لە عاریف و پۆشنبیرە ئێرانیه کان بوون کە لە ناویاندا میهرپەرستی وەک وەرۆتیکی عیرفانی و پۆشنبیری تا پاش نیسلام درێژێ پەیدا کردبوو. و لە ژێر کاریگەری راگەیهنەرە کوردەکاندا بوون. ئەگەر لە ئەدەبی فارسیشدا عیرفانی توندپەری و پەجەتیی و جوددی هەیه ئەوەش هەر لەم سەرچاوە پێکھاتوو. لە رەوتی مێژوو لە گشت کۆمەلگا فینودالیەکاندا لە بەرانبەر دینی دەسلەتەوه رەوتیکی سۆفیگەری و عیرفانی هەبوو. لە ئێراندا جگە لە کوردستان ئەم رەوتە میترا نیسم بوو بەلام نە وەک دین بەلکۆ وەک پۆرسەیه کی عیرفانی. ئەدەبی عیرفانی پاش نیسلامی ئێرانیش پاش سەدە شەشی کۆچی شوێنەواری ئەم رەوتە پێش نیسلامە. ئەگەر کەسانی لایان وایە کە سۆفیگەری و عیرفان سەرچاوە گەلی نیسلامی هەیه هەرگیز ناتوانن عیرفانی توندپەرۆ کە عەقیدە یە بە یەک بوونی ئافرێنەر و ئافرێنراوە بە نیسلامی بزائن. ئەوێ کە بە شیعە ی زیدەڕۆیی کەر ناسراوە نە تەنیا لە گەڵ شیعە ی راستەقینە کە یەکی لە لقەکانی نیسلامە بەلکەم بە گشتی لە گەڵ نیسلام و جوو و زەردەشتی دا جیاوازی بنەرەتی هەیه (بەلام دژبەری و دژایەتی نیە). نیسلام و جوو و زەردەشتی نیلاهیاتیان جیاوازی ئەوتۆی نیە. پێوەندی ئافرێنەریش لە گەڵ دیاردە ی شەر (شەیتان) لە هەر سێ دیندا زۆر لە یەک نزیکن. ئەهەمەن یان شەیتان یان ئیبلیس لە هەر سێ ئایندا ئافرێنراوی خودایە. لە هەر سێ ئافرێنەر مۆتلەقە و لە گوێنی مادە نیە. لە هەر سێ دا دوونادوون نیە یان لە هەر سێ تەجەللای ئافرێنەر لە مۆقدا شتیکی ناپاراستە. ئەوانە کە لەو سێ دینە دا ناپاراستە لە بنەماکانی میهرپەرستی و دینە کوردیەکان و ئەوانەن کە بە غوللاتی شیعە ناسراون. بەم هۆیە نازناوی شیعە بۆ ئەوان دروست نیە.

وتمان پاشماوە ی میهرپەرستگەل یەک دوو سەدە پاش نیسلام لە ئێزیدی جوێ بوونەوه و بەهۆی گۆرانکاری بە هیژی نیسلام بەو قەناعەتە گەیشتن کە نیسلامیش وەک و دینەکانی تر دینی خوداییە و لە کاتی پێکھاتنی نیسلامدا هاتنە خواوەیه کی تری تەجەللای خودا پوری داوه. و ترا لە سەرەتای درووس بوونی نیسلامدا عەلی تەجەللای خالق بوو و بۆ پزگاری مۆق خۆی و پاشان کۆپەکانی بوون بە قوربانی پزگاری مۆق. پاش ئەوانیش ئیمامگەلینگێ تر هاتن کە ئەوانیش

تەجەللای خودا بوون. جگە لە ئىمامەکان کەسانى تىرىش وە کوو تەجەللای ئافرىنەر لە زەويدا پەيدا بوون.

بەلام لە غەزا و ھىرش کردنە سەر بە دوور نەمان و لە بواری زەمانىشدا لە ئىراندا لە بەرانبەر شیعەى ئىمامىيە و لە کوردستاندا لە بەرانبەر سوننەدا تەوانەو و ئىستاش ئەم تەوانەو ھەر بەردەوامە. ھەرەھا کە ئىزدی لە کوردستانى باکوور و باشووردا بەھۆى غەزاگەلى پەيتا پەيتا پرووى لە کەم بوونەو نا، غوللايش ھەرەھا لە کەم بوونەو دان. حکومەتى کوردستانى دەبى بۆ بەرگرى لە لەناوچوونى ئىزدی و عەلەویدەکان کە میرات ھەلگرانى ئاینى کۆنى کوردن ھەنگاو بنى.

مىژوونوسە ئىسلامیەکان و ئەوانەى دەرەو بەتایبەت «پیتروشوفسكى» کە کتیبى ھەرە بە نرخى «ئىسلام لە ئىراندا»ى نووسىوہ ئىسماعیلیە بە شیعەى زیدەرزى کەر نازانى. بەلام بە پیتی ھەندى بەلگە و «تەتویل»کانى لقى نەزارى و قىرمەتى شیعەى ئىسماعیلی، دەتوانین ئىسماعیلی دواين وە کوو غوللات دابننن. بۆ ئەم گریمانە لە پێشدا ھەندى بەلگەم لە «ئەلکامیل» و ەفەیات... و سیاسەتنامە و... م کۆ کردەو بەلام پاشان سەرئەجم ڕاکىشرايە سەر کتیبى ھەرە زانایانەى «بابەكى خوررەم دین» لە خوا لىخۆشبوو «سەعیدى نەفیسى». ئەم بەرپزە رەنجى زۆرى بۆ وەدەست خستنى دەق و بابەت سەبارەت بە خۆررەم دینیيەکان و لە پتەوندی لە گەل ئەواندا ئىسماعیلیيە کىشاوہ. ئەو شتگە لە کە من لە ھەندى سەرچاوہ دەرەم ھىنابوو ئەو بەرپزە بە وردیينى زۆرتەرەو سى سال پيش من ھەولتى لە سەرداوہ. ئەوہى کە سەبارەت بە گریمانەکەى ئیمەيە لە بەرھەمى توێژينى ئەو بەرپزە کەلک زەردەگرين:

«خواجە نىزامولولىكى تووسى» لە کتیبى «سیاسەتنامە» لە سەدەى شەشى کۆچیدا دەلتى... لىترەوہ پروون بۆوہ کە بناغەى ئاینى مەزەدەک و خوررەم دین و باتنى گەل (مەبەستى ئىسماعیلیيە کە قورئان تەتویل دەکەن) يەک شتە. لە پێشدا خویان بە راستوێژى و لایەنگرى و خوشەوېستى ئالى رەسول (د-خ) دەناسینن تا خەلک ڕاوکەن. پاشان کە ھىزیان گرت تىدەکۆشن کە ئۆمەتى رەسول لە خشتە بەرن. کتیبى ناوبراو. ل ۲۳»

ئەمە دورستە کە بناغەى خورەمدینى و ئىسماعیلیيەى دواين يەک شتە. ئەگەر خورەمدین بە پاشاھەى ئاینى مەزەدەک بزاین کە لە زەمانى فەیرۆز و نەنەوشینەواندا دینیکی تازەى ھینا، بەھۆى

لینک چوونی زوری خوهرم دینی له گهل میهرپه رستیدا من بهر قه ناعه ته گه یشتووم خوهرم دینی پیوهندی به نایینی مه زده کوه نیه.

خوهرمدینی وه کوو میهرپه رستی به دوونادوون و ته جه لای خودا له ریبه پانی نایینی دا باوهری هدی هه که نه وانه له مه زده کیدا نیه. نیلاهیاتی مه زده کی وه کوو نایینی مانی زورتر بق لای دوانه په رستی ده کیشری به لام هیچ میژوو نووسیک گوزارشتی له دوانه په رستی خوهرم دینییه کان نه داوه. لینک چوونگه لی خوهرمدینی و غوللات و نیتزدی نه ونده زوره که گومانی تیدا نه ماوه که هدر سی یه ک سهرچاوه یان هدی و نه وهش میهرپه رستیه نه مه زده کی. ماموستا نه فیسی نووسری ناوبراو پاش خویندنی بهرهمی میژوونووسان ده لی «هندی میژوونووس خوهرمدینانان له مه زده کی گهل و هندی له باتنی گهل و نیسماعیلیه یان زانیوه و هندی له لقه کانی موسلمیه یان نه بوو موسلمیه و هندی کی تر له غوللات یان غالییه ده زانن. ل ۲۲ کتیبی ناوبراو». نه وهی که ماموستا نه فیسی پاش توژیژی زور په ی پی بردووه هدر نه مه یه. به راستی بوایه؟ نایا بنه مایه کی هاوبهش بق نهو فیرقه گهل نیه و نه بووه؟ ماموستا له دره یژده دا ده نووسی «به لام نهو شته ی که لیترده راسته نه وهی که خورهم دینه کان به دوونادوون و هاتنه وهی گیانه کان (له جهسته گهل ترده) باوهریان بووه. وه کوو مه زده کی گهلش هندی شتیان هاوبهش و جهلال زانیوه ل ۲۲ کتیبی ناوبراو» باوهر به ته ناسوخ و دوونادوون بناغهی میهرپه رستی و نیتزدی و غوللاته. میژوونووسان و ناین ناسان نه یان نووسیوه که مه زده کی گهل به دوونادوون باوهریان بووه. لینک چوون له نیوان خوهرمدینی و غوللاتدا نه ونده زوره که هندی میژوونووس له گهل یه ک تیکه لاویان ده کهن. ماموستا نه فیسی ده نووسیت «نیمام نه بوخه سنی نه شعری پیشه وای نه شعری گهل له کتیبی مه قالاتولنیسلامین و نیختیلا فلولسلمین دا ده لی. هندی وتویانه که نیمامه کان موعجیزه یان هدی و فریشته گهل دینه لایان نه مه وتهی هندی له رافزی گهل... به شی له مانه که خوهرم دینه کانن تا پاده یه ک پیش ده چن که ده لئین پاش موحه محمد (د-خ) پیغه مبه رگهل تریش دین و شونی ناقرتی ل ۲۴ کتیبی ناوبراو». دیاره که له نیوان خوهرمدینی و غوللاتدا جه شنی باوهرمه ندی به ولایت هه بووه که نه شعری تووره کردووه. هه لبت نه م باوهرمه ندیه به وهی یان قوتب و سیمورغ له فلسفه وهی سهره وه ردیدا و عرفان و به گشتی له میهرپه رستیدا بنه مایه. له ناوهزی سووردا سهره وه ردی وتبوی زمین هیچ کات له سیمورغ خالی نامیتنی و په یتا په یتا له تووبا (خوهر) وه سیمورغ دیته سهره وهی. ماموستا نه فیسی نووسیویه «سه یید مورته زا بن داعی

حه سه نى رازى له كتيبه كهيدا، ته به سه ره تول... سه بارهت به فرقه گهلى نه بوو موسليميه دهلى: فرقه يه لكتر له مانه، ره زاميه، يه. نه مانه دهلتن موحه مه د كوپى عدلى (د-خ) وه سيه تى بۆ كوپه كهى ئيبراهيم كرد چون نه بوو موسليم راپه رى له گه ل نه و دابى. به خه لك راگه يه نن كه نه بوو موسليم خاوه نى موعجيزه يه (وه كوو ره سوول) نه مانه پتيان دهلتن خو پره ميه. نه لوقه ننه ع له مانه بوو رايگه ياند كه پۆحى نه بوو موسليم له جه سته يدايه و نه و خودايه. راگه يه نه راوه كهى برده شارى «كهش» (له سه رووى چۆمان باكوورى پۆژه لاتی ئيران) ل ۲۵ و ۳۶) راگه ياندنى ته ناسوخ، گيانى كه سينك له كه ستيكى دوايى دا يان ته جه للای خودا له كه سينكدا وه كوو راده يه كى سه رتر له وه لى و قوتب هه ر باوه رگه لى كا كه يى و بنه ماى ميه رپه رسته يه.

نيمام جه عفهرى سادق (د-خ) له مه دينه دا بوو. بازه ردارانى نه و شيعه گه لى راسته قينه ي تر له بنه ماى باوه رپه كانياندا له گه ل سونه كان جياوازى نه و توپيان نيه. جياوازى ته نيا له جى تشينى پيغه مبه ردايه. سه بى سى خه ليفه ي پاش پيغه مبه ر له شيعه ي كيسانيه و زه يدية دا نه بووه و له نيماميه شدا شتيكى تازه يه كه له زه مانى شائيسماعيلى سه فه رى دا، داهات. غوللات له هيتانه سه ركارى سه فه ويه كاندا ده ستي بالا يان هه بوو. هه رچه ند غوللات تينكو شانى زۆريان بۆ سه ركه وتنى سه فه ويه كان كرد به لām به دوو هۆكار شيعه ي نيماميه بوو به ناينزاي فه رمى ئيران. يه كه م، ناينى غوللات زۆرتر له ته ريه قت ده چى نك دين. دووه م، باوه رپه نديگه ليان دۆ به سيسته مى ئابوورى و راميارى نه و كاته يه. باوه رپان به برايه تى و وه ك يه كبوون هه يه كه نه مه له سيسته مى پادشايى و ده ره به گايه تى دا ناگوخى. هه ر نه م دوو هۆكاره واى كرد كه له پيش ئيسلامدا ميه رپه رستگه ل و پاش ئيسلام ئيزدى و غوللات و خو پره دينى نه توانن سيسته ميكي حكومى له سه ر كومه لگاي ده ره به گايه تى پيشكه ش كه ن. له گشت شۆر شه كانياندا خه لكى چه وساره لايه نگرين بوون به لām كاتى هيزيان ده گرت ده ره به گ و خان خه يانه تيان پيان ده كرد و تيك ده شكان. ته نيا حكومه تى كه له مانه پينكهات قرمه تيه كان بوون له «به حره ين» دا كه سوسياليزمى كى كشتوكالتيان دامه زراندو پاش ماره يدك حكومه ته كه يان گۆرډرا به ده ره به گايه تى و تيك شكان. له زه مانى نه بوو موسليمى خوهراسانى دا عه بباسيه كان و له زه مانى سه فه ويه كاندا شيخ هه يدەر و شائيسماعيل له هيزى نه وان كه لكيان وه رگرت به لām به شيان له ده سه لات نه درا. هه نديكيان بوون به شيعه ي دوانزه نيمامى و هه نديكى تريان له په راويزدا مانه وه. نه و كورده نى كه بوون به شيعه ي دوانزه نيمامى بۆ خوهراسانى كۆچيان كرد. به شتيكى تر له خيالات

ولادتييه كانى كورد له كهنگاوهر و توويسركان و ناوچهى كوليايى و قه‌لخانى و لورستان و هه‌رامان وه‌كوو خۆ مانه‌وه.

ئيسماعيلى ئيران ره‌وتىكى هه‌ره به هيز بوو كه فيرقه‌گه‌لى تى غوللات هاو‌كارىيان ده‌كردن. تا زه‌مانى كه ئيسماعيليه له عه‌ره‌ستان و ئيراقى باشوورى دا بوون له‌گه‌ل فيرقه‌كانى تى شيعه‌دا جياوازيان ته‌نيا له‌سه‌ر ئيمام بوونى كورپه‌كانى جده‌غفهرى سادق بوو به‌لام هه‌ر گه‌يشته به‌غدا و باكوورى به‌غدا (ناوچه كوردنشينه‌كان) له ژيىرى كارتىكردنى راگه‌يه‌نه‌ره‌كانى غوللاتى كوردستاندا كه له به‌غدايش دا زۆر بوون وايان لي‌هات كه مي‌ژوونوسه‌كان وه‌كوو خوه‌رمدينه‌كان ده‌يان ناسينن. مامۆستا نه‌فيسى ده‌نووسى: «سه‌ييد مورته‌زا بن داعى حه‌سه‌نى سه‌باره‌ت به ئيسماعيليه كه وه‌كوو باتنى ناويان ده‌بات ده‌نووسى، عيباده‌تگه‌لى پواله‌تى (وه‌كوو نويز و پۆژوو...) بۆ خه‌لك وا جيب نيه.... له مانه‌ن (واته له ئيسماعيلى گه‌لن) ل ۲۷ كتيبي ناوبراو».

خودى خوا لي‌خوشبوو نه‌فيسى سه‌باره‌ت به ئيسماعيليه نووسيوه: «بزوتنه‌وه‌گه‌لى جاويدان و بابەك (ئه‌م دووانه خوه‌رم دينى بوون پۆحى جاويدان له جه‌سته‌ى بابەكدا په‌يدا بوو) وه‌كوو نه‌بوو موسليم و بي‌هافه‌رد و موقه‌ننه‌ع و سه‌نباد و ئاستازيس و حه‌مزه كورپى نازه‌رك و عه‌بدوللا كورپى ره‌وه‌نده و نه‌سحاقى تورك و مازيار و ساحبووزنه‌ج و قرمه‌تيان و گراميان و هه‌ندى له لق‌گه‌لى خه‌وارج (خه‌وارج له ئيراندا له ژيىر كارتىكردنى باوه‌رگه‌لى ئيرانى دا بوون) و سه‌ر عه‌له‌مان و سپى جامه‌گان بووه. ئيسماعيليه‌يش شۆنى نه‌وانى گرته به‌ر. ل ۲۸ سه‌رچاره‌ى ناوبراو» ته‌وه‌ى كه من به‌م راستييه زيا‌دى ده‌كه‌م جگه له شۆشه‌كه‌ى نه‌بوو موسليم (كه بووه هۆى پوو‌خانى ئومه‌رى و هاتنه سه‌ركارى عه‌بباسيه‌كان) و خه‌واريج گشت نه‌و فيرقه‌گه‌له كه مامۆستا نه‌فيسى ناويانى هيتا باوه‌ريان به ته‌ناسوخ بوو. پاشان لايه‌نگراني نه‌بوو موسليم پاش گوژراني نه‌و هه‌ر باوه‌ريان به ته‌ناسوخ و دووباره هاتنه‌وه‌ى نه‌بوو موسليم بوو. جا ده‌توانين بليين مي‌هه‌ره‌ستى پاش ئيسلام له شيوه و فورمگه‌لى جو‌راوجۆردا له گشت ئيران له‌وانه كوردستان چالاک بوو. يه‌كه‌م چالاكى گه‌ل له پۆژه‌لاتى باكوورى ئيران كه زۆر له ده‌ريارى عه‌بباسيه‌كانه‌وه دوور بوو پوو‌ى دا. پاشان گه‌يشته پۆژاواى ئيران و وه‌كوو خوه‌رمدينان له نازه‌ربايحان و كوردستان و هه‌مه‌دان و نه‌سه‌فه‌ه‌اندا ده‌ركه‌وتن. پاش تيك شكانى خوه‌رم دينه‌كان مي‌هه‌ره‌ستى وه‌كوو ئيسماعيليه ده‌ركه‌وتن تا له ئاكامدا نه‌وانيش به ده‌ست هولاكوو‌خانى موغول تيك‌شكان.

خواجه نیزامولولك وهزیری نهلب نه رسلانی سه لجووقی كه به دهست یه کی له غوللاتی كورد له كوردستان له سه هه نه نزیکی كرماشاندا كوژرا ده نووسی: «هه كاتی خوهرم دینه كان ههستان باتنی گه لیش (شیعه گه لی زیده رۆیی كهر) له گه ل نه واندایه ك بوون و ته مانیان به هیز ده كرد كه بنه مای هه دوو ناین یه كێكه. ل ۳۰ كتیبی ناوبراو». «یاقووتی حه مهوری له موعجه مولبولدان سه بهارت به شاری «بهز» له نازه ریاچاندا ده نووسی: موحه مهوره (جل و بهرگ سووران = خوهرمدینان) له ویدا دهستان دایه شوپش و چاره رۆیی مه هدی «یان ده كرد. ل ۳۰». خوهرمدینه كان چاره رۆیی مه زه روللایان ده كرد كه چه شنی له ته جه للای زاته. غوللات ته مه دیان وه كوو مه هدی ناونا بوو.

مه هدی غوللات له گه ل مه هدی شیعه گه لی راسته قینه جیاوازی ههیه.

خوهرمدینان وه كوو غوللات به دوونادوون باوهریان بوو «ئیبینی نه سیر (میژوونووسی كورد) سه بهارت به هه لئس و كه وته كانی سالی ۲۰۱ ی كۆچی ده لئ له م سالدایه بابكه کی خوهرمه می له سه ر ناینی جاودانیه شوپشی كرد. نه و له لایه نگرانی جاویدان كورپی سه هل فه رمانه رۆی بهز شاری نازه ریاچانی باكوری بوو. بابك وتی رۆحی له ودا ناشكرا بووه. ته مانه له لق گه لی مه جووسن (مه جووس پاش ئیسلام به نایندارانی زه رده شتی و میهریه رستی ده گوترا). پیاوگه لیان دایك و خوشك و كچی خۆیان ماره ده كرد بۆ ته و پیتیان ده لئین خوهرمه می به دوونادوونیش باوهریان بوو ده یانگوت رۆح له گیانله به رێكه وه بۆ گیانله به رێکی دیکه ده روات ل ۳۰ و ۳۱ كتیبی ناوبراو» «شه رستانی نووسه ری، ته لمیلهل وه نیچه ل سه بهارت به غوللات ده لئیت: زیده رۆیی كه ران هه ركام نازناوێکیان هه یه: له ته سفه هاندا خوهرمه مییه و كۆده کییه. له ره ی، دا مه زده کییه و سه نبادییه. له نازه ریاچاندا، زه قوولییه و له جیگاگه لی تر «سیپان سووران» له سه رووی چۆمان (باكوری رۆژه لاتتی ئێران) مو به ییه زه، (جل و بهرگ سیپیان). ل ۳۰ كتیبی ناوبراو».

ئه م فیرقه نائیسلامیه گه له وه كوو شیعه یانی زیده رۆیی كهر كه ناویان هاتوو بۆ ته وه یه كه ته مانیش به مه زه روللا كه شتیکی میهریه رستیه باوهریان بووه جا باوهر به ئولووه ییه تی عه لی (د-خ) یش له م چوارچۆیه جودا نیه. «به وته ی ئیبینی نه سیر له سالی ۲۱۸ د ژۆرێك له خه لگی، جبال، (كوێستانی رۆژه لاتتی دیچه ل) و هه مه دان و ته سفه هان و ماسه به زان (پارێزگای نیلامی ئیستا له كوردستان) و جیگاگه لیكی تر دینی خوهرمه میان قبوول كرده و له هه مه داندا له شكراگان پێك هینا. ل ۶۲ كتیبی ناوبراو». ئه م جیگاگایانه ناوندگه لی غوللات و ئیزدین

به تاييهت جيبال و هممه دان كه وتمان رهوتگه لی پۆشنبری عهینولقوزات و ... تیدا بوو كه پاشان له پۆژاوی هممه دان واته كویستانی نیتوان هممه دان و شاره زور پاشان سان سه هاکی به رزنجی له سه ر بنه های رهوتگه لی باوه پمندی پیش خۆی ناینی کاکه یی (تههلی حهق) ی رنك و پینك كرد. لیک چوونیکه تری غوللات له باوه پمندی به مه زه ره و لئالیه له هه ر زه ماندا:

«مه قده سی له کتییی، ته له به ده نه وه تاریخ، كه له ۳۵۵ ی کۆچی دا نووسیویه سه بارهت به بابك ده لی به باوه پی ته مانه زه وی هه رگیز له پیغه مبه ر خالی نامینی. ل ۷۱ کتییی ناوبراو» سه بارهت به باوه پی خوه پمیگه ل به دوونادوون وه کوو غوللات مه قده سی ده لی: بابك ده یگوت پۆخی جاویدان چوه ته جه سته یه وه (ل ۷۱). «شه مسه دین ته بوو عه بدو لئال زه ه بی له کتییی، دووه لولنیسلام، سه بارهت به بابك ده لی: پیاوکی هه ره نازا و دلیر و هه ره تیکۆشه ر و چه په ل برو ده یه ویست دینی مه جووس زیندوو کاته وه ل ۱۱۸ کتییی ناوبراو» دیاره مه به ست له مه جووس زه پده شتی نیه كه دژ به دوونادوون و مه زه ره و لئال بووه. مه جووس ته عرییی، مه گووس، نه ویش یۆنانی کراوی «مه گو» ی ته ویستاییه كه ته مۆ به فارسی ده لێن «موغ». به پیای ناینی زه پده شتی و میهر په رستی هه دوو گوتراوه.

ته و قسه گه له دروسته كه بابك ویستویه ناینی مه جووسی زیندوو کاته وه به لام میهر په رستی ماده کان نه زه پده شتی. بابك به باوه پی من ناو نیه به لکوو نازناوه. ته وه ی كه له لیکدانه وه ی وشه ی بابك دا بۆم ده ركه وتوه بابك نازناوی ته و شوپشگیریه «میژوونوسی ته رمه نی» وارداپت وارتان كه له ۶۷۰ ی کۆچیدا مردوه ناوی بابك ی وه کوو «باب» و «بابه ن» هیتاوه. له کوردی و تازه ری دا باب و بابا و باوا به مانای باوکی باوك و هه روه ها به باوك ده لێن كه له فارسیدا بابا و له ناینی میهر په رستی ته ورپادا وه کوو پاپ و پاپا و پاپه سه رۆکی ستایشتگاگه لی میهری و پاشان له مه سیحی ته ورپادا نازناوی به رزترین پله ی پیای ناینی مه سیحیه. ده زانی پاش نیسلام باب و بابا نازناویکی عیرفانی و دینه کوردیه کانه وه کوو باوه یادگار و باوه سه ره نگ و ... مه رقه دگه لیکی زۆر له نه فغانستان و ئیتران و کوردستاندا به نازناوی بابا و باب و باوه هه یه. له کوردستاندا «باوه» نازناویکی خوارتر له پیه. پیریش خوارتر له «سان». نازناوی بابك كه دایه تی تازه ری و په هله وی بابیه کوردیه پیوهندی قوولی له گه ل میهر په رستی پیشان ده دات و نه وانه ی كه بابك به مه زده کیه وه گری ده دن له هه له دان و هیه به لگه یه کیان به ده سته نیه. ناوی «پاپه ك» یان بابك، باوك یان خه زووره ی ته ره شیری بابك انیش هه ر نازناوه و ته و سه رۆکی ناینی، مه عبه دی

گه‌وره‌ی فارس له نیسته‌خردا بووه. ئیتر له میژووی پیش نیسلام و پاش نیسلام تا زه‌مانی بابە‌کی خودپە‌مدین ناوی بابە‌ک ئە‌وتۆ له میژوودا نیه دیاره ئە‌مه نازناو بووه. ناوی خانە‌دانی «بابان» که له کوردستانی باشووردا حکومه‌تیان بووه هەر له وشە‌ی «باب» گیراوه. پاشگری «ک» له بابە‌کدا پاشگریکی نازە‌ری پە‌هله‌ویه. ئە‌وه‌ی که له کوردی و فارسیدا «شکسته» دە‌ڵێن له پە‌هله‌ویداوه وه‌کوو شکسته‌ک دا‌بیژ دە‌کری جا باب و باوه و بابە و بابە‌کی نازە‌ری نازناویک بووه بۆ گه‌وره‌گە‌لی ئاین. ناوی باوکی بابە‌ک، عە‌بدوللا و براکە‌ی ئە‌سحاق بووه و ناوی بابە‌ک له‌گە‌ڵ ئە‌و ناوگە‌له‌دا ناگو‌نجی. هە‌ندی له گه‌وره‌گە‌لی ئە‌هلی حە‌ق نازناوی باوه‌یان هە‌یه وه‌کوو، باوه تایه‌ری هە‌مه‌دانی. سەر‌هە‌نگ - عە‌لی هە‌مه‌دانی که‌رچە‌ک ئە‌ورامی. قە‌لە‌م - قە‌یسەر ئە‌ورامی - یادگار - ناووس - فە‌قیه - هە‌مه‌دانی - سرنج که‌لاتی - حاتم و بوزورگ لورستانی - جە‌لیل دودانی و باوه‌تاف و .... له کاکە‌یی‌دا پیر پێ‌گه‌یه‌کی سەر‌تر له باوه‌یه. له ناو گه‌وره‌گە‌لی یارسان‌دا نزیک به ۱۰۰ پیرم بژاردووه که له‌وانه پیر بنیامین - شاریار ئە‌ورامی - عە‌لی - موسا دمه‌شقی و میکائیل دۆ‌دانی و... گرینگ‌ترین نازناو «سان» جارێ ته‌نیا‌ی هی سه‌هاکی به‌رزه‌نجیه که به سولتان وه‌رگیراوه‌ته‌وه.

سە‌رنج له‌سه‌ر نازناوی بابە‌ک نزیک‌ی زۆ‌رت‌ری ئە‌و ئاینه به‌ دینه کوردیه‌کان و میهره‌رستی زۆ‌رت‌ر ده‌سه‌لمێ‌تی.

وشە‌ی خوڕه‌م‌دینی له فارسی و عه‌ره‌بی‌دا وه‌کوو «خۆ‌م‌دینی» به ته‌ش‌دید‌ی «ر» یوه زه‌بت کراوه هە‌له‌یه. ده‌زانین ئە‌م فارسیه‌ی که ئە‌م‌ڕۆ له ئێ‌ران‌دا قسه‌ی پێ‌ ده‌کە‌ن زمانی باکووری پۆ‌ژه‌ه‌لاتی ئێ‌رانه به‌تایبه‌ت ئە‌و جێ‌گاگە‌له‌یه که ئە‌م‌ڕۆ به ئە‌فغانستان و تاجیکستان و هه‌روه‌ها تورک‌مه‌نستان و قه‌زاقستان ناسراوه (که ئێ‌ستا به فارسی و تورکی قسه‌ ده‌کە‌ن). ئە‌م زمانه له پێ‌ش‌دا وه‌کوو زمانی ئە‌ده‌بی و پاشان زمانی ده‌ریاری هاته‌ گو‌ڕی. ئە‌م زمانه له ناوه‌وه‌ی ئێ‌ران وه‌کوو ئە‌سفە‌هان و رە‌ی و نازە‌ربایجان و هە‌مه‌دان لانی که‌م تا سه‌ده‌ی هە‌شت و نوێ‌ گو‌ژی له نیو خە‌لک‌دا رواجی نه‌بوو. ته‌نیا ئە‌دی‌ب‌گە‌ل و کار‌مه‌ند‌گە‌لی حکومه‌ی ده‌یان‌زانی. هە‌مدوللا‌ی مسته‌وفی له کتێ‌بی تاریخی گوزیده‌دا شی‌ع‌ری شاعیر‌گە‌لی ناوچه‌ی رە‌ی (تاران) و که‌ره‌ج و نه‌به‌هر و قه‌زوینی هێ‌تاوه که به زاراوه‌گە‌لیکی ناوچه‌یین، دیاره له سه‌ده‌ی ۹دا هیش‌تا فارسی له ناوه‌وه‌ی ئێ‌ران‌دا قسه‌ی پێ‌ نه‌کراوه. ئە‌وان به زاراوه‌گە‌لی پاشاوه‌ی پە‌هله‌وی قسه‌یان ده‌کرد که زۆ‌ر له نازە‌ری و کوردی نزیکه. وشە‌ی «خوڕه‌م‌دین» میژوونوس‌گە‌لی عه‌ره‌ب و فارس له خە‌لکی

ناوچه‌یان بیستوه به لّام به هژی نه‌بوونی «ر» واته «ر» قه‌لور، یان به وتهی فره‌ه‌نگ‌نوس «موحه‌مد حوسه‌ین بن خه‌لف ته‌بریزی» له قاموسی «برهان قاطع» دا «رای سخت» به هه‌له وه‌کوو «ر» ته‌شدیددار نووسیویانه. نه‌گهر له مرۆفینکی لوپستانی بپرسی ناوه‌ندی پارێزگا‌که‌تان ناوی چیه؟ ده‌لّی «خوه‌پ‌ماوا». نه‌گهر به‌توئی خوه‌پ‌م به عه‌ره‌بی بنووسی ده‌بی به «خرم» واته «خوپ‌م» که فونوتیکی فارسی وه‌کوو خوپ‌م دابیژی ده‌کات. زۆر وشه‌ی ره‌سه‌ن و کۆن له ژێر کاریگه‌ری فارسی و نه‌لفییتی عه‌ره‌بی دا گو‌پ‌دراون وه‌کوو نه‌سپه‌هان که بووه به ئسفه‌هان. ته‌هران، تهران سه‌هه‌نه دژ، سه‌نه‌نده‌ج (سه‌رنج بدونه سه‌رهاتنه ناوی دالی مه‌فتوح و «ر» مه‌فتوح، له سه‌نه‌نده‌ج و خوره‌م‌دین‌دا) کرماشان، کرمانشاه (له ده‌قی په‌هله‌وی بوون ده‌هیش‌دا وه‌کوو کرماشین هاتوه که ته‌عریب کراوه به قه‌مه‌سین. نه‌شکه‌وتی قوه‌قه‌لا (لای پاوه کراوه به قووری قه‌له. تا قوسان (واته تاقی شاه) بووه تاق بوستان و خراپ کردنی وشه‌گه‌لی په‌هله‌وی و کوردی به ده‌س فارسه ناشاره‌زاکان ئیستاش هه‌ر به‌رده‌وامه. وشه‌ی خوه‌پ‌م‌دینیش هه‌روا خراپ کراوه. بی‌گومان مانا‌کردنی خوه‌پ‌م‌دینیش وه‌کوو دابیژه هه‌له‌که‌ی هه‌ر هه‌له ده‌ییت وه‌کوو مانا‌کردنه‌که‌ی ئیبنی ته‌سیر. وشه‌یه‌کی‌تر که خراپ کراوه شاری «سه‌قز» هه‌. له به‌رد نووسراوه‌ی بیستووندا وه‌کوو سه‌کزه به مانای ناوه‌ندی سه‌کا‌کان هاتوه. دابیژی دروستی خه‌لک واته سه‌قز به‌داخوه له فارسی‌دا کراوه به «سه‌قز» واته بنیشت.

له پارێزگای کرماشان شاری هه‌ره جوانی «سه‌هه‌نه» واته سه‌دکانی هه‌یه و دابیژی خه‌لکی ناوچه سه‌هه‌نه به ته‌واوی دروسته که‌چی له عه‌ره‌بی و فارسیدا کراوه به «صحنه» (سه‌هنه). یان کتوی هه‌ره به‌رز و جوانی «ته‌له‌وکوه» له مازنده‌ران به دابیژی دروستی خه‌لکی ناوچه و دابیژی می‌ژوونوس زه‌هیه‌ددین له فارسی ته‌مپۆدا کراوه به «علم کوه» (عه‌لم کوه) ته‌له‌و، له په‌هله‌وی و مازنده‌رانیدا به مانای هه‌لۆیه. ته‌نانه‌ت وشه‌ی «ئیران» یش که له نه‌ویستادا «ئیری‌نه» که دابیژی کوردی و په‌هله‌ویه و فارسیه‌که‌ی تا چهند سه‌ده له‌مه‌و پیش هه‌ر ئیران بووه، چون پیتی «ی» له عه‌ره‌بی‌دا نیه که‌م که‌م له فارسیدا بووه به ئیران. خراپ‌کردنی وشه ره‌سه‌نه‌کان له فارسیدا وه‌کوو عه‌مد دیاره. خوه‌پ‌ماوای لو‌پ‌ی کراوه به «خوپ‌م‌تاباد» دروسته ناوای کوردی و لو‌پ‌ی به مانای تابادی فارسیه به‌لّام ئیتر خوه‌پ‌م یان خوپ‌م به مانای خوپ‌ره‌می فارسی نیه. خوه‌رم و خۆپ‌م له خوه‌پ‌ماوادا هاو بناغیه له‌گه‌ڵ خوه‌پ‌می خوه‌پ‌م‌دین‌دا، به‌لّام دوو دابیژه له دوو زاواوه‌ی مادیدا. خه‌لکی تازه‌ریایان له سه‌ده‌کانی یه‌ک تا شه‌ش و هه‌فتی کۆچی

زمانی تازه‌ریان بووه که به وتهی شه‌مس قه‌یس رازی له لقه‌کانی زمانی په‌هله‌ویسه. نه‌م‌پۆ ده‌لێن په‌هله‌وی باکووری پۆژاوا که وه‌کوو کوردی پاشماوه‌ی زمانی نه‌ویستاییه. نه‌م‌پۆ فارسه‌کان پیتی «پ»ی سه‌خت وه‌کوو «پ» «ۆ» چون له‌ پیتگه‌لی عه‌ره‌بییدا نیه‌ دابیژر ناکه‌ن و له‌ بیران چوه‌ته‌وه. خه‌لکی ساکار و نه‌خوێنده‌وار وشه‌ی «ده‌ریده‌ن» واته‌ درپن هه‌ر به‌ «ر»ی سه‌خت دابیژر ده‌که‌ن به‌لام له‌ خوێندن‌گاکاندا وه‌کوو «ر»ی نه‌رم دابیژر ده‌کری چون له‌ نووسیندا نه‌و دوو جوړ «ر»ییه‌ وه‌کوو یه‌ک ده‌نووسری. میژوونوسه‌ عه‌ره‌به‌کانیش له‌ هه‌ر جی «ر»ی سه‌ختیان بیستوه‌ه کردوویانه‌ به‌ ته‌شدید و پاشان فارسی نووسه‌کانیش لاسایی نه‌وانیان کردۆته‌وه. دابیژری دروست خوهرم‌دین (ریی سه‌ختی مه‌کسور، به‌ فونوگرافی جیهانی Xwarem یان نه‌و لاتینه‌ که کوردی و تورکی پی‌ ده‌نووسن Xwerim یان به‌ دابیژیکی‌تر خوهرم Xorm که له‌ عه‌ره‌بی‌دا و پاشان له‌ فارسیدا کراوه‌ به‌ خوهرم. خوهرم له‌ فارسیدا به‌ مانای سه‌وزه‌لانی و جیگای باسه‌فایه‌ که پتوه‌ندی به‌ خوهرم‌دینه‌وه‌ نیه‌. میژوونوس ئیبنی نه‌سیری ناوبراو که وتبووی خوهرم‌دینه‌کان چون له‌ گه‌ژ کچ و دایک و خوشکیاندا زه‌ماوه‌ن ده‌که‌ن (و خه‌ریکی سه‌فا کردن!) بۆ نه‌وه‌ پیتیان ده‌لێن خوهرم‌دین. نه‌م‌ تواخه‌ نا‌په‌وايه‌ له‌ لایه‌ن دوژمنه‌کانیان واته‌ نووسه‌ره‌ موسلمانانه‌ کانه‌وه‌ له‌ غوللات و باقی دینه‌کانی‌تر جگه‌ له‌ جوو و مه‌سیحی دراوه‌. خوا لیخۆشبوو نه‌فیزی سه‌بارت به‌م‌ تواخه‌ زۆری له‌ به‌ره‌مه‌ میژووییه‌کاندا ده‌ره‌یتناوه‌ که نیاز به‌ باس کردنیان نیه‌. نه‌م‌ تواخه‌گه‌له‌ جگه‌ له‌ دوژمنایه‌تی له‌ دابیژر و ماناکردنی هه‌له‌ی وشه‌ی خوهرم و خوهره‌مه‌.

چهند شاری میژوییمان به‌ پاشگری «خوه‌ره» وه‌ هه‌یه‌ وه‌کوو نه‌رده‌شیرخوه‌ره. که پاشان بووه‌ به‌ نه‌رده‌شیرخه‌ره. که چی میژوونوس ئیبنی خوردا‌دبییه‌ له‌ کتییی نه‌له‌سالیک وه‌له‌مالیک‌دا کردوویه‌ به‌ (آردشیر خه‌ره) = نه‌رده‌شیر خه‌ره. موشه‌ده‌د کردنی «پ» واته‌ پتی سه‌خت نیستاش هه‌یه‌. وه‌کوو خانه‌دانی گه‌وره‌ی کورانی له‌ کوردستان به‌تایبه‌ت له‌ کرماشاندا خودی کورانییه‌کان و خه‌لکی ناوچه‌ بی‌ته‌شدید ده‌لێن که چی له‌ فارسی‌دا پێ‌که‌ی به‌ ته‌شدیدوه‌ ده‌لێن و له‌ سه‌ری ته‌شدید داده‌نین. وشه‌ی خوهرم وه‌کوو «خوه‌رن» به‌ فونوگرافی جیهانی Xwaren یش له‌ زاراوه‌گه‌لی‌تری ماددا هه‌یه‌ زۆر وشه‌ی ناخ‌ر نوون گپاوه‌ به‌ ناخ‌ر میم وه‌کوو وشه‌ی په‌هله‌وی و کوردی «بان» که ئیستا له‌ فارسیدا ده‌لێن بام. هه‌ر ئیستا خه‌لکی تازه‌ریایان زۆر وشه‌ی ناخ‌ر نوون ده‌که‌ن به‌ ناخ‌ر میم بۆ وینه‌ به‌ مه‌سه‌له‌ن ده‌لێن مه‌سه‌له‌م یان مه‌سه‌له‌م خوهرم و خوه‌رن پاشماوه‌ی «خوه‌رنه‌»ی نه‌ویستاییه‌ (له‌م وشه‌دا «ر» بزۆکه‌ی هه‌یه‌) خوه‌رنه‌ له‌ فارسی و کوردی

نه مړېدا ده لټن «فەر». سهرنج راکېشه که له فارسیشدا هدر پي سهختی هدی و به ته شیدیه و دهینوسن. فەر هتريکی خوداییه که ده چته گیان و جدستهی که سگه لیکه و ده یانکاته خاوه کهرامات و هتريکه لیکي تاییدت. نم هتري به گوتري ته ویتا له جدستهی پادشایانی که یانی و زهردهشت و هندی که سی بهر جدسته دا بووه. به وشه کهیدا دیاره که له تاینی میهرپه رستیه و گیراوه. «خوهرنه» یی ته ویتستی دوو وشه یه «خوهر + نه» خوهر هدر خوهره. «نه» پاشگری تاوه لئاوسازی ته ویتستی و کوردیه که باس کرا. وه که له کوردیدا ده لټن «شهرمنه» رکنه و پژنه و... خوهرنه واته ته و شته که هتري و سیفتهی خوری پیویه. شتیک که سهرچاوه کهی خوهره. زانیمان له میهرپه رستیدا سهرچاوهی مه زهره رولاکان وه کوو سیمورغه کهی سهره وهردی خوهره. وشه یی خوهرنه که پاش تی په پوونی تا دوو هزار سال له سهردهمی ته ویتستی و له هزار سال له مه و پشدا وه کوو خوهرم و خوهرم له په هلهوی تازه ری دا دایترکراوه و نم وشه بهم ماناوه وشه یی که می رتکه و هندی خوهرم دینیه. نه که خوهرمی فارسی به مانای سه وزه لانی و جیگای باسه فا. نم چه شنه توانج و تومه تگه له شوینه واری له میژرودا زوره. مه سیحیه تی نه وروپاوانجی قوریانی کردنی مرژتی له میهرپه رستان ده دا. میهرپه رستگه ل پش و پاش نیسلام به ناوگه لی جوړا و جوړه و بۆ مه له که تاوس داب و نه ریتگه لیکیان بووه که باسی ده که یی به لام هیچ کات وه کوو ماره کردنی دایک و خوشک و هاو به شی له ژندا نه بووه. میهرپه رستگه لی پش و پاش نیسلام به یه کسان و بهرپه ری له مالدا باوه رپان هه بوو به لام دوژمنه کانیان تومه تی نیشترک و هاو به شی له ژنیشیان داوه ته پالیان.

هندی نووسه ری تازه پی گه یشتو بی به لگه ی باوه پی کراو ده لټن وشه یی خوهرم له ناوی ژنه کهی مه زده که «خوهرمه» بووه گیراوه که پاش مه زده که په ره پیته ری تاینه کهی بووه. نه مه له هیچ نووسراوه ی باوه پی کراودا نیه. بهم بژنه ووه ماموستا نه فیسیش ناماژ ی پی نه کردووه. میخانیل دخویه زانیه کی به ناو بانگ و بی لایه نه. ته ویش کز کراوه ی زوری سه باره ت به باسه کهی نیمه هدی. لی که لک وهرده گرین: «قرمه تیان چه شنی له سوسیالیزی ته رزیان له به حره یندا دروست کرد. قرمه تیانی به حره ین و فاتمیان، دخویه. وهرگتیر به فارسی موحده مد باقر نه میرخانی» هه روه ها «نیسلام ده رنیران، پتروشونسکی». دخویه سه باره ت به قرمه تیگه ل که له غوللاتی نیسماعیلی بوون کز کراوه ی زوری هدی بهم حاله وه ده لټی «به هوی شارده وهی گشتی بیرو باوه رپان ته نانه ت له لایه ن رۆشنیریانی نم تاینه ووه و هه روه ها درۆ و توانجی دوژمنه کانیان هوه

ئاگادارى بەسەندەمان لىيان نىيە». دخويە بە دروستى قىزمەتى گەلى لە ئىسماعىلىيە و
 عدەلەيگەل (غوللات) دەزانى. گشت غوللات شەجەرە نەسەبىيان دەگەيەننەو سەر عدەلى (د-
 خ). دخويە لە لاپەرە ۱۳ تا ۱۸ى كىتەبە كەي دا بە بەلگەي پىتويستەو دەي سەلىتەت كە
 فاتمى گەلى مىسر و ئىسماعىلى گەلى ئىران هېچ كام لە نەو و نەتەوئەي موحەمەد كۆرى
 ئىسماعىل كۆرى جە عەفرى سادق نىن و ئەو شەجەرە نامە گە لە گشت ساختەيە. (سەرچاوەي
 پىتشو)

دىارە كە سەرچاوەي غوللات، ئىران بە تاييەت مادی پۆژاوا و ئىراق و كىوەكانى پۆژەلاتى
 ئىراقە كە راگەيەنەرەكانىيان لەم لاوا بە تاييەت لە بەغداشدا چالاک بوونە. يەكئ لە هەفتەنى
 ئەهلى حق «شائىبراھىمى ئىتو» لە بەغدادا راگەيەنەرى ئەم ئاينە بوو كە هەر لەوئ كۆچى
 دوايى كردوو. «بەهلولى مادی» كە لە سەرەتاي سەدەي سىي كۆچى دا مردوو ناوەكەي كوردیە و
 لە زەمانى ھاروونەرەشىدا لە ژىر چاوەدەيى دا بوو. ئەهلى حق ئەمە بە يەكەم پىشەواو
 راگەيەنەرى ئاينە كەيان دەزانن. ئاشكرايە كە بەهلولى ئەم ئاينەي دا نەھىتاو و پىش ئەو كەسانى
 دىكە بوونە كە بە نەينى ئەو باوەرەيان پاراستوو. وتان غوللات لە ئىزدى جوى بۆو. بەهلولى
 وەكو لە رونكردنەو كەي دا داھىتاو مە ناوئكى كوردیە. ئىحتىمالى ئەو دەدەم كە بەهلولى يەكئ
 لە پايدانەرەئانى غوللات بىت. ئەو چەند بەيتە كە لە سەرەنجامدا بە ناوى ئەوئە ھاتوو ھەر
 چەند لە بارى فورمەو گومانى لەسەر بەلام لە بارى ماناوە ئامانجى ئەوئ وەكوو كەسەك كە
 دەيەوئ ئاينى ئىران و كوردان زىندوو كاتەو تىدایە. فورم و دەستەواژەي ھەندئ لە شاعىرانى
 كاكەيى لە بوارى زەماندا گۆرداوان. زمان كە لە بوارى زەماندا دەگۆردەي و بەرەگەلى تازە
 ناتوانن كەلئى لئ وەرگرن جا شىعەرى ھەندئ لە شاعىرانى كاكەيى كە بە فورم و دەستەواژەي
 ئەمۆ نەيكن، لە لاين دەسنووسەكانەو بۆ بەرەي داھاتوو ھەندئ گۆرداوان. ئىزدى لە زەمانى
 بەهلولىدا وەكوو ئاينەك لە ئەرمەنستان و كوردستانى باكوور و كوردستانى باشووردا ھەبوو.
 ديارە لە كوردستانى پۆژەلاتىشدا كە گۆردا بە كاكەيى ھەبوو ئەم ئاينە زۆرتر لە لاين كوردە
 مۇسلمانەكانەو لارا كرا. سەدان جار بە ناوى «غەزا» وە بەلام لە راستیدا بۆ تالان و دەس درىژى
 ھىرش كرايە سەريان. ھەر ئەمىرىكى مۇسلمان كە لە جىگايەكى كوردستاندا فەرماندار دەكرا
 يەكەم جار بۆ دەولەمەند و بەھىز كەردنى خۆي «غەزا» يەكى وەرئ دەخست و ھىرشى دەكردە سەر
 ئىزدى گەل. ئاخىرین عەشاھەرى گەورەي كورد كە دەستيان لە ئاينى ئىزدى ھەلگەرت خىلئ

دوئوبولی بوو. نووسه‌ری شه‌ره‌فنامه، شه‌ره‌فهددین به‌دلیسی که له ۱۰۰۳ تا ۱۰۱۴ی کۆچی میثرووه‌که‌ی نووسیوه ده‌لی: له پێشدا سه‌رۆک‌گه‌ل و عه‌شایه‌ری دوئوبولی له‌سه‌ر ره‌وشتی ناپه‌سه‌ندی یه‌زیدی بوون.... به‌شی له عه‌شایه‌ری نه‌وان هه‌لگه‌رانه‌وه و پێگای سونه و جه‌ماعه‌تیان گرته پێش». پاشان به‌شه‌کانی تریان بوون به شیعه و بۆ زه‌مانیکی زۆر جگرومه‌تی ته‌بریژ و خۆی یان به ده‌سته‌وه بوو.

نیسماعیلی گه‌لی دواینی وه‌کوو میهرپه‌رستگه‌ل به نه‌ستی‌ره‌ناسی و هات و چۆی نه‌ستی‌ره‌کانی ناسمان بۆ پێش‌بینی رووداوه‌کان باوه‌ریان بوو. له‌م باره‌وه هه‌جویری شت‌گه‌لینکی نووسیوه. بناغه‌ی میهرپه‌رست‌بوونی نیسماعیلی دواینی تا راده‌یه‌کی زۆر روون کرایه‌وه.

دخویه به‌هیتانی دووباره نووسیه‌ک له کتیبی «فه‌زا نیحو‌لباتنییه»ی غه‌زالی ده‌لی «قرمه‌تی گه‌ل به دونادوون و حلوول باوه‌ریان بوو. غه‌زالی نووسیویه: موخته‌زید خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی له ۲۸۹ی کۆچیدا یه‌کی له سه‌رۆک‌گه‌لی قرمه‌تی دادگایی ده‌کرد لیسی پرسی نایا راسته که‌وتووته پۆخی خودا و پۆخی پینغه‌مبه‌ران هاتوونه جه‌سته‌مه‌وه... و له کاره‌کاندا یارمه‌تیم ده‌ده‌ن؟ قرمه‌تی جوابی دایه‌وه نه‌گه‌ر پۆخی خودا برواته جه‌سته‌ی ئیمه‌وه بۆ تو زیانی هه‌یه یا پۆخی شه‌یتان بچیته جه‌سته‌مانه‌وه بۆ تو سوودی هه‌یه؟ له‌وه‌ی که بۆ تو سوود و زیانی نیه مه‌پرسه...» قرمه‌تی گه‌ل وه‌کوو میهرپه‌رستگه‌لی پاش نیسلام به «هه‌زاره» باوه‌ریان بو واته هه‌ر هه‌زار سال جارێک ته‌جه‌للای خودا له مرۆفیکدا ده‌رده‌که‌وێت. دخویه ده‌لی «نزیک بوونه‌وه‌ی دوو گه‌رۆک نه‌ستی‌ره‌ی زوحه‌ل و موشته‌ری له یه‌ک که پێ ده‌لێن «قیان» سێ جۆره. نزیک بوونه‌وه‌ی چکۆله که بیست سال جارێکه. نزیک بوونه‌وه‌ی ناوه‌نجی دووسه‌د و چل سال جارێکه. نزیک بوونه‌وه‌ی گه‌وره ۹۶۰ سال جارێکه.

ئه‌م ۹۶۰ ساله نزیکه به هه‌زاره‌یه. ل ۷۴، قرمه‌تیانی به‌حه‌رین و فاتیان، دخویه. وه‌رگێر به فارسی موحه‌مه‌د باقر نه‌میرخانی» گشت غوللات باوه‌ریان وایه له‌و چل ساله‌ی ئاخری هه‌زاره‌دا ته‌جه‌للای خودا له زه‌ویدا له که‌سیکدا ده‌رده‌که‌وی باوه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانی له‌م باره‌وه له زمانی باوه‌ خو‌شینه‌وه، ده‌لی:

به هه‌ر ئه‌لفی ئه‌لف قه‌ددی به‌رایێ مهن ئان ئه‌لفه‌م کێ ده‌ر ئه‌لف نامه‌ده‌سته‌م
واته به هه‌ر هه‌زار سالدا بالابه‌رزیک (پیاویکی به‌رچار) هه‌لده‌که‌وێت من نه‌و بالا به‌رزمه که
له هه‌زاره‌دا هاتووم. هه‌روه‌ها دخویه سه‌باره‌ت به قرمه‌تی گه‌ل ده‌لی «نه‌وانه به لاسایی کردنه‌وه

له دوانزه حەواری عیسا دوانزه «نەقیب» بۆ راگەیانندی باوەرگەلیان دەنێرن. بە گێڕانەوە له تەبۆلنە شراف، بە لازەریسەوه.

دەبێ بلیتین دوانزه حەواری عیسا له مەسیحیتەتی ئەوروپادا خۆی لاسایی کردنەوێسە له دوانزه یارمەتی دەری میترا که وتمان دوانزه بورجی ئاسمانن. قەرمەتی گەل که لقیك له نیسماعیلین له گەل دەرگای خەلافەتی عەبباسی دا دوژمن بوون. کاتیك له بەحرەین دا حکوومەتیان پێکھێنا هێرشیان کردە سەر مەکو خانووی که عەبیان پماند و «حەجەرولنەسوەدیان» له گەل خۆیان بۆ بەحرەین برد. هەلبەت پاش ۲۲ سال نەشتیانە گەڕانیانەوه بۆ مەکو و له جینگای نیستایدا دانراوه. دخوویە بە گێڕانەوه له ئەبوروەیحانی بیرونی دەلی:

«له سەرەتای سالی ۳۱۹ی کۆچی له نیو قەرمەتیاندا گوناھکاریك بە ناوی ئیبنی ئەبی زەکەریا تەماعی هەلساو وتی من خودام. خەلک بانگەوازی ئەویان قبوڵ کرد و ئەو خەلکی بۆ کارگەلی چەپەل ھان دا. ئاگرپەرستی رایج کرد و پێغەمبەرانی پابوردووی وەکوو درۆزن ناساند... ل ۸۱ سەرچاوەی ناوبراو». میخانیلین دخوویە له درۆزی قەسەکانی دا دەلی «له سەدەیی چواری کۆچیدا زۆرکەس بانگەوازی حلولی خودا له جەستەیاندا کردوو و زۆرکەسیش بانگەێشتی ئەوانیان قبوڵ کردوو بەلام جینگای قەرمەتی گەل بۆ ئەم بانگەێشتە چاکتر بوو. ل ۸۴ سەرچاوەی ناوبراو» دخوویە بە توندی دژ بەوێسە که قەرمەتیەکان ھابەشیان لە ژندا بوو و پاش توێژینی زۆر دەنووسی بە تەواوی بەو قەناعەتە گەیشتووم که ھەرگیز له نیوان قەرمەتی گەلدا شتی وا نەبوو... بە تائیدەت ئیبنی حوقەل که زۆرتر له نووسەرانی تر له سەر ئەوان توێژینی ھەیە، گوزارشتی وای نەداوه. ل ۹۵. تەنیا «ئیبینولجەوزی» ه که دەنووسی بە ھیچ قەرمەتیەک نیزن نەدراوه ژنی له ھاو ناینەکانی بشارتتەوه رەنگە قەرمەتیگەل له گەل حیجابی ژنان مێمل بوونە که ئەو گشتە تواخەیان لی داوون ل ۱۸۱»

دروزیەکانیش له لق گەلی نیسماعیلی داوینن. ئەمانە کوردگەلیکن له بەرزاییەکانی جەولان (گۆلان؟) دا و ئیستا له لوبنانیشدا دیھاتگەلیکیان ھەیە. دخوویە سەبارەت بەوان نووسیویە «بە وتەیی ئەوان ناسینی زاتی خودا بێ مەزھەری له ئەو ناگری ئەگینا ناتوانی بە ناسینیکی دروست له زاتی ئەو بگەیت (واتە دەبی کەسێک ھەبی که خودا له جەستەیی ئەودا تەجەللای کردیبت تا بەھۆی ئەووە بتوانی خودا بناسی) بەلام خودا چون میھر و بەزەیی بۆ بەشەر ھەیە حیجابی دانا تا ئێمە نەیبینن. ھەرۆھا «مەکان» یشی دانا تا له مەکانەوه

له گه لمان قسه بکات و نیمه بتوانین نه و هکسو «وجود» بیینین و هزر و هستی کهین و بی‌په‌رستین. (واته مه کانیش ته‌جه‌للای خودایه وه‌کوو سوه‌ره‌وردی که ده‌لی ماده‌ش هه‌ر نووره به‌لام نووری که‌سیف و کیش‌دار). په‌رستن و زانینی گه‌وره‌یی خودا به هوی نه‌م حیجاب و نه‌م مه‌کانه‌ویه که ده‌توانین بیینین و قسه‌کانی بیینین و له گه‌لیدا قسه بکه‌ین. حاجیب و مه‌کان هه‌ر دوو به‌لگه‌ن بۆ جه‌سته‌ی مرۆڤێک که ته‌جه‌للای خودای تیدا‌یه. ل ۹۸ هه‌ر نه‌و سه‌رچاوه‌».

نه‌مانه که دخویه سه‌باره‌ت به‌ درووزیه‌کان وتویه به‌ ته‌واوی پیشانده‌ری نایینی میه‌رپه‌رستیه که له چوارچینه‌ی باوه‌ر به‌ ته‌جه‌للای خودا بوونی عه‌لیه‌وه پارێزراوه جا با نه‌وه‌ی که ته‌جه‌للای خودایه موحه‌مه‌د کو‌ری ئیسماعیل کو‌ری جه‌عه‌فری سادق بی‌ت یان به‌ وته‌ی قرمه‌تی‌گه‌ل مه‌هدی بی‌ت یان عه‌لی بی‌ت یا .... مه‌به‌ست پاراستنی چوارچینه‌ی میه‌رپه‌رستی بووه. دخویه له‌ درێژ‌ه‌ی وته‌کانیدا سه‌باره‌ت به‌ درووزی‌گه‌ل ده‌نوسیت له‌ زه‌مانی ناده‌مه‌وه تا موحه‌مه‌د (د-خ) ته‌نزیل (هاتنه‌ خواره‌وه‌ی رۆحی خودایی بۆ جه‌سته‌ی کسێک) نه‌بوو (واته یه‌که‌م ته‌نزیل عه‌لی بوو. ته‌نزیلی دووه‌م ته‌نیا له‌ زه‌مانی موحه‌مه‌د کو‌ری ئیسماعیل کو‌ری جه‌عه‌فری سادق بوو (واته موحه‌مه‌د کو‌ری ئیسماعیل ته‌جه‌للای زاتی خودا بوو)

ته‌نزیل‌گه‌لی پاش نه‌و وه‌کوو خه‌لیفه‌گه‌لی فاتمی بوون. ناخرین و شکۆدارترین ته‌جه‌للاکانی زاتی حق له‌ جه‌سته‌ی «حاکم» خه‌لیفه‌ی فاتمی‌دا به‌ دیهات. نه‌م حیجاب‌گه‌له‌ ته‌نیا له‌ ناو و جه‌سته‌دا جیاوازیان هه‌یه نه‌گینا له‌ راستیدا یه‌کن. نیزنمان هه‌یه که خودا به‌ ناوی هه‌ر کامیانه‌وه بپه‌رستین ل ۹۸ سه‌رچاوه‌ی ناوبراو» «ئیسماعیلی‌گه‌ل به‌ هه‌فت ته‌نزیل باوه‌ریان هه‌یه که ناخرینی نه‌وانه موحه‌مه‌د کو‌ری ئیسماعیله. له‌ روان‌گه‌ی درووزیانیشه‌وه موحه‌مه‌د کو‌ری ئیسماعیل ناخرین ته‌نزیه نه‌گه‌ر گه‌رانه‌وه‌گه‌لی دیکه هه‌یه ته‌نزیل نیه به‌لکوو گه‌رانه‌وه و هاتۆچۆی موحه‌مه‌د کو‌ری ئیسماعیله له‌ جه‌سته‌گه‌لی‌کی‌تردا.

بزانی له‌م نووسراوه‌ی خواره‌وه‌دا بنه‌مای میه‌رپه‌رستی چلۆن له‌ چوارچینه‌ی وشه‌گه‌لی عه‌ره‌بی و ئیسلامی‌دا خۆی ده‌نوی‌نی:

«حاکم (خه‌لیفه‌ی فاتیمی که له‌ میسر‌دا حکومه‌تی ده‌کرد) ده‌ی‌گوت ته‌جه‌للای خودام. له‌ نایینی نه‌واندا هه‌ر «ناتیق» (نه‌وه‌ی که راسته‌وخۆ ته‌جه‌للای خودایه) جی‌ دارێکی به‌ ناوی «ئه‌ساس» که له‌ نه‌و ته‌نزیل (شه‌ریعه‌ت) زه‌رده‌گرێ و پاش مردنی ناتیق ده‌بی‌ته جی‌تشی‌نی. ئه‌ساس ئیمامه‌که پاش ناتیق شه‌ش ئیمام دین. که خولی شه‌ش ئه‌ساس ته‌واو بوو (به‌ ناتیقی

پیشوو وه دهبی به هفت) ناتیقیکی دیکه واته تهجه لایه کی تری خودا پهیدا دهییت ...
 نه ساس گه لی پاش عه لی ۱- حه سه ن ۲- حه سه ن ۳- علی کوری حه سه ن ۴- موحه مه د کوری
 عه لی ۵- جه عه فیری سادق و کوره که ی نیسماعیل پتکه وه ۶- موحه مه د کوری نیسماعیل ۷-
 عه بدوللا کوری عه ینولقه داح که ته عه ییون و تهجه لای خودایه. ل ۱۰۰ سه رچاوه ی ناوبراو»
 نیسماعیلیه کان باوه رگه لی میهرپه رستیشیان له فله سه فه ده رهیتنا. خودا خوی موتله قه و هیچ
 سه فته تیکی نیه، (وه کور قوناغی دوانزه هم له فله سه فه ی سوهره وه ردیدا که ناوی نابات). «عه قلی
 کول (ناوه زی گشتی که یه که م تهجه لای خودایه و به رانبه ره له گه ل میترا و مه له که تاوس). ناتیق
 ته نزلی عه قلی کولله و مرؤ ده بی نه و ستایش بکات. له عه قلی کول نه فسی کول ده رکوت
 ناتیق خودی عه قلی کولله و نه فسی کول نه ساسی نه وه واته ناتیق کان یان به وته ی کاکه بی زات
 به شه ره کان هر عه قلی کولن که تهجه لای خودایه. هه یولای یه که م مه کان و زه مانه که له
 نه فسی کولله وه ده رکوتن. له زه یشدا ناتیق و نیام و حوجبت و داعی له گه ل نه م چوار پله هاو
 پله بی هه یه ل ۱۰۰ دخویه کتیبی ناوبراو».

نیسماعیلیه ی دواینی له نیران و رژه ه لاتی ناوه راستدا پهری زوری سه ند. له نیراندا له پال
 حکومه تی سه لجوقیه کان و خواره زمشاهی گه ل له ناوچه شاخاویه سه خته کاندان نیمچه
 حکومه تیکیان هه بوو. له یه مه نیشدا هه ندی پهری سه ند «کتیبی، ته نویلوززه کات، (نه م
 کتیبه که دخویه ناوی ده بات نه م زانی هی کتیه) زور له و پرس و مژار گه له سه به اهرت به
 قرمه تی گه ل ده مان زانی پرونی ده کاتهره «گشت حوکم گه لی قورئان به ته نویل، پواله تگه لینکه که
 له بناغه دا به فه رمانبه ری ته واو له نیام (تهجه لای خودا) حوکم ده کات. باوه ر به زیندوو
 بوونه وه ی جه سه ته له قورئاندا به شوخی و گه مه ده زان و ده لیتن ژبانی هه تا هه تایی گه پرانه وه ی
 گیانه بز بناغه ی خوی (به وته ی سوهره وه ردی تیکه لاو بوون له جیهانی نوورولنه نواردا) که
 نه ویش به دورنادوون ده کری موسولمانی راسته قینه که سیکه که به پواله تی قورئان و سوننه ت
 به سنده ناکات... ل ۱۰۰ کتیبی ناوبراو» سه به اهرت به هاوبه شی له مال و دارایی دا، لقه کانی
 نیسماعیلی دواینیش وه کوو غوللات و خوه رم دینه کان و گشت لقه کانی میهرپه رستی پاش
 نیسلام پی باوه ریان بووه به لام تۆمه ت و توانجی هاوبه ش له ژندا له لایه ن دۆژمنه کانیانه وه
 له مانیش دراوه. نه م تۆمه تگه له که له خوه رم دینی و کاکه بی و غوللات دراوه من وه کوو نووسه ری

ئەم پەرتووكە پېر باوەرم درۆيە. قەسىدە ناجوامىرەنە كەى «شىخ رەزا تالەبانى» ھەر لە بەيتى يەكەمدا ديارە كە نىقترايە:

ھەتەنە ھەر وەكوو بىستوو مە بەزمى لە سالتىكا شەوى يارانى دىندار...

ديارە كە شاعىر شتىكى بىستوو. ئەم شتە كە تەنيا بىسراو ھەزار سال پىش شىخ رەزايش لە ناو موسلمانانى دەمارگدا ھەبوو. مەسىحى گەلى ئەوروپا تواغى قورىانى كردنى مرۆڤيان دەدايە پاڤ مېھرىدەستەكان بە گشتى نەتەو و ھۆنەرگەلى دوژمن بە يەك، بۆ يەكترى توانج و تۆمەتيان ھەلدەبەست. شىخ رەزا جگە لە ھەندى تەنزى جوان لە زۆرى شىعرەكانىدا حورمەت و رىزدارى پى نووسى لانيە. تەنز و ھەجو لە گەل شەرە دوژمىن و ناويتكە جياوازي ھەيە. زۆر ناوھايە تەنيا بە بىستن، ئاينى تالەپەستى ھار ولاتى خۆت بەو شتو ھەجوبەكى. كاكەيى لە ناوچەى كوند و قەلخانى وزەردەلان و.... ھەروەھا ئىزدىگەل لە ستايشتگاي لا لەشدا بۆ مەلەكە تەوس دابگەلىكىيان ھەيە بەلام نەمىنۆرسكى كە بە تەواوى كاكەيى توپىژىن كەردوو و زۆر دەفتەرگەليانى بۆ روسيا بردوو و نە ھىچ زانا وتوپىژىنەرىكى بىلايەن بۆ شتى وا ئاماژەى نە كەردوو. دخويەى ناوبراو كە بىلايەنە شتىواى رەت كەردۆتەو.

مەلەكە تەوس كە بە درۆڤى باس كرا لە لقگەلى غوللاتدا بوو بەلام بۆ بەرگري لە تواغى شەيتانپەستى لە نەينىدا ستايشت كراو. سوھرەوردىش وەكوو ئەجدادى خۆى بە مەلەكە تەوس باوەرى بوو بەلام بە شتوگەلى ئاماژەيى وتوويەتى. وتان پەرتووكگەلىكى سەمبوليكى بە فارسى ھەيە لەوانە ئاوى سورمان شروڤە كەردو، كە بوون تىكەلاويك لە قەھر و نەوينە. يەكئى لەو پەرتووكگەلە «ئاوازي پەرى جەرئەيل» كە دەيان لاپەرە شروڤە ھەلدەگرى. لەوھدا پرسىاركەر بە پىرى دەھەم دەلى لە پەرى جەرئەيل ئاگادارم كە (ھەر وەھا كە وتان جەرئەيل دوونى پىر بنىامىنى كاكەيى خۆمانە كە فەلەكى خۆر بە دەستى و جەرئەيل رەنگدانەوئى ئەو لە مانگدا. مەبەستى سوھرەوردى لە پەرى جەرئەيل نوورى خۆر و ئەوئى ئاماژەيە بە رەھەتى مەعنوى خودا) «پىرتى بزانە كە جەرئەيل دوو پەرى ھەيە يەكەم پەرى راست، ئەو نوورى مۆتلەق و خاويەنە. ئەو نوورە نوورى خودايە كە زياد كراو بە پەر. دووھەم پەرى چەپ كە ھەندى نىشانەى تاريخى تىدايە وەكوو لە كەيەكە لە رووى مانگدا كە وەكوو پاى تەوس و ئەو نىشانەى بوونى ئەو كە لايەنى نەبوونى ھەيە، چون بۆ لاي زيادكراوى بوونى ئەو بروانى، بە حق زانىنى نەبوونىەتى،

هەر ئەمە پێداویستی بوونی ئەوە. بە کورتی دوو پەر (بال)ی جەننیل ئەم مانای هەیە:
 زیادکردنی بە حق که شتیکی واقعی و راستەقینەیه و بە شیوا زانینی له نەفسی چەپی خۆیدا»
 مەبەستی سۆهرەوردی ئەوەیه فەیه زانی حق که وه کوو سەمبول له خۆزەرە دیت دوو لایەنی
 نور و تاریکیه و هەر دووش وه کوو دوو بالی پەلەرەر پتویست و پێداویستی یەکن و هەر دووش
 یەکن شتن له یەکن سەرچاوه. بوون و نەبوون یەکن هەلۆیستە و تاریکی و پووناکی یەکن شتە.
 سۆهرەوردی له حیکمەتولنیشرقاق دا دەلی «ئەوهی له نوورولئەنوارەوه دەرە کەوی بە شتیکی تیشکە
 و بە شتیکی بەرزەخگەل و مادە کیژدار و تاریکه». سۆهرەوردی ئەستێرەکانی سەر وو بە نوور و
 زوی بە تاریکی و مانگ بە شتیکی دەزانی که هەم لایەنی نوورو هەم لایەنی مادە تاریکی هەیە.
 جگە له مەله که تاوس ئەوهیتر که له سۆهرەوردیدا سەبارەت بە ناینی غوللات شیاری
 لیکۆلێنەوهیه ئەوهیه که ئەویش وه کوو غوللات قورئان تەئویل دەکات. گشت توێژینەرانی
 موسلمان چون گەرەکیانە فەلسەفە سۆهرەوردی وه کوو فەلسەفە ئیسلامی له قەلەم دەن لەم
 راستیه خۆیان گێل کردووه. هەندێ ناسیونالیستی ئێرانیش دەیانەوی بیلکێتن بە ناینی
 زەرەشتیه وه کوو ئەو گشتە هەلەیه که بەرێز هاشمی رەزی داویه. بۆ ئەوه تەئویلەکانی
 سۆهرەوردی دەرکەوی ناچارین فەلسەفە حیکمەتولنیشرقاق شروقه کەین که زۆتر له دوو هەزار
 لاپەرە هەلەگری. ئەم کارە دادەنێن بۆ زانکۆکانی کوردستان. سۆهرەوردی بۆ پوون کردنەوهی
 فەلسەفە کە هەندێ جار بە ئایەگەلی قورئان ناماژە دەکات که جگە له دوو سی ئایە وه کوو
 «الله النور السموات و الارض...» ئەوانەوتری بۆ تەئویل (نه تەفسیر) ناچەسپێ بە وتەکانی
 سۆهرەوردیهوه.

بۆ تەئویلاتی غوللات لەوانە ئیسماعیلی کتیبی «جامیعو حیکمەتەین» له «ناسرخەسرهو»
 نووسەری ئیسماعیلی ئێرانی له سەدهی شەش و هەفتی کۆچیدا گرینگە. ئەم کتیبە بە فارسی
 نووسراوه و بە تیکۆزانی خوا لیخۆشبووان «دوکتور موحەمەدی موعین» و «هەنری کەرین» له
 چاپ دراوه پرە له تەئویلاتی غوللات. ناسرخەسرهو له پێشدا پاش هیئانەوهی حەدیس و وتوێژی
 رەسوول (د-خ) له گەل چوار خەلیفەدا تەنیا «عەلی» بە خاوەن هێزی تەئویل دەناسینی (ل ٦١
 سەرچاوهی ناوبراو). له بەشی «اندر هیئت خاصه و رسم وحد» دا پوانگە فەلسەفە
 مەشائیه گەل بە تەئویل له قورئانەوه دەرەخات. ئەمە بیر هیئەری کاری سۆهرەوردیه و ئەمە
 دەسەلمێنی که سەرچاوهی هەر دوو یەکن شتە. له چوار سەده پێش زایندا مەشائیه گەل و پاشان نۆ

نه فلاتوونیه کان فەلسەفە کە بیان لە میهرپەرستی گرت و دارشت پاش ئیسلام ئیسماعیلیە کانیشت
 بە ھۆی لێک چوونی ئەم فەلسەفە گە لە ئەگەڵ بنەمای دینە کە بیان واتە میهرپەرستیدا لەو
 کە لکیان وەرگرت. سوھرەوێردی بە فەلسەفە ی مەشائیه کان ئیشراقی زیاد کرد و بە تەواوی
 فەلسەفە و باوەرمەندی ئەجدادی کوردی خۆی پێشان دا. ناسرخەسرەو وەکوو میهرپەرستی بۆ
 دەربرینی باوەرمەندی ئیسماعیلی لە ھەفت گەڕۆک ئەستێرە وەکوو کاکەیی و سوھرەوێردی کە لێک
 وەر دەگری: «چون دەبینم لە جیھانی واقعدا ھەفت ئەستێرە ھەن. ئەوانە ی بە دیھاتوون لەوانە
 نوور و جوانی دەگرن. ئەمانە بە لگەن بۆ ئەو بزاین لە جیھانی سەرودا ھەفت تیشکی یە کە مین
 و ئەزەلی ھەن کە ئەو تیشک گە لە ھۆی بەدی ھاتنی تیشک گەلی مادی و جەستەیین ئەو نوورگە لە
 یە کەم «ئیبداغ» و دووھەم «جەوھەری عەقل» و سێھەم «کۆی عەقل» واتە عەقل و عاقل و
 مەعقوول. چوارەم «نەفس» کە لە عەقل پێکھات. پێنجەم «جەد» شەشەم «فەتح» و ھەفتەم
 «خەیاڵ» کە لە پوالەتی شەریعەتدا وەکوو جەزئیل و میکائیل و ئیسرافیل و... ناسراون و ھەفت
 ئەستێرە گەلی گەڕۆک رەنگدانەوی ئەوانەن. ل ۱۰ - ۱۰۹ ی سەرچاوی ناوبراو». ھەفت نووری
 ئەزەلی ناسرخەسرەو ھەر ھەفتەنی کاکەیی خۆمان کە بە ناوگە لێکی دیکە ھاتوون. دیسان لە
 قسە گەلی ناسرخەسرەو دا بناغە ی تاینە کە واتە میهرپەرستی دەرە کە وێت «لە کاریگەری خۆی لە
 دروس بوونی مرۆڤدا دڵ بە دیھات (دەزانین میترا کە لە خۆردایە بە مانای ئەوین و
 خۆشەویستید. میترا لە ئەوێستادا میشرە لە بناغە ی میث بە مانای ئەوین و دۆست بوون و
 پەیمانی دۆستی بەستەن) و لە کاریگەری مانگ لە بەدیھاتنی مرۆڤدا میتشک دروس بوو کە
 سارد و تەرە وەکوو سروشتی مانگ... لە نێوان میتشک و دڵدا پێوەندی ھەیە، ھەرۆھا کە لە
 نێوان مانگ و خۆردا پێوەندی ھەیە بەو چەشنە کە تیشک و جوانی مانگ لە خۆرە. تی فکری نیش
 سەرچاوی لە دڵە... ل ۲ - ۲۸۱ سەرچاوی ناوبراو».

ئەوانە کە دەلێن ئاینزای شیعە بەرھەمی فیکری ئێرانیشە دروست نیە و تەمان شیعە گەلی
 راستە قینە وەکوو کیسانییە و زیدییه و ئیمامییە و ئیسماعیلی سەرھاتی لە پێشدا بەدیھاتن بەلام
 ئەوانە ی کە بە ھەڵ بە غوللات واتە شیعە گەلی زێدەرۆیی کەر ناسراون بە تەواوی پوونە کە لە
 ئاینی میهرپەرستی ناوچە ی ماد لەوانە کوردستان گیراون. ئاین گەلی خوێرم دینی و ئیزدی و
 کاکەیی و عەلەوی گەلی تری کوردستان وەکوو درووزی و .. و غوللاتی تر وەکوو لقە کانی
 ئیسماعیلی دراویی و شەبەک لە بناغە ی دینە کە یاندا هیچ جیاوازیە ک نیە. ئەگەر جیاوازی ھەیە

له ناو جامه (جسته)ی مه زهروڼلاکانی پاش نیسلامدایه. نیسماعیلی دوایینی له ژیر کارتیکردنی دینه کوردیه کاندایه تاییهت کاکه یی پتیشوو له زهمانی بههلوول و پتشتدا به دیهات، پاشان له ئیتران و میسر و یه مهن و بهحریندا بلاو بۆوه. نیسماعیلی دوایینی له پتشتدا وهکوو مهحفیلی تاینی له ئیتراقدا دروست کرا پاشان بوو به دین و له ئیتراندا بلاو کرایهوه و بوو به خاوهن لق گهلینکی بههیت. «نیبنی نه دیم» له کتیبی «ئهلفیهریست» که له وهدا له شیعرباس دهکات سهبارهت به نیسماعیلییه دهلیت «عبداللا کورپی مهیمون ناسراو به قهدداح، خهلکی قوزحوله بباس نزیکی ئههواز بوو. باوکی مهیمون لایهنگری خۆی له بانگهوازی ئهههوخهتتاب موحهمه د کورپی زهینهب له وهی که عهلی (ر - ه) خودایه درخت. ئهلفیهریست ل ۳۴۸»

«مهیمون و کورهکهی ههر دوو له دیسانی گهل بوون (دیسانی به کوردی دهلین داسنی و دیسنی، له کوردستاندا زۆر بوون بهلام جگه له بهیتی سهیدهوان و شیعرێ چهند شاعیرێک شوینه واریانم بهدی نه کرد ئهه زهمانه ناوی میهرپهرستی شاراوه بووه ئههوان وهکوو مانهوی و مهزدهکی و خوهرپمدینی و دیسانی و ... دهناسران» عهبداللا بۆ ماوهیهک خۆی وهکوو پیغه مبههر دهناساند (وهکوو مه زهروڼلا دروسته) بۆ سهلمیه نزیکی حهمس (نیوان حهلهب و دیمهشق) ههلات و بانگههشت کهرانی خۆی ههناارد بۆ کووفه ل ۴۹ - ۳۴۸» «عبداللا له سالی ۲۳۷دا ئهههوه سهعید شهعرانی بۆ خوهراسان ههناارد و ئههه زۆریک له شیعه گهلی فریودا ل ۳۵۱». «پیش له قهدداح ههر لهو سهردهمه دا که سگهلینک بوون بۆ مهجووس و بۆ فهرمانهوایی مهجووسگهل تیده کۆشان. دهلین ئهههوه موسلیم خوهراسانیش لهوانه بوو. لهوانه که بۆ فهرمانهوایی مهجووس تیکۆشا بابکهی خوهرپمدینی بوو ل ۳۵۲»

نیبنی نه دیم پاش ناوهردن له کتیب گهلی نیسماعیلییه دهلی بۆ فیرکردنی قوتاییانی ناینی خۆیان ههفت بهللاغ یان ههیه. بهللاغی یه کهم بۆ قوتابی خهلکی ساکار. دووهههه بۆ ئهوهی ههندی سهتر چوه سیتههه بۆ ئهوه سالتیکه خهریکی فیربوونه... ههفتههه بۆ ئهوهی که خاوهنی کهرامات و موکاشیفاتی گهههیه.. ل ۳۵۳» ئهههه زۆر نزیکه به فیرکاری ههفت قۆناغی ستایشتگاههلی میهرپهرستی. ئیت بۆ خوینهری بهرێز گۆمان نهههه که نیسماعیلی دوایینی له شیعه و نیسلام دووههه ههر میهرپهرستییه له چوارچینهیهکی تردا.

رهوتیکێ تر که پتوهندی زۆری له گهل میهرپهرستی ههیه عیرفانی توندهوی وههدهتی وجودیه که رهوتیکێ نزیک به میهرپهرستییه. وتمان میهرپهرستی نه وهک دین بهلکوو وهکوو رهوتیکێ

عیرفانی و پۆشنپیری له پێش ئیسلامدا له جینگاکانی تری ئێران جگه له کوردستاندا هه‌بووه و پاشان هاتۆته پاش ئیسلامه‌وه. عیرفانی وه‌ده‌ته‌تی وجودی ده‌لتی هیچ جگه له خودابوونی نیه هه‌رچی هه‌یه خودا و ته‌جه‌للای نه‌وه. لق‌گه‌لی عیرفانی زۆربه‌یان خۆیان له‌گه‌ڵ ئیسلامدا رێك خست. مه‌نسووری هه‌لاج كه كاكه‌یه‌یه‌كان له خۆیانی ده‌زانن و سوهره‌وه‌ردی كورد خاوه‌نی نهم بیره بوون و خۆیان به موسلمان ده‌زانن به‌لام ئیسلامی نه‌و زه‌مانه نه‌وانی به كوشتن مه‌حكوم كرد. ئیبنی نه‌دیم سه‌باره‌ت به مه‌نسووری هه‌لاج ده‌نووسی «به لای لایه‌نگرانی خۆی ده‌یگوت من خودام (نه‌نه‌لحق و ئاوێنه‌كه‌ی سوهره‌وه‌ردمان سه‌باره‌ت به‌و نووسی) نه‌و باوه‌ری به دونادوون و حلوول بوو. له به‌رانبه‌ر پادشا و فه‌رمانه‌واگه‌لدا خۆی به شیعه ده‌ناساند. له لای خه‌لكی تر خۆی وه‌كوو سۆفی ده‌ناساند. بۆ خۆی باوه‌ری وابوو كه ته‌جه‌للای خودایه و پۆحی خودای تێدا‌یه. كاتی كه گێرادیان به نه‌بو‌لحه‌سه‌ن عه‌لی كو‌پی عیسا. له‌گه‌ڵیدا وت و وێژگه‌ل بوو. له زانسته‌گه‌لی قورئانی هیچی نه‌ده‌زانی. پێی وت چه‌نده له‌گه‌ڵ خاوه‌ن تیشکی هه‌ره تیشكه‌ره‌كه دیته خواره‌وه قسه‌ت كرد؟... له هه‌ندێ نووسراوه‌ی دا، خۆی وه‌كوو نو‌قم‌كه‌ری قه‌ومی نوح و كو‌شنده‌ی عاد و سه‌موود ناساندوه... ل ٣٥٦ نه‌لفیه‌ریست» نه‌و قسه‌گه‌له له زاری گه‌وره‌گه‌لی غوللاتیشه‌وه گێ‌دراوه‌ته‌وه دیا‌ره سه‌رچاوه‌یان هه‌ر یه‌ك شته. سه‌رنج را‌كێشه كه ئیبنی نه‌دیم به سه‌رهاتی پاش به سه‌رهاتی نووسه‌رانی ئیسماعیلی گێ‌پراوه‌ته‌وه. نه‌و له گه‌وره‌گه‌لی شیعه‌ی زه‌یدی و ئیمامی به‌پێ‌زوه قسه ده‌كات به‌لام بۆ ئیسماعیلی و مه‌نسوور وای نه‌كردوه. دیا‌ره دوو ره‌وتی یه‌كه‌م ئیسلامی و دووه‌م ره‌وتی عیرفانی و غوللات سه‌رچاوه‌ی‌تریان هه‌بووه. مه‌نسوور له سالی ١٣٠٩ دا به چه‌شنی‌کی نامرۆ‌قانه كوژرا.

له عیرفان و سۆفی‌گه‌ری نه‌هونه‌یش‌دا كه به ئیسلام نزیک‌تره هه‌ندێ باوه‌رگه‌لی میه‌ربه‌رستی هه‌یه.

«مه‌ولانا جه‌لاله‌ددین مه‌وله‌وی به‌لخی» یه‌كێ له گه‌وره‌ترین و ناو‌دارترین عاریف و سۆفی جیهانی ئیسلامه به‌ره‌می گه‌وره‌ی نه‌و «مه‌سه‌نه‌وی» به زۆربه‌ی زما‌نه گه‌وره‌كانی جیهان وه‌رگێ‌دراوه‌ته‌وه له‌وه‌دا ده‌لتی:

از خدا مردم ز حیوان سر زدم	از جمادی مردم و نامی شدم
له گیایه‌وه مردم و بووم به نازله	واته له ماده‌ی بی‌گیان مردم و بوومه گیا
از چه ترسم کی ز مردن کم شدم	مردم از حیوانی و نادم شدم

له ئاژه‌لبوون مردم و بووم به مرۆڤ جا که‌ی به مردن که‌م بوومه‌وه
بع‌د از ئانش از ملک پران شوم ئانچه اندر وهم ناید ئان شوم

پاش مرۆڤ بوونیش له فریشته‌گه‌ل تی‌په‌رده‌م و به نه‌وی ده‌م که له خدیالدا ناگونجی
ته‌مه به ته‌واوی وه‌کوو دوونادوونی میه‌په‌رستی و دینه کوردیه‌کانه که له لقه‌کانی غوللات و
عیرفانی توند‌په‌ودا هه‌یه. ته‌کامولی گیان له بی‌گیانه‌وه بۆ گیا و له گیاوه بۆ ئاژه‌ل و له ئاژه‌له‌وه
بۆ مرۆڤ و له مرۆڤه‌وه بۆ سه‌رت‌ر له‌گه‌ل قورئاندا ته‌نیا به ته‌ئویله‌وه ده‌گو‌نجی. له قورئاندا مرۆڤ له
ته‌کامولی گیا و ئاژه‌ل به‌دی نه‌هاتوه. ره‌وتی ئافران‌دنی ئاده‌م و حه‌وا له قورئاندا زۆر پوون و
ئاشکرایه که پاسته‌وخۆ خودا دروستی کردوه. له قورئاندا هاتوه که خودا جیهانی له شه‌ش
پۆژدا ئافراند و پۆژی هه‌فته‌م له عه‌رشدا موسته‌وی بوو (فاستوی علی‌العرش) ئیسماعیلیه‌کان
(ده‌لێن نه‌وه پ‌واله‌تی قورئانه مه‌به‌ست له هه‌فت پۆژ هه‌فت هه‌زار ساله. به ئاشکرایه‌ی دیاره که
ئیسماعیلیه ده‌یه‌وی نه‌م وته‌ی قورئانیه له‌گه‌ل باوه‌ر به هه‌زاره‌گه‌لی پیش ئیسلام له
میه‌په‌رستیدا وه‌ک یه‌ک بنوینی.

له میه‌په‌رستی‌دا هه‌ر هه‌زار سال یه‌ک جار ئه‌و گیانه‌ی که خاوه‌نی یه‌کی له فه‌له‌کی گه‌روک
ئه‌ستیره‌کانه بۆ بووژاندنه‌وی ژیان دینه سه‌ر زه‌وی. له شیعره‌که‌ی باوه‌تایه‌ردا وتمان: به هه‌ر ته‌لفی
ته‌لف قه‌ددی به‌رایه‌ی...

پوون کردنه وه کانی به شی شه شه م

۱- نه هورامه زدا، سی به شه «نه هوو + ره + مه زدا» نه هوو به مانای سه ره وه. له له گه ل پاشگری «ره» که یه کی له نیشانه کانی ناوه لئاری کار که ره، به مانای «سه ره» له سه ره مانای وشه مه زدا له نیو نه ویستنا سندا نا کوکی هدی و زۆتر به مانای «زانا» ده زانی. به باوه پری من. وشه مه زدا دوو به شه بناغه «مه ز» له نه ویستایی دا به مانای گه وه یه له نه ویستادا له گه ل پاشگری ناو لئای «نه» که باسما کرد واته «مه زنه» به مانای گه وه و هدر نه وه یه که له کوردیدا ده لئین مه زن. «دا» له سه ری باسما کرد و یه کی تر له مانا کانی زاناییه. که وابوو مه زدا به مانای زانایی مه زنه. مه زنه له نه ویستادا وه کوو «مه زه نگه» یش هاتوه.

۲- به هلول زات میوانی کاکه یی له ناخری سه ده ی دووی کۆچی له زه مانای هارونه ره شیدا ده سگری و له ژیر چاوه دیری دا بووه نه م ناوه به په هله وی که خۆشکی زمانی کوردیه. ده بی به «وه هرۆ» به قاعیده ی نه ویستایی «وه ورۆ» یان «وه وره تۆ» «(زای نوو کددانی» وه وی نه ویستایی له په هله وی خۆشکی زمانی کوردیدا بووه به «ویه» و «وه» له کوردیدا «به» وه ده لئین به هرۆ، یان به هبه، واته زۆر چاک. که وا بوو «به» له وشه ی به هلول دا پاشاوه ی «وه وو» نه ویستایی به مانای چاک. له کرماغیدا وه کوو به هدار و به هیداری ماوه ته وه.

وشه «روود» «رۆد» له په هله وی و «رووذه» و «ره تۆذه» له نه ویستادا به مانای شتی که که هه ل ده کشی و گه وه ده بی و به مانای مندا ل به کار براوه. نه م وشه له کوردیدا به پاشگری «له» که پاشگری چکۆله یی و خۆشه ویستیه و له نه ویستادا وه کوو «ره» هاتوه له پیتیدا وه کوو «رۆزه» و پاش په ره سه ندنی «ل» له زمانه ئیرانیه کاندا، له کوردیدا وه کوو «رۆزه» و پاش سوانی «پ» به دالی موهمه له و ده غمی نه وه له بواری زه ماندا بووه به «رۆله» به مانای منالی چکۆله و خۆشه ویست. که وابوو «به هلول» ی کوردی پاشاوه ی «وه هرۆزه» یه که «ر» کانی بوون به «ل». له زه مانای نه ویستاییه وه تا ئیستا به م جۆره گۆرانی به سه ردا هاتوه:

و هوو روو زه - وه روو زه - به هر وول - به هلول

نه مپوو له کوردیدا ده لئین «بالتو» دیاره «با» هه ر گوپردراوی «به» هه. وه ده لئین بادینان که گوپردراوی به هیدینانه و... به گشتی بالتو به مانای رۆله ی چاک کۆمه لگایه.

حمدوللای مستهوفی میژوونووسی سهدهی ههشتی کۆچی له لایه‌ره‌ی ٦٣٧ی تاریخی گوزیده‌دا وه‌کۆو شیخ به‌هللول هیناویه‌تی و وه‌کۆو نامۆزای هاروونه ره‌شیدی زانیوه به‌لام عه‌ره‌بی نه‌بوونی وشه‌ی به‌هللول نه‌و خزمایه‌تیه به‌ درۆ ده‌خاته‌وه. له‌ چیرۆکه‌ کوردیه‌کانی ناوچه‌ی سنه‌دا وه‌کۆو برای هاروونه. دیاره به‌هللول وه‌کۆو یه‌کێ له‌ پاگه‌یه‌نه‌ره‌کانی میهریه‌رستی و غوللات بووه که ده‌سگیرکراوه و له‌ به‌غداددا له‌ ژێر چاوه‌دێری‌دا بووه.

٣- توێژینه‌ری کورد کاک موحه‌مه‌ده‌لی سولتانی له‌ کتیبی فارسی «قیام و نه‌هزه‌تی عه‌له‌ویانی زاگروس»دا سه‌باره‌ت به‌ شه‌به‌ک ده‌نوسی:

«عه‌لانه‌ددین عه‌لی له‌ گه‌شته‌کانی خۆی بۆ کوردستان، په‌یره‌وان و فیدائی گه‌لیک له‌سه‌ر بنه‌مای مه‌کته‌بی فیکری عه‌له‌ویانی زاگروسدا هه‌ن که به‌ «شوباک» (شه‌به‌ک‌گه‌ل) نازناویان ده‌رکردوه...»

به‌پێڕ سولتانی له‌ درێژه‌دا نووسیویه:

شه‌به‌ک فیرقه‌یه‌کی کوردی تاییه‌ته که زۆریه‌یان له‌ مووسڵدا ده‌ژین... پێوه‌ندی به‌هێز له‌ نیوان ئه‌وان و ئه‌هلی حه‌قدا هه‌یه، ... ئه‌وان وه‌کۆو به‌کتابشه‌ بۆ (...). پێژدا ده‌نێن (به‌پێڕ سولتانی نه‌و ناوه‌ی نه‌هیناوه) و به‌شێ له‌ باوه‌ر مه‌ندیگه‌ل و نه‌ریتیه‌نه. له‌ جه‌ژنگه‌ل و نزاکانیا‌ندا لێ که‌لک وه‌ر ده‌گرن. شه‌به‌ک پیاویکی پۆحانی به‌ ناوی بابە، یان پیریا‌ن هه‌یه که لایه‌وه‌ ددان به‌ کرده‌وه‌کانیا‌ندا ده‌نێن (وه‌کۆو مه‌سیحیه‌کان که له‌ میهریه‌رسته‌کانه‌وه‌ گرتوویه‌نه) و ئه‌ویش ده‌یان به‌خشی. ئه‌وان سه‌باره‌ت به‌ عه‌لی زنده‌رۆبی ده‌کهن و له‌ نزاکانیا‌ندا له‌ حاجی به‌کتاب و گه‌وره‌گه‌لی قزلباش (عه‌له‌ویه‌کانی ئێران و پۆم) یارمه‌تی ده‌خوازن. له‌ نیویاندا ژماره‌ گرینگی تاییه‌تی هه‌یه و بابە له‌ کۆ بوونه‌وه‌کاندا له‌ ژماره‌گه‌لی ٤ و ١٤ و ١٢ و ٧ و ٥ و ٣ زۆر ناو ده‌بات. چل واسلان عه‌ودا‌لێن که سه‌رۆکیان عه‌لیه و له‌ هه‌ر شه‌وی دوو شه‌مه و هه‌ینی‌دا له‌ نه‌شکه‌وتی له‌ شنگاردا که سه‌رچاوه‌ی مالباتی سه‌فه‌ویه‌کانه‌... کۆ ده‌بنه‌وه و کاریان یارمه‌تی سته‌م لێ کراوانه و که‌س ناتوانی بیان‌بینی و بیان‌ناسی. به‌لام (تون دورد له‌ر) واته‌ چواره‌کان، دوانزه‌ نیمامن له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر و فاته‌می زه‌هرا (د-خ). تون ئیکيله‌ر. دوانزه‌ نیمامی مه‌عسوومن که یه‌که‌میان عه‌لی و ئاخریان مه‌هه‌یه. «یدی له‌ر» واته‌ هه‌فته‌کان به‌ مانای نه‌مه‌یه که سه‌رۆخا‌زیاری هه‌فت قۆناخه: خوا‌زیاری ئه‌وین - ناسینی خودا. زوه‌دوته‌رک یه‌کیه‌تی - ته‌حه‌یوور - فه‌قر و له‌ ناوچوون له‌ خودادا‌یه. ناوگه‌لێ وه‌کۆو مورید و قه‌له‌نده‌رو رهند و قوتب یان هه‌یه. «پیشله‌ر» پێنج

کهسی «تالی عهبا» ن که پینگهی خودایی تایه‌تیا ن هه‌یه. «تووچله‌ر» خودا و موحه‌مه‌د و عه‌لیه‌و له زک‌ره‌کانیا‌ندا وه‌کوو نه‌للا و موحه‌مه‌د و عه‌لی یاد ده‌کرین. کتیب‌یکی پی‌روزیان به ناوی مد‌ناقیب هه‌یه که له‌سه‌ر داب و نه‌ریتی نووسراوه و قسه‌کانی شیخ سه‌فیه‌ددین و شیخ سه‌دره‌دینی سه‌فه‌وی تیدایه. نه‌وان له (....) شتیک نازانن (به‌رئز سولتانی ناوی نه‌هیتاوه) و ته‌نیا لایان وایه که دۆسایه‌تی له‌گه‌ژ عه‌لی‌دا هه‌ر گونا‌هتیک ده‌شواته‌وه. له‌ پۆژی عاشوورادا عه‌زاداری ده‌که‌ن و شه‌وی ده‌ی عه‌رره‌م بۆ ریزنان پایه‌تی ده‌که‌ن و تا ناخ‌ری پۆژی دوا‌یی که‌وش له‌ پا‌ناکه‌ن. به‌و شه‌وه ده‌لین (شه‌وی که‌وش). شه‌وی «غوفران» یان هه‌یه که ژن و پیاو له‌ جینگایه‌ک کۆ ده‌بنه‌وه و له‌ خوا بۆ لی‌خۆش بوون ده‌پارینه‌وه و نه‌مه به‌ رینگایه‌ک بۆ هاتنه‌ نیو ته‌ریقه‌تی سۆفیگه‌ری ده‌زانن و به‌مه «عوزرگیجه‌سی» ده‌لین (به‌رئز سولتانی به‌م سه‌رچاوه‌گه‌له‌ ناما‌ژی کردووه: نه‌ششه‌به‌ک - فه‌رده‌نگ فه‌رق نیسلا‌می - دانیره‌توله‌عارف نیسلا‌میه - په‌ژووه‌شی ده‌ریاره‌ی ته‌وا‌یف غوللات له‌ نه‌سکه‌نده‌ر نه‌سه‌ه‌ندیاریه‌وه.

نه‌وه‌ی که به‌رئز سولتانی له‌ سه‌ره‌تادا نووسیویه تا سه‌ره‌تای پی‌و‌ژز بوونی ژماره‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای غوللات و میه‌ریه‌رسته‌یه. نه‌وی پاش به‌ شیعه‌گه‌لی نیما‌میه‌ نزیکه.

بدشی ههفتهم

ههندی بیروپاو کوکراوهیتر

سهبارهت به نارهروکی بهشهکانی نهم پەرتووکه

هەندى بېرپار كۆكرادى تر سەبارەت بە ناوەرۆكى بەشەكانى ئەم پەرتووكە

هەندى مزارو كۆكرادى تر سەبارەت بە بەشەكانى ئەم كىتەبە هەبوو كە ئەگەر لە ناو دەقەكاندا
بەم هەتەبا دەبوو بە ھۆى شەكەتى خۆتەرانى بەرپز. لەم بەشەدا لەگەڵ هەندى بېرپار خۆم
دەيانووسەو و پاشان لەسەر وشەى مېھەر و شوپنەوارەكانى لە زمان و كەلەپوورى كوردىدا قسە
دەكرى.

كىتەبى ھەرە زانستووانەى «ئەتتەنبىسە وەلئىشراف» كە مەسعوودى مېژوونوس لە سەرەتای
سەدەى چواری كۆچیدا بە عەرەبى نووسىووە و ئەبولقاسمى پاينەندە كوردووەتى بە فارسى تێدا
هاتووە:

«ئەبن ئەبى تاهىر، لە كىتەبى، ئەخبارولبەغداددا نووسىووە: لە بەغداددا لە نزىك، سرات،
دێرىكى قەدىمى هەبوو. بە وتەيەك پېش پەيدا بوونى دىنى مەجوس (دیارە مەبەستى پېش
فەرمى بوونى ئاینى زەرەدەشتىيە لە سەرەتای حكوومەتى ساسانیەكاندا) و دەسلەتتى ئێرانىيەكان
لەم ناوچەدا، لەوئى بێتەك هەبوو بە ناوى باغ، ل ٣٤٣» ئەمە دروستە «باغ» ھەر «بەغ» لە زمانى
ئارىيانىيەكاندا بە مانای خودایە. لە بەشى يەكەمدا وتمان كە بەغەيادىش (يادی بەغ) لە بەرد
نووسراوێى بېستووندا (سەدەى پېنجى پېش زاین) جەژنى «میتەرەكانە»یە. مەبەست لە بەغ
میترايە. ئەویشە پەيكەرى میترا بوو. كە پاشان بە دەس ساسانیەكان لە نێو چوو.

دێرى بەغدا و ئەو ھەموو دێرە كە لە كوردستانى باكور و باشوور و رۆژھەلاتدا ھەيە و لە
باكوردا پاشان بەشىكى بوو بە كەلیسا پاشماوێى مېھرپەرستىيە لە رۆژاوى ئێراندا كە لە زەمانى
ئەشكانىيەكاندا باوى گشتى هەبوو. لە ھەموویاندا پەيكەرى میترا هەبوو كە بەشىكى لە زەمانى
دەسلەتتى زەرەدەشتى ساسانیەكاندا و پاشماو كەشى پاش دەسلەتتى موسلمانەكان رەكۆرەتپەرستى
لە نێو چوون. ناوى بەغدادىش ھەر لە ناوى میترا خودای ئارىایی و كوردیەو گیارە. بە قاعىدەى
ئەوئىستایى دەبى بە «بەغوداتە» و بە پەھلەوى دەبى بە «بەغداد». ستایشتگاگەلى
مېھرپەرستى كە ئێستا دێرى لالەشى لى بە جى ماو تا سەرەتای سەدەى سى زاینى كاتى

پروخانی حکومەتی ئەشکانیەکان و شەڕەکانی ئەردەشێر لە گەڵ کوردەکاندا کەلکی لی زەر دەگیرا.

مەسعوودی دەنوسێ «لە سەرکەوتنەکانی تری موعتەسەم (خەلیفەی عەبباسی) پاش سەرکەوتنی بە سەر خورەم دینەکاندا کوشتنی جەعفەر کۆری، میهرجیشی کورد، بوو کە لە نێوان مووسل و نازەریایان و ئەرمەنستاندا حکومەتی پێک هێنابوو ل ۳۲۹» ئەو ناوەندە کە مەسعوودی هێناریە هەر کوردستانە. جیش عەرەبی کراوی «گیش» ی پەهلەویە (لە فارسی نێستادا دەلێن کیش). لە ئەو نێستادا «تکە نیشە» کە پیتی یەکەمی بە قاعیدە سواوە. میهرگیش بە وردی بە مانای میهر دینە دیارە میهر دینی لەو زەمانەدا بە نەیتی رواجی هەبوو و پاشان بە غەزای پەیتاپەیتا کز بۆتەرە و پاشان بوو بە نێژدی و کاکەیی و عەلەویەکانی تر.

مەسعوودی نووسیویە: «نسارا» (مەسیحیەکان) پۆژی چوارشەمە بە پۆژوو دەلێن عیسا لە چوارشەمە ۲۳ی نازاردا بە خاچ کێشراو مرد بەلام زیندوو بوو و هەلساو بۆ ئاسمان سەرکەوت. دەلێن هەر کەس لە ئاسمانەو نەیتە خوارەو بۆ ئاسمان سەر ناکەوێت ل ۱۱۵» دیارە مەسیحیەکان زۆر داب و نەرتی پێشووی خۆیان پاراستوو. ریزی چوارشەمە پێوەندی بە میهر دینی و نێژدی و کاکەییەو هەبە و هاتنی عیسا لە ئاسمان و گەڕانەوی ئەو بۆ ئاسمانی خۆر هەر هاتنە خوارەو و سەرکەوتنی میتایە لە شەوی یەلدا و شەوی ئەورۆژدا کە لایەنی تری ئەو لە چوارشەمە سووری و سێزەدە بە دەردایە. سێزەدە بە دەر زۆر بە نەرتی درۆی نیشان نزیکە. ئەم نەرتە بە داخەرە نێستا خراپ کراوە. ئەم نەرتە وەک وەرۆیەکی گشتی بوو ئەک هەر کەس بیهوی درۆیەک ساز بکات. زۆرتر وەک وەرۆی گالتە بوو. بۆ وێنە دەیان گوت، دوتنی لە فلان شار قرژال باریوە ...

مەسعوودی نووسیویە: دێسانی (لە کوردستاندا داسنی و دێسنی) پێش مانای هەبوو چون مانای لە کتێبە کەیدا سەبارەت بە وان شتی نووسیوە» (بە داخەرە سەبارەت بە داسنی زانیاری تەواوم نیە لە ناخری ئەم بەشەدا باس دەکری).

ناسەوار و ستایشتگای میهر پەرستی لە ئیتالیا دا زۆرە. ناوی شاری میلان و میلان، عەشیرە ی گەورە ی کورد گۆردراوی «میتان». میلانی کورد لە گەڵ میتان سەرداری ئەشکانیدا پێوەندی هەبە. هەر واکە وتمان سۆران لە گەڵ سوخران یان سوهران سەرداری تری کورد لە زەمانی ئەشکانیەکاندا لە پێوەندی دایە «گۆران» یش لە گەڵ «گیتو» سەرداری ئەشکانی دا پێوەندی هەبە کە چوێتە نار ئوستورپەو.

گۆزان به داییتژی کون «گیتوران»یه. ئەم وشە دوو بەشە «گیتو + ران» گیتوانوی سەردارە. رانە لە ئەوێستادا بە مانای حەشیمەت و لەشکرە. ران ئەمەڕۆ لە کوردیدا بە مانای رەوی ئاژەڵ بە کار دەچیت. ئەمە قاعیدەیە کە ئەگەر دوو پیتی دەنگدار لە لای یەکەوە بن لە بوازی زەماندا یەکیکی دەسۆ. لە گیتواندا «ی» سواوە و بووە بە گۆزان. وەکوو کاویە ئەوێستایی و وێدایی کە بووە بە کاوە. گۆزان بە مانای خەڵک و حەشیمەتی گیتو.

پوانگە «مینۆرسکی لە کتییی کورددا کە تاوس و تەموزیە یەکی دەزانی ل ١١٧، ١١٨»
هەڵەیه. لەسەر ناوی ناماژەیی تاوسی مەلەك باسماں کرد.

مینۆرسکی دهنوسی:

«له و شته سهیرانهی که قزلباشه کانی تورکیا (به شی له عه لهویه کانی کوردستانی باکوور) بروایان پییه نهویه کهوا:

دهزانین خوا بویه هاتوته سهر زهوی که نیش بکات. عهلی شیره گه وره کهی داوه به پرووسیا و نیشانه سه وره کهشی داوه به نینگلیس. نهم دووانه تورکه کان له ناو ده بن. گه پۆکه پرووسیه کان له سیواس له وانه یان بیستوه که له سالانی سییه کانداه عهلییه کی تر دهرده کهوی. خه لکیش خویان ناماده کرد بوو بۆ پیشوازی نهو. اسلام در ایران». نهم هاتۆچۆی عهلییه ههر هاتۆچۆی میترایه وهک زات به شهر و زات میهمان (سیمورغ).

مهوله ویش وه کوو سوهره وهردی به نو ناسمان باوهری ههیه:
وه له وهی لوولهی پییشهی نازای چاک یا وا وه سهرین نو پهردهی نه فلاک...

ناوی به شی له نینجیل «عهدهی عهتیق» واته پهیمانی کۆن. وه کوو زۆر شتی تری مهسیحی ههر باوه رمه نندی میتراییه. له کاکهیی دا ده لێن به یابه ست.

وهلی دیوانه کاکهیی نیه به لام وه کوو فهره نگی کۆنی گه له کهی به جینگای خودا وه کوو کاکهیییه کان «شا» به کاردینی: یاشا نهی نه رده نه شا نیم وه به خت. نه ر بۆمه رگم بۆ وه رجه واده و هخت.

له باوهری سوهره وهردی له سه ره وه بۆ خوار ناسمانی نۆهم که ناسمانی مانگه به شیک ماده و تاریکی تیدایه له نایینی کاکه ییش دا ههروایه به م بۆنه ره ناو نه راه له وحی هه جهر واته به رد. ناوی ناسمانه کانی تر به رد گه لی قیমে تی وه کوو دوو و یاقووت و ئاقیق و...ه.

میترا یان مه له که تاوسی ئیزدی و کاکهیی له گه ل شه مشه (شه مهش) ی بابلی و ناشووری جیاوازی زۆری ههیه. (ههر چهند ئیزدییه کان ناوی شه مشه ی سوریانیان بۆ خۆر هه لپژاردوه یان مه له که تاوسیش ههر ناوی سوریانییه یان کاکهیییه کان دورناده وون و یورت و... ی تورکیان هه لپژاردوه که باسمان کرد.

جورج کامیرون له کتیبی «دائیره توله عارف فارسی» دا که به رپتر حه سه ن نه نووشه به فارسی وه ری گپژاره ته وه، سه باره ت به شه مشه هه ندیکی نووسیوه. وه رگپتر که خۆی ئیران ناس و نوستووهر

ناسه له ریژ نووسه کانیدا دهلی: شه‌مشه (شه‌مش) خودای خوږه و له خودایانی سامیه‌کانه. (سامیه‌کان به‌شی له سپی پیسته‌کانن که به زمانگه‌لی فنیقی، عیلامی، نارامی، بابلی - که‌لدانی - ناشووری - سوریانی - عیبری و عدره‌بی قسه‌یان کردووه. هۆزه‌کانی پیش‌هاتنی تاریه‌کان که له زاگروس‌دا ژیاون وه‌کوو گۆتوو لولژی و کاس‌سۆ و هدرسامی ره‌گه‌زیوونه و له‌گه‌ژ فهره‌نگ و زمانی کوردیدا پی‌وه‌ندیان نیه). شه‌مشه کورپی «(سین)» که خودای مانگ بووه. پاش گه‌شه‌کردنی ئابووری کشت و کال شه‌مشه به گرینگ‌تر هاته پیش چار، ئه‌و له‌گه‌ژ باوکی (سین) خودای مانگ و عه‌شتر خودای زه‌وی پاشان وه‌کوو خودایانی سی دانه بوون به چینیکی خودایان. ل ۲۸) له میهرپه‌رستیدا میترا کورپی مانگ نیه. خوږیش ته‌نیا جینگای میترايه. میترا ته‌جه‌للای خودایه له زویدا نه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کی له خودایان بیت. خودایان له میهرپه‌رستی و دینه کوردیه‌کاندا جینگای نیه. کاری نازانستیانه ئه‌وه‌یه که تاینی تال‌په‌رستی میترايی و نيزدی و کاکه‌یی بی‌تویرینی به‌سنده به دینه سامیه‌کانه‌وه به‌سته‌نه‌وه. که به‌داخه‌وه ئه‌م کاره کراوه.

نوورعه‌لی نیلاهی گه‌وره‌ی نه‌هلی حه‌قی سه‌ه‌نه له کتییی ناسارو‌عه‌ق‌دا بۆ جه‌ژنی شاه‌ی (جه‌ژنی حه‌قیقه‌ت) نووسیویه: «شیخ نه‌میر» ده‌فرمی: واده‌ی شاخ شمار (شه‌مار) که‌ژ ره‌م شاه‌ۆ - نيق‌رار میردان، کۆه وه‌سر ناسۆ. تا ئیستا نه‌بووه که مانگ و کیتو و که‌ل‌ره‌م له کیتوی شاه‌ۆ‌دا له یه‌که‌م رۆژی نه‌ته‌ی رۆژووی مه‌ره‌نوی‌دا رێک نه‌که‌وی ... کیتو و سه‌ر ناسۆ له نیوه شه‌و به دواوه‌یه. به ته‌ئکید له یه‌کی له‌م سی شه‌وه‌دا ده‌بینری. ته‌نیا جارێک ده‌بینری که کیتو له‌گه‌ژ مانگ نزیک بیت. که‌ل‌په‌می شاه‌ۆیش هه‌ر له‌م کاته‌دايه. ل ۵۳۱)»

خوینه‌ری به‌رێز له باسی ناوه‌زی سووری سوهره‌وه‌ردیدا له بیری ماوه که وتمان یه‌کی له سه‌مبولگه‌لی مانگ، گاو ناسک و که‌له. له‌و به‌یت‌ه‌دا مه‌به‌ستی شیخ نه‌میر له شاخ شمار و که‌ژ هه‌رمانگه که له‌و سی شه‌وه‌دا له ناسۆی شاه‌ۆ ده‌بینری.

وتمان به‌ک‌تاشیه‌کانی تورکیا که مه‌ک‌ته‌بیکی عیرفانی و عه‌له‌ویه به‌شی له غوللاتن. کاکه‌یه‌کان ده‌لێن که حه‌زهرتی سان سه‌هاک مرد رۆحی چووه جه‌سته‌ی حاجی به‌ک‌تاشه‌وه. نوورعه‌لی نیلاهی ده‌فرمی «حاجی به‌ک‌تاش هه‌ر حه‌زهرتی سولتان نه‌سه‌حاقه. بناغه‌کانی به‌ک‌تاشیه‌کان وه‌کوو کاکه‌یه. ل ۵۱۱)».

«له بناغه‌دا نه‌رۆز و پی‌وه‌نده‌کانی هی حه‌زهرتی عه‌لیه. جا ناجیلی چوارشه‌مه سووریش به عه‌شقی عه‌لیه‌وه نزا ده‌ده‌ین. ل ۵۳۰ سه‌رچاوه‌ی پیش‌وو» خوینه‌ری به‌رێز له باسی نه‌رۆز و

چوارشه مه سووری پيش نيسلام له بیرى ماوه و پتوهندی چوارشه مه سووریمان له گهڻ مه له که تاوس پروون کردهوه «شهیتان، بوونی له دهروهی مرۆڤهوه نیه. هه ره نه فسی ناماره ی خۆمانه ل

(٢٤٤)

دۆژه و به ههشت له ناینه ته ناسوخیه کاند: گیانله بهر هه ره چی پینگه ی خوارتر بی ره نجی زۆتره و هه رچی سه رتر بی ره نجی که متر و خوشی زۆتره. نوره عه لی نیلاه ی ده فهرمی «نه گه ر به شه ر جه ریمه بکری ده چیتته دونیای هه یوانیه وه... نه گه ر جه ریمه ی که م بی ده بی به ناژه لی هه لال گوشت تا زووتر سه ر به ی و ناسوده بکری. نه گه ر گونا ه ی زۆتر بی ده چیتته جه سته ی هه یوانی په سته وه ل٣٢» دیاره نه گه ر چاکه ی زۆر بی ده چیتته پینگه ی سه رتر «تا له نه نجامدا تیکه لاری جیهانی تیشکی خودایی بیته ل ٣١٢» نه مه بیر هینه ری باوه رمه ندی میترا بی و سوهره وه ردیه که باس کرا. له ناینی کاکه بی دا وه کوو با ره ی سوهره وه ردی مرۆڤ له نوور دروستکراوه: «مرۆڤ له چوار توخما (عونسور) خاک و باو ئاو دروست کرا، به جینگای ناگر تیشک بوو. تیشک هه ره ئه و فووی خودایه که کرایه جه سته ی ناده مه وه» (هه ره ئه و سه رچاره)

کاکه بی هه موو ناینه کانی مرۆڤایه تی لای به رپژه. نوور عه لی ده فهرمی: هه ره که س له سه ر هه ره باوه رمه ندیه ک بیته لاما ن به رپژه... کاتی ئیمه هه موو که سمان وه کوو برا خوش بویت و به هه موو که س خوشه ویستی که ین جیاوازیه کان نامینیت ل ٣٣٦» نه و به رپژه له خوشه ویستی قسه ده کات. وتمان یه کی له ماناکانی میهر نه وین و خوشه ویستیه و تیشک و تاریکی گشت له یه ک سه رچاره یه .

له ستایشتگاگه لی میهری که ماونه ته وه نه مانه ی خواره وه گرینگن

١- ستایشتگای سی دیر ناوی تری «دورانورپوس» له سووریا قه راخ چۆمی فوراته ٢- والبروک له له نده ن ٣- سوفیه له بولغارستان ٤- نه کوتنیکوم له بولغارستان ٥- نیمپراتور له کاراکالا ٦- کاپیتولی له رۆما ٧- سووتری له رۆما ٨- سنت کلمنت ٩- دویج نالتنبورگ له نه مسا ١٠- دوین له نه رمه نستان ١١- گارتی له نه رمه نستان ١٢- غاری لاله ش و دیره روخواه کانی کوردستانی باکوور و باشوور که هیشتا شیوه ی ستایشتگای میهری بی په یکه ری میترا هه یه ١٤- کرفتوو له کوردستانی به شی نیران نزیک ی سه قز.

له نه لفيهریستی نیبني نه دیمدا سه بارهت به ته موور لیډانی بابه کی خوه پمدینی قسه کراوه (ل ۶۱۲). به گویره ی دهفته ره کانی کاکه یی شاخو شین و سان سه هاك ته مووری چاکیان لی داوه. ته موور و دهف، سازی سه ره کی جه خانه کان و نه ریتی دینی نيزدی و ستایش تگاگه لی میهری بووه.

كاك موحه مدد علی سولتانی دروست فهرموویه كه «خوره مدینه كان، پاشكوشتاری زور له عه لهویه كاند ا توندهوه.

«فیرقه یه کی تری غوللاتمان به ناری «موشه عشه عیه» واته تیشك ده ره یه. دانه ره کدی سید موحه مدد بن فلاح موشه عشه عی (له ۸۷۵ کچی دا مردوه) جی تشینه کدی «مدولا علی» وتی من مه زه ری خودام. له نه هوازوه تا واسیتی گرت و ته نانهت مهرقه دی علی (د - خ) تالان کرد و ده یانگوت خودا نامری تا مهرقه دی هه بی. كه سه فیه کان هاتنه سر کار ده و له ته که یان پروخوا که کم کم بوون به شیعه ی دوانزه تیمامی. له پیشدا شیعه ی زیده رووی کیرو باوه پمهند به دوونادوون و ته نویلی قورنات و ته جه لای خودا بوون (عه له ویان زاگروس - محمد علی سلطانی)»

فیرقه یه کی تری غوللات «حرووفیه» ن. باوه پمهنده کانیاں وه کوو کاکه ییه ته نیا به پیست و وشه گرینگی ددهن. هه ندی توژینه ر لیک چونگه لیکیاں نیوان نه وان و مه سیحیه کاند دوزیه ته وه. نه م لیک چونگه له هه ل ده گه پیته وه بوو بناغه که یان که میتراییه. وتمان ناینی مه سیحی زورتر له هه شتا له سه دی نه ریته کانیاں له میترایی گرتوه. «حرووفیه پاش سه رکو تیان له ئیراندا چون بۆ پۆم و له گه ل به کتاشیه کاند تیکه لاو بوون. له سالی ۱۲۴۰ ی کچی دا له لایه ن عوسمانیه کانه وه به خهستی قه تل عام کران و پاشان به نهینی چالاکیان هه بوو (سه رچاره ی پیشوو)»

مه لای جزیری له شیعریکی دا ده لی:

من دی ژ غه فلهت جام دکهف «شاهی نه جف» دل کره ده دف
«پۆژ» هات شه ره ف ستیر بوونه خهف هه ر چارته رف نو برایه قه ق
زولهت نه ما، سو جبهت وه ما، نوراشه مالان چوو سه ما
لی نه و دما زولف بوون جه ما، هاتن سه مایی یه ك نه سه ق...

ماموستا هه‌ژار به‌یتی یه‌که‌می درووس مانا نه‌کردووه. مه‌به‌ست له‌ شه‌ره‌ف، خانه‌ی شه‌ره‌فه‌ که
پی‌و‌زترین خانه‌ی خۆره‌ له‌ جه‌دوه‌لی نه‌ستیره‌ ناساندا. مه‌وله‌وی ده‌ره‌فه‌می:

ستاره‌ی تال‌ه‌ی مه‌ینه‌ت گ‌گ‌ازه‌که‌م

خورشیده‌که‌ی ته‌وج به‌وج ن‌گ‌ازه‌که‌م

هان‌ه‌ گۆشه‌ی ته‌وج خان‌ه‌ی شه‌ره‌فدا

ن‌و‌ور ته‌فشانی‌شه‌ن به‌ ه‌هر ته‌ره‌فدا....

جزیری له‌ شیعه‌ره‌کانیدا ماموستای «موراعاتی نه‌زیر». ته‌و عه‌لی (د-خ) و «پۆژ»ی له‌گه‌ل
یه‌ک رێک خستوه‌ که‌ به‌ پێی هه‌ندی ره‌وایه‌ت ده‌لێن له‌ کاتیکدا خۆر له‌ خانه‌ی شه‌ره‌فدا بوو
عه‌لی له‌ که‌عه‌دا له‌ دایک بوو و پاش مردنی بۆ ناو خۆر سه‌رکه‌وت. مانای ته‌و دوو به‌یته
ته‌وه‌یه:

من له‌ نا‌کاو ن‌ازیم دی به‌ جامی مه‌یه‌ره‌ له‌ ده‌ستی‌دا. به‌م جامه‌وه‌ بوو که‌ عه‌لی (د-خ) دلی
کرده‌ نامانج وه‌ها که‌ خۆر هاته‌ خانه‌ی شه‌ره‌ف و پۆژبووه‌و نه‌ستیره‌کان شارانه‌وه‌ و چوار سو‌وج
نو‌وری نا‌قیقی سپی دای گرت تاریکی و باوه‌په‌مندی خراپ نه‌ما و قسه‌ی به‌ سه‌ر چوو. نو‌وره
چکۆله‌کان کز بوون و بۆ ئاسمان پو‌یشتن به‌لام پاش ته‌وه‌ تاریکی که‌زیه‌کان بوون که‌ به‌رێک و
پێکی له‌و جیهانی تیشکه‌ سپه‌دا هاتنه‌ هه‌له‌په‌رین.

ته‌م شیعه‌ره‌ تیکه‌لا‌وی و ته‌وحیدی جیهانی تیشک و تاریکی له‌ ناپه‌ کوردیه‌کاندا به‌ جوانترین
شیوه‌ ده‌گه‌یه‌نی و تمان زو‌لف و خال له‌ شاعیرانی عاریف و سۆفیدا نیشانه‌ی جه‌لالی خودایه‌.
جزیری ده‌فه‌رمی:

سوجه‌یا به‌ر نه‌سو‌ه‌دان ن‌اده‌م ب سه‌د حه‌ج نه‌که‌ه‌ران

سو‌ند ب وان زو‌لفان و خالان هه‌چ وه‌کی بی‌ژم وه‌یه‌

واته‌ سوجه‌ بردن بو خاله‌ ره‌شه‌کان نا‌گورمه‌وه‌ به‌ سه‌دان حه‌جی ته‌که‌هر، سو‌یند به‌و زو‌لف و
خالانه‌ هه‌رچی بێتم ته‌وه‌ قسه‌ی دل‌مه‌. واته‌ له‌ رینگای ته‌وینی ته‌و که‌زیه‌ و خالانه‌وه‌ به‌ خودا ده‌گه‌م
نه‌ له‌ رینگای حه‌جه‌وه‌ ته‌مه‌ بیره‌ینه‌ری ته‌وینی مه‌مه‌که‌ با‌سمان کرد. هه‌ر له‌م باره‌وه‌ ده‌فه‌رمی:

مه‌ی نه‌نۆشی شیخی سه‌نه‌انی غه‌له‌ت

میسلی مو‌وسا، وی ته‌جه‌للایا ته‌دی

ته‌و نه‌چوو نی‌و ته‌رمه‌نستانی غه‌له‌ت

نی تودی، کانی خه‌تا، کانی غه‌له‌ت؟

واته مەنۆشی و نەرمەنستان چوونی شیخی سەنعان بە دواي کچه مەسیحی دا هەلە نەبوو. وەکوو موسا که تەجەللای توێ (خودای) لە ناگردا دی ئەویش تەجەللای جەمال و جەلالی توێ لە کچه مەسیحیە کەدا دی. هەلە لە کوێه؟

وتمان هەر چەشنە باوەر بە تەجەللای خودا لە دیاردەکانی سەرزهویدا بناغە میهرپەرستی هەیدە. بە بەشی لە کیتۆهکانی لوینان «جبالێ کەسەرەوان» دەلێن کەسەرەوان تەعریب کراوی خەسەرەوانە و حیکمەتی خەسەرەوانی تایبەت بەم ناوچە بوو. ژێرنووسی وەرگێڕی ئەحسنەنوتتە قاسیمی مەقدەسی «بەرێز عەلی نەقی وەزیری ل ٦٢»

پیش ئیسلام ئەو کیوگەلە ناوچە میهرپەرستەکان بوو. ئەو بەرێزە تەنیا کەسیکە که حیکمەتی خەسەرەوانی نەنوساندوو بە زەرەدەشتیەوه.

پاش ئیسلام تەنیا لێگەلی میهرپەرستی وەکوو خوەرمەدینی و غوللات بوون کە بۆ پرزگاری لە گەل حکومەتی عەبباسیەکاندا شەرگەلی هەرە مەزنیان کرد. زەرەدەشتیەکان هیچ بزوتنەوێهکیان لە میژووی ئیسلامدا گوزارشت نەکراوه.

لە «تاریخ گردیزی» سەدە ی پینجی کۆچی کە بە تیکۆشانی «عەبدولحەدی حەبیبی» لە چاپ دراوه لە بەشی جەژنەکانی مەسیحی دا دەلێ یەلدا (شەوی چلە) شەوی لە دایک بوونی عیسیایە. ل ٤٩٣». ئیستا لە دایکبوونی عیسا سی شەو لە گەل شەوی چلە لە دایک بوونی میترا جیاوازی هەیدە.

«گردیزی» لە سەدە ی پینجی کۆچی دا لە دوو نەورۆز ناو دەبات یە کەم نەورۆزی چکۆلە (کە وتمان جەژنی سەری سالتە دووهم نەورۆزی گەرە که رێکەوتە کە یوون نەکردۆتەوه. ل ٥١٥)» پوونمان کردووه که نەورۆزی راستەقینە یە کەمی هاوین بوو.

«ا - م - دیاکونف» میژوونووسی پووسی ئە «میژووی ماد» وەرگێڕ بە فارسی «کەریعی کەشاوهرز» دا دەلێ: «هیژدوت میژوونووسی یۆنانی ناشکرای کردووه که نەریتگەلی ئۆلی و موغانی مادی لە گەل فارسیەکاندا جیاوازی هەبووه...

روایەتگەلی هەن کە فیژکردنەکانی فیساغورس گێواو لە زەرەدەشتی دەزانن. ئەمە بە تەئکید هەلەیدە. باوەرگەلی گنۆستیکەکان (سۆفیەکان) و نوێ ئەفلاتونییەکان لە گەل زەرەدەشتی راستەقینەدا زۆر لە یەک دورن ل ٣٤٦» لە پیتشدا وتمان کە مادەکان و لەوانە کوردهکان پیش ساسانیەکان زەرەدەشتی نەبوون. پاش هاتنە سەرکاری ساسانیەکان لە سەدە ی سی زایینی بەم لاوه

هر چند كورده كان له نرده شیر شکستیان خوارد به لام میهرپه رستی پاریزراو گه یشته پاش نیسلام.

دیاگونوف ده نووسی: «هیرتل» ده لی موغانی ناوچه ی ماد چون گه شه ی زرده شتیان دی (هندیکیان) به رواله ت بوون به زرده شتی تا له ناخه وه له ناوی به رن. ل ۳۴۸) (پاش نیسلامیش نهم ره وته هه بووا) هاشی ره زیش له وه رگپیرانی وه ندیداد (به شی له نه ویستا) دا بو پیش نیسلام نهم روانگه ی هه یه و نه ونده پیش ده پیئت که «موغانی مادی به ناآریایی و دوژمن ده زانیت». هیزدوت موغان له هۆزه کانی ماد ده ناسپیت. ناوی موغانیش ناویکی ناریاییه. به باوه ری من راستی نه وه یه که موغه کانی میهرپه رستی ماد له ژیر گوشاری سه ختدا بوون و ههر نه وان ناینی زرده شتی زهمانی ساسانیه کانیان بو خورافه پهرستی کشاند.

ناوی تاژدین که له مەم و زینی فولکلور دایه، نه ولیای چه له بی گه شتیار عوسمانی له سه ده ی یانزه ی کۆچی له گه شتنامه کهیدا که فارۆقی که یخه سره ی به فارسی وه ری گپراوه ته وه سه باره ت به شاری «وان» ده لی.. «له سه رده می نیسلامدا یه کی له مالباتی یه زدگرد (ناخرین شای ساسانی) به ناوی تاژدین بوو به فهرمانپره وای وان و قه لاکه ی نۆژن کرده وه. ل ۱۶۲ له لاپه ره ۱۷۱ دا دووباره ناوی هیناوه»

سوه ره وه ردی ده یگوت فه یه زانی خودا نابریته وه و هه میشه سیمورغینک له زه ویدا هه یه. خوالیخوشبوو حاج نیعمه توللای جه یحیون نابادی گه وه ی کاکه یی ئیران له شاهنامه ی حه قیقه تدا ده لی:

ولایت نمرده، نمرید دگر   بود همچو خور دائماً جلوه گر
ولی ذره حق به دوران بدی   همیشه به مهمان نیکان بدی
واته ولایت که لای سوه ره وه ردی و کاکه یی وه کوو ته جه لای خودایه له زه ویدا نه مردوه و نامری
و هه میشه له زه ویدا وه کوو خوړ ده رکه وتوه. تۆزقاله ی له ههر ده ورده میوانی جه سته ی چاکان ده بی.

وتمان له باوه ری مه ششانیه کان یه کهم سدووری خودا، یان به باوه ری سوه ره وه ردی یه کهم ته جه لای خودا «عه قلی کول» یان ناوه زی گشتیه. چون ته جه لای واته ده رکه وتنه، ههر تایبه تمه ندی خودای هه یه. له دینه کوردیه کانداه له که تارسه که پیر بنیامین له کاکه یی دا درونی نه وه. له هه فته ن جگه له بنیامین شه شه که ی دیکه له نه نداهه کانی خاوه ندگار به دیهاتن

وهكوه روچيار و پير يادگار له چاره كاني. نهوهي كه دايه ره زيار دووني نهوه له عاره قهي له شي و...
نه مانهش نامه به چه شني ته جه لايه واته هه ريدك تيشكه كه بووه به چند به شه وهه.

وتمان له ميه رپه رستي دا گاسه نبولي مانگ (روحي مانگ واته هديف - هه نومه، سه نومه) به و
شير سه مبولي خوره جه يحوون نابادي ده فرمي:

زييشاني گاو و شير خدا + دو جام زرین شد ز نانها جدا

يكي بود ماه و يكي بود شيد + از نان گاو، از اين اسد شد پديد

خوداوند از گاو مه نافرید + دگر خور از نان شير نامد پديد

كه شير هم شدي خلق از روچيار + دگر گاو شد خلق از يادگار

واته له هه نيهي گاو شيره كه ي خوي دوو جامي زيپرني به دي هينا به كي مانگ بوو نهوي ديكه
خور - كه شير له روچيار (تيراهيمي نيوت) به ديهات و گا له پير يادگار. وتمان پير يادگار
پاريزهي فه له كي مانگ هه روه ها ده لي:

به پشت به قر شير شد استوار به پشت اسد تحت حق برقرار

واته شير نيسته سه رپشتي گاو له پشتي شير شه وه (خور) ته ختي حق به قرار بوو ل ۳۶). نهوه
كه شير نيستوه ته سه رپشتي گا له سه ر به ردي خواهه نشينه كونه كاني سندها هه به كه وينه كه ي
پيشكهش ده كړي. له هه ندي له ستايشتگا كاني ميه ري دا به جينگاي ميترا شير له سه رپشتي گايه
و خه ريكه ده يكوژي (قورياني ده كات). شير نيشانه ي ميترا و خوره.

له به شي سوه ره ورديدا وتمان ناسمان نۆ فه له كي هه به و فه له كي نۆ هه م هي نوو رولنه نوو واته
ميترا يان خواهه ندگاره له نايي كاكه ييش دا وايه. جه يحوون نابادي ده فرمي:

«به فرمان حق ز اول و انتها به هشت يوم ايجاد شد ماسوا

به هه روز يك ناسمان نافرید كه تا هشت نه فلاك گشتي پديد

به روز نهم عيد نوروز بود در نان روز عرش برين رخ نمود

واته به فرماني خدا له هه هشت روژدا جيهان پينكهات. له هه روژدا يه ناسمان درووس كران
تا هه هشت فه له كي به دي هاتن له روژي نۆ هه مدا كه نهو روژ بوو ناسماني نۆ هه م كه عه رشي خودايه
ناشكرا بوو ل ۳۸) نهوه كه پاش ته واو بووني نافراندن جه ژني نهو روژه كه وتمان عرووجي ميترايه
شتيكي به ته واوي ميترايه.

ههفت ئاسمانی ههفت گهڙوك ههفته نه و ههفت نهۆمی زهوی و ژێر زهوی ههفته وانهیه و
 فه لهکی ههشتم بهههشته و نزیکه به نوورولنه نوار. مامۆستا دهفرمی:
 که ههفتن به معناست ههفت ئاسمان زمین گشت بر صورت ههفتوان
 واته ههفت ئاسمان له ژێر چاوه دێری ههفتهن و زهوی و ههفت نهۆمه کهی هیههفته وانهیه.
 جیهان له ژێر مودیری و ڕاهێنانی بنیامین نیشته جی له خۆردایه. تیشک و تاریکی شتیکی
 سروشتیه له گهڙ یهک بهرابهرن. دهفرمی:
 که چون نور و ظلمت برابر بود بدو نیک دایم به ههسر بود...
 اگر شب نباشد چگونه ایام معین شود قدر او در جهان
 چون تیشک و تاریکی له گهڙ یهک بهرابهرن نهوهیه که چاکه و خراپه ههیشه پێکهوهن. (به کر
 و مهه له مهه و زیندا). نه گهر شهو نه بێ چۆن نرخه پۆژ ناشکرا دهبی؟ دهفرمی: سهردهمیڤ پۆژ
 و پروناکی به سهر تاریکی دا زاله و زهمانی به پێچه وانهوه تاریکی زال دهبی. واته چاکه و خراپه
 که له تیشک و تاریکی پێک دێن نۆبه به نۆبه حکومهتیان ههیه و نه مانه له بنیامینهوه
 سهرچاوه دهگرێ که مودیری جیهانه و له خۆردایه.

ههفت مهقامی ڕاهێنان له میهرپهرستیدا ههراکام یهکی له گهڙوك نهستیره کان یارمهتی
 دهدهن. یارمهتی دهری مهقامی ههفتهم که گرینگترین پێگهیه و به پاپا و سیمورغیش (پاش
 نیسلام به قوتب و مورشید) ناسراوه زوجه له (ساتورن)، که نهستیرهیهکی نهحس و شهیتانیه.
 مامۆستا رهزی وه کوو ههلهی میترا ناسانی نهروپا، ساتورن به زروان دهناسی (ل ٤٠٦ — نائین
 میترائیسیم). زوجه له میهرپهرستیدا نوێنهری لایهنی قههر و تاریکی خودا واته نهههههه که له
 دینه کوردیه کاندایه مه له که تاوس ناسراوه. نهوهیه که ئێزدیه کان دهلێن زاتی شیخ عهدهی ههر
 زاتی مه له که تاوسه له زهویدا. مهقامی سهرهکی ههفتهن له کاکه یی دا پیر بنیامینه. پاپا و
 سیمورغ له ناینی میترای نوێنهری مه له که تاوسه که وتمان یه کهم تهجهلای خودایه له گهڙ پیر
 بنیامین پێک دێتهوه. زوجه له میهرپهرستی دا پاش عروجی میترا بۆ ئاسمان سهرپهرشتی
 تیمانداران دهکات و پاپا و پیر و سیمورغ دوونی نهون. نههههه به تهواوی له گهڙ کاکه یی پێک
 دێتهوه که دهلێن بنیامین مودیری جیهانه و نوێنهرهکانی له زهویدا ههفته وانهیه.

ناوی ساتورن له یوناندا «کرونوس». تهه ناوه مانای زهمانی ههیه. وهک دهلێن کورنۆمهتر
 واته ئامرازی ههلهسنگاندنی زهمان. ههر تههه سهرچاوهی ههلهی کومون و نهوانی تر و ماموستا

ره‌زی‌یه چون زروان خودای زه‌مانه. ئەمە هەڵە‌یه‌کی مەزنە چون: یە‌کەم، لە میهرپەرستی ئەوروپادا ساتورن بە ئەهریمن ناسراوە نە زروان و بۆی پیشکەشی و نە‌زەر و نیاز دراوە. دوو‌هەم، لە زروانی دا زروان باوکی ئەهریمن و ئە‌ه‌و‌ر‌ام‌ە‌ز‌د‌ایە کە لە میهرپەرستیدا شتیکی وا نیە. سێ‌هەم، پەیکەرە ترسناکە‌کانی ستایش‌ت‌گ‌ا‌گ‌ە‌لی میهری هی شە‌ی‌ت‌انە و لە هەندێ پەیکەر‌دا ئە‌ه‌ر‌ی‌م‌ەن و میترا لێ‌ک‌د‌را‌وه لە‌گ‌ە‌ڵ یە‌ک‌د‌ایە کە بە تە‌و‌اری مە‌ل‌ە‌ک‌ە تاوسی کوردی پیشان دراوە. لە زروانی‌دا زروان لە سەر‌و‌وی هە‌م‌و‌و شتی‌ک‌ە‌و‌ی‌ە بە‌لام لە میهرپەرستیدا کاتی لە میهر و ساتورن و پینگە‌کانی‌تری میهری قسە دە‌ک‌ر‌ی ساتورن مە‌ق‌ام‌ی‌کی خوار‌تر لە میترای هە‌ی‌ە.

جە‌ژ‌نی سێ‌ز‌د‌ە‌ب‌ە‌د‌ەر کە لە ئێ‌ران و کوردستانی پ‌ۆ‌ژ‌ه‌‌ل‌‌ت‌‌دا بە‌‌ر‌‌ت‌‌و‌ە دە‌چ‌‌ی و کە پ‌ۆ‌ژ‌‌ئ‌‌کی نە‌ح‌‌سە، پ‌ۆ‌ژ‌‌ی ع‌‌ر‌و‌وج‌‌ی مە‌ل‌ە‌ک‌ە تا‌و‌سە. لە سە‌د‌ە‌ی چ‌و‌اری ز‌ا‌ی‌ی‌نی‌دا مە‌س‌ی‌ح‌یە‌کان ئە‌م نە‌ر‌ی‌ت‌ە‌ی‌ان وە‌ک‌و‌و جە‌ژ‌نی فە‌س‌ح پ‌ۆ‌ژ‌‌ی ع‌‌ر‌و‌وج‌‌ی ع‌‌ی‌س‌ا بۆ ناو خ‌ۆ‌ر‌د‌انا. ج‌یا‌و‌ازی نیە و‌ت‌مان ئە‌ه‌ر‌ی‌م‌ەن هەر ئە‌و د‌ی‌و‌ی س‌ک‌ە‌ی م‌ی‌ت‌رایە. ر‌ی‌ک‌ە‌و‌تی فە‌س‌ح ز‌ۆ‌ر لە سێ‌ز‌د‌ە‌ب‌ە‌د‌ەر ن‌ز‌ی‌ک‌ە.

سە‌ک‌ا‌ک‌ان‌ی‌ش یە‌ک‌ی لە چ‌وار ه‌ۆ‌زە ئ‌ار‌ی‌ی‌ایە‌کان بوون. لە ناو ئە‌و‌ان‌ی‌ش‌دا ئ‌و‌س‌ت‌و‌و‌ر‌ە‌ی میترا (نە‌و‌ە‌ک‌ د‌ی‌ن) هە‌ب‌و‌و. لە ک‌ت‌ی‌ب‌ی «سە‌ک‌ا‌ها» هی (ت‌ام‌ارا ت‌ال‌ب‌وت ر‌ای‌س - وەر‌گ‌ێ‌ن‌ر بە فارسی ر‌وق‌ی‌ی‌ە ب‌ی‌ه‌ز‌ادی) ه‌ات‌و‌و «لە و‌ت‌نە گ‌ە‌ر‌ی‌ی‌ە‌کانی سە‌ک‌ای‌دا ک‌و‌ش‌ت‌نی گ‌ا بە ه‌ی‌ر‌شی ش‌یر و ی‌ان ک‌و‌ش‌ت‌نی گ‌ا بە دە‌س ه‌ە‌ل‌ۆ‌ی‌ە‌ک‌ کە تە‌ر‌ح‌ی س‌ی‌م‌و‌ر‌غ‌ی هە‌ی‌ە پ‌ی‌ش‌ان دراوە» ئە‌مە ب‌ی‌ر‌ه‌ی‌ت‌ن‌ە‌ری ک‌و‌ش‌ت‌نی س‌ۆ‌ما بە دە‌س میترا لە پ‌ی‌نگ و‌ی‌دا د‌ایە کە با‌س‌مان ک‌رد. لە‌س‌ەر خ‌و‌ا‌ج‌ە‌ن‌ش‌ی‌نە‌کانی س‌ن‌ە‌دا دە‌ی‌ه‌ی‌ن‌ن.

یە‌ک‌ە‌م پ‌ۆ‌ژ‌‌ی ئ‌اف‌ر‌اند‌ن لە ئ‌این‌ی ک‌اک‌ە‌ی‌دا پ‌ۆ‌ژ‌‌ی ش‌ە‌مە و د‌و‌ای‌ن پ‌ۆ‌ژ‌‌ و‌اتە پ‌اش ه‌ە‌شت پ‌ۆ‌ژ‌‌ ه‌ەر ش‌ە‌مە بوو پ‌ۆ‌ژ‌‌ی ن‌ۆ‌ه‌م کە یە‌ک‌ش‌ە‌م‌ی‌ە ن‌ە‌و‌ر‌ۆ‌ز بوو خ‌ودا لە فە‌ل‌ە‌کی ن‌ۆ‌ه‌م‌دا ج‌ی‌گ‌یر بوو و لە‌گ‌ە‌ڵ ه‌ە‌ف‌ت‌ە‌ن و چ‌ل تە‌ن و... بە‌ز‌م‌ی‌ت‌ گ‌یرا. ئە‌م با‌و‌ە‌ر‌م‌ە‌ند‌ی بە یە‌ک‌ش‌ە‌مە و پ‌ۆ‌ژ‌‌ی ح‌ە‌س‌ان‌ە‌و‌ە لە مە‌س‌ی‌ح‌ی‌ش‌دا هە‌ی‌ە. یە‌ک‌ش‌ە‌مە (س‌ان‌د‌ە‌ی) بە م‌ان‌ای پ‌ۆ‌ژ‌‌ی خ‌ۆ‌رە و ت‌ای‌ب‌ە‌ت‌ە بە میهرپەرستی نە‌ک‌ مە‌س‌ی‌ح‌ی.

و‌ت‌مان بۆ بو‌و‌ژ‌اند‌ن‌ە‌و‌ە‌ی ژ‌یا‌ن لە زە‌و‌یدا میترا گ‌ا ق‌و‌ر‌ب‌انی دە‌ک‌ات و سە‌ل‌مان‌د‌مان کە میترا (بە ئ‌ام‌ا‌ژە نو‌و‌ری خ‌و‌ر) گ‌ا (م‌ان‌گ کە ه‌ەر نو‌و‌ری خ‌ۆ‌رە لە ج‌ە‌س‌ت‌ە‌یدا) ق‌و‌ر‌ب‌انی دە‌ک‌ات. لە راست‌یدا میترا ه‌ەر خ‌ۆ‌ی لە ج‌ە‌س‌ت‌ە‌ی گ‌ادا ق‌و‌ر‌ب‌انی دە‌ک‌ات. ئە‌م با‌و‌ە‌ر‌ە لە ک‌اک‌ە‌ی‌ش‌دا بە چ‌ە‌ش‌ن‌ی ه‌ات‌و‌و‌:

زات نـــــە‌و‌ای‌رەن، زات نـــــە‌و‌ای‌رەن   گ‌او ی‌ار‌ی‌ە‌ن پ‌ە‌ی د‌ی‌ن د‌ای‌رەن

نه پوڅ نه زه له زات نه وایره ن مایه و نوور زات نه وه له ناخړه ن

(دیوانه گه وړه سهید محمد حسینی ل ۴۷۰)

واته ته جهلای زاتی خودا له قوربانیدایه .... گای ناینی یارسانه که بؤ دین قوریانی ده کړی
له پوڅی نه زه له وه زاتی خودا له قوربانیدا بووه و قوریانی مایه ی تیشکی زاتی خودای هوه له و
ناخړه.

له مدم و زینی فولکلوردا باوکی زین ټیبرایم شای یه مدم بوو. به ټیبرایم شای یه مدم له
ده فته ره کانی کاکه یی دا ناماژه کراوه:

ټیبرایم ټیوه ده فده رمی:

زه لال یه مدم. زه لال یه مدم یادگار من، زه لال یه مدم...

کاکم بی نه یورت نه زهان سه مدم - نه ز فرزندش بیم نه و تهخت و مهسکه ن

ټیبرایم شایم بهرشیام نه و هته ن. (ل ۶۳۴ دیوانه گه وړه)

واته نه ی زه لال (پروناک و زیرین) ی یه مدم نه ی پیر یادگار که م نه ی زه لالی یه مدم...

باوکم پیر یادگار بوو له دوونی نه زهانی سه مدم دا - من له و تهخت و مهسکه نه دا کوپی بووم
ټیبرایم شا بووم که له و ولاته هه ستام.

وتمان له ناینی کاکه یی کاتی که خودا له جهسته ی یه کینک له زه ویدا ته جهللا ده کات ۲۸ کهس
(چوار هفت کهس) له ره گه زی نوور له جهسته گه لیکي تر دا دینه لای. له لایه کی تریشه وه ۲۸
کهس له ره گه زی تاریکی ده رده که ون ناوی نه مانه له زه مانی عدلی و خویشین و سان سه ها کدا
هاتوه که بؤ دریژ نه بونه وه ی باس نایه ټین. نه گهر ته جهلای خودا له ناوه راستدا بیتین و له لای
پاست و چه پیه وه ۲۸ ره گه ز نووروره گه ز تاریکی دانیتین و له هر لاره بی ژمیرین به ته جهلای
خودا وه ده بی به بیست و نو. بیست و نو ژماره ی پوڅ و شوه کانی مانگه. نه م کؤ بهنده که یه ک
مانگه په یکه ری میترا و مه له که تاوس له لیکدران له یه کدا بیر ده خاته وه که پیشان دراوه و بوی
پروانن. (په یکه ری ژماره ۲۱ و ۳۳)

وتمان له دینه کوردیه کاندایا به خودا شا ده‌لین. له ږنگ ویدای هیندیه کاندایا به میترا و «ورونه» شاه و تراوه. دیاره پاش پینکھاتنی ناینی میترا یی له ږژاوا ییتران به میترا شا و تراوه و گه‌یشتو ته پاش نیسلام.

نه‌وانه‌ی که به دوی میترووی نه‌وروزدا ده‌گه‌ږین و هندی زانستیانه‌تر بیر ده‌کهنه‌وه و ناخنه‌ه پال زه‌ده‌شیه‌وه، نه‌وانه‌ی که له سهر ناینه کوردیه‌کان توژیینه‌وه‌یان نیه بزنان چون سهریان سوږ ده‌مینن و به هه‌له‌دا ده‌چن: «میه‌رداد به‌هار» له کتیبی «په‌ژووه‌شی دهر نه‌ساتیر تیران» دا ده‌نووسی:

«نه‌مه دروسته که له نه‌ویستادا قسه‌یه‌ک له نه‌وروز و جه‌ژنی میه‌ره‌گان و جه‌ژنی سده‌ نیه و له ده‌ق‌گه‌لی میانه‌دا (مه‌به‌ست ده‌قه په‌هله‌ویه‌کانه) له نه‌وروز و میه‌ره‌گان یاد کراوه». (له نه‌وروز وه‌کوو جه‌ژنی فره‌زده‌ده‌کان هاتوه. وه‌کوو نه‌وروز نه‌هاتوه نه‌گینا به‌ږیز به‌هرامی فره‌وه‌شی له فره‌ه‌نگه په‌هله‌ویه‌که‌یدا ده‌یه‌تیا. منیش جگه له دینکهرت که کورته‌یه‌کی لی بلاو کراوه‌ته‌وه هه‌موو ده‌قه په‌هله‌ویه‌کانه خویندوه و ناویک له نه‌وروز نیه) له دریزده‌دا ده‌نووسی: «به‌لام له جه‌ژنی سده‌ه باس نیه و نه‌مه زور سهرسوږه‌ینه‌ره. نه‌گهر نه‌وه جه‌ژنگه‌له هیند و تیرانی بیت ده‌بوا به چه‌شنی له ویداکان و نه‌ویستادا ناماژه‌ی پی‌کرا بایه به‌لام وا نیه. ره‌نگه نه‌م جه‌ژنگه‌له به‌تایبه‌ت نه‌وروز و میه‌ره‌گان که وه‌کوو جه‌ژنی هوزگه‌لی کینلگهر بیت نه‌ک ناژه‌لدار، ده‌بی جه‌ژنگه‌لینکی هه‌ره کون پیش هاتنی نارییایه‌کان بو تیران بیت و له بناغه‌دا هی هوزه نا نارییایه‌کانی نه‌م ولاته بووبی که له‌گه‌ل سوومریه‌کاندایا براوه بو نیتو چومان (عیراقی نیستا) و دوو جه‌ژنی زه‌ماوه‌ندی ږوژی «نه‌کیتی» لی به دیهاتوه که پاشان له نیتو چوماندا وه‌کوو یه‌ک جه‌ژنی لی هاتوه به‌لام له تیراندا تا خولی نیسلام وه‌کوو دوو جه‌ژنی لیتهاتوه. ل ۴۹۶» (به نه‌کیتی نه‌کیتویش ده‌لین) نه‌ی بو ناوی نه‌وروزه واته ږوژی نوی و ناوی نا‌نارییایی نیه. نه‌ی خو میه‌ره‌کان له ناوی میه‌ره‌وه که هه‌ر میترا یه هاتوه مه‌گهر میترا توستوږه‌ی هیند و تیرانی نیه؟ مه‌گهر نه‌وروز و میه‌ره‌گان (میتره‌کانه له به‌رد نووسراوه‌ی بیستوندا) پینکوه پتو‌ندیان نیه؟...

ج‌لاله‌ددین به‌لخی مه‌وله‌وی عاریف و سؤفی گه‌وره‌ی جیهانی که به‌ره‌مه‌کانی به فارسی نووسیوه له هیرشی موغوله‌کاندایا کاتی که شش ساله بو له‌گه‌ل باوکیدایا ږوم (تورکیای نیستا) هه‌لاتن. نه‌و له «قونیه» شاری کوردستانی تورکیه گه‌وره بوو. زاواکه‌ی حیسام‌وددین

چەلەبى كوردە و مەزقەنكى عاريف و ھەرە زانا بوو و مەولەوى دەفتەرىك لە مەسنەوىە كەى بە نارى ئەووە داناو. ديارە عەقىدەى بە درونادون لە كوردەكانەو ڤىر بوو چون پىش ئەو عاريف و سۆڤىە ئىرانىە كان وەكوو سەنايى و عەتتار لە سەر ئەم باوەرە نەبون. چەند بەىتى تەناسوخى ئەومان نووسى ئەمەش بەىتەكىتر: هفتصد و هفتاد قالب دیدەام - همچو سبزه بارەا روئیدەام. واتە هەفتسەد و هەفتا جەستەم بە خۆو بىنىو و وەكوو سەوزە چەندان جار رواوم تا ھاتوو مەتە جەستەى مەزقەو.

لە ئەورۆزدا كە سەلمەندرا پۆژى عرووجى يەكەمى مەترایە و ئىستا ھاتۆتە سەرى ساڤ لە گشت كوردستاندا ھىلكە رەنگ دەكرى. عرووجى دووھەمى وەكوو مەلەكە تاوس سەزە بەدەرە لە جەژنى فەسح واتە جەژنى پاكى مەسىحیدا كە پۆژى عرووجى عىساىە بۆ ناو خور كە ھەر نزىك بە سەزە بەدەرە ھىلكە رەنگ دەكرى. ديارە ئەمە نەرتىپەكى ترى مەترایە كە مەسىحە كان لە مەترایى ئاينى پىشوو خۆيانيان گرتوو. لەسەر ھىلكە رەنگ كردن باس دەكەین.

«ھۆى نەرتى درۆى ئاورىل لە ئەوروپادا چىە» وتمان زۆر باوەر مەندىە كان و نەرتىگەلى مەسىحى پاشاوى مەترایە. بە پىنى ئەو ئاكام گەلەى كە لەم توژىنەدا بە دەستم ھەناو، پۆژى عرووجى عىسا بە عرووجى لایەنى ترى مەترا واتە مەلەكە تاوس لە سەزە بەدەردا نزىكە و بۆ ریزگرتن لە مەلەكە تاوس یان بە وتەى مەھردىنى ئەھرىمەن دەبى كاریكى شەیتانى بكرى. پىش ئەو جەژنە دروویەك ساز دەكەن و ناو خەلكدا بلارى دەكەنەو.

ماموستا ھەژار لە وەرگێرانی توحفەى موزەففەرىیە ئوسكارمان لە سەرەتای بەىتى مەم و زىندا دەنووسى «مەم و زىن بە ھەموو گۆرانىكىەرە نىشانەى ئاينى زەردەشتى بە ئاشكرا پىنو ديارە» (!!!)

ديارە مامۆستای تىنكۆشەر و بە ئەمەگ و زۆر كەسانى تر لە ژێر كاریگەرى نووسەرانى فارسى سەردەمى خۆى بوو. ئەم ھەلە مەزنە كاك سدىق سەفى زادەى بۆرەكەبى لە شروڤەى كاكەبىدا كەردوویەتى ديارە ئەمانە بى توژىنەوێ پىنوێست و ھىنانى فاكى پىنوێست تەنیا بە پىنى ئەو ئەم قەسەيان كەردوو كە لایان وا بوو گشت كوردستانى پىش ئىسلام زەردەشتى بوونە. سەریان لى شىواو و قەسەى يەكتر دەگێرەنەو. بى توژىنىكى ساكار لە ئاينى زەردەشتیدا بە پىر شالىارى

هه‌ورامی که گۆزه‌که‌ی له هه‌ورامان دایه ده‌لێن پیرشالیاری زه‌رده‌شتی. بێ ئه‌وه‌ی بزانیان مردوو
ناشتن له زه‌رده‌شتیدا تاوانێکی هه‌ره‌مه‌زنه‌.

بنه‌ماکانی میهردینی کوردان له به‌یته‌کانی‌تردا نه‌ وه‌ک مەم و زین به‌ پێک و پێکی به‌لام به
هه‌ندی گۆرانکاریه‌وه‌ هاتوه‌.

له به‌یتی لاس و خه‌زالدایا هاتوه‌ «لاس له‌سه‌ر پشتی شیر نوتفه‌ی گرسا». ئەم به‌یته و به‌یتی
برایۆک وه‌کوو مەم و زین شرۆقه‌ی پتوێسته. له گشت گرینگتر به‌یتی «شیخ فەرخ و خاتوو
ئه‌ستی»یه. ئەم به‌یته هه‌ندی لێک‌چوونی ده‌گه‌ڵ چیرۆکی «سه‌لامان و نه‌بسال» هه‌یه که
بناغه‌که‌ی ده‌لێن یۆنانیه و «جامی» عاریف و سۆفی ئێرانی له سه‌ده‌ی ده‌ی کۆچیدا به‌ فارسی
هۆنیویه‌ته‌وه‌. یۆنان کاتی که که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی پۆم میهرپه‌رستی تا سه‌ده‌ی سێ و چواری
زایینی تیدا ره‌واجی بوو. پاشان که مه‌سیحی له پۆمدا فەرمی کرا نه‌خته نه‌خته میهرپه‌رستی
توايه‌وه‌. له به‌یتی شیخ فەرخ و خاتوو ئه‌ستی‌دا لایه‌نگه‌لی میهرپه‌رستی زۆره وه‌کوو: «ئه‌ستی
ته‌ماشای کرد نووری خودای ده‌گه‌ڵ فەرخۆله‌دایه‌...» و سوو ناغا که‌سایه‌تی نه‌رێنی له بنه‌چه‌که‌ی
به‌کری مه‌رگه‌وه‌ره (له مەم و زیندا) به‌لام له‌گه‌ڵ فەرخ ده‌ستی براهیه‌تی‌دا (چاکه و خراپه‌ تێکه‌لار
بوون).

فەرخ دوعای کرد دایکی ئه‌ستی بوو به به‌ردیکی شین ره‌نگ. سوار بوون. سه‌بوونی گه‌رمی
هات. فەرخ بانگی کرد: ئه‌ی ره‌بیبی بینای چاوانه، حه‌زه‌تی جوهره‌تیلی بنیره‌کن بالوولی دیوانه،
شه‌مال مه‌ره‌خه‌س بکری. به گشتی ئەم به‌یته درۆه شرۆقه‌ی چپ و پری پتوێسته. له به‌یتی
«جۆلندی»‌دا جبه‌ئیل وه‌کوو «ئێخی» ناوبراوه «ئه‌خی» له ده‌فته‌ره‌کانی کاکه‌یی‌دا به جوهره‌ئیل که
دوونی پیر بنیامینه ده‌لێن.

له به‌یتی خۆیم‌دا له ئایینی داسنی ناوبراوه که باسمان کرد. له به‌یتی «قه‌ر و خاتوو گوته‌ زه‌رد»‌دا
که‌سایه‌تی نه‌رێنی ناوی «به‌کری شێخانه» له فەرخ و ئه‌ستی‌دا «شێخاله که‌چه‌ن» و وسوو ناغا
که له بنه‌چه‌که‌ی به‌کری مه‌رگه‌وه‌ره که له مەم و زیندا بوو.

له زه‌مانی سه‌فه‌ویه‌کانه‌وه (چوار و نیو سه‌ده‌ پێش) تا پووخانی حه‌مه‌ره‌زا شا (١٩٧٩)
نیشانه‌ی ئالای ئێران شیر و خۆر بوو. دیاره شیر و خۆر نیشانه‌ی میهرپه‌رستیه. ئەم نیشانه‌ پێش
حکومه‌تی شیعە‌ی سه‌فه‌وی له حکومه‌ته‌کانی ئێراندا نه‌بووه. سه‌فه‌ویه‌کان که ده‌سه‌لاته‌که‌یان
به یارمه‌تی شیعە‌گه‌لی زیدپۆ به دەس هینا نه‌و نیشانه‌یان له‌وان گرتوه‌ و ئه‌وانیش ه‌ی باوانی

میهریه رستیان بووه که پاراستوویانه خۆر نیشانه‌ی نالای کوردستان شتیکی به جییه. رهنگی سوور له سه‌روه رهنگی یه کهم و برهینه‌ری کلاره که‌ی سوه‌روه‌ردی و تیکه‌لای تیشک و تاریکه که ناوه‌زی سوور بوو که سه‌لمانده‌مان ناوه‌زی سوور دلّه هه‌روه‌ها میزه‌ری سوور. به باره‌ری سوه‌روه‌ردی ناخرین پیڼگه‌ی مرۆڤ لای «عه‌قلی یه کهم» واته عه‌قلی کولله و تیکه‌لار بوون له‌گه‌ل نه‌ودایه که به ناسمانی هه‌شتم شو بهیتراره. نه‌مه‌ش له میهردینی و دینه کوردیه‌کاندا هه‌یه. له سو‌فیگه‌ری ئیسلامدا بووه به ده‌رگای هه‌شته‌می به‌هه‌شت.

له نایینی میتایی‌دا بۆ هاتنه خواره‌وی میتا وه‌کوو له دایک‌بوونی له کچیکی شوو نه‌کردو باسگه‌لیکمان کرد و وتمان زات به‌شه‌رگه‌لی کاکه‌یی به‌م جو‌ره له دایک بوون. خوا لێ خوشبوو و جه‌یخوونا‌بادی بۆ داهاتو پێش‌بینی ده‌کات:

به‌ بطن یکی دختر مه‌جبین   تولد شود ذات جان نارین
چو خورشید تابان شود در جهان   منور کند دین و دنیا به‌کان
واته له منالدا‌نی کچیکی مانگ رۆخساره‌وه زاتی خودا (ته‌جه‌للای زاتی خودا) له دایک ده‌بی و وه‌کوو خۆری دره‌وشینه‌ر ده‌بی له جیهاندا و دین و دونیا رووناک ده‌کاته‌وه.

به هێرشێ ته‌سکه‌نده‌ر بۆ سه‌ر ئیتران و رووخانی هیخامه‌نشیه‌کان و هاتنه سه‌رکاری سلووکیه‌کان میهردینی له ماد به‌تاییه‌ت له ناوچه کوردنشینه‌کاندا به هیزتر بوو. زه‌مانی ته‌شکانیه‌کانیش میهردینی وه‌کوو نایینک له گشت ئیتران جگه له باشوور و رۆژه‌لات که زه‌رده‌شتی بوون ره‌واجی هه‌بوو.

له نایینی زه‌رده‌شتی‌دا به جیڭای نۆ ناسمانی میهردینی و دینه کوردیه‌کان هه‌رت ناسمان هه‌یه: یه کهم هه‌ور پایه. دووهم ناسمانی نه‌ستیره‌کانی تیکه‌ل کراو. سێهه‌م ناسمانی نه‌ستیره‌کانی تیکه‌ل نه‌کراوه. چواره‌م به‌هه‌شت پایه که ناسمانی مانگه. په‌نجه‌م خۆرپایه که گه‌رووسمان (واته به‌هه‌شت)ه. شه‌شه‌م ناسمانی شه‌ش بی‌مه‌رگی پیو‌ژ. هه‌فته‌م رووناکی بی‌سنوور که جیڭای نه‌هوورامه‌زدایه ئیتر له زه‌رده‌شتیدا ناسمانی هه‌شتم و نۆهه‌م نیه. له میهردینی و دینه کوردیه‌کاندا ناسمانی یه کهم مانگه و چواره‌م خۆره. له زه‌رده‌شتیدا هه‌فت گه‌روک نه‌ستیره له سه‌ربازه‌کانی نه‌هری‌عه‌ن واته شه‌یتانن نه‌وان به دوو مانگ و دوو خۆر برۆیان هه‌یه. مانگی تاریک و مانگی رووناک هه‌روه‌ها خۆری تاریک و خۆری رووناک. له کاتی خۆرگیراندا ده‌یانگوت نه‌وه خۆری تاریکه که پێش خۆری رووناک ده‌گرێ. بۆ مانگی‌ش وایان ده‌گوت.

میهرپه‌رستی و دینه کوردیه‌کان له‌گه‌ڵ ماندانی، یان سه‌بیه‌کاندا جیاوازی بنه‌ره‌تیان هه‌یه. ئەمانه ئیستا له‌ تێراقی عه‌ره‌ب و هه‌ندی له‌ خووزستانی ئێراندا ده‌ژین. سه‌بیه‌کان نابێ له‌ گه‌ڵ سابه‌یه‌کانی هه‌ران تێکه‌ڵاو بکړین - ئەوانیش له‌ گه‌ڵ میهردینی و دینه کوردیه‌کاندا جیاوازی هه‌ره گرینگیان هه‌یه.

نووسه‌ری «ماه در ایران» ده‌لی «چون پیتش زه‌رده‌شت میهرپه‌رستی له‌ ئێراندا ره‌واجی زۆر بوو زه‌رده‌شت بۆ که‌م کرده‌وه‌ی خۆشه‌ویستی ئه‌و نه‌ریتی گه‌ و خوین رشتن و قوربانی کردنی گاو خواردنه‌وه‌ی هۆم (نوشاوه‌ی مانگ) ی به‌ر به‌ند کرد. ل ۱۳۹».

هه‌روه‌ها ده‌نوو سی «پلوتارک ده‌لی رۆمیه‌کان میترایان له‌ لایه‌ن چه‌ته‌زه‌ریاییه‌کانی «سیلیس» یه‌وه‌ ناسی (سیلیس له‌ رۆژه‌لاتی رۆم له‌ تورکیای ئیستادا بووه) ل ۱۳۹» وه‌ی پلوتارک درووس نیه. بلاوه‌ی میهرپه‌رستی له‌ رۆمدا به‌ ده‌ست راگه‌یه‌نه‌ره‌کانی کوردستانی باکووره‌وه‌ کرا که‌ له‌ سه‌ره‌تادا رۆمی رۆژه‌لات (تورکیای ئیستا) و پاشان رۆمی رۆژاوا واته‌ ئیتالیا دینی میترایان قبول کرد. چه‌ته‌ چۆن دین بلاو ده‌کاته‌وه. ئەمه‌ توانی مه‌سیحیه‌کان بووه، که‌ گشت نووسه‌رانی تاینی میترا باوه‌ریان پێیه.

نووستوره‌که‌ی میترا و هۆم له‌ جینگای خۆی دا نووسرا. زه‌رده‌شتیه‌کان که‌ چه‌ند سه‌ده‌ پاش زه‌رده‌شت میترایان هه‌تایه‌ نیو نه‌وێستاوه «ئهم کاری میترایان به‌ چه‌په‌ڵ و نادروستزانی و وتیان کاری ئه‌هریمه‌ن بووه‌ سه‌رچاوه‌ی پیتشوو ل ۱۴۲» له‌ میترا په‌رستیدا میترا و ئه‌هریمه‌ن هه‌دوو یه‌ك شته‌ و له‌ دینه کوردیه‌کاندا به‌ مه‌له‌که‌ تاوس ناو ده‌برێت.

سۆما له‌ ریگ‌ویدادا مانگه. هه‌م خودای مانگ و هه‌م گیای سۆما که‌ خواردنه‌وه‌ی مانگی لێ درووس ده‌کری. له‌ میترايش‌دا هه‌نومه، له‌ «کوردیدا هه‌یف» هه‌ر وایه. سۆما دا‌ییژی ئیستایه. له‌ ویداکاندا وه‌کوو سه‌نومه‌ هاتوه.

کریستیه‌ن سن «ئێران ناسی ئینگلیسی» که‌ میهرپه‌رستی وه‌کوو زروانی و شه‌یتان‌په‌رستی ده‌ناسینیت به‌ هه‌له‌دا چوه‌وه. جگه‌ له‌ ئه‌و زینرو کومون و رومارۆن ئهم هه‌له‌یان کردوه‌وه. نووسه‌ری «ماه ده‌رئێران» ده‌لی «دوشن گیمون، له‌ روانگه‌ی زینردا گومانی هه‌یه ل ۱۴۹» به‌لام نه‌دوشن گیمون و نه‌ ئه‌و نووسه‌ره‌ به‌رێزه‌ به‌لگه‌ی پیتو‌یستیان نه‌هه‌تتاوه. به‌لگه‌ی پیتو‌یست له‌ دینه کوردیه‌کاندا یه‌ که‌ ناما‌وه‌ی پێ کرا.

«مارتین وان بروین سن» له کتیبی «کۆمه‌لگانه‌سی گه‌لی کورد» وەرگێڕ به فارسی «تیراهیمی یۆنسی» عه‌شایه‌ری میلانی وه‌کوو «میران» (شیوه‌ی پێشینی خوێ) هه‌یناوه‌ ل ۲۵۵. وتمان ئهم عه‌شیره و شاری میلان له ئیتالیا له ناوی میتراوه گیراوه و به قاعیده «ت» که‌ی سواوه. هه‌روه‌ها ده‌نووسی «به سه‌خله‌ت باوه‌ ده‌کرێ عه‌له‌ویه‌کانی دێرسیم که زۆتریان زمانیان زازایه وه‌کوو موسلمان له قه‌له‌م بده‌ین ل ۳۹» «زۆری له عه‌له‌ویه‌کانیش تورکن ل ۳۵ (دروس نه‌وه‌یه پاشان زمانیان گوپاوه به تورکی ته‌گه‌نا هه‌شت سه‌ده پێش ئیستا له ئاسیای بچوک تورک نه‌بوو. «نه‌ریته‌کانی عه‌له‌ویه‌کانی تورکیا وه‌کوو کاکه‌یه‌کانی باشووری کوردستانه ل ۳۹» مه‌به‌ستی رۆژه‌لات و باشووری ئیستایه. «یه‌زیدییه‌کان شت‌گه‌لی هاوبه‌شیان له‌گه‌ڵ غوللات زۆره ل ۳۹».

«به‌شی له میرانه‌کان ئیستا له رۆژه‌لاتی سووریه‌دا ده‌ژین ل ۸۳». «زاراوه‌ی زازا و گۆران (مه‌به‌ستی هه‌ورامیه) له رواله‌تدا له په‌لگه‌لی ئێرانی باشووریه ل ۱۵۳» ئه‌مه هه‌له‌یه‌کی هه‌ره مه‌زنه. ئه‌و نووسه‌ره ئه‌ویستایی و په‌هله‌ویه‌کانی نه‌زانیوه. له لاپه‌ره ۱۵۴دا قسه‌کانی مینورسکی به دروست ده‌زانی که ده‌لی «زازا و گۆران بۆ ده‌یله‌میه‌کانی قه‌راخه‌کانی زه‌ریای خه‌زه‌ر هه‌ڵ ده‌گه‌ڕێته‌وه» جا خۆ زمانی ده‌یله‌میه‌کان له زمانه‌کانی په‌هله‌ی باکووری رۆژاوایه نه‌ باشوور. زازاکان به خویان ده‌لێن دیملی ئه‌و وشه له‌گه‌ڵ ده‌یله‌می‌دا جیاوازی هه‌یه. له لایه‌کی‌تره‌وه لێکچوونی رواله‌تی به‌لگه‌ی زانستیانه نیه.

بۆ گۆرانیش لێکچوونی رواله‌تی شاری «گاواره»ی ناوچه‌ی قه‌لغانی و حکومه‌تی «گاوباره» کانێ گیلان به به‌لگه‌ ده‌زانی. به دوو به‌لگه‌ ئه‌و بۆ چوونه به ته‌واوی هه‌له‌یه. یه‌که‌م هۆزی گۆران له ناوچه‌ی قه‌لغانی‌دا دروسته له‌سه‌ر ئایینی کاکه‌یین به‌لام زمانیان هه‌ورامی نیه ته‌نیا ده‌قه دینییه‌کانیان هه‌ورامیه که زمانی ئه‌ده‌بی ئه‌و سه‌رده‌مه بووه. له چهند ده‌ سالی رابوردودا زاراوه‌ی هه‌ورامیان وه‌کوو زاراوه‌ی گۆران ناساندوه که ته‌میشه هه‌له‌یه‌کی هه‌ره مه‌زن بووه. زاراوه‌ی هه‌ورامی له‌گه‌ڵ بن‌زاراوه‌ی هۆزی گۆران جیاوازی هه‌یه. ئه‌م بن‌زاراوه ده‌گه‌ڕێته‌وه سه‌ر زاراوه‌ی که‌له‌وپی. نازام یه‌که‌جاریکی ئه‌و هه‌له‌ی کردوه و هه‌ندی که‌شیش به‌ دوایدا پویشتوون. دووه‌م لێکچوونی رواله‌تی نابێ به به‌لگه‌ی زانستی. به‌لگه‌ی زمانناسی (زمانه‌وانی!!) پێویسته.

یه‌که‌م ئه‌وروپایی که وتی دیالۆگه‌کانی گۆران (هه‌ورامی!) کوردی نین ئوسکارمان بوو. ل ۱۸۴ و ۱۸۵ سه‌رچاوه‌ی پێشوو». بۆ نه‌وه‌ی بزاین هه‌ورامی کوردیه و له پاستیشدا وایه، ده‌بی ئه‌ویستایی دایکی زمانی کوردی و دوو په‌هله‌ویه‌که‌ش به ته‌واوی بزاین. فارسی کۆن که ئیستا

به تهواوی ناسراوه و ریزمانه که ی نووسراوه ده بی بزاین. فارسی کۆن دایکی زمانی فارسیه به لّام
 نهم فارسی نیستا که له فارسه کانی خهواسانی باکوورهه پاش نیسلام رهواجی پهیدا کرد،
 پاشماوهی فارسه گه لیکه که له هه زاره یه که می پیش زاین دا بۆ باشووری ئیران کۆچیان نه کردو
 لهوئ مانه وه. به هه لسه نگانندی هه ورامی له گه لّ نه ویستایی و دوو په هله ویه که و پاشان له گه لّ
 فارسی کۆن به پوونی بۆمان ده رده کهوئ که هه ورامی کوردی په تیه و قاعیده کانی زمانه که وه کوو
 زاراوه کانی تری کوردی بۆ نه ویستایی (زمانی ماده کان) ده گه پیتته وه.

دوو کاری دژه زانستی له ئیرانی ده و رانی شوونیزی فارسی له رژیستی پیشووی ئیراندا کراوه.
 یه که م فارسی ئیستایان به پاشماوه ی په هله و ساسانی ناساندووه. به لگه گه لی میژوویی پیشان
 ده دات که فارسی نیستا له ئیراندا زمانیکی میوانه. په هله و ساسانی فارسی نیه و وه کوو
 پارسیک ناوی نه براوه. هه ره په هله و ته شکانیه (باکووری پۆژاوا) که هه ندئ وشه ی فارسی
 باشووری پۆژه لاتی تیکه لّو کراوه و له بواری هه زار سا لّ ته مه نیدا گورانکاری به سه ریدا هاتووه.
 نه وانه ی که ده لّین نه ویستایی زمانی باکووری پۆژه لاتی ئیرانه ته نیا روانگه یه و به س. هیچ
 هه لسه نگانندی که له نیوان زمانی نه ویستایی و زمانه کانی باکووری پۆژه لات نه کراوه. نه رکی
 سه رشانی ئیمه یه کوردی له گه لّ نه ویستایی و ریزمانه که ی و په هله و ی باکووری پۆژاوا ده لّ
 سه نگینن تا به ره می فره هنگی ماد و کورد ناشکراتر پیشان بدریت. هه ندئ نه ویستاناسی
 نه وروپایی و توویانه که نه ویستایی زمانی ماده کان بووه. به لّام نه وانیش ته نیا روانگه یان ده رپروه و
 هه لسه نگانندیان نه کردووه. نووسه ری نهم په رتوو که هه ندئ هه لسه نگانندی کردووه و بۆی
 سه لیتراوه که نه ویستایی دایکی زمانی کوردیه به لّام وه کوو به ره م نه ی نووسیوه و چاوه رتی
 ده رفه ت و یارمه تیه چون کاریکی هه ره دژاوه و به تاکه که س له ته مه نی پیریدا هه ره دژاوت ره.

«جان هینلر» ئینگلیسی. نووسه ری «پرشن میتولوجی» وه رگیر به فارسی «ژاله ناموزگار و
 نه حمه د ته فه زوولی» به ناوی «شناخت ته ساتیر ئیران» له وه دا هاتووه «پاپا و سیمورغ که ناخرین
 پله ی میهر په رستیه نوینه ری زه وینی میهره. نیشانه که ی گۆچان و حه لقه یه، یان داسه، که
 نوینه ری زو حه له» و قمان زو حه ل نیشانه ی مه له که تاوسه.

له م کتیبه دا دووسکه ی سه کایی کوشانیه کانی سیستان پیشان دراوه که له وه دا «میشرو» واته
 میهر به تاجیک له تیشک به ده وری سه ریه وه پیشان دراوه ل ۱۳۱» نهم سه که گه له هی زه مانی

له ناینی میترا یی دا هه یه که میترا سواری گهردوونه یه که که خۆر وه کوو نه سږ پای ده کیشی. له دهفته ره کانی کاکه یی، سه بارهت به شاخو شین (زات به شهری کاکه یی)، سولتان چه له بسی سده ی پینج ده لی: خوه شین بینا - خوه شین بینا، شاه زهړسوار خوه شین بینا ... یان ده لی: په ری شام که رده ن .. ئی ره مه زه نی په ری شام که رده ن - شاهم دیارن نه سپشان زه رده ن - خوا جام خوه شینا دوای گرد ده رده ن. نه م چوارینه ش به باوه ینه دووی هه ورا می نیسه ت دراوه:

گرد ناینه ی زیل- باریم وه رۆژبان پاس شاخو شین و اچیم وه، دی و گیان
جیهان شیر نه نان - شیر خوه شینه نان خوشین جه مشه ت که رد وه دی لورستان

واته گشتمان ئاوینه ی دل بینین و له بانه وه به رانه بر خۆر بیگرین و پاسه وانی شاخو شین به دیده و گیان بیژین. جیهان شیر و شیریش خوه شینه ... (له وشه ی جه مشه ت تی نه گه یشتم ره نگه جه م و جه خانه بیت) و تمان شیر نیشانه ی خۆر و میترا یه. شاعیر ده لی جیهان له ماده و تیشک گشتی تیشکی خۆره و خۆریش هه ر شاخو شینه (شیره گانم له به ره مه نابراوه که ی سدیق سه فی زاده بۆره که یسه وه هه لېژاردوه .. به لām مانا و لیکدانه وه ی نه وانه هی خۆمه).

له دهفته ره کانی کاکه یی دا وه کوو سوهره وه ردی ناوی نوورولنه نوار هه یه. موئمن له چلته ن دا ده لی

... جه مه ودا ی نه نگوشت شای ساحیب جه نوورلنه نوار بیسه نم شه وکه ت...

له کاکه یشدا وه کوو سوهره وه ردی تووبا نیشانه ی خۆره. خودی سان سه هاک له شیره کانیدا سه بارهت به چلته ن ده لیت:

هه ر چل لۆی شه مم چون فانوس گریا

گواهیشان وه ن جه ی سه نگ و ده سگا

نه یورت ده یوور نه پۆژ تووبا

نه زاهیر چلته ن نه باتن یه کتا

... واته هه ر چل تالی شه مم وه کوو فانوس گریا و له م سه نگ و ده زگادا گواهییان خوینده وه له قۆناغی تاریکی و له پۆژی خۆردا به پواله ت چل که س و له بناغه دا له یه ک نوورن. واته خودا له نووری خۆی که ته جه لا گه وره که ی نووری خۆره چلته نی ئافرانده.

له هه‌ندی به‌رهمه‌کانی سۆفی و عارفه‌کاندا چاکه و خراپه وه‌کوو میهرپه‌رستی و دینه کوردیه‌کان له یه‌ک سه‌رچاوه زانراوه. شه‌بسته‌ری شاعیری نازه‌ریایجانی سه‌ده‌ی هه‌فت و هه‌شتی کۆچی ده‌لیت.

درون جبه‌ای صد خرمن نامد	جهانی در دل یه‌ک ارزن نامد...
بدین خردی که نامد جبه‌دل	خداوند دو عالم راست منزل
در او در جمع گشته هر دو عالم	گهی ابلیس گردد گاه نادم
بین عالم همه درهم سرشته	ملک در دیو و شیطان در فرشته

واته دانه ده‌توانی بیی به‌سه‌د خه‌رمان و خودا له ناخی گالێک جیهانیکی داناهه. نه‌و دله چکۆله که مرۆ هه‌یه‌تی جینگای خودای گه‌وره‌ی هه‌ر دوو جیهانه. بزانه جیهان چون له‌گه‌ڵ یه‌کدا تێکه‌لاوه به‌چه‌شنی که فریشته له دیو (شه‌یتان)دا و شه‌یتان له فریشته‌دا مه‌کانی هه‌یه. مار و شێرپه‌کی له نیشانه‌کانی «میترا نه‌هریمن» واته مه‌له‌که تاروسی کوردیه. له فەرگه‌ردی دووی وه‌ندیداد که تازه‌ترین به‌شی نه‌ویستایه به‌ جینگای وشه‌ی نه‌هریمن «نه‌ژی» واته مار هاتوو. وه‌ندیداد تازه‌ترین به‌شی نه‌ویستایه.

وتمان له هێرشێ نه‌رده‌شیری باب‌ه‌کان له سه‌ده‌ی سێی زایینی‌دا بۆ سه‌ر کورده‌کان بۆ فه‌رمی کردنی ئایینی زه‌رده‌شتی زۆریه‌ی کورده‌کان ئایینی زه‌رده‌شتیان قبول نه‌کرد. ه‌زی سه‌ره‌کی نه‌وه شه‌ریعه‌تی هه‌ر دوا که‌وتووێ زه‌رده‌شتیه له‌وه‌ندیداد به‌شی ئاخ‌ری نه‌ویستادا. نه‌م به‌شه‌ی نه‌وه‌نده دوا که‌وتووێه که وه‌رگێتی وه‌ندیداد هاشمی ره‌زی ده‌نووێ «وه‌ندیداد پره له مژارگه‌لی چ له بناغه و چ له په‌له‌کاندا له‌گه‌ڵ په‌یامی زه‌رده‌شت دژایه‌تی راسته‌قینه‌ی هه‌یه». به‌پاستی وایه بگه‌ر سه‌ره‌که‌وتنی ئایینی نیسه‌لام له ئێراندا یه‌کی له هۆکاره‌کانی نه‌مه بووه.

باوه‌پی مه‌سیحیه‌کان به «گونا‌هی یه‌که‌مین» که مرۆ کردووێه‌تی هه‌ر باوه‌پێکی میهردینییه چوون له میهردینی‌دا هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه چاکه و خراپه تێکه‌لاوه.

به «جونه‌یدی به‌غدادی» تاووسولعاشقین گوتراوه. به‌نه‌بونه‌سر سه‌رراج، تاووسولفوقه‌را ده‌گوترا. هه‌ر دوو له عاریف و سوفیه گه‌وره‌کانن نه‌مه‌ش له‌گه‌ڵ وشه‌ی مه‌له‌که تاروسی کوردیدا پێوه‌ندی هه‌یه.

له فەرهنه‌نگه فارسیه‌کاندا بۆ خزمه‌تکاری که‌لیسا وشه‌ی شه‌ماس هه‌یه. له وشه‌ی «شه‌مس»
واته خۆره‌وه گیراوه. ئەمه‌ش پاشماوه‌ی میهرپه‌رسته‌یه له ئایینی مه‌سیحی‌دا.

وتمان نازه‌ریایجانی پینش ره‌واجی تورکی زمانیان زۆر له کوردی نزیک بووه. تا نه‌وه‌ده له سه‌دی
زمانی ئیتستای نازه‌ریایجان تورکیه. پاشماوه‌که‌ی نازه‌ری کۆنه. هه‌شتا له زه‌نجان و مشکین‌شار وه‌کوو
کوردی به چوارشه‌مه‌سووری «کوله چوارشه‌مه» واته چوارشه‌مه‌ی کورت ده‌لێن. له فەرهنه‌نگی
«برهان قاطع»‌دا که پره له وشه‌ی نازه‌ری کۆن، کول به مانای کورت هاتوه. کول له کوردی و
نازه‌ری کۆندا دایه‌ژێکی‌تره له کورت. زۆر «رت»‌ی نه‌وێستایی له کوردیدا بسوه به «ل» وه‌کوو
ده‌رته = دال (دړنده). سه‌رته = سال. زه‌رته = زال (زه‌رد و دره‌وشینه‌ر) و...

له زۆر جینگای ئێران شه‌و و پۆژی چوارشه‌مه‌ سووری به شوم و نگریس ده‌زانن. له‌و پۆژده‌دا بۆ
سه‌فه‌ر ناچن و ده‌ترسن. دیاره نه‌و جینگاهه‌ له پینشدا زه‌رده‌شتی بوونه. ئەله‌ماس خانی که
نووله‌یی شاعیری کوردی سه‌ده‌ی دوازه‌ی کۆچی له به‌ره‌مه‌می شیرین و فره‌هاده‌که‌یدا به شوممی
سێزده‌ به‌ده‌ر و چوارشه‌مه‌ سووری که وتمان شه‌وانی هاتن و عروجی لایه‌نی قین و تاریکی خودایه
(مه‌له‌که‌ تاس) ناماژه‌ی کردوه. شیرۆ کورێ خه‌سه‌رو په‌رویزی ساسانی که نه‌وینداری شیرین
باوه‌ژنی خۆی ده‌بی باوکی خۆی ده‌کوژی. ئەله‌ماس خان له کاتی نوتفه‌ به‌ستنی شیرۆدا ده‌لێ:

ماه سه‌فه‌ر بی جلووس نه‌نجوم   چوارشه‌مه‌ سووری سه‌فه‌ر سێزده‌هوم
نه‌و دم نه‌ تالیع شوم شۆر شه‌پ   ستاره‌ی مریخ شانا بال و په‌ر...
واته له مانگی سه‌فه‌ر پۆژی چوارشه‌مه‌ سووری سێزده‌ی سه‌فه‌ر که نه‌ستیره‌ی مریخ (دیاره‌ی
شه‌پ) ده‌رکه‌وت نوتفه‌ی شیرۆ به‌سترا.

جلی ره‌ش و سپی زاوا و بوک له ئەوروپادا که پاشان له زۆر جینگای جیهاندا باو بووه نیشانه‌ی
تاریکی و پووناکی واته میهر، یان مه‌له‌که‌ تاوسی کوردیه که مه‌سیحی له میهرپه‌رسته‌ی
گرتویه‌تی، له کوردستاندا دیواخی سووری بوک هه‌م نیشانه‌ی شادیه و هه‌م تێکه‌لاوی تیشک و
تاریکیه که له ئاوه‌زی سووری سوهره‌وه‌ردیدا باسما‌ن کرد:

ئاوه‌زی سوور واته دل و تی بویه ره‌نگم سووره که له مندا تیشک و تاریکی تێکه‌لاوه، وه‌کوو
ره‌نگی شه‌فه‌ق و سووری تیشکی سه‌رووی شۆله‌ی مۆم. سوور ره‌نگی میهر یان مه‌له‌که‌ تاوسه که
تێکه‌لاو بوونی تیشک و تاریکیه. له کلاره سووره‌که‌ی سوهره‌وه‌ردی و جلی سووری بابا نوئیل و...دا
باسما‌ن کرد.

له شیرین و فەرهاده‌که‌ی ته‌لماس خاندا شیرین ده‌چیتته سه‌رتهرمی فەرهاد که قولنگ چه‌قیوه به سه‌ریدا و له سینگیه‌وه ده‌رهاتوه و که‌لاک خۆزان ده‌وریان داوه. فەرهاد وه‌کوو مەم له مەم و زینی خانیدا زیندوو ده‌بیته‌وه.

مه‌سیحای مه‌ریه‌م ده‌میاش نه‌و قه‌فه‌س
مورغش په‌واز که‌رد نه‌ قورپه‌ی نه‌فه‌س
دیادیش فەرهاد ئاره‌خت وه‌سته‌ی ویش
ته‌کاندا نه‌ جا ه‌وژزا وه‌ پیتش...

واته شیرین وه‌کوو عیسا له‌ جه‌سته‌دا فووی کرد و بانه‌دی فووه‌که‌ی له‌ گه‌رووی هه‌ناسه‌وه هه‌لقرا‌ند. دی فەرهاد ئاواته‌خوازه‌که‌ی ته‌کانی‌دا و له‌ جینگای هه‌ستا. دیاره ئه‌م چه‌یۆک‌گه‌له‌، بناغه‌یه‌کی هار به‌شپان هه‌بووه. ئاره‌خت له‌ سوورانی‌دا «خ» که‌ی وه‌کوو سوخران که‌ باس‌مان کرد سوواوه و بووه به‌ ئاوات. له‌ نه‌ویستادا «ئاره‌سته» له‌ کرماشانی و نیلامی‌دا «ئاره‌خت» و له‌ سوورانی‌دا ئاوات. (ئا + وه‌س + ته) له‌سه‌ر «ته» باس کرا. «ئا» پیتشگره که‌ نه‌ختی مانای وشه‌کار ده‌گۆڕی. وه‌س یان قه‌س له‌ نه‌ویستادا و له‌ هه‌ورامی و زازادا «واس» له‌ سوورانی‌دا «خواز» به‌ مانای خوازیار بوونه. له‌ نه‌ویستا و کوردیدا به‌ پاشگری «ئا» وه‌ مانای ئاوات و ئاره‌زووی هه‌یه.

پاش مردنی فەرهاد ته‌رمه‌که‌ی به‌ پێچه‌وانه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتی له‌ گۆرستاندا نیژرا. میه‌ریه‌سته‌کان مردوویان له‌ ئاوتابووتینکدا به‌ پشته‌وه ده‌ناشت. پاشان مه‌سیحه‌کان لاسایی نه‌وانیان کرده‌وه. له‌ فولکلوری کوردیدا بۆ وینه‌ ده‌لێن: تا ئه‌و پۆژه که‌ لووتم ده‌دا له‌ به‌ردی ئه‌لحه‌د له‌ بیرم ناچیتته‌وه. مه‌به‌ست کاتی مردن و زیندوو بوونه‌وه له‌ گۆرپه‌یه‌ ته‌گه‌ر وه‌کوو موسلمان به‌ شانی راسته‌وه بنیژری له‌ کاتی هه‌ستاندا گۆچکه‌ی ده‌دا له‌ به‌ردی ئه‌لحه‌د نه‌ لووتی. دیاره ئه‌و وته‌ له‌ زه‌مانی میه‌ریه‌ستی کوردانی پیتش هاتنی ئیسلامه‌وه به‌ جی ماوه.

له‌ جینگایه‌ک له‌سه‌ر «سوخته» و بناغه‌که‌ی له‌ نه‌ویستادا قسه‌مان کرد. ئه‌م بناغه‌ له‌ویدا کان و له‌ زمانی ته‌مپۆی هیندیش‌دا هه‌یه. ئه‌م زمانه‌دا بناغه‌ی «سیخ» به‌ مانای فیر کردنه‌ و سیخته به‌ مانای فیرکراوه که‌ هه‌ر به‌ مانای سوخته‌ی کوردیه.

دیاره که‌ سوڤیگه‌ری به‌ تایبه‌ت سوڤیگه‌ری تونده‌په‌وی وه‌حده‌تی وجوودی له‌ بناغه‌ی میه‌ریه‌سته‌ی و له‌ پیتشدا له‌گه‌ل ئایینی ئیسلامدا جیاوازی هه‌بووه پیتروشوفسکی له‌

کتیپی «اسلام در ایران وەرگیتێ کریم کشاورز» دا ده‌لتی «غەززالتی سۆفیگەری ئەهەونی لە گەل ئیلاهیاتی ئیسلامدا ناشتی دایە و هێنایە ناو جیهانبینی ئیسلامە و ل ٢٣٩»

قرمەتی گەل (لقی لە ئیسماعیلیە کان) سفرە ی برایەتیان بوو و لەویدا، نانی بەهەشتیان دەخوارد. رەنگە ئەمە لە مەسیحی گرتبیتیان ل ٢٩٩ سەرچاوە ی پیشوو» ئەمە دروس نیە مەسیحی لە میتزایی گرتوو و قرمەتیش وەکوو دینە کوردیە کان ئەو نەریتە میتزاییەیان بەریتووە بردوو.

«ئیسماعیلیە کان (وەکوو پاشاوەکانی تری ئاینی میهری) بە ئەشکەنجە ی ئەبەدی دۆژە باوەریان نیە و دەلتین لە ڕینگای دوونادوونەو مەژۆ بە زانستی تەواو دەگات ل ٣٠٦ سەرچاوە ی پیشوو»

پتروشوفسکی سەبارەت بە نوسەیری (لە شیعیانی زیندەڕۆیی کەر) ده‌لتی: پاشان لە ساکوری سوریا نیشته‌جی بوون ئەمانە شیعه و مەسیحی و هەندێ شتی پیش ئیسلامیان تیکەڵۆ کردوو ل ٣٢٠» بە مەسیحیەو پێتوێندی نیە.

کاکەیی لە ئێراندا ناویان «ئەهلی حق» ه «بناغە ی هاوێشیان هەیه. لە تورکیادا بە قزلباش، لە ئازەربایجاندا قەرەقویونلەر و گورەنلەر واتە بێنەرەکان (گۆرانەکان دروستە) و لە رومی‌دا ئەبدال بەئی و لە قەزوین‌دا بە «کاکاوەند» دەناسرین ل ٣٢٥ سەرچاوە ی پیشوو» لە لای کاکەییەو بەهەشت و دۆژە تەنیا ئامازە بە زانست و ئەزانینە. ل ٣٢٦. «کاکەیی سفرە تەشریقاتی دینیان هەیه لایان وایە توزقالگەلی نووری خودا لەو خواردنە بە مەژۆ دەگات. رەنگە ئەمە پاشاوە ی مەسیحی سەرەکی بیت. ل ٣٢٧» هەڵی نووسەرانی تر دووپات بووەوە. پاشاوە ی مەسیحی نیە. پاشاوە ی میتزایی ئاینی کوردانی پیش ئیسلام و سەرەمی ئیسلامە.

پتروشوفسکی بۆ دۆزینی سەرچاوە ی سۆفیگەری گرێمانە دەخاتە بەرچاو: «سەرچاوە ی مەسیحی و نوێ ئەفلاتوونی و سەرچاوە ی ئێرانسی و سەرچاوە ی هیندی ل ٣٣٢» پوانگەیی کە ده‌لتی «سۆفیگەری سەرچاوە ی ئیسلامی هەیه بەلام سۆفیگەری توندپەر و سەرچاوە ی هیندی هەیه ل ٣٣٣».

پتروشوفسکی بە دروستی ده‌لتیت «فەلسەفە ی نوێ ئەفلاتوونی کە نووسراوەکانی فلویتین و قوتابیە کە ی «فروریوس» و توێژنەرانی تری نوێ ئەفلاتوونی کاریگەریان لەسەر سۆفیگەری نەبووە ل ٣٣٤» بەلام سەرچاوە کە ی کە میهرپرەستیە دەرخات. «ناتوانین کاریگەری هیندی و بوداییش لەسەر سۆفیگەری قبوڵ کەین ل ٣٣٥» ئەمەش دروستە. «ئاینی مەسیحی لەسەر

سۆڧيگه ريكاريگهري هه بوه و ئەمه «رام ئاسين پالاسيوس» سەلماندوييه ل ٣٣٥» ئايني مەسيحيي و عرفان و زوهدەكەي وهكوو دەيان شتی تر خوی له ميهپرەستی گرتويە.

«سۆڧيگهري له ژيانگهري عەرەبی هەرچەند نه له عەرەستان بەلکوو له ئیراق و سووریا و میسر دا پێکهاتوه ل ٣٣٧» میسر دروست نیە. ئیراق بەتایبەت باکووری ئیراق و سووریا دروستە. ئەوانەش له پێشدا عەرەب نەبوون. پاش نیسلام نەختە نەختە زمانیان گۆردا بە عەرەبی. زۆرتەین دیری ميهپرەستی له باکووری ئیراق و رۆژەلاتی سووریا و باکووری سووریا و ئیراق واتە له کوردستانی باکووردا ماوەتەوه «هەندیکێ تر له سۆڧیه کان بی تەوهی راستەوخۆ شەریعەتگەلی نیسلام رەت کەنەوه ئەنجام دانی شەریعەت و عیبادەتەکانی بە واجب نەدەزانی ل ٣٤٠» دیانگوت ئەنجام دانی شەریعەت بۆ بە دەس هێنانی بەهەشتە. بیرکردنەوه له بەهەشت وهکوو بیرکردنەوه له مائی دونیایه و مڕۆڤ له خدا دور دەخاتەوه.

ئیبنولعەرەبی سۆڧی و عارفی ناودار له ئیراق و سووریا دا فیکره وهحەتی وجودیه کەي پێکهێنا «ئەو له ئەندولس (باشووری ئیسپانیادا له دایکبوو له تونسه وهاتە مەککەو پاشان هاتە بەغدا و حەلب و مووسڵ (ناوەندگەلی ميهپرەستی کۆن) پاشان چوه ئاسیای بچووک (تورکیای ئەمڕۆ) و له ئەنجامدا له دیمەشق گیرساوه ٣٥٥» مەلەك زاهیر پاش کوشتنی سوهره وردی ریزی زۆری له ونا.

پترو شوفسکی زۆری سەبارەت بە باوەری وهحەتی وجودی ئەو نووسیوه و ناکامە کەي ئەم پرستەدا کورت دەکاتەوه «بوونی ئافریزراو هه بوونی ئافریزەر ل ٣٥٧». ئەمه به وردی فەلسەفە کەي سوهره وردی کۆردە کە دەلی تیشک و ماده کە مەدەیش لیکدراوهی تیشکە سەرچاوه کەیان نورولەنواره. ئیبنولعەرەبی پاش کوشتنی سوهره وردی دەچیتە حەلب و له ژێر کاریگهري بەرهم و لایەنگرانی ئەودا بووه. «بەلای ئیبنولعەرەبییه وه شەریعەتە کان بی بایەخ بوون. دەيگوت ئیمانیک کە لەسەر بناغەي شەریعەت گەل و بنەماکانی نەگۆڕ بیت.... رەت دەکریتەوه ل ٣٥٧» «تەریقەتی قادری وهحەتی وجودیه و لایەنگرانی بەنهیتی عەبدولقادی گیلانیان بە خدا دەزانی ل ٣٦٤». ئەم تەریقەتە ئیستا ئەهون کراوەتەوه. «کلاوی دەرویشەکانی مەولەوییه له قونیه دا کلاویکی درێژەر ل ٣٦٥» وهکوو کلاوه سووره کەي سوهره وردی کە باسمان کرد «بناغەدانەري نەقشەبەندی له سەدهی هەشتی کوچیدا بەهائوددین موحەممەدی نەقشەبەند بوو کە ئەرینی وهحەتی وجودی له سەردا بوو بەلام پاش ئەو نەقشەبەندیەکان باوەریکی دژ بە وهحەتی

وجودیان پهیدا کرد و دهمارگری دینی لهواندا پهیدا بوو ل ۳۶۶» «پاش سدهی ههشتی کۆچی
سۆفیگه‌ری شتی تازه و به بناغهی نه‌هینا و نه‌خته نه‌خته دابه‌زی ل ۳۶۹»

هه‌روا که توانجی خۆرپه‌رستی و شه‌یتان‌په‌رستی له میهرپه‌رسته‌کان دهدرا له دینه
کوردیه‌کانیش دراوه ماموستا نه‌مین زه‌کی‌به‌گ که بی توێژینه‌وه‌ی پتویست و ته‌کانی
«ده‌بستانوله‌زاهب» ده‌گێڕته‌وه له پێشدا ده‌لی:

«بروایان وایه‌ عه‌لی بو ناوڕۆژ گه‌راوه‌ته‌وه و له‌گه‌ل نه‌ودا بووه به‌ یه‌ک. جا بیرو باوه‌ری وه‌ها له
ناویاندا جینگێ ده‌بی و هیچ کۆسپیکیش له‌ رینی زیندووکردنه‌وه‌ی خۆرپه‌رستی‌دا سهر له‌ نوێ پاش
گۆڕینی ناوه‌که‌ نایه‌ته‌رێ. کتیبی کاکه‌یی عه‌مه‌د نه‌مین هه‌روامانی ل ۲۷» (به‌داخه‌وه‌)

ماموستا عه‌مه‌د جه‌میل رۆژ به‌یانی تاوس له‌ بناغهی دێو ده‌زانی و ده‌لی بووه به‌ «دیوس» و
لای کاکه‌یه‌کان بووه به‌ «داو» و له‌ هه‌ندێ شتدا له‌گه‌ل زه‌رده‌شتیه‌کان به‌شدارن وه‌کوو مردوو
ناشتن .... سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ۳۱». چۆن دێو که وشه‌یه‌کی کوردی و نه‌وێستایی و یداییه‌ له
بواری زه‌ماندا ده‌بی به‌ «دیوس»? وشه‌ له‌ بواری زه‌ماندا ده‌سوێ سووک ده‌بیته‌وه. دێو وه‌کوو
دابێژی هه‌ره‌ کۆنی نیستا له‌ زمان و ئوستووهره‌ کوردیه‌کاندا ماوه‌ته‌وه.

مردووناشتن له‌ زه‌رده‌شتیدا به‌ توندی حه‌رامه‌ و سزادانی «مه‌رگ نه‌رزان» واته‌ ئیعدامی هه‌یه‌.
به‌داخه‌وه‌ ماموستایانی کورد بی‌لێکۆلینه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت زانستیکی پراوله‌تی هه‌له‌ی گه‌وره‌یان
سه‌بارت به‌ دینه‌ کوردیه‌کان کردوه‌.

ته‌نانه‌ت گه‌وره‌کانی کاکه‌یه‌ش که هه‌روامی زمان نین وه‌کوو خوا لیخۆشبوو حاج نیعمه‌توللای
جه‌یعوون‌ئابادی و نوورعه‌لی نیلاهی به‌ یارسان ده‌لێن «یارستان»! نووسه‌ری کتیبی کاکه‌یی
گۆزان به‌ گاوران واته‌ کافران و چهند شتی سه‌یری‌تر مانا ده‌کاته‌وه‌.

ماموستا جه‌میل ناوی چوار فریشته بنیامین و داود و... ده‌بات له‌ حالیکدا نه‌مانه‌ فریشته نین.
له‌ سهر فریشته باسمان کرد. نووسه‌ری کاکه‌یی ده‌لی «سیا چه‌مانه‌. سیا جامانه‌یه‌. چون ماگاکان
(موغه‌کان) که گاسایان وه‌کوو گۆزانی ده‌خوێنده‌وه‌ و جامانه‌ واته‌ میژهری ره‌شیان ده‌به‌ست ل ۸۴»
(!!) نه‌وه‌ی که ته‌نیا ته‌رجه‌مه‌یه‌کی نه‌وێستا به‌تایبه‌ت ویسپه‌رد و وه‌ندیداد (وی دیوداته‌ی)
خوێند بیته‌وه‌ ده‌زانی ره‌نگی ره‌ش له‌ زه‌رده‌شتیدا شتیکی نه‌هه‌رمه‌نیه‌. جل و به‌رگی موغه‌کانیش
سپی و درێژ بووه‌ و وه‌کوو نه‌و ده‌لی وه‌کوو پانکوو چۆخه‌ی کوردی! نه‌بووه‌.

له ئه‌وێستادا ناوه‌ندی بڵاوبوونه‌وه‌ی ئێریه‌کان «ئێریه‌نه‌ فه‌تیحه» هاتوه‌. واته‌ بێج و بناوانی ئێریه‌کان واته‌ نه‌و ناوچه‌ی که‌ ئێریه‌کانی لی هه‌ستا و به‌م لاو لا کۆچیان کرد. نووسه‌ر ده‌لی «ئه‌ریه‌ن فه‌ج» (!) له «بێژه» وه‌رگیراوه‌ که‌ به‌ هه‌ورامی واچه و به‌ سۆزانی بێژه و وێژه‌یه‌... (!) یان «بۆیه هه‌ورامان پره له نه‌زرگه، گه‌لکۆی ده‌یان زه‌رده‌شتی تێدایه (!) یان «جهم (مه‌به‌ستی جهم له‌ جه‌خانه‌دایه) وشه‌یه‌کی ئه‌ویستایه‌ و به‌ واتای کۆ بوونه‌وه هاتوه‌ ل ١٢٠» ئه‌مه‌ قسه‌ی که‌سیکه‌ که‌ ته‌نیا ناوی ئه‌ویستای بیستوه‌ و خه‌یالاتی خۆی به‌ ئه‌ویستایی ده‌زانێ. یان «وه‌ نه‌رتی باو باپیرانی کۆن په‌یره‌ی زه‌رده‌شتی ...» له‌ کۆی ده‌زانێ باو باپیرانی کۆنی ئێمه‌ زه‌رده‌شتی بوونه‌؟ به‌ گۆڕی زه‌رده‌شتیه‌کاندا دیاره‌؟!

یان «پۆژولای زه‌رده‌شتیه‌کانیش (وه‌کوو کاکه‌یی) سی پۆژ بووه‌ ل ٢٥٤» پۆژوو هه‌ر چه‌شنه‌ خۆ ئازاردان، به‌ توندی له‌ زه‌رده‌شتیدا هه‌رامه‌. به‌ گشتی هه‌ر چی ئه‌م نووسه‌ر سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ویستا و زه‌رده‌شتی نووسیه‌وه‌ خه‌یالاتیه‌ و شتی وا له‌ ئه‌ویستادا نیه‌ وه‌کوو «له‌ گاتاکاندا دنیا به‌ سه‌رگای ئاوییه‌وه‌ (خودا) به‌نده‌ نه‌گینا چۆن ده‌وستی ل ٢٥٤». یان «گاوه‌ له‌ ئه‌ویستادا به‌ واتای خودا و سه‌ر کرده‌ و خودایی و مه‌زن و سه‌ر فراز هاتوه‌ ل ٢٩١» (!) به‌ داوای لی بووردن داخ و که‌سه‌ری فراوان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌مه‌ ته‌نیا وته‌ی یه‌ک نووسه‌ری کورد نیه‌ ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌ نووسه‌ر به‌ ناو بانگه‌کانی کورد بێ‌ئوه‌ی هیچ له‌ زه‌رده‌شتی بزانه‌ هه‌موو پێشینه‌ی کوردیان نووساندوه‌ به‌ زه‌رده‌شتیه‌وه‌. نابێ‌ بێ‌توێژین له‌ سه‌ر زاراوه‌ کوردیه‌کان بنوسین. مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ زمانی ئه‌ویستایی که‌ دایکی زمانی کوردیه‌ و دوو په‌هله‌ویه‌که‌ که‌ خۆشکی زمانی کوردین به‌ ته‌واوی بزانه‌. نه‌گه‌ر وانه‌بێ‌ ده‌که‌وینه‌ قسه‌ هه‌لبه‌ستن به‌ ئه‌ویستاه‌. له‌سه‌ر دینه‌ کوردیه‌کانیش نابێ‌ بنوسین مه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی له‌ میه‌ریه‌رستی و مه‌سیحی و ئیسلام و زه‌رده‌شتی و ته‌ریقه‌ سۆفیگه‌ریه‌کان و فه‌لسه‌فه‌ی سوهره‌ره‌دی و ئوستوره‌ کوردیه‌کان و به‌یته‌کان به‌ ته‌واوی بزانه‌. نه‌گینا ده‌که‌وینه‌ شۆن قسه‌ی زانکۆکانی تاران و ئه‌ستامبول و نه‌و ئه‌وروپاییانه‌ که‌ به‌ پاره‌ی تاران و ئانکارا به‌ره‌مه‌یان نووسیه‌.

«مارتین وێرماوزن»یش له‌ کتێبه‌که‌ی «ئایینی میترا» که‌ له‌ لایه‌ن «بوزورگ نادرزاده»وه‌ به‌ فارسی وه‌رگیراوه‌ته‌وه‌ باوه‌ری به‌ شه‌وی یه‌که‌می زستان بۆ جه‌ژنی میه‌ره‌گان و یه‌که‌می هه‌وین بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆزه‌. ل ١٠ و ١١»

ده‌زانی که میترا جگه له ته‌جه‌للای خودا له زه‌ویدا پاشان که بۆ ناو خۆر ده‌گه‌پتسه‌وه هه‌ندی کارى به‌ ته‌ستۆیه له‌وانه له‌ جه‌نگدا یارمه‌تى ده‌رى شه‌ر که‌رنکه که دژ به‌ په‌یمان شکین شه‌ر ده‌کات.

به‌ په‌یمان شکین له‌ ته‌ویستادا «میسروو درۆجه» به‌ سینی نووک ددانى Mithru، ده‌گوتی (میسره + وو+ درۆج +ه). میسره هه‌ر میترايه. وو - ه، هه‌ر دوو پاشگری نیزافه‌یه که باس کران درۆج واته‌ درۆ. به‌ گشتی به‌ دوومانایه ١- به‌ مانای په‌یمان درۆیه، نه‌وه‌ی که په‌یمان و گرییه‌ست ده‌شکینی چون، میترا به‌ مانای په‌ یمانیشه. Mith+re. ٢- نه‌وه‌ی که له‌ گه‌ل خودای په‌یمان درۆ ده‌کات.

میترا له‌ شه‌رپه‌کاندا هاره‌شه و ده‌بی به‌ هۆی که‌م کردنه‌وه‌ی وه‌ی په‌یمان شکین و یارمه‌تى لایه‌نى راستکار ده‌دات. له‌ ته‌ویستاشدا، وری و وه‌ هه‌ر مانای وه‌ری کوردی‌یه و له‌ وشه‌کانی وری سره‌، به‌سینی نووک ددانى، و وه‌سره‌غه‌نه داهاتوه‌ که باسی زۆره‌.

زه‌مانی که یۆنانیه‌کان هیرشیان کرده سه‌ر ئیتران و ئیترانیان داگیر کرد زمانى یۆنانى بۆ ماوه‌ی سێسه‌د ساڵ بوو به‌ زمانى فه‌رمى و حکوومى ئیتران. له‌ قه‌باله‌کانى دۆزراوه له‌ هه‌وراماندا دووانى به‌ زمانى یۆنانى نووسراون. ته‌شکانیه‌کانیش تا دووسه‌د ساڵ ته‌و زمانه‌یان به‌ کار ده‌هیتا. جا تیکه‌لاویه‌ک له‌ نیوان هیرکول خودای شه‌ری یۆنانى و میترا‌دا پروی داوه. له‌ سه‌رده‌مى ته‌شکانیه‌کاندا ته‌و کاته‌ی که ژووره‌کانى ته‌شکه‌وتى که‌ره‌فتوو له‌ نزیکى سه‌قزدا دروس کرا چون زمانى فه‌رمى زمانى یۆنانى بوو له‌سه‌ر ستایشتگا که به‌ زمانى یۆنانى نووسراوه ستایشتگای هیرکول. له‌ویدا گا قوربانى ده‌کرا. به‌هرا‌مى زه‌رده‌شتیش که لیکچه‌وونگه‌لیکى له‌ گه‌ل مارس (مریخ)دا هه‌یه به‌ یۆنانى به‌ مارس ناسراوه یان ته‌ناهیتا، خواژنى زه‌رده‌شتى و میتراى وه‌کوو ونوس ناسراوه ته‌نانه‌ت ئیستاش له‌ فارسیدا به‌ ته‌ستیره‌ی زوه‌ره (ونوس) ناهید (ته‌ناهیتا) ده‌لێن. ته‌گینا په‌رستگه‌ی میهرى که‌ره‌فتوو پی‌توه‌ندى له‌ گه‌ل هیرکولى یۆنانى نیه و له‌ میهرپه‌رستى پۆم و یۆنان و جینگا‌کانى تری ته‌وروپادا هیچ ناما‌ژه‌یه‌ک به‌ هیرکول نیه.

«له‌ ته‌وروپادا ٢٥٥ دسامبر جه‌ژنى له‌ دایک‌بوونى میترا بووه ل ١٠٧ سه‌رچاوه‌ی پی‌ت‌شو» ئیستا به‌رانبه‌ره له‌ گه‌ل جه‌ژنى له‌ دایک‌بوونى عیسا (د-خ). ته‌ورۆژه له‌ ته‌وروپادا ئیستا چوار پۆژ پاشته له‌ شه‌وى چله‌ی خۆمان واته‌ شه‌وى یه‌لدا (له‌ دایک‌ بوون) که وتمان به‌هۆی پشت گوێ خستنى کبیسه‌کان له‌ بواری زه‌ماندا وای لیته‌اتوه‌.

«میترا له بهر له دایک بوو. بهر دیش ناماژه به ناسمانه. سەرچاوهی ناوبراو» سده فیش ناماژه به ناسمانه. بۆ شروقهی سده ف و دوو زه ریا و... له ئیلاهیاتی تهو حیدی کاکه بی دا زانستی تهواو و سهرنجی هه ره وردی پیتیسته.

مارتین ویرماوزن چون دینه کوردیه کان ناسی به بینینی نه و بهردنوسراوه گه له که وه ققی نه هریمن کراوه ده نووسی «له ئاینی میهریدا دو هیژ هه میشه له گه ل یه ک له شهردان نه هورامه زدا فرمانه رهای ناوچهی رۆشنایی و نه هریمن فرمانه رهای ناوچهی تاریکی و له سهرووی نه مانه وه زروان هه یه که خودای زه مانه. ل ۶ — ۱۴۵». هه ندی نووسه ر که به لگه ی پیتیستی به دهسته وه نه بی ده که ویتته گیژی خدیالاته وه. له میهرپه رستی هه زاران به لگه به دهس هاتوه له و به لگه گه له دا له هیچ کوئ ناوی نه هورامه زدا و زروان نه هاتوه. و له شه ری تاریکی و رۆشنی باسیک نیه.

ورماوزنیش وه کوو نه وانی تر په یکه ره تر سناکه کان به هی زروان ده ناسینیت. ته نیا له ناو که وانه دا ده نووسی (هه ندی کهس به په یکه ری نه هریمنیان زانیوه. ل ۱۵۸) ناوی نه و که سانه ی نه هیناوه.

«سه باره ت به جوغرافیای میهرپه رستی له کتیه که ی «ویدن گرین» دا که «نوزه ت سه فای نه سفه هانی» به ناوی «مانی و تعلیمات او» وه ری گپراوه ته سه ر فارسی نووسراوه «له نیتو چۆمان و شاره کانی له زه مانی نه شکانیه کانه دا له چینه کانی سهرووی نه شکانیدا میهرپه رستی به توندی ره واجی بوو. له راستیدا ماد واته مادی گه وه هه مه دان - ره ی (تاران) و نه سفه هان و (گشت ناوچه کوردنشینه کان) و مادی چکۆله واته نازه ربایمان ناوه ندی گه وه ی میهرپه رستی بوو ل ۳۳» به سه ر سوورمانه وه له هه مه دان وه ی و نه سفه هان هیچ شوینه واری میهرپه رستی نیه به لام له نازه ربایمان یه کینک هه یه و له کوردستان زۆره. له نازه ره هه ر نزیک ی ته ورژ له کینوی قیبله داغی ستایشتگای میهری هه ره جوان هه یه که جینگای په یکه ره که ی میترا وه کوو میحراییان لی کردوه. رسته یه که م له خوا لیخۆشبوو ته و فیک وه هبیه وه هه لگرتبوو به داخه وه سه رچاوه که ی له بیرم چوو بوو بینووسم پیم وابی «بنه چه که ی کوردان و... وه رگی به کوردی ته هافرزی زاده» بوو. ده فهرمی: «نه همدی خانی به هۆی هیئانی خه ی و شه ره وه پیکه وه له زه رده شت ده چی!» زه رده شت هیچ کات خیر و شه ری له گه ل یه ک نه هیناوه و دژ به یه ک و له شه ر له گه ل یه کدا زانیویه. له زه رده شتی سه ره کی و دوا یین دا نافریتراوه کانی شه ری نه هریمن تا ناخری دنیا له گه ل نافریتراوه کانی خه یی

ته هوروا مهزداڊا له شهردان نه پيښه وه. بزائن په تاي «زېږده شتي به بناغه زانين» چلون پوونالكبيراني كوردش ده خاته دور كه وتنه وه له ره سنايه تي به رهمه مه فره نكيه كاني كورد. ته نيا له ميه رپه رستي و پاشان فله سه فدي سوه ره وړدي و دينه كورد په كاندايه كه خيږ و شهر له سيستم و ورده سيستمه مه كاني ماكي و مينوكي جيهاندا له گهل يه كن. ده بي بزائن هندی شقونيست ويستويانه فره نكي كوردی له سه ريناغي پرو پوچ دا بنري. ده يان نووسه ري كوردش كه وتونه ته هم داوه نامرؤقانه وه.

له باژيري كورد نشيني كه نگاوه (حه مدوللاي مسته و في له سده دي هه شتي كزچي له نوزه ته ولقلوبدا نويسوه كه نگاوه دروازه ي كورد ستانه) شوينه واري مه عبده ي ميه رپه رستي هه يه. له ويدا زور تاوتي سوا ته تي كه مردوي تيدا نيژراوه پيدا بوونه. ميه رپه رستي نه و ناچه له كورد ستاني پيش نيسلامدا پيشان ده دات. نه گهر خه لكي نه و ناچه زېږده شتي بوايه ن به جيگاي تابووت «نه سوودان» ده دوزرايه وه.

باوه به دونادون جگه له ميه رپه رستي و نايه كورد په كان له مانه ي خواره وشدا بوون ۱— هينديده كان، چ بودايي و چ بره مايي (هيندويسم) كه پيشينه ي نوستوره بيان له گهل كورد و نيراني يه ك شته. ۲— مانه ويگهل له سده ي سينه مي پيش زابن دينه كه يان كه دوانه په رستيه له لايه ن مانپه وه پيښكها. ۳— فله يله سووفگه لي يوناني له وانه سقرات و فيساغورس و نه فلاتون باوه ريان به دونادون بوو رهنگه هم باوه په له ماده كانه وه فير بوون. هندی به لگهش له ده سدايه كه ليږده جيگاي باسي نيه و هندی له وانه لاوازن.

زېږده شتي و جوو و نيسلام و مه سيحي دونادون رت ده كه نه وه به لام له ژير كارت يكردي ميه رپه رستيدا هندی لقي مه سيحي له سر باوه رپه ندي به دونادوندا مابونه وه. «تريگان» له پاپاگاني مه سيحي سه رتايي له رومدا نويسويه: روه كان بو خوليكي دونادوني دينه سه رزه وي و له جه سته ي گيا و ناژه له وه ده چنه جه سته ي مرؤ تا خويان به جيهاني ناسماني بگه يتنه وه. هندی كه ساپه تي و فله يله سووفی دنيای پژواش به دونادون باوه ريان پيدا كړدوه له وانه «پال گوگن» وینه گه ري فره انسهي. هنري فورد (دامه زرينه ري ته راستي سه ياره سازي فورد) كارل يونگ (دروناسي گه وري سويسري و جيهاني) هر وه ها شاعير گه لي وهك «ويتمه ن» و نميرسون و....

همدوللای مستهوفی له نوزهه تو...دا دهلتی «هه ندی» له پهیرهوانی مه زده ک له نیرا قدا هه ن
 ل ۴۱۲» چون غوللات و خوهررم دینه کان له پیتشا به هه له به مه زده کی ناسرابوون به پروونی دیاره
 که مه بهستی دینه کورديه کانه که له سدهی هه شتی کۆچیدا له به غدایشدا وه کوو که رکوک
لایه نگریان هه بووه.

له زه مانى نه شکانيه کاندای میهر وه کوو خودا په رستراوه ناوی چهن شای گه وروی نه شکانی «میترا
 دات» هاته میهر داد. له ناو کوردی موسلماندا ناوی خودا داد هه یه به لām موحه مده داد، نیه. دیاره
 په رستنی نه هوورامه زدا خودای گه وروی زه رده شتی له ناو مالباتی نه شکانيه کاندای باو نه بوو نه گینا
 وه کوو مه زده دات یان هوورموزدات که له زه مانى ساسانيه کاندای زۆر بوون ناوده نران.

رهنگی شین وه که رنگی تاسمان و نه ختی له وه دیزتر واته شین (مه به ست رهنگی که سک و سه و
 نیه که هه ندی زاوژچه شینی پی ده لین) له ناو کورد گه لدا رهنگی عه زاو شین گیتی بووه. له
 نه ویستاو کرمانجی و په هله وی (خوشکی زمانى کوردی) «خشین» ه له ستایشگاهه لی میهری که
 له نه وروپا دوزراونه ته وه له هه ر دوو لای په یکه ره که ی میترا دوو په یکه ری مرؤ هه یه که یه کی
 دارنکی سه رناگرین روو به تاسمان و نه وی دی سه ره و ژیر روو به زوی گرتووه. یه که می به یونانی
 ناو راوه کوتس و نه وی دی کوتوپاتس. نه و دووه ناماژن به هه لاتن و نیشتنی خۆر. کوتوپات که
 ناماژه به پژوازا بوون ده کات دیمه نیکى خه مباری هه یه و به رهنگی شین نه خشراوه. به لām کوت که
 دیمه نیک شادی هه یه رهنگی سووری هه یه. دیاره نه وه که رهنگی شین له کوردستاندا نیشانه ی
 عه زای و شین گیتی داینکی میترا یه.

هه ندی نوو سه ر و میژوونووس داسنی یان به لقینک له یه زیدی ناساندووه. نه گه ر داسنی هه ر نه وه
 بیت که نیبنی نه دیم له سده ی چواری کۆچیدا وه کوو دیسانی ناساندویه هه له یه چون دیسانی
 دوانه په رست و تیزدی تالک په رستن. به داخه وه له داسنی زانیاری نه ووتو به ده ستوه نیه. له ده قینکی
 میژووییدا هاتووه سولتان سه لیمی یه که م هه ولیر و گشت ناوچه ی «سوه ران» ی دا به سه سه ن
 به یگی داسنی. له ناخری نه م به شه وه له سه ری باس ده که یین.

نیکیتین ده لى: فیرقه گه لی (کوردی) پی ون کردو (له روانگه ی خۆیه وه) وه کوو سارلی و
 شه به ک له ده ورو پشتی مووسل دان. نه مانه له کورد گه لی قزلباشن (مه به ستی غوللاته. کتیم

له سەر سارلیه كان وه ده ست نه كهوت به لام شهبهك ئیستا وه كوو شیعهی دوانزه تیمامی به هه ندی
نیشانه گهلی غوللاته وه ناسراون كه باس کرا).

پۆمهن گیرشهن كه یه كێ له بهرپرسیانی گه وری هه لکه نندی شوینه واره میژوویه کانی ئیرانه
له کتیبی «ئیران له سهره تاوه تا ئیسلام» وه رگێر به فارسی «موحه مدهوعین» ده ئی:
«له نیپور - کاکزه دورائوروپوس (هه ترا) گۆرستانگه لی زه مانێ نه شکانی دۆزراونه ته وه له
تابووتی سوا له ت له گه ل هه ندی که ره سه له لایهن دێینه ناسانه وه دوزراونه ته وه ل ۳۲۱»
منداله کانیا ن له هوومه (خومره) دا ده ناشت ئیمه چه ند دانه مان له شوش (پارێزگای
خوزستان) دا دۆزیه وه ل ۳۳۴» له م چه شنه تارتگه له له مهربوان و کرماشان و که نگازه ردا زۆر
دوزراونه ته وه. به تایبته له که نگازه ردا هه ر دوو جوژه که ی دۆزراونه ته وه.

«بارتوولوومه» له «لوغه تنامه ی ئیرانی کۆن» داده نووسی «ناوگه لی مادی میتره داتس
(یۆنانی کراوی میتره دات) میتروپاتس (میتروپات) له زه مانێ که مېووجیه سه ده ی شەشی پیش
زاین و میتره گاشس (میتره گاس به سینی نوک ددانی) سه رۆکی لیدییه کان له شه ری سالامیس دا و
هه ندیکی تر نیشانه ی گرینگێ میترا له نیو ماده کاندایه» (له سه ره ده می ده سه لاتی
هیخامه نشیه کاندایه)

ده زانین له سه ره تای هه زاره ی دووه می پیش زاین دا دوو هوژی ئاریایی هه ره کۆن به ناوی هیتی
و میتی له باکووری زه ربای کاسپینه وه بۆ ناسیای بچووک کۆچیان کرد. (هه رچه ند نه مانه
ئاریایی ن به لام زما نی ئیستای کوردی پاشا وه ی زما نی نه وان نیه به لکوو پاشا وه ی زما نی
ماده کانه) له بوغاز کووی نزیکێ ئانکارا وه له وحه یه ک له وان دۆزرایه وه هی سه ده ی چواره ی پیش
زاین که په یماننامه یه که له نیوان دوو پادشای هیتی و میتانی دا. له وه دا میترا و ئیندره و هه روونه و
ناسه تیه، به چاودێر و گه واه گیراون.

ئیندره له ویدا کانی هیندی دا ئیستاش خودای هه ره مه زنه به لام له نه و ئیستادا وه کوو دیو
هاتووه. میترا و هه روونه ش له ریگ ویدا دا هه میشه ناویان پێکه وه هاتووه که پادشای جیهانن. پۆژ
له میترا و شه و له هه روونه وه به دی دیت.

بگه ناوی هوژی میتانی هه ر له بناغه ی «میت» گیرا وه که به مانای به ئین و په یمان به ست و
دۆستی و خو شه ویستی کردنه و به شی یه که می ناوی میترا یه (میت + ره) که باس ده کری. له
به رد نوو سرا وه کانی پادشا کانی سه ره تای حکومه تی هیخامه نشیه کاندایه ناوی له میترا و

خودایانی تر نیه و تنیا نه هورامه زدا وه کوو خودای گه وره ناسیتراوه. تنیا له که تیبه که ی داریوش له بیستوندا ناوی مانگی «به گه یادیش» هدی به که جه ژنی میترا به باسمان کرد. به لام به هوی پرودا و گه لیکی سیاسی له ناخری حکومه تی هیخامه نشیه کانه به تاییه ت له زه مانی نه رده شیتری دریتژدهس و پاش نه ناوی میترا و نه ناهیتا له پال نه هورامه زدادا له به رد نو سراوه کانداهینین. رهنگه له و کاته دایه، که خودا کانی تری نارایی هینراونه ته نیو نه ویستاره. له گاساکاندا که هونراوه کانی خودی زه رده شته یه ک جار ناوی میترا هاتوه نه ویش نه ک به گویره ی تیزد، تنیا به مانای راسته قینه ی خو ی واته نه رک و په یمان به نه ستو گرتن هاتوه و وه کوو تیزد ناراسته و خو له کاتی به خراب زانینی قوریانی و خواردنه وی هومدا رت کراوه ته وه. له به شه کانی تازه ی نه ویستادا به مانای تیزدی پووناکی و چاوه دیری به لین و په یمان که نه هورامه زدا نافراندویه ناوی زور هاتوه و به شتیکی ته وار له یه شته کان له ستایشتی نه ودایه.

ویرماوزن ده نووسی: «خانووگه ل (دیره کانی ده سکردی میهرپه رستی) و به رد نو سراوه و شوتنه وار و به لگه کانی تری دیرینه ناسی میهردینی له نیمپه راتووری پۆم (پۆمی گه وره که پاشان بوو به دوو پۆمی رۆژتاوایی و پۆژه لاتی) و سووریا و ئالمانی کۆن (دۆچله ند و ولاته داگیرکراوه کانی) و ینگلیس دایه که هی سده ی یه ک تا پینجی زاینیه ل ۱۸» (به کوردستان و پۆژاوی ئیران ناماژه ی نیه) هر وه ها ده نووسی «هه ندی هۆکاری ده روونی و ناکاری بوون به هوی پهره سه نندی میترائیسم و پاشان مه سیحی که نه مانه توانیان خواستی دینی زه مانی خو یان وهرام به دهنه وه. نه م هۆکارگه له بریتین له:

۱- باوه پ به خودایه کی تاک ۲- نیاز به یه ک نیوه یی له نیوان خودا و مرۆڤدا ۳- پزگاری پاش مردن و داوه ی دنیای پاش مردن. ل ۱۹». ویر ماوزن ده نووسی «سه بارت به به هشت له ئایینی میترا د شتیک نازانین به لام بی گۆمان میترا به لین به هشتی به باوه پمه ندان داوه ل ۲۲» (!). ویر ماوزن به راستی ناسینی له میترائیسم ناته واوه. بیر له وه ناکاته وه که نه گهر دونادوون یان برینی هفت پله ی میترا په رستی بو گیشتن به جیهانی نوور هدی ئیدی به هشت شتیکی زیاده. به هشتی میترا یی و فله سه فدی سوهره وه ردی و دینه کوردیه کان هر جیهانی تیشکی خودایه که پاش برینی پله ی هه فته می میترا یی که باسمان کرد یان به دونادوونی ته واو پی ده گه ییت. هر

وہا دهنوسی «دہبی تاینی میہری و مہسیحی بہ یک رہوتی فیکری بزاین کہ ہی قوناغیک لہ
گۆرانکاری ہزری مرۆقہ ل ۳۲».

نہو زانستورہ نوروپاییانہ و نووسہرائی ئیرانی کہ لہسہر میہردینی نویسیویانہ سہنومہ یان
ہہنومہ (ہدیث) سہر بہ خو ناو دہبہن. لہ پیشدا دہبی بلین میہردینی تاینی تاک پەرستیہ لہ
بہشہکانی پیشوودا سہماندمان کہ نووری مانگ (ہہنومہ = ہدیث) ہەر نووری خۆرہ واتہ ہەر
میتراہ. گشت نہو گیانہوہر و مرۆڭگہ لہ کہ لہوینہ و پدیکہرہکاندا لہگہل میتراں ہاوزہمان
گشتی ہەر نہون بہلام لہ جہستہگہلی جیاوازا. وک لہ تاینہ کوردیہکاندا ہفتہن و ہفتہوانہ
و چلتہن ہەر یکہ نووری دابہش کراون. «لہ نہریتی ستایشتگاگہلی میہریدا نان و شہراب
دہخورا ل ۱۳۹» نئم نہریتہ لہ مہسیحیشدا ہدیہ. «بہ پینی نہریتگہلی میتراہی نہوہی کہ
دہہاتہ نیو تاینی میہرپہرستیہوہ، غوسلی تہعمید، دہدرا ل ۱۹۴» نئم نہریتہیش لہ مہسیحی
ہدیہ و ہہروہا لہ دیرگہلی میہرپہرستی کوردستانی باکور و باشووردا حہوزیک بۆ نئم
مہبہستہ بہ دی دہکری «نہوہی کہ دہہاتہ نیو میہرپہرستیہوہ دہسی لہ لایہن سہرۆکی
ستایشتگاوارہ مۆردہکرا یان وکوکو خال کوتانن دیاری دہکرا و تہنانت لہسہر ہہنیہی خالی
تایبہت دہکوترا ل ۱۹۴» لہسہر خالکوتانن باس دہکہین.

لہ جینگای خزیدا لہ عہینولقوزاتی ہہمہدانی قسہمان کرد چوارینہیہ کی فارسیان پی نسبہت
داوہ:

دل گفت مرا علم لدنی ہوس است   تعلیم کن گرت بدین دسترس است
گفتم کہ الف، گفت دگر، گفتم ہیچ   در خانہ اگر کس است یک حرف بس است

دل وتی زانستی نزیککی بہ خواوہ نارہزوومہ - فیترم کہ نہگہر بہو زانستہ دستت دہگات
وتم نہلف، وتی نیتہر، وتم ہیچ - لہ مالدہ نہگہر یک کہس ہدیہ یکہ بیت بہسہ
واتہ یکہ شت نیشانہ و جیلوہی ہہموو شتہ. کہ وتم نہلف بہ سہبۆ وتنی ہہموو شتیک.
چکۆلہترین پاژہ دیاردہی ہہموو جیہانہ. عہینولقوزات وکوکو خانی بۆ گہیشتن بہ خودا باوہری
واہ کہ مرۆڭ دہبی لہ پیشدا نہوینی مہجازی واتہ نہوین بہ جوانی پوالہتی ہہبی. دہلی:

نہی خۆشہویست جوانی لہیلی وکوکو دانہیکہ بزانہ کہ لہ ژیریدا داویک ہہیہ. چووزانی داو
چیہ؟ پارچی نہزل کاتی ویستی کہ لہ ناخی مہجنوندا نہسپیککی سواری لہو نہوینہی خۆی

دروس کات، مهجنونيش هه تواني نهوهي نيه بکه ویتته نهوینی جوانی نهو و به تروسکه یه کی دهمری، وتی تاله نهوینی له یلی له ناخی مهجنوندا نه سپینکی سواری دروس بکری. تا لهو نهوینهدا بکولیت و نامادهی نهوینی جوانی خودا بیت.

«ریونوسوکه ئاکووتا کاوا» شاعیری ژاپونی که مهسیحیه له کتیبی (لووت) که نه حهدهی شاملو و به شیعری فارسی وهی گپراوه تهوه دهلی: به پتی باوه پینکی مهسیحی عیسای باوک له جهستهی عیسای کوردا له خاج درا و کوژرا و له تاوتیکی بهردیندا دانرا. پژی سیهم زیندوو بژه. پژی له زهوی خاکی دا بلاوه دهکات و پاشان به سهرکه وتنی ههره مهن و کیریای مهن به نیسکه کان گیانی تازه ده به خشی و پژی یه که مین ده خاته جهسته کانه وه. ل ۲۹»

دهرکه وتنی پژی یه که مین له بهرد و بلاوه کردنی گیانه کان له زهوی خاکی دا دوپاتینکی دیکه یه له، له دایک بونی میترا له بهرد و سهدهف و گیان به خشی به گیا و گیانه وه. زاینی میترا پژی یه که می زستان تا عروجی مهله که تاوس له سیزدهی به هاردا دهی به ۱۰۳ پژی. زاینی عیسا له پژی چواری زستاندا تا عروجی نهو (جهژنی پاک) له ۲۲ی به هاردا دهی به ۱۰۸ پژی. نهو چوار پینج پژه زیاده له سهره تای زستاندا یه که پاش دروس بونی پژی مری گریگوری له پژمدا و جهلالی له ئیراندا پینکها.

جوانی ئافرهت ههر جوانی خوایه. له مهن و زیندا باسما کرد. شاعیری کاکه بی «نیعمهت» له زهمانی باوه ناووسدا دهلی:

چه نی چل که نیز شیوهش دا بسیار   زاتوو ویت نه دۆش شیرین بی سوار
نا لهوح سینهش نمانای حاشار   نا عیشق به سهرش نمانای دیار
شیرین له گهل چل که نیز که زور شیوهی جوانی ده نواند، تۆ زاتی خۆت له شانی شیریندا سوار کرد. له لهوحی سینهی دا خوت هشاردا تا به نهوین له سهریهوه خۆت نواند و دیاریتدا.

وتمان میهرپه رستی وه کوو رهوتینکی پۆشنبری و سۆفیانه له زهمانی ساسانیه کاند له ئیراندا هه بوه که پاش ئیسلام عیرفان و سۆفیگه ری لی پیدای بوو و به هۆی پینکه اتنی نه ده بی عیرفانی فارسی که له جیهاندا بی وینه یه.

عدتار شاعیری سهدهی شەش و ههفتی کۆچی دهلی:

ساکن دیری و از کعبه نشان می پرسی   در خرابات مغانی و خدا می طلبی

(دیوان عگار ل ۱۰۶)

واته له دیر دای و ئادرهس و نیشانهی که عبه دهپرسی؟ - له ستایشتگای موغه کانی
(میهرپرست) دای و له شوین خودا دهگه پئی؟

خه رابات که له شیعه کانی مه حوی و جزیری و مهوله ری و... هدیة کۆی خه رابه یه. خه ر (خوهر
+ ئابه)، ئابه به مانای میچی گومه زی هاتوو و مدهست دیری میهرپرسته کانه به لام به
شاراوه یی و ئامازه وه کوو «خه رابه» ی عه ربه ی نووسراوه ماموستا ره زی ده نو سیّت «وشه ی ئابه له
نینگیسی دا وه کوو abbey و له فهرانسه دا وه کوو abbaye هاتوو که به مانای دیر و
که لیسایه». چون زمانی نووسینی میهرپرستی یۆنانی بووه رنگه ئه م وشه له یۆنانی ده چوه ته
نیو نینگلیسی و فهرانسه.

له سه رده می سه فده یه کان به م لاره غوللاتی ناوچه ی ماد به تاییه ت له کوردستاندا واته له
ئیلام و کرماشان و لورستان و قوره وه و هه مه دان نه خته نه خته توانه وه و بوون به شیعه ی دوانزه
نیامی. هه ره ها شیعه کانی زه یدیه له گیلان و مازنده راندا بوون به شیعه ی دوانزه نیامی.

جه نابی، کازم موحه مه د وایقانی، نووسه ری «سوه ره ردی دانای حکمه تی باستان» سه باره ت به
شرۆفه ی فیکری سوه ره ردی ره نجی زۆری کیشاوه و زانیاری زۆری به ده ست خستوو. جه نابی
هاشمی ره زیش له سه ر سوه ره ردی زۆری نووسیوه. ئه م دوو به رتزه یه که می ویستویه بۆ
فه لسه فه که ی سوه ره ردی بنه مای نیسلامی و قورئانی و دووه می ویستویه بنه مای زه رده شتی
بۆ دابنێ به لام هه روا که سه ملیندرا بنه مای فه لسه فه که ی ئه و دینه کوردیه کانه که بناغه یان
میهرپرستی کۆنی ناوچه ی ماد به تاییه ت کوردستانه.

ماموستا وایقانی ده نووسی: «بیروپاکانی ئیخوا نوسه فا (فه یله سووفه کانی نیسماعیلی
دوایینی که غوللاتن) یش له سوه ره ردیدا کاریگه ری بووه. ئه وه ی که له نه ستیره ناسی دا له گه ل
فه لسه فه ی سوه ره ردی پتوه ندی قوولی هدیة له به ره مه کانی ناسرخه سه ره (له حه کیمه کانی
نیسماعیلی دواین، کۆچی دوابی ٤٤٠ هه یه. ل ١٠٧) وتمان نیسماعیلییه کانی
دوایینی و ناسرخه سه ره و له غوللات بوون و ئه وانیش بنه چه که ی میهردینییان هدیة. ئه وان
نه ستیره ناسی خۆیان له میهردینه کانه وه وه رگرتوو که هه ندی ئه م نه ستیره ناسیه مان باس کرد.
سوه ره ردیش بناغه ی فه لسه فه که ی له سه ر میهردینی نه جدادی خۆی داناوه جا ناچار لیک چوون
له نیوان نه ستیره ناسی میهردینی و دینه کوردیه کان و غوللاتدا به دی ده کری. ده توائن بلیتین که

فه له کيياتی سوهره وهردی به هۆی هاو بناغه بوون له گه‌ل ئيسماعيليه‌دا ته‌نيا ليك چوونيان له گه‌ل يه‌ك هه‌يه نه نه‌وى كه سوهره وهردى له ئيسماعيليه گرتويه‌تى. له هه‌ر دوو دا شتى هاوبه‌ش نه‌ويه كه جېرم و تيكه‌لاوى له خواره‌وه بۆ سهر كه‌م ده‌يسته‌وه. له ميه‌ردينه‌شدا وايه. ئاسمانى هه‌فته‌م كه هى پينگه‌ى هه‌فته‌مى ميه‌ردينه‌يه مرؤف ناماده بووه كه بجيته ئاسمانى هه‌شتم نزيكى جيهانى تيشك. پينگه‌ى يه‌كه‌م ئاسمانى مانگه كه خاوه‌نى جرم و تيكه‌لاوى له گه‌ل ماده‌يه و هه‌رچى بجيته سهرتر نوور خاوينتر ده‌ييت تا ده‌گاته ئاسمانى نۆه‌م كه خودى نوورولنه‌نواري تيدايه.

له په‌رتوو كى فارسى سوهره وهردى «رؤژيك له گه‌ل جه‌ماعه‌تى سؤفيان» بۆ نۆ ئاسمان و نه‌مه‌كانى ژير نه‌وانه و پينگه‌ى دوازه‌هه‌م (پينگه‌ى موته‌لق ولامه‌كانى خودايى) يادداشتم هه‌لگرتبوو. به‌رېز وايقانيش هه‌ناويه: چون خودا ئاسمانه‌كانى ئافراند بۆ پازاندنه‌وى نه‌وانه تيشكيكى بۆ ئاسمانى يه‌كه‌م (له‌سه‌روه بۆ خوار) هه‌نارد. ئاسمانى يه‌كه‌م له به‌ر له‌تيفبوونى نه‌و تيشكه‌ خۆى پى پانه‌گيا چون نه‌و ئاسمانه له نار بوون و نه‌بووندا بوو. له سه‌روه هواسيى بوون و له خواره وه‌هواسيى نه‌بوون. جا له نيوان بوون و نه‌بووندا شتيك هه‌يه كه به‌ نه‌بوون نزيكه له رووى ديمه‌نه‌وه به‌لام له رووى سفه‌ته‌وه له هه‌ر بوونيك بووتره ...

... جا ئاسمانى يه‌كه‌ميش كه له‌و جيهانه‌دا (له به‌رانبه‌ر بوونى سه‌روه‌ى خۆى) وه‌ك نه‌بووه وايه. له به‌رانبه‌ر نه‌و نووردا كه پى گه‌يى، خۆى بۆ نه‌گيا و تيشكيك لى جوى بووه‌وه و گه‌يشته چه‌رخى دووه‌م (كه ئاسمانى نه‌ستيره وه‌ستاوه‌كانه) هه‌ر پاژه‌يه‌كى بوو به نه‌ستيره‌يه‌ك. زياديه‌كه‌ى گه‌يشته فه‌له‌كى سيه‌هه‌م كه له‌وه گه‌رؤك نه‌ستيره‌ى زوحه‌ل په‌يدا بوو. زيادى تيشكى چه‌رخى سيه‌هه‌ميش گه‌يشته چه‌رخى چواره‌م و موشته‌رى لى په‌يدا بوو. هه‌روه‌ها له زيادى تيشكى موشته‌رى له چه‌رخى پينجه‌مدا مريخ له زياده‌ى مريخ له چه‌رخى شه‌شه‌مدا خۆرو له زياده‌ى خۆرو له چه‌رخى هه‌فته‌مدا زوه‌رو له زياده‌ى زوه‌ره له چه‌رخى هه‌شته‌مدا عه‌تارود و له زياده‌ى عه‌تارود له چه‌رخى نۆه‌مدا مانگ به‌دى هات»

له ژير مانگيشدا دوو قاتى نه‌سيرو زه‌مه‌ه‌رير هه‌يه ده‌بن به يانزه. جا له سه‌روه چه‌رخى يه‌كه‌م كه له خواره‌وه ده‌بى به چه‌رخى نۆه‌م و به دوو قاته‌وه ده‌بى به يانزه‌هه‌م جيگاي نوورولنه‌نواره كه گشت نه‌ستيره‌كان و جيهانى بوون له‌وه سه‌رچاوه ده‌گرى و ئافرينه‌رى جيهانه. نوورولنه‌نوار به پى نه‌م نووسراوه‌ى سوهره وهردى خۆى له ويستى خوداي موته‌لق و بى‌مه‌كان بۆ پازاندنه‌وى

چەرځه كان كه وه كوو نه بوون، بوون به ديهات. به باوهرې من پيښه كان به پيښه ځي خوداييه وه دېن به دوانزه كه ژماره يه كي ټولي و نوستووپه يه.

جيهاني بوون بووه به سي به شه وه: جيهاني تاوه ز، يان مه له كووتي گه وه - جيهاني نه فس (مه به ستي گيانه) يان مه له كووتي چكوله و جيهاني جيسم و ماده يان مولك - دوو جيهاني يه كه م له چه شني ماده نېن:

«نه فس له سهر ماده كاريگه ري هيه و له ژير پكيتفدايه. جيهاني سيهم كه خوي دوو به شه جيهاني نه سير كه چهرځه كان و جيهاني توخاكانه (عونسوريات). جيهاني توخاكان له لاي چهرځه كان وه بي بابه خن. چهرځه كان له ژير قه هري نه فسه كاندايه و نه فسه كان له ژير قه هري تاوه زو تاوه زه كان له ژير قه هري هوكار كراوه يه كه ميان عه قه لي گشتي و نه ویش له ژير قه هري تيشك و مه زني خوداي عيزر سولتانه». مه به ست له قه هر نه وه يه كه سوفي ه كان وه كوو جه لالي حق ناوي ده بن. نه و چواره له تاينه كورديه كاندا له زه ويدا رهنگدانه وي هيه. ناگر نيشانه ي عه قل - هه وا نيشانه ي نه فس نار نيشانه ي چهرځه كان و توخاكان نيشانه ي خاكه كه چوار سدوري خودا واته بنيامين و موساو داود و مسفا له دووني يه كه مياندا نوينه ري نه وانه ن.

سوه ره وري له فله سه فه كه يدا ده لي «وجود» شتيكي نيعتباري و عه قليه. نه وه ي كه بناغه يه «ماهييه ت» ه و گشت جيهان له وه دروس كراوه. ماهيه ت چوار جزه:

۱- نووري «جه وه ر» ي ۲- نووري «عه ر» ي. ۳- تاريخي جه وه ري ۴- تاريخي عه ري نووري جه وه ري عه قل گه ل و نه فس (گيان) گه له. نه مانه له سهر وه بڅ خوار دابه ش ده كرين. سهر تر له گشت نوورولنه نواره. له م نووره ته نيا يه ك نوور ده ركوت كه وه كوو نووري نزيكتر يان نووري مه زن يا عه قلي يه كه م پيښه ات. له نووري يه كه م ناسمانه كان و عه قله كان و گيانه كان و تاريخي ه كان پيښه اتن.

نووري عه ري پووناكي گه ليكه كه ده بينري و هه ست ده كري وه كوو نووري خور و تيشكي نه ستيره كان و...

تاريخي جه وه ري ماده و جيسم گه لي كيش داره.

تاريخي عه ري «به ر» ي وه كوو تاريخي كه ده بينري و نه ومي زه مهريره. نيزدي گه ل ده لين خودا فرمانداري جيهاني ماده و قورسايي دا به مه له كه تاوس كه ده ركوتني يه كه مي خودايه. كاكه يش ده لين به بنيامين درا كه نه ویش هه سه مبولي مه له كه تاوسه.

بنیامین کارگیزی جیهانی ماده و قورسای زهوی به ههفته‌وانه سپاردوه که له زهویدا بریکاری نه‌ون.

وتمان له تیرامانی «ته‌عه‌ققول»ی خودا به خۆی عه‌قلی یه‌که‌م واته عه‌قلی گشتی پینکهات. له تیرامانی عه‌قلی کول به خودا عه‌قلی دوه‌هم پینکهات. له تیه‌زینی به خۆینه‌فسی یه‌که‌م و له تیه‌زینی به نه‌بوونی ژیر خۆی جسمی یه‌که‌م که فه‌له‌کی نۆه‌مه پینکهات و هه‌ر به‌م شیوه عه‌قلی ده‌هم و نه‌فس و جسمی نۆه‌م له مانگدا پینکهاتن (عه‌قلی پیتشین خودایه که جیگا و مه‌کان و نه‌فس و جیسمی نیه. به نۆ عه‌قله‌که‌ی‌تره‌و ده‌بی به ده. ده عه‌قل و نۆ نه‌فس). عه‌قلی ده‌هم که پاش ئیسلام له ناو سۆفیه‌کاندا وه‌کوو جبه‌ئیل و پړه‌ولقودس و... ناسراوه سه‌ره‌رشتی عه‌قله‌کان و گیانه‌کان و جه‌سته و جیسمه‌کانی سه‌ر زهوی ده‌کات. له کاکه‌بی‌دا جبه‌ئیل‌یه‌کی له دوونه‌کانی بنیامینه که له خۆردایه وتمان نووری مانگیش هه‌ر نووری خۆره واته پړه‌ولقودس یان جبه‌ئیل یه‌کی که هه‌یته‌ته‌کانی بنیامین واته مه‌له‌که تاوسه له مانگدا. بزاین سه‌ره‌وه‌ردی سه‌باره‌ت به عه‌قلی ده‌هم چی ده‌لێت. یه‌کی له په‌رتووکه سه‌مه‌بلیکه‌کانی سه‌ره‌وه‌ردی به فارسی «ناوازی په‌ری جبه‌ئیل»ه‌ چیرۆکی هه‌ره‌ جوانه. نه‌گه‌ر به‌دویت به ته‌واوی بیگی‌په‌مه‌وه زۆتر له ناوه‌زی سوور شروقه هه‌له‌گه‌ریت.

سه‌باره‌ت به ناوه‌زی ده‌هم ده‌لێت: جبه‌ئیل دوو په‌ر (بال)ی هه‌یه. یه‌کی راست. نه‌وه نووری ره‌سن و به ته‌واوی تیشک و موجه‌په‌رده و تیشکی حه‌قه. یه‌کی چه‌پ هه‌ندێ نیشانی تاریکی تیدایه وه‌کوو له‌که‌یه‌ک له پووی مانگدا که وه‌کوو پیتی تاوسه و نیشانی بوونی نه‌وه که پووی له لای نه‌بوونه (سه‌ره‌وه‌ردی ئیستیلاحتی فه‌لسه‌فی دژوار بۆ شروقه‌ی به‌کار دینی که ناینوسین) له و نه‌خته نووسراوه‌دا تینکه‌لاوی تیشک و تاریکی له جبه‌ئیل‌دا که ده‌رکه‌وتنیکی دیکه‌ی مه‌له‌که تاوس یان بنیامینه پیشان دراوه.

عه‌قلی ده‌هم له مانگدا تیشکی (تیشکی جه‌وه‌ری نه‌ک عه‌رزی) له خۆر ده‌گه‌ریت واته عه‌قلی ده‌هم هه‌ر ره‌نگدانه‌وه‌ی ته‌عه‌ققولی مه‌له‌که‌تاوسه له خۆردا. عه‌قل و هه‌زی مرۆ و راهینان و بارهینانی به ده‌س عه‌قلی ده‌همه که به‌م بۆنه‌وه ناوه‌زی تینکوشه‌ر ناو‌نراوه. ناوی‌تری «سیمورخ» که له ناوه‌زی سووردا با‌سمان کرد. جا نه‌وه‌ی که وه‌کوو وه‌لی یان سیمورخ له زهوی له جه‌سته‌ی مرۆ‌دا ده‌رده‌که‌وی هه‌ر عه‌قلی ده‌هم یان ده‌رکه‌وتنی‌تری مه‌له‌که تاوسه. نه‌وه‌یه که له نایینی ئیزدیدا ده‌لێن زاتی شیخ عه‌دی له‌گه‌ل زاتی تاوسی مه‌له‌که یه‌که. نه‌گه‌ر خۆینه‌ری به‌په‌ر له

بیری مابی له ناوهزی سووردا وتمان که وه کوو ناسک (نیشانهی مانگ) ده رکوت له شهودا و نهیهشت زان بمری و شیعی پیتدا. ناسک لهویدا ههینهتیکی سیمورغ بوو که پاشان وه سیمورغ (پهلههر) که له پوژدا له زان پارێزگاری کرد.

نهگهر خوینهری بهریز له بیری مابی وتمان له کاکهیی دا بیست و ههشت رهگهز نور و بیست و ههشت رهگهز تاریکی له گهل زات به شهر (سههک - خواهین - عهلی) له ناوهراستیاندا دهبن به ۲۹ که ژمارهی پوژ و شهوهکانی مانگه. جا ئه زات به شهره لیڤه هه زاتی مهله که تاوسه که رهنگدانهوهی وه کوو عهقلی دههم له مانگدايه. به گوێرهی میهرپهرستی یه کهم تهجهللای خودا وه کوو مرؤف له زهویدا وه کوو میترا بووه که سهلماندمان له گهل خاوهندگار و مهله که تاوس پێکدیتهوه. ههروا که سهلماندمان میترا که گا قوربانی دهکات له بناغه دا خوی قوربانی دهکات جا زاتی مهله که تاوس له گهل عهقلی دههم و له گهل بنیامین یه که شته واته یه کهم تهجهللای خودا وه کوو عهقلی کول تا عهقلی دههم له مانگدا هه ده رکه وتنگهلی خودایه له ههینه تگهلی جوړاو جوړدا. هاشمی رهزی له لاپه ره ۲۵۱ ی ناینی میهر، میترائیسما ده نووسی «نایا میترا و گا یه کیکن؟» ئه م پرسپاره ی بی جواب هیشتهوته. جوابی ئه م پرسپاره ته نیا به توێژین له ناینه کوردیه کاندایه ده ریتته وه که روون کرایه وه.

لێکچوونێکی دیکه ی میهرپهرستی له گهل کاکهیی دا قوربانی کردنی که له شیر (که له باب) به جیگای گایه. ئه مه له شروقهی وینه کاندایه تیشکی ده خریتته سه ر و زۆر گرینه گه.

ده زانین کورونووس ناوی یۆنانی ته ستیره ی زوجه له و به مانای زه مانیشه. ئه مه هه لکه وته. مانای کورونووس واته زه مان بووته هۆی ئه وه که په یکه ره ترسناکه کانی په رستگه ی میهرپهرستی که په یکه ری میترایه له حاله تی قه هه ردا، واته په یکه ری مه له که تاوسه، به په یکه ری کورونووس واته خودای زه مان بزائن و وه کوو زروان بیده نه قه له م. سه ر لی شیواوی ئه و نووسه رگه لمانه ده رخت. ماموستا رهزی که هه ر بیرو پای ته وانی قبوله ده لی «کورونووس خودای زه مان وه کوو په یکه رگه لێکی ترسناک نیشان دراوه به لām له جیگه و پینگه ی ئه و له ناینی میترایه دا شتێک نازانین. ل ۲۱ ناین میهر میترائیسما» ئه م نه زانینه و ئه و هه له گه و ره هی بایه خ نه دان به فهره ننگ (سه قافه ی) کورده.

لێکچوونی دیکه ی میهردینی له گهل کاکهیی وشه ی «یار» هه ته وان به ناینی خویان ناینی «یاری» ده لێن هاشمی رهزی توێژینه ری میترا په رستی ده نووسی «میهردینه کان به یه کتر یان «یار»

ده گوت كه په هله ویه كهی «نه یار». نه یار پاشان به پیتی عه ده بی وه كوو عه یار نووسراوه و. عه یاره كان له میژوی ئیراندا هندی پاش نیسلام بۆ نه وه ده گه پتسه وه. ل ۲۳۱ سه رچاوه ی ناوبراو» «یاری غاریش هر بۆ میهرپه رستی ده گه پتسه وه ل ۲۳۵».

وتمان له زه مانى ده ركه وتن (ته جه لای) ی خودا و سه رده مى ئافرانندا زه ریاكه تاريك هه بوو و له نه ده بی كاكه بی به تايبەت له به شی «ده وه ی چلته ن» x وه كوو ديجله ی ده یجوور... ناوبراو. له نه خش و په یكه ره كانى میترا یی دا ئار ده بینین كه گوئی لیله وپه ر (نیلووفه ر) ی تیدایه یان ماسی یان دولقین ده بینین كه نه مانهش سه مبولی ده ریان. له وینه كاندا پیشان ده دریت. چون مامۆستا ره زی له سه ر دینه كوردیه كان توژی نیی زۆر به سه ر سوورمانه و نه و زه ریاكه له وه كوو زه ریاچه ی «كه سه ئویه» ده ناسینی. تا به م جۆره بی چه سپینی به زه رده شتی وه. ده زانین كۆمه لگای ده ره به گایه تی نیازی به مه وعوود و رزگار كهره كه دیت و دین رزگار ده كات و دادگه ری داده مه زینیت.

له نه ویستای دوا ییندا كه چه ندان سه ده پاش زه رده شت نووسراوه ها توه كه زه رده شت ده چیته زه ریاچه ی «كه سه ئویه» خۆی بشوات. نوتفه ی ده ریژیتته ناو ئاوه كه. فریشه كان بۆ پاراستنی نه و نوتفه دین. هه تا له زه مانگه لی تر دا كچيك ده چیته ناو ئاوه كه و له و نوتفه ئاوس ده بیته و یه كه مین نه جات ده ری زه رده شتی به ناوی «هوشیده ر» (به دایژی نیستا) دیته دنیا. له زه مانگه لی تر دا كچيكی تر هر له و زه ریا له ئاوس ده بیته و دووهمین رزگار كهری زه رده شتی لی ده زیت. له ئاخری دونه اشوه سیته مین كچ له و زه ریا له بار هه لده گری و ئاخیرین رزگار كهری زه رده شتی دیته دونه اوه. دیاره نه مه له حه زه رته ی زه رده شت تال په رستی راسته قینه به دووره و زه مانى نه مه خراوته نیو نه ویستاره كه نیازی سیسته می ده ره به گایه تی بووه. نه و زه ریا ی نه خشگه لی میترا یه، پیوه ندی به زه ریا ی سه ره تای ئافرانده كه خاوه ندگار وه كوو دوریک له سه ده فیک له و زه ریا وه ده رده كه وی. ده بی بزاین خاوه ندگار و زه ریا و سه ده ف و دۆر له تال په رستی كاكه بی دا هر یه ك شته كه باسی زۆر هه لده گری.

وتمان كه له په یكه ره گه لی میترا یی كه له ئینگلیس و ئالمان و نه مسا دوزراوه ته وه میترا له سه ده ف ده رده كه وی. سه ده فیش له زه ریا دایه. بۆ چه نده مین جار دوو پاتی كه ینه وه كه بی توژی نیی دینه كوردیه كان روون كرده وه ی نه خشه میترا یه كان نا ته واو و هه لده یه. زاینی میترا له سه ده ف له شوینه واری ئالماندا پیشان ده دریت. (وینه گه لی ژماره ۱۹، ۳۱ و ۳۲)

ئەو بەرپزە ماسىش كە نىشانەى ئاۋە ۋەكوو ماسى «كەرە»ى ئەۋىستا دەداتە قەلەم. دەپرسىن نىشانەىدەك كە پىشان دەرى كاتى تەجەللای زاتى خودايە، چ پىئەندىەكى لەگەل ماسى كەرەى ئە ۋىستا ھەدە كە ئەھورامەزدا دە ماسى لەۋەى ئافراندوۋە تا لەگەل ئەھەنگى دەس كەردى ئە ھەرمەندا شەپ بىكات و ئەھىلى بەدارى «گەئۆكەرئىنە» زىان بگەيەنى. لە زەرپەشتىدا تەجەللای خودا ۋەكوو مىترا لە ھەينەتى مرۆڭدا كوفرە. تىكەلارى و يەكبوونى بناغەى خەير و شەپ كوفرە. لە مېھرىەستىدا شەپى ئافرىندراۋەكانى خودا لەگەل ئافرىندراۋەكانىشەيتان بى مانايە. لە زەرپەشتىدا دونادوون كوفرە. بناغەكان كە ئاۋا دژ بە يەكەن بۆچى تىئەكۆشن ديارەدەكانى مېھردىنى نا زانستىانە و بى توۋىژىن بەزەرپەشتى بزەنن؟ ئەم بەرپزە، كەلەشىر كەلە ئەخشە مىترايەكاندا ھەدە بە نىشانەى ئىزدى «سروش» كە ئىزدى پەيام ھىنەرە لەزەرپەشتىدا دەداتە قەلەم.

دياردەى قورىانى كەلەشىر لە ئاينى كاگەيىدا: لە ئەخشە مىترايەكاندا كە مىترا گا قورىانى دەكات، چەند شت ھەدە ۱- خودى مىترا بە خەنجەرىكەرە ۲- لای شانى راستى خۆرەكە ۋەكوو مرۆڭىك كە تىشك لە دەۋرى سەرىدايە پىشاندرەۋە. لای شانى چەپى مانگەكە ۋەكوو مرۆڭىكە كە داسى مانگە لە ژىر چەكەيەۋە بۆ دوو لای سەرى كىشراۋە. ۳- گا، كە قورىانى دەكرى ۴- سەگ كە پاش قورىانى لە خويىنى گا كە دەخوات ۵- مار ئەۋىش ۋەكوو سەگ لە خويىنى قورىانى دە خوات. ۶- دوو پشك كە ھىرش دەكاتە سەرگونى گا كە ۋەدەيەۋى پىئەۋەدا و بىخەسىنى. ۷- لای راستى مىترا لاۋىكە شەمالەيەكى بەرز كەردۆتەۋە بە نىشانەى پۆژ و پۆژەلەت.

۸- لای چەپى لاۋىكى ترە كە شەمالەكەى رۈۋ بە خوار گەرتوۋە و نىشانەى پۆژاۋا بوۋە.

۹- گۆز و گيا كە لە خويىنى كاگە سەۋز بوۋە.

جگە لەمانە كە لە گشت نەقشەكاندا ھەدە ۱۰- قالار، كە پەيامبەر و پەيامبەنەرى مىترايە. ۱۱- شىر كە نىشانەى خۆرە لە ژىر خۆر لای شانى چەپى مىترا ھەلەكەندراۋە. ۱۲- گا، يان تاسك كە نىشانەى مانگە لە ژىر مانگدا لای شانى چەپى مىترا ھەلەكەندراۋە. ھەندى جار بە جىگەى گا لە ژىر نەخشى مانگدا كەلەشىر كە ئەۋىش نىشانەى مانگە دانراۋە ۋەكوو ئەو نەخشى ژمارە ۲۶ ھە ندى جارېش بە جىگەى شىر كە نىشانەى خۆرە ھەلۆ كىشراۋە كە ئەۋىش ۋەكوو شىر نىشانەى خۆرە.

جا له سەر ئەم بناغەیه که له ئایینی کاکەیی دا که هەم گا (کەلە زەرە) و هەم کەلە شیر قوریانی دەکریت که هەر دوو له میهر دینی دا نیشانهی هەتومەیان هەیفە که باسەن کرد. جا زۆر روون دیاره که لەو نەخشەدا کەلە شیر نیشانهی مانگە وەکوو بەرانبەرە کەمی شیر و هەلۆ که نیشانهی خۆرە. ئیتر چۆن دەبی وەکوو سڕۆشی زەرەدەشتی بزانی؟ له ئەو یستای دواوەدا کەلە شیر یارمەتی ئیزدی سڕۆش دەدات و بە خۆبەندنی له بەرەبەیاندا دیوو دیاردەگەلی ئەهریمەن دەتاریت. ئیتر کەلە شیریان سڕۆش له زەرەدەشتیدا نیشانهی مانگ نیە. کەلە شیرێ ئەو یستا «پەرەو دەر» سەبەیان دەخویتی و دیو و درنج دەتاریت و بەو نەخشگە له هیچ پێوەندی نیە.

ماموستا رەزی دەلی تا نەو دە له سەدی ئایینی مەسیحی لاسایی کردنەو له ئایینی میتراپە «له نەریتی شێوی پێوژیان عیشای رەببانی که «ئو کارست» ی پێ دەلێن لەو دا حەز رەتی عیسا (د-خ) له گەل حەوارییه کانی دا شێو دەخوات و بۆ ئاسمان سەردە کەوێت. ماموستا دەلی لاسایی کردنەو یەکی تەواو له میتراپە. ئەو قسەکانی عیسا له شێوی ناخدا له یەکی له ئینجیلەکان دەر هێناو: «من (عیسا) نانی ژیا.م. باوک و باوانی ئێو منیان خوارد.... تا هەر کەس لەو بخوات زیندوو بێت. منم ئەو نانهی زیندوو له ئاسمان هاتۆتە خوارو... نانی که من دەیدەم بە ئێو جەستە منە که بۆ ژیا.نی دنیا دەیدەم بە ئێو.... پاشان جووکان دژایەتیان کرد و تیان چۆن مڕۆف دەتوانی جەستە خۆی بدا بە ئێمە تا ببخوین؟ عیسا وتی ئامین، ئامین، ئەگەر جەستە کۆرپ مڕۆف، نەخۆن و خۆینە کەمی نەخۆنەو ژیا.نتان نابێ و هەر کەس جەستە منی خوارد و خۆینی خواردەو ژیا.نی هەتا هەتایی هەیه و من له رۆژی پەسلاندا هەلی دەستیم چون جەستە من خواردنی و خۆینی من خواردنەو ی راستە قینەیه ٣١٢ میتراپەسم». ئەو که ماموستا له ئینجیل دەری هێناو بە یانیکێ تره له تەوحیدی میترا و گا واته تالک پەرستی میتراپە که بناغە تالک پەرستی دینه کوردیه کانه.

له سەردەمی ئەشکانیه کاند سەدە سێ و دووی پێش زایین میهر پەرستی دزی کردە ئەرمەنستان. دیاره کورده میهر پەرستەکانی کوردستانی باکوور هەروا که بردیان بۆ رۆم و ئەوروپا بردیان ئەرمەنستانیش «سیرار پیدەر نرسیسیان» نووسیویه «ئەرمەنیەکان میتراپەیان بە ناوی «میهر» دەپەرست تا له ٢٨٧ی زایینی مەسیحی له ئەرمەنستاندا سەرکەوت». سەرکەوتنی مەسیحی له ئەوروپا و ئەرمەنستاندا پێوەندی به نیازی کۆمەلگای دەرەبەگایەتی به دینی که که پێوەندیگەلی ئەو کۆمەلگایه له چوار چێو ی باوەرمەندیەکانی جیگرکات. که دەرەبەگایەتی

دروست بوو میترا تیسیم کز بوو. هؤی لاوازیوونی عه له ویه کانی زیډه پړ و به حکومت نه گه یشتیان هر نه مه بووه که باسمان کرد. دینه کوردیه کانی تریش جگه له کاکه یی که نهختی له زه مانای «قهره قوویونلوو» کاندای به دهسه لات گه یشتن نیت وه کوو دهسه لات و حکومت له میژوودا ناویان نیه. ناینی میترای و دینه کوردیه کان به سفره ی یاری و یه کسانای باوه پریان بوو که دژ به دهر به گایه تیه.

له سر ناوی «شیخ عه دی» هندی ناکوکی هیه. عه ره به کان وه کوو «عه دهی» ناوی ده بن» که سانای وه کوو عادی و عادی و هادی ده یزانن. سوړانی زمان عه دی ده لئن به لام نیتز دیه کان وه کوو نادای و نادای ناوی ده بن. له نه ویستا، دایکی زمانی کوردیدا بؤی گه پام. له وه دا وشه ی «نادا» هیه به مانای زانست و ناوه زه. ده زانین له کرمانجیدا نادا وه کوو «نادی» دایژ ده کړی وه کوو خودا که خودی دایژ ده کړی. وشه ی نادا له یه سنا ۶۸ و ۲۱ و یسپه رد ۴ و ۱ له دؤخی به رکاردا وه کوو ناده نم هاتووه. هه روه ها له نه ویستادا «دی» به مانای دیتنه. به پیښگری «نا» وه «نادی» به مانای قول تئ روانین و وردیینی ده جار له دؤخگه لی جوړاوجوړدا به کاربراهه (فرهنگ واژه های اوستا. احسان بهرامی)

ماموستا هاشم رزی وه کوو گشت میهر په رست ناسان ده لئ «میهر به (واته په رستگای میهر په رستی) نیشانه ی خوره ل ۱۸۲ ناین میهر میترا تیسیم» ده زانین میهر به به ته وای تاریکه. نه مه نیشانه یه کی تری یه ک بوونی لایه نی تیشک و لایه نی تاریکی واته میترایان مه له که تاوسی دینه کوردیه کانه نه و ماموستا هه روه ها وه کوو گشت میهر په رستی ناسان ده لئ: (پاش جیگیر بوونی ناینی مه سیحی به جیگای میهر په رستی له نه وروپا) «ناینی میترایی له ناینی مه سیحی دا زیندووما. ناینی مه سیحی جگه له درژه ی ناینی میترایی شتیکی تر نیه. سه رچاوه ی پیشوو. ل ۸» نه و لیک چوونانه که له نیوان دینه کوردیه کان و ناینی مه سیحی دا هیه لیرو ه سه رچاوه ده گری نه ک نه وه ی که دینه کوردیه کان لاسایی ناینی مه سیحیان کرد و ته وه. ماموستا رزی نووسیویه:

«تاییه تمندی ناینی میهری له دایک بوونیه له کچی شوو نه کردوو (له زه مانگه لی جیاجیادا) ل ۱۶۸» به وردی وه کوو له دایک بوونی شاخوه شین و سان سه ها ک و... له ناینی کاکه یی دا که باسمان کرد.

ماموستا ره‌زی ده‌نووسی: «له یه‌کی له په‌یکه‌ره‌کانی میهرابه‌کانی نه‌ورپادا گای قوریانی پیش کوشتنی به ده‌س میترا له گه‌میه‌کدایه. ۱۸۲ل سەرچاوه‌ی نابراو». ئەمە پیشان دەدات گای پیش ئافران‌دن تیکه‌لاو له‌گه‌ل میترا هه‌بووه و له جینگایه‌کدا وتمان میترا که گای قوریانی ده‌کات له بناغه‌دا خۆی قوریانی ده‌کات. گه‌میش نیشانه‌ی زه‌ریای پیش ئافران‌دنه که له کاکه‌یی‌دا وه‌کوو دیج‌له‌ی ده‌یج‌وو و.. باس‌مان کرد. له هه‌ندی نه‌خش و په‌یکه‌ری‌تردا ماسی و دولقین هه‌یه. ئەمەش هه‌ر ئەو نیشانه‌یه. ماموستا ره‌زی و میهرن‌اسه نه‌وروپایه‌کان به‌ر راستی‌گه‌له نه‌گه‌یش‌توون.

هه‌روه‌ها ماموستا ره‌زی ده‌نووسی‌ت: «کومودی‌ان‌ووس شاعیری مسیحی و ده‌مارگر له سه‌ده‌ی سی زایینی‌دا ده‌نووسی میترا که له به‌رد زاوراوه‌ دیاره به‌رد پیش له دایک‌بوونی میترا هه‌بووه و ئیتر ناتوانین به‌ میترا بلین خودا. ۱۸۹ل سەرچاوه‌ی پیش‌وو» نه‌ ماموستا ره‌زی و نه میهرپه‌رست‌ناسانی نه‌وروپایی به‌م رخ‌نه وه‌رامیان نه‌داوه‌ته‌وه. وه‌رامی ئەمە له دینه کوردیه‌کاندایه و ئه‌ویش ته‌وحیدیکی هه‌ره جوانه که له زه‌ریا و دو‌ر و سه‌ده‌ف له ئایینی کاکه‌یه‌یی‌دا هه‌یه. هه‌ر که‌س له‌و ته‌وحیده‌ ناگ‌دار نه‌بی به‌ رازی به‌رد و میترا ناتوانی په‌ی به‌ری ته‌نانه‌ت به‌ ته‌وحیدی گای و میتراش.

له زۆرینه‌ی په‌یکه‌ره‌کانی میترا، میترا کلاویکی له سه‌ردایه به‌ وردی وه‌کوو کلاوی ده‌رویشه‌کانی خۆمانه که پرچیان تیدا جینگیر ده‌که‌ن. کلاویکی درێژه که نووکه‌کی بۆ پیش‌یان پاش لاره‌وه‌ بووه. و له وینه‌کاندا ده‌ی بینین له په‌یکه‌ریکی مووزه‌خانه‌ی سلیمانیشدا هه‌یه. سوخته‌کانی میترا‌یی له پیتگی‌ی چواره‌م به‌و لاره‌ له سه‌ریان ده‌نا.

شوبه‌اندنی هه‌زره‌تی عه‌لی به «شیری خودا» ره‌نگه سەرچاوه‌ی میهردینی هه‌یت. وتمان شیر نیشانه‌ی میترا و خۆره. لقه‌کانی سۆفی‌گه‌ری خۆمان ده‌لێن یه‌که‌م ده‌رویش هه‌زره‌تی عه‌لیه (د—خ).

میترا له به‌ردیان سه‌ده‌ف ده‌زی. به‌رد نیشانه‌ی ئاسمانه. ئاس له ئه‌ویستا و کوردیدا به‌ مانای به‌رده و له وشه‌ی ئاش، ئاساو، ئاسیاو (ئاسی ئاو، واته به‌ردی که ئاو ده‌یگی‌پێی) یان له وشه‌ی ئاسۆدا هه‌یه. ئاسمان له ئه‌ویستادا «ئه‌سمه‌نه» (ئه‌س + مه‌نه) واته ئه‌وه‌ی که تابه‌قه‌مندی به‌ردی هه‌یه. له میترا خه‌لک سه‌رنجی به‌ردی ئاسمانی واته شه‌هاییان دابوو و لایان وابوو ئاسمان له به‌رد درووس کراوه. وشه‌ی «مه‌نه» له کوردیدا وه‌کوو «مه‌نی» ماوه‌ته‌وه وه‌کوو: خواره‌مه‌نی ته‌قه‌مه‌نی و شیرمه‌نی و...

له نیتو پرستگه تاریکه کانی میهریه رستیدا جوگه لهی ئاو له بهرد هه لکه ندراره. ته مهش ئامازه به زه ریای تاریکی پیش نافراندنه.

له هندی نه قشدا میترا به تیرو که وان له بهرد ئاو دهر دینی. ماموستا رهی به جوانی دهنوسی: «کانیی که میترا دروستی ده کات کانی عیرفان و خوداناسیه و ئوی خودایی تیدایه. له پرستگه ی «سنت پرست» بهردنوو سراوید که هیه که تیدا نوو سراو: کانیه که له بهرده هه لده قوئی پر له خواردنه وی خودایی که

ژیان و ژیا نی هه تا هه تایی بهدی دینی ... ل ۲۱۰ سه رچاوی پیشوو» دیاره له زه مانی ته جدلای سان سه ها کدا پیروز بوونی کانیه کانی ته شار و قهسلان و ... دووپات بوته وه. سه بارهت به یه که بوونی گاو میترا له نایی کاکه بی دا هاتوو: پاش دهر که وتنی حق له سه دهف و به خشی نی دوو جیهان به پیر بنیامین و نافراندنی هندی کی تر، له سه دهف و سیفاتی خوی گایه که قوریانی ده کری:

همان دم یکی گاو زان بارگاه	زغیب نامد و گشت قربان شاه
شد نان گاو ایجاد از جنام یار	که نان یار بودی همان یادگار

«شاهنامه ی حقیقت، جه یحیون نابادی»

واته له و کاته دا گایه که له و بارگا له غه یب هات و کرا به قوریانی خودا، نه و گا له جه سته ی یار که هه پیر یادگار بوو دروست بوو. دیاره دوو ههفتی لایه نی نوور و دوو ههفتی لایه نی تاریکی هه ته جدللا کانی جوړ به جوړی خودایه له و جه سته گه له دا.

له هندی پرستگه ی میهریدا، میترا له نیتو گوئی نیلوفه ره وه (لیله و په ر) دیته ده ری ماموستا رهی له کتیبه که ی دا له پرستگه ی فه رانسه و دیبورگی ئالمان دوو وینه ی هیناره. پاش ئیسلام میهر به مانای خوریش هاتوو. سه بارهت به پیوهندی میهر و نیلوفه ره له نه ده بیکوردیدا به یته که ی خانیمان پیشکش کرد. ته مهش به یستی وه فایی مه هابادی که شاعیر و نووسه ری ده ریاری شیخ عوبه یدوللای شه مزینی بوو:

شاعیری سۆفی کورد، وه فایی مه هاباتی، کۆچی دوا یی ۱۸۹۹ وه خان ی به پیوهندی میهر و گوئی نیلوفه ر (لیله و په ر) و هندی ئامازه ی تر که بناغه ی له فه رهنگی گه له که یدایه له شیعه ر کانیدا ده هینی.

ئاو و تاب ی رووته مایه ی سۆزش و گریانی دل.

گا غەریق و گا حەریقی میهری رووت وەك نیلوفەر.
غەریق و ناوی چار ئاماژە بە ئاوە كە نیلوفەری تێدا سەوز دەبێت. میهر لێرەدا بە مانای خۆرە.
یان:

شەعشەعی خورشید نیهان بوو لال و كەپ بوو نیلوفەر
مات و خامۆش ما وەفایی وەك سەحەرگاھان چراغ.
بەلا بەو «رۆژ» نیلوفەەر بسووتی بە مەرگی من سەری زولفت وەلابە
وەفایی رووی یار بە رۆژ «خۆر» و خۆی بە نیلوفەەر شوبھاندووە.

مەلەكە تاوس واتە لایەنی قەھر و تاریکی خودا لە ئەدەبی عێرفان و سۆفیگەری پاش
ئیسلامدا بە جەلالی حەق ناسراوە ئاماژەكانی زولف و خەت و خالی یارە كە هەر سیّ رەشە
(خەت مووی ناسکی لا جانگ و سەرووی لێو) وەفایی:
حەلقەیی زونناری زولفی بوو بە میحرابی دوعام .... یان:
لە سەر تاق برۆی جانانە، شەیدای زولفی پەرێشانە
سەودا سەر ئەم دڵ دیوانە، قیبلەیی بەردا زونناری گرت. (زوننار پشتوینی رەشی مەسیحیەكانە
كە ئەویش نیشاندی مەلەكەتاوس یان جەلال و قەھری خودایە) - یان:
ئیشارەیی چاو و عیشووی زولفەكەت بوون «مورشید»ی رێگام
ئەگەر «دەیری موغان» قیبلەم ئەگەر «زوننار» بەرمالم.
دەیری موغان هەر ئەشكەوتی میهرپەرستەكانە كە باسماں كرد. زولف قەھر و جەلالی حەق
(مەلەكە تاوس)ە

یان: ئیستاكە لە سایەیی سەری زولف و نەزەری تۆ
گەردن كەچی زووننارم و مەیخانە نشینم.
وتمان مەیی لە ئەدەبی عێرفانی دا بناغەكەیی نۆشابەیی مانگ (هەئومە = هەیف) ھ لە پەرستگە
ی میهریدا. وەفایی قەسیدەیی كە بۆ مردنی شیخ عوبەیدوللای شەمزینی هەییە لەویدا دەلی:
شكا پشت و دلی من بۆ وەفاتی پیری مە بە چەرخێکی فەلەكەوای كرد نەجامم مانە
پیری مەیخانە مورشیدی كامیل و سیمورخ و.... لە عێرفانی میتراپی پێش ئیسلامدا. جام و مینا
واتە پەرداخ و شووشەیی مەیی.
هەر لەو چامەدا لە خودا دەپارێتەو:

به سدر مهستانی بادهی ساغدری عهدهی نه‌لست‌کدی

به قه‌تریکی نه‌جاتم دهی له دهس خۆم روو له ده‌ریاکهم

عهدهی نه‌له‌ست ناماژه‌یه به نایه‌تی «ألست بریکم....». وتمان له شوی نه‌ورۆز واته له کاتی عروجی میترا‌دا میترا که ته‌ج‌ل‌لای خودایه و گا قوریانی کرابوو میترا له یارانی خۆی به‌لین ده ستینی. له نه‌ده‌بی کاکه‌ییش‌دا «به‌یا به‌ست» هه‌یه که له ژیر ساجنار خاوه‌ند‌گار به‌لین له دوو هه‌فت و چلته‌ن و... ده‌ستینی. به باوه‌ری من هینانی نه‌و نایه‌ته له لایه‌ن سو‌فییه مسلمان‌ه‌کانه‌وه وه کوو ناماژه‌کانی‌تر بناغه‌ی پیتش ئیسلامی هه‌یه. سه‌باره‌ت به جام و مه‌ی به چر و پری باس کراوه. یان:

دیسان له سدر عهدهی نه‌له‌ست جامیک له جانان بگره ده‌ست

هه‌ر تا نه‌به‌د مه‌خوور و مه‌ست ناوایه ریگه‌ی عاشقان

یان سه‌باره‌ت به جه‌لالی حق:

نه‌ری نه‌ی زولفه‌که‌ت سدر تا قه‌ده‌م هه‌ر جه‌لقه و به‌نده

چه‌داوینکه که هه‌ر داوینکی به‌ندی سه‌د خیره‌دمه‌نده...

به‌خه‌تتینکی شکسته‌ی زولفی ریحانی له‌سه‌ر عاریز

له مه‌عنای ئاته‌ش ته‌م تو‌ماره شه‌رحی زه‌ند و پا زه‌نده.

زه‌ند شو‌قه‌ی نه‌ویستایه به په‌هله‌وی و پازهند شو‌قه‌ی زه‌نده. زه‌ند و پازهند له‌و شیعه‌دا شو‌قه

ی که‌لامی خودایه که خه‌تی شکسته‌ی زولفیش هه‌ر شو‌قه‌ی که‌لامی خودایه له به‌یتی یه‌که‌مه‌دا

زولف (جه‌لال و قه‌هری حق) خیره‌دمه‌ند واته ناوه‌زمه‌ند ده‌خاته داوه. مرۆفی ساکار و گیتز نا‌که

ویته نه‌و داوه.

نه‌لا نه‌ی ساقیی مه‌ستان به حه‌قق‌ی پیری مه‌یخانه

به گه‌ردش یینه جامی مه‌ی به یادی چاوی جانانه

مه‌دیگێر و پیری مه‌یخانه زا‌راوه‌گه‌لی میه‌ریه‌رستی کۆزن

عالم هم‌وو ره‌نگینه‌له به‌ر عه‌کسی هه‌ر ره‌نگه به ره‌نگینکی هه‌زار ره‌نگ

جیلوه ته‌ج‌ل‌لای خودا هه‌زاران ره‌نگ و وینه‌ی هه‌یه: مه‌ولام ره‌نگ بازه‌ن....

وه‌فایی له غه‌زه‌لیتکه که له په‌سنی پیغه‌مبه‌ر (د-خ) داوه‌نیویه‌ته‌وه ده‌لی

زولفت له دوو لا شاد و گو شادن به جه مالت

کوا نه هلی شیمالی هه موو نه سحابی یه مینه

له پیش ئیسلام له ناو هۆزه ئیترانیه کاندای شیمال واته باکوور جینگای دیو و درۆج «درونج» هه. وه فایه دهلتی زولفت له سهه جوانی رووت پیکه وه سازون ئیتر بوونه وه ری باکووریش هه نه سحابی یه مین و دۆستن. تیکه لاوی جه لال و جه مالت پیشان ده دا که بناغه که ی تیکه لاوی تیشک و تاریکی میترایی و دینه کوردیه کانه. یان:

زولفت نه فشان کرد و په نهان بووی و دونیات کرده تهم

خۆت وه دهر نا عاله مت سووتاند و ناوړت کرده وه.

تیکه لاوی جه مالت و جه لال نیشان ده دا ت. له جه لالدا که که زیه و تاریکیه، خۆت شارده وه و جیهان پر بوو له تۆم و تاریکی به لام که جه مالتی رووت دهر که وت (که زیه ت له سهه روو لاچوو) جیهان له نه وینت سووتار پر بوو له نوور

شیتخم به هه وای زولفی دل و دینی به بادا - وه جهی چیه به و کوفره که تیمان ده فروشی؟

واته شیتخی سه نهان به هه وای زولفی دل و دینی به بادا، نه وه چۆنه به و کوفره (زولف) تیمان

(تیمانی راسته قینه) ده دا به نه ویندارن؟

یان: نه ژده های زولفت ته لیسمیکه له سیحری بابلی

میهری تابان شوعله ده گری ماهی تابان به رده دا

واته زولفت وه کوو نه ژدیها (زولفت نیشانه ی جه لالی حق و نه ژدیها و مار نیشانه ی مه له که تاوسه که هه جه لالی حقه) ته لیسمی سیحری بابله. له رهش و تاریکی نه و زولفه خۆری رووناک گر ده ستینی و مانگی رووناکی لی ده که و یتته وه. مامۆستا وه فایه له خانه قای شه مزیناندا بووه بزائن چۆن زاراوه کانی میهر دینی و دینه کوردیه کان هیتتا له خانه قای سۆفیه موسلماناندا کاندای هه ره. وه فایه موسلمانان و رهنگه وه ک دینه کوردیه کان باوه ری به تاریکی پیش ئافرانندی خۆر نه یتت به لام وه کوو جزیری و مه حوی و... هه ره له زاراوه کانی میهر دینی که له نه ده بسی سۆفیانیه ی تیمه دا هه یه که لک وه ره ده گری. نه گهر بمانه و ئی ناماژه کانی سۆفیگه ری و عیرفان که هی کوردانی پیش ئیسلامه له گشت شیعه ره کانی وه فایه و مه حوی و جزیری و زهییحی و... دا دهرینین خوی کتیبسیکی سه دان لاپه ره یه.

له زوړېدې میهرابه کاندې میترا له بهر د ده زې. له همدې جینگادا له گوتلې لیلې وپه پر کې له نار
 گولاودا د هروځی د پته د هروځی. له همدې جینگادا له سده د فم ماموستا ره زی دهنووسی «له جینگایه ک
 دا له سده د فم د پته د هروځی که له ژیر سده د فدا شه پوړی نار و نیشانه ی بورجه کانی ناسمان دیاره. ل
 ۲۷۰» هم نه قشه له میهرابه ی کاروبورگدایه و به ته وای له گهل زایینی خاوندگار له نایینی
 کاکه یی دا وه کوو یه که. به داخوه ماموستا ره زی نه مه ی به گوتلې «که سه نویه» ی زه رده شتی که
 هیچ پتوهندیه کی له گهل نهو نه قشه نیه پتوهندی داوه و باسمان کرد. گوتلې لیلې وپه پر له سهر
 نه خشی میترا یی خواجه نشینه کانی سندها پیشان دهریت. (وینه کانی ژماره ۳۹، ۴۱، ۴۲)

ماموستا ره زیش به دوونادوونی میهردینی ناماژه ی کردووه، هه لبت پشش نهو توژینه ره
 نوروپایه کانیش کردوویانه. ده لئ: «نوگوستین گه وړه ی مه سیحی سده ی چواره م سه ما و سیپالئ
 تایبه تی میهرپه رسته کان به گه مه و شوخی ده گری به لام له راستیدا سه ما و سیپالئ نه وان ناماژه
 یه به بورجه کانی ناسمان و ناماژه به ته ناسوخ (دوونادوون) و پیشاندانی چوونی روح بز جهسته که
 لی تره. ماموستا هه واله ده دات به کتیبی «نایینی میترا» ی فرانتس کومون.

وتمان نیشانه ی خاج مه سیحی له میهرپه رست گرتوویه. له په رستگه ی میهری له ژیر که لیسای
 سانتا پریسکا (له نیتالیا) خاجی پر زیور پیدا کړا و له «کوگیسک» (له یوگسلاوی) له په
 یکه ره کانی شینوی ناخری میترا دا له سهر نانه کان خاج کیشراوه که نیشاش مه سیحی په یرووی لی
 ده کات. ل ۳۳۲»

نهریته کانی جه ژنی پیرشالیار هیشتا له هه وراماندا شه ی چوارشه مه دس پیده کات که پتو
 ندی نهو جه ژنه له گهل مه له که تاوس و میهرپه رستی و دینه کوردیه کاندې پیشان ده دات. له و
 جه ژنه دا قوربانی کردنی گا له گهل سه مای عیرفانیدا له زستاندایه و له بناغه دا جه ژنی چله ی
 مه له که تاوسه.

وشه‌ی میشره و پاشماوه‌کانی له زمانی کوردیدا:

له ئه‌وێستادا Mithra (میسره، به‌سینی نوولكددانی) له بناغه‌ی میز («ز») نوولكددانی) كه له‌گه‌ڵ «س» و «ز» جیاوازیان هه‌یه و له كوردیدا دابیژ ناكری، به‌لام «ز» كه‌ی كه وه‌كوو «ذ»ی عه‌ره‌بی دابیژ ده‌كرا له كوردیگه‌پرووسی وه‌ه‌ورامی و سته‌یی‌دا بووه به دالی موهمه‌له كه باسمان كرد. «میڤ» به مانای خۆشه‌ویستی كردن - خۆشوێستن- دۆستی كردن. گریبه‌ست و په‌یمان و به‌لێن و ئه‌وینداری كردنه له‌گه‌ڵ پاشگری «ره» به مانای په‌یمان - به‌لێن، گری به‌ست، ئه‌وین و خۆشه‌ویستیه و هه‌روه‌ها له میهرپه‌رستیدا یه‌كه‌م ته‌جه‌للای خودایه له زه‌ویدا و له زه‌رده‌شتیدا ئیژدی رووناکی و پارێزهری په‌یمان و به‌لێنه‌كه ئه‌ه‌ورامه‌زدا ئافراندرویه‌تی تا له‌گه‌ڵ ده‌س كرده‌كانی ئه‌ه‌رمه‌ندا جه‌نگ بكات و په‌یمان شكێنان سزا بدات. له گاساكان ته‌نیا به مانای په‌یمان و به‌لێن هاتووه. وه‌كوو ئیژد ناراسته‌وخ‌ز رته‌كراوه‌ته‌وه. بناغه‌ی «میس»یش «سینی نوولكددانی»یه كه‌ی له ماناكانی په‌یمان و به‌لێنه‌كه هه‌ندی له ئه‌وێستاناسان میسره‌له‌م بناغه‌ده‌زانن. له ئه‌وێستادا بناغه‌ی «مید»یشمان هه‌یه كه هه‌ر به مانای خۆشوێستن. میسره‌له فارسی هه‌خامه‌ نشیدا وه‌كوو «میتره» و له هه‌ندوستان و له ناو میهرپه‌رسته‌كانی ئه‌وروپادا وه‌كوو میترا دابیژكراوه و ده‌كری. چۆن ئه‌م ئاینه له پێشدا له لایه‌ن ئه‌وروپایه‌كانه‌وه شروقه‌كرا، وه‌كوو میترا ناوبراو وشه‌ی «میترائیس» یان بۆ ئه‌م ئاینه‌ دانا. سینی نوولكددانی پاشان له بواری زه‌ماندا سواوه و بووه به «ه» وه‌كوو په‌سه‌نه pethene كه بووه به په‌هن و پاشان له كوردیدا بووه به «پان» یان Xsethra كه بووه به شه‌هر و پاشان له كوردیدا بووه به شار.

هه‌روه‌ها Mithre بووه به میهر و پاشان گورانکاری‌تریلی به‌دیها‌تووه.

ئهم وشه له كوردی و زاراوه‌ جۆر به جۆره‌كانی‌دا به فۆرمگه‌لی خواره‌وه هاتووه كه یه‌ك به یه‌ك باسی ده‌كه‌ین: وه‌كوو میتهر - می - میهر - میتر - مار - مه‌هر - مه‌پ - میتل - مل - مل - مۆر - مه‌تر

١- وه‌كوو میهر له وشه‌ی میهره‌بان هه‌روه‌ها عه‌شایه‌ری كوردی میهریان و میهره‌کیان له پارێزگای فارس‌دا كه ئیسته‌خری له سه‌ده‌ی چواری كۆچیدا نارایانی هه‌تاه‌وه. ئیبنی حوقه‌ل ناوی هۆزی میهریه و میران (میه‌ران)یشی هه‌تاه‌وه. شاری كۆنی میهره‌گان كه‌ده‌ك، داله‌كه‌ی دالی موهمه‌له بووه كه ته‌عریب كراوه به میهره‌جان قه‌زه‌ق و میهره‌جان قه‌زه‌ف و... وشه‌ی ته‌عریب

کراوی میهره‌جان که به مانای جه‌ژن به کار ده‌چیت، دیاره نه‌مه له میهره‌گانی په‌هله‌ری و کوردی گپراوه که جه‌ژنی له دایک بوونی میترايه. نهو شاره له پارێزگای کوردنشینی ئیستای ئیلامدا بووه و به مانای خانووی میترايه.

۲- وه‌کوو میر: هۆزی کوردی هه‌ره‌مه‌زنی میران که میژوونوسان هه‌م وه‌کوو میران و هه‌م وه‌کوو میلان ناویان هیتاوه. نه‌م ناوه له بناغه‌دا «میشران» و «میتران» که ناوی سه‌رداری مه‌زنی نه‌شکانیه. وه‌کوو سۆزان و گۆزان که باسماں کرد. «ان» ناخری نه‌م پیتگه‌له نیشانه‌ی نیسه‌به‌ته که له‌سه‌ر زۆر ناوی جوغرافیایی‌دا هه‌یه. وه‌کوو گه‌نمان - قولیان (نزیکی سنه) ماسان، شه‌مزینان و... به مانای گوندی نیسه‌به‌ت دراو به گه‌نم و قولی (ناوی تورکی) ماس و شه‌مزین و... میریقان، ناوی ژن له کرمانجیدا که هه‌ر به مانای میهره‌بانه‌ پاشگری (وان و بان له نه‌ویستادا وه‌کوو «پانه» (پا + نه) هاتووه. له‌سه‌ر پاشگری «نه» باسماں کرد «پا» به مانای پاسه‌وانی و نیگاداری کردنه. وشه‌ی «میهنه‌نگ» به مانای پیتاوه و عه‌یاره، واته نهو نه‌ندازه‌ی که به‌لێن دراوه. نه‌م وشه‌ هه‌ژار له هه‌نبانه‌ بوورینه‌دا هیتاویه‌تی. نه‌م وشه له نه‌ویستادا نه‌هاتووه به‌لام به قاعیده‌ی نه‌ویستایی ده‌بی به «Mithengh» واته دۆخی به‌لێن و په‌یمان. «میت» نهو گوێزیان سککه‌ پووله‌که له یاریدا که‌لا، یان گوێزی بز ده‌خه‌ن و له‌سه‌ری به‌لێن دراوه که نهو نه‌ندازه نه‌گه‌ر به که‌لایان گوێز لی بدری، لێده‌ر بی‌بات.

هۆزی «میره‌ک» (میهره‌ک) له ناوچه‌ی له‌یلاخی سنه. نه‌مه ناوی باوکی سوهره‌وه‌ردیشه وشه‌ی «میره» به مانای جی‌ژوان که هه‌ژار هیتاویه‌تی.

«میراو» نهو که‌سه‌ی که له‌سه‌ر به‌لێن و په‌یمانیک ناوی به گه‌ره‌ک یان کینگه‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد (میراو و میلاویش هاتووه که باسی ده‌که‌ین). له هه‌ندی نووسراوه‌ی فارسیدا وه‌کوو مه‌راب به‌و مانا هاتووه. نابیی وشه‌ی میر که کورت کراوه‌ی میهره له‌گه‌ڵ وشه‌ی میر، که کورت کراوه‌ی «نه‌میر» عه‌ره‌بیه تیکه‌لاوکه‌ین. وه‌ک وتمان نابیی خراپی نه‌ویستایی و کوردی له‌گه‌ڵ خه‌رابی عه‌ره‌بی تیکه‌لاوکه‌ین. کاتی ده‌لێن میرمه‌م میره‌که‌ی کوردی نیه به‌لکوو کورت کراوه‌ی نه‌میری عه‌ره‌بیه. میرا خوێ: نهو که‌سه‌ی که به پیتی په‌یمان راهیتان و نیگاداری نه‌سه‌پی به نه‌سته‌یه. هه‌روه‌ها گوندی کاولکراوی «میراوه» که هه‌ژار هیتاویه‌تی نه‌م وشه به مانای جینگاه‌که که به پیتی به‌لێن و په‌یمان ئاوه‌که‌ی دابه‌ش کراوه.

میره: نازناوی هه‌ندی پیاوی تاینی کاکه‌یی (هه‌ژار).

ناوی میلاد که پالنهوانی تهستوریهیه هدر گۆږدراوی «میهردات». هدرچهند مانای عدرهیشی هدییه بهلام نهو پالنهوانه پیتهندی به زمانی عدرهیهیه نه.

۳- وه کوو میهر. له وشهی میهران (ناوی پیاو زۆرتەر له نیراندا) میهرهوان که هدر به مانای میهرهbane. میهر. واته خۆشهویستی و نهوین. میهراهر (ناوی تایفه له کوردستانی رۆژهلاتدا).

۴- وه کوو میتر. وشهی میترهوان که باسمان کرد. شاری میتردین (میهردین) که دابیژی دروستی کرمانیجیه. میتر به مانای خۆشهویستی له شیعی مهلا عومهری رهنجووری دا که زۆرتەر له دووسه د و په نجا سال له مهو پیش بۆ وهلی دیوانهی نووسیوه

به لئی میزای خاس عاقیبهت به خیر

تو چه بارهی من هیچ نه داری میتر

ههژاریش تهو وشهی به مانای خۆشهویستی هیناوه. میهرهوان که هدر به مانای میهرهbane و ناوی ژنانیهیه که ههژار هیناویه. میتردینکی به مانای میتردینی چکۆله. ناوی گوندیکه که به عسیهکان کاولیان کردوه (ههژار). میتر و چیر به مانای دۆست و ناشنا که ههژار هیناویهتی. میتره چیر له سنهدا زۆر به کار دهچیت. تهو وشه له تهوستاندا هدییه:

(Mithro cithre). چیسره (سینی نوولددانی) به مانای رهگهزه. به گشتی به مانای نهو کهسهیه که رهگهزی خۆشهویستی هدییه. ههروهها گوندی کاولکراوی کوردستان که ههژار هیناویهتی.

۵- وه کوو «مار». چون «خشهسره» (سینی نوولددانی) له کوردی نه مپودا بووه به شار میسریش بووه به مار. یان مار، دابیژیتری «میتر». دوو پیستی نهلف و «ی» زۆریهیه که دهگۆږدین به چهشنی که مامۆستا پوورداد تهوستاناسی گهوهی نیرانی ده لئی تهو دوو پیته له بناغه دا یه که پیته بهلام به دوو دابیژ. له کوردیشدا ههروایه وه کوو خودا، خودی - کاره، کینرد کال (کشت و کال)، کیتل - ساو (ههروامی)، سیف. ئیستا، ئیستی، ماردین - میتردین و... میتریش وه کوو مار دابیژ کراوه. ماردین - مارییه و مارهبرین (مارهیی که مههریش ده لئین به مانای تهو شتهیه که له نیوان ژن و پیادا په یمان و به لئین له سهری ده درێ که به ژن بدری له فارسیدا «مههریه» و له نووسراوه په هلهویه کانی زهدهشتی دا کاوین هاتوه له عهرهبی دا «سهداق» ده لئین. وشهی مه ریج له نینگلیسی و وه کوو نهو له زمانه تهو روپایه کاندای به مانای زهوجین یادگاری میهره پهرستی کۆنی نهوانه.

نازناوی مار پاش کز بوونی میهرپه‌رستی و ره‌واجی مه‌سیحی له‌سه‌ر ناوی هه‌ندی قه‌شه و
 نوسقوفی مه‌سیحی هاتوو که یادگاری میهرپه‌رستی پیش نه‌وانه وه‌کوو مارشیموون سه‌رۆکی
 نه‌ستوو‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده که به ده‌س سمایل ناغای سمکۆ کوژرا. کورده‌کان وه‌کوو «شه‌معوون»
 ناوی ده‌بن. مامۆستا ره‌شید یاسمی له‌ دوو راگه‌یه‌نه‌ری مه‌سیحی له‌ کوردستانی باشوور له
 سه‌ده‌ی سێی زایینی ناو ده‌بات یه‌که‌م مار ماری، دووه‌م مار سابها. «ئا. ئی. کولسنی‌کوف» له
 «ئێران له‌ سه‌رده‌می هیترشی عه‌ره‌ب» وه‌رگێت به‌ فارسی «م - ر - یه‌حیایی» دا ناوی «مار سه‌بر
 ئیشووع»، «مار ئابا که‌شکه‌ری» له‌ کوردستانی باشوور سه‌ده‌ی شه‌ش و هه‌فتی زایینی ده‌بات
 هه‌روه‌ها ناوی کۆنی شاری میافارقه‌ین وه‌کوو، مار تیرۆپۆل، ده‌بات هه‌روه‌ها ناوی شاری
 «ماردیسا» ده‌بات نزیک نه‌سیبێن له‌ کوردستان. ئەم دوو شاره‌ نزیکێ ماردینن.

«ن - پیگلوسکایا، له‌ کتێبه‌که‌ی دا ناوی نوسقوفی که‌رکوک وه‌کوو «مار شاپوور به‌ راز» ده‌بات
 ل ٦٥. ده‌بێ بزاین پاشان مه‌سیحیه‌کان وشه‌ی «ماری» یان وه‌کوو نورانی لێک داوه.
 نازناوی مانێ «پێغه‌مبه‌ر سه‌ده‌ی سێی زایینی» پاشان وه‌کوو «مار» هاتوو وه‌کوو شیعه‌
 په‌هله‌ویه‌کانی په‌یره‌وانی نه‌و:

... ئۆتۆ ئه‌فرینام یه‌زه‌د مارمانی	ئۆتۆ نه‌ماچ به‌رام یه‌زه‌د
به‌ تۆ ئافه‌رین ده‌لێم ته‌ی خودا مارمانی	به‌ تو نوێژ (سوچده) ده‌بم ته‌ی خودا
ئۆ ماری مانێ وینه‌دام...	
به‌ ماری مانێ ستایشته‌ ده‌که‌م	

ناوی «چاو مار» واته‌ چاوی میترا. مارتین بروین سن ده‌لێ ناوی هۆزیکه‌ له‌ پۆژاوی جزیردا.
 نه‌ولیای چه‌له‌بیش له‌ گه‌شت نامه‌که‌ی دا هێناوه.

ناوی «شامار» که‌ له‌ کرماشان و ناوچه‌ی گۆراندا زۆر بوو. پیاویک به‌م ناوه‌ له‌ شۆرشێ
 ئیسلامی ئێران ١٩٧٩دا له‌ پارێزگای کرماشان ناودار بوو.

گوندی «ماراو» نزیکێ کامیاران له‌ رۆژه‌لات به‌ مانای جێگایه‌که‌ که‌ ناوه‌که‌ی به‌ په‌یمان و
 به‌لێن دابه‌ش کراوه‌ یان سوێندی له‌سه‌ر خوراوه‌ له‌ پیش ئیسلامدا میهرپه‌رسته‌کان و
 زه‌رده‌شتیه‌کان ته‌نیا به‌ میترا سوێندیان ده‌خوارد.

گۆندی مارنج به قاعیده ئه‌ویستایی «میشرو ئه‌نگه» واته جینگای عه‌هد و په‌یمان (ره‌نگه به مانای جینگای ماریش بێت). ئه‌م گونده نزیك سنه‌یه و وه‌کوو «مه‌ریانج» له نزیکی هه‌مه‌داندا هه‌یه که هه‌ر به‌و مانایه.

له به‌یتی «ناسر و مالمال» دا بی‌گومان دابیژی کۆنی مالمال وه‌کوو مار مار بووه چون له زمانی کۆنی کورددا پیتی «ل» و «آ» نه‌بووه و له گۆرانی «ر» به دیهاتوون. دیاره مالمال له پێشدا مار مار بووه. دووپات کردنه‌وه له ئه‌ویستادا بۆ ته‌ئکیده. «ره‌نگه» مارماریش هه‌ر له مار دابیژی‌تری میه‌ره‌وه گیراوه چون ناوی ئافره‌تیشه دیاره ناوی ماری خزولکه نیه. هه‌ژاریش له هه‌نبانه‌دا وه‌کوو مارمار هیناویه. ناوی گۆندی «مارسیس» که به‌عسیه‌کان کاولیان کردووه له بناغه‌دا ناوی ئوسقوف یا قه‌شه‌ی مه‌سیحیه.

مه‌قده‌سی له سه‌ده‌ی چواری کۆچی له «ئه‌حسه‌نوتته‌قاسیم» دا ده‌نوسی: له یه‌ك فرسه‌قی میافارقیندا دێری «مارتۆما» هه‌یه ل ۲۰۵ «مار + تۆماس»

(وشه‌ی مار خزولکه‌ی به ناو بانگ ناوی ئاماژه‌یی «ئه‌ژێ» ئه‌ویستایی کوردیه. ئه‌م وشه له بناغه‌ی «مه‌ر» و «مر» له ئه‌ویستادا به مانای مردنه. به قاعیده‌ی ئه‌ویستایی «ماره» به مانای کوشنده‌یه. ئه‌م وشه پاش تێ په‌ر بوونی زه‌مان ئاخه‌که‌ی سواوه و وتمان ئه‌و شتگه‌له که خه‌لک لێ ترسان یان شووریه‌ی بووه ناوی ئاماژه‌یان بۆ داناوه. یان وشه‌ی بیگانه یان بۆ هه‌لبژاردووه.)

۶- وه‌کوو «مه‌ر» له وشه‌گه‌لی مه‌رگه به مانای پیاری تاینی ئیتزدی. مه‌رگه‌هه شوتنی پیروژ و وه‌کوو قیبه‌لی ئیتزدیانه له لاله‌ش (هه‌ژار)

مه‌ریوان. له شه‌ره‌فنامه میثرووی کوردستاندا که به فارسی چوارسه‌د ساڵ له‌مه و پێش نووسراوه وه‌کوو مه‌روان به نووسینی کوردی مه‌هره‌وان و پاشان کورت کراوه‌ته‌وه. به قاعیده‌ی ئه‌ویستایی «میشروپانه» واته پارێزه‌ر و پاسه‌وانی به‌لێن و په‌یمان. چۆن «مه‌هره‌وان» به مه‌ریوان گۆراوه؟

گۆندی نزیکی سنه له قه‌باله و دۆسیه حکومه‌یه‌کاندا به ناوی «ده‌گای‌ران» هه‌یه به مانای گۆندی له‌شکر و سه‌رباز، وتمان رانه له ئه‌ویستادا به مانای هه‌شیمه‌ت و له‌شکره. له په‌نجاکاندا که من منداڵ بووم وه‌کوو دگاران دابیژ ده‌کرا ئیستا «دگه‌ران» ده‌لێن. له په‌نجا ساڵدا ده‌گای ران بووه به دگه‌ران.

تا مه‌هره‌وانه‌که‌ی شه‌ره‌فنامه‌م نه‌دیوو ئه‌مه‌زه‌انی که مه‌ریوان له بناغه‌ی میه‌ره‌وه گیراوه.

مهريئا، گوندى كوردستاني باشوور كه وه كوو شيوه ميژينه كهي له دۆخى ميڊاهاتوه دۆخى
نيژه كهي ده بى به مهرينه. له سهر «نه» و «نا» باسماڻ كرد.

وتمان زمانى نازه ربايمان پيش توركي زۆر له كوردى نزيكه شارى «مهريند» نزيك ته وريز، به
ماناي نهو جيڭايه كه وه كوو شهرت و قهرار به فهرمانه وايهك دراه. ميهريته داييژى كوڤتى
مهرينده.

مهريج - كه مانا كهي شهرت به ستن و پهيان كردنه پاشاوهى ميهريهنگهى تهويستا به ماناي دۆخ
و جيڭاي به لئين و پهيان به ستنه.

۷- وه كوو مهري. له كرمانجيدا «مهركرن» واته ماره كردن

گوندى مهريژان كه به عسيان كاويليان كرد (ههژار). مهريژان داييژى رهسهرتى مهريوانه.
۸ - وه كوو «مۆر» له وشهى «مۆر» و مۆركردندا. مۆر يان مۆرك كه ژيژ نووسراوه و سهريگهڻم
و جوڤى شهن و كهو كراويليان پى ديارى ده كردو وه كوو به لئين و پهيانتيك نه ژميڤردا.
وشهى مۆركيش، هدر به ماناي مۆره

گوندى «مۆردين» نزيكى هاوار له ههريامان به شى كوردستاني باشوور كه هدر داييژىكي ترى
ميهريينه

مۆرتك = پياوى زانا و باوه پى كراوى گوند (ههژار)

مۆرخانه = به ماناي نقيمى نهنگوستيلهيه (ههژار). نقيم له ميژدا وه كوو مۆر، كه لكى لى
زهريه گيرا

مۆر = شت گهلى پان و خرت كه له ياريدا شهرت و مهريجي له سهر ده كرى.

۹- وه كوو مهتر. مهتران پياوى ناينى مهسيحى نهستورى كه سهرتر له قهشيه. نهو وشه چون
به ميترا نزيكتره له «مار» نازناوه كانى پيشوو رهسهرته.

مهترا، گوندى كاكه بى كه به عسيان كاويليان كرد (ههژار)

۱۰- وه كوو ميل كه هدر داييژى ترى ميژه له يهك دوو وشه دا ديم. وشهى ميلاو له ناوچهى
سه قزدا به ميژاو ده لئين كه باسماڻ كرد.

۱۱- وه كوو «مل» ته نيا له يهك وشه دا ديم. له گونده كانى ناوچهى بيجار له كوردستاني
روژه لاتدا كه شوانه كان مهري و مالاتيان ده گيژاوه ناو دي پاشان به كوژانه كاندا ده گه پان و به
دهنگى بهريز ده يانگوت «ملار» مه به ست شوانانه يهك بوو كه به پيى به لئين و پهيان قهراردا بوو

بدری به شوان. ملاو گورد رادی میهرا و نهویش کورت کراوهی «میشراونگه»ی نهوئستاییه واته دۆخ و جینگار زهمانی به لئین کراو. له له یلاخ نارچهی سنه دا وه کوو ملاو دابیژ ده کری.

۱۲- هه ندی ناوی جوغرافیایی تر له کوردستانه که له بناغهی وشهی میهر نین به لام به میهر دینییه وه پیوه ندی هه یه وه کوو «شه مزینان» که کورت کراوه «شه مس دینان»ه. مه قده سی له نه حسه نوته قاسیم دا وه کوو شه مسینییه هیناویه و له شاره کانی گری دراو به نامیده وه ناوی ده بات وه رگێر به فارسی له ژیر نووسدا ده لئ: یاقووتی حه مه وی و ئیبنی ئه سیر وه کوو شه مسانییه هیناویانه و وه کوو گونده کانی خابوو ناوی ده بن. ل ۱۹۳ نه حسه و...» رهنکه ناوی شه مس دینان واته خۆرپه رستان عه ره به کانی سه رده می ئیسلام پرپیوانه به سه ر ئه م شاره دا. هه روا که به هه له به زه رده شتییه کان ده لئین ناو رپه رست به میهر دینه کانی ش که روو به خۆرستایشتیان ده کرد و توویانه خۆرپه رست.

هه ندی پاشماوهی میهرپه رستی له کوردستاندا

۱- میهرپه رسته کان خانوو کانیان روو به پۆژه له لات دروس ده کرد. زۆریه ی گونده کانی کوردستان هه روا دروس کراوه.

۲- گرینگترین رهنکه له په رستگه میهرپه کاندای رهنکی سووره. میترا کهوا و کلاری سووری هه یه.

رهنکی سوور و نه رخنه وانی کار دینال و قه شه مه سیحیه کان پاشماوهی میتراییه.

۳- رهنکی دیواخی سووری بووک له کوردستاندا نیشانه ی میهر و ئه وینه و یادگاری میهرپه رستی کۆنه. شاره زووی نووسی بووی که سوهره وه ردی کلاری درێژی سووری له سه ر ده نا. سوور له ئاوه زی سووردا باسما ن کرد که تینکه لاوی نوورو تاریکیه.

۴- مه قامی هه فته می میهر دینی که پاپ یان پایایه (پاشان مه سیحیه کان گرتوویانه) که ته جه لالا و جی نشینی میترایه له زه ویدا. سی نیشانه ی هه یه: داس - گوچان - حه لقه. باسما ن له سه ر حه لقه یه که نیشانه ی جه غزی خۆره و نیشانه ی سه ره کی میترایه. وتمان میترا خودای به لئین و په یمانی شه. بووک و زاوا له کاتی ده سگریانی یان ماره بریندا به نیشانه ی به لئین ده یان کرده نه نگوستی یه کتر. ئه م نه ریته میتراییه، نه وره پاییه کان به گشت جیهاندا بلاویان کرده وه. پێش نه وه له کوردستاندا وه کوو کلکه وانه واته نه نگوستی له ی نقیم دار بوو. نقیمه که ی یاقووت بوو که سوور و نیشانه ی ئاسما نی چواره مه که خۆری تیدایه. زۆر پێشتر له به دیهاتنی میترا په رستی له پۆژاوی

نیران واته له مادی پژاوادا، جه غز نیشانه ی میترا بوو. نیشانه ی چاوه دیری نهو له سه ر قسه ی راست و درو بوو. دروژن واته «میترو دروچ» له لایه ن میتراوه سزاده درا.

۵- به وینه ی په یکه ری ژماره ۶ و ۷ زور به وردی بنواړن نه م په یکه ره که له سه رووی به رد نو سراوه ی بیستونه، له سه ر ده خه یه که له شاری سه ه نه نزیکه بیستونی کرماشانش هیه. له ته ختی جه مشیدیش دا هیه. له سه رووی په یکه ره که ی قزقاپان نزیکی دووکانیش هیه. له سه ر مژکینکی داریوش شای هیخامه نشیدا دوزراوه ته وه. داریوش له رسته ی یه که می به رد نو سراوه که ی بیستوندا ده لئ نه هورامه زدا خودای گه وره یه... نه مه بوو به هو ی نه وه که توژیینه رانی نه وروپایی له گشت گرینگر «روژمن گیرشمن» وه کوو په یکه ری نه هورامه زدا ی بزائن. پاشان توژیینه رانی نیرانی که به گشتی لایه نگری نایی زه رده شتن به دروستی، زانیان که به پتی نه ویستا نه هورامه زدا نایی په یکه ری هه بی به لام به بیروپای من خویان له بناغی پرسه که گیل کرد و وتیان په یکه ری «فروه هر» یان به نه ویستایی «فروه شی» یان به فارسی نیستا «فروه هر». باسی فروه یشمان کرد. وتان به پتی نایی زه رده شتی مروژ له ناخیدا پینج هیژی هیه. یه کی له وانه فروه شی که به هزر و شوعور مانا کراوه.

له نایی زه رده شتی دا وه کوو لایه نیکی روچی مروژ له جه ژنه کاندای بو مالبات ده گه رپته وه. هه روه ها هندی مانا و لایه نی تری هیه. (ب.ب. فدره ننگ نامه ی نه ویستا هاشم ره زی) نه ختی بیر که ی نه وه، فده روه شی ناتوانی هیچ پیوه ندیه کی به و په یکه ره وه هه بی و لایه نگرانی نایی زه رده شتی بو ناوانی نه و په یکه ره که له په له یان کردوه. نه م په یکه ره که له هی میترایه وه کوو خودای به لئین و په یمان و راستی و دژ به دروژن. به لگه کانمان نه مانه ی خواره ون:

۱- په یکه ره که وه کوو هه لو یان سیمورغه که وتان سیمورغ یان پیر یان .... نیشانه ی میترایه
۲- حه لقه ی دهره که ی به جوانی پیشان ده دات که جگه له میترا هیچ نوستوړه ی ناریایی نیشانه ی حه لقه ی نیه.

۲- نه و په یکه ره حه لقه یه که له ده ستیدایه که نیشانه ی دروستی قسه و به لئین و په یمانه.

۳- داریوش له به رد و نو سراوه که ی رووداوگه لی گرینگ و میثرووی و سه روکتی هیزگه لی لایه نگری درو په یمان شکین باس ده کات. میترا له سه روه گه واه و شاهیدی راستی قسه و به لئینه کانی داریوش و چاوه دیری راستی و ناراستیه و دهستی وه کوو دهستی شاهد به رز کردو ته وه.

۴- ئەم پەيكەرە لەسەر مۆركىنكى داريوش ھەيە كە گيرشەن لە كتيبەكەى داھیناويە و دەزانين مۆر نامرازى بەلئين و پەيمان بەستنه پيم وابى ھەر ئەم بەلگە بەسندەيە بۆ ميترايى بوونى ئەو نەخشە. ھەر ھەر چ پینوھندیەكى بە مۆرە ھەيە.

ماموستا مېھردادی بە ھار ئەو سى پەيكەرە لە بیستون و سەھەنە و قزاقپاندا بە شیتىكى رەسەنى ئیرانى نازانى و دەلى لە نیتو چۆمان «لە ھەرھەنگى بابلى دزەى کردۆتە ناو ھەرھەنگى ئیرانى ل ۴۵۱ پڑوھشى در ئەساتیر ایران».

بە باوەرى من دوو ليكچوونى روالەتى ھۆى پینكھاتنى بیروپای ماموستایە. یەكەم: پەيكەرەکانى شەمەش (شەمشە) یەكی وەكوو ئەو سى پەيكەرەيە، بەلام ئەو پەيكەرە ھەلقەى نیسە و ئیستاش ھەندى لە رینکخوازە ھەرھەنگیە ئاسوریەکان لى كەلك زەردەگرن. دووھەم شەمەش خودای خۆرە و ھەندى بە میترا نزیکە، بەلام میترا خودای خۆر نیە بەلكم تەجەللای خودای تاکە. ئەمەن پەيكەرى شەمشەم نەدیوھە كە ھەلقەى ھەيیت. ئەگەريش ھەيیت دەبى بزاین ئەو سى پەيكەرە كە دوانى لە كوردستانی رۆژھەلات و یەكینكى لە باشووردایە ھى سەرەتای مادەکان و ھیخامەنشیەکان پیتش بەدیھاتنى ئاینى میترايىسە و رەنگە ئیرانیسەکان وەكوو ئەلفبى لە بابلیەکانیان وەرگرتووە و بە جینگای خودای بەلئين پەيمانى خویان كەلكیان لى وەرگرتووە. پاش بەدیھاتنى ئاینى میترايى لە سەدەى پینچ و چوارى پیتش زاینیدا ئیبدى ئەم پەيكەرە نەماوە و پەيكەرى میترايى گا كوژ لە پەرسەگە تاریكەکانى مېھریەرسیتیدا دیتە گۆڤى.

دیاكونوف لە میترووی ماددا ئەوھى قزبان بە گۆڤى «ھووخشەثرە» (ھوو= چاك. خشەثرە = ھەرمانرەوايى و ھیتز و دەسلەت. خشە لە بناغەى «خشى» ئەویستایى و «شى» كرمانجی بە مانای ھیتز و توانینە وەك «ئەزەنشیم» واتە من ناتوانم. ثرە پاشگری دۆخ و نامرازە). پادشای بە ھیتزى ماد كە ئاشوورى تیشك شكاند دەزانیت دەلیت یەكی لەو دوو كەسە كە كەوان بە دەستیانەوھە ھووخشەثرەيە. ئەوھى سەھەنەیش ھەر لە سەردەخمە (گۆڤى سەردەمى ئاریاییەکان پیتش بلارەبوونى ئاینى زەرپەدەشتى و مېھریەرسى) دايدە.

لە ھەندى جینگا وەكوو مۆرەكەى داريوش لەو نەخشەدا میترا كلارى مادى لە سەردایە (پاشان لە ئەو كلارە پارسەکان لاسایان) كەردەو (ل ۳۰۵ تاریخ ماد - دیاكونوف)

۴- پەيكەرەكەى تاقەوسان و ھەلەى توپینەرانى ئیرانى:

یان خۆگیل كەردن لە راستى تا ناوى كورد لە نیتواندا نەبى.

بؤ وینهی ژماره ۱۰ بنواړن. هم په یکه ره گه له لای راستی تاقه کاندایه. له وده دا چوار په یکه ر ده بینن. له لای چه پوه میترا به شیروه له پشت فرمانپه وای تازهی ندره شیر به حالته تی هره شه وه ستاوه. شیر که ی بدرز کردو ته وه و نزیك سهری فرمانپه وای تازهی کردوه. هم فرمانپه وای پاش شکستی کوردانشا فرمانپه وای ماد، قه راره به جینگای نه و دابنری. جلی مادی له بهردایه. هم جله له بهرد نووسراوهی بیستون و پلیکانه کانی ته ختی جه مشید له فارسیدا هدی. لای راست په یکه ری ندره شیر که حلقه یه که به نیشانه ی به لاین و په یمان ددهات به دست فرمانپه وای تازه وه. هم حلقه شنلیکی لی ناویزانه که چه شنی قوماشی هه وریشمی و نیشانه ی فرمانپه وایه. له ژیر پیی ندره شیر و فرمانپه وای تازه دا جهستی کوژراوی کوردانشا ده بینن که سهر و شانی له ژیر پیی ندره شیر و پاکانی له ژیر پیی فرمانپه وای تازه دایه. ژور به داخوه ماموستا هاشمی رزی له کتیبه ناوبراوه که یدا له لاپه ره ۱۹۶ له ژیر هم په یکه ره دا راسته قینه ی وه کوو میژوونووسانی تری ئیرانی شاردو ته وه و نووسیوه «تاج گیری ندره شیری دووهم سده ی چواری زایینی». نه وه که ی تانج ستانده؟ حلقه که نیشانه ی دایره ی خور و په یمان به ستنه و له سه نبوله کانی میترا یه نا و گوړ ده کری. له کاتی تاج داندا میترا که ی له پشت تاج گیروه به حالته تی هره شه ده وستی و...؟

داب وا بوو که «موو به دان مووبه د» که سهرترین پله ی ناینی زه رده شتی بوو تانج بنیته سهر پادشای تازه. خو نه وه مووبه دان مووبه د نیه. جل و بهرگی نه و له نه قشه کانی تری ساسانی دا جیاوازه. نه و په یکه ره وه کوو ندره شیر شنلی فرمانپه وای هدی. حلقه که شنلی لی ناویزانه، پیشان ددهات که له سهر فرمانپه وای گری به ست ده کری و په یمانی وه فاداری به ندره شیر له فرمانپه وای تازه ده سینریت.

له کارنامه ی ندره شیر ی باب که کاند سهاره ت به شری نه و له گه ل کورده کاند به شتوه ی خواره وه هاتوه. هم ده قه پیش ئیسلام به زمانی په هله وی (په هله وی ساسانی) نووسراوه:

په س هه چ هان وهس سپاه نه و گوندی زاول هم کهرت

پاش له نه وه ژور سپا (ی) به (له) گوندی زاول پیک هیتا

نو نه و کاریچاری کورتان شاه مادی که فهنوفت

و به جهنگی کورده نشای مادی ته شریفی برد (زاول له رژه ه لاتی ئیران سنووری نه فغانستان دایه. نه مپرو وه کوو زبول ناوی ده بری).

ۋەس كارىچارى خونرىژىشنىيە- بووت
 زۆر جەنگى خونرىژانە بوو
 ئۆسپاھى ئەرتەخشىر ستويىيە- پەتى گىرفت
 و سپاى ئەردەخشىر ستۆيى پى گىرا (بەستۆھات)
 ئەرتەخشىر ھەچ سپاھى خویش نىازان ببوت
 ئەردەشىر لە سپاى خۆى دلپەرىشان ببوو
 ئەندەر شەپ ئەو وياپانى مەت
 لە شەودا بە بيابانى ھات
 كەش ھىچ ئاپ ئۆ خوەرىشن ئەندەر نە
 كە ئەو ھىچ ئار و خۆراكى تىدا نە (بوو)
 ئۆ خوەت ئۆ ئەپاك ئەسواران ئۆ ستورران
 و خۆى و گشت سواران و ئەسپ و ھىستان
 ھەمىست ئەو گورسەكىيە- ئۆ تىشنەكىيە- مەت
 ھەمووان بە برسەيتى و تىنويەتى ھات (ن)
 ئۆ ھەچ دورر ئاتەخشى شەپانان ديت
 و لە دوررەو ھاگرى شوانان (ى) دى
 ئۆ ئەرتەخشىر ئەو ئانورز شووت
 و ئەردەشىر بە ئەوئ چوو
 مەرتى پىر ئانورز ديت
 پىارئ پىر (ى) لەوئ دى
 كى ئەپاك گۆسپەندان پەت دەشتى كۆف بووتەند
 كە كشت مەرەكان (ى) بە دەشتى كىو بوون
 ئەرتەخشىر ھان شەپ ئانورز شووت
 ئەردەشىر ئەو شەو (بۆ) ئەوئ چوو
 ئۆ رۆجى دوتىكەر ھەچ ئەوئشان راس خواست
 و رۆژى دىكە لە ئەوان رىگە (ى) خواست

ئەویشان گوفت كۆ ھەج ئىتەر سى فرسەنگ
 ئەوان وت (يان) كە لە تىرە (و) سى فرسەق
 روستاكى ھەست ئەپىر ئاپادان
 گوندى ھەيە زۆر ئاوەدان
 ئۆش مەرتووم ئەو پەتخوويە و سيار ھەست
 و مەردمى ئەوى بە دەخل و دان زۆر (يان) ھەيە
 ئەرتەخشىر ئەو ھان دىە شووت
 ئەردەشىر بە ئەو دى چوو
 مەرت فرىستات ئۆ ئەسويبارانى خویش ھەموگىن
 پىياو (ى) ھەنارد و سوارانى خۆى ھەموويى
 ئەو دەرخواست
 بە دەرخواست (کرد)
 سپاھى ماتىكان پەت ھەن داشت كۆ نوون ھەج
 سپاى مادەكان لايان وابوو كە ھەنووكە لە
 ئەرتەخشىر ئەپى بىم بووت
 ئەردەشىر بى ترس بوو (ن). لەم دەقەدا ماد و كورد ھاو مانا بە كار براون ديارە لەو سەردەمەدا
 كورد دوو ناوى بوو ھەم بە ماد ناسراو و ھەم بە كورد.
 ئەرتەخشىر ٤٠٠٠ مەرت ئاراست ئۆ ئەپەر ئەویشان
 ئەردەشىر ٤٠٠٠ پىياو (ى) رازاند و بەر ئەوان
 تاژتەك شەپىخوون كەرت
 ھىش (و) شەوھىشى كرد
 ئۆ ھەج كورتان مەرت ئەو ھەزار ئەوزەت
 و لە كوردان پىياو (ى) بە ھەزار كوشت (ھەزاران پىياو كوشت)
 ئەپارىك خەستەك ئۆ دەستگىر كەرت
 پاشماوھى برىندار و دەسگىر كرد
 ئۆ ھەج كورتانشاھ ئەپاك پوسەران بەراتەران فرزەنتان

و له كوردانشاه (و) گشت كوران (و) برايان و مندالان (ی)

هیتړ نو خواستهك نهو پارس وسیه كهړت

خیر (دارایی) و مالّ بز پارس (ی) رهوانه كړد

وهرگيړانی نهم دهقه بهو ناسانيه كه نووسيمان نهبووه. پههلهوی نووسانی زهمانی نهشكاني و ناسانيهكان ههزار وشه سوريانيان تيځهلاوی رسته پههلهويهكان دهكرد تا خهلكی ناسایی تی نهگن. نهم ههزار وشه به «ههزواریشن» يان «ههزوارش» به ناو بانگه. وهرگيړی زمانی پههلهوی دهبی نهو ههزار وشه سوريانیه بزانی. من نهو دهقلم له وهرگيړاوهكهی بهرېز دوكتور محمد جواد مهشكور به فارسی دهرهینا. نهو بهرېزه ههزوارشهكانی كړدووه به پههلهوی. له كارنامهدا كارهكانی ندردهشیر وهكوو موعجيزه له قهلم دراوه و تنانته تيكشكانهكیشی وهك سدركهوتنی وایه. ندردهشیر كه نهونده به هیتړ بوو زنجیره شایی نهشكاني تيك شكاند و له ناوی برد دیاره له شهپتيكي دژواردا له كوردهكان شكست دهخوات و پاشان زور به دژواری كوردهكان تيك دهشكيتی. له وهرگيړانی نهم بهشهی كارنامه به فارسی ههله هديه و پيتم وایی نهو ههلهش وهكوو ليكدانهكهی پهيكهركهكانی تاقهوسان بز سووك نيشاندانی كورد به عممد كراوه. سی كهس وهرگيړی كارنامه به فارسی له وهرگيړانی «نژ ههچ كورتان مهړت نهو ههزار نهو زهت» هاوردوویانه (و له كوردان ههزار پیاوی كوشت) دیاره نهمه ههلهيه و وا دروسته «و له كوردان به ههزار، پیاوی كوشت. وشهی نهو كه به مانای، به، یه و له ههورامیشدا هديه ههړ لهو بهشدها نژ جار دوو پات بۆتهوه» واته نهوندهی كوشت كه یهكهی ژماردن ههزار بوو. پهندي فارسی هديه «ههساو به دینار بهخشین به خهروار» نهمه بهو مانا نیه كه یهك دینار ههسیتب كه و یهك خهروار بههخشه. یهكهو وهرگيړ كه كارنامهی به پازهند وهرگيړاوه پیاوی ثانی زهپدهشتی «خودایار دهستور» بوو. پاش نهو سادق هیدات و جوادی مهشكور به فارسی زهريان گيړاوه. نهم سی دهقه هیچ جیوازیهکیان له واتا كردندا لهگهل یهك نیه. خودا یار دهستور زانیویه كه به چوار ههزار كهس ناكړی ههزاران پیاو بكوژری بهلام دهكړی ههزار پیاو بكوژری.

شهپړی دژ به كورد و سدركهوتنی ندردهشیر نهونده گرینگ بووه كه بز نهو له تاقهوسان بو سدركهوتنهكهی یادگاری دروست كړدووه. نهگدر گشت دهقهكانی كارنامه بخویننهوه بۆتان دهردهكهوی كه به سهرهات نووسانی كارنامه، ندردهشیریان وهكوو پیوژتيكي ثانی زهپدهشتی و خاوهن كهرامات له قهلم داوه. دوژمنهكانیان بچووك و نهویان گهروه و خاوهن موعجيزه له قهلم

داوه. دياره ندردهشیر بۆ شهرې کوردان له و پهرې نیرانه وه له شکری هدره زوری له گهل خوی هیتا،
تا ناوهندی گهروې میهرپه رستی له نیو بهرې و ناینی زهږدهشتی فهرمی بکات.

له کارنامه دا هدی هه ندردهشیر بۆ هدر کوی چوه بینویانه که «فهې» وه کوو به پخیک به
دوایدا بووه و رزگار بوونی له گرفت و تنگه ژه به یارمتهی شوانان له کارنامه دا زوره. کاتیک به
دهس نه شکانیه کانه وه هل دی بۆ فارس له ویدا «کورتان شه پانان» واته شوانانی کورد به هانایه وه
ده گهن. له به سهر هاتی پیغه مهران وه موسا و به تاییهت عیسادا شوان دهوړی هدی هه. نه و
هل که وته له سدهی چواری زایینی دا بۆ کورد گهلنیک گرینگه چون پاش نه و شهږیه که بۆ یه کم
جار چه دسانه وې گدلی کورد دهس پیده کات. پاش ندردهشیر له زهمانی کوره کھی شاپووردا
په رستگه میتراییه کانی کوردستان (ماد) به دهس وه زیر و مو به دان مو به د به ناوی «که ریت»
ویران کړا. نه مه که ریت له که تیبه کھی به ناوی که عبهی زهږدهشت له پاریزگای فارس دا ناماژې
پی کردووه. پاش فهرمی بوونی ناینی زهږدهشتی و کاول کورنی زورهی دی و په رستگه میتراییه کان
و پاشان ناینی کونی کوردان جگه له کوردستانی باکوور و روژتاواي نیستا به شاراوویی به پړوه
ده چو و هروا گه یشته پاش نیسلام و دینه کوردیه کانی لی دروست بوو.

سه بارت به هل لقه که وتمان نیشانهی میترایه و له په یمانی هار سهرگیری له لایهن سوک و
زاوایشه و نال و گوږ ده کړی باس مان کرد و به پیی نه وه نه خشه کانی تاقه دوسان و سه دهنه و قزقاپان
و بیتوون و موره کھی داریوشمان روون کرده وه. هل لقه که شنلی پتوه ناویران بیت نیشانه په یمان
به ستن له سهر فرمانپه وایه تییه. له تاقه گه وره کھی تاقه دوسان و زور شوینه واری میژوویی پیش
نیسلامی نیران به تاییهت نه خشه کانی ساسانی دا هدی هه. له و ده قه دا «نه و هزار» به مانای به
هه زاره نه ک هزار.

مه و له وې ده فهرمی:

من وزو نه و گیلج نه و نه و سهر دی مه یل   نه و نه و قه بایل من نه و کوی دوجهیل

ه نه ریته کانی شهوی چله یان شهوی یه لدا. له سهر وشه یه لدا (له دایک بوون. وشه ی قهرز
کراو له سوریانی) به چه پړی له به شی یه که مدا باس کراوه. له م شه و له کوردستانی روژه لاتدا
(نازانم باکوور و باشوور و روژتاوا چونه) هه موو خزمان له مائی سهر وکی نه و مالباته کو
ده بنه وه.

خز راکگه لیک ده خورا که نیشانه‌ی تووریژی و زاورژییه. یه کهم برنج که وه کوو دژلمه (یاپراخ) له گه لا میو و که له رم دروست ده کری. دووهم هه نار و شووتی که بز نهو شهوه هه ل ده گیردی. چون کاله کیش توری زوره به لام خراپ ده بی، له سنه و ده ورپشتی دا ده خرتیه سرکه وه و لهو شهوه دا وه کوو نه ریتیکی گرینگ ده خوری. میوه گه لیک که توویان که مه وه کوو سیوو.... له وشهوه دا نه ده خورا.

سیههم توو کووله که و نژکه قه‌نی و تووه شووتی و پسته (فسته‌ق) و فنق که وه کوو ناجیل ده برژیته و لهو شهوه دا دهی تروو کینن. له جیگاگانی تری ئیراندا نهو شهوه میتاییه به پرتز ده گرن به لام نه ریتیه کانی له گه ل کوردستان جیاوازی هه یه.

کاله ک تورش و دولمه (یاپراخ) تاییهت به کوردستان به تاییهت سنه یه و هاربهش له گه ل هه نار و شووتی و ناجیل دایه.

٦- له سه‌ر نه ریتیه کانی نه‌ورۆز (شه‌ری عرووجی میتا) و هیلکه ره‌نگ کردن و... باسمان کردوه. به‌داخوه جگه له ناگر کردنه وه و خۆش رابواردن له کوردستانی باشووردا له‌م نه ریتیه هیج نه‌ماوه.

٧- نه ریتیه کانی چوارشه‌مه سووری جگه له ناو ئیزدیه‌کان و کاکه‌یسه‌کاندا له باشووردا شوینه‌واری نه‌ماوه. له رۆژه‌لات له ناوچه‌ی موکریان و مه‌هابتدا زۆر به‌پرتزتر له نه‌ورۆز به ناگر کردنه وه و شادیه وه به‌پتوه ده‌چی. له سنه‌ی ئیستادا که تا ٨٠ له سه‌دی گوندنشین گه‌لیکن که له په‌نجا سا‌ن له‌مه‌و پیتشه‌وه هاتوونه‌ته شار له گه ل رابووردو جیاوازی هه یه.

ئیستا پیتش ناوابوونی خۆز ناگر ده‌کریته‌وه و له ده‌وریدا هه‌له‌پرکی ده‌کری به‌لام چل سا‌ن له‌مه‌و پیتش هه‌رمالیک بز خۆی له به‌رده‌رکی ما‌ن (نه له سه‌ریان که تاییهت بوو به ناگری نه‌ورۆز) ناگر ده‌کرایه‌وه. له لای ناگره‌که ده‌فری سواله‌تی کۆنیان ده‌شکاند و پاش ته‌واوبوونی ناگره‌که سواله‌تی شکاو و بوولئ ناگره‌که کۆ ده‌کرایه‌وه و له گه ل سکه‌یه‌کی که‌م بایه‌خ فری ده‌درایه‌ زیلدانی کۆلانه‌که. پاش ناگره‌که تاریک داهاتبوو ده‌هاتنه‌ ماله‌وه شیو، خۆراکی یه‌کاوه بسو که له برنج دروست ده‌کرا و گوشتی تیدا بوو. پاشان ناجیل و شه‌و چه‌ره‌ی نهو کاته که بریتی بوو له سرینچک و تووه شیرینه و قه‌یسی کوت و قۆخی وشک کراوه و هه‌جوجه‌ک (توو هه‌رمی برژاو) ده‌خورا. لهو کاته‌ی نزیک نه‌ورۆزدا وه‌کوو نه‌مپۆ میوه نه‌بوو (له بیو نه‌چیته‌وه که سه‌لمانده‌مان نه‌ورۆز له‌گه ل جه‌ژنی سه‌ری سا‌ن تینکه‌لاو کراوه و چوارشه‌مه سووری واته‌ کو‌له چوارشه‌مه ناخرین چوارشه‌مه‌ی وه‌زی به‌هار بووه. که ئیستا ناخرین چوارشه‌مه‌ی وه‌زی زستانه‌.

۸ - شۆینه‌واری‌تری میتایی له کوردستاندا: خاڵ کوتاندن، له په‌نجا ساڵ له‌مه‌ر پێشدا که ده‌چووین بۆ حه‌مامه‌کانی سنه له‌سه‌ر سینگ و باسک و زه‌ندی پیاوان خاڵ کوترابوو. هه‌موو نه‌م خاڵگه‌ له‌ بریتی بوون له‌ شێر، فریشته (په‌ری - که ژنیکه‌ دوو بایی هه‌یه و به‌ وردی وه‌کوو فریشته‌کانی سه‌رووی تاقه‌ گه‌وره‌که‌ی تاقه‌وسانه). رۆسه‌م (پاڵه‌وانی ئوستوویدی که له‌ چیرۆکه‌ هیماسیه‌کانی ئێراندا زۆر به‌ نرخه‌ به‌لام ناوی له‌ نه‌ویستاو ده‌قه‌ زه‌رده‌شتیه‌کاندا نیه‌ چون کوشنده‌ی نه‌سه‌فندیار کۆپی گوشتاسپ شا، په‌ره‌ پێده‌ری ئایینی زه‌رده‌شتیه‌). هه‌روه‌ها نه‌سکه‌ندر و ماسی و نه‌ژدیه‌ها. هه‌روه‌ها شێرێک که له‌ سه‌رپشتی خۆر هه‌یه. گوێک وه‌کو نیلوفه‌ر که ئافره‌تێک له‌ نیویدا ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه. نه‌مانه‌ هه‌موو به‌ میهردینییه‌وه‌ پێوه‌ندی هه‌یه.

۹- هه‌لپه‌رپن - هه‌لپه‌رپن له‌ کورده‌واریدا بریتییه‌ له‌ هه‌لپه‌رکێ شای - هه‌لپه‌رکێ شه‌پ - هه‌لپه‌رکێ له‌ شه‌پ گه‌رانه‌وه‌ (شه‌لان له‌ هه‌لپه‌رکێ سنده‌ا) هه‌لپه‌رکێ پرسه‌ (چه‌مه‌ری) و هه‌لپه‌رکێ ئایینی که نه‌و هه‌لپه‌رکێیه‌ به‌ نامرازی موسیقای تاییه‌ته‌وه‌ ئیستا له‌ ناو کورده‌ موسلمانانه‌کاندا وه‌کوو کورده‌ی زیکری لی هاتوه‌. به‌ هه‌لپه‌رکێ ئایینی «سه‌ماع» ده‌لێن. به‌ باوه‌ری من سه‌مای ئایینی و هه‌روه‌ها هه‌لپه‌رکێ چه‌پی پاشماوه‌ی سه‌مای په‌رستگه‌ میتاییه‌کانه‌. (ده‌بی توێژینی له‌سه‌ر بکری).

۱۰- هه‌ندی نیشانه‌ی سه‌ر عه‌له‌مه‌کان. له‌ بۆژی ئاشووردا رۆژی شه‌هید بوونی حسین کۆپی عه‌لی (د-خ) له‌ ناچه‌ شیععه‌نشینه‌کانی کورده‌ستان به‌تایبه‌ت له‌ کرماشاندا، ده‌سته‌ی تازییه‌دار عه‌له‌میکیان هه‌یه‌ که پیاویکی زۆردار ده‌توانی هه‌لپه‌رکێ. له‌ لیوازه‌کانی نه‌م عه‌له‌مه‌دا په‌یکه‌ری تاوس و هه‌لۆ هه‌یه‌ که هه‌ر دوو له‌ نیشانه‌کانی میهرپه‌رستییه‌. به‌ باوه‌ری من نه‌وه‌ هی زه‌مانی غوللای شیععه‌یه‌ که هاتۆته‌ ناو شیععه‌کانی جه‌عفهریه‌وه‌. له‌ تارانیش هه‌ر وه‌کوو پارێزگای کرماشان نه‌و په‌یکه‌رگه‌له‌م له‌سه‌ر عه‌له‌مه‌کان دیوه‌. (ده‌بی توێژینی له‌سه‌ر بکری).

۱۱- موسیقا: نامرازه‌کانی ته‌مۆره‌ و دیوان (که ماناکرانه‌وه‌) و ده‌ف و ته‌پل پێوه‌ندی به‌ موسیقای ئایینه‌وه‌ هه‌یه‌. ئیستاش ده‌ف و ته‌پل له‌ خانه‌قاکان و ته‌مۆره‌ (ته‌ن + مۆره‌) و دیوان (دیقی وان) له‌ جه‌مخانه‌کان و له‌ لاله‌شدا به‌کار ده‌برێ. وتمان ته‌مۆره‌ له‌ رۆمدا کرا به‌ دیوان. میهرپه‌رستی که چوو بۆ نه‌وروپا له‌ نامرازی موسیقای نه‌وی که‌لکی وه‌رگرت. پاش له‌ نیوچوونی میهرپه‌رستی له‌ به‌رانبه‌رنایینی مه‌سیحیه‌وه‌ له‌ که‌لیسکاندا له‌ نامرازی ئورگ که‌لک وه‌رگیرا.

۱۲- روو به رۆژهلات دروس کردنی خانووکان له گوندهکانی کوردستاندا لهسەر ئهو باوهری میهرپهرستیه که دهیاندهیست کاتی سپێده یه کهم تیشکی خۆر بداتهوه نێو ماله کانیانهوه. ئهم کاته کاتی ستایشتی میهرپهرسته کان بوو. بهم بۆنهوه توانجی خۆرپهرستیان لێیان دهدا.

۱۳- کێلی قهبری بهرز له کوردستانی باکوور و له نازهریایان و لورستان و کرماشاندا تاییهتی عدلهویه کان (شیعهکانی زێدهپۆیی کهر) بووه.

۱۴- پهیکهری شیر و بهران که وتان شیر نیشانهی میترا و ناژهالی گياخۆز نیشانهی مانگه لهسەر قهبرهکانی لورستان و نازهریایان و کوردستانی باکوور ههیه که هی عدلهویهکانه و ئهمیشه بناغه ی باوهرمهندی ئهوان پیشان دهوات.

۱۵- وتان شیر نیشانهی میترايه. لۆرهکان (که بهشی گرینگ له کوردن) له نارچهی بهختیاریدا لایان وایه دوو جۆر شیر ههیه.

شیری گهم رهنگ که شیری موسلمان و شیری کافر که دێزه و یالهکانی رهشه. ئهگەر تووشی شیری موسلمان هاتی به عدلی (د-خ) سوێندی بده بهلام شیری کافر هیش دهکاته سهرت ئیستا بهختیاریهکان شیعهی دوانزه نیمامین بهلام ئهو باوهر له میهرپهرستیهوه ماوه و شیری رهش ههه لایهنی قههر و تاریکی خودایه که باسماں کرد.

۱۶- له شوینهوارهکانی تری میهرپهرستی قوریانی کردنی گایه له شهوێکی چوارشهمی ناخری چله گهوهی زستاندا له ههوارمان له سهر گۆزی پیر شالیار. لهو تاریکدا بلام کردۆتهوه که پیرشالیار زهردهشتی نهبووه و زهردهشتی گۆزی نیه.

ئهو لهسەر ئایینی کاکهیی بووه و ئهم قوریانی کردنهش نهڕیتی هههره گرینگی میهرپهرستیه. ههروهها قوریانی کردنی گا له پهرستگهی لا لهشدا.

۱۷- شیری ئاو: له میژدا شیری ئاویان وهکوو سهری شیر دروست دهکرد که له دهمیوه ئاو دههاته دهروه. له نهخشه میترایهکانی نهوڕوپادا دهبینن که میترا به کهوان تیر بۆ بهرد دهخات و له بهرده ئاو دهزایهنته دهروه. وتان بهرد نیشانهی ئاسمانه و باران میترا دهی بارینی و یهکی له نیشانهکانی میترا شیر. ئهوهیه که ئهو نامرازه وهکوو سهری شیر دروست دهکرا. ئیستاش ههه چهند وهکوو سهری شیر نیه ههه «شیر»ی پێ دهلێن.

لهسهری سال و رۆژمێره وردهکهی خدیپام (تهقویی جهلالی) قسهی کههمان کرد. خدیپام تهقومه ههتاویهکهی خۆی بهم جۆره هێنایه کایهوه:

ئەو مانگەكانى سالى كىرد بە دوانزە مانگى سى رۆژە كە دەكاتە ۳۶۰ رۆژ، پىنج رۆژى دىزار،
يان پەنجە تار (خەمسەى مۇستەرقە)ى خستە سەر مانگى ناخى زستان كە دەكاتە ۳۶۵ رۆژ.
چوارسال يەكجارش پىنجە كە دەبى بە شەش رۆژ.

۱۲۰ سال يەكجارش كەبىسە دەكرا بە دور رۆژ. ئىستا لە ئىران پەنجە تار نەماو بە جىنگاى
ئەو مانگەكانى بەهار و هاوین كراون بە ۳۱ رۆژ، ناخى مانگى زستان كراو بە ۲۹ رۆژ. لە
كەبىسەدا ۲۹ دەبى بە ۳۰ رۆژ.

سەرى سالى پىش ئىسلام لە سەرەتای دووھەم مانگى بەھاردا بوو. ھاوینی گەورە لەو
رىكەوتەدا دەستی پى دەكرد و تا ناخى يەكەم مانگى پايز دريژى بوو. خەيام سەرى سالى
هینایە سەرەتای يەكەم مانگى بەھار كە لە بەشى يەكەمدا وتان لەگەل نەورۆز تىكەلاو كرابوو.
نەورۆزى ئىستا كە بە پىتى تەقویمەكەى خەيامە لە گشت ئەو ناوچەگەلە كە ھۆزە ئىرانىەكانى
تىدایە وەكوو يەك بەرپۆە دەچى. سەرى سالى پىش ئىسلام كە بە وردى دەكاتە ۲۰ى ناویرىل واتە
شەوى ناخى مانگى يەكەمى بەھار رىكەوتە لەگەل جەژنى گەورەى سەرى سالى ئىزدیەكان.
رووداوە مېژوویەكان نەورۆزىان هیناوتە شەوى يەكەمى نىعتىدالى بەھارى و بوو بە جەژنى
سەرى سالىش، ئىمەش ئىستا بە پىتى رووداوە مېژوویەكان ئەم رىكەوتە بەرپۆە دەبەین. سەرى
سالى رەسەن ھى ئىزدیەكانە.

لەسەر رەنگى سوور و پىرۆزى ئەم رەنگە لە مېھردىنىدا قسەى زۆرمان كىرد و لە ئاوەزى سووردا
وتان رەنگى سوور بەرھەمى تىكەلاوى تىشك و تارىكى واتە دەرکەوتنى مەلەكە تاوسە.

دانانى ماسى سوور لە سەر سفەرى نەورۆز كە ئاوەكەى نیشانەى زەرباى يەكەمین پىش ئاڤراندن
(دېلەى دەپچوور...) و ماسیە سوورەكەى نیشانەى مەلەكە تاوسە. لەسەر سفەرى نەورۆز جگە لە
سەوزى چەنددانەوتلەى سەوز كراو (لە پىشدا ھەفت جۆر دانەوتلە سەوز دەكرا) گولتى
سومبولیش ھەيە. پىم وابى لە پىشدا گولتى لیلەوپەر (نیلوفەر) بوو. ھەرۆھە لە رۆژى
سىژدەبەدەردا كە وتان رۆژى عروجى لایەنى تارىكى و قىنى خودایە لە جىنگا جۆر بە جۆرەكانى
ئىراندا پىاویك جلى سوور لە بەر دەكا و كلاوى سوور لە سەر دەنى و بە خەلووز دەس و دەم و
چارى خۆى رەش دەكا و بەدايرەيەكى چكۆلەو دەردەكەوى و بە خوتىندى ھەلبەست و گۆرانى و
ھەلپەركى دللى خەلك شاد دەكات. ئىستا بەم پىاوە دەلین حاجى فیزز (حاجى پىرۆز). ديارە وشەى
حاجى پاش ئىسلام و مۇسلمان بوونى خەلك بە جىنگاى وشەيەكى دىرین دانراو. حاجى كەسىكە

بۆ حج ده چى و مه له كه تاوس نه وه يه لهو رۆژدا بۆ ناسمانى خۆر عروج ده كات. وتمان دىواخى سوورى بووكيش له كوردستان هەر پێوه ندى به ميهردىنييه وه هه يه. له نه وروپا به پتى شوپته وارى ميهردىنى جلى زاوا رهش و جلى بووك سپيه.

ليته دا تيشك و تاريخى كه رهنگى سوور پىك دىنى جيا جيا بووه به جلى زاوا و بووك و جياوازى پىك نه هيناوه.

هه لكه رهنگ كردن له جه ژنه كاندا كه مه سيحيه كانيش به پتو هى ده بن دايتكى دینه كوردیه كان و ميهردىنييه. هه لكه چەند مانای هه يه:

۱- نيشانهى ناسمانه، پىسته كه ي بهردى ناسمانه. زهردينه كه ي خۆره توخه كه ي كه له سه ر زهردينه كه يه، ميه ر، يان مه له كه تاوسه.

۲- نيشانهى سه ده فه، زهردينه كه ي دوپرى ناو سه ده فه كه و توخه كه ي ميترا، يان مه له كه تاوس، يان خاوند گاره. چه رمينه كه ي زهرياي پيش ته جه للای حەق و پىسته كه ي، ناسمان = به رد = قاپوورى سه ده فه كه يه. ته وحيدى نه مانه باسى زۆر هه ل ده گريت. دياره مه سيحيه كان پاشان له ميهردىنى كوردى پيش زايىنى عيسا (د-خ) زهريان گرتوه.

له نه ريتى خواردنى شىوى ناخرى ميتراييدا نه خشى هه لكه ندرائيك له ستايشتگای ميترايى Koncik كوغيك له يوگسلاويدا دۆزراوه ته وه كه به ته وارى له گه ل به يابه ستى ژىر ساجنارى كاكه يى دا يه ك ده گريته ره. ده زانين پاش خواردنى شىوى ناخر ميترا بۆ ناو خۆر عروج ده كات. واته له ژىر خۆر يان ساج ناردا بووه. زۆر به وردى بۆ ويندى ژماره ۲۰ بنواړن:

له م نه خشه دا ميتريكى شىو خواردن هه يه. له پشت ميژه كه وه ميترا و هليوس (روحي خۆر كه وتمان له گه ل بنيامينى كاكه يى دا وه كوو يه كن) دانىشتوون. له لای راستى ميژه كه وه دوو كەس راوه ستاون كه يه كه مى ژنه و خۆى لكاندروه به ميژه كه وه. كه سى دوو هه م له پشت سه ريده وه پياوه ده موو چاوێك وه كوو هه لۆى هه يه. لای چه په وه دوانيت راوه ستاون كه ده موو چاويان به ده س ده مارگرانى مه سيحى شكيندراوه. ميترا و هليوس له گه ل نه و چوار كه سه هه ر كام له تىك گوشتى قوربانى له ده ستياندايه و خه ريكن ده بخۆن.

له پيش ميژه كه دا سه رى كه له كيتويه كى قوربانى كرار (كه له زهرده!) به ديمه نيتكى مه عسو ومانه وه هه يه. دياره لاشه كه ي خوراوه. لای كه له كه وه شىريكى تووره هه يه.

لەم نەخشەدا پەیکەری هەشت بوونەوەر هەیه و بە تەواوی پیرھێنەری کاتی بەیا بەستی کاکەییە لە ژێر ساجناردا. میترا ھەر خاوەندگەر، ھلیووس پیر بنیامینە کە لە نەوروپادا ناوی گۆرپدراو، لە رۆمدا بوو بە سول. ژن دایەرەزیارە. شیری توورە لە گەڤ مسەفا (ئیزرائیل و کارگیتی توورەیی خودا) رێک دیتەو. کە ئی قوربانی کراو لە گەڤ پیر یادگار کە لە ژێر ساجناردا قوربانی کرا یەکن. پیر یادگار لە دوونەکانی سەر زویدا وەکوو سیاووش و ئیسماعیل و ئیمام حسین (د - خ) و کەسانی دیکە قوربانی دەکریت یان شەھید دەبیت. ئەوێ لای راست کە وەکوو ھەلۆیە ھاوتەرازی «داود کەوەسوار» ھ. ئەوانە کە دەموچاویان شکێندراو، لە گەڤ ئیبراھیمی ئیووت و پیر موسا رێک دیتەو. دیارە ئەمە سەرشانۆکە و لە بەرانبەریاندا کەسانی دیکە ھەن.

ئەو دانیشتن و شیوی ناخەر زەمانیکە کە بووژانەوێ ژیان و رێک و پێک کردنی ژبانی مەرۆ تەواو بوو. لە کاکەیییدا خاوەندگەر پاشا سدوورات و ئافراندنەکانی لە ژێر ساجناردا کە بە باوهری من مەبەست زەویە دانیشتن ساز دەکات و بەیابەست = بەلێن و پەیمان دەکریت و لەویدا پیر یادگار قوربانی دەکریت. (بۆ نەخشە کە لە کتیبی «میترائیسیم ئاین مەر - ھاشم رەزی» کە لکم وەرگرتوو.

مامۆستا رەزی فەلسەفە قوربانی و خواردنی گوشتی ئەو بە «تووتیسیم» پێوەندی دەدات (سەرچاوەی ناوبراو. ل ۳۰۷). (تووتیسیم یان تووتم پەرستی ئەوێ کە قەبیلە سەرەتاییەکانی ھەرە میژین یان ئەوانە کە دارستانەکانی ئافریقا و ئامازوندا دەژین گیانلەبەرێک وەکوو نیشانە قەبیلە کە یان دەپەرستن و گوشتی ناخۆن). چ پێوەندییەکی بە شتی ناخەری میترا ھەیه؟!

بەلام وتمان کە میترا یان خاوەندگەر بە قوربانی ئاژۆل لە بناغەدا لە زاتی خۆی جیھان و ژیان پێک دینی و پەیتا پەیتا وەزی پێ دەبەخشی. مانگ لە نووری خۆر پەر دەبێ. مانگ کە نووری حەقە لە لایەن خودی حەقەو قوربانی دەکریت تا جوولە و ژیان و جوانی و ئەوین لە زویدا پێک بێت. لە زاتی حەق سدوورگەلیک پێک دیت. لە ئۆلی میترایدا وەکوو سەمبول لە میتراو خۆر، لە خۆرەو مانگ تیشک زەرەگریت لە مانگەو بۆ جیھانی ژێر ژیان و مەرۆ پێک دیت. مەرۆ و گیانەوەر و گیا لە راستیدا فەیزانی خودایە کە لە چەند پەردە تێپەر دەبیت تا بە مەرۆ دەگات و ھەروا کە وتمان ھەر ئیستاش ئەم کارە وەکوو سەمبول لە لایەن رۆحولقودسەر بە یارمەتی سەندن لە خۆر ئەنجام دەگریت.

وتمان سەر سالتی ھۆزە ئێرانیه کان جگه له زەرپه شتیه کان لهوانه کورد روژی یه که می مانگی دووهمی به هار بووه که به وردی له گهڵ جهژنی گهوره و سهری سالتی ئیزدیه کان یه که روژه. ته قویمه که ی خه بیام هینایه مانگی پیشتر و له گهڵ نه ورز تینکه لاو کرا به لام روژی سهری سالتی ئیزدی به وردی روژی دهس پیکردنی سهری سالتی پیش ئیسلامی ھۆزە ئێرانیه کان لهوانه کورد بووه. زەرپه شتیه کان سهره تای سالتیان هه وه لێ زستانی گهوره بووه که له دووهم مانگی پاییزه وه دهستی پیده کرد، به لام سهری سالتی میتراپی ههر نه وه ی ئیزدیه.

له نه ویستادا به هار و پاییز نیه ته نیا دوو وهزی هاوین و زستان هیه. هاوین وه کوو «همه» و «همه نه» له هه ورامیدا «هامن» به مانای هاوینه.

«زیم» و «زیمه» به مانای زستانه. زستان به قاعیده ی ته ویستایی ده بی به زموستانه («ز») بزور که ی هیه. زم + وو + ستا + نه. زم واته زمسان یان زفستان یا زوستان. له سهر «وو» باس کرا. «ستا» به مانای ویستان. له سهر «نه» باس کرا. به گشتی به مانای کاتی که که وهزی زستانی تیدا وه ستاوه.

- وتمان «ئیبنی نه دیم» داسنی وه کوو دیسانی (کرمانجی دیسنی) ناو بردووه گشت نووسهره کان دیسانی به شی له مانه وی ده زانن. ته نیا نه بووره یحانی بیرونیه که ده لێ دیسانی پیش له مانه وی هه بووه چون مانای له به ره مه کانیدا ناماژه ی پێ کردووه. هه ندی نووسهر وشه ی داسنی به جینگای ئیزدی به کار ده هینن لهوانه «عبدولقادر بن روستهم بابانی» ه له کتیبی «سه یرو لئه کرا» که به فارسی نووسراوه و به تینکوشانی «موحه مه د ره توف ته وه کوللی» چاپ کراوه. له وه دا داسنیان وه کوو ئیزدیانی نیشته جی له چیا ی «زه نگاریسه» (شنگار) ده ناسیتیت (سهر چاره ی ناوبرا. ل ۱۸۶)

نه وه ندی له بیرو باوه رپه کانی ئیزدی هیناوه و به داسنی ئیزدیه کانی ناساندووه، نه گهر له راستیدا داسنی و ئیزدی یه که بن دیاره داسنی له گهڵ دیسانی ئیبنی نه دیم یه که نین چون دیسانی دوانه په رست بوونه به لام ئیزدی تال په رستن. توژی نی زۆرتری پتو یسته.

«سیاه چشما، ماها، من این ندانستم که ماه چهارده را غمزه از غزال بود». واته نه ی چاوره ش، نه ی مانگ، من نه مه د نه ده زانی که خه مزه و نازی مانگی چواره له ئاسکه وه یه. نه وه به یته فارسیه هی غه زه لێکی نه بوو تاهیری خه سه روانی شاعیری فارسی ویزی سه ده ی چواری کۆچی ده رباری سامانیه کانه، (گنج سخن، ذبیح الله صفا - ج ۱ ل ۲۲)

هەرچەند بە موسلمان بوونی ھۆزە ئارییەکان پێوەندی ئوستووپی و ئۆلی مانگ و ئاژەلی گیاخۆر نەما، بەلام ئاژەلی گیاخۆر وەکوو سەمبولی مانگ لە فەرھەنگی ئەواندا بۆ ماوەیەکی زۆر ھەر ماوێ. شایانی باسە جگە لەو شاعیر و ئەو بەیتە لە ناو شاعیرە فارسیەکاندا هیچ کەسم نەدیووە بەو شتە ئاماژەیی کردبێت.

وتمان لە میھرپەرستیدا بەرد ئاماژە بە ئاسمانە و وشەیی ئاسمانیشان لێکدراویەو کە لە وشەیی «ئەس = ئاس» بە مانای بەردگیراوە. لە ئەدەبی کاکەبێشدا، تەوێن واتە بەرد ھەر ئاماژە بە ئاسمانە. لە کەلامی نەوێن و ئۆ پیری شاھودا کە دووئەکانی پێشینی خۆیان دەر دەبێن. پیر نامدار دەلی.... نامم حەکام بیوێرتەر نە ئاسمان. زۆرێک لەو نەود و ئۆ پیر وشەیی ئاسمان یان سەما، یان ئەفلاکیان ھێناوە بەلام پیر حاجی بە جینگای ئاسمان، وشەیی تەوێن ھێناوە کە لە ھەورامیدا بە مانای بەردە «..... نامیم جاسوس بیوێرنە کۆی تەوێن» یان پیر ئەلماس دەلی «..... نامیم زەمزم بیوێرنە سەمای تاش» سەمای تاش واتە ئاسمانی بەرددین. تاش بە مانای زەرە و رەوێزە. پیر مەستی دەلی، نامیم بیوێرتەر وەرنە سەنگ بەردی، کە ھەر مەبەست ئاسمانە.

جامی مانگ و سیمورخ نیشاندی خۆر لە ئەدەبی کاکەبێدا ھەبە کە نیشاندی ھەرە کۆنی کوردەواریە خەلیفە دەمیاری نەوسوودی شاعیری زەمانی باوە ناووس پێش سان سەھاک پارچە شیعریکی ھەبە لەویدا بە ناووس دەلی:

قازی تەن قازی ھەر دوو سەر پەس یار جامش مەھتاوێن بێن چەرخی دەوار
واتە داوێرت «قازی» (قازی دوونی بنیامینە لە زەمانی باوە نازدا) لە «ھەوێ» و «ئاخر» وە.
جامی خواردنەوی لە مانگەشەو لە ژێر چەرخی خولەردا.

مورغوو نوورین پەپ لێ شەو پێوار مووچەو کۆی چلەن ناگۆمەیی نەخزار
واتە پەلەوێری تیشک پەپ وێنە شەو شارووە کە مووچە کە جینگای ھاتنی چلەن
(رۆژھەلات) لە کۆگای ئاسمانەکانەوێ (مووچە بەشی خواردنی پێوێزە لە جەخانەکاندا)

لە ئەدەبی کاکەبێدا وەکوو ئاماژەکانی کۆنی میتایی زۆر بە پەبوێندی میھر و شیر یان خۆر و شیر ئاماژە کراوە و ھەندێک پێشکەش کرا. «عەبدول نازار» شاعیری کاکەبێ زەمانی سان سەھاک لە بەشی کەلامی «پیر یادگار» لە شیعریکی دا دەلی:

نەبی وەر غەسلانی .....+ دیوان نووری نەبی وەر غەسلانی

نینا گهواهی مهدی بهیانی + برابیم و یادگار بافته و یهك تانی ...
 «نافتا و چینی «شیر» یهك جهسه و جانی + نهخزهر ریسمان به شهش تهكانی
 مهندهرمدانی نهكۆی سهیری + گا شیر نافتاوهن گا نافتا و شیر
 {«نافتا» چینی «شیر» یهك جهسه و جانی + نهخزهر ریسمان به شهش تهكانی +
 مهندهرمدانی نهكۆی سهیری + گا شیر نافتاوهن، گا نافتا و شیر} واته لهم بهر، كانی غهسلانه
 وه، دیوانی نوور لهم بهركانی غهسلانهویه، نیستا به بهیان گهواهی دهدهم كه شانیهراهم و پیر
 یادگار له یهك تان (تان) چندراون، خۆر له گهڤ شیر یهك جهسته و گیانن (خۆر و شیر یادگار و
 ئیهراهم كه له یهك تاله تیشكن) وهك چنراوهی سهوزی شهست لۆ كه یهك گوریس دروست
 دهكهن، له جینگای تهختی شادا كه راخراون گاهێ شیر خۆره (ئیهراهم یادگار) گاهێ خۆر شیر
 (یادگار ئیهراهم واته تیشکی مانگ و خۆر هدر دوو یهكن).

جهژنی ئیزدییهكان له دهی مانگی گهلاویژدا له گهڤ چلهی عروجی میترا رێك دیتهوه. ههروهها
 جهژنی پیرشالیاری ههورامی له چوارشه مهیه کی ناوه راست مانگی زستان (بهفرانبار) دا له گهڤ
 چلهی زایینی میترا له سهدهف یان بهرد رێك دیتهوه. چون زهڤدهشتی زهمانی ساسانی نهیتوانی نهم
 نه ریته له ناو بهرێ ناویان نا جهژنی «سهده» واته سهده رۆژ له سال تیپه پویه. بههار کوردیش له
 ههندی ناوچهی کرماشاندا ههر چلهی زایینی میترا به. سالی زهڤدهشتی له سهدهتای دووههم
 مانگی پاییزه دهستی پیده کرد.

تهوار

لهم بهرهمه‌دا سهدان ناوی جوغرافيايی و نوستووپه‌یی وکەسانی هاوچەرخ و پيشوو هاتووە کە
 ئەگەر گشتی بنووسری لاپه‌په‌ی زۆر ده‌گرتتەوه به‌لام پیتویسته ناوی کتیب و سەرچاوه‌گه‌لی کە لهم
 کتیبه‌دا له‌وانه کە‌ئک وەرگیراوه یان ناما‌وه‌ی پینکراوه بنووسری.

ریزی کتیب و سەرچاوه

ناوی نوسه‌ری کتیبه‌کان له ده‌قه‌که‌دا هاتووە

آئین مهر میترائیسم (هاشمی ره‌ضي)

آئین میترا (فرانتس کومون)

آئین میترا (مارتین وی‌رماوزن)

آئین یهود

ا‌ثار البا‌قیه عن قرون الخالیه

ا‌ثار الحق

أواز پر جبرئیل

ا‌ثار فارسي ح‌ضرة شیخ شهاب‌الدین

ناوه‌زی سوور. ب. ب، عقل سرخ

ناوینه (گۆ‌فار ژماره ٩)

ناینه‌ده (گۆ‌فار ژماره ٣٤)

ناینه‌ده (گۆ‌فار ژماره ٣٩)

۱ - ث

احسن التقاسيم

اوراق

ايران از ابتدا تا اسلام

ايران در آستانه‌ی يورش تا زيان

ئه‌ويستا

ئينجيل

سوهروه‌وردی

اخبار البغداد

اخبار الدوله السلجوقيه

ارتنگ (ارژنگ)

اسکندرنامه

اسلام در ايران

اشكال العالم

اعلام التقي

اعلام الهدی

اقبال نامه

البدأ و التأريخ

التنبیه و الاشراف

الشبك

الشجره الالهيه

الكامل

الهی نامه

المسالك و الممالك

الملل و النحل

انسیکلوپدی اسلام

ب

بابک خرمدين

برايموك (بهيت)

برگزیده اسار عين القضاة

برهان الحق

برهان قاطع

بصاير

بندهش (بوندههيشن)

پ

پرشن ميتولوجی

پژوهشی در اساطير ايران

ت

تاريخ أخطري

تاريخ غازانی

تاريخ گردیزی

تاريخ گزیده

تاريخ ماد

تاڭگه (گوفار)

تاویل الزکات

تمهیدات

تحفة مظفریة

تحقیقی در دین یهود

تذکرة الاولیاء

ترانه های باباطاهر

تلویحات

ج

جامع الحکمتین

جامعه شناسی مردم کرد (کۆمه‌لگانه‌سی گه‌لی کورده)

جستجوهای تصوف

جغرافیای تاریخی ایران

جهانگشای جوینی

چ

چهرده باسیك له‌باره‌ی کوردانه‌وه

ح

حبیب‌السیر

حکمه‌الاشراق، ب.ب، فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراق

حکمت خسروانی

خ

خاکسار و اهل حق

خسرو شیرین

د

دائرة المعارف الاسلاميه

دائرة المعارف فارسی

دبستان المذاهب

دول الاسلام

دهره‌ی چل تن (دهفته‌ری کاکه‌یی)

دیوانه گه‌وره

دیوانی مه‌لای جزیری

دیوانی مه‌وله‌وی

دیوانی بی‌سارانی

ر

راحه‌السرور و آیه‌السرور

راقه‌ی وشه‌ی کورد (وتار، گۆنار)

روزی با جماعت صوفیان

رساله عشق

رساله فی حاله الطفولية

رشف النصائح

ریگ ویدا

ز

زبان مورچه‌ها

س

سرچشمه تصوف در ایران

سروه (گزقار ژماره ۹۲)

سفرنامه ابن حوقل (ایران در سوره الارض)

سلامان و ابسال

سکاها

سوهره وردی حه‌له‌ب

سوهره وردی دانای حکمت باستان

سهره‌نجام

سیده‌وان (به‌دیت)

سیاحه‌تنامه‌ی نه‌ولیای چه‌له‌بی

سیرالاکراد

سیره‌ی سه‌لاحه‌ددین

ش

شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌ت

شاهنامه‌ی فیرده‌وسی

شناخت اساطیر ایران

شهره‌فنامه

شه‌دادولنه‌زار

شیخ فخرخ و خاتو تهستی

شیرین و فهرهاد

ط

طبقات الاطباء

ع

عقل سرخ (عهقلی سوور - ناوهزی سوور)

عوارف

ف

فارسنامه ابن بلخی

فتوح البلدان

حکمه الاشراف

فرهنگ پهلوی

فرهنگ فرق اسلامی

فرهنگ گیل و دیلم

فرهنگ نامهای اوستا

فضائح الباطنية

فرهنگ واژه‌های اوستا

ق

قیثه‌ی سیمورغ (صفیر سیمورغ)

قدهرو خاتوو گولنه زهرد (بهیت)
قرآن (قورئانی پیروژ)
قرمطیان بحرین و فاطمیان
قیام و نهضت علویان زاگروس

ک

کتاب الفهرست، ته لفیهریست
کتاب پلوتارخ
کتیبه‌های اشکانی نیسا
کرد و پیوستگی نژادی او
کورد
کاکه‌یی
کارنامه اردشیر بابکان

گ

گاڤا (گاسا - گاساکان)
گنج سخن

ل

لاس و خدزال (بهیت)
لغت‌نامه ده‌خدا
لغه‌العرب (گوزفار)

۲

ماللهند

مانی و تعلیمات او

ماه در ایران

مجموعه فی الحکمه الالهیه

مخزن الاسرار

معجم الادباء

معجم البلدان

مقالات الاسلامیین و الاختلاف المسلمین

مدم و زین (نهمه دی خانی)

مدم و زین (فولکلور)

میترائسم ناین مهر

میهریه شت

موسحفی رهش

منطق الطیر

موتارحات

مثنوی معنوی

مشارع

ن

نام ناوران یارسان

نزهة الارواح و روضة الافراح (تاریخ الحکماء)

ناسر و مائمال (بهیت)

نزهه القلوب

و

واژه نامه ایران باستان

وفیات الاعیان

ولاتانی رژه‌های خه‌لافه‌ت (سرزمینهای خلافت شرقی)

وی دیودات (وه‌ندیداد)

ویسپهر

ویدا (ویداگان)

ه

هفت‌پیکر

هؤم یه‌شت (هوم یشت)

هه‌نبانه بؤرینه

هه‌یا کلوننور

ی

یادداشت‌های قزوینی

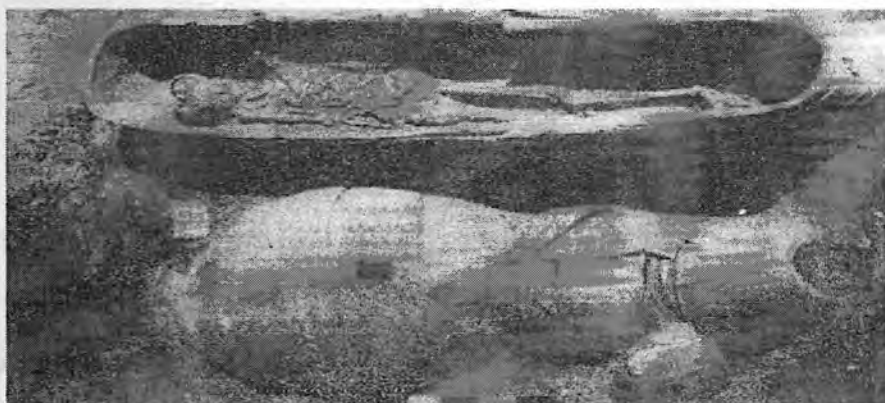
یشتها (یه‌شته‌گان)

یه‌سنا (یسنا)

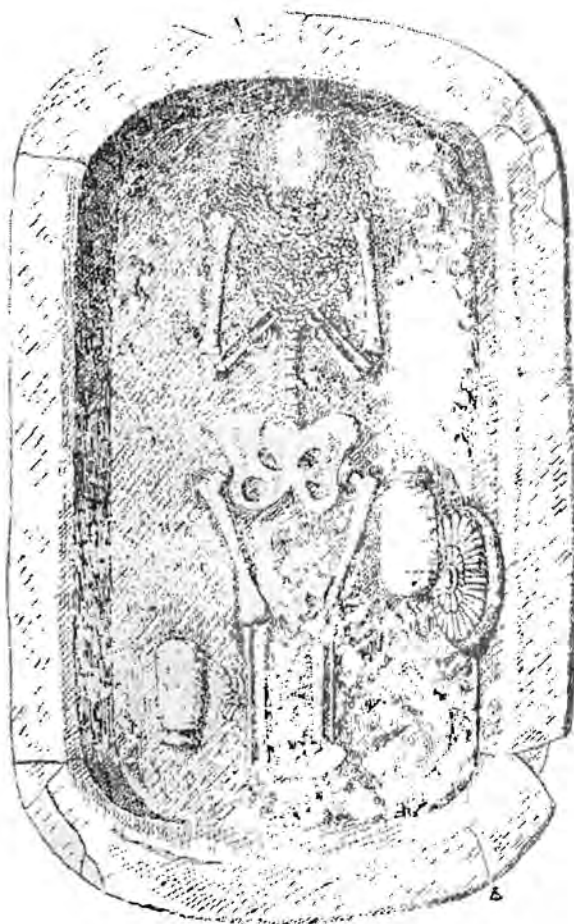
وینہی ژماره ۱:

تابووتی سواته تی گۆپی زهمانی هیخامه نشیه که له شوشدا دۆزراوه تهوه و بهدا بی میهریه رستی
نیژدوان.

له (ایران از ناغاز تا اسلام. رومن گیرشمن. ترجمه محمد معین).

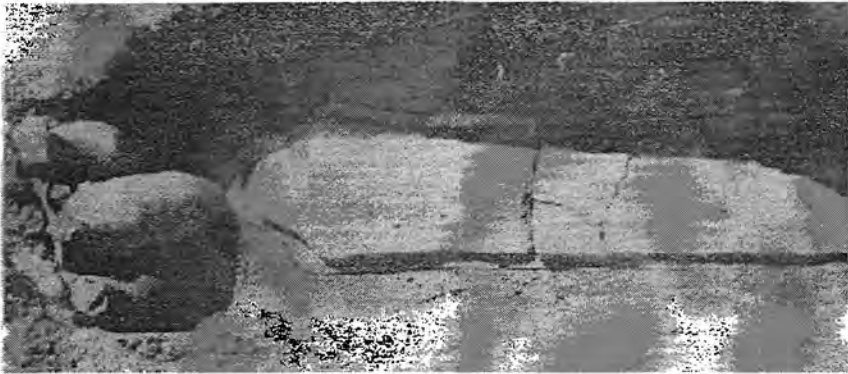

ویندی ژماره ۲:

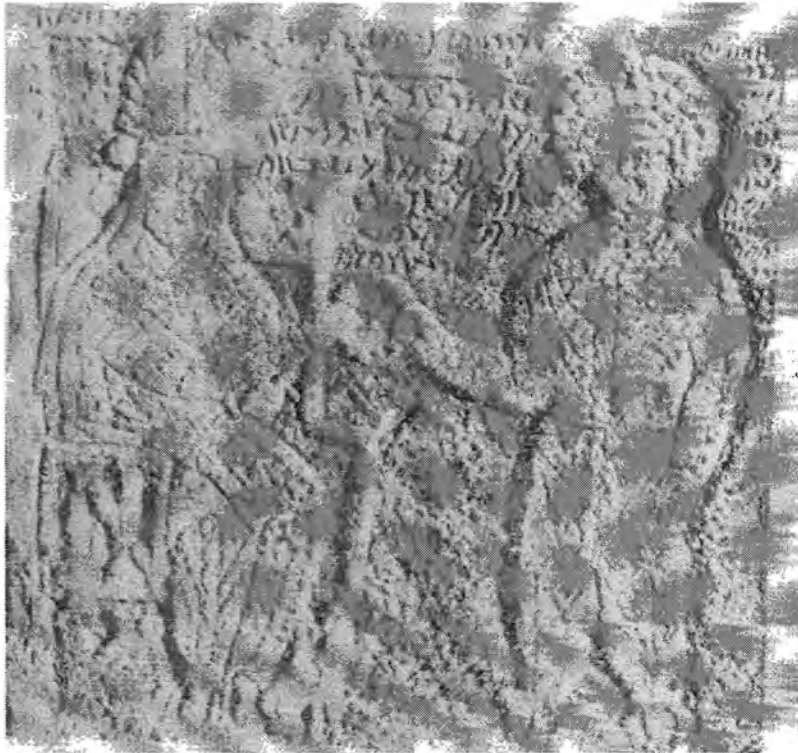

گۆڭری زهمانی هیخامه نشی له شوش باشووری رۆژاواى ئێران. مردوو له تابووتی سواله تدایه.
 نه مه دابی میهرپه رستیه. دیاره نهو زهمانه دابی نه سوودان و نه ستردانی زهرده شتی بهرپه نه براره.

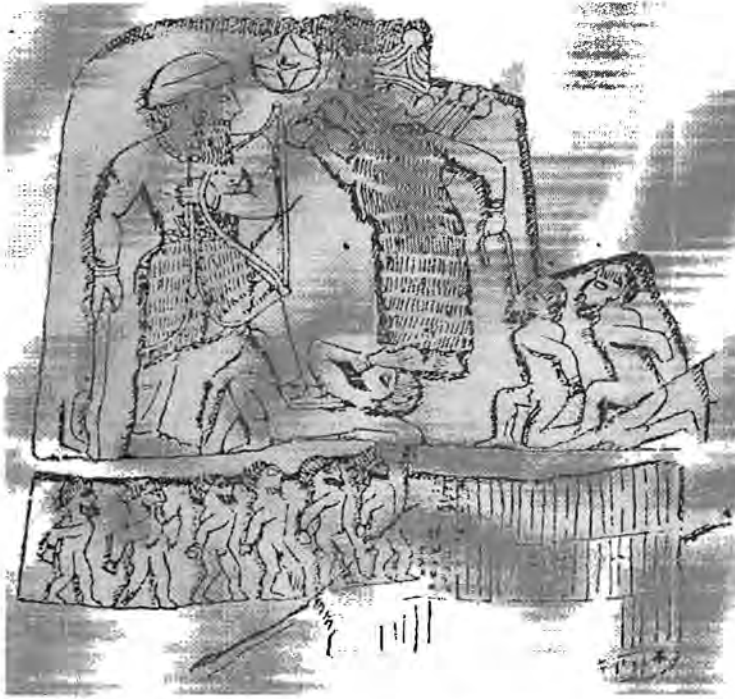
وینہ ژماره ۳

مردو له تابووتی سواته تی له گۆردا. له شووش دۆزراوتهوه. هی زهمانی نهشکانیه کانه که
میهرپهرستی زۆر پهری سه ندبوو (ایران از ناغاز تا اسلام. رومهن گیشمه ن. وهرگیتیر به فارسی
موحه مه د موغین)

نەم نەخشە نەردەوانی پیتنجەم پادشای نەشکانیە که بە گومانی نووسەری نەم پەرتووکه پەیمانی
فەرمانداری ولایتیک لە گەژن کەسینکی دیکە دەبەستی.

نەخشی له بەرد هەلکەندراوی «نانوو با نی نی» پادشای لوولوبیەکان لە «سەر پەل زەهاو» کوردستانی رۆژەهەلات هەزارەى سێى پێش زاین. لە گەڵ خوداوەند «نی نی» پێیان لە سەر دوژمنی شکست خواردو دانراوە و خوداوەند بە هەلقە (بازنە) بەلێن و پەیمانی حکوومەتى پێ دەدات. لە سەریانەوه خۆر کە خاچ لە ناو راستیدا یە چاوەدێرە. دیارە بازنە و خور وەکوو نیشانەى بەلێن و پەیمان زۆر کونترە لە هاتنى ئارییایەکان لە ناوچە کەدا. پاش هەزار سال وەکوو پێشان دەدری داریووشی هیخامەنشی لە بیستووندا لاسایی ئەوێ کردۆتەرە. هەشت سەدسال پاش داریووش ئەردەشیری ساسانی لە تاقەوساندا سەری کوردانشای مادی خستۆتە ژێر پێی. لە بیستووندا بە جینگای خاچ و خۆر پەیکەری هەرە کۆنى میترا پێش بەدى هاتنى ئاینی میتراى دانراوە. دیارە زۆر هەلە یە بەر نەخشە لە ئێراندا ئەهوارامەزدا یان فرووهر (فرەووشی) دەگوتری. لە نەخشە کەى تاقەوساندا وەکوو پێشان دەدری بە جینگای ناماژەى میترا لە سەرەوه خودی میترا بە شیرەوه وەستارە.

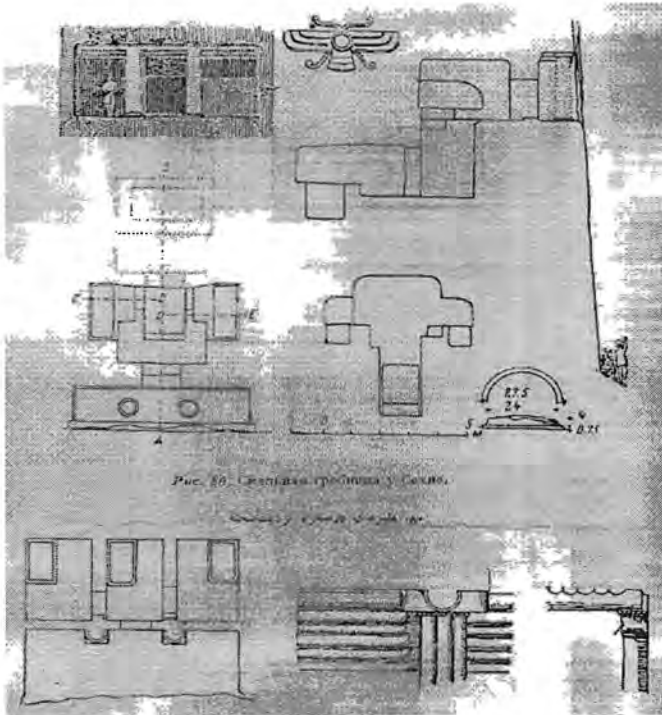

Рис. 80. Проект здания (1) - общий вид.

معماری و نقشه‌کشی

گوږي پادشای ماد له باژتړي «سه‌هڼه» (سه‌هڼه = سه‌دکانی) نزيك كرماشان كه وه‌كوو ده‌خه له تاشه به‌رد هه‌لکه‌ندراوه. له سهر ده‌خه‌نیشانه‌ی روحي خور هه‌لکه‌ندراوه. نه‌و نه‌خشه هی‌چند سه‌ده پيش به‌دی هاتنی نایني میترايیه. دیاکو نوف ده‌خه‌کدی قزقاپان له کوردستانی باشوور به‌گوږي «هوو خشته‌تره» پادشای به‌هتزي ماد كه ناشووری تيك شکانده‌زانسي و نه‌وه‌ی دووکانی داود له سهر پل زه‌هار به‌گوږي «نشتو ويگو» ده‌ناسيڼي كه ههر نه‌و نه‌خشه‌ی هه‌ره‌کونی روحي خوری له‌سهر به‌رد نووسراوه‌کدی داریووشی له بیستووندا هه‌یه. هیرتس‌فولډ نه‌و نه‌خشه‌ی وه‌کوو په‌یکه‌ری نه‌هوورامه‌زدا و میترا ناساندوه كه نه‌هوورامه‌زداکدی هه‌ل‌یه. ده‌خه‌کانی سه‌هڼه و قزقاپان زور له يک ده‌چن. ده‌خه‌کدی سه‌هڼه‌ش هی پادشایه‌کی ماده به‌لام نازانين کاميان.

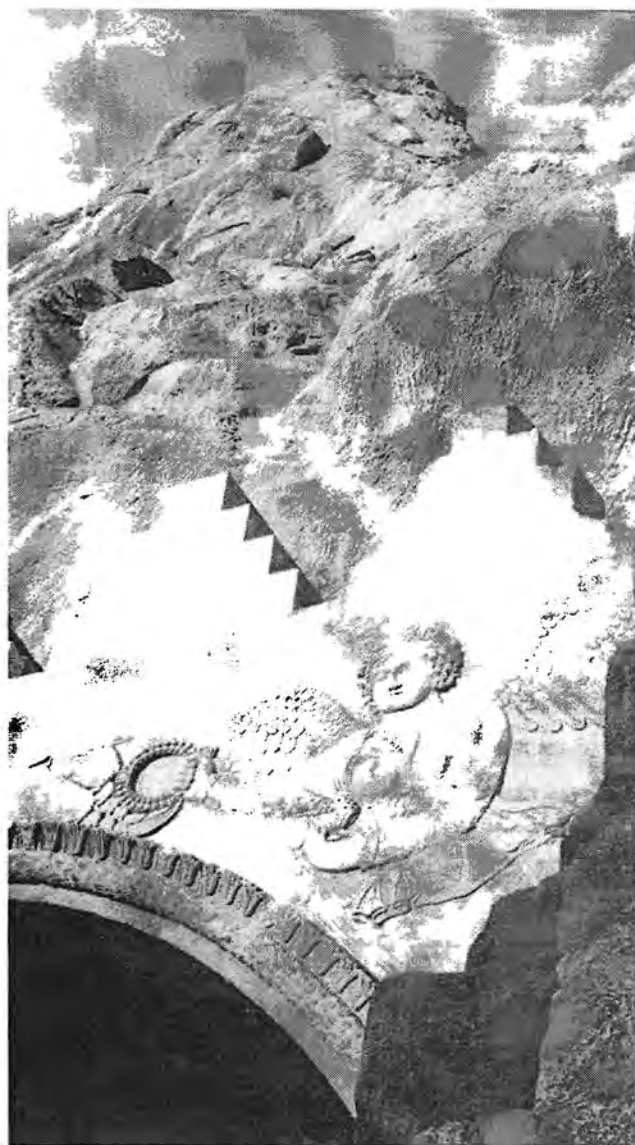

وینەى ژمارەى ٦:

بىستون روژهلات جەستەى كوژراوى فەرماندارى ماد لە ژىر پىتى داريووشدايە. دەستى راستى
بە نىشانەى سوپندو راستى قسەكانى بەرز كردهوتەوه لە بەرانبەرىدا پەيكەرى مېترا پىتش
بەديھاتنى ناينى مېترابى دەبينى ئە نەخشەكەى نانوبانىنىدا بە جىگای ئەو نەخشە خۆر و خاچ
هەيە. ب. وینەى ژمارە ٤

تاقه‌وسان رژژه‌لات یه کئی له دوو فریشته‌ی تاقه گه‌وره‌که‌ی تاقه‌وسان. فریشته یان پهری به
 تاینی زه‌رده‌شتیه‌وه پیوه‌ندی نیه. فریشته له نه‌ویستادا وه‌کوو «په‌نیریکا» (په‌نیری = پهری)
 ناسراوه که بوونه‌وه‌ریکی نه‌هرمه‌نیه.

وینەى ژماره ٧

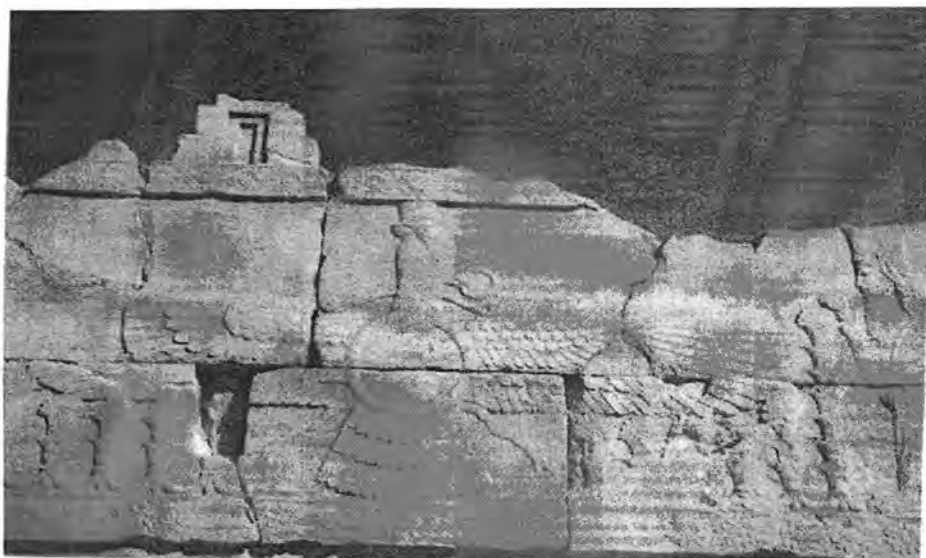
نه‌خشی سەر بەردنوو سراوێ ییستوون. وەکوو پەلەوێك له‌ خۆر هاتۆته‌ ده‌ری و بازنەى كەمەر
و ده‌ستی راستی پێشانده‌ری رۆحی خۆره‌. ده‌ستی چەپی كە نزیک به‌ دله‌ به‌ نیشانه‌ی گه‌واه‌ بوون
به‌رز كرده‌وه‌ (ب.ب. به‌شی هه‌فته‌م)

ویندی ژماره ۸:

ئەو نەخشە لەسەر کاشی سۆڵەتی زەمانی هێخامەنشی لە تەختی جەمشێد دوزراوەتەو.
 بەو بازەنگە لە کە لە پیتی دایە دیارە کە چەشنیکی تری نەخشەکانی سەھەنەو و تاقەوسان و
 قزقاپانە. لە دین و فەلسەفەی کوردیدا وەکوو سیمورغ ناماژەیی پێ کرا.

ویندی ژماره ۹

ئەم نەخشەش وەکوو ئەوانەى سەھەنە و قزقاپان و بیستوون نەخشی میتراپە پیش بەدیھاتنی
 ئاینی میتراپە. لەم لاو لایەو گۆلی لیلەو پەپ (نیلووفەپ) روواری کە وەك وتمان سەمبولی میتراپە.
 بازنە و گۆلی لیلەو پەپ بە جوانی پیشاندەدات کە ئەو نەخشە نیشانەى ئەھوورامەزدایان فرووھەر
 نیە.

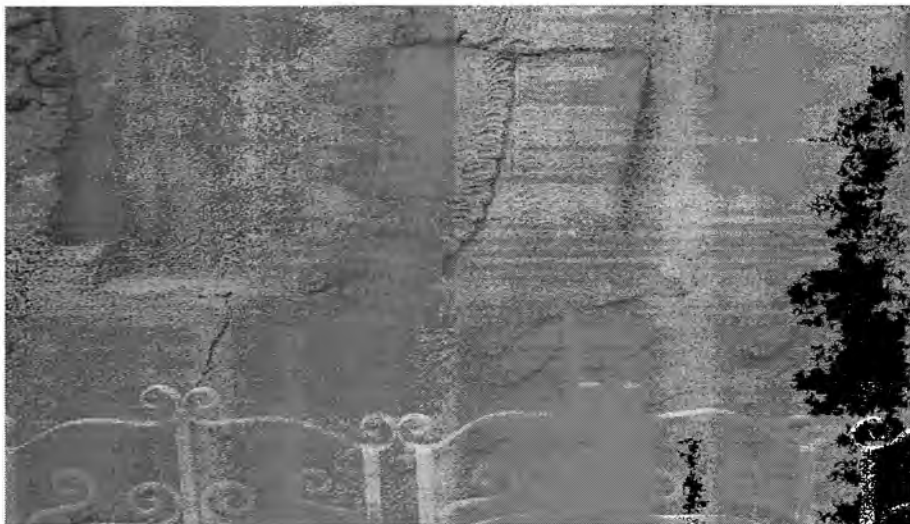
ویندی ژماره ۱۰

جدهستدی کوژراوی کوردانشای مادی له ژیر پیتی ئهرده شیر و فرمانداری تازیدی (ب. ب. ب.
بهشی ههفتهم ل ۴۵۶)

وێنەی ژماره ١١

کوردهانشای مادی له ژێر پیتی ئهردەشیر و فەرمانداری تازهی ماددا

وێنەی ژماره ١٢

گوێی لیله و پهڕ له ژێر پیتی میتادا که یه‌کێ له سه‌مبوله‌کانی میتایه.

ویندی ژماره ۱۳:

نرددشیری ساسانی که له گهڼ فرمانداری تازهی ماد به بازنه و شنیل پهیمانی وهفاداریوون
دهبهستی

ویندی ژماره ۱۴:

تاقه گهوره کهی تاقهوسان میترا - خهسرهو پهرویز - نهناهیتا خودای پاریزهری تارهکان

ویندی ژماره‌ی ۱۵

گولی لیلهره‌پر (نیشاندی میترا) له‌م لار لای تاقه‌گه‌وره‌کدی تاقه‌وسان

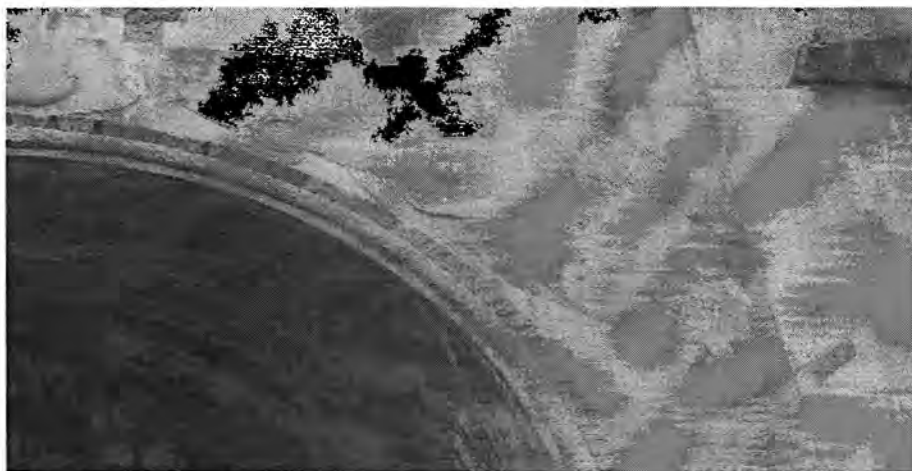

ویندی ژماره‌ی ۱۶:

ئه‌م دوو پدیکه‌ره له تاقه‌وسان وه‌کوو دوو پادشای ساسانی ناسیندراون که چی له
پدیکه‌ره‌کانی تردا وه‌کوو ئه‌هورامه‌زدا!

پټنډۍ ژماره ۱۷:

په کي له فرشته کاني هم لار لای تاقه گوره کدی تاقهوسان که وتمان به میهر دینیوه پټو نندی هدی.

وټنډۍ ژماره ۱۸:

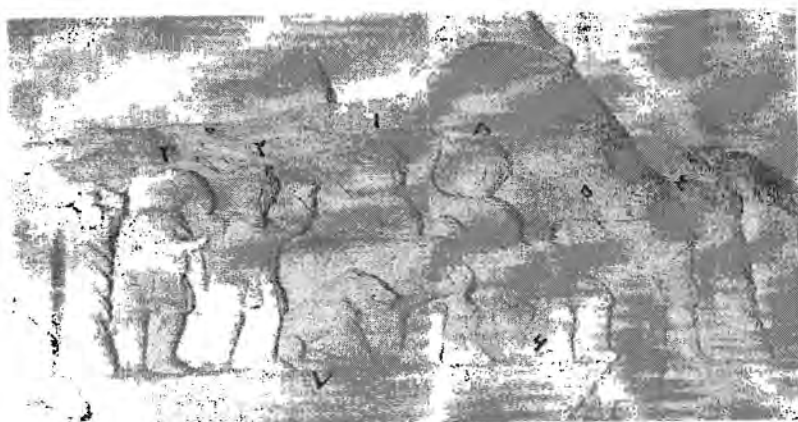
تاقه گوره کدی تاقهوسان. له سدرهوه میترا - خه سره پیدرویتز - نه ناهیتا

ویندی ژمارهی ۱۹:

دەرکهوتنی میترا له سەدەف و لیلەوپەڕ. لەسەر میترا دوو تین دانراوە کە ئەویش وەکوو لیلەوپەڕ نیشانەیی ئاوو زەریای یەكەمینە لە دینە کوردیەکاندا. لە ستایشتگای «مەرنه‌ایم» لە فرانکفورت دۆزراوەتەوه.

ویندی ژمارهی ۲۰:

ئەم پەیکەرەنە لە ستایشتگای میتراپی کونجیک لە یوگسلافیا دۆزراوەتەوه. شروقه‌کەیی لە بەشی هەفته‌مدایە. بەرپۆه‌بردنی شامی ناخرو پەیمان بەستنی میتراپە. بە وردی وەکوو بەیابەستی ژیر ساجی ناره. ژمارەکان خۆم دامناوه.

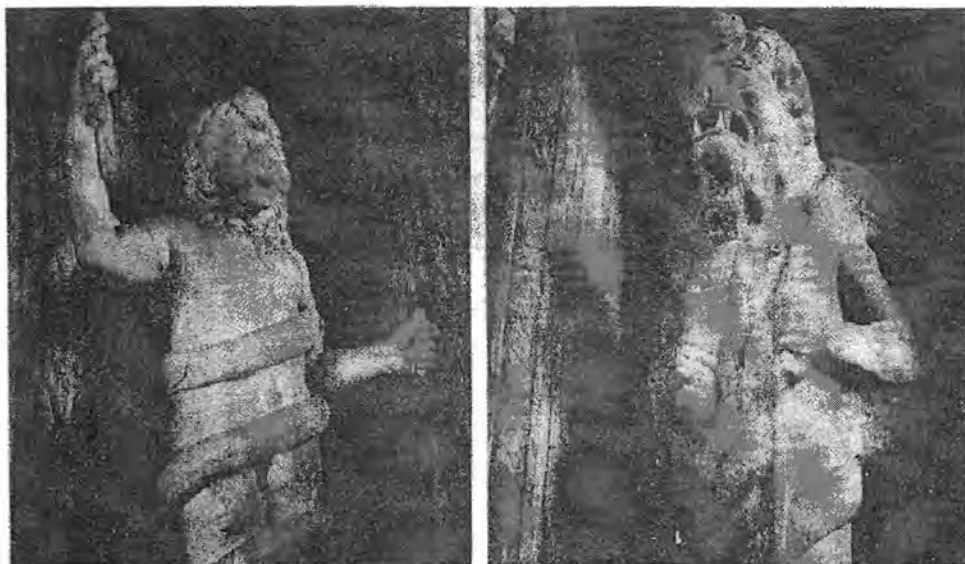
ویندی ژماره‌ی ۲۱:

نهم په‌یکه‌ره که به هه‌له به‌زروان ناسیندراوه به جوانی و ناشکرای ته‌وچیدی دوولایه‌نی قین و تاریکی و نوورو ره‌همه‌تی حق وه‌کوو ته‌و تاک په‌رستیه که له دینه کوردیه‌کاندایه پیشان ده‌دات. شیر و مار و نامرازی جنسی نیشانه‌ی قه‌هره وه‌کوو سوهره‌وردی ده‌لی، یان جه‌لالی حق وه‌کوو عیرفان و سۆفیگه‌ری ده‌لی جوانی دیمه‌ن و نه‌ندام و شه‌ماله‌ی نوور نیشانه‌ی ته‌وین و جوانی یان «حوسن» که سوهره‌وردی ده‌لی، یان جه‌مالی حق که عارف‌گه‌ل ده‌لین. به گشتی لیکدرا‌نی ته‌و دوو لایه‌نه مانای ته‌واوی مه‌له‌ک تاوسی کوردانه. نه‌گه‌ر زینیر و ویرماوزن و کومون و ره‌زی و... ته‌وانه‌ی ناومان برد زانیاریان له‌گه‌ل دینه کوردیه‌کان بوايه بی هیچ به‌لگه‌یه‌ک نه‌یانده‌گوت که زروانه.

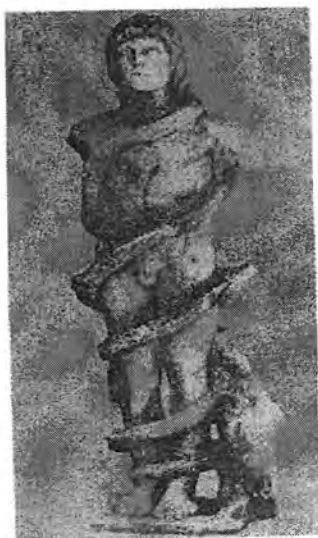
ویندی ژماره ۲۲:

دوو پدیکهری لایه‌نی قین و تاریکی حق که به هه‌له به‌رزوان ناسیتندروان

ویندی ژماره ۲۳:

له‌م پدیکهره‌دا دوو لایه‌نی قین و تاریکی و تیشک و به‌زه‌یی خودا وه‌کوو یدک راسته‌قینه پیشان دراوه.

وێنەی ژماره ٢٤:

دهرکهوتنی میتا له گوتی لیله و پهڕ (تهجه لای خودا له زهزیای تاریکی یه کهمین له دینه
کوردیه کاندای) ئهم گوله له ناو ئاودا دهروی

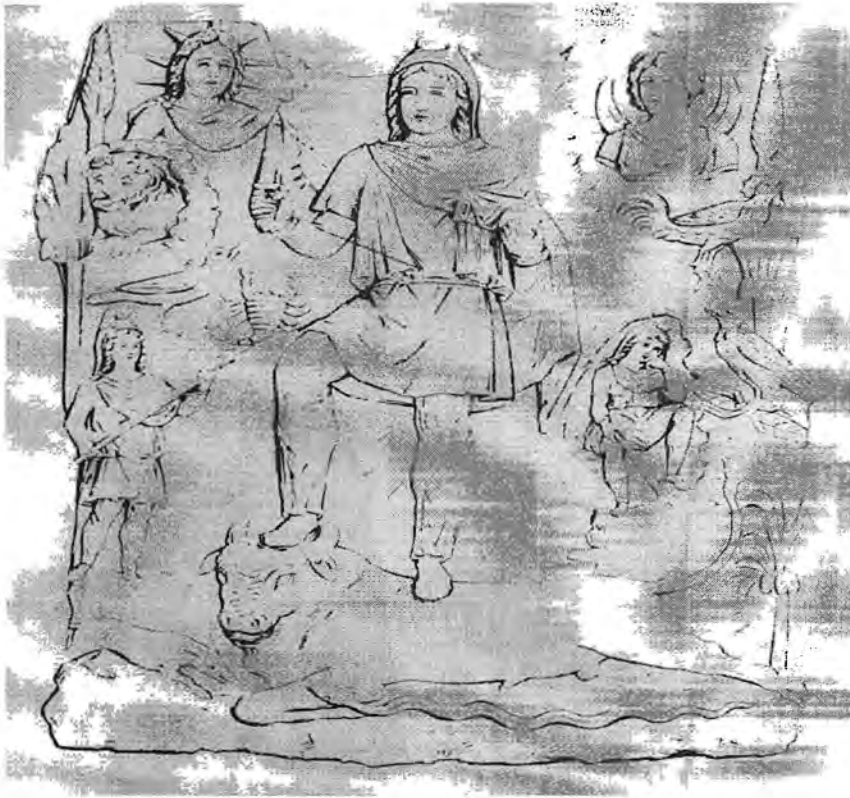
ویندهی ژماره ۲۵:

زاینی میتا له بهرد. له م په یکه ودا مار به نیشانه ی لایه نی قین و تاریکی حدق به شی له بهر ده.

له به شی پینجه م دا وتمان که له فله سه فدی سوه ره ودر دیدا قین و تاریکی (قهه رای حدق له ماده ی تاریکدا کامیل ده ییت که ماده ی تاریکیش چه شنی نووړو ته جه لای خودایه.

لەم نەخشەدا میترا خۆی نامادەى كوشتنى گا دەكات. لە راست و چەپپەوه مانگ و خۆر هەيدە. سەنبولى خۆر شيرە كە لە ژيريدايە. سەنبولى مانگ هەم ئاژەلى گيا خۆرە و هەم كەلەشیر كە وەكوو كەلەشیر لە ژيريدايە. قوربانى كردنى كەلەشیر لە ناینه كوردیە كاندا بە جینگای ئاژەلى گياخۆر بۆ ئەم راستیە دەگەرێتەوه. لە نەخشەكەدا دوو كەسى (كووت و كوتوپات) دەبینین كە نیشانهى خۆر هەلاتن و خۆر نیشتنە.

سەگ و مار و دوو پشك چاوەڕێى قوربانى كردن. قالاو و هەلۆش لە نیشانهكانى تری ناینى میترايين.

ویندی ژماره ۲۷

میترا و قوریانی کردنی گا (مانگ). شریقهی له ناو دهقه کاندایه.

ویندی ژماره ۲۸

ستایشگای میهری نوستیا له یتالیا. میترا له کاتی کوشتنی گا (هه نومه دیه هه یث = هۆم = مانگ) دا

ویندی ژماره ۲۹

Lion-headed god standing on globe with crossed circle

پدیکهري لایه‌نی قین و تاریکی خودا که به هه‌له به‌رزوان ناسیندراوه.

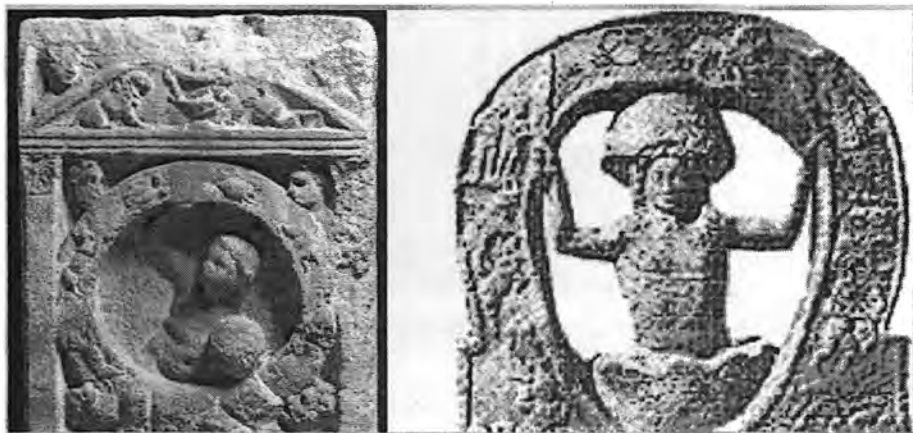
ویندی ژماره ۳۰

پدیکهري میترا پاش به‌دیها‌نی نایینی میترای لہ کاتی کوشتنی گادا
(ب.ب. ناو‌رۆکی به‌شه‌کانی ۳ تا ۷)

ویندی ژماره ۳۱

دوو پدیکه‌ری میترا که وه‌کوو دینه کوردیه‌کان له سه‌دهف ددرده‌که‌وی. ب.ب. به‌شی هه‌فتم.

ویندی ژماره ۳۲

پدیکه‌ری لایه‌نی قین و تاریکی حه‌ق که به هه‌له به‌زروان و کرونووس ناسراوه. نه‌و پدیکه‌ره هه‌ر میترايه له جه‌سته‌یه‌کی‌تردا شیر و مار و نامرازی جینسی نیشانه‌ی لایه‌نی قه‌هر و تاریکی حه‌قه.

ویندی ژماره ۳۳:

پدیکه‌ری سه‌ری گه‌وره‌ی میترا به کلاره تایبته‌که‌یه‌وه له نه‌مروود داغ کوردستانی باکوور

ویندی ژماره ۳۴:

دوو پدیکه‌ری‌تری لایه‌نی قین و تاریکی حدق

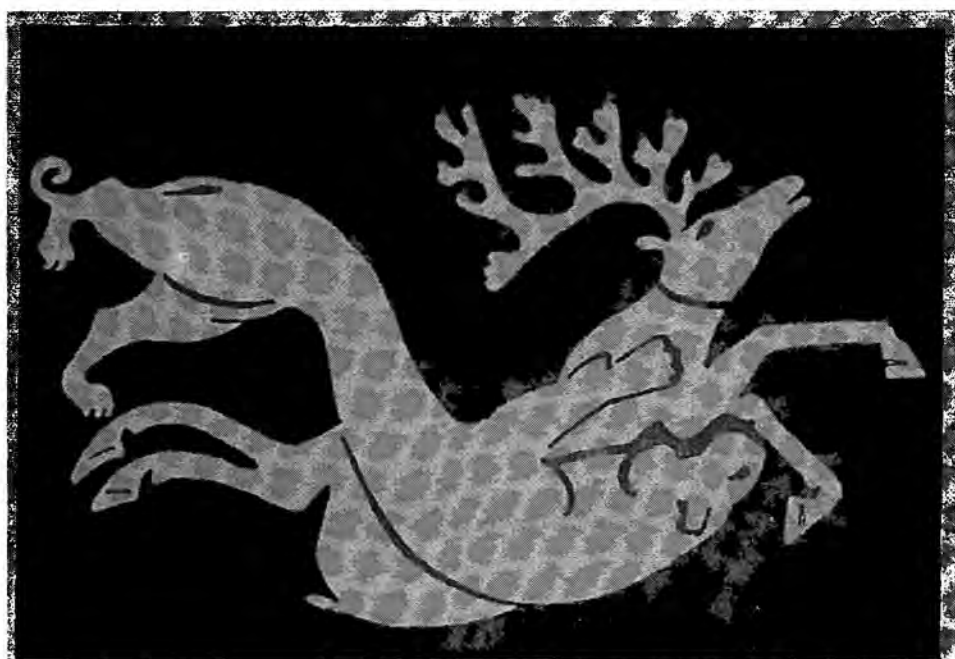
وینە ی ژمارە ٣٥:

نەم دوو وینە هە سە کایە کانه که هەر ئاریایی بوونە. لە تە پۆلکە ی یەك لە «پازریك»
ئاسیای ناوەندی دوزراونە تەو. شیر (خۆر) خەریکە گا (هەنومە - هەیف یان مانگ) دە کوژی.
دیاره ئەوانیش وە کوو ئاریاییە کانی هیندوستان و ئێران بە ئوستوورە ی میترا و هەیف باوە پریان
بوو.

(کتییی سە کاکان. تا ما را تالبوت رایس. وەرگێڕ بە فارسی روکیە بیتزادی)

وینەى ژماره ٣٦:

وینەى ژمارە ۳۷

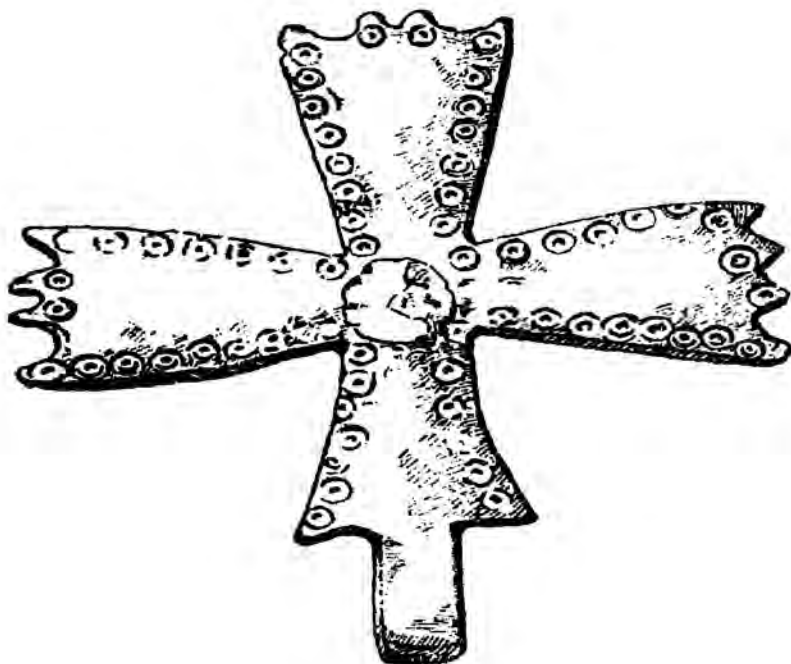

لێره دا به جینگای شیر که نیشانهى خۆر و میترايه، هه لۆ (سيمۆرغ) که تهویش هه نیشانهى
 خۆره و له بهشى سوهره وهرديدا باس کرا «هه نومه» يان هه يث يان مانگ ده کوژي. نه و وینەش له
 ئاسارى سه کاييه کانه و له سه ر کۆتالێ سه ر زینى ته سپ له ته پۆلکه ی یه کى «پازريک» له
 ئاسیای ناوه ندى دۆزرا وه ته وه. سه ده ی پێنجی پێش زاین. (کتیبي سه کاکان تامارا تالبوت رایس.
 وه رگێپ به فارسی روقيه بیهزادی)

رېښه ژماره ۳۸

وېښه خاچ له برنجې هېزار سل پېنځ زايښ. له كڅ كراوه كاني «نه كرمهڼ». له «ماكو»
(مادكو) دوزراو ته وه. (پيشان دودات خاچ ورك نيشانه ي خور زور ميژينه تره له نايښه مه سيحي).
له كتيبي «ماه در ايران» وركړاوه.

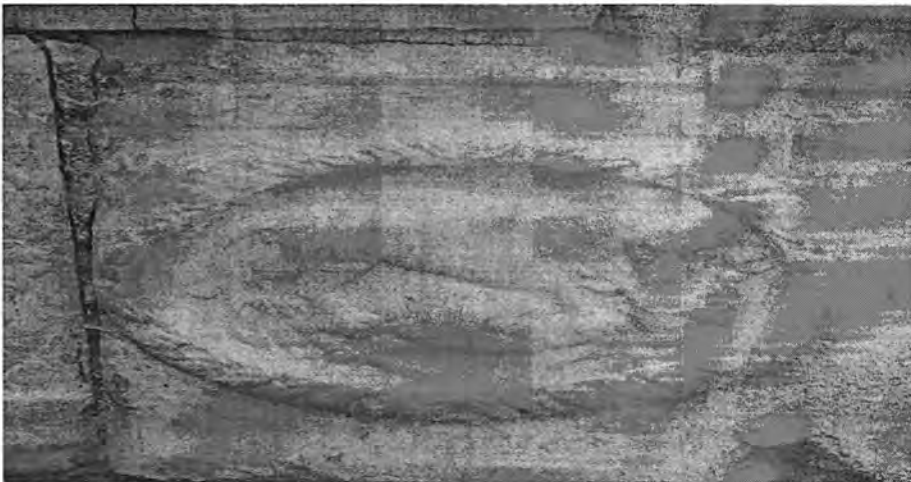
ویندی ژماره ۳۹

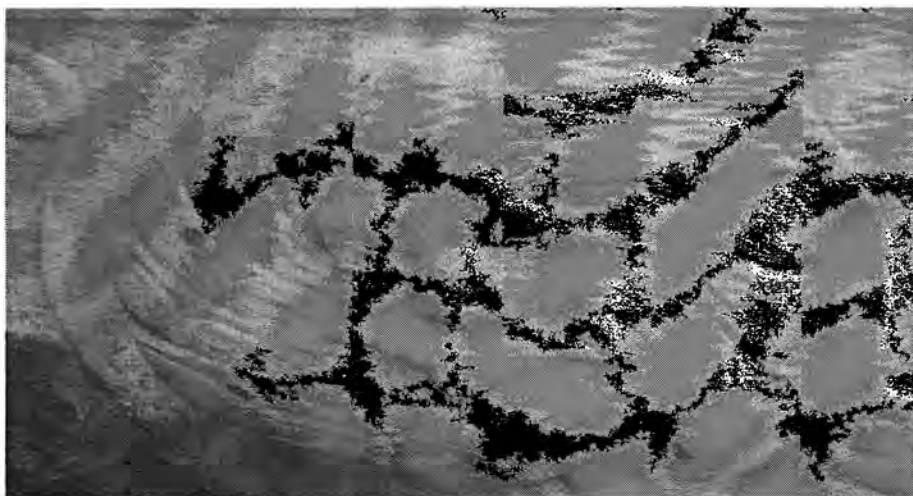
میترا (شیر) له حالتی کوشتنی (هونه مه = هدیف = مانگ). سنه. خواجه نشینی مائی وه کینل

ویندی ژماره ۴۰

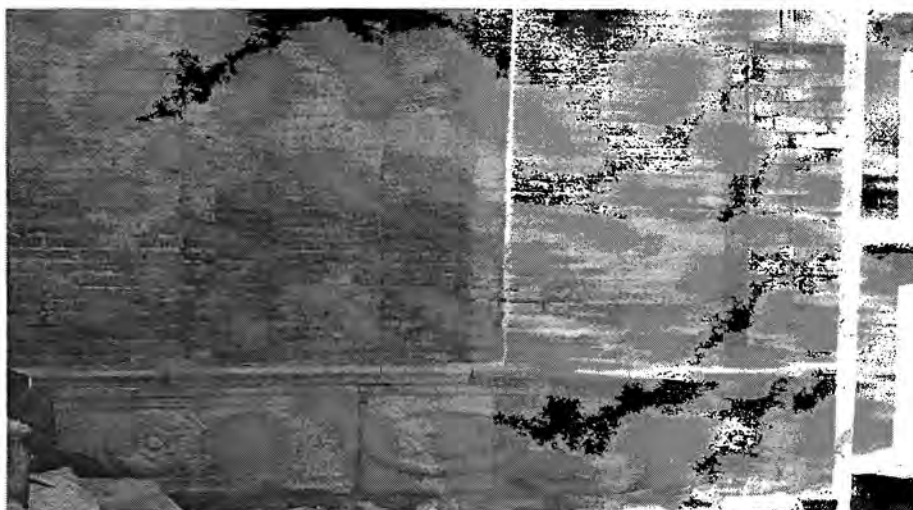
هدر تهو نه خشی سدروو. بیهیتنهری نه خشی سه کایی و زږو په یکه ری تری میتایی له نه وروپا و میهرابه کانی رډم.

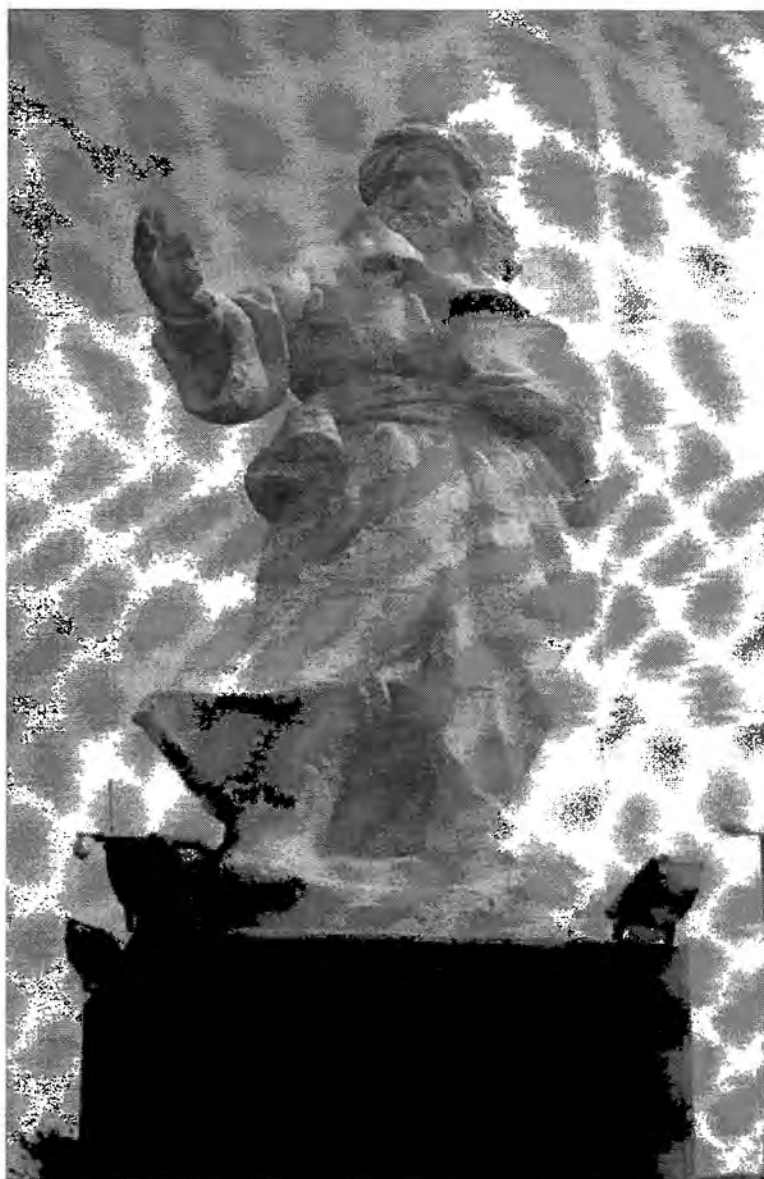
وینهی ژماره ۴۱:

گوتی لیله‌په‌پ (نیلوفه‌پ) له‌م لاو لای نه‌خشی میتا و هۆم له وینهی خواره‌وه‌دا له سهر بدردی
خواجه نشینه‌کانی سنه مالی «وه‌کیتل» له قه‌تارچیان.

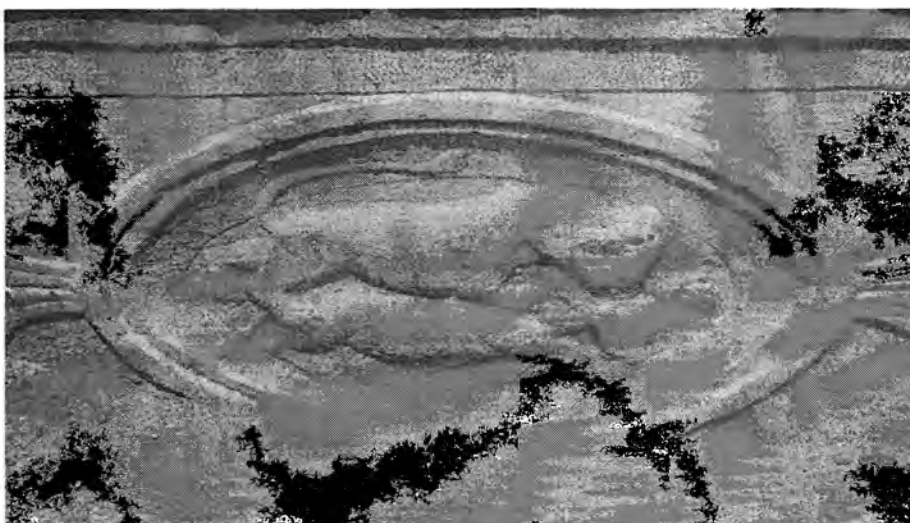

وینهی ژماره ۴۲:

میتا (شیر) گا (هه‌نومه = هه‌یف) ده‌کوژی. له‌م لاو لای گوتی لیله‌په‌پ که هه‌ر نیشانه‌ی
میترایه هه‌لکه‌ندراوه. خواجه‌نشینی مالی وه‌کیتل. گه‌ره‌کی قه‌تارچیان شاری سنه. پاشماوه‌ی
میه‌ره‌رستی کۆنی کورد.

ۋىنەي ژمارە ۴۳
پەيكەرى سۈھرەۋەردى لى مەيدانى سۈھرەۋەردى شارى سىنە.

ویندی ژماره ۴۴:

نەخشیکەتەری میترا و هدیف لە خواجەنشینی شاری سنە لە گەرەکی ناخە زەمان کووچەیی
دەبیایە.

سوڤاسنامه

له سالی ۲۰۰۴دا دهستم به نووسینی نهم بهرهمه کرد. بهلام پاش چوار سال تووشی نهخوشی دهروونی هاتم. بیرو هزرم تیک شتواو حافظهم له کارکوت.

له پیشدا سوپاسی پزشکی بهرپز و هاوشاریم جهنابی کاک "دوکتور فمرزین رهزاعی" دهکهم که ژبانی ناسایی دووباره ی بۆم مسۆگهر کرد. پاش دوو سال دهواو درمان کۆکراوه کانم شروپهر کردبوو و زۆری له نیو چووبوون، دووباره دهستم به تیکۆشان کرد و له هاوینی ۲۰۱۱دا کتیب نامادهی چاپکرا.

سوپاسی کاک "رفعهت مورادی" دهکهم که نمو کاته له ناوهندی چاپو بلاوکردنوهی سلیمانی کاری دهکرد، کتیبه که ی زۆر به وردی خویندهوه بۆ به چاپ گهیشتن نمو ناوهنده پهسندی کرد و له کورتکردنوهو ههله بریدا رینوینی کردم.

سوپاسی بهرپرسی چاپو بلاوکردنوهی سلیمانی کاک "عمهمد کۆردۆ" دهکهم که رهزامندی خۆی نیشاندا بۆ به چاپ گهیشتنی نهم کتیبه.

سوپاسی کاک "عمهمد عهبدوڵلا" دهکهم که له ههله بری دراییدا رهنجی زۆری کیتشا. ههروهها سوپاسی زۆرم پیشکesh به براده رانی چاپخانمو گشت نموانهی که بۆ له چاپدانی نهم بهرهمه تیکۆشاوون.

سوپاسی تایبه تیم پیشکesh به یارو خهخۆر و هاوسهری ههمیشهیی ژبانم "نهرین حهجازی" دهکهم که له تاریکی و زهختی ژباندا هاوهری و یاههرم بووه.

دوايينامه

سوپاسی خوښنډی بهرېز ده کم و ماندوو نه بی پی ده لیم، که خوی به خوښندنه دی نمم کتیبوه ماندوو کرد. هیوادارم:

- ۱- بهو ناکامه گه یشتبې که نه گمر وه کوو کوردیک لئی بیرسن، نایا گه له کمې تو که پتوه شانازی ده کمې وه کوو هندی گه لی خاوهن فرهنگ و شارتانیهت توانیویهتی سیستمی دینی و عقیدهتی تاییدت به خوی پیک بهینیت؟ نایا توانیویهتی سیستمی فلهسفی تاییدت به خوی به جیهانی خاوهن فرهنگ و شارتانیهت پیشکش بکات؟ به شانازیوه بلیت، نمری نوتا دینه کوردیه کان و بناغه کمې. نوتا فلهسفی نیشراقی سوهروهردی و بناغه کمې.
- ۲- نمری له کم و کووپی و رهخنه یان روانگی تاییدت یان پرسپاری هیه به ناوهندی چاپ و بلاوکردنموی سلیمانی رابگه یه نیت، به شانازیوه وری ده گرم و ورامی ده ده موه.
- ۳- نه گمر نهیموی به زاراوهی کرمانجی یان زمانیکیت وری گیتیتوه هر له گمل نمر ناوهندی پتوهندی بگړیت تا نیزی وری گیتانی پی بدریت.

محمد حبیجازی

پاییزی ۲۰۱۱

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

4892

مەبەست لە شوناس، تايبەتمەندىگەلىكە كە تەنيا پىنوەندى بە يەك
 شتەو ھەيە و دەيتە ھۆى جياپوونەو ھى لە شتگەلى دىكە. كورد
 وەكو مرۇق تايبەتمەندىگەلىكى فەرھەنگى و مرۇقناسە
 «ئانتروپولوژىك»ى ھەيە كە لەگەل مرۇقگەلى دىكەدا ھاوبەشە.
 ئەمە شوناسى مرۇقايتەيتى نە شوناسى گەلى كورد، ھەرەھا وەكو
 موسلمان تايبەتمەندىگەلىكى ھەيە كە لەگەل موسلمانانى جىھاندا
 ھاوبەشە. ئەمە شوناسى ئىسلامىيە. بەلام وەكو كورد لە بوارگەلى
 جۇراوجۆرى فەرھەنگىدا تايبەتمەندىگەلىكى ھەيە كە تايبەت
 بەخۆيتى و دەتوانىن دابەشى بکەين، وەكو شوناسى ئوستوورەيى،
 شوناسى ھونەرى كە خۆى بە چەند لاين دابەش دەكرى، و....
 پاش تويزىنىكى زۆر نووسەرى ئەم پەرتوو كە بۆى روون بۆو كە
 كوردىش وەكوو گەلانى گەرە و سەرکەوتوو، لە فەرھەنگە
 درەوشاوە كەيدا بۆ خۆى خاوەنى سىستەمگەلى باوەرمەندى و دىنى
 و فەلسەفى تايبەتە، بەلام تويزىنى لەسەر نەكراو و بەتايبەت
 فەلسەفەكەى لكاو بە فەلسەفەى ئىسلامىيەو. فەلسەفەى
 كوردى لەگەل باوەرمەندى ئۆلى ئىسلامىدا جياوازی گرنگى ھەيە،
 بەلام دژايتەيتى نىيە. جگە لە فەلسەفە كورد بۆ خۆى خاوەنى سىستە
 مى ئۆلى (دىنى) و ھەندى سىستەمگەلى باوەرمەندى تريشە و
 تايبەت بە خۆيتى كە لەم بەرھەمەدا بناغەكانى روون كراو تەو ھو
 ناساندر او.

شوناسى ئۆلى و

فەلسەفەى نەتەو ھى كورد

بەرتو بەرتى

چاپ و بلاو كوردنەو ھى

سليمانى

٢٠١٢